

גרסה אלו
ירושלמי
גמין תל"ג

בראשית ל"א

התאבקות

איש (אייבשיצד יונתן שכתייצר) שדה - עם יעקב איש תש
 בו יבואר בהכלית הקצור מעין המאורע הקשה
 אשר ארע בין שני אלה המפורסמים - בעולם שחעלו אבן
 נרגליהם עד כסא הכבוד - ומלאו כל החלל בקולם - וכו' נזכרו
 הפסוקים אשר חוברו בעסק כיש דין - למען לא תהא האמת
 נעדרת : לפקוח עינים עורות ובהמה רכה : אשר לא ירעו
 בין ימינס לשמאלם : ולמען ירעו דור אחרון לחשמר
 מן הצנועים המזויפים : כאשר נלכרו רבים מעם הארץ :
 בהתעוטי זה האיש פורה ראש ולענה - פתאים נקשו
 צפלו ברשת זו פחים טמן לרגלים - כמעט קט אברה האמונת
 על ידו : ברוב כשפיו והנליו ונכליו - דולי ה' שהיה לנו
 על ידי זה השני : האוחז בעקבת הראשון - והפשיחו
 לרגלו - ומלכודתו עלי נתיב האמת עמוד העולם :
 הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עורנו מעם ה'
 עש"ו : שמעו עמים בולם (הקצור שלו הוא)
 קצור נלקט שארבעה טורי נזית טבדיש
 שכוויחיים - האחד בקרא בית יהונתן
 הסופרי ספר הקחייעות
 הארוכות וסנסטה בית
 שכלא לכא בדבר ה'
 וססני טדות כיטקב
 טמו - ושוק
 הכסילוסער
 (טמוט)

קצור אלו כאלו יעל יגד המאורע

נדפס בארמונא

בשנת ה'א נרגול ושכו בניס לגכולם §

ופירות כפלאים כגבאים ויפוטם ויחזק כודע כי חמת אייבויזר כאלו לידו
 וכו' כפרק שלמו המתושנים כת ש"ך שר"י . שבאלקווי וכפדאליע .
 אנשי סודו של הנוטב אייבויזר זיר מיוסר לאשכנו חמה חזיר שר"י להסייע
 ולהדיש את ישראל אחר המינות העווקפת של ש"ך שר"י . ועבר דרך פראג .
 ושהם הם ידות ימים כבתי המודחים בפראג אייבויזר וחבריו שר"י . ועשו
 לוכוד גדול ויתן אייבויזר כידום מינותו הכל עם בתבי חליצה כעשו
 לרע יעסי קרי"ם שהיה או במכיהים (בנה"ט של לפתלי רענכיהים) עם
 חבריו הטעמים מבת רי"ם טכולם ככלל היו מאחיבי ש"ך שר"י לעבור על
 רצון קוקם . קליים ככ"איים . כאשר נבדו עדות של אודותם בעת ההיא .
 ונתכרר שפטאו . והטעואו את הרבים . ובבואו מלאך רשע אפית וחדיש
 הכל ועלה סודו לבת שלו . או היתה סנה מאת ה' כי השליש לזכר עברה
 בא עד פטר"ם . וכנסו גבכ ייחזא . נחזאו כבתי המינות תחת
 כפתי כבוד מאוד מחא שכי ב"א . וכתובם כחזאו גם כתיבחת הרשעה של
 קראג לעורר לשליח המשוך ככל' ונבית ותועב אייבויזר . לר"י קרי"ם .
 ותנצל לכפיו שלא יוכל לנאת בפומבי לפרסם מינות שלהם להטייה
 בישראל . שלא הניעה העם עדיין כי רואה הוא לעולו בעקת כלבים
 ונעירות סוורים . לכן נעשו היה להיות עוד מתון כדבר . או כתפרסם
 וזכרם לכל העולם . כי הוא אייבויזר סורם כורה ראם לבת הארויה זו
 ויפכו כ' ד בפטר"ם . ובדו עדות על כל הפעשה . ועשו שפטים כחשולם
 הארור הכ"ל נקט"ם וכלל ארץ אשכנו הוזכרו או אומר את לראש יומיהם שם
 יונתן אייבויזר מחמת השמים . או יפכו כשאות למשפט בקהלות הגדולות
 שבאשכנו ורונני כוסדו יתר . מה לעשות באי"ם אשר חרד בחלכו של
 עולם ויבא לשבות דת להפך ברית עולם . ולא הפכויו לדעת אחת . כי
 בעלי חשכות היו : רב בפטר"ם כבד את אב"ד דנ"ק . שהוא יבא תפלה
 לשלח בו . וזה אומר אתה הראם בקהלה ראשית עטרת למדינת אשכנו
 עליך הדבר מועל להיות ראש וראשון לנאת ככחא . אמנם הרב הלוי ר"כ
 כתב אליו לראש לטוביו . וגם לשתיה פאטארט שהיה קרובו . כתב
 ונקט מוכו שידועו טורם הדברים : כי הוא היה מחשפתו ובעט בו שלא
 יעלים האמת מחמו . וכל כחודת החמאים . אייבויזר מלא ידו בקסת
 דמיה לומר אמת טנתחבר לאותה בת של ש"ך שר"י . לקסור עיניו אמונתם
 ולפסוק סודותם ולהשיכם על עקב כשם . ופאטרט הליו כערו והסמיח
 לקרובו הרב לפטר"ם שלא יאמין ללשו שפדו אייבויזר ומקאליו וכי הוא כתי

בו וידע את האים ואש שמו . כפי הוא משון זה וכאמנה את אל' (אמר)
 דחולבו לשתי"ם (ני"ט"ך) באופן זה הטיאבו ויכללו אנשי שלמו
 הסכמו ככזו רנליוכפיו אשור . אודפתה רחשו מעליו . עם היות הדבר
 כנלה לשון הפתם סקד ביומיו אם תמסין כפיו רעה יכסידה תחת לשונו
 הלא כתב ידועו . אשר נעזא בלחתם החשולם הארור . וכל מעשיו
 מוכיחים . מ"ת טפה עליו הרב . טפשו בלירות ואזר אולי כתשרט . גם
 חכמי כבוד משפתו ומשפת בית חמיו אשר בפראג השאו לו פנים והעבירו
 שעה ראשון . וכבר יבא ! וגם בתלמודים . אמרו שחא חפתה יסור בו .
 אמנם הרב רי"ט אב"ד דנ"ק לא היה לולב לעמוד כפרץ הסוא . כי היה
 סוכנע לרב"ך החושל בנ"ק בע"ת ההיא . וממיו וקפו של אייבויזר הוא
 עשיר תקיף היה או כה"כ . וכל פחדם עליו . של כן לא אלה הם הוא
 לשלוח יד בעובר ישראל הלוי . אכן זאת פשו בקהלות הגדולות שבאשכנו .
 לקראו כחיל כקול גכיו כרנו מרמות גדולים גדולות ואיוות על כת
 הרשעה להכדילם מישראל . וכן הטילו שרם איום וזורא על כל העיני
 וידע באחד תאנשי הכת הארורה . השםתרים בישראל שמחיר לנלות
 לרב כשעריה לפרסמו ולנדותו ולהשריטו בכל סומר ותוקף אלה וקללה על
 המעלים כזו על העובר עמו . ואפילו רק ע"פ אומדנא חסויב להגיד
 לב"ד שבעירו לקסור ארשו ולבער רע מישראל . זמלא לקום על מי שהם
 כתפם במינות זאת . אף אם יבא ת"ם ובשל משפחה ותקוף . והפליטו
 מהכלד מהם . לא יקבלו אותו בתשובה כי מרמה בפיהם . כאשר הרב
 ידע כמון ומנוסה כזה פשוים בראשי הפושעים ההם כשנחזאו ונטשו כהם
 שטטים . עשו מנחם כחמטרים ומבים בתשובה שלהם . והם לא טפו
 אלא לפנים . כי נחזא תמיד השר"ך בידם . כל באים לא יסובין . לכן דרבי
 מאוד בקבלת תשובתם ונתנו הסדרות כדפוס על דף נקרא חויה דרבי
 כזנפקו בפט גדול ועופרת כרוי הספרות של הקהלות הראשיות
 פטר מ"ג ק"י אשטרטס . וכן עשו בכל קהלות עשרין ופיהם גם כפראג
 הכרוי כזאת . וקבעו הפרם כדפוס ותתמו עליו פו"מ ודיינים . גם זו
 הנוטב הארור אייבויזר שר"י פתח עליו בפנמו . גם פתח אויב"ם אל'
 פיהו רנליו כניסת . י"כ בקהל רב פתח פיו שם דלת אה"ק כאלם וכשכנס
 טאינו תחת הארורה כמו שהזיאו עליו עם רע . ועל זאת הסוכנא רנליו
 כזו ככרוכיא רח"מ ע"ה . שקבלו מחמו התנלות של סקר ושכונת ש'
 לשכנים את הירוע לכל . וכתב לאב"ד מרנליו מיראה מיה יעשה קדש ה'

ימים : בלחם נבואה קעלה נזרקה כו סך סיה • אינם אף ז' תבואה
 היה כחה טנים כשירו כפרא • אף פותבו רכס לנדותו • מכנסיו וחסדו כו
 פונבים • ביטוד ב' כל היום היה טט כרסונות קריה : פרק עול תורה מעליו
 ושכן כנית הכוזרים הנעזרים המסורים רשה כסילים ירוש • יחם לחד כל
 כחמת מרמסו וייטכותו שלא חזינו סכר לרשע זה באומות הלו תיום כרוא
 א"ל על הארץ • לא קם כחיה נורף כמא וככו נפורט און ועל לחתם
 הפסאים ולנגוב לז הכמון הכסילים כפתיו וכשפיו ואחיות מיכה : ולשון
 מדברס גדולות כנואר עתק • וכלי כליו רשים מקרן גדול וענסו כמדות של
 ארבע כתות שפ"ל ים היו לו לחכה • הוא נכר עליהם אשר ידוע : ויהי
 להם לשר ולקרין חורס סקר • מי יוכל לעמוד כס לסכר כל כלליו ומכילותיו
 ורמותיו גוליות ומסחים טעסה כפרא • ואף טלס רפה תחת עובה •
 להכריז כגדול כביטין דוד אשר גדלו וכסאו ואשר כלכל אמתוואת ביתו וככו
 כהטקה גדולה וטמות • סיככה ויטב כביתו ומסודו על המורה כהטק •
 ולא אכס אף התככל להרוף אוככו קלו מחככו • ואין כאן המקום להארץ
 ככך • יעשין ככבור כית יסוכן הסופר • טס כוכרו אפש קבת משט
 חושר מדרכיו ומעלליה הכלית סונים • גם סיה טעסה להנאב ד' מוהר ד'
 א"ל ירד עמו לשייטא לו טעשים אשר לא יטעה קל כטימראל • או התקשר
 פם הכיטוף כפרא להדשים סודר תכלות יבס ס"ם ולפטיל השטא על אטי
 פיהו ומראב להכריים טיקמו כל איש עכני מדיות קימר תפלות וט"ם
 כחקק אשר חטת עליהם • כלאר הכימיו כייניה • ולשון כחוזים כין
 טכיה • ועס זה טנס והתליף כהטפחות טחטטת טפלה וכרכות יכן
 השפיר נורט מלסונות הש"ס ככל סקן כמור (עטי"ע סל"ג) ועל זה
 סיהה נעקה גדולה כפיהם וכארץ אשכנו • לא תוכל הארץ להכיל את כל
 ססק גים זה סך מאוד • אטחה אלפיה והוכיזה להטפדל אכל הקימר מד
 טכטלו חטטת סתין נורר כיוודים הלו • לא תוכל הארץ להכיל את כל
 דרכיו וטקולקין • וידך לדיוטא השתחנה • ונעסה גם כומר כח"כ
 ז' ה"ל וילוסא ד' ד' עם קיוד ונתו ד' ו' סטכס להוכיז חיד ר' ו' כטול ותכפו
 לפני סרכ וז"ד כאלטוכא • וד' הראש כ"ל לפני סכ"ד וכרד הסקן •
 וכסתה כלימה כני ר' א"ל הכא ככוה • וכרואתו מלא סלליה כפרא •
 וסיה ככא סרכנות דק"ק סוף סכני כותים הסס • או הכניט עמחו לכרי
 ד"כ (הרז עלוטרדינו והוא סני כטיעס אטתו של אייכטינד) ככה
 יעשין לו להכיל אל גרס השמלות ליטב על כפא כודאס סס • וכלכד
 סליה

כאים סלנה כמנדותו : עם טסיה וקנו סרכס"ס סוכא חוקלט לו עטק
 סיכא עליו סלסו של עיכות חרורס הכל כפתכר לרטים • והיס סתויקו
 לעין גמור חוקלט לשומחה • אטס כ לא סת לבו לדבר הוה • ילדות היתס
 כו טלא סטניח כדכרי וקנו"ל • גם כ' אשד אטינו סא • וגדול מ"ס
 דו"ל א"ל טססה טים כה ווכס כו' • מנדוף אל סמנסה וסטייו ככלקת
 לשון ככריה שלא הכיר כה סר"ן • כקייים גכר חחלקי על רכסורסת מורש
 על פטמי • ולשון רכה טשכר גרס • כי אשר טככו להטעטר ע"י • ולהטפאר
 כו • כהקן לון לרועץ • וגדלה ספנאה אשר סכאו לכסוף • יחאסכה אשר אהכו
 חתפס • באשר לא עכרו ימים טוטטים אשר סכא לחץ • והראש פנחו
 פטיק יטיבה וטר"ת בישראל • ככסורי חסס"ל ז' וזכי קתני כגלית עימות
 סכל סכניו • סלא לש"ס רק להפגדר כפני כדניות ומנן סכיו ככטלי כסיין
 לשריק כיסס • והסקיר כתו לכסור יתום • עשיר מופלג סס • והשירו
 אכפיים כפרים שטמרו ככניו • כי אייכטינד ראה ידע את כל הנטסה סס
 נפו עם ככפור • ככל איי טיבה כטקוק לככיל טטות וסח • והיה כלאר ראו
 סהלך ככפור גם ככית כפולס אסרת : סלא טיד נורר כמרס שלא יכיסוהו
 להכנס ככית סהוא ומזדו חמנו ומטוהו חסס • כאופן סאכר כל סעומר
 סהוא כענין רש ככית אייכטינד לבדו : מד סכור כל חיוכו והוכו ככיתו
 ניד כתו וכיד כנו כגדול כטפ טמחומים • סכנינו היתום סהוא מרוס • ויכא
 נקי מכסיו הן סתק סהנים לו אכיו • כל סוכנו סלך לו כיד ורש מרטים
 של אייכטינד • כין סייח למשכלתא אול כרה דעלובסא לא סכיו לו אפי'
 כמות • גם כעסה כ"ס ככבילים • ועד"ז נטסה לו סר"ן סתומנו סוכא
 כ' ככתקס הקרובי היתום לקתק על סכיו : ומכאו ערוס ומולל כככת
 כס וכן של אייכטינד • מלכד מה טע"ל • לא מתקס לסר"ן עמחו • טס סטסילנו
 לא יוכל לסכויא כלמו סכיו • או ידע ר"ן כ' כרס רעה למנחו כהכילי כמ
 כעקן חיקו • ומאו דרף אותו • מלכד שססיס סרכה טעסה סס ככו כפרא
 ככסקי עמוכות עוככות ופקדונות • לא יכיל אותס סעטסיס רשים סכר
 אשר • גם סהל כק"ק סין כעסק, מטטט ספיה לטדינת לוטרינון עם
 סאיז אלס אשר סכניך • ועמדו לין לפני ק"ק מין ככירוף אייכטינד •
 וקח סודר חן השטיר סהוא ופטיר את סעידר סהוא עכל סכיות כני
 עדיכוד כלי ידית פו"ק"ק מין סמנו עמו סד"ז מן סהלך לעין כדיכס •
 מכר וככר אל הארץ • וכתפס גם ככסותת שוא וסקר טסיה • כמו ככל סקוס
 אשר דרכס דגלו : גם טסק לכער אטריה טטמי אטו ככעוכה כפס טכ"ס

חזקה : וכל זה לתכלית שאין אחר בכל המולס דוגמתו ולא קם כחוקי
 בכך אליו יחזה המלוכה. ומשכ לפלא מוקם ש"ך שר"י השיחו הכרת ואין
 לו. מלבד מה שטעה בפראג. מסרי חיות ככ"ל. עוד טעה וזר פריצים ע"ד
 א"כ ר"מ. מסכמו של ש"ך שר"י תר"ו. שהיה שגור בפ"ה בערוש ככל
 הס"ך ומשנהו חסיו. גם כתבו על הכייר בדיו. אף אם היו לשמוק
 בשיו. כולו לועג לו. ומלבד מיר של פגעים של ש"ך שר"י סיבד אייבטינר
 וקרלו אילת אהבים. שהיו ממוררים בו הוא וחבריהם ל' טעלסת מלאכי
 רעים. גם הניבו כדפוס תוך ס' מירס שלו לועת האדות כמקמו פנחוס
 עלי נוסה. כלל הדברים נאות אדם תשכילו. וכמו גאותו של ירבעם
 שערדמוק המולס. כן הוא הדבר עם זה השושל ומעטיא אייבטינר כ"ל.
 ולא הועלו לו כל תקבולותיו ומרחותיו : והיה נחאם וכנאם בק"ק מיר
 בעניו כל העם עקפה מעשיו והמקורו יחמס קם גרשוהו חסם כקולן.
 של רוב מעשיו המקולקלים יוהנ"ד הק' הטופלג כה' שמואל לוי ס"ו דמיר
 לאדם מפועם אחמטערס וכטעלו. שאפי' יסרך לומר שליו טכני טפרו
 ישמל לגרשו מן הארץ. וכן הסו"מ היטר והטוב טכני קסלו כמו במירק
 שפייר. היה טובא אותו מאד על רוע מעשיו העזומים והרבים. וכאשר
 ראה ב"א טאר לו אוהב כמיר שאפי' קרובו טביא : לםס. הסך לבו טמנא
 לפקרו ולטרטו. ולגרשו חסם : (אכן בוו היה מוצלח כמיר. שבעודו טם
 לא כתגלה טיץ הקייטוט טמקן טם ובמדינה הכבינה לרוב. לא טלף
 ש"ד לפסקן ולכדוק לדעת מה טיץ דבר נמא כם) או התככל להשתדל
 מיקבולוהו לרב בק"ק פירא. שקטעה עק"ק מיר. כדי לטורד לקרבו
 במיר. ולטענה בידו. ובאגרטו טכת לק"ק פירא על קבלתו לרב טסי
 לא יבול הפנינו נ' כהחוכר ש"ך בט ככאור. כפ' טכית יוכתן. למען
 דעת. כי לא וו ומטעבתו. ואסרך השתדל ככל מאמני כמו להטיב
 שרבות דנ"ק ט' בני מטפת אטפו הנמנאים טמה. והפרין כפה לאיוש
 שתלמידיו טהיו מטפתלש בעבורו. בריבוי טנות דברים והכטשות
 כמנהגו. לכלם ישטה טונלטים שיתמול לשרים. והאחינו בוולכו טכית
 לבית כרעכות קריה. להוצילו לוטס איש אלקי. אג' לחרוב טכותו
 שוטסי ידשותו. לא לבד כמורה ובתלמוד וכהוראה. ומכע טמות מילתא
 שוטרי לגבים. אכל יתר על זה אטרו. הוא גווד כרקיש וכטעה דגוה
כל אשר יסוף : יפ' כקו לקוד פקדו : פ"ך מילדות כנשר שישטה

שתלדנה

שתלדנה כריווט. ככה טכטיו לנטיס קלות דעת. לעטן טעטינה ככל
 יכלתן לטמות בעליהן לתת לו כבוד הרבות כנ"ק. והדילו לספר
 מועטיו בפלאותיו וכסיס טעטה ושפטל מיימו. מר טהרגילו כפי כל העס
 טאין על עפר חסלו. באופן זה הנליח מטסי ט' ביריהס להביאו לג"ק.
 בודאי מטת ה' היתה לנכות טס' טעלות ישנות עם טדות. מבי רבו
 יחירי רבו אמנטי. ועקר הפכה לקבלו לרב טליס. היו הנטיס יאבי כאו
 על האנטיס ויעו לבבעליהן אליו. מפני טחוטות ק"ל. טממ קס למטט
 דטט. קבלוהו המבוררים לרב וטפרו כין וקנים בעבורו יוכטלו הטקס
 היטבה טלא יוכל להיות רב מי טיס לו קרובים פסולי טדות כנ"ק. כי
 אמרו חסיו הוא. אדעתא דנברא רבה לא נברנו. הוטר הכרר וטרר
 הנדר. כנבויס נלקח אטד מהבוררים אשר הכטירוהו לנבוא נקסל הנה.
 (הוא ר"ט ט' טשתדלות אטיו הקטן טלמד בפראג) כטיא מבי כמיר
 אהרטיא מטד הקסל. באה לו כמורה ל"ט טכרס לוכ"ט עם טך דב
 ויר מנכסיו ונמוטט מאד. גם ככל כמול רע ר"ל : ואטרו א' טנתאחץ
 מאד בעבור אייבטינר. נפטר בימים עוטטים. לבד מאמריס טטטו כום
 הטעלה. סמוך וזיר וקבלה ואיך. פטעה מה' ד כטסיס ר"ל. ולא
 טטקה גם טד בואו ועד ככלל. אך אז היתה בט יד ה' כפלים. אכל
 בטסם בואו לג"ק ככר עלתה לטכטו ובאטו. גם כדרך כטסהכל הולך לבו
 בלטימו. ואמר לכל טכל הוא. כיחוד בעבור דרך קפסד"מ. בטטה
 טאינה טוטקת טטה. בטת התיאטת קילתה קמרינה טס. או יטלן הטס
 קס"ט לטיו. כטטו טבי נדדים קאטי וקולפטי. והיו בטני טעטי עוים.
 אה כמד אלה. כל אשר וקקס לנגס בת טכנדרו. ומכרד בט אט המריכס
 וטאכל כקזה טטטה. ויצא גם הטטן ככותס. להגדיל מדורות השלוקט
 ויהי כאה קרב לנבוא אל השיר כקד"מ. באמת כתידיאו טן יהיה לטס
 ליוקס להרבות האט. ירטו טהאו חובן למידעות. על בן טלעו לקר אטו
 לבקט אטתו. יכבד ויטכ טובה למיר. ולא יתגרה כרעה להכניס טמנו
 בתגר טחינו טלו. וכריב לא ידע יטקרהו. כי לא לכבוד יהיה לו כבוד
 לאיט טבת מרבי. והבטיסם על סקר טלא יכניס ראטו כין ריב ההדים.
 פן ירינו אף גלגלתו. ולא שיע לקולס לא טקה לענתס ויבוי השירה.
 ולא טטו לוכבוד. לא ככדוהו אטילו כדרטה. ככהונ עם רב מטרסס
 הטובה אליהם. אך הוא דתן וככסם לפכסיס טמניטו. כלומר להטיל

טלום

החאבקות

שלום • ועשה עמו כנועה לנד זה שיכתובו • ולכבו לא כן ישוב •
 ושיוק את נד המני כסתר • ורמס את שני הנדדים כרוב כוביו • ואמס"כ
 דנה לנור פליהם כשוקת היר • סיחיו כשחשם לאמרו על כרסם • ונפסם
 כשלו בו • כי ידעו ורמס כפיו וברכבו ויס ארבו • לסכסך הס כהם
 ולבלבלם להוסיף מבוכתם • מלא ויכלו לנאפ ממנה • כאשר שפרו מתפלה
 לכן געלם נפסם אותו • ויהפך כבודו לקלון • כי מרה נפסם עליו • וינוו
 פליו שימחר לנאת המנה מק הלפס • והפרו שו מלא יתעבב אולם כלל •
 וילך תפנמו לדרכו • בערם יראוהו בדרך ע' שוטרי העיר • מלא כמובכו •
 וירא כי בלתה אליו הרעה • ויכפר להמלט על נפשו • פן יפגע בו
 אנשים מרי נפס • וינא את העיר המון לט"ק • וישב מחוץ לעיר בכפר
 המסוף • ולא יפך לראותם • ככה היה סוכו כפסד מ' מחוס אשר חשב
 להרבות כבודו • ולטול שכרו כבלעם • שבע קלון מכבוד • הלך לחסנו
 טעון נוסה וכלימה • משא שמור גרם כנוקין • משפסע והיה כחאסיל •
 מתארם כבית ה' ק בלומה • ומעשה חכמה דרבה לכדו • כי שפס אש
 לקים בא לביתה • ומעשה חכמה גדול וסורה הרבה יותר מחאה ר"ט •
 על הסעודה ולסר רב • שהכניס על ה' ס' ק שמשד בביעה • ותקרא בני
 הקהל אל הלפס • שמכס שגיב לו ולס מזה טעון ומשפס • וכבוד גדול
 מאורס כזה • והנה ערכה כל משפס פתע לפתאום • כיואו על ס' ק
 הניעה לו אנרת מפסד מ' ע"פ • עאת הדיין ר"ט ראסה • אשר קבל
 מענו קחיש לכדו הילר • בהיותו אתו סס כתיביתו • בעברו דרך פסד מ'
 וסבו נחלך ר"ח ופסן לראות את הכתוב בחייע • באשר נוכר מהסס
 רע ולפס מינא על אייבשיר מלפנים כפראן ביתים ראשונים יבאשר גם או
 כפ' ס' פודע כעשרים סמו • וכרוב הימים שכל כפס • והסויקוהו לבעל
 סס ופסול לקויעות • כאשר הוכיא לו סס ע' כליו הרעים • כשורים אשר
 לא יסמס דסס • ותלמידים בלתי הנוכס אנשי סודו להרבות כבודו •
 ולתמן יאכיל פליהם מהודו • וכן הקיס כחה אשרית בכל ויית וכסה •
 הוא מעיר עליהם • והס מעירים עליו • שאין כמותו ככ"ע • כזה האופן
 נכב לב אנשי ישראל • כדרוך מדומי הכל • כעין אותן של אכסליו •
 וכזה השכיש הלטו הקדום • וכוסקו ולגדו כו רבים • גם הדיין הכל'
 כאשר מהס מתפלה האמין בו • למשוב שהכרי מעטיו • ואמר מעסק
 עמו הכינו ויתק • והרניס שפסע **תוכנות כלכו** • ועדיין כמתרודיו

החאבקות

שומד להטעות העולם כוויק • לכן קשב סוא • לישא בישא למיחם סיבני •
 כתר דעבר אימלך • ופסח הקמייע • אשר סהלך פסול לרבו שסירה • וישא
 המינות שקוע כה • סס סבע' ל' כווס • ואמר ח' א' ר' ל' • ויקנא רח"ר על
 הדכר • ויכתוב אליו מיד עה"ס לקאסיל • וימנות מחנו טונג טבת •
 ותעטרם משמסו ומשפס האכסכיא • אייבשיר סנר עמנו כפרדו • לא
 אבה לראות פכיו אלס • ולא הניס לבוא לפניו האנסים הבאים לבית
 אכסכיא • להקביל את פכיו • ולטעות מחמד' ת' • ותהי סמחסה לאלל ביום
 ההוא • לבעלת הבית אשר שפסה הולסה רכה בעבורו • ולא ידעה מה
 זה ומל פזה ססעיר את פכיו • ולא שפס לקול ספגתה לירד מפרדו
 ולנהראות פכיס לככדי קהלה אשר הסכיוו לבוא לשאלו בטלמו • ולא פכה
 אליהם • ועס כל זה לא עוב רסס לרבו • גם בעברו חסס דרך הנובר כתן
 גם סס שקייע • באחד כפסא סמות פלוני אלמוני • טיין בכפר סבירת לומת
 האון • וכשנייה סקבל מחמדו ר' ס' ד' כעד שני ל' ד' • לא כוונא כה סס
 דכר • כי כהתגלע קלונו של אייבשיר כהשפס קול הלטו • פספסו ג' כ'
 לירע מה סמונ כה • ומלאו כיר סלק • והנה בהיות כוסס רככו לבוא
 לק"א • או עסקו אכסי ג' ק' איה איש האלקים יבוא כא אלטו ויורכו •
 ויכיל כפס כמאגבו הילדות מרדת ססע • כאשר קינזי סכינו • ויהי כאשר
 הקריב לבוא • וינאו פכיו העיר לקראתו מהלך פרהס • עודס ככפר
 וארין דארק סס הכינו סעודה • סרוך סמולפן לפניו • וישבו לאכול סמו
 לסס • ורואו בו משפסס מחושרים ומכסניס חסוניס כסעודתו • לא כת' ש'
 אלא כקל סנקלים הווליס וסוכאים • דורס וואוכל כלי טבול כלי ברכה
 כהנון • לא הקסיד לא על כעילה • ולא אפירת ברכה • ואוכל איילה
 נסס • ומזה ככסו מ' • ופיו מלא שמוק וליכנות והסול כאשר הדיקים •
 או לקס סמו' מ' הססכיל ר' יוקל הויון אשר חסבריו מן ככד • ולסס באינו
 כדברים האלה • כסו' ה רואה אכני כי סרומים אנתנו • אין יראת לקים
 באיסינו • ויהי כיושרים • כי סחית ססס כגדול וענוס ססו' יאו לו
 פלמידיו • אין מי מערב לבו לנסת לדכר בו • אפילו להרהר אפריו •
 גם אס היה רואה כלס שוט כנגדו • וכל מי סראה בו דכר מוכער סס ידו
 על פיו • ספסס ותהי לו לפכמה • כי הביא אתי הרכה כפורים כורים •
 וכמה נערים מחושרים רנים לפניו • ועודיסיס לסדומים וכפלאיס סמותים
 ווהיסיס המנאה סל סכתה שלו • להראות כמיוק יסיכר ד' ת כריבס •
 ואין

ואין בית שאין סתלמיד בלתי הנון . שאינו מפליג כשנחו ומחלל ארצו
 של כע"כ הערוס וירוק מכל כניסה . עני הדעת ולא תבונה . מושב כל
 מה שאומרים עליו בחזרו . הכל אחת נחור . וקצתם לומדים ואומרים
 פטעים משמו . וכופס הוכיח שריבים מהם שהיא לא בני אגשי העיר . ללמוד
 דרכים ל"טוונות . והולכים בדרכים רעים והסיתים לנכוח משל אבותיהם
 להביא אליהם . למלא אחות ירם בשסוק ק"ר . אך בואת ההנחה של
 פלמידים שקקו בכב"א דבר גבורות וסוף שרכו . הטול אמתו של
 אגשי העיר . שאלמלא היה אדם פונה פה לטבר בגכות . היו סוקלין
 אותו לרפובות קריה . גם נש"כ ככיתו לא היה בטוח . ולא היה ראוי
 לדבר בו . ובחששו המקולקלין . עורם כו"מ שחו וכסיפה של נהר של
 להביאו העיר . קבל כפניו שחכיה ר"ג . שאבד את בתו ראשונה
 שהשיאה בטמה הויא . וכשפ"ו . טבא התושב עד הנה . עתה אותה יולד
 ילדה רכה בשנים . כיום לפני ביהו עמד מאכלו ר"ג . וילך כשכנת
 שכרו פו"מ לקביל עני הרב שהדג שלו . אלא יגדה ממנו חזור . ויהי
 בדרך הם הולכים כספיה לעבור אל ק"א . ויתאונן לפניו לסודיע עטרו .
 ויספר את אשר קרהו . אינו לו של בתו . ואינו לו של חמון פכ שהסריו לה
 בכדוניה . ויפן כשע תעושים כנו הנדול של התושב כבא שמו . ויאמר
 לרי"ג . עתה אל תלאנו עוד כשביל כשותיכם וככותיכם הילדות . כי
 אבי כרת כבית איז מות ילו קמים מוחסה בדוקה לפני הילדות . שיכתוב
 לטן שני שעות של שני שקדים . וזכה לא יראנו שד מאתו רע (אש"כ)
 במקרה כוע . מתוך האגרות עתיק . שנתן עם שני שקדים לקולה . נואל
 כתוב על האחד שבתיו . ושל השני כני . ונודעה חשכת חמין הרע הזה .
 שכל ממתן למתא כחולת ישראל) כפרתה סתובכה ופ"ק . בא חמין
 לק"א . כשבת וו היתה דרסה ראשונה שלו . הראשונה חובית ודורס
 דברי מוסר . שסבו חמין הפס השולכים לתוחם שחזו חסיד גדול . ושאמו
 בקולו לכל אשר יצוה . ואשר להם להסווק כביתם כל גלס וסבל . אפילו
 של כנליון כבאים מהדור . ששמימים אותו על הארנוים לגנו בלבר . זה
 דרכם ככל (לא אומר טעם שלא כהסון כדבר זה . הלאו וכל חששו
 היו כך באוונה . או היה ראוי לטבס . אבל אוי למחשבן דנרין . להלן
 כשתנים להעפה שמוק הכשל כנו . תדע שהתיר הרבועה למגור פפליים
 ועם : ואנלאי כשעתי . אך נשפה ראשונה הסתיר מרות עומתו

שקדנו

שקדנו . לנכוח דעת הדביות שימקוהו חסיד ישראל ואין . לכן קיימו
 פאטרותו יד . בדתו פפילי הכני הפסס עד אשר דק . לא שמשו להס"מ כי
 אפרי דברו לא ימנו . כחפלה בערס הקירו רע לבו כדלתי כנון ולא באמן
 לבי' ואדם . אך כאמרה את אל אשר דרשו כאשר עיד כנגלה קלונו בב"כ
 וס"מ ונודע צדור כחמש . גלוי ליהודים ביום הזה שהוא עין וטולט למנוחה
 בלי סיור שום הדגור ספק בעולם . אך הוא כסל להרע . משכ להעלים
 ולהספין שלא שוחאמו . ולקצר עיני פקחים . והגה שכתב ראשונה קבל
 מתכות ודורונות כלי כסף אך רב . אפילו הבימונים שנקלה לא חספ
 סינס של משוע כחפס וממונס : ומלשו לו דורון כבוד להשמינו : איש כפרס
 ויתר חסדו נגם את הכסף . וששו כשבילו הופאה רכה מקופת הקהל . באופן
 כבית מלכות ככלי יקר . וששו כשבילו הופאה רכה מקופת הקהל . באופן
 טקנל עושר רב כבואו הלום וככל יום מרשים העש להביא איש איש שכתב
 ידו ומלכד אשר קבל מתכות רבות ועצמות כדרך חששו ידו עברו בקהלות
 זהתאכסנו כבתי עשירים : מלאו ידיו לכבוד ג"ק . וככל ואם עינו לא
 תשבע עושר . והוא קמות ולא יטע לא שבתה מדכסה . אזר הכ הכ
 שיכך לביאתו קלה . כשתלשה מארה כביתו . נקש פור וכפוע מהקהל .
 לגריום להם מול שדש וכבוד משאו . נוסף על הפור הגדול . ועשו סכב
 להם כתקון הבית וכליו . וכתופס הות את הדרך . שפלה לטך ענוס ורב .
 ויטר מאלף ר"ע מקופת הקהל . והספקה גדולה עשו לג"מ דבר טנה
 בשנה . עכ"ו הטיל עליהם הכבדה יתרה עיד אשרי בואו . עתת אשר
 עשה להם הכפסה שיביא בידו עושר וכרכה . שישיירם וינליים . ושלא
 יראנו מהכבדה . אדרכה יביא . שפע רב לקפלה . אך מארה ה' כבית
 דשע . ושחת שקף ערי רע . לא טהה בשמשתו שבוש אשר . כי עיד באותו
 שכות באו אנרות . זפר"מ על הפאטע לג"ק . אל יעירי כגולה כנ"ק
 שהיה להם מכירים ב"ר"ע וקרוכים . כתבו אליהם והודיעום איך כשו"ס
 כתנלה עם . שהאב"י . העלם שלהם הוא עניין בלי ספק מכת ש"ך ט"ר .
 כמו שהיה נקשר ונודע לפני שלשים שנה . לא שור בו כלל הוא הטיף
 ברעשו מתלתו עד שופו . כל באיה לא יטובן . ושלווה שתק מנוסח קיעו
 שכתבו ונכדעה ומצאו תבונה חיות ש"ך ט"ר . גם כו בפרק קיה כנו של
 ספו"ר ר"י ויקל הויון כפ"ס . אמרו לו האנשים עם . תדע שהדכ שהדש
 פלגם : הוא ודאי ראש כת קט"ך ט"ר : ויתקף האיש מאר . ומעמק

נערה

כשרה בו כמטעו לשו בזה • על רבו השמש אחר שהיה נחשב בעיניהם
 כקדש • ויריב אתם כשוקה • כחשט ער הכאה וקללה • כי לא יבול
 לשמוע כוונותא דכ"מ (כתי מודם) ונכוחו הכה לביתה ובית אחיו וינידו
 לו כראשת כנזן הדבר נעשתה התועבה הזאת • גם בקרב חמיהם קדש
 היה • כי בתוך ימים חושיים נבליה מרותגם בקמישות שכתב בג"ק • ולא
 יכול להספיא טוהאתו • כאשר אשמיטן הכלן • ועד"ו היה לו לשו ע"ר"ו
 שיוין (חכי האים הלו אשר רב את ריבו כפפד ע"ת) לשוא • עם רוב
 מנין כו"מ הכשרים והישרים בלבותם • אשר אהבוהו מתעלה יומיד כחשט
 האנשים מל כורה הלו הדבר הרע • כי רבם משבנו להפטור בו הכה הוא
 גבי מודח • זיתאבו אל לבם ופסם מרה להם • אמרו הוה האים מרשיע
 הארץ וייק בגדלו ג"כ תלמידיו • הוה יבוא אל ביתנו • ויהא עונן
 בערנו • או הפכו אליו מורף • קי אמרו הא למה זה דוחה לנו על
 ביתא להשרו • ונחא נבי סבור בתוכו • ככל זאת לא ידע איש תם חלומה
 שכל הנעשה • כי הוא מוכן בטע לכדד עין יעקב • על עבודת מלאכת
 שמים מלאכתו • ודבר אין לו עם אדם • וייראו מנשת אליו • לבעלו
 מתלאכתו הקדושה • אך האים תם לא כטע בו ולא החמין לו לבנו •
 כאשר נזכר היה חלשו היטן הקדוש • שלא עלתה לו ארוכה • והכריש
 יעקב והלפני הדברים בקרבנו • וחסכו כבוד הקהל שלש לו כום מלא יין
 כשכר ראשונה אשר יבואו • גם פלך לכה"כ כפיוס הדרשה • ונתן לו יד
 לד"ש למי כל הקהל (אף אם לא בא אל ביתו) אף התועב עשה לו
 כבוד לקחת רשות מן האים תם (אע"פ שלא היה טם) בהתעלת הדרשה
 בכבוד וסע תפארת • כה עשה שמי פשאים • כי גם בדרשו מנית לקח
 ג"כ רשות כבוד האים תם (שלא היה טם) כלל לא כמתלה ולא כסוף •
 כשכר גדול • ואמר בהשפך הלשון מה טובו אוהליך יעקב וכו' • ואף
 שהיו דברים כאלה קונים בעיני איוה קונים קנינים בנינים תקנה השלפנים
 שהיו שזקאין חנם לאים תם ישר הלו • כנודע אמת דבר מוסר שהניב
 כפפרו הקדוש מפורי שמים על אודותם • ודבר זה נרס שהגליה חשט
 ט"ט • הכיף המאדין הלו לג"ק • אשר סכתמלאה סאתם של הפושעים
 ההולכים כסדירות לבם • ולא לחנם הלך ו"ד"ר כו' • ומנא חין את מינו
 להפריף להם וליפית כל מעשיהם • הכה הגדתי האמת ולא אשליש דבר •
 כי צדיקת התועב לא נתן שום סנה לאים תם לסכנם שחז במריבה • אדרבה

שם

שם לו כנעטפ גדולה טמוה רובה • ונקט להיות שמו בארבע לדמוליה
 הוא ורע עיבו שלן האים תם וישר טם"ס ביע יתקב אם להבה • לכן ירא
 חטאו חלד ויתחכם לנכוח את לבנו • אזלי לכת ברשתו להיות טלחני
 בריתו • לוח ודאי היה כלתנעתו • לכן טעם לו כל הכבוד הוה ויותר
 מזה הרבה • באשר אשמיטן הכה דברי אמת הכנעה ימרה מדאי • בע"ט
 ד"ה ור ראשית בואו לק"א שלם אליו את הרבר ל"כ בעניד (הוא כמס רב
 בגרודיק) שהיה או בן מסך ביתו ומחשפתת ביע חכי אסתו חפרא •
 וישם כפיו כדבריםי האלה לאמר לאים פס בשמו שהוא דודם במלמו • ומל"ט
 בא לנכרו כרבת פטנפ כפס מלא דטן ושש רצן • והארץ כשקלת לשון
 שלקו מחמאות פיו • מוסף על זה הניד לולאטור בפלישות רבו • כי הוא
 סכיר בעניו אשר לא כן עשה לקחת הכרבות שפיה ראויה לו • אך הוא
 רוצה למשחו • נגד זה מציבם בעולם • והנה הוא ירא את כל שמו לו
 הפלפנים שגזיאו דרס על המר תפלות • וימרוסו ורבו • ושמחו בעלי
 פנים • ולכן הוא רוצה להוסיף ברוו מכל כ"ב כ"ק חסויב להיתו כביטו
 המר תפלה של האים תם • כי הוא כלי מסך כלי מרק • מלבד מה מיטעס
 לו טובות בגל אשר מאז ידו • כוה וכוה דבר האים רל"ט הכ"ג זיר באמן
 בעליות רבו • ויעמוד האים תם משתאה מעטותם על המראה • כי לא
 עלתה כואת על לב • מיכנס אליו הרב הקדש כל כך • אחרי טנא כטם
 גדול ענוס • וישם לו כבוד גדול כוה • מה טלא בא כנשטבני וגם למשוח
 איו הכנעה ויקר כוה • וישן האים תם ויאמר לשלש בתם לבנו • באחש
 פליאה כנעה היא • שהונדך רדך לךך למשוח לו כבוד כוה • ואני דל
 והלך • והוא ארד יסב בגדוד בעלך • ויאמר שלא בא דרסתי להקדימו
 ככאלה • למה זה תחאיתן גשיכו • לפס לי כבוד יותר מלמודי • אכן
 משוביב אני להמויק לטובש על הראתו אלי לבו חסוב • השוער רצון ומבקש
 אהבה • אך מה שטושב שטס לוי טלא כחונן בענין הרבות • אינו זריך
 המתבלות בשביל כך • ידוע לכל באי עמר השיב הוא • שפייית מנא
 את הרבות • ונודע חן סנדולה • על כן בתישבתה פס ואכתי להיות
 מתבודד • על כן אין ליתרמות מליו מנזר כלל • ומה ל"א ימ רבה
 או מיר רבה • אדרבה הוא נוש לי מאפרים • ואסנתו יקרר היא אליו •
 איננס אשר טמך לעשות עמי בטובה ולא כדיוו בג"ק שחשוב כל אים לקנות
 מבר תפלה • נגד רצון הקלמנים • לכן אומר לו • יעצר כוה ויגלו טעמות

שם
 3
 4

וכן האיש עם כפיו מלא לעמוד לאחוריו הקרובים והדוקים • שמש
 בשובו ממנו הרב העם • ועמו תורה טובה ופנויה • ומאד היה מקפד
 גם האיש עם • להסויק כמלום ולבנה יעדו • אך היה היס לו לעשות •
 ה' נורא גלילה על בני אדם • ה' יצא להלל בן און בל בני •
 צבוח קי' אסוך לביאתו הכס • הקיא ארבעה עשר נאסו וכתב כחם
 קשימות כנ' קרוביו ימים • ובכולן נמצאת מכות ע' מר' ע'
 פנויה פתוח בלשון א' ב' ט' ולא טלה מ' א' אדם לפתוח ולברוק הקשימות
 פי לא לבר העבדים על מקד הוא וכו' לפת ארוכס • לעשה על הבטיח
 יולדות ותמות ילדים • מאן קלוהו לר' ולעורה • אך כנאו היס כס'
 יד ה' כפלים • קחם כחין חפסה ר' ל' • באותו שנה של שנה מדסה שכל
 לראן • בו חמו טלם יולדות כיום אחד • חלבר אשד חמו כיום ירדקס
 ג' כ' כיה הטבוב • ומל שנות המיר הסמים • אל אשה שכרעת לילד •
 שבה טרפה לטבס • רובן גבולן קבלו מקדו קשימות • גם זין וכמשים
 דמלדטא • ותהי קשות ה' גבה בעיר • וקהו כשתקו וקמיר דכרית
 שרים טמבור לפתס • ואשת ביתה שלקמו הקשי מחכה • כנולדת וקמי
 לנס • היא בת פו' ח' ד' • וכוף על חכה טקודענו לתלה • כי חסד' ע'
 באה אליו הצרה האשת • לבדוק קשימותיו • וכך היה השגן האשמי •
 פקדו וחסם חמו • השתופס ב' אשה חסד' ע' • על אודות קשימותיו •
 ויתמל ויסד דבר כפי תלשיו כאלו ביתו בעת ההיא רל' ה' כ' • לנול
 קרב האשים ולפתנגל במד רבו העם לעקור שלגן מקליתו • במדס יד
 פתים בלבות האשים • לפתאן הדכה כמו שאמה באחת • והוא כמס
 אדם חסד' און • לאמו עמו האשים בהשגת כוג' בדרבו • ולגיר
 לבניהם באלו דוא מליות דכרית • אשר שזו לו הקאיו גם בפס האשת
 ביו חמן כחיס ראשונים כפדא • ויגס האיש ר' ב' אשר נזו • וינול
 מקרב הסם ומג' אשים כעורים משגלום מוודים • וקד ברוס גלגו הקדס
 טולס חללו בקול בשתמן • שם בשקת הכסום קול בקולה דיה בחכמים •
 ויבא ר' ל' וישחז בתוכס • וקטן וקטר אליהם • ראו כל בני כס מתס
 קחלים פוטסים כרציו חדס על גדולתו וכו' • וקדו עליו בסעשיו
 לעו ט' ח' ע' • רצו בשטס קדעוים • גי הכס פאנסים כפ' ע' • גם
 אשה לא הניבו סיבה על הקאיש שמתן סם • שכתוב בה הסמיה כו' •
 וקטבו בה דבר דע מאימות • וקטר אל' ב' ע' על פ' כפלאר כנול' כו' •

וכן האיש עם כפיו מלא לעמוד לאחוריו הקרובים והדוקים • שמש
 בשובו ממנו הרב העם • ועמו תורה טובה ופנויה • ומאד היה מקפד
 גם האיש עם • להסויק כמלום ולבנה יעדו • אך היה היס לו לעשות •
 ה' נורא גלילה על בני אדם • ה' יצא להלל בן און בל בני •
 צבוח קי' אסוך לביאתו הכס • הקיא ארבעה עשר נאסו וכתב כחם
 קשימות כנ' קרוביו ימים • ובכולן נמצאת מכות ע' מר' ע'
 פנויה פתוח בלשון א' ב' ט' ולא טלה מ' א' אדם לפתוח ולברוק הקשימות
 פי לא לבר העבדים על מקד הוא וכו' לפת ארוכס • לעשה על הבטיח
 יולדות ותמות ילדים • מאן קלוהו לר' ולעורה • אך כנאו היס כס'
 יד ה' כפלים • קחם כחין חפסה ר' ל' • באותו שנה של שנה מדסה שכל
 לראן • בו חמו טלם יולדות כיום אחד • חלבר אשד חמו כיום ירדקס
 ג' כ' כיה הטבוב • ומל שנות המיר הסמים • אל אשה שכרעת לילד •
 שבה טרפה לטבס • רובן גבולן קבלו מקדו קשימות • גם זין וכמשים
 דמלדטא • ותהי קשות ה' גבה בעיר • וקהו כשתקו וקמיר דכרית
 שרים טמבור לפתס • ואשת ביתה שלקמו הקשי מחכה • כנולדת וקמי
 לנס • היא בת פו' ח' ד' • וכוף על חכה טקודענו לתלה • כי חסד' ע'
 באה אליו הצרה האשת • לבדוק קשימותיו • וכך היה השגן האשמי •
 פקדו וחסם חמו • השתופס ב' אשה חסד' ע' • על אודות קשימותיו •
 ויתמל ויסד דבר כפי תלשיו כאלו ביתו בעת ההיא רל' ה' כ' • לנול
 קרב האשים ולפתנגל במד רבו העם לעקור שלגן מקליתו • במדס יד
 פתים בלבות האשים • לפתאן הדכה כמו שאמה באחת • והוא כמס
 אדם חסד' און • לאמו עמו האשים בהשגת כוג' בדרבו • ולגיר
 לבניהם באלו דוא מליות דכרית • אשר שזו לו הקאיו גם בפס האשת
 ביו חמן כחיס ראשונים כפדא • ויגס האיש ר' ב' אשר נזו • וינול
 מקרב הסם ומג' אשים כעורים משגלום מוודים • וקד ברוס גלגו הקדס
 טולס חללו בקול בשתמן • שם בשקת הכסום קול בקולה דיה בחכמים •
 ויבא ר' ל' וישחז בתוכס • וקטן וקטר אליהם • ראו כל בני כס מתס
 קחלים פוטסים כרציו חדס על גדולתו וכו' • וקדו עליו בסעשיו
 לעו ט' ח' ע' • רצו בשטס קדעוים • גי הכס פאנסים כפ' ע' • גם
 אשה לא הניבו סיבה על הקאיש שמתן סם • שכתוב בה הסמיה כו' •
 וקטבו בה דבר דע מאימות • וקטר אל' ב' ע' על פ' כפלאר כנול' כו' •

וזה האוכף רצה להצוה הצריות ולתפחםסם לסם המדברים צו בהמונת
 קרים • והנה בהשגח ההוא נחזק אדם אשר מס'ם • שתנו של יעקב
 רמיר • שםם הוא קבל אגרת מס'ם • שםם המסך המוסק קמיש משמר מס'ם
 ויהי כמשהו את דברי רל'ם • כ'ל' • ויגשר בו ויאמר לו • שקר אתה דובר
 ויטל וידול'ס'ס'ם סכננו • וינזף ומתוכו אגרת השלושה לו מס'ם •
 ותוכו דניק בוסק הקישי ויפישו ויראו בו השומדים מס'ם • שאינו כחון
 כלל עם מה ששם בסיריודה שקר • וידעו כי בהרבה עשה זאת רכס המדע
 להשעות השולם • וכמפער ההוא נעזא נס'ב' יוסף פרעניר • אפיו של
 רל'ם • וישם הדברים אל לבו • אז קרה והנה איש עבר וירץ לטגיהם •
 שהיתה אשתו יולדת נכער • ויאמר לו ה'אנשים הנקבנים על החסון •
 אנה אתה הולך • ויאמר להם הולך אני לבית הרב • לקשם קמיש לאשת
 אשר הניעה פד שפירחות • ואיש אשר הכעזא עתם • דוד האתלים שמו •
 שםם הדברים האלה • וישן דוד הלו ויאמר לאיש החולך • לקבל קמיש
 לאשתו • על מה זה אתה רץ • לריק אתה יגע • הבל הקמישות • גאון
 בס'טויל • כי נס' אני לקשתי חיד הרב קמיש לאשת היולדת • ולא
 השעילה לה מאומה • כי תתה עמה • כשחשם האיט'כ' יוסף פרעניר •
 דברי דוד האתין הלוה • ויבקש עמו להראות לו הקמיש שהיא שקבל חן
 הרב • ויטכסה הנה היא נוטה בחשור שלי • בוא עמו ואתכנה לך • ולא
 אשר כ' יוסף לשעות הרב • כי לבו בוער של הדבר • לראות איזה קמיש
 פכתב ידו ס'ירב הקדש הדי • ע'ם השחשפה האהה מספר'ם • ואחרי
 השגח ואפיו • האתלא של שוא ושקר • שהעשה ורכס • ונכסוהו הדברים
 בלבו כארם של עכנאי • משקה כשמו האר • חתי כיוא לידו קמיש משגי
 ידי הרב • לכן שםם לדבריו האתלים • ויחזר לשלוח בנו הנער להביאה
 אליו • כדי לכוא על כירור דבר הקמישות • והנער עשה שליחותו • וישב
 אל אביו והקמיש צדו • שפער לו האתלים • וחוקם סגובה כספר כ'ל' •
 ויהי כראותו אותם • וישתומם על הפחדה • כי היפה כעוכה על שתיבת
 כיר קשן • נוסס קר ותינות ש'ך • שר' גלויה כעוכה • כוסלת חיד
 בשניי כל רואה אותם • לא היה בה רק לשון בקשה לשם • טירפא
 לאשה • בזכות עברו ש'ך • למשן יתקדש שמו בשולם • רק ככל
 פיפה חמנה השלוק אות אתם בא'ם • כ' • כאשר כבר נודעק לרכים •
 ויחזאו כעזיה כפע ברול כפער שעת אחת וע'ם • ונער דלא חכים ולא

טסס כיור כונתו הרעה • ויכא את ואת מיר • אז נלוו טעים שבוטס
 אייבטייר • שטערד לע' א' • והוא טעב לשמות בסתר • וכפרמו חסו
 בגלוי • כי זה האיט'יוסף • עשה רעם בקפלה על הדבר • ונעשית העד
 שומיה • נודע כי רכס המדע חין גמור הוא • כרת כרית שם כעל' •
 כאשר נשמד חזו עשנים רבות • כן הוא נס'טה • לא סר משפאת
 ירבעם • להטטיא את ישראל להסית • ולפדים ארד החיות של ש'ך • שר'
 בהדנק • וכן נודע אש'כ' לאפיו רל'ם • כי התשליל ללאוד קבלה אל
 בנו הנדול של אייבטייר • נטס תעשיתים ה'ל' • כי חזנען ארם ברל'
 אייבטייר את בניו ורע • מרשים בחיות הלו • אשר נקשר בק' בעצות
 העגלה סטאה • מה ילדה פיסוטיא בו' • והנזיא לו אביו • שם הימס
 תקובל גדול יותר ממנו • על כן יעץ לרל'ם • ללאוד אלנו חכמה ו
 וישקע לעצמו • תשליל למודו היה חיות ש'ך • גלה אליו סודו • והסכור
 לו • שהאבות כאלו למולם לתקן השומים • ותקנו ארבעה עהמה • וכאש'ך
 שר' ותקן השומים • הוא שום המשום • שפרסם הוא לכו ולכנים • אך על
 ידו כחעלה לשכס גלכבוד ותכארת • רל' מעתה הותוד העריות כפדטיא
 ואין כאן שוך בית חישום • ארדנה כן שובתנו וכך יפה לנו • כשחש
 רל'ם כדברים האלה • נכחל האר • ויקלל את ש'ך השומר • ויאמר לו
 נטס תעשיתים מה אתה אומר • הם סלי'לה לך לקלנו • כי נס'ס' א' הרב
 דק'ס' כחשום עררם האתין בו • או ידע רל'ם כי הקים לו אייבטייר שר' •
 אורב טען ללכדו ברשת החיות של ש'ך • להסיתו ולהדיח מאשר
 ס' ומתורתו • לכן כרש ממנו שלא יבנה בתולתו • וישם לו אוהל אלנו בה'ם
 ויפתוד צו • ולא אכה עוד קברת שום אדם • לס'ק מעליו תלונת צ'א
 בחיותו פורש חבית הרב המדע • לכן עשה זאת כפויש חן השולם לצמיר •
 ולא היה רשאי לפתוח פה ולפרסם הדברים שחשם חזן אייבטייר הכ' •
 כי יאמר שקר אתה דובר • שבור אתה חזק ר' הילון האב' ד' מחכמים •
 להנזיא עליו דבה רעה • ופכני הקכאס ש'ר' הדכנות • כאשר כה אור
 אש'כ' • על כ' יוסף אפיו של רל' • על כן ירא רל' לנפשו חן יסלוחו •
 ולא גלה הדבר רק לאפיו הלו כשאי • אחרי הדברים האלה פנעס חס'כ'
 נס' ואשת רל'ם • טילרד נעזר • ומכר אליה ג' ככום התרעלה • שמתו
 הקשם הילדות הילדות בעת שהיא בנו' • אך היה קשה פירדתה האר •
 טס'ל כעשונות ששם לה • כי היפה נוססת ומתאבדת ככל מימיה

ק"ר שמוס : ולא יבא לקטרד : או זכר אייבסניר פרי : שילוחו כדפוס
 ועל מטתה : מתי ליטרוס כרוס של קלפ : ויכבו אוסם אשר טלקו מעט :
 וכן נאסם על בני : או ינא רוסה כספן הרלב המורה ומלא את הסדה עד נס
 שכרליס טמאזו סקה : כחשט מתו כלו כספן : לולא מלאו כספם לנאס
 הסוסה : זכר הכאה אייבסינר קומו ונבחרו : וזה היה אשר מחשמי
 בכלאוסין הירבו : שהכסמו תלמידו סיובל כסמול ביחוד לתוסלת הכסמי
 דנו"ל : אשר זכ לא אכר עוד אייבסינה למת קחיש מד" : אף כי אנשיס
 שחרשק שכנידו זכ : ורנו להכרות לו סכר : כחשכס שהוא כשל סם גרולי
 באשר חמיתו תלמידו למרסוק : אף באשר ראה טלא הפליס בירו : חשמה
 סטן בג"ק : ופלעו קולן ומתנבה : או חשך ידו מלכתוכ קעישות (וספן
 כפסוק הלפן עליו ביתה : אשר סמוך ככירופ : כספן רוס מיכות של ס"ן
 קמייסותיו : או אחרו המסיליס בג"ק : מה זה ועל סה זה סונס כפספן
 וברכבו : ומאסם כנש הסקס : כגד סכפו : בי און עינו רק על כנשו :
 תימי לא סכט חתון : ולא אשה חון : ונדוש לא יוכל לכתוב נוסך קחיש
 זמן : הכחזל רבין כפסרי קבלה מעשית : וגם כמכתב סניס כיד הכל
 ולא מלה ע"ד אדם מקולס למשך אסוק נוספות ישנות כספן סיקות : ולמה
 זה לא יוכל לכבו וגם הוא ככה : אדרכה כגך היה יכול להסמיר הלפן
 קעל קחישותיו : בהאיותם בטס : כי נקיים סהה סכל דופי : ולא היס
 יגול להסוקוק בהקססה : סאויביו הניאו עליו קול של סקר : באשר אשר
 הסמיס כסוף קולו : וכל אשר בו מוס כדקדפו כיון אף זאת טלא של ספס
 קכט סעמו חקכסיו לכתוב קחישות עוד : הלא זכר מוח אככט בון ספן
 האכסמי סדוכים סלון סרה : ואחרו סלא דבר הוא : חין זה טלא כי
 קטור קוא כקבלו סוא של ס"ן סר" : סאינו סראי לכתוב סוס קחיש
 טלא כסמו : לא יוספן כזה כר דק"ן וסין הוא והכאה ספסה חכט אנשיס
 סילדות זמן חק : וסנה ככר היה כמאס איובסינר ככל"ק : של סלא סמיס
 סמקולקס סהרסיסותיו עוד : לא סכפו לו אככט כפסות כן : אככר סיה
 סכווה כעניו כל סקס חקס סיהה כפי סכריות : כי חסת אשה סככו
 להיות סוגלסיו של ידו כככט חמו ידאו ומלאו קרן ספן סוא סהיה סקידתו
 לא די טלא ככוא ככט ברבה לקהלה : אכל סגול סייכס וקדוק כייס :
 לא ככר כסן עניו ככטלי כייס להכניסם : למת לפני ומלאו ידו : אף
 אכלו ככמיס ודלים דיסס סינו ככס : נקחש אף חכסס כמקסה : ואלס

אני

אכיו סכסלך סתיס סלס : ללות סלככס : מני מעלמס סלרין סכניס
 אונות ססונות לאסונא : כא אליו לתת כעצ מעדותו על ככסר סמיסס :
 וסיה בני מדוכא סכל חסייתו סיה : אככסר סמי וגות אונות : סהכיאס
 ברבליו חרסוק סמי פרסאות על סככו : להכרס סה להריוס ככס מאומה :
 להכיא סרף לביתו : לקח ממנו סאווזו סעובס סכסס כככר סדומו : קס
 סלא סיה יכול מעני להריוס ככל ספסו סנו : וסלך סעני כפסי ככס
 כוסק סמיס ואין עובס : אחר כא אליו לכקס חזככס על אחר סה"כ : ודמי
 סומכס קנאמי סהקבל ככסר רכבות סני סילונג ליכס מאלסונא להמכורג :
 ולא סיה כיד האיס סהוא (אדם ככסוס סמסון סעס) עעוס קסנות :
 סוצרך לסלף וסב : כדו לתת סמי"ד למי סהומכס : ויקח כטע כנו סככור
 של אייבסינר סוכוס סידו : ויאחר לאיס : לא אפליסנו לך : סלא כסוס
 סהכס של אכיו וסוכ אסדי ויסככס כחוקס ולא אכס להסויד למת לו מאומס
 סן סוכוב : וירא האיס כי חוק סהו ממנו : ומי יגול לרין סם סתקיך :
 סוכורס לקבל סוחכס ככר וסוב : סהוא דמי"ד סהונות וסוכר סר ע"ו :
 סלך האיס וקבל ככרסבות קריס ואין מונס : עוד אסס אככר ככה : אסמו
 לקסס ככר כהקפס חקכב סך חפויס : וכככא סקככ למכוס סמסויו מאמו :
 ססס לו את הרגל : גער כו וסוסיאו ככמיסס : ויסן לא סורגלס ככך לכקס
 חמני חמות ככד ככר : ודי ככוד לקנבים : סאני לוקס זכסס ככר : ורסס
 לחסונג"כ ככר ככר סוראות סהאלות סעוסין סככמיס סללו : וכאחת
 סר"ו י"ל סכר קכוב מן סקנבים : וכראות סקככ סמקיף לו : סנוסך
 וסיונו סככס : וסקנבים סאלסונא לא ככס כאלה : סלך לסככס לקבול ככר
 חמוסיו : ככן סלס סכרכס אליו סלא יסככ סלמוי סקככ : כי לא יססס
 כן כתקסומו : אלסונא איכס כמין וככראל : סקנבים כותמיס סם סלך
 ולקהל : גס כושל ססס ככר סוראותיו כייסוד : לכן כע"כ כירך לסלס להס
 סקסותיו : ככרסות סכני אלסונא איכס עסירוס ועליו יכולת כידוע : לכן
 סוצרך לסלס ככמיה : ככריכא דספסין חכיס ממוכא כדניא : לא וכאלס
 קסות סיו עליו סם דלים ואכיוסוס : אכ"ל ססיהה סינו כדה לתת פרסוס
 לעני דרופס סל ספסס : לא די סלא כסן להס מאומה : אלא סדכסס וסדכס
 ככמיה : וסאס לא יכנו להס סינווה להכותס ולהניאס סוך למיר : מעולס
 לא סוסיעו אמילו פרסות סת לעבייס חכיתו : ונדולה מו"ו סאף סכניס
 קיורו אסמי : ואף דודס וקודכס סמיס עורזים : לא ידאו סכמי : לא

אני

אישם לרדף חפתן בינו • והוא וכל בניו וצ"ב אין שיגם ב"א על המושק
והקדושה • אכול ומקו מוסיגל ימיים בגנים ינקופו • פרגו רחמים
בדמים גטו • ופסה למרו בני הקבלה • כל דרכי הטען והסתנה • גם
אשתו היתה וולגה • רחוב בג"ן אחרה לגויה נדת ביתה לקסת המות זליך
לקנות לה טען מסוק גני היים (סקרוין סלין) • בו ביום הקדוש • כללו של
דבר • כל תוסבות ה' אשר שגא גשמו בכיתו יואז"ל מתעטיו ומסקיו הרעים
בד"ה • והוראתיו אשר לא טובים בעילי דאיהורא • כי לא יבילם סגד
(דק קדשם בוכרו בכית היותן) • גמסוד היה יכול אדם למסול אנלו כל
מה מיריפה • כמו מנדש לרוב יומתי בוואוס מ' מירופות עטה לאשה חיות
הכסמר בני גוואה • לבקשת אוהביו מהיי ריבין לך • ועטה רנוס
בכסף עלה יתנה לבס • והכריח לרין אחד טיפתוס טמו על הוואה
הכסולה סבת אייכטיר אשה חיות • כאילו נעמית בקיים • ובה"ל סגד
פרנזה טאפרה על פבלה כמיון ט' פאכ"ד הקודס • הוא התורה טכולי
התים טכר הרבה • וכדושה לזה אין מספר • קברו על דרשתן יומי
אופטים אשרי בוואל א' • לא טכאר לו אוהב אשילו טקדושי • וקרובי
אשתו • כולם טפסדים בגמותו • ימיסו בו יושבי פשר • וננייות טופי
טכר • הוה טיפ' פרטים הארץ טס גדול • טלנושו טלמידין וכני טססמו
בטקה • טססבו להטגל של ירו • וגם אותם טמרו • כפסס טליוס •
להביאו עד פלוס • אשר קוו לקבל תועלת גדול של ירו • כמו רי"ב טכתב
אליו כל פאטט ופאטט • בהפגרה גדולה ובהכנשה טגוואה • לבקט טפבו
טיטגל כערו להביאו על כפס הכרונט דג"ק • והכפית לעשות טטיבה
בטולס • לקמומו טק קנין טיילו • וגרס לו הוואה טרונה כפ"ח מהתם
להכא דבר טטוט ככונט • וכן עטה וב הפטי • הלך טבית לבית ומכסה
לפנה • לדבר טוכ טטילו • ולכרסם נסיונפלאותיו דבר צנורותיו וקין
טכרו • טלא אוני כל אכטי השיר וטמותיוס (קלות טדטת) יומד הטה •
עד אשר האיינו לדברי טפויי טקבלוהו לראש ולרב בג"ק • ואשרו אמילו
יכארק טניוול טכט אמת • אין אשר כפולס כרי לגדולה זו טלא הוא •
פאר טטמו דברי הכסיל סלו פרי • לקט מאוי רטט (זס טייתס טטס
טפסקט לפניו ככל טת להפס וממו • כי הניווי' לככות כו את ישראל)
ובא טד הנה • לא הכיר את רי"ב כלל • ועטה טמנו כלל ידעו טטולס •
לא קראו אל טלסם בהטורה לטוואה טטטו לו • לא קראו לו טניס ככ"ה

אליו לקבל פניו • ומטט טיטיבה טלגמי טרווי קבת • אכן טטולס
ככונה • הכך לו טורף • למג לו • כוס לו • טטקו טלע • כ"ב כנאלט • יומד
טליו באכנט • ככה היה כפוי טיבה נס לאפכיו • וכן יפה לו • לטוטס
זה טהטטיל דרכים • להקים אטרה • וכפרט טמו • כהסרי טקרי • לו
כנתס אטמו טל רי"ב את אריה • אשרו לו הטיאוך • יכלוך אכטי פלומ
טור יטיו טתקן למך • ויהי כטייניה לודא בקודר כל טטמו אריביו טל
אייכטינד • ויהי ללטט ולקלס טרבה להכיל • אך טוא טק טלייסי • כי
אין אשר טעטה דכ כלום • וכטח כיל לא יוכלו טלשו כל יטיו • וטטקו
צכטטיו • וככופיו הרבים • טהכטטיס פס"ח • למטות אכטיס כלטון מדכרש
גדולט כדאר טתק • ויהי כפוט כטמו • טלא זיק לו • טוס דבר טתכנד •
וכר הטל • לטטיץ ורס טינוט • להסית כטטר אשרי ט"ץ טר"ל לפני
טאהני • והרבה לפרט ככטט הטמוים • טיטטול רי"ס • וכן כפלין
צכטטו טל חיון טר"י • וטפרו טפסול כדון למרטה מל כפטי ישראל •
כנוטט • והניד לכס איך טטו לו טלא כדון • הטקאוס כיויט טהס טהטכר
טכטט הוא • וטלכטויק הטטרטו הקאליס הטנוטי • והכניס טל ט' •
טיון טקראו והיטכותטא רכולא (את טכבר נודט וחתמרס • טטטכר
הוא ט"ץ טר"טנוט • כעו טהוה נס חיון טר"י) קבלי טטכטוטאל •
ט"ד ככר טלטה כידו • להכיל את יומתו אטת לאשת באיכרי איס אכטיס
טכיוו וטיוטטיו • צלי טסכ טטלו כטה טהס באוודטו • נטקטו כנוא"ט
עד זוארס • לא יוכלו בקיון טר היום • כל זה ארע • קודס טנתגלו קחיות
טווייפוט • ויהי באטר כגלס קלנוו כבטי ככסיות וב"ט • ט' הקחיות
טארודות טטטו כרי ארס כי טתס בא טר קנו • כטטאלס טאטו אין טכופס
לכטו • אין נדי לטכרו • כנפ טד הטטיס טטטטו • אף הוא טטוטס טכ
טאכרס תקימו • ולא טהא תקוטס למטטו • אכן טטוטט טדור וטכות ג"ק
ניטו טתקן וככר להגליח חטטי ט"ט צידוכפס כפס • טס' הקחיות
קכט לו כט וטיסי (אדר טלא טכאר לו אוכט ויטט טר אטד • ככל כר"ל)
טטכטולו לטודר כטמו כמדו • טלא יירא • ולא ידאל כטכיל כך בלוט •
כי יטק קילו ויטכפל לרגליהם • טוא זאטטו זככני • סכלו ווס יוב לביט •
אכטיס טטווייטי • ויככו לפכיה • ויטטרו ייסי • טוכו נא טל כמט כטמות •
טכס כלוט טטווייטי • אס לא יכואו כטורטס • ככליס רמיס טלה • כטטו
טפכטיס ולכרו כטטטוטי • כינכטרו כטחיס • על כטמות כיתו •

ויתמוס וידברו על לבם • ויתכו הפתאים כפסח תפתיהם ויתמי כחש"ל •
 כי הרכה מהם שתו סף רפל בעבורו • יען שלמו איש מרמי חיר • והיתה
 כפסח תפת כפשו • ויתמה מהם אכדו גייתם לרין • תם כפם • אכד כפסח •
 עוד וזת עשה • באשר הבין כי כלתה אליו הרעה • באשה שטע מתפלה
 כי חרה נפש העם • ואנשי הקהל כבוד • לקח קנאת ה' • להשימד הכהן
 (שטעו בכניס קדמונים על אנשי ש"ך מר"י) • מקרנם • היראה אנרות
 תוויפות תפראן • תאוהביו תלפניו • מקבלוהו • לרב ולפודה על ק"פ
 וזרית פיהם יע"י אלוית עינים ה • כרה להם שפת לעורים ננים • ויארזו
 סלילה לנו מעשות כדבר הוה • להתרנות לקחת את ארוננו • עררת
 ראשנו • אשר עמד לנו בדמים יקרים מאד • עתה יבואו אנשי פראג
 ויקחוהו מעל ראשנו • סלילה מולין הוא לנו • וילכו מבית לבית עם
 האנרות של שאו וסקר (כי אפילו אם היו רונים ככך אנשי פראג • לא היו
 יכולים על ז"ו • כי דבר הקיר"ה ונורתי הוא על אייבשיר וורשו • שלא
 יפירו ראים לדור • בכל חדיכות תלכותו • כ"ט טנס כת תוקה של יהודים
 כשרים • מאנשי פראג עשירים ותקופים • שהיו מתנגדים לו עמו התערסם
 אללם הלשו הראשון • והיו מכירים אותו ואת תעשיו בלתי טובים ויטאוהו
 עד מות • עכ"ו הסוין כמקרו להכמים הידוע) ויקשרו קשר בני הכליות
 דבהפקרא יפאלו • למסור כפסח • דחם ותלכם • כפם ואונם והונם •
 וכל אשר יתנגד לו • ויחרה את רוסו • ירדו עמו לשינו אפילו על ההרוב בלתי
 עמוס יענש בהתרת דמו ככ"ו • וכל רכושו יחרם כמרעו של י"ס •
 איש יהודי היה (במשון כנכזה) באלטונא שירקטנה • ובא עליה
 מלך גדול (הוא יפה"ח כח"ב ב"ר • הוא אייבשיר • הוא השטן •
 מלך רזן וכסלי • מניס הסורים מסוכן רע • ינא לתלך בקופה של שרנים) •
 וככה עליה עזריו גדולים ופרימים • ודאי כמעט עשאה צטטע שרנים •
 ומא כה איסוסכן (שטעט ענינו עני על התורה • וככה לה ערי מסכנות •
 נגד הסוכן הוה ז"א כ"פ • אשר הכניס את ישראל בכנסת כשפותיים) •
 ומלש הוא את העיר בכמתו • הוא האיש יושב אהלים • סוכן בעש
 כדד עין ועקב • ודכראין לו עם אדם • סוקר כמדו על ספרו • ככוא
 שמועת הקתימות בתפלה לא ידע כה ולא באה לאונבל פקר • עד אשר
 שהתשטט הלשו • כאו אליו שלשה אנשים • מתכילי הקהלה • היה רה"פ
 פלצדו • גיאה"ר • ויפך שרמיר • הוא האיש אשר באה לידו הקטיע

הקטנה הידוע סכ"ל מל תאמלום • ויכילו אותם בידה אליו • ויטפרו לו
 ויאתרו לו • ואת מאננו ראינו שהיא כתובה ליוולת כפסחה מקרוב •
 כתובה היא וכאלה חירי הרב הקדש • כאשר הגיד בעל האשה הכרמלה •
 לפי תומו • ויאתרו הכר נא • מה טובה • אם לא מאלת החיות מולש
 חיות • ומחד סמן • של ש"ך ש"ך • שתחד ושולה כקטור סכסן • ויכע
 כה האיש תם כרבע • ונראה לו כנבע • ויאתר אליכם כדברים כן הוא •
 לא יסוכן ככך • מי שיש לו עינים כראשו ועוס בקדקדו • ויאתרו אליו •
 קום כי סליך הדבר • כי מי כמוד כשראל • ומי כקוה מורה • ועליו
 כדבר מועל • לקח קנאת ה' • באיש הכוה • אשר כתבר כשת שפואו הוא
 קמין סחו ועד עתה • לא סליך הסר"ך חירו • כודאי ידע עלונו את העצה •
 אם לא כנדרו בכפיו • כי הנה כודע ככחו או ככופתה ו ככולאו • כתב
 ידו תעצו • וספתיו אתו להסית ולהרים את ישראל • ואין יוכל הארון
 לראות ברעה • אשר ימא את קבלתו • אשר יכודו אבותיו דמר • ויען
 איש חס ויבצר אליהם • אל כפי • לא טובה ענתכם הפעם • אל מניסם
 אותי כיתגר כזה • שאין דורכו דויה יפה • וכביא להם ראיה שמה שארע
 לאכיו הגאון ז"ל • כהיותו רב ואב"ד בק"ק אשטירדם • עם הלך ואורש
 כודע • ינא תמארת ככעני • יהוא סיניא כישא חיון ש"ך • יהיה כידו
 לעשות כו כרמנו • אשפ"כ הנלים מעשה ש"ט • וכביא ערובו כיל לעולם
 והמלה נלמת כחשאת • עד שהסכים אותו נדוק להניס מקום כבודו להרשיק
 כדוד • מסלש הסלוקת הייגאת • וילך לו על נפשם כ"ב • לרין רבים
 לארץ אפרת אשר לא ידע • עאכ"ו ע"ה חיי • ומי הר כנדול הוה לפני
 למיטור • לכן בני הכוה לי • ואל תשכיתו ממותי • האנשים הלכו וספגו
 א פני הקהלה סו"ר • ויגלו לסם האורש • ונעסית שטוביה גדולה כקלה
 ויתעברו האנשים מאד • כשמשכבי אב"ד הקדש סלהס • עריון כנמד לבעל •
 כסם לאל חשמל • וישמע העם ויתאבלו • ויחמדו סו"ר על אודות
 השמועה הרעה • לקרו את מנאל הקטיע סכ"ל • ועל האשם בילדת
 ככשרת • אשר קבל • הקטיע חיר הרב של הכוה • וידרשו וינקטו •
 וככה אית ככן הרבה כעשתה חתובה הואת כקרפס קד"ס • ויוכר לקר
 לקור ולסרס אויבת ישראל • וספרו האנשים הנתקרו לסלום • אבל
 עתה היתה חכמות • כי ביום מאר אשר דר יפה והקריה • סכבר הודע
 האיש דוד מאתלים כפניקל ועדק • מקבל הקטיע יהוא חיר האנד • נס

עם המעשה לפי תוקו ב"פ . כיום שלא יבטל דוד הל"ו .
 וישדך לו חסרת שלו . וכפרו לו כדונוי גדולה חסדו . ע"ת סיפור כנ
 יבסור כספור הראשון וילמדו . לסקר לאויותו ולהשבע בסקר . כאלו
 האים יוסף פרעניר בדה שקמים חלבו . יוסבר את דוד בדמים . להגיד סכל
 שקיעת יד סאב ד' בתואה ופגילות דמים לה' ס' . ככה ישעיהו לסתור
 דבריו ראשונים . אשר כבר הגיד בחושב מו"ט באופן שיאמרו לקול האפרון
 זמקול הראשון אנכי . אפקודו לקלא . כעש ובכבו . נעם זה אים
 אייבנירל סעני הערוס וספר כל הכ"ל . ונוס עליו . טאס לא ישעיה
 כן . להכניס דברי טעמו . באשר הם הדברים כפיו . אזי ידע כי ירד טעו
 לשיו : כי ת"ס הוא יסאר הכ"י וישעיה בן בקשות . מה היה לו לעני כזה
 לסנות . דאס בילא יכול עמוד נגד תפובות הנור אייבניר . התקף
 מחזקו וירדססו עד הפרסה . גם פנס חזורה הרפת בעניו כל בשל כף .
 אף כי רש וסך כזה : סוף לו כנף לפרוח . ולא ענף לסמות ככלו . ע"כ
 ספרו קסוליו . ונפל בחזרת הסידוך אשר פרס גר לרגליו . ישעיה כל
 אשר כזה פליו התועב . ולכני זה כשאלו האכמים את פי הככל אייבניר
 על אודות הקמים שכתוב בה למטן סברו בבאא חכ"י . וישן להס הלל סוף
 ד"ת כראשית הקמים שכתוב בה למטן סברו בבאא חכ"י . וישן להס הלל סוף
 סיו לא יגיש כחרמתו . איך יתכן נוסח כזה . שיטעה ה' למטן סברו
 כראשית . אז התכל כחטבריו . להכניס חטביו . אשר סהיה ופגיש
 סוכנו כוויץ . סוף ה' היתח כספא מרס והיו כנכים סה לפסות כחיש
 אשר ערס ס' ה' . ויוטעו יסדו . לסאול את פי אים עם הכ"ל . כידעס
 והכירס אותו . סכס וכונו לפס חס ויסר לא לפכני חנף יכא לא יסא עני אים
 ויגיר האחת והנרק . כאשר עם לכבו . כלי כטיס ופניס ורס סילת .
 וסכריו סו"ע ג' ק כרפת אחת . לסדוך כעסכ כיש שלו . על אים כדיוק
 עם ויסר לברו . וכסודע סרבר לאייבניר . וילס דוד אססו אל אים חס
 סלו . לסאלו לו לסלו ולכרבו . ולהודיעו כי ססע אחריו קול רשע לסו
 סליו חריס . כסבור קמים סנתן מידו למולת . והביאו דנתו רסס .
 כגן ספקס לידע אס גם יורבלו סוה . אס לא . ויסוף לו טוכה . וישן
 האיש עם אל סגלים . גן אסור לארנוב . סה סודך . לסו לאיש כטובי
 אזיל אס היתס ירי כסו סלו . אס אסנס אשע הדבר . לא אוכל להכניס
 כי בלו אלי האכמים והראוני קמים אשע קמעס . ויסאנו לידע סס טוכס

כרעס אס עכס . וכסעינתי כס חסס כרעס - לאסור וססו ססתי על
 המרסס ואמרתי להס . למה זכ סססלו לסמי דבר כזה סברסס סיד לסיק
 אף הכיטובי אין לי עסק כהי ידי ססולקות עכס . ססליס סייב לסיק
 דבר : וכיום סכני יסור אל האים עם כסליסות אייבניר סני : ולבר
 כפיו . סהאבר סססו עוד כסס סני . לרפת לסקוד אס יד האים עם . סם
 האכמים סמלפיו סעליו . כי סקול סולך וסססו סן קלא ללא ססיק כסס
 יודי . ככך כוהו לסאלו לו כסלוס ולכסס כא וססו לסקוד אס יד האים עם . סם
 זסיסלו לו חשיפ לעוור . אז יספק לקול סולת ססודו ליס עליו . כאמר יודע
 טיס לו ססוד ככון לסדוך עליו . ואס לאו יסודיעטו כא . כז אז ככרס יספך
 לסודיו כנגד ארס גדול כוהו . כך כא כסנכס וסלן ססטיס להדיו .
 אף האים עם עכסו נס ככסס סולת . ככראסכס כססן סססיס על דלגו
 וסקסו סאיש אסר אין לאל ידו לסעיל . אז להיטיב . וכבר הגיד סליוס
 נכסס ראסונס . כי אין לו עסק ככך . דק מה פחאס סקאיש . וסס
 טענה לסס . כאשר אסר כתסלה . על סדכריס ססס . אין לסוסיק וססס
 אין לבריו . וכנה סקרו לסליס כסס סני . ככה עסס סליוס סל אייבניר
 סלסס לילוט דכוסים . אף ככסס ססליסית סור וד' סלסס ככריס כסלכות
 ונברת ססוסס כ"י אייבניר כידעס לסוסס אל האים עם כססן כסס וסססיס
 סן וככסס וססכסס ארובה לסרית אס האים עם . לרפת כסו וסססו סיו
 סלא יסא לו עסק כענין קמים להכא ג"כ . כסיסליוסו ס"ס על אודות
 זה . למטן סהא כידו לעדס . סכודכס כדיו סל גדול . אולא יספך
 לססיב עוד דבר כענין זה . ואס כס ישעס . וילס סודות לו וסססו ססיס
 וכדכריס סהלה עם נס כפיו סליוס חכני סאגס . כרעספת ככריס סלקים
 ססססס : ורוב סליוס וברכות סאס . להססן סליו ונכסס סל כססו .
 סאשר סססס רבו ויסר כודאי . כי כסס ססס סלסיו ס"ס ס"ג אל האים עם
 ויקרואו לכוו אליסס . לידעס את דבר סססכט . איך וסס לסכסס ססו
 כעסס קקמיס . ככין עסס כא ססכד לסלן סעסו סדון זה . ולכסו לו
 ססוסיס . לסקטיס סדיכ סעליו . ואז יסלס לו ססולו . ויספס ססו כסולס
 כפי יכלתו . ככה דבר ססליס ככקסס וספכסס סעסס . ויסערה האים
 סס : כעיותי סססוסי . כי לסאנו כסס סססוסי . כ"כ כסו סס"ס דנ"כ
 סניסס כ"י . להאיר להס סדוך יכבו כס . וסכניו לרפת אשת לסלו סססי
 כפת ססד ככוא אן יסס לרפת סס כפי יספס כד לי סלך אסי יסוכן . וסלך
 כסליס

השליש • תהיה מאד שלישי • כאשר זה שתי פעמים שבאת אלי קודם זה
 והגדתי לך האמת בלשון עבדך סהראני הקטני • וסאלוני מה טובה •
 ונתיני לפי תדויו • שבוואי כראש לי בה נגע מניתי • רק סימתי אותם
 שלא יגלו לטום אדם מהם כלום • והודעתיו זה פעמיים • ואם היה עבדו
 על דברי ולא שטרו מתינו • ולקשר וסאלוני בו"ש על אודות זה • האוכל
 לכבוד כשתה דנין • ולכבדו דברי • וע"פ שלטה עדים השואלים אותי
 יקום דברי וכדפי לא אוכל לסוויי נעמי הדרכא • בן זאת הענה הישנה •
 לך אהוד לאדוניך • הנני הנני ללפום תלמתי ולפשיד הלעו מהרה רק
 בזיתן • בידי כלי זיין להסיב תורפתי אסורילכן נכני אתמך ליו על ידך יעשה
 כא הדבר הזה • לנלות בוונתו במום הקמיט הקטנה הידועה הסיא • שעליה
 כל הרעש אולי יאסרה הוא הנבנת • בה כדי לתור בי • ולומר דברים שאמרתי
 בפניכם שפות הם בני • כוה האוב וינא קן בעוכי אלכיה ואדם • כי
 יעשה הקיוב המושל עליו לנאת ידי בבריות • כמו שרדך לנאת ידי שיש
 באשר הורונו ר"ל • ולא נעלם דבר בזה מאיש ההמוני • שאכל ואיש
 אשר כוהו • וסאלוני והעניתי שתיים היה לשמות בן • אף אם אין לו שום
 דאנה וסורא • טעמו אדם בשולם • כך היה נרדך שיפשה כערס וסאלון
 אדם על ככה • ומענה אני מתתן תשובתו כוה • כפי ידע מה אשיב
 לסאלוני ביום אשר • כי לא אוכל להשיב פניהם של ג"ק • ואו אשים רסן
 בפי המגדלים עליו • ויכלה הלפון כעשן מהר • כאילו לא היה • ונתקום
 הארץ • בשעות השליש כדברים האלה • וישן כפניו פהובות • בן אדוני
 דונאי דבר זה ככון הוא ויחל לי לעשות • אנכי אלק אל רבי • ואשוב
 מהרה אל אדוני • להגיד דבר מה יש בני לכותו והתנגלותו • וינאף האיש
 תם • לדבר אליו בלשון בקשה ומקרה • שלא יתמהמה ויניאני מן המנוכה
 לשמן ידע איך להגן נכותו • ולסתור דבריו הראשונים • כי חסך נדון
 בכל הטעמי • ופדטיט שליה לשמות שליחותו ונתיני אל רבו • ולגבו
 של עקמו • ויפול עד בום ולא אף לבוא • וכבר הגיע אל האיש תם בתוך
 כך שסתאמה השליש • משם דקבל • בא לקימו לבוא אל מקרים בעת מתה
 שיועמד יצרו טו"ח ג"ק • ונקטוהו להראות שם קא"פ כיושב ב"ח ג"ק • אין
 ידע לאיש תם • קבוב תשובתו שלישי • בלפתולת המושכה • ויסלח האיש
 אדם נכבד ומקבול לבית השליש • לבקש ולקרוי אודות אשר עשה יצירתו
 ונל כשתתן • ויגאלו חתם גבימן סוקט של סערו • כהמתן לשליש

ועתה

וכסן לפנים החייסלות לתשובתו • כן העלל הלו לשוליו • לא בא כדעתו
 לקיים הכפתו • ויפלא האיש ויכתיבו • לאמר עדות לא שירת סוכא
 שפתך • ככובה תופלתו • ולמה תגלת בלדווי הרב לכדסיו אל מקר •
 כי תשוב אליו מהרה להשיב חכמי הכבוד • והוא עומד בתולת עמוסכה •
 וינסה שליט אייבויכר • לשליט איסתס • לא אוכל להכניס ראשי בין שלי
 הרים גדולים • הלכתי אל רבי ונדה אותי בדברים • והגדלתי לקיים סין
 משיכון על הקלקלה • ומש שליט איסתס • ויספר לאדוני • הדברים
 האלה • ויבן כי אין מענה כפי אייבויכר • לא ידע מה להשיב על תוכמתו
 בלכד כרשתו ויהי מתמר שלטו פו"מ עלגת נב לאיש תם ויליבוהו ל מושב
 ועד ט"ו • ושם נמצאו בפסם הריא שלטה אנשים ראשי פו"מ ה"ר יוקל
 הויון • ור"ג נוסא • ור"אלי אונכהיים • ויקבלוהו בכבוד גדול ובאהבה
 רבה • ויאמרו האנשים ההמה אליו • אכחנו שלוחי ומושי הכ"ב באנו
 בפקודת הקהלות לדבר עם האדון כדון המאורע רע של הקמיט • שנתעורר
 בקהילתנו ועשה רעש גדול • הקריה הויה • ואכחנו לא כדע פה לעשות
 בדבר גדול וקשה כוה • כי כבד חשנו • וסורכנו להטיעך עם אדם
 גדול רב וענום כוהו • יורה לנו את הדרך כלך בה • כי אם אערנו
 לשאול את פי הדיינים שלנו • ידענו כי לאו בני מכא"ה הם • יראים אכחנו
 קן יבואו בשכרם ויקטו מועד ויטורד • וישאו פנים • וכי באמר נכתוב
 ונשלטה למדאק לגדולי הרבנים סבדור • דואנים אכחנו לגלות מרות
 הרפתנו בתקומות אחרים אנה נליך בשתנו • ונס בני עליה מועטים
 איה אנשי אמת השומרים כפרץ • בכן עלתה הסכמת ה"ק פה אשר
 סאין להם להשגן בדבר זה • כי אם על הארץ מעלנו • אשר ידעוהו
 והכריחוהו ששים רבות • היותתם וישר עם ה' ואנשים • לא ישא פני כל
 כומר • וכודע בשערים שעלו ויריעו זה הגדולה • כתורה ובכחה מוכוהו
 מודה בדור הזה • על כן עליו השלכנו ויכחו • ועתה באנו לבקש ממנו
 להורות לנו הדרך הישר בעסקוה • לתן ננא ידי מוכנתו • ולא תהיה
 ופת לנו לכוקה • כי אתה השכחה והעדע ככמתת תלאך אליהם לדעת כל
 אשר בארץ • כוה ובה דברו האנשים אליו דברים טובים • אשר זה אנה
 איש תם וישר כאיש כרה • ויאמר להם אהוי ככדפי משתאה משתנה אכתי
 כשה על דברי בקשתכם ומתי • נפלתה היא בעיני מאר • איך עלתה בראש
 בקשתכם להכניסני כתנר כוה • אשר אין לי קסן בו • ואתם ידעתם

אנשי

איתי תקחול שלטום • גי אין לפני פחא פנים בתורה ופנירים עבתי • כי
 לא דמתי אכנה • הלאה אהבתי ומנח סמך לא פננס • וכבר יש לכם
 אוח ופוקס ודונפאויס • את חסאי חצי דמיר דיויס • את אשר קרם לי
 הם חאב'ד שלכס הקודס הזון ר' • גי נדרתי איזה פננים לאשר
 סאלני • להנטרף עמו בליזה פוראח • ודבר הקסה משנו שלאת לדורו
 טמס היס ידי עמו • וקייתי לו פור סגרו סעמנדים אליו • כמו כנרון
 השמן בינה • שהתיינדו לנדרו רמ'ס ורמ'ס • התדומו להוראתו בלשון
 בו • סמו עליי סמגות • ואכתי סייתי חנן בעדו • לקבל חכני בליסראות
 הסגותיכס ולפניי קסטה חסור • ופני נאונתיכס ועמנוטיכס אליהם
 ישנו • כאשר דרתי • נגד הסמס כפדור אגרת בקורת • אשדעטי
 לכבוד הקודס • ואהבת האמת כלבד • ועודתי עליו הונאה סך ספויס לקכמו
 בצטום • בלי הכנה ופוסלת לכיס אשילו פמוטס • אס' ספתיס ארע של
 יבולתי להפניס עמו כמו דרין הזוקס • סממתיס נ' עני לשיין כמסקו •
 טוב וכלו לני חכמי סלויסו הכיאוה לפסות עממה כפאלי להסיד עודה (ואשר
 סאבד דברי סמאלי • ואשר ישר • הוכרעתי להוכיפו על פניו •
 ובהפסותו נ' ערדו כספתי • ס' כקונטרס סקראתי הייחא דקיסרא •
 ועד' ו' כסטר לו לאויבי • כך וכך חידע • ומה אומר ועס ארבר • סס סעמו
 לי סמלניס • אשר עורדו עלי סממתי • על לא דבר • דק דבור של מוסר
 ישר • אודתי סתם לאוני סמוטע עלי ככל סמולס • לא סעמתי לא נעמתי
 צכבוד ארס פרטו כל סמו כסלא כעס • דרד ענה טובה ופנס דרתי •
 סמס אהבתי יסמגוני • וילפסוני • סנס • כפסיס סמא את סוני • סקיס עלי
 אורניס • כקמו כפסי • וילפסוני • לולי ה' סהיה לנו אוי פייס כלסוני • ואשר
 אשר אלס וכלא סממתי • על מה וס • סממתי לא סממנו • להוסף יגון על
 יגוני • ולסממתי סממתי • ובור אני ואתס את אשר קרם עס אנא סארי •
 סקיה רב גדול גדורו ואב' ד בקסלו סיד • ואס כיסדאל • כנא קלון דס
 כפס חון סר' • וק' ססור כידו סממלס • אספ' כ' כספן סענין אס' •
 וסובר להפסות סמנו • סלן לו אל ארץ אשר לא ידע • סס כ"ב וילדיס
 סכניס • עאכ' ו' איס אשר כסוני • סולפס יסמך ולא איס כערכו • אף כי
 לסמור נגד וס האיס סמס יודע כיר • וסמו ארבע עאות איס • וסאי איס
 סממתי סממתי • ואס סמינב לריב עמו • אוי כורתי לא אשא סניס כדבר
 כוס • סממתי לסממתי סממתי • לכן כקסטה אה' אסי' אל סממתי

סל דעתי • סמו כפוב וישר כעייכס • אני אין לי ספץ לדבר כוס • סמוכ
 וסר רע • ויסנו האכמיס אוחו • וידברו אוחו קסות • סל סמוטע מלמס
 סמלת סקלול • האוהביס אוחו • וכוהניס בו כבוד גדול • סממתי כיקרו
 וסמליס סניו • סניד להס דרדך סמוכ ויסר כדבר סוס • וכעמנו ינמס •
 אינו כנון • סייסיב סניכס ריקס • ויסן האיס • אס כן איפוא ואת סמו לבו
 אגלו • וסאלו אוחו סיכאר דעמו וכונמו • כקמיע סקטס סלו • כנס
 היל לוסה ככיר סלו כירי • כי הביאוה אלי סממול • וסמרהו כירי להראותס
 אליכס • לעיין כס ולסקרס • וכבר סלסתי אליו • נ' כ' כיוס ססר לסייכס
 ולרנזו סינלס סודו • למשן ססור סעלני • סקסות כס ולזוט ספתיס •
 וסלנו סכסיס זלל עמס • סל כיר • ואס פדנו אלן אני לנדו • וסאלנו
 על ככה • ולא אינו האכמיס להכמיס ככך • או אשר רל' א' אינו כיר
 לתת סמוכעל וס • ענין סקמיע ככל • ויאמר ר' נ' אנו דואיס וסרימיס
 דיע רע סמולען סקמיע • אף לדעתי אין ענה אסרת • רק לכסות
 סנאה של יעלה ססרמון יתר • וכלך על סמווה וקסן וסכס • סאין דרך
 אחר • או אשר להס איס סס' • א' כ' למס וס סמאלו למסי • הלא אסרת
 אליכס עמו מה סממנו • וכסאל וסמנו סוד כסמס • סורו סל כל
 סדריס • ולא יוכלו לבוא להכמה לחזו פסר דבר אשר ייטב כעייכס •
 אף סני האכמיס כנ' סממתיס ככרת היטב סהיו רוציס לסמנו סן הדין כלל
 כלום • וסמליס ר' הויון יסכ וסמך • וכאשר סמלינו דכריכס להניד
 כל אשר כעייית עמו • זרלו כירי אסמך לבוא אל סכלית סממולס כיוס
 סכוא • לקחו מוסר לסמנו מיסריס • כיוס ככניס ססאך • לסוב ולהסמך
 יסרו • לראות אס יוכלו להכמיס לדעת אס • ויכדו איס סל אסוי כאהכס
 וסמיה • וכסנו ידי איס סס • וילך מלמס לסלום • ויכ' כפסר יוס סממי
 לסמך אשר סוסכס כעייכס • לסמור להסמך יסרו ולהסמך סל אודות סמך כיש
 ככל • וימלך לב איס סמ עלי • וסלס סון ככך כסלו אל סכו סר' •
 ספ' ס' ויסס דבר כפיו • לדבר אל לבו • סיממנו ספסי סממך סלו • כי סנין
 סאין להס ספץ • רק להמיב סממס עליו • ולסממתי סממך להראות סכבר
 סמו את סלסס ונאוי' • וסמנו סכרוב סממתי • ולסממתי סממך להראות נדס
 סוף כל סוף כע' • יכמיס סממתי • סממך כנון להנימוכני סיד • ויממ
 את עמו סד סיסתאכ (ואס סממך קרמיס לא יעמו סממלול לא יסמנו •
 ולעיר סממתי ס' וסממך סון • לא סממו) על מנת סמממנו ולהלוב • ויממ

פון תלוי כראש של איש תם • לשאת טוונות • תחת איש טעיר • לכן
 טעה כל טנדוקי האסטר מצדו • לבקש על כספו • ולהתקן אליהם שלא יחא
 לו טמא טמאה בזה • וישא מה שכלם ספק • השליש טעה שלימותו • וישב
 אל אדוניו ויגד לו • איך הפרנס ר' קרה לו עמל לשמוע בדברים האלה •
 שרונה האיש תם לשון בועה בטמא • לשב אליהם ביום הנוער ולסרב
 להכמתם • ולרנון הקבלות אשר כשרו בו • לבחוק עליו ועל ענתו • עוד
 וט מדבר וזה בא שמש הקפל • להזמין את האיש תם להכין עצמו לבוא
 בבוקר אל מושב ועד הקלה • לגמור הענין אשר סגלו • כאשר נדברו שמו
 במושב בקודם • ויוסף עוד האיש תם לדבר אל השמש • ויתמקן אליו
 לשנות ממו בטובה • ושיעשה גם הוא את שלו • לדבר טוב כשילול הפרנס
 הטולא אותו • ולבקש ממנו בכל לשון כה ועמו • שישוב הדבר קוד • ולא
 ישליך טמא עליו • כי כמד ממנו הדבר • וילך תחתו • וישב ודבר בפיו
 דבר האיש תם אתו קשות על שפלה כך עה ד' • שלא לתת שאת הקבלות
 ובקשתם • לשום לאל מתתם • ככן שמש אין לו בזה • והוציא אותו בפני
 כפט • עוד זה מדבר וזה בא (למדן אחד ר"ט ה"ט שמו) בשלימות טעה
 טקיבם • ויאמר אל האיש תם • הכני בא אל אדוני בשלימותו של טעה •
 להטיד באדוני • מאסר שטעה איך אדוני הביא דבה רעה על רבו • ככן הוא
 שפרסו בו • טמא יעיר אל לבו לדבר דבר קטן • יגד כבוד האבר • יידע
 כי יש לו טיטה ובדברים רבים יבואו כולם כאיש אחד אל ביתו ויהרגוהו בביתו
 כך יחא חונטש טיעפה ולא יטעה • לכן הוא מזהירו שישוב על סיו • ולא
 יפתח עוד פיו כדבר הקמיע • או כהל האיש תם כשעמו הדברים האלה •
 פישתוהם כשעה שדא ויאמר כלבו • מה אושיל עוד • ומה אושיל כי אוסיף
 לבוא אל אחי הקהל • לעיין בדינו של אייבטני • עוד מטט ובקלוני •
 והכל לא אוכל להפיל הכהנה מיד רועה אוילי • ויקח טעה ככספו וידבר
 עם לבו • אין לי טוב כי אם העלט אלמט תלכוו עוד אל הוטר כדבר הוה •
 ישאו מה מירנו • ואכזי אהיה קחי • בלילב אהיה האו דרה טת האיש תם
 ותכשר ביעקב באש להבה • ויאמר אהיה האו זה ואת עשית לי להוסיף
 יגון על יגוני • איכבה אראה כדעה אשר יעצא את עמי • ואיכבה אוכל
 וראיתי באבדן מיר חולדתי • הקהלה אשר יכרו אבותי על מכונתי • ועתה
 הטובו ככו רגלם • וישאוב • איך ומה לשאום להפיל עצמו ואמרים שמו •
 ויען ה' כלבו לקום בבוקר אשר קה' ת כהכח' כ' חלו לנקוט עצמו • ולהפגבל

מן השמד אשר קסדוהו בענין זה • באילו ירו סימה כדמל • לזדות לעו טל
 רבם הקדם • עמדת קנאה ופנאה פלגם • לכן טעה ביום הפולא לכה •
 אשר טעלמה קה' ת' עמד וכה כידו של פולגס • ויפתח פיו ויאמר שחט
 בא רבותי • כתוב והייתם נקיים מה' ומישראל • טעה אבידה בא לכה את
 אשר קרה פה • ומה ענין המוחם שבציר • על אודות הקמיע שפלה ליר
 יחידים בקהלה • האמרים שהאבד בתבה • ונתנה ליוודת למדרא ומעלה •
 והראויו אותה יסידו סגולה ופוע הקהלה • ישאלוהו שחטש דק • מה
 סיבה הטובה היא אשר רעה • והסיבות דבר לפי תומי • שראשלי בה
 נבט מיכות של מ"ן טר' • גם שלפתי להאנד • הפולט פלגה אלי אהיה לך
 שפיר לעור • רק שידועני כוונתו בה • אם אוני טי' אתי עלין משנתה
 ואסור בי • וקבלתי עלי ללפום וללמתי רק שיטעה שחוט עליו • סייב
 אדם לנאת ידי בדבריו • ומה נבט כי אנדקיהו בכך • ואשוני כפטי הדרכא
 ככרי • בזה לא יכרת הלעו • ארדנה בזה יתמוק קול השמד • גם אני לא
 אהיה כגול מן השמד • כי יאמרו העולם טמאה אותי ככסף מלא • ואתה
 שאפתו דברי הראשיים אשר יבאו מפי לפי תומי • בלי טום טעם •
 והיינו גם הוא גם אני שחשים • לכן זאת הענה השוטה • טיגלה טענת
 זכותו כשונתו • ותראה לכל דקתו • באופן אשר לא יבה מתי מזור •
 להלק משא רבות • ככה דברתי לשלשתי • קבל לשון של פקטה • והוציא
 כפטי כפט • ובאשר שקרוני כו' לועת מה עמדי בדבר זה • והתמכרתי
 לפניהם שיתפוני ולא יפניונו • כמקב בזה • שאין לי כשת מצנו • והנה
 כפו אותי בדברים רבים וקשים • עד שהפירתי להם הענין כיון שפרס • כל
 פניו בתם לבני • יבקשתי מהם שילכו הם • או אני • או כולנו כאחד • אל
 קאבד • לקיוד לועת מה יסוב על חובתנו • ולא כתרפנו לשפות כן • וסורת
 ובקשתי מהם בהכפרה גפול • שיטפוננו מלקוק לדבר זה • ולא שחט
 ולא האונו • וזים להכריחני על בדרך להטפל למין כדיו • וטעה שחט
 אחרי קול רעט גדול שאושבו של האנד שסתרו בי • טמא אפתח פי כדבר
 שדא יגד רבם • יכונה אלי רבים להרני בביתי • לכן עתה נאתי לנקוט
 אותי • יגד ה' ואדם • ולקודיע כי יודי לא סבויאט קדם שום • אזכי לא
 קייתי טעה לכל זה • רק של כפטי ונדקתי • לשאלת הפועי שלא קבלו
 הפגלוני להסתלק מן הדין • והכריחוני כליק פתח לפני דהאמת כען
 שחט • ורנוני מדין להפגלוק מוק • ושידועני קום כפניכס • טאני

קחי מכל עון ושדך כדבר הוה • הנדו כח אס אכי מייב חיתס כמכיל כך
 ולא שאני ידח קאיוס והנזוסה שלסס • שאינס יודעים תאווסה • את שאלהיס
 אכי ירא • וולמו לא אירא • מה ישסה כשר לי • והנכי נשכס שאני אוהב
 להריב • סבגתי נדקו אס אוכל • אך הדכר אשר יגא עפי • לא אוכל להסוירו
 אלי • וכודחי אכי ססויון כותב הקמיס הריס • למין נמור עוכר הס'ן סר' •
 בלי ספק כסולס • עד שיראוני פטעטי • ויה סניתי יבינו לי • ואס ארסה
 כיטנסה היא ועטוס הוא כירי • אוי אלך ואתכפל לפני האכר ונבקס
 מענו עטו ומחילה • אף אס לא הונאתי עליו הלעו • ולא דברתי עליו
 טאווסה רע • רק של הקסיטא הרעה • הוה דברי לטואליס אותי מה סמטסס •
 ולא ארע מי סכותכס • אבל האשר שהוה כן מוקוס להסויון קול הסס •
 שלא סכה לבקשת יותסתי • מיתן אמתלה להסתיק הלעו מעליו • כל
 כידו הוא וסוכותו היא • כלל' הוה הירק לעטוס כן טעמו • א"כ הוא
 גורס רעה לעמנו • ועון הססר של סכי כדריס טעמו ינוקס • לכן אחי וכני
 לבו כח הסתדלו כסכאס שלס כקלה • ולסלק הססר סמכו ומחמי • או
 סהר כסיה לאדריס ככראסוכה • וסרכ הקטטה וקספיכה טעב א' כדרי •
 ה' עד כאן סך כסלו הדכריס שאמר איס טס כעת הקיא • באמת וכיוסר
 כולס ככוחס למבין וסריס למוגאי רע • אבל כוסעים יסלנו כס • כי נסאלו כיתעוד הוה
 סני סבין נאון סוסעס • הלבו עיר אל ס' • הלבו וספירו הדכריס שלא
 כהויות • אך הוסיבו ורעו • מלכס וינאלו עלין אשר לא היו ולא ככרא •
 כדו סקרו ונאלו כאלו אשר הוה טס • סרכס הוא חוסרס וסוכוס •
 וככר טססו כוסעס כלין סרוץ • כססס בא יעמד על פרק כנוור הדין
 כעסס הסמיס כו' • לבוי לוסר תפלס • טעס סכית • לעיין כניכו כל הנורך
 ול הוה סתון כדין • והוה סאינוני עיר • לקול האוה כראסון של סביאי
 סעטוסה כדרך סספסליה • וקסיקר הוה כדו אסתו של אייבסוכר • הוא
 אשר הלך כשלי סותונ' • רוסוס • לפייס את איס טס סיהא אוהבו • ויעמוד
 למינו כדכר הלעו הלו כעס' • והוא סיה אשר מבני סככת של איס טס •
 וסרה לו על סוכר הוה • הלך מיד והלתיק הא' ומגאס קוניס • כעסרס
 סתסס כס על אודות וס • ומג' כעלו סווסכ כסדר קהל' סהיס סווינוס
 להיות כודריס עס סאיס טניס • לעסות סככסס חוסלעס ככ' • ועל
 ירי כן סככל' הוה כיוס הוא • ולא סשו למנוס אסרי • עגלה לסאף

אמו אליס • כמוסכס מוקוס (ווס אכנס הוה רצון איס טס • ולתכלית
 ור טסה כיוס טה סעסס • כני להפער מעסס) • אבל מו' וסל'ס נסעו לו
 רוכס אויניס אורביס לכפסו • לא כקסו אכילו לסמוע מה כסיו • או לנכות
 סדות ככ' • כראוי לרעס סיכס • אס אמת נכון הדכר • סכניד להס
 ארס אשר כנונע דכר • לא סאלו לא לרעו ולא סקרו ואניס אסריס סהיו
 טס • סססמו וידעו כל כעססס והנאשר • ועסו סתך דין קסס כמות (נכד
 רצון סכריס • שלסס אכניס יקריס • סני סקהלה ווקריס ססויון כהס
 שלא יעסו כואת בלי סקריס) • כאיס טס • לסוויא כרוו ככס' כ' הדולק
 סתך א' • להרתיק כל ארס ממוו כעונס סמור • כל מי סירכד כל' א' סלו •
 וכארס ססע יודע קאיס טס • כי אנות קדכר נסססס סתעכס כדכר
 לעסנת עול יוססס כוה לאיס טס יוסר • נדול כיראל כודע כעסריס סווי •
 וסמול קיס סביב לסס ככפסס וכרנע כסככו ללו לאויביס לוסמיס לו סדריס •
 וססכריס על ריב לא להס • וע'ס סססוסה בלתי נקסרת וקול דכריס
 כעלמא • סתייס כל ידעו מה • כני ארס נב כני על סס ריקריס וסססס •
 לא רעס ולא ככוסה • להכות הדיכיס על יוסר • בלי כוסר בלי אינוס •
 וכי ידס סכעלו ססטיד אשר הוה בביתו סליס רבות • עכד דינא לכססי •
 כסריס ינאו כני כככת ס'ו כסוסה • עמד ואמר תדוסו סלסניס ססונסיס
 כככורי • על לא דכר • סס ככנס ככורי • כככסס דכרו • סתאיס עכרו •
 וסעכירו עלי את סדך • ולא יעסו כן עס קל סביטראל •

עמד אודיעמי סס האנסיס אשר סיה ידס כמעל הוה לראסונה • סק
 טסס • ככר הודעתי למעלה • כי יאו ימלק טעס לפני • ואלק סקות כו' •
 דק' אר' הירך סוקרס • ר' אלי' אופכסיס • ה' מודכר סקססר • ר' דוד
 קינעל • ר' אכסיל סכססיס • ר' וואיף קלי' • ר' יוסא כעסינגן • כל סה הו
 סתעלס כאויביס מיתכנדיס לאיס טס • אך קתס סווי כהס אס' • באשר
 אסמיסך לסלן כע' • אך ר' יוקל סויון ירג' • לרדס סמדו כנדקסס • הו
 לאוהביס כאמביס לאיס טס • ססס רתו כל סעול' כעססס כסכסון • בלי סדר
 ויסוב הדעס • רק סככסס מנעס יסו • לכן לא אבו להיות עסס לססויון
 על יריס • אבל מני כדריס • וסמרו לסלס כן אכסכו סוסיס עכ ארס
 גדול כוה • וספילו הוה קל סכקליס • לא יתכן לעסות סססס סרוץ בלי
 ידיעס סתחלס • כסלסס אסריס וכסוקוס וכעסע מה כסיו • כסרכ כסריס
 לדין קססה כוה • ולא סוילו דכריס • כי הוה כעליס כ' ס' יין • לכן

נפרדו חסם טובים חסמים • אשה יש להם סקר בעולם ושקסם עם הנזכר
 להם שויים: של כן לא נזהר נפסם בדודם • בקהלם אל תחד כבודם • וכל זה
 שנעשה אם כ' תחד הקהל • יד האנשים הקשרים הללו לא היתה בו •
 בקה' לא היה אשרי האיש חס • רק הקו' מ' ר' ג' א' חס כשר ישר •
 ומנהיג אחד • בק' לא היה אחד עמו • אלא כשאוכל עמו • לא תאבהתם
 לאיבישני • באחת לכם כל עתם • רק תיו נהררים אשר הרוב בעל כרחם •
 כאשר סוכים רוס' ב' • שלא אבה לבוא עמ' ח' נפס' ד' • משמו המורדים באים
 חס • וקסן קסם :

יש לידע שסם ד' קסה הלן • המנהיג בק' א' יושבא גשטינגן • הוא
 היה המוכר • הכותב הכובס • בענקם הקהל • אך בתוך היום
 קצר נפסם • בי בתחבר לרועים • נפרד מהם והתקבר להמרים הכל' •
 נעשה דרך שלא לאיבישני יתר חס • בי עיין והבין האמת שנעשה
 בעסק ומרע מוין על שפת שקר • ביקוד בבוא האגרות מתיין מהרר ד' ה'
 ומכרע מלונטינגן עם נוסתי הקומעות הדבות הרעות • שנתנאו במיין
 וסביבותיה שנתן לאיבישני • ונתגלו ע' האנשים שקבלום מנאכע' •
 שקיית פו' מ' דעין ואכ' ד' והועתקו ע' באחשי הקהל קסה • באופן שלא
 היה אפשר להכשיתם • או קקשו מן חסם אנשים עורים עד כנה • ונכנסו
 פלעדת הכמרים • כרו ועדת המאשים בנפשותם • המסויקים בשלוקת
 כעדת קורס • בהצותם על ה' • אע"פ שגדעו האמת כי חסם בקרנב • הקשו
 את טרנס ויבכדו את לבם • שלחו את איש חרמי יוד • והיתה נפסם שש
 נפסמו כס' • וקבתם אנשים היו כל' :

ענה אפסר טפ שקרה סר ד' חליו • ור' ג' ב' כ' • באוקו יום שנעשה
 הכרוו בצווי האנשים הקוסעים • כתב האיש חס אגרת קטנה
 לאיש שני האנשים • אך ובנו שנפלו כבוד שמת • שכה לקס המוקר גוויין •
 שהאקד היה חסו' חסו' אשתו שתייה קהובתו • והבן קרובו • ולכן כסם
 עליהם שלא יקוונתו • כתב אליהם שילק כניסה • והוא יקום שיהיה
 עמ' חליו האנשים הרשעים האלה • ואלו יהו להם עסק עשה • בן יספו
 בכל סטאח • והודיעו שהוא אוהב אותם • ככן מקום מהם שישמעו
 לעצמו הטובה להם • וישונו על מתי • בי אש הי' עד אכעון תאכל •
 לא יקנה כל המונע בה • של פי הוהרה והפדאש הזאת • בא לביעו ביום
 השפסע ט' ק' חליו • וידבר עמו האיש חס דברים טובים המתיישים
 פל

על הלב • הניע לפניו העטמה כחזויה • וכראש לו הקמים הקטנה
 במינה • אמרלו הכר כא למי האותמת • האם תבין מעט ד' ח' רק מינוע
 שלם ט' סר' • ויבתכל בה ר' • ויענה כן היאנס בעיני באמת • ועשה
 אי • הולך חיד חליו • ואשאלו ודבר מה ישיב לי • ונדתי לארובי • ויעסן •
 הלן חליו ושהה כשתי שעות • וסור בפנים בהובות • ויאמר כודאי נדק
 האכר • וישאל אותו איש חס איך • ומה יעסן • הנד כא כי גם אנכי
 שפסתי נדקו • הלא שלפתי חליו לאיור • שיבאר נדקתו ואמנתו לביע
 ישראל • וכסכים לפתחו ויעס לאל עלתי • ע"פ חס ככה הוא שגלה לך
 נדקת כוונתו בקמייע • ככזי מוכן לכת חליו • להתנפל לרגליו לבקש שסו
 ממיסה • על ששכרבוה כסגנה ובשעות • אס אין אתה דבר • או חס ר' •
 אנכי ככרתי בפניו • שדואיע לו תשובה נכפת • כי כשאלתי עסק' •
 צריך להשיב שאליו דבר • לנקות מעון ולגלות נפשו לכבו בכוסח הקמייע •
 ויעניי בכבר יפות שפקות מאירות • אחו' הרפס מעני אויה שעות • או
 אודיעך אונת כוונתי • או ודאי תודה כי נדקתי שאין וכל דבר רע ומשפס
 פגול בקמייע • לכן שכתי בשמחה אל ארובי • להודיעו שלא יסא' בו • כי
 מאמר שגנה אויע' כל כך בשמחה ונכהלה • והכמייעי להעמות כן אשרי
 שעות שמים ולא בא דאנס בלבד ולא כהלה • בלי ספק קמי הוא מאשה •
 ובהכרס ישחור לי הספסתי • ולא עם נפדים הוא מדבר • אס לא נבר
 ברור הוא אכלו שיוכל לנא' • ע' באור כהונן • שהוא אשר ולא ישפה • לכן
 מעשה אסור להרהר אשריו • כשעות האיש חס כדברים האלה • כי נלכד
 האיש רק בשנים ר' הלו • כפתווי הכיד הרעאי ובשלקן שפסיו ידיעו •
 וינפק ויכו לו בלבד • על כי היה שפתי מאיין לתועב הוה אשר שבע תועבות
 בלבו • ואון וסאל בקרבו ישים ארבו • כסבור שלא יבשימו על שקר • והיה
 שזכו אכלו כאילו כבר עשו • ופי הוא אשר מוח לו בקרקרו • שלא ידניע
 כדשים וו על הכל כרף • ואל יסרוך רישי דני • כי מדוע בקס ומן • ללאר
 קמייע קטנה כוא' • ר' ה' הלך לדרכו בתקו' וו • הוול עד כוס • אכל
 ככוסה תולתו • אכרה תקותו • לא ידע תשובתו עד יום מותו • אך כיום
 השפסע נגליע שעות כבלותו ושקריותו • כי אז שכ וקסם על המשע ידי •
 וכסם שלא כתב מאומה • אחר שכבר קיים כתיבתו והודה בה • ולמחרתו
 כיום ראשון בא גס ד' חליו אל בית האיש חס לדבר עמו • בערס ילך
 אל זעך הקהל • של אורות האיש חס • לעשות בו דין ומשפט הכל' • על כך
 קקדים

הקדמים לבוא להראות פנים עם האיש הם • לראות אם אולי יוכל להסותו
 אל הפרעה • לסתור דבריו הראשונים • ולפייסו עם הקהל ורכס • וידבר
 אליו בדברים האלה • מה אדוני מבקש מן האבד • הלא כבר בקה פתחו
 ונתן כאור במוכתו על חמת בבא א' מהי א' ת' בראשית ב' • ויטן האיש הם
 ויאמר אליו זאת התשובה כבר ירענוה ופרעם אותה • ויש עוד פסוק ר' ת
 כזה ביום ברא וכו' • אבל מה ענין קורם בזה נשתנה • הנד אם ידעת
 בונה • לפי שטעם הקמיע ע"ז • למען עבדו בראשית וכו' • היתכן •
 הלא ישתה לפני כמים האומר בואת • או אמר ר' ואם יבטיח לומר שהקמיע
 איננה קמיע ידיו ולא נמכה לאדם טמולם • מה יעשה אדוני • א"כ •
 או שיקרא האיש הם • ויאמר אליו • כן דברת • כן היא מוכתם • וככה יפה
 לכם • למען אל אדוניכם • לבוא אלינו ומהר ולתדו אותי טיכתישם • אשר
 טכרתי הו'אל באר בווכתו בה • כאשר עתה הו'אלת מפיך חלין לבאר דקרתו
 (ובאשר הבטיח לנבך אתחול • להעשות כן אשר טתי עשות) וכדאי טוב
 לו יתיר • טיכתישם • תמה טהיה לבנו ולקלון • בראות דו'ה שלא יכול
 לשבית דעתו של האיש ישר • בדבר שו' והתול • לשום לו שתול • וכי ראה
 כי בלתי הרעה אל הקמיע ולא ביתו • או הקמיע לדבר לנלוט את לבנו
 כח'רסם על הרשע וזל נפשות ביתו • ויטן ויאמר ושה נעטם עם איש כזה
 אשר הרבה נפשות תלויים בו • האם הדורג כולם כאיש אחד • או נודע
 כי עמדת רשתות באו השוטפים לירי מדה וז' למעור נפסם בעד נפסו • לא
 ידעו כי רחמי רשעים אכזרי • באשר הופס הוכיח • שבכרתו נעטם אה"כ
 אכזרים זשונים ומכודים על הדקקים • ועל מנחם ועל נפשות ביהם לא
 עשו כמס' • על כן עשה האיש הם קם וז'ליל לבו מה' לבקש נפשו ונפשות
 ביתו לטבח • אררבה וזה כוונתו • וכל נפשותיו • לשום על כמה נפשות
 להגילם ח'אכ • שלא ילכו לחיבור ולזכר • טליה לבו להרגו • אבל הרגונו
 להשיגו ונפשו ונפשותיו • עם כל נפשות ביתו • ונפשות כל בני הגולה
 תלויים בזה • שלא ימות באלותו • כי רבים אשר חיות ברשת זו טעין •
 זה קרוב לשלשים שנה • ועודנו לא ישוב רק מרעה בני • לכן יתן תורה
 לה' ויתורה על קטאתו ברבים • ויאמר טעאתי כוונתי לא אוסיף • או
 טוב לו ולנפשות ביתו ונפשותיו • ואם לאו • הוא על טעין ועל נפשות
 ביתו לא הם • אינו נחום עלי • ועד מתי יהתלמוד בה' ובישראל • וכל
 כלל הגולה • בככה • תמקם השוכר ישראל • זה טנים רבות • והג'אלו לו
 עם

שם בעולם בזיוף וכעדתה פ' יכלים רמים • טופס ומלת סממנים דולקת
 ולכ רש • ולטון מדברת גדולות בזואר עתק • איז ואכסי טוד • וימינים
 של יושבי קרנות תלמידים שאינן הגונים • נודי נפשות ונוגני לנכות
 המטידים עלי • באמור אליהם כל היום מי בנתוהי ויטידוהו' וזה דעת
 ישעור לפניו • ואם הוא יאמר לפשות סבת מול וקול טל' • אליו טפמטון:
 וככה השמיטו ברטובות יתנו קולם • אם הוא מאטין כס' טר' י'גם הם
 יאמרו • ולא יתרו את דברו • כי אין טוד וולטון תסת המטיס היודע ומכין
 פכמה בעלמה • כזה וכזה הפליגו כנומא • למטות לו טס גדול על כל
 הגדולים טעמדו לישראל בכל הדורות • טמנה בזה • והנה הוא אכן ננף
 לבית ישראל ואכן מחמא • להסית ולהדיש כסתי אחר כנר טובם נבי מודם
 אשר היה למטה • באשר נודע מוזין רב • והכטיס היודע בכבו וכחמה •
 טעט' עלו טקוים ככטיבה ומתימה • ואם גם נפסם הואת ימלט ככרי
 טיד ואכטנו טמסיס מלעטות כו דין • ומנאבו טון • והרי נפשות קהל
 הגולה תלויים כנו • הקולר תלוי כנוארנו • דמס מירדנו יבוקס • ומה יאמרנו
 הדורות הבאים • האטם בראש הנפשים פנים כמורה • אשר ידעו כל
 תושבת אייבטיג'ר ולא מייחו בירו • ואכטנו קייים • ומר יאמרנו בני
 לבנים אין לכם חלק בה' • כי אייבטיג'ר נפס את כל הקמים עלינו זה טעמיה
 לא יכלו לו כל ראשי הדור טביחיו • רב לו ידיו • ויפאחו עלינו דברים אשר לא כן •
 לאמור טעורו והודו לנפשתנו דיו • וכל ידיו • הכל נעטו טכרתי • וכלו
 א'ת ס' ועובדיו • באופן זה לא נהיה בטוחים אטילו בבנינו שלא יטעו
 בדברי טק' • כטישם גם טפסם הם מלכו חסן באין מוחה • לכן טלילס
 לבו להטטייב כנפשו ונוכסם כל קהל ישראל ורטינו אשרינו • וככרש
 לגדור הפרנה ככניו • בערם טפסה המפסות • ולא יוסף טוד למטות
 כפשות קדושות לבאר טפת • מוטב יאבד הוא ואלף כמותו וזרע מרטיס
 מלובכל • ולא טפקר טן התורה את אסת • אבל אנו נלמס ולטוב לו
 וכלום אליו אם ירנה מכל בווכתו להגילו נפשו ונפשו • אשרי אדם מוכיח
 על אחן מומט דברי טכמים כנפס • אבל דו' אונו היה כמטכ • האדם
 היה לבו • איש חכם כמטט את איש אזיל רנו ומטק ואין נפס • הלך אל
 טבריו למדד טקסל • והסכים טם המורד בה' למטות דין הט' לבאים טם
 אשר כקט שלומם ועודתם • והטבריו קול כרון כמתנה טעוים • להטטיק
 רגל אדם מיבית איש טם כמנפס נמרץ ככל האמור •

אחר זכ כבוד עמו סעס להודיעם האיש ישר שלטה חפז ד' נ' ק' להסוין
 ולקודר אותו אם שודני שמת דברו ותסוין בנותו והתנבשו
 שמו כמה שעות לראות אם יוכלו לטנות דעתו כרוב פתוי דברים הדברים
 אלה הדברים שאין להם שורש ועקב . ופעשו בלשון רבה לשמר גרם : וסנה
 כל דבריהם היו פתלודיק הכל ורעות דום עושים נוספה בס' לקרב הערוסק
 צרוע . כסמים עליו ועל כבוד קהלם . את ענהם רבו . ולא על
 שיי נוספ ונפשותיו וכבודם והודם האמיתי אל קדוש ישראל לא סמו . על כך
 לא פנה האיש מס אל דבריהם הסטלים וכלים מאלהים : ועמד על דעתו
 כבראשונה . כעמוד כדול לא נמד עשיו . כל הרוחות שבעולם לא זיווהו
 מחתומו . לוותר על כבוד שמים כקלא ניומי . לא שת לבו לענחם ולגורתם
 הקשה . לטן רקובו ימשוב נמשם הכוונה . ויפרדו איש מעל אשיו כהכה
 ביום אלה השלטה היו מכורים האמת . אשר עם האיש תם . ולנס לא
 בכון עם אייבניג'ר' . אלא היו . איכוסים קצת ללכת בשלימות שבריהם
 אשר רבו עליהם . והיתה יום תקיפה באותה שעה . אכן אשר זאת
 האנשים הכשרים הכל' ככרעת הרבה משידי סגולה הכליים אלויהם :
 כשתלקחו מהאנשים הפושעים כנפשותם : ונעשו אנדות אנדות . להתעבר
 בנתיים למיין עשרה בפ"ע . ולא לילך בענת רשעים . ולא לעמוד
 בארבע אמותם . ככהכ"ג הנדולה פן יספנו בכל שעתם . ביעוד כי
 אם השילוקת יאה והולכת ותתגברת מדי יום יום . כפרטות כבוד
 שמונת הקמיעות ממיין . אשר עין בעין . כראש ויפשו של אייבניג'ר וארם
 מינותו אשר הקיא בהם מנכזת כהנה . טוהאה רנונת בוקעת ועולה
 והכלתאמר ועקיש פ"ס באחניק"ק מין . כפקודת רב אב"ד פו"ר דעס
 בכל תוקף . אשר לא תמול בהם די ההכשטה . או שרוו בהם כמה אנשים
 ככבדים שהיו מוטעים מתפלה . כמו פו"ר ר"ת גאלד שיעד . והעכבי ר"י
 געטינגן : וכוספו עליהם ישידיים רבים אשר כפקודת עיניהם . והפכו
 עורף אל אייבניג'ר . וקשרו א"ע באגודה אמת לרדוף אותו להכדו מחכבו
 אם יוכלו בערם יתפשט הכנע בקירות בתיקהלתם . להפילם במינות
 זושכב הכר הנורר אותם (אכל כעו"ה לא היה כדור אפי' אשר מעכתי
 הדור . שרנה לקנא קנאת ה' . לנשת לעשות שפטם באויב ה' שלו . אשר
 נא לאקודר ולשרו ולהסוך כל העולם כולו למינות . כאשר מסתיו מוכישים
 שגזרו : גם אשריכן לא שג' ונפש : אדרבה שתפוק והתעבר לעשות

סרש : אשרי ארלות כי עמשה ט' ג' מלית בידו . כעס' ל' במשאו מחוק הבסיל
 כזו הכמר וכטר . ותאורש רע של פאלרליע . שכל ארץ פולין לזוסו ויוווי
 האר' דאשריבנן יואכתי מרקד ביין . ונתקיעה כנאה קטנה פנורקה בפיו
 של רמ' ס' שהשיד והערה על זאת . כחמלוקת הראשונה של אייבניג'ר כימי
 מרפ' זעורנו ככראנ' מהרשים כל העולם עליו . ועמד לפני א"ה ק' בליני' כ'
 והכמים היודע . לומר שלא היתפ' ידו עם כת פ"ץ כלל . ועתם על הפרש
 ככ"ל . והאחיבו לו חכמי הדוד כפעס ההוא . ונטשו בו כי לא ישוב לכפלה
 מעל זש נשק בכרוביא רמ' ע' אז . כבוא השמועה של השונפא הגדולה הוורת
 לאזינו . לנשק בנדולי הדור . שנתברר להם האמת היותו ארש שרה
 ראש ולענה . סר וקנין לכת הארורה . וכעב ידו שמתא' מחנו או בידו
 הפוקרים פסיו . ונאשפ' כ' העין איש רשע ככניו ימנה בחסו . וכתב רמ' ע'
 לא"כ ד' תברלין ר"ת ססיד ע"ה . ונה ארז באגרתו . תראויה יעשה הרש
 הוה לענוה באגרות הים' וכן היה . כאשר תפשמע אשה הקורא ככדק .
 ב"ע על הכלל הקדום כולו ינא : לאבר האמונה הקדושה מישאל . באשר
 משכ העין הקשה שלו על הקיודים לאכדס . אזו כן עתה : לולי ה' משיס
 למ . ככר אברה האמונה וככרעה משיהם :
 גנחזור להסירנו אשר הטילנו . וכן היה הענין . אף אם האנשים
 הללו כזכורים למעלה לטובה ולנשם ולתהלה . איזה ברגנים
 מפני הקהלה . ומתי עסבר משידי סגולה : אשר קנאו לה' . וסרו מעל
 האנשים הסטאים הים . אשר הקיזו בתרשיית באזני כלברט . הוא
 אייבניג'ר המשפית בהם לאגדס ולכלותם . האנשים הטובים האלה
 הכפרותם סלמים הם . מתימים היו נאמיים לה' . וסנתדנו בשמונת
 לתת כל אשר פלקו . לבייש דברר מנוה רבא כו . ללשוק ולשיות ה'
 להסמיד הקדס חקרים . איש כעקבו גנפאת הכסף . אבל גתייאו
 להשודע ולהראות הסונה : לבוא ככחב לקרין אגרות לחרשק . להבייש
 אמתת הדברים באשר ארשו . לקייחם לקוסם ולאשרם לדשו . שלא יאס כשד
 במחלוקת שלא לש"ח"א . כישוד כי הוא היה נכדו . אפי"ם משמו הטוב
 נודע בשמיהם . ספורם בכל העולם לאיש אציתי כמחו ישתב איש חם .
 ותתן אמת לישקב . ע"ח כנגד אגרת אשת מחנו . הלכו בכל פאטס כיה
 טאנע אנרות שלשון הוא העונב וכיעשו הרשעה המונה על פני כל הארץ
 מלאן

הלא העולם במקריהם ובפסוניהם • והזניחו לפי על האיש תם סימתו
 פלגא • וכאלו לכבוד עמו הוא דורס • על אשר עסק ממנו הככות
 לפ"ד • גם אחריו שהוא מעורר מדנים עם הכל • ככה עשה לאכ"ד תקודם
 וגם על גדולי קדמונים • כתב חרורות בספריו (טו בעקבה • כא"ש
 ר"ל כל שדר שאין אחריו דבר אחת במשלתו אינו שתקיים • ונעשו כדך
 סברים לשלטה שאמריו אמת • ואברין תן העולם) ככה הרבו להזניח דבה
 רעה על האיש לפרעוק • בחקונות אשר לא ידעו את האיש ואת שינו
 וזרכו להמציא אף שקרים כנלו • ולהעמיד לו עדים בני כליעל כזוהו
 להבאים רישו על האיש תם בכל דר פסנה • לא הניחו וזית שלא כשתטו
 בה • בכל לשון בקשה ותפעה • לבוא לערס הנורד להשוין כינו בכתבי
 שרמות ושותפות • לזדקו ולזכותו ולהכילו עיד הקבאים הפוגעים בו •
 ולכתוב נגד מתנגדיו שטבה • ושלשו רודר הכסף לטלל ידי הסותמים
 לשוכתו ולהכאתו • לשול סכרם משלם הספק ימלא ידו • ויהיה כהן ללא
 אלהים במחיר משקל מכה • והאיש פס שוכנו חשוין בתומתו לעמוד לבדו
 בקשרי התלפזה • נגד כניאי הפעל והאמרה • אפשר כאלף איש בע
 אייבויכו • אשר קנה דמיים • ועורר שלטנה עזובה על איש אשר הכותר
 לבדו הולך תמים ולא כבוד אסור לא הבכ פניו • הפניה לא יפת ומקולם
 לא יפכה • לא ירא מהחוכם • ופס פניו שוקים נגד חכמם הנפוסה • כאשר
 יהנה סאריה על • טרפו אשר יקרא עליו תלא רעים • שסך להם כוה להם
 לשג להם • אכן לא ככה ולא כסיל (בי עזובה אנשיו להלחם לבדו •
 ולהאבק עם איש על אחת מעשוריו ורבו גדוריו) לא בסרכו זלא בחנות •
 בק' כעס בכל לבבו • ופלוו הסליך יהנו • לא היה איש עמו לסייעו אפילו
 במכתב אשר • לבוא על הסתום להסיר על דקתו ואמונתו לבית ישראל •
 לסתור דברי הקמים עליו להבאים רישו בכל הארץ התייבבו מענג • והאיש
 עם חקרה ידו לכתוב לכל התקונות הקרובות והרמוקות • רק הסתפק
 במוט • אשר יסווק את סערוכה לפ"ד • ומשך בקסת לפומו (ויד את
 פולין ישראל לשפת בין הדבקים בו • ונכדמים לבעל פסור • וכן הסיריון
 הסבאים העולם) להעיר און סנים שלטה נגדמים בקלות סנדלות
 שנאשכנו ביום העששה הריץ שלם אגרות • האעד להרב סנאון כשו יושע
 אכ"ד רפסר ע" • והפני להרב אכ"ד רמין • והשלישי להרב מדינה דכ"ש •
 אלא טסה ביום שהוא ולא יוער • כי אמנם לביבו האב"ד דק"ח אשטענדס

כתב והודיע לכניו • מיד כאשר הסלה סמאת פסן הרוב לפנות • נלב
 ארבו חן המקרה הרע • עשב יהיה לו חסיר לעמוד בדבה ה' • אך עם לא
 חלתו ויטהולוקטו • היס בעיניו יונא לריב מהר • כי כן הקציחו חס
 פתוטב ובישתו • לכתוב לאחשפדס להכליש ארם לשו עם ככל חסלות
 על האיש תם • המכיוו הספיתו כל עלילות • להוציא פס רע על דניק
 ויטר • לזיירו בנוון עשוין כחלות נגד הרבים • וכאלו זדה חלבו
 שקרים מכוערים • אשר לא היו ולא ככראו • רק עם לו לאייבויכו סליות
 דברים • ככה התקדקו והתאבבו אייבויכו יצרף לבבו וכזו לש"א עם
 עדת ארעים שנספשו עליו • הקמים לישראל כספת • ולארץ פולין לא
 בתב איש תם אפילו אות אמת נפת הדיא • להודיע מכל הנעשה נג' •
 כי ידע שלאייבויכו עמו בתגר הלו בדיים ריקניות • ואף לא לבניו וחקיו
 ובני חשפתו לא רעם להעיים פליהם השמא הוה • וככה חרבו שר' פ
 דחשדיו לא בא תשובה • אף לא חרבו דפסר' פ' • אלא הניע לוי עתוב
 חספ"ח במרמה ובזיוף כאליו היא תפובתו של הרב • ר' נעש האב"ד
 שם ומלאה הכותב תוכפות • ועד' כולא סיהה האיש במשבוט היא בחשם
 תפובת הרב • על כן ענהו קשות עה"פ • ולא סת לבו הרב ר' גם לזאת •
 לבסוף אנלא חולת א דשקרא היא • ור' יוסקן גיסו של אלי' אולנוב תלמידו
 על אייבויכו • שהיה חלוד בבית היהא לבני ר' שייאר כפ"ס • הוא
 עשה זאת בפקודת ב' שלוחים מקולפטי סוכא להבר' • וכעת אייבויכו
 והשדלותו • לאיים ולהגוים על האיש תם • ולהסידיו שלא יונא חסי"ע •
 והאיש תם עמד על פסדו כל הרמות • שבעולם לא ייווהו מתקומו (לסוף
 אשר עבור איזה שנים בא ופ' יוסקן מלמד של שייאר מד הבה אלטונא •
 וככל לחשב וינא חשפתו • והובא לבית הספנית של הקהל • ושם באבד
 זכרו) גם לסארו הקרוב אליו הוא הרב ר' דוד אכ"ד גדולין • כתב האיש תם
 אש' ע"פ סכרת טכפה • אותו דברתי בס' ר' ג' חסותו • ולא של לא
 פכה לשמוד ספרן • ותרתי ענד חסתייה דלא נטפל לפומי מוזה • אך
 נעשה חבר למורחות • להסוין ידו חסמתייה דלא נטפל לפומי מוזה • להרב
 דאחשפדס • אשר העיר לו און ג"כ להיות סמיר לחזור • לבוא נסודת
 בבניו רח פוטי דברו • והתנגד בכל עוו • עם שלא חסותו עליו ומסכותו
 כאין • אמנם כסוף הענין אשר כחה סנים כמנתלה כולותו של הנוסף
 בעליו לארץ ע"י זכו העבר • ונקוויימיתו הכמרים שגלו על פונו • או

התאמר! וזכרתי. ונשכח לשדודי לאיש תם במוען. כאשר תשטע עוד ללך
 בעה"י. אבל מהרדמיץ עם הרב מלונדונן בואו אגרות עם העתקות
 קמיות ארוכות לרוב סתן עם אייבניצר. מקויות ככל תוקף ועו ככ"ל
 ונחמה פרסום גדול על התושב שהוא פודני חזקת. עד נואמו בנואה רותם
 ופקחו כמה אנשים עיניהם שהיו עורים עד הכה כתיבן הלעו של אייבניצר
 כי לא האמינו לקול האות הראשון. שתה כלו אל הכשרים ונכשמו על בית
 יעקב. והנה ככל הדין הזה לא כלכד פדיון משלוקת בתקומה עומדת
 אך הולכת ותתגברת. אם שטרובה עד לב השמים בוערת. וזית יעקב
 וכנפת שלו סוגרת ותעברת. אין יואל ואין בא אליו כיום. גם בליט
 הפקדו שומרים עליו מחסו. כל יקרב איש אליו. מכ"ו היו אנשי אהב
 עוטרים את השומרים בהיותם פקוים כשיש. ובאים אליו בלע כאמנש
 הליה. ואייבניצר הולך ותתחוק בסקריו עם כתי. והכשרים למר"ק
 משרכות אלפים פיים. ולכבר רעה על העקנאים לכבוד ה'. ולא הגניו
 במה שנגעב. אחרי צפת צמו אנכם נעוטה. העבירו חפגיכם חסו
 הכושה. והנה בן בלחה חזוב וידעו התושב הפסוני. וירא בן נחשך
 היותן תגלה ערות מינותו ותרעה תרפתו. יקונו בו ויסורו ממנו. גם
 אוהביו (כאשר באמת גם רבים מהכת שלו. לא היו שלמים עמו. ולא
 היו עושים רק לפנים. קתם לאהבת הנינוח. ולהתנגד לאיזה אנשים
 מקבשרים שהיו מוכיחים מקודם. ומפני להתנקם מהם פ' בלי חסות. וה'
 ונקטם עמו חמת. אימה ופחד להם מפני כתי של פריצים. בעלי בימים
 קונים. וכנינים שבחכמה. והיו גריבים להם. וכמעט אנושים היו גאמרים
 היו שכי חספה. ומעפפה שלו ושל אשתו. ומפני עליו בטקר. עוד כתי
 אשת. דלת העם קלי עולם דבשקרא כיתא לקו. היו שמים לאד ביטול
 תורה פ"ו. להשליך אפרי נגום. ושא האיסורים. לכן התגבל בכליו
 להראות אגרת באה אליו ותואסו כיופתרא. מודיעים לתרומים שעתה
 כשכמה אשת עם לקלו לרב ואז' ד' בטרנג והדמי (והוא סקר עדים שגרה
 הוא כסיועת יאחביו. כדי ללמוד הסתאם כג"ק. הכשמים אתיו כשור
 אל עכס. כי באות נגור תארץ פהם. וכל מדינות הקיסר הוא וכל
 ג' ב' אינם רמאים לדור שם. מאו חודר במלכו ואדונו שמה כחלמית
 הנרפעים עם הקיסר. יא הדת מקרי'ם למשכו כמורד. כל ידיון
 עוד גארנו. גם דונככדי ק' ק' סראג נכסם בקלה כו. כי עבדים

אועו

אותו ונשטיו שחכורים ודרכיו העולקלים מלפנים משנים קדמוניות
 רק הכת הארורה של ס"ך שר' שמה. בן כל ספריו. עקדם כפסם מקרה
 בו ובתעלולי. אבל לא כללו להפיק מויתום ככ"ל. מ"ט הכלית מעשה
 ס"ט נינו. גם כפסם הוא. אבל הכבילה רב"ק. האוינו לו והלפיה
 לבכס להתקשר מהר למסור שליו כפסם וכל הכושה וקניס. ומחוסם להפוק
 נגד כל הקמים עליו. ומיד הלכו וסכבו בעיר חכית לבית לקבל התחנות
 כערו לחוק ידו. ולירד לקיי על כל העומד נגדו. וקנה כיום שלא פרו.
 באה ידיעה כבודה מאונטרדם. אך הדיעה שמה אגרת רכנות מפראג
 והמדינה. אל הרב דאפטטרם. וכסתה בלימה כפי אוהבי סנה אייבניצר.
 האו וסביבו כתאבו. עכ"ו החוקיו בתרמית לא סרו מאפריו. ולא
 הפילו ממעלליהם הקשים. לדרק ולסדוק כל המתנגדים לו. ואפילו על
 הפהרהר כלבו לכד נגדו שסתא דקסי חמיתא. וקוא בין איש יסרד וכן
 איש לאשתו. והעניב לב אבות על כנים ונגר ושפיתו. קורא לריב וחרב
 איש באחיו להמיתו. והאיש יר כארבעה עשרה סיה ככר בתוך ביתו.
 אז נצטו יסדו פו"ה חסתי הכתות ויועדו כוסדו יסד. ויארמו איש אל
 רעהו. מדמית תאכל כנו חרב הקטטה. וער חתי לא תהיה חספה.
 נכבש כח בינינו למשך ידיו מעסק זה הכבר חמנו. ולא לנו החשט כי
 לאליס. על כן ככית הדבר ביד גדולי הדור הזה ישקונו. ומי
 הצדדים המתנגדים ינישו ענוותיהם לכניסם. הפה יסקרוהו וסו יכואו
 עד תוכנתו. עליהם מוטל דבר כזה הנוטע באיוונה ודתי. ובאשר יתן ה'
 בלכס לכהונ עיו. נכשע וכעטה. ואחכונותין עד כוא דבר חממה. או
 נסור כולנו למחממתם. בתוך כך שלום יהיה לנו בקרב חכנו. כי
 נעביר כרוו בכ"כ. שלא ינעה דבר הרוב הלו כפי טוס ארס בקרבנו. כי
 לא לנו הדבר. וכבר תסדרנו הענין ביד רבנים גדולי וחכנו. כי יש אלפים
 שופטים בארץ. עניני ארץ עליהם מוטל והקל מעלינו. וזכה כל העם
 איש על אמונו בשלום. ולא נפריב קהלנו. וכו בפרק התנאס. אייבניצר
 ע"י מיתיון השון רת"ק סגברו לו עליו. אך דיבר עליו רעה. על כן
 העבירוהו עיניו. ולא הניסוהו לירד לפני התיבה. ויהי בוער הכ"ל
 בא הענין הלו בקרב הבאים לקשת שנה ודבר הלום. לקראו לאישים
 לשלום. וירכרו כת הישרים. אל סדריהם הסרים. כפסה נא גם הדבר
 הזה להסיר שגאה עלכנו. וירד פשון לפני התיבה כדרכו מקדם.

וכו

וגוה נחמד אקים ורמיש יחד כבז מלם • לא מלם קמיסה • וידעונוי מלם
 אלהינו • וזהו נסדר לאימם גור נגנולו • כך היו הכורים עתה סכר
 בנינו לתקום הסעף • לקור ורם כפסרות והאיבה סאכמי קהלם ולטע
 ארד ורם פגלם בחמנות • אכן למזל סמך אוהבי המלם • הרשעים
 בים נרם הפקט לא יוכל • אייבטנר לאכן יתמו • כי כלנבו להכרית
 ולהשחיד כל • אשר אינו מר למשתחו • יכיו דבריו עם בימתו הרשעה
 לספר כריתם ולספור הסמכותם • הסמכו בם אתמול להגיע סמלים נכור
 לסתפלל בררכו בלי קערו • והגם בקומו והבינו עמנו ללבת אל הטיבה
 למעור ולהסתפלל • קמו אנטים סמוים וריקים עדיעם כרעם תקנע המעכה
 ודעפיה לסון ככוון גדול • סמסו חסנו • ולא כניסו • לעשות שלימות
 סכור • או כערה כפא דעשה בכניסת ס • ותיטיסוה גדולה בבכ"ב
 סגולה סק"א • אלו אופרים ספל ברומי ספל הסון • כפי מה סמסו
 באסיפת סקל ביום סקודם • ואלו מוסים כיד עוקס • כמעט סרו איט את
 רשו • וכרכו להכריא אטי סיל מעמרת בעלימלמסה של שר אטוכא
 והכיריו כניסם • וכעלו התמיד בבכ"ב • וכן אז והלאה סמלו להפריד
 לבתי כנסיות קטנים • להסתפלל כעשרה כפ"ס • ולא יספול הקבץ יערו
 בבכ"ב סגולה כל ימי סר אייבטנר ס" • כדי להמנע מחריבה •
 אז בא מורד כלב האים עם • כשעמו את כל אשר בעשה בסכת סורר
 סמסות סמות סקהל סו • וכסרי סקדס מע • ויאר סת
 אססה כיר סאל ואכדון • סור מעס ויבואו לבתי יוסקלוני • אין לי טוב
 כי איט סמלס אלמס סון חוקוס סו • ואלכס ליאל ארץ אסרת ביום סו •
 וסיר עסה סכס לדבר לקיים ויכרס יקב • וכתד סמוכס ימיס כסס סו
 סל ספאס בעלע נב • מרכבה בארבעה סוסי • וקס גערו עמו • גס סון
 סמסס סל רב"ב סגולה ראה"ב אשר"ב • נתגמס מעס • והועבר מעינו
 וסמלונתו • סדיס חוקס מעמ • ולא רס ללבת אל אייבטנר לראות סמיו
 לכן עסה כו סמסי לירד מעו לחיו למקס סכססו • והאים לא סמל אקס
 ולא זס סמני • וסכיס אופמחו וסרכסס ביום • ועוב סקמו לרארס •
 ויך לו כיריס ריקניות סס רבו האים סס לררכו • כתי סלילה ס"ק
 כסעו מוס • כרי סל ירניסו סמרי סכיס • ספומסרו סכס סגור
 לסמני סל סמססין וסמלון כנ"ל • ולא ירמו אורה סרדך הלך • וסי
 ככוק מרס סררי • כי כרלו סאים סס לילה • וסמלון סכס סממנדס
 כודים

קודים ארדיו לקור אנה הלך • ויכנסו סודים כלל סררכים • ולא
 סכאו • והאים כס וימלע עם סכרתו • אך כיום סמסרת לכסיעתו סיס יוס
 כנריר נסר רוס וסל • ויסקר האים כהיות סל • סמסכות לסנור אס
 מיכל סיס חלן ספיקר • ירד עליו הנסס והסל • גס רוס נסך כו כעסו •
 זיסלה כל "וסו • והסלסול סמפוללו • והנרד לרדת מן סמרכה כל
 פעס • כדי הילך ד"א • והנרד לסמוד לספוט כרכיו • וסמסו לומקור סיר
 סוהוב ססיה מוסך כמעין • וכל לסמככ כלילה סו • ואספ"כ סמלון
 ככוקר ויך למסעיו • וכלילה סל ארדיו נסמך סליכס ספאסו סר קרוב
 לאור סכוקר אז כאו למלון • והאים סס כס דל סר וסמסו לכו סמס ביום
 סו • להנסע מעט סמסס סרדך • סכר סר יוס ולילה לא יסכות • סס
 קור סמס וסס נוסו • וסמך סר אס סמוללו • ולא ער כס להחיות
 סור סרדך • וימסמסה איוס סמסו כמלון ויאל ללבת כמרכה • ולי
 האים ד"א סהולך עמו סו סריסו • ויכרס לכו • לאסוף כמות סלסוס
 לרדך פעמי • ולא ימסככ על אס סרדך • כיוס כו ביום סו מעסיס
 למסכות אנטים סודים סיריד כרונסו • סהיו סס סולא כסס אים
 סס • וכן סיס • וימסוק האים ויך כירככו • והנה ככססו כמו סמס •
 זסווה כאו סס בים סיריד סל • עמו כמרכת האים סס סגורה סכל כד
 זיסאלו לעלן מי ליוסכ כה • ולא ענה אומס סר • גס מי סמלוניו כנס
 כו • ויסלסו לסלסו וימסו כו • וימסו סלך לררכו • כסס סכמו לסנול סר
 כואו לנבול סולכריא • אסר סניס כלמסערסס לאסונו סמיוס וניד
 סוהוב סמסוק סס • כלמסכורס ככר סניס סודיס סלמססרסס סרס
 זיסו • אל סר"ד יונה • סיסניס סת כוא האים סס סמס • לקבלו ככור
 ולסככו סרת יוס אז לילה סל ימסר ללבת וכל סתאוס נרדוס לאמסטרסס
 סד יעמו סכס דרכס סס כלמסטרסס • ללאת לקרדו כסכרס ככרס
 אזכס סמו • להכיו סעירס ככור • וכן כעסה • אשר סלן האים סס
 כלמסטרסס ס"ס סכרת ס"ק סל • ביום סמני ככואו לעיר כסרדון ככר
 מל סס סכיס (יאכט) עם סיסע אנטים יקרים סו כו כל לקרדו
 לקבלו ככור והדר יעטרסו • ויכיו סו אסמסרסס • וסו סל סעיר
 לקרדו • וסני סעיר • גס סכמי סרדים סקילו סכיו • והכר ניסו
 אכ"ד לאמסטרסס סיס כסס סהיל כהלן • סוס כרפואות • ויסכ אל כיוס
 כיוס סל אקר סעס ניסו סמס • ויכרלו כספ" וימסו כו • והאים סס
 סנרד

פונדך למסוק בתרופות סס . להפזיר כריאותו ולקפוץ כחן . בשמלת פ' סליו . סבה רוסו . אל כדסה . ופסי רוס יעקב וסוד לאיתנו : בעת ההיא והקול נמשע בפשתון בכל העולם . שהעשה הגדול שהתקת האים עביתו . מקר שיכי ומשככה ורהיס . והעמשה בלש פד אייבשני . אהבני הגידו לו בשפסה כי כרס יעקב מפניו . והעס היו כעשמים נשיינס : אכן הוא לא כן ידעס . ויענס קסה . לפעשהס וו עושה : נוס היה ליותר שלא יעשה בואס . ככה היה דברו אליהס למתס לו כסורס . סיניאת נדיק עושה רוסס) או הגיע מכסב מהגר" אכ"ד רפער"ע לאתסדרס להרב אכ"ד ולגיסו . ונתעורר קנת ללמוס חלפתס ה' סס העין הנורר כנ"ק . רק כקס סיכתו אליו הסד הפתגרת להמין . העומרת למין האים תס . ואין אים מעורר לפסויק בו . להעיד על אמתת ענינו . ואחנתו לבית ישראל . אך העין וסיעתו הרעשה שלאו ידיהס כקס"פ וכגנים סוכים לירות כמסר"ס תס . פתאים יודוה ולא ייראו . כתבו למתקנים לכל וזית ופנה להכאים רישו בכל לסון ענוכה . ולהעיד סקר על כסרותו ונדקותו של המין העושה הלו : וכי כל הענין הקיימות סקר כדוי . ממתת קנאה של גדולתו . והעמים הנורר על כתבי פלסטר כוכיו וכעשיו הרבים . לא בלכד מאוהביו האדוקים בו . אכל נס סניי שנות אכנים מסוימים . אשר לא תתנו לו . לא בלה כפסס כסודו . אשר לא דברו ולא נזולא עלתה על לבס . ונפלו כרשתו אשר טען . איוקוני הסדכר . מרבינו הומן בפולין וכעשרין . סופלים קטנים מפבלי ירמיה . והעס רובס ככולס סן סכריו כולס יכושו פמונותיו . ישרטי"ס היתה אחרס בליעל הלו . או תלמידים שאינס הנונים סמטו אותו בעומאה יכתת הארורה של ט"ז מר" ונביח משפעתו כפינטסכו והעלישו איו . מיוסותו ככ"ס . ואשר קנה אותו בכסף מלא למתוס לו . ידענו ככדור כמה אלפים והונים שלם לפולין לקנות לו פתימות על סופסי כתבי פרעות שטסה הוא באלטוכא (וכודעו פ' תלמידיו וכסוריו שהעתיקוס בביתו) בכל אות כפסס שהסומאה . וסלסס פ"פ הפון לאוהביו פסויקי ידיו . להיות מוכן לפנייהס לבוא על הסתוס . להעמיד רק שעותת תסתס . ורבים תחס ודאי שלא קראוס כלל . או שלא ידעו לקרותס . כי כמה חכס כורים מחזרים . רק כהכף עשה את שלו . כסף חכנים . כסף עוניא מפרד אחרים : וקשה פתימות פניו עוופים . בלי ידעו האנים כהס אשר קרלן

בשמות . לא כתבו ולא פתשו כלל . רק כסקר וכוכ הנני פתימות . אשר לא היוולא ככראו . כאשר נודע בכירור מפכת על סכניס מד"א וכפניו ישבו כשסו . וכן הסקיד ר"א מוולא נוסק ככרוביא של וייף פתימות . וכן כדה מלכו כמה אנדות . כאילו כתבו אנמים כסרדים וידועים לפורתו . וכפנשו כמה מהס . שלא היו דברים מעולם . ונפסוך הוא שהיו סוכאיו שדחות . זה דרכו ככל לשו . ככה עשה גם כמתמות מוכשמים מקנת ראשי נ"ק . מנדאס מלכו לפני פתימות ככש וככוכ . וכן מדיינים ולומדים דנ"ק וייף פתימות להעיד על כסרותו (ולא אשר כהס סנספל לו להעידו) להנות הרפוקים ולגנוב להכס . כאילו הכל ססייעים אותו . ולא עלה על דעת אדם מרסוק . שהיא אנד דנ"ק סנוק כל כך לסקר כמילתא דכבידא לנלווי (ראכילו נוי מהיין ככה"נ . ואין למדיס שכלל זה לאכסי בת וו הארורה) בזה האופן לכד במרמתו פתאים מאמינים לכל דבר . בלי שקורה ודריסה . בקרט הסוס יעור גם סקספסי . והפריץ הראאון סקסן למיך אינטי דותפת הלו . הוא חיים לובלין . הוא סקס לירו תמלח פרעות כנידוק פתימות מוויפות (דיגי לובלין מכפסיס אותו על פניו) ושמו השיטים סיעתו סבנ"ק . פסכו סוזנאל להס מסייע טיס כו חמס . ופסוד סוק להסען פליו . לא ידעו כי זה הרעט פרוץ לכל תועבת ה' אשר סנא . זכאי נולן ע"פ שסקן בטלן . מוכס העומד אליו . קנה הרבנות לובלין כהון רב . ספור עליו אביו סבליעל . אשר הרוניא עוסד רב ומקומה כו . מדס סנייס ואביונים . הוא נכניו סהבו עמתו חמסס אמינו הסדוכאים כפולין . הסאכסיס ונאכסיס תסת יד כעלי סודו אלס זקאלס . נודע בכל הארץ כשתס של פניניו פולין . וועקת איהס דועתת הבקוקים . ויוד עסקיקס כס ואין להס מנאס . והס ככרדרין הללו קונים הרבנות סן סרירות . אס"כ רודיס כהיון ססס ומפסיטים עורס סעליכס . ואת ענינותיהס כפסו . לא בלבד כדי לפגור ולנכות מה ספתנו לשדרה כסד קנין הרבנות . אך להרבנות כהס פונס ואונס וכבוד שספתת בתיהס מלאים מרסה . על כן נדלו ויעמידו . סופלים על עס דל ככס נביר פוקר ומבסיס אוחס . אוי מחנכותן אוי חקולמכון (כספר תורת הקנאות סגיבר פא"ס תס . כו כספרן של דמתיס הוסקו חיים ואביו וכת דילסון לספנות לריאון עולם) ולקלן תשתת מה היה סוסו של דמט פריץ זה ואביו : וכיונא כהן כמה פתופים ידיהס כפרעים . בתון כך הימס

סמכת ספק עדי רנע • עם טוטים שלו השחיס ללא דבר • האומרים הלא
 בשוקו לקטנו לנו קרנים • ועד ארניש לאון סקר • הכתיב שמל והעתיק
 הכתב סרס של טיים שארני טיים רק טנים ונות לו • וחתמו על הסתקות כלב
 דם מקו • מקיים השמיח • וארניו הש"ס לע"א באשטערס • אלה
 הסנים בלכר פתאזנו לדבר זה • ולפלן תראה סוסרס • יאכדו כל אויבי ס'
 זיקר כרים) ושלום לראשי קלות שזאככו • להודיע ולהשמיע קולם
 כפון לסטיל אמה • כל ינש סוס רב וגדול בארץ הלנו לקנא קנאת ס' ללסום
 עם העין הנושכ השמחית כעס ס' כנ"ג • אכן היה הדבר הזה במכנה ס'
 בגפרית • כי אהנס של דבר זה פתעוררו אשני גדולי דבני אשכנז •
 אשר הפעלו במלחמת ס' פד הכס • אז קיוו והתעוררו בהתעוררות בארץ •
 לקנא קנאת ס' • כי ראו האעשה האכזר של הדיוט קוסץ בראש קל
 כנב"י חודס • טעוליס קטנים סתכלים פרוים הלבונו וכו' (גאן סקר) •
 אז הניש מתכב לפתן והנהר ס' אב ד' הפד ס' • וספרה בו סיניית
 דין עם האיש תס • ויברר פסקיו בונל ס' אונל ס' • וכאס סיסרב
 יעסס בו חפסס • וכשלס טופס פומנו לאשטערס • וקבטוהו ברכס סס
 עם מוספת דברים בסופו • אך הפין מחד במרדוויכבד את לבו • ויוסף
 סטא על פסע • ויכתוב אגרת מחד להנר • לפס ס' • גם לפו"ס דסס כתב
 בנירוף סיניו • שיסו ביר אב ד' סלס • וכן כתבו לפו"ס ק' אשטערס
 פלאה דברים מרים קאים כנארים על האיש תס • חזפים וגדולים חכמים
 שאינס כשיסע על קל סכלים • ופתאול! הכתב באחס נד של העין •
 וקבטו ס' ס' סינרסוהו גם הויה מקהלס • את אשר הכו בלסון דכפו •
 לא ססנו לבלסו פנס • אך פו"ס ד' אשטערס יסגנו לתנן גידו כדול ערפס
 הקסס • לפן רקטין אשנס הכוסס • לפנו לפו ויתנו הכתב סינרס לאב ד'
 פלס • ולניסו סרב איס תס לפסות בו כפונס • בו בפרק בזה אגרת
 חר"ס יאחפלו לו קראשונות בהרית אשכנו • להכניס עכנו להיית
 עפרן כשכן הריב סלא איכניר • אשר שכר אותנו והכניסו • לקבל רכנוע
 דפראן כעד טרפתי • לכן עסה זאת להכניס האטו בין הרנס גדולים • ולא
 יראו ירניו את גולגולתי כן ע' לגולגולת סכסס ע' מים הרעיס • ערב לב
 טפס לפסו כספרן • וכריב לא ירע יאקדו והראס חונפא וסנסוהו ונדוע
 טעויות הרבה באותם אגרת השגרת וסנא וניס לסי • עססה הסועה
 פרויס דרס פייס סנין • בראה בי עין לו • ולא יבא • השוקר עור

שינוי • וכפסכר נגדו קוטרס נקרא פחה עינים לבר עיני • אכן
 זה הסוכר לעקר הרווים הרבנות דכרס ע' כך • גם טעד הוא וניס ארין
 חספת הקרטיסו פנים ככחרים • והתפרו ברביגס נפולין לפניו ככס
 ונסוקת היר • שלא לפשוט יד כאייכניר • סכבר היו הכל מוכן להפריחו
 בבראל כיום הועד ביחא גסוק • וע' זה הפועל ומספספו טעוליס
 קטנים ופתבלו שרפס נתבלו הפניו • שלא לנדוחו בפרהסי • ואשכ"כ
 הוטרס עם בנה ס' • כפו סנדקס נדף הקרס • וכוכר חפסה פתפוסים הלנו
 בכתס עינים כחס' ל' • ולנפוק נפסה גם פסועל קלו כלומר סונא של אייכני'
 בשכתו של כסא הרבנות בבראן • אך מי יבטס כמיוף בעת היא כתפוקס
 מתרת הפני סהיית איס מדון איס סדה מפרסר ריב בנ"ק סאריוטל להכ
 ספרב איס ברעסו • ויבוא גם הנכב אשר הלב סרת קרס יבאו נניס נניס
 פתח אלהים כלו אלהים כל איס בער • כי הוכיף לה אייכניר ויפיעו
 הרעסס פסס לנחליס ועני הויר • ויסי כאשר הרניס בו"ס דמס ע' סארין
 לבו סלס חזו • סכתנלס ע' אגרת סכתב לאשו לנדוכווי • וספסו
 הסועה סר' ל' ען הפאט • וחנאו בתוכה • סנין אב ד' סלסס רע •
 שר'ו שמוחסס לרסותו מיינו פרכוס סלו • וליר טמולטיו • לא
 בתפייסו בקסס ועוסס טעין (אשר ריה לקבל כאשר יתנו טעין • כן יהיה
 טרף לניסס) אלא דווקא לרניו בנירושין מכל הקייית רב' ק' אל ארץ
 אפרת כיום סרה • וכן יפן אותו ד' ל' פוטל סארין לו תקרה אפרת (אל
 סוסו הויס סהיוען הלנו לפי דרכו • כקיייה עתמו בו בענשו • כי סרף
 לבלסו • ונרחת ברעוקאקוס עניו • ירעס ע' הושב על כנו • וסאר
 בזניו וככדו שד יוס סותו • אשר סמלא יינו • כחס' ל' • וזיה קיית אש
 בנ"ק וסלסבת טולה עאליה סד לב סטויס • יבך רב כזה אלפס טעין
 ישרל כשתקע ברבי הל סדס • ינש כדבר אל הויר • והניס ענמותיס
 בזספס הויר • אלהים ספסס לטובת האיש תס • אשר הלך לתמו ביה
 לו • עגוב ביטונש סלסו • ואשתו לרניו וקניינו מל קרן סני • ולא
 רנה לסקריב חפסו כעס' ג' • וכמעט כמקס נבלותו אשרו היאס ססב
 לביתו ולפניו מולדתו ער • לולי כשתקס סנין הוה סוכוכס רסס פ'
 לזיקן אל סרף • ובאו הנד סטוב לפורטו • להעיד על הסיס הנסר' לו
 ועל סאר הפמיס והעולות כנסים כסבת של רב מוחק אי כניד סר' •
 ונתון הכאים טורדו דמס' • וכריני הס' ייסיס חותו • גם כנ' דר פת

האיים הם • הפעירו עליהם הדרך ונהגו עמו שלא כסוד • הם היו
 יושב כסדר עין יעקב • ופירוש חיותת נסוכה לו מאת העוף • ודבר
 זה של טענת האים הם • ויאמר לזכותו רביו בלי סיכוב ינסקב בנסקב
 העוף לקרנותו שסוכ אל ביתו • וקנס את הכר הרוזפת אותו • גם דעה ע'
 הושב על כן לאיתנו הראשון • אכן דבר התושב הגורם כל העסק •
 מתקלק היה נוטה ג' לבוא סוד לגמר לעמו • כי יצא דבר קהל מימי
 על ט' אלות נטמות טעמוהו הכת קמתנגד אליו • ואשת הדסה
 היתה בידו עיני פירוש שובאר על הקטם • סתן בה' לבת פד'
 דג' • באופן סיבון לעוף ולשריו בלי נמוס • אכן בראות הדין סוד
 הנור • כי כלתה אליו הרשע מאת העוף • קתפל לאלו המתכת וסן רב
 למנות על אותן האלות • ונעתר לזכי אוהב קוד הוא • וע' כך נעלם
 בית העוף של יהודים • כי הוציא לו עם שווא מאמין ג' כנזרי
 בעון כך בת דבא בעל דינא • כמו סיבוא • ובאורך קוון נתגלגל הדבר
 שעתה שולכס וינשא העוף אשה טיה דוכפית עברונשונין וגם הא' בתיק
 בבית הדוכס • ורעתו שטובת עם המלכה השדסה לחלך דענימרח •
 והוא היה אוהב לרשע כחופו • אשר עורו בתקנים ונתו לאשה • ועל
 כן זכר לו עמו את רעו • ויתפסם להשתדל עם המלכה השדסה • ויתן
 בידה אנרות לה לתוכרת • וליועץ מכירו ויעשו שלפנים הקרוב אל העוף •
 העלף כסר אייבשיר והגין עליו יגד מוכאי • ועלתה בידו להפית וחסו •
 בצירוף גבליו של אייבשיר וסיעתו • אלה סכאן ואלה מכאן • כי כסם הדין
 לברונשונין • והפא בידו ס' שירם סחכר הוא עמו בלפן אטכנוי ע' אופר
 ניענדאל • הסודר אלנו לבתוב כתבי לבתמר שלו • ונתן כתיו הדכרים
 לסדרה ולקברם יפה בלשון אטכנוי ככרי • העובן לעלים היטב • והוא
 בותב על הספר נדיו בסכורו הלו (הוא ראשית אונו שרפאם בעולם •
 טעכיואל לדפוס) • בו הפא כשו ורקיאותו כעמית כעבי קהל סקורין
 פאסקוול • בו דבר על כללות היהודים רשע • והודיע עמו סאוהב הוא
 לנזרים בכלל • וסעכס ומקום אשובתם • וסבאר קטיש סבסם העוף
 פירושו חסנו • וכו' ויציא למו על האים עם שחקאלו בגדולתו של
 אייבשיר • בא לידו כך להביא עליו דבה הפה של הקטיות בקר • כי
 אין כסר דבר רשע על ט' שר' • רק רשעים אסרים וע' קלה הבינים הפם
 ולא ירד למוך דעמו • בארז הנין פירוש קטיש ה' ל' • גשכ לבקר עיני
 פאנטיס

פאנטיס כו • גם סיפר עם חששים ט' שר' באריות וספך רב • סה שלא
 כפעם עד כק • הסכור ענבים הלו הולך עמו לברונשונין (נער סה' כ'
 בני של אינך לפשוור • הלך עמו לשרגו בדרך • הוא הגיר בסונו לה' • כי
 ראש אף רבו אייבשיר על הדרך בצוקר יוצא הסימה לעשות גרבו ייבש
 אפריו ויראה • כאשר העלים להסך את גרבו • וכל הלך והפתקם סלאה פך
 בעשר כאילו יצא למוך כסדה • כלומר לעמוד בתפלה • והסגית הכער וראש
 שלא נטל ידיו כלל בצוקר • נכ כאשר נמר טעמית נרכיו • ועסה עננתו
 כהלך להספלל בחקום נקי • וירא והנה אייבשיר (סך ק' דמנלי כקקא
 סדין רפטי רהיש עיפרא כריך ריסתא לוקס ענות עסיקו • ומתשת לעמו •
 ויתן על פיו ויאכל • טעב אין רואה • ולא ידע כי הכער יכול להביט כו
 ופרוק והוא נוסה ורואה היטב ויבוא הכער ויגד כביד ס' כ נסורטו לביטו)
 והתאכסם עם בבית חמותמו ס' א' • פמה נוסרו ויער על ס' • ויקראו
 ויביאו אליו • החומר תלמידו מהעלם טעטר • סהיה תלמידו של אייבשיר •
 וכבר הדפס סכור לנזרים בתפלת סדרתו • ומודיע כו שטמז לרבו
 אייבשיר • ומעכו הסכים כל כך • לפכב איזכות הנזרים • ועתה בנוא דפת
 הקטיות עליו • קרא לתלמידו הסכיב הלו • לבוא בעורתו • ויחם ויטלא
 ידו דיכיו וסב • וכלי טמות על וסב נתן לו • ויעסור בידו הסכור ענבים
 הכ' • אשר יסד באלטוא • ע' כתבן ככרי כלל • ויועץ עמו להביאו
 בדפוס • במקום העלם טעטר על סדו • והסכור הוא ככר נעשה • ונתיסד
 באופן זה • כאילו אדם אשר טלישי (עמו קארל אנטאן הוא החומר הלו •
 פנאות אליו ברבר הוה לקראו על עמו) שכרש וידבר אל העוף להודיעו
 עובן הדכרים • וענין המריבה סתעורר על אייבשיר כג' ק' על אודות
 הקטיות • ככן הכנים ענמו הסכר (עובר ושתעבר על ריב לא לו)
 לגלות לתוך מורס הדבר וסוכ רבו גדלו ומנסו סכתו וכי כל היהודי אפי'
 טוכאיו מודים לו שאין כעוהו בעולם • ולא קס כוזה כישאל • וסארש עמו
 דונמת רע' ס' ל' להכריל בין הקודס והסול • טעפטי רוב סכתו תקכא
 כופטי דורו • אשר שלא הניעו לקרסוליו • כך הדבר הוה עם אנשי עכנו •
 הרננים סכורו יתקאיים כו • חשת סכתו ודולתו • ולא סבינו
 לפנתו • כוס וכוס הפה דברי כס' פירס שלו סקרא עליו החומר עמו יקארל
 אנטאן • כסם והמודע וכתפרסם הפ' פירס (ונתכר עליו ס' בקרא
 השובת המינין עתוק פלטיס ידות יח' • ומדין לא כא כדפוס) וכבא
 ספער

הספר ה"ס הלו לאמר הולך או נתפוקו עס הוא ובישתו . עם השד השחולין
בעדו ככ"ל . לדבר עליו טוב אל החלף . להשיב שמתו אחייבשינר ולכטרו
מן הדין . ותלהיב פלש ושאלות ככ"ל . כי אחרו ככר עשה את שלו
לכאר הקמיש בשלימות תלחידו החומדי . וככר נפטר מן הדין . שמעתה
נודע לכ"ד כי עקר החריבה פליו חלכר ה"ס של החומר המכרר אשתת עסקיו
לפי דכריסה) הוא משתת אהבתו לנכודים . והודאתו באמונתם . לפיכך
נהפכו לו היהודים לאויבים וכן לפש אייבשינר עמנו באוני גלסיסיו חלומדים
דכים . והאמיכו בו אחיו אמינו היו . והפך שפויב להשוים כירו . ולהנין
פלו . שלא ישלטו בו היהודים מתנדויו . מכל שנאקס לו אינה אלא חסני
הסאה שטואכים לנכודים . על פי הדברים האלה . יגא אייבשינר פטור
נדון החלף . ונגור שלא לדבר עוד מטיבן הקויעות בג"ק . כי הכל הוא
אין כדאי לשבר ממנו . נסיא אנוני שלא יבא אדם רשאי עוד לדבר
בנכותו של אייבשינר . זה פעל החבור של קארל :

עתה אספר עה שארע עוד בג"ק . כהיות האיש חס באוטטרדם .
בפטר ארס כשר ת"ש שלא הלך ד"א בלא תורה . ועניו ערובא
מטפל ואין נו . והיה אשד עדייניקה ב"י והכה בשפת טרנו לקברו . שלם
אייבשינר פליט כ"ד שלו . לזוות חנוור על השוסקים עם השת . והס"ק
שהוליכוהו לכה"ק במרס שחור . סייקלו את ארובו של ארס חסוב ת"ס
שגון הבהו . ואיש לא ידע מה ובעל מה זה . והאיש עשה פו"מ דקה ב"ב
גער בשליט ויניאחו כנזיפה . וילך לו הפליט וישב שנית במקודת רבו
להחיות נורתי הר אשפה . בהטלת פרס כל ימעתה איש בקבורת הנדיק עד
שיעשו בו משפט התי כמרים וכנדוי (ולא נשמתה ולא נודע שכתבה בשויו)
והסו"ף להאזיר בעונם השוכרין ומשרה פיו . לתת קנס לחלף מהא
אדומים . אין לא השגיו בו ובגודתו . והיה לשוק ולקלם . ויקברו האיש
צדיק בכבודו . וער"ו וביזא בו שגא לפני השדרה הישרה בה"ב . בלקס
ממנו הרכות דה"כ . פ"ט נודע השדרה שהכירו טיבו של אייבשינר איש
שניכים . למרער ריב עם השיים . וכמתים עממי ללסם ועורר מדיני
ככ"ל . וכן הרבה כיוא בו . וקצר חצפ הנזיר . מהכיל כל עסקיו הרעים
בי הוא בין אחים יפריד . בין איש לאשתו הטיל שנאה . והעניב לב אבות
לכנים . גם עשה פאסקוויל על בני ארס כשרים שנפטרו בימים ההם .
ואמר עליהם קב פלסטר סקראן שיחת מתים : ועשו ממנו העתקות
(הסומר)

(הסומר אל ארס ארס זה . היה בילגר שר"י . וגמל כהדרוקן ימים ימים
ומע יוה היה מכרו) ומכרו לכת שלו . בדמיסיקרים כמתים לאד . אכל
יותר הרבה . היה אפטר לסבר . ולכתוב חכמה חכמ שלו . שלא עמו כמות
כל ארס (הכשרים הכ"ל) וכדרך כל הארץ . ולא כפקודת כל האדם
בשמו . ואין איש שכת השתנגדת אליו ולכת שלו . טרנה לספל ככר ח"ו .
אדרכה גם כנזא כשואה פארום ונצרים . לא שמחו לאדם . אך נאכטו
שליהם יטרי לבב של שכלקו'צ'התפדרם לדש . וכפנו בכל שפאיותיו . וכסוף
שלו היה קשה עמלהם : אבל הוא דבריו . ודונו ונאזו ושאזו . אין פטר
אלהים לנגד מיניו . אין שרצונות לחמו . לא דאגן כן גם עליו וטבור כוש
התדעלה . כאשר רבים עושישתו שמו מנו . ימיסה לא יפנו . סמכ לשולש
יגאלו מוסן . על כן שלם חפכיו רסן . ומשע נא אית הקודא בנדק .
את אשר עשה הבליטל אייבשינר . אשד שפאורט הכ"ל . ששע פ"ס כסרו ל'
שדנה לקול את ארובו . ולא שלתה בירו . או הפחבל הכול להחיות שקרים
ולהרוץ אנדות להדתיים ובלה עקר נכאש . להפיל איתו על השולם . כתב
זהרדיע חתששס הכ"ל . שנהם לקול ארובו של את הכ"ל . בלא אנה הכרנס
דיוגן שחקה ב' לשמות בקולו . ואדע שלא . שלא יכלו הקברנים להוין הארון
מחוקמו . אף כי נאכטו מאה אנשים . לשאת אותו לקברו . לא יכולו .
מחוקמו לאיעש . כראות הקברנים כך : או שרדו מן המוכת העזום הלו .
ומלשו לאייבשינר וחילו פכיו שיתיר מאכר מרמו מן השת . ונעתר להס"פ
רוב סגרתם . אך מה ארע אשר זאת . כשעמכו הארון להביאו אל מקום
מוכסו . כפל על רגל ספדכ הכ"ל . אשד טרבו ומאן לקיים דבר נודע
אייבשינר ככ"ל . וכשכיה רגלו . לא יכול לעמוד עוד דרגליו . ככה כתב
לחוקמות הראוקים . גם לאוטטרדם הנעשה אנדת כואת . למרפס הכ"ס
שהפלא שנעשה לעוברים על דבריו ונזיו (פטרס יודע עם הקולן שנעשה לו .
כי ערו את דברו) והסתאים האמינו . לכל הכלי שקרו הנכאשים . ככ"ל
פך וכך התפטרו הכובים המרים בין הסוון לכל דבר . וכל המכיש אותם
הסיפורים . ששבוהו לשוכא ורשע בוגד בו ומכיש הידוע . ככה לא היה
נרוב לפבר כפני אנשים) בעלי זורת ארס ונפש בהמה . שאמינים לכל אשר
יחזיר . עושה ממנו כחה) שנפלאותיו אשד פעל ועשה . לאשד אדם חסיים
מלמדן סיפר . שהחלף אנופוטום מוילין . שלם פסע אטריו . וקראו לבוא
אליו לדבריו : כי ששע עשכטמו השנומה . וידועמן בקבלה משמיע (אלי)

שודר לו צמורים ושרים • שלמד עמיהם קבלה כפראז • כאשר שמתו
 באמת • ויבקש עמנו מינידעו • מי יעלוך אחריו בפולין • ובתב לו קל
 הנייר • והקמים בטבעת שלו • ואחר שלא יפתח הכתב עד מות פ' • או
 כפתח הכתב ומכאן דכריו • כאשר כבא עליו • והאיש השומע זאת • היה
 אזהרו • בעת שהיו מפרסליו כפשו • אמר אליו בתומו • ולמדנו כא
 רכיבו הקדוש הזה • ויגלה לישרים סודו • ולא תמות עמו כעתה • ואך
 הנפלאה • ויטעהו אייבשיר • לדבר כזה • אין כל נשמה תכונלת • לכן
 לא יכול לקבל ידיעה זו • פעם היו אצלו שלשה אכמים מפו • מי מדברים עמו
 בעסקי הקפל • והנה פתע פתאום בדבר עמו • כשא ידיו ופניו למעלה •
 והרים כבש קולו • ידעתי גם ידעתי • שעתה מה ששאלים אותי כעת יבא
 דרקיעא ועוב את האנשים הללו כדום כלו לדבר כל נרכס • והלך אל שדו
 כמשתגע כדור אין לו פנאי • צריך הוא להטיב לשאלת יחזקתא דרקיעא כזה
 וכזה ספרו עמנו • תלמידיו ומושתתיו • פ"א בא שטרנו דאחידלי לבית
 די"פ • ומך בעיניו הרבה שאלוהו על מה זה • אתה שוכך בעיניך כל בני
 ויען להם • לא היה לי מחנה לישן בלילה • כי בא דמות כורא • אל בני
 בעמות הלילה • תמונה משונה לנגד עיני • ונפלה חרדה גדולה עלי •
 ורכי אמר לי • לא תירא ולא תפחד בני • הרמב"ם הוא טבא לי לבקרני
 ולגלות לי סודות • על כן כדדה סתי • וכאזנו עיני • מי יעזרו כח להטלות
 על הנייר • כל הספורים ושרקים שברד מלכו • וסס כפי נערי • לפרסאס
 בעולם • כדי להטיל מוראו ולהכיל השומעים :

עוד אחת מכללותיו • אספר ככה • מה שטעה בימים ההם • מיהא אמר
 תלמידיו • שעינו אחת למעלה ואחת למטה • שוטט עובות דמתא •
 אראו אנשים טבכל כ"פ • והוא לא ראה ולא ידע • והנה כהני עו"כ
 מרכים העם להביא כפרות עופות • לשטוט שמו אל לבם אנשים הגוים •
 שרדנו עקשול הרבים • קראו לשוטט ההוא • יודכרו עמו דרכים של טעם
 שאלוהו • כחה אתה משתכר ביום ההוא • ע"י שטיטת הטופות • ענה לומר
 כך וכך • אחרלו הרי לך כמו שאתה ערווית בטטיטה • והנה השטיטת
 לשוטט אחר • השוטט הוכבל ההוא • הראה עמנו כמפויס כך • ולקח
 שחמות שנתן לו רל"פ • כסבור שקנה עתהו השיטה (ורל"פ לא וכו'
 שהוא תלמידו אייבשיר • ששטטו כמותוהו ולמדו עמנו דרכי און ועול
 אך אחר קבלת הדעים • השטיטת ששקבו • ואחר וקלל את ר' ל' וכו'
 אופען

אחתו מאד • בדדרי לסג וקלם • מרנה להכיל • הנה איתו אונאה כפולס •
 הסויק מה שנתן לו • כפול וכפמם • והטיב לו תמורתו • דכרי כויומות
 הרבה • וקלילות וקללות • והסויק כרשעו • להרבות שמכשול כשטיטתו •
 כמנהגו חלפנים • והלך וספר הדברים לרבו אייבשיר מעול וחומץ • כל
 אשר קרה לו מה רל"פ • אז עלתה שמתו כאפו • ויצו להרום שדו של ר' ל'
 (שהיה מתבודד בו) על ראשו • גם אחר לנעריו וכמוריו למם יהיו •
 להמית את רל"פ • גורת הינה עמם • גור עליו • ויאמר כפה מלא • דרו
 מותר • מאשר שחמרה את פיו • להסיר השוטט מחימויו אשר הוקס על פיו •
 ומורה כפ' ר' חייב מיתה • ככן אין לו תקנה • אלא הכין • לתקוע כלבו
 ולנבוע נגדיו הלכנים (שלוטס כים"ק) בדם • כמי צוה להרנז • אף
 כס"ק • כפ' דאורייתא • וכן קמו אנשים • בני בליטל הנשטעים אליו •
 בדבר רבם • לעשות בו כר' ל' • השטט מות ביום שבת קודם • והוא חללט עד
 התפתחה • ש"פ הכם לא טראוהו • וישפכו קרמם • על עיניו והאנשים •
 והרשו שדו • שהיה עבד בזה ימים רבים • מיום שנפטר אשתו היולד •
 כר' ל' • נשמה כרום יין אשולם טכל וכל • אשילו בתפלה לא הלך לכה"כ •
 להתפלל עם הנכור • עמד כשדו יום זילום • לעסוק בתורה • לא ראה
 כני אדם • כל הזמן ההוא • וע"פ גורמו של הנזיר • הטי"ן שמועב הלו •
 מוכ כה"ל סוכו :

באחשטירם • כתב האיש תם אנרת שום לר"א • ע"פ פיתוי
 והשטוררות גיסו הרב אב"ד ואשתו טרכנית • וזה כל
 מה שכתב ושלם לפולין • לא אנרת אחרת כלל כהמ"ל • עד אחר
 השתדלותו של הרב חביאל • שנישע בוונ • ע"פ הרצאת כחני הנאכ"ד
 דאחשטירם • ובהיות האישה פנוי באחשטירם מבר ככר אנרת פורים
 (ני' ימך' בן זכ"י) תקימותיו אלה כהרבה • ונשעה חנור עגום (שם)
 שלא הניע למציתו • כי לא עסק בו • רק חמה שארע או יעד תוס ימי
 גלותו וכדודו שם • שלגן לא בא בדפוס • אך הביא לדפוס כ' תורת
 הקנאות שאינו אלא מספור משטה • הקוטב הרורו ע"ן שר' • כנחה
 נוסחאות טונות • היאך היה התלמוד (ל' טטן זה) • שערב את העולם
 בולו • והסטיך שיהי' בראל • נוכף על אפלת עמוד נדשים • בין אריות
 גואכנים) וסופו • וכשתלגלות תלמידיו החודקים • וכת שלו השטט
 עד"ו אשר הרעו לכו מעל דר ואיוב • שקעו עלינו כלכותנו • ועד היום לא
 פסקה

פסקה וחסדתו : לכן קם והתעורר האיש • אשר כל תחתיו לונות את
 קרבים • להטיל שלום בין ישראל : לאביהם שבנפשים • ששאל בכל כבוד
 ואזניו וסובו • לקנות מינים שורות יכל יבטלו באבני זכשול הללו • וכליעל
 בקוץ מודר בולסם : לנער קנזים כבושים מכתב מיד • והושר המכוון
 סהספר ההוא • אף אם אנב אורשא • לנעל רבניה אשתחש • כהערה
 קנרה בלי שום נגישה בכבוד אדם : רק להעיר הינה מותה הנדרס בירכתי
 הסמיכה • והקניה שפכה להסגר • אולי יקנה לב לשוב אל ה' בעוד שסוף
 אביו לו • אך הקשים לנו • למס מעטקו מסר • ויראת מדי ישוע • היה
 עמר בשירים על לב רש והוסף איש מדה • עטל על פסע בהנני הסקר לידו
 (להנשא טן בשינוי כל רואיו • אומרים הונק טן בפסתותיו • טכו מיתחיש
 וכולו עשורים : ואם לב אכן הוא • הקורא בו תסנוץ • ויעורר לב כמר •
 ויהי ויאחר כדקד כל אחרי טיו • כולס כבושים למכו • רק אייבסיר
 יכא טן הכלל • כי לא יסמון כסול בתוכה • כי אם בהתגלות לבו הרש •
 שומד כקדו • הוא הקין שתלמודו הופו אמר את האיש פס כעטג
 וכתב אליהם • על האיש הישר חננות • ארר וקלל את הסבור הכעם
 סלו ככנהנו תאו • לא טוב רשע דרכו • כתקיים באיש חס • איש חסכ כפסע
 את איש אויל ודגו וסעק ואין כפת • ווי למר דלא ירע בין טב לביס •
 והגה כהניש דבר איש חס כהשקט הירד • עיר יכא וכלי בדינו •
 ונקסו האנשים : הכבשים את כפשו • ולא הוטילו כל החסירות
 שטסה לו איש מדה • וקינו ישר הכשמים אחרי • אשר חטבו לבלוע קי
 חס (ויסיון כערות ליטק • פסונות באבני און אייבסיר וכת טלו •
 בני אדם כנורה שפתולנו) והוטב האיש • אל ביתו ואשתו לאלטנא בכבודי
 ואחר שבתו הנית עשו כקשו מינו קרד הטוב העיד • על מקצרת ס' תורתו
 שסדר ט' על אודות האיש קדש • בטל הקמיעות הארורות • ואם
 כפטייב על סיהם כר' • יעוצק להם • וינב לאשר על ביתו אבני שלחו
 קנאטן • אשר הפסטי עמו • ולא וזה ודי עתיד ידו • אבינו רב אדם •
 פאחר א' ק' לך חגלת ספר וקטל הסופר כהחניך וכעוב ישר דברי אמת
 להשיב אדמים אמת לשולחן • לזכר עסקיו של הדין • וישעהו כקמיעות
 קי טס סקר עספסו • ולא רבם שיקל טיו על האססה • יאטס ככל אשר
 צויה • והוא קורא אלי מפיו • ואני כותב על הספר בדי • וכידוע שותרתו
 על הכי ס' (רק בואת שגית • סקבתי בו שמת איהם ככי בליעל תרבות
 אהים

אנשים שטח'ים : מאין אקראו : הטלות שחוטם על שכי • אף בילה קנזים
 תוך ספר כחך • כליל יוכי אשר אין קן לישו ולכרני • בי איני סמוק • כנן
 לא שובתי מלשמות בו רשו לטס רני • וקראתיו עקיצת עקרב • כי
 עלמד שהוא טחו הסאה • יפה נודענה לי מלת עקרב • שהיא כוסריון • ה'
 יפכ'ן כסוה • וקנזה הכבוד כל כך טס גדול • שזקים אומי • כמד טביס
 וטלסס דיכמי וזב • טס קיותי רק שטס ביון בייר • ומה שארש אש ב'
 ככבוד זה • כס גדול ונטלא חאך • וכזר בקצרה בקרות כעקב • ויש עוד
 דברים כנו אין די באר כל האורש • ואשר קלה באנשים הסטאים כעסותם
 (ויסיון נס כחתיעות מבור מו' א"ס א"ה) כדוך ה' אשר לא הסיר מסדו
 עטס ארובי • כי לא יבוסקויו • אשרי כל שוכיו לו • גם סלו סכיו רבים
 וקופ' ה' הטובים • שיערוך לפניהם כתב כקסה • (והתכננות על אישור כשני
 אנרות יסס מלת ייעה לרשוקים מהעארש בן ט' על אודות אייבסיר) •
 לכמיו הדור ורנבים שיתכו י' לה' • ויקחו סלקס במזנה רבה • לבוא לערות
 ה' כנכורים • יבן טסה האיש הישר כויר להס כחב כדוף • ושתחו וסס
 ככתב הסהור ההוא • טכעה רושם כנ' • כפן סאלתס בכל דבר אשר
 כקשו סמיו • אף אם לא שחטלו כבואו הנה • לא סכו לטבתו סובת
 (כח' כערות ליטקב) • מן כן סיו לאסור • ולא כסא כרי כל מה שטפו
 סח' • כי קדמה קלפה לפרי • ואת ה' סכבס חסמת עגלות את
 חמרא כטס לטרא • כסס' אתה שטעסתי • סבור עבדים • כקרא קאלל
 אטאטן סר' •

מה שארש מוד כנ' ק' עס אייבסיר : כחמן כוין שיטב האיש חס
 באחטטירס • ונס אחרי טוכו לביתו • לא ארירי עוד • רק אש
 זאת אודיע • כי בינתיים כואו אל אייבטיע כקני התראה אפר התראת
 מהנר • ויחבריו • רבני אטכנו הנדוים סיתן דין וססכוון לפניסה • או
 לפני כ' חמוצע • כן דברד הקמיעות שבת • וכן כעסס הטומק כהשפ
 לאיש חס כסבתו • וכאם לאי שחט ולא יאבה • יטמו כונטסט מטרב
 להיות ביי דין ונארה מ' כ' ד' הדורל כדוד • אך הוא לא טת לבו כחידו
 חסה ערפו לאחור חיו יחידני • ונתלה במוך ככל • ודוה נס רבים
 מאוהביו אבני צורס שבת טלו • אשר כסלן שפתיו כדיתס כחמלס קת
 באום • חמך אחרו לו • סנפ אכנסו מוכנסו ללבוס מלמסתו סל רבינו •
 כאלר סיינו כאלטמים לו טר קס • לא עונדוהו לתתו ביד איביו וודעו •
 להסדו

להסירוחן הרכות • ככה נעשה עוד להבא • נמסור עמנו כערו • טלא
 יכול שערת ראשו ארצה • וכשפך גם דקינו ופסותינו כמים • להגין עלינו
 במשפט וכשבר המלך • ולקור מוען כשפדים בד' זכרא' ה' ככל אשר ישית
 עלינו • רק את זאת נקחם מאת ארובינו • אע"פ שאינו מקוים להטיב
 דבר לגד סכננו • כי מחשבת שגאה ובעלילה בא עלינו (לפ"ד) לכן גם
 אנחנו אשכנזים בכך • לשום אהל מלמס • טובו הדבר ויטר בעינינו •
 שדקה אותם בקנה • אך לנו מה אתה אושר • לפי שכבר הרגינו ויפלו
 וחרמתו • כי שבע תעבות לבנו • רק שכבר נפלו ברשתו • וסורו כערו
 הרבה ממון וכמה כפשות שקטנו • ולא יכלו להפד ממנו • דברו אתו
 רכות) והננו נכונים לעשות לטובתו בכל לבנו ומאדנו • כאשר פשינו
 בטוטל • וכאשר אדוננו רואה שאנחנו כאמנים בהתבוננותו ונפשי מלפתחו •
 בכל לב ובכל כפש • כן יעשה כא עמנו קשה להאיר עינינו בהבנת כוונת
 קמיותנו • ויזרחו לך יותר מענו המוקים בידו • ולישרים יגלה
 סודו • ונקריב עוד בטרנו ודמנו פולה בגלגל לפניו • וזה יהיה סכרו •
 ונמלונו חמת סלכנו ודמיונו שהפקרנו בערו • ככה דברו האנשים האלה
 השלמים אתו עד היום ההוא • והמה ששקם גם חן הלוהדים ויראי מים
 שכבת שלו • וישן אותם שערס כנפש כפנים ציבורות שוקות • (כאשר
 שמה לר' ש' האלי' כב' לנגוב לבנו) ויאמר להם בלשון עמיה קבת • מה
 פתחונן לי רעה • היעלה בדעתכם שאיני הלשו עלי • וישאר לדור אחרון •
 ויניח לשם רע לבניו ולרעי וי"ה עד טולס • בודאי דבר זה אי אפשר •
 בלא טאלתכם ובקטתכם בריך אבי לעשותו • להטליך משא הכשר מעלי
 ומעל ביתי • לנקות שצמו לפיני השמש • וכ"ש לכס אתם אפי ורעי אשר
 ככשתי דיתבי בתונוי לרבא • פשיטא שאינו מקוים לעשות הרבה יותר
 מזה • ודאי לא איננו מספק לבכם • רק מה אועיל עתה בכך • ואע"פ
 שאני בטוח שתורו לי ותגדקו אותי • אם תעמדו על סודי • ומשפטו
 מחשבתו הטובה • וכוונתי בקמיות • מ' צדקה לא אוכל לנגח הקד
 המתנדד העומד עלי לבלתי • ולא יתקוט הרוב ע"י כך • גלה אשמוק
 לכס סודי למס • וללא חושיל • אךן החתינו יעיד שיגא לאור משפטי דין
 סתוך • ואחם עמדו כא ליטיגי כאשר שיתם עמדי מסד עד כה • אל ירעו
 ידכם • כי יש סכר לפשותכם • והיה כי יגא וכלי מלפני המלך • או
 אנלה כל לבי וכוונתי בחר היטב לטיגי כל • ומדעו כי ין ויטר אני ואין
 נלכי

בלבי מאומה רע • כזה האופן הו' אים תמונו בפסיונש • מה יכלנו
 הפתאים הלכדים לעשות • כבר נפלו ברשת מרמתו • כורו כערו רכוש •
 ונכפס • ופסי על כבודם יותר מעל כמדתם והצלחתם האריתית • נוקטו
 ונלכדו כשפת דמיה ושלקת לשון ככריה • והוכיפו להלם בערו ככל כסה
 ואונס והונס • כפי השמור והתאחר הפשיט שמו עליו כסוד ממון אפשר עאה
 אלקי טוק • והעריכו כל אשר חמיהם מלהם • איש כערינו נגס את הכסף •
 וזה סודו • העמידו גלם הכיול ה' • ונטעו אשרה אהל המזבח • כי יגא
 דבר המלך (אשר שיגא לדפוס) פיר' ש' אל אייבניר שקראו קארל אנטאן
 ונקרא לפני המלך) כי דבר הקמיות הכל • וגור שלא לזכור ימנו עוד
 דבר • ויטב לאייבניר של כנו (אך הרבנות דה"ב לא סורה לו עדיין
 בפעם ההיא • עד אשר שלט שנים כמש') גיסי הרבנים לא נקה ולא
 כסונה אשור • בכל זאת סורה וכתבו לנ' קונורו עליהם • להביט עמומותם
 שנית לפני המלך • ואל ירפיו ידיהם לברר עסקיהם • כי בשקר ובחמיה
 ערך אייבניר דברי עשפטו באשר הולך • או נמלונו שני הגרדים לעשות
 לאייבניר כל רכזו כמסק דינו • לפסול השלמה רבנים וקני הדור שהתרו
 בות שלה • באמור שהם שגאו (כלי כהה) ויאיתו לו • לברור ב"ד
 מחוצע שימור אייבניר לכניהם לדין • ויוציא לאור משפטו • והשנו
 לדעת אשת ובשרו להם הרב חנונא • והרב מליאס ורב' ד מברלין • הנה
 ישפטו • וכאשר יפסקו עלינו הדין כה יעמוד • והוא הראה עמנו כמרוצה
 בכך • כאשר הראה עמנו עד הנה לתרוך דינו לפני רבנים הישרים בעיניו •
 ולקיים כל אשר יגורו אותם • ועל אלה הכבדים לא יכול לתת טעם לפנים
 לפסלו • כן עשה בעקבה כאילו הוא עמכם בדבר שלא להשיב כפי הכת
 שלו • סהיו מפנינו כ' • והמה תדאנה פן ימורנו • הלבנו שתי הכתות
 ימרו עם אייבניר אל השר השופט באלטונא • והגידו אליהם הכתות
 ושרוים לכתוב ולפתח קונפסרתיים בפנקס ערכאות • לו נשענר עמם
 בכל תוקף ושון האפשרי לקיים כל דבה הרבנים הכבדים לעיני דכיוו של
 אייבניר • וכאשר ישיתו עליו כן יהיה וכן יקום בלי שינוי ולא יוכל מוס
 אדם כדו שליט לכתל גורתם כשלא ימיה • ובקפס שמוס על המור ומערב
 לקיים הקסור והפס' ד שונור הרבנים הכל • וקטעו לנזון לאייבניר
 שתי יוא מלכנו לפנייהם • ולכשיעבור המון • יכאלו וכיותו • והכה
 ששנו השני כמות גם ימך • קמיתתה הפיאו האה' • נוסח בגורוקי שלי
 וקשרונו

וקמחיהו בעלמלאות של כדול • בעבותות כל ירחק ולא יתקן • אף הוא
 הראה במקין עניו להט אל המקום אל ספק מהלפניהם • היא העיר פלוגא
 מקום הרב האין טהה • אבל תימלם של הנדרים והנכררים כנכזה כי
 דש • אותם מדוי אל דמי • כל הארץ קאדמי צו • תצמח עקולי ופסורי
 קראו ס • שאין העביר המעמד ושבר אות דרוב תפולותיו עד שהגיש
 דבר הקונטרסים אל העלך • והודיעו כי אכפו אותו לשוד ולרזן כדמי
 ישראל • אשר שכבר יצא וכפי יון העלך • כפו אותו לשמור לפני הרשעים
 ונשבע כ הוכרם לשראות עניו כפסכים שיהם נגד רגונו • או עלתה סלת
 העלך על הפו עשני הנדרים • וקנס כל המעטלים בעסק זה של קטר
 הקונטרסים • וכטל הפנין לנחרי • עסק על הקונטרסים אותו לעג להם •
 והמה כסדה כלמה פניהם • כי הספולל פסם ושתים לזכר עסקיו כדמי
 ישראל • למען לא יגיע להם לשו וסם רע לזר אחרון • להכשירו לבוא •
 בקהל ה' של פי ע"ג • והכתישם על מקד והתל כשם עטרת חונים • או
 כפרו וחמו עכפר הכת שלו • כל מי שהיה בו ריח תורה ויראת שמי •
 יבזבו אותו • הפך אליו שורף • נתכרר להם ויזכו והלמתו • ולא רצה
 עוד להביט בפניו • לא כשאר עמו רק קונים יקנה הממנה שב"ק • ריקים
 ופסוים דמיאלו בהפקירא • וכל אדם נזרע מרד בו מאהבו עובדים •
 היו לו לאויבים • אכן הוא לא טעם להם • וירדה אותם בחוקה • ואחרי
 כל זה שדיין לא טעם הריב • ושורו הרודפים אותו לשעון ולנזק לא המלך
 להודיע לערם • כי לא שבתה ההריבה בג"ק כשכת איש מדון הלו • ושא"א
 לבט"ד לרין לפניו • שהאזינה כל • וכט"ג תרבינו הקולקלים • והיה
 כי נראה כי כלאה תאוב וירעוני הנשם הנעטוני אייבשינה ט"ג • ויירא
 סן תכנס נשקת חסם ימים באובי העלך • או השתכל והקיס לו תליך טען
 לתיבות את ישראל פרוססר חפצר מ"ד ראוי עטדלין • גם הוא שבר ה'
 חור"ם כעזיל אייבשינה • כתוב אל העלך • מודיע שהוא מכיר ויודע טיב
 אייבשינה • הוא בלי ספק נוגרי נמור • ואמנה אקט לו כדע העלך כמה •
 לכן הוא טניו ונשטם טן הייחודים • ככן טניו להטות אליו סכר • לקסת
 אותו טפת כפסיו • ולהגון עליו טן השמם טפוכה של הייחודים הרודפים
 אותו של הימות תאחין כנזרי • ושזהו עיקר הריב • לפ"ד מענדלין ואשר
 שמשלימים הדבר • מיראתם טן תעלה טדת העלך • כהודיעו לנו טנוע
 שטיין כנכזר ויראתו • לכן שעריתו לכחזמו בשם ע"ן כקטר • ואומר שור

כספרו שכתבן יעוויב נגד זה לרדוף את האיש המתנגד לאייבשינה כענין
 שאשיבו כנזרי • והוא אותו עשמי אבותיו כדיו • שכן אירע נשטם
 אביו של האיש שם • כהיותו רב באעטטרם • והתגר ריב על פיין וכפדון
 שגם הוא היה חנוין כלאומות כנזרים • ועל דבר זה הסתדר גם או טריב
 וכתנרם הרב אביו של האיש שם שם • כן לאוי לעשות גם עשה כננוה •
 כהולך כדרכיו • וברגיע הכסדר של מענדלין לבית המלך • מיד נזר
 להיטוב לאייבשינה על כנו ככרסונה • רק כם השמטט טהיה לדב אכ"ש
 דנ"ק מקודם • למפוט אכשי קהלתו ככל עוקף • ולית דייטסה כידים •
 זה הפק נלקט חירו • שלא יוכל לרזן • מוס אדם ככפיה • לסוד למשמעת
 בע"כ • כי אם לא ירצה לשמור לפניו למשפט • ילך אל הערכאות • אל
 עוד ואת עשה לו המלך • לכתוב בעניו אל שרי העיר הסבור • להקליף
 בערו ולקטט מלפניהם • יסוירו לאייבשינה גם כבוד הרבנות דאבונר •
 ויאותו לו למען כבוד המלך • גם כי אמרו אמינו הוא • ויתנו לו גם הם
 שטם הרבנות על הייחודים טבעירים • וזלת דבר המשפט שלא סוד אלי ועוד
 ע"ק • או קרא אייבשינה טליו מושד למכור כבודו ויטע להם רכב
 ומרשים לבזמי כלאים שטטנו כדקמי וכו • טאוליס מערליס רוככי כוסים
 יתהוללו ימתקקון כרעות קריה אלטונא • כרעות פרוסיס יאסן •
 לפרסם ככורו כרבים מעורה אליו טטרה • וכדמיו בית אד לומט כמורים
 ועמותות יכו כף אל כף • פשים ומתפלסים באהבים נותקים זא"ו ומשקיים
 וע עסו • לשקוף ארצית מהולל • ולטעם מה וועטסה • הוא כשמים
 יתבולל • אחר היה אברהם המיועד טכדכדוריו נצה קומס ולמדן טכסה
 ושתן היה • טטה לוקיף וכרס • כאשד טמיל אונגרין סקורין טוואה י"ג
 הוא רכב בראש כולם ונוכחים • זה לא טטה כשטמיו ונגנה חמנו ס"ה •
 שנשטה בשוקות השמים • ונעקירת לאו של כלאים כפוחני • כי לא
 עברו ימים מועטים • קרה טרה זה הכבוד לאיש אקד שאכטי טולין קוראל
 ככפר תורת הקבאות • וימר לו • ויקלל את הכפר והמטנר • ויגטר בו
 השלמד ויאמר ליו למה תעשה כה לקלל דמט • ולא הטניס כדכריו • וילך
 מאתו לבית אומטיו • ופתאום פם כראשו ויטול למשכב • וישלם אל האיש
 השלמד כנ"ל • לבוא אליו לבקר • ולא אבה • ונתוך כך כנכר הכתוב
 מהא יתמתו כפרטו • והטלם מטמי הכרוסיס יאן מהרה • כי לא אכט
 פ' לבנות על קולו טען טנדול כפרסיס • וירבעם לא טב מדברו הרע

אונס' אייבשינר: מרדנו מרדוק בטומאתו: כי שכניו ה' את לבו: כראש
 כי שיתע הרוח: הקמים לבו מיראתו: אשר זה כאלו לכו: על כן יסג
 למדעו ויבצר למחמתו: כי בהמשע שפן פלגו ומאלכו כריאה: וכן
 גסריות לבו ביותר:

בשנת עקט' חמשה אשתו בשולי הרטן טאבל בשדיה: אשר סתבתו
 הרופאים את שדיה ינתק: והניב בעליה אייבשינר טר' ירדו
 על חזבתה חזכת או' יגודו ז' ברת טס הארור שנתו צבי טר' יי: והסתכ
 מיסיו נקראים ר"ת החרוזים נס על טס אשתו ואציה: ופרע הסכה דת
 בתיבת טיר' ה' תסת טירק קינה פבעליה אוספי' עשה גדולה כדי לרדת
 לר' ת כתי העששים אשרים קבו ישר: כדי לעשות זכר לטקונו אשר תקו
 על לוח לבו: ולא יעוש חסיו בכל כתיבותיו: כנבטן בכל מה שיגא מת'
 צבת: יעניו הפרושים בבית יהונתן (אולי פטכה להיות הפ'
 עולם עם הכלל לחסר וינתן):

בשנה הסיא הביא לרפום חבור פנכים טעסה: ע"ס כקטת מאכיה
 לנקות עניו בפוכי כפני הכריות: ועסק בו בארבע ושת
 פנים בסוד כל בני ישיבתו כגורי און וסי כו"ת ססייטוהו כאותו טעסה
 למוק כספר חקקי און: ומכתבים עמל כתבו: לשלוש אנרותיו הכדויות
 ע"ס סקון: ולקבל פתיחות לזכותו מאת אהביו וקרוביו ואשר מלא יד
 ידיהם דמים מלאו: כתבו ותפתו לו מאי דבטי: אפילו ע"ס לשכוד ע"ס
 והו תורף הספר מידם משבר בשנים סללו: שקראו לוחח ערות
 ערות היל טאין בו אשר חסייני אומה ישראלית: להכמים הירדנו על
 בוטה: גם טעם בו ספור השעשה שהיה בעסק הריב לב': גם הניב ה'
 כלומר ד' להכשיר טעו: ולהראות חוותו להנים: איך מתהסך למה
 גוונים כשר טוה: פטכ לאתו עיני הרופאים והקוראים בו: גם השע
 עתוכו פירש קמיע אשת קטנה מעין: מי יוכל לכאר כל מעשה כפני
 הרבים: והסתכותו מרעותיו ורדיו הרעים והתקולקלים: אף הראה
 בוטהא בוד גמור: אינו במקרא ולא במשנה ולא בהוראה ולא בד"א: כל
 המעי תעפותיו שהראה כשכור טנכים מקורים מרים כספור השעשה
 שהכסתה הירוע ושבושיו כנגלה: וכורותו גם כנסתו ובעלם: ודברי בעל
 שדטה טס רדו ואין מספר למינות סלו: באמונות הסוכות טר': לא יונס
 פטכ: לא יאיתו בי יאשר: ומקדד וכתב עליו מוכר נקראים ש"בירת
 לזק

בשנת תקי"ו באה השמועה לא טובה מסולין: כי באל לפאדלע טושב
 ארור חסלנמק (תסלת גדולו היה בוואלפיי נער כור וריוק:
 בקרא יתקב פרענק: והיה משרת לאיש שפולין טכסע דרך הלנמק: וכל
 ליד המתפבים האיריים כב בראש טר' טס: טסה קדושו ואלקוהו דרבי
 בשופים והכליה: לחזות בהם את צ"י: להדיחם מארצו ה' ולהקשים
 להאין כס' טר' וככאליי העלל פלעידו הכל: אשר ברס לכך קלמס:
 פלמיוטו למשנו פאדלע: כי טס פיו נמאס רבים טאכמי ט' טר':

אשר הירדו מאין: ע"ה המקולל מייש חלאת: ואשריו נכסתי: פלוקי כבוד
 טסן אייבשינר כמפורסם בעולם: משנת פס' דותס' ה': ובנו ל' טעס
 מנער טאין להארץ בידוע: כי עלק לסס כפני עמל ואון ספקן בקרא:
 בלחיות אמונה כוונת טל ט' טר': בפרטות ע"ד העושב סקלנטיי סנ' ל'
 שיק עתיא: עזיה פגודה כפיו טל אייבשינר ופל קים ישר חטרי טירטסלו:
 הירועים ותקופתים כמיות מטוכה: קרא טס האחד ואבוא אל טעין: וטאר
 בתי פלסתר טקב כטווס: ה' יאמפלמד באגרתו הטונגת בפתח עיניו:
 על ידו טעשט טען פלו: בתפוק טמס בנעם פנ' ל' כיה מכלעוטים
 טעטו אריו בשיכות הארצה: אכן היו רגיבין לכפור באמונתם בפרסיה
 חפני הרבים שהאמינם לק' בארץ סולין: חסיו רודקיס אמיהם לפסידס
 ולכשדים מעל פני הארצה יל כן פד טמס טשו כחפד טעמי תושבותיהם
 בסתר: והיו פתפכאים כפוריהם: ומתערבים בין יהודים הכסרים:
 לסתים ולסתותם וללכדם ברשעם: והיה ראיית טעמל אייבשינר
 לבית ישראל באותה ענינה (בנו טהודשו ארריו רבים כעדינת אטכנו:
 כפראן

בשנת פקט' חמשה אשתו בשולי הרטן טאבל בשדיה: אשר סתבתו
 הרופאים את שדיה ינתק: והניב בעליה אייבשינר טר' ירדו
 על חזבתה חזכת או' יגודו ז' ברת טס הארור שנתו צבי טר' יי: והסתכ
 מיסיו נקראים ר"ת החרוזים נס על טס אשתו ואציה: ופרע הסכה דת
 בתיבת טיר' ה' תסת טירק קינה פבעליה אוספי' עשה גדולה כדי לרדת
 לר' ת כתי העששים אשרים קבו ישר: כדי לעשות זכר לטקונו אשר תקו
 על לוח לבו: ולא יעוש חסיו בכל כתיבותיו: כנבטן בכל מה שיגא מת'
 צבת: יעניו הפרושים בבית יהונתן (אולי פטכה להיות הפ'
 עולם עם הכלל לחסר וינתן):

בשנה הסיא הביא לרפום חבור פנכים טעסה: ע"ס כקטת מאכיה
 לנקות עניו בפוכי כפני הכריות: ועסק בו בארבע ושת
 פנים בסוד כל בני ישיבתו כגורי און וסי כו"ת ססייטוהו כאותו טעסה
 למוק כספר חקקי און: ומכתבים עמל כתבו: לשלוש אנרותיו הכדויות
 ע"ס סקון: ולקבל פתיחות לזכותו מאת אהביו וקרוביו ואשר מלא יד
 ידיהם דמים מלאו: כתבו ותפתו לו מאי דבטי: אפילו ע"ס לשכוד ע"ס
 והו תורף הספר מידם משבר בשנים סללו: שקראו לוחח ערות
 ערות היל טאין בו אשר חסייני אומה ישראלית: להכמים הירדנו על
 בוטה: גם טעם בו ספור השעשה שהיה בעסק הריב לב': גם הניב ה'
 כלומר ד' להכשיר טעו: ולהראות חוותו להנים: איך מתהסך למה
 גוונים כשר טוה: פטכ לאתו עיני הרופאים והקוראים בו: גם השע
 עתוכו פירש קמיע אשת קטנה מעין: מי יוכל לכאר כל מעשה כפני
 הרבים: והסתכותו מרעותיו ורדיו הרעים והתקולקלים: אף הראה
 בוטהא בוד גמור: אינו במקרא ולא במשנה ולא בהוראה ולא בד"א: כל
 המעי תעפותיו שהראה כשכור טנכים מקורים מרים כספור השעשה
 שהכסתה הירוע ושבושיו כנגלה: וכורותו גם כנסתו ובעלם: ודברי בעל
 שדטה טס רדו ואין מספר למינות סלו: באמונות הסוכות טר': לא יונס
 פטכ: לא יאיתו בי יאשר: ומקדד וכתב עליו מוכר נקראים ש"בירת
 לזק

בשנת תקי"ו באה השמועה לא טובה מסולין: כי באל לפאדלע טושב
 ארור חסלנמק (תסלת גדולו היה בוואלפיי נער כור וריוק:
 בקרא יתקב פרענק: והיה משרת לאיש שפולין טכסע דרך הלנמק: וכל
 ליד המתפבים האיריים כב בראש טר' טס: טסה קדושו ואלקוהו דרבי
 בשופים והכליה: לחזות בהם את צ"י: להדיחם מארצו ה' ולהקשים
 להאין כס' טר' וככאליי העלל פלעידו הכל: אשר ברס לכך קלמס:
 פלמיוטו למשנו פאדלע: כי טס פיו נמאס רבים טאכמי ט' טר':

אשר הירדו מאין: ע"ה המקולל מייש חלאת: ואשריו נכסתי: פלוקי כבוד
 טסן אייבשינר כמפורסם בעולם: משנת פס' דותס' ה': ובנו ל' טעס
 מנער טאין להארץ בידוע: כי עלק לסס כפני עמל ואון ספקן בקרא:
 בלחיות אמונה כוונת טל ט' טר': בפרטות ע"ד העושב סקלנטיי סנ' ל'
 שיק עתיא: עזיה פגודה כפיו טל אייבשינר ופל קים ישר חטרי טירטסלו:
 הירועים ותקופתים כמיות מטוכה: קרא טס האחד ואבוא אל טעין: וטאר
 בתי פלסתר טקב כטווס: ה' יאמפלמד באגרתו הטונגת בפתח עיניו:
 על ידו טעשט טען פלו: בתפוק טמס בנעם פנ' ל' כיה מכלעוטים
 טעטו אריו בשיכות הארצה: אכן היו רגיבין לכפור באמונתם בפרסיה
 חפני הרבים שהאמינם לק' בארץ סולין: חסיו רודקיס אמיהם לפסידס
 ולכשדים מעל פני הארצה יל כן פד טמס טשו כחפד טעמי תושבותיהם
 בסתר: והיו פתפכאים כפוריהם: ומתערבים בין יהודים הכסרים:
 לסתים ולסתותם וללכדם ברשעם: והיה ראיית טעמל אייבשינר
 לבית ישראל באותה ענינה (בנו טהודשו ארריו רבים כעדינת אטכנו:
 כפראן

בשנת פקט' חמשה אשתו בשולי הרטן טאבל בשדיה: אשר סתבתו
 הרופאים את שדיה ינתק: והניב בעליה אייבשינר טר' ירדו
 על חזבתה חזכת או' יגודו ז' ברת טס הארור שנתו צבי טר' יי: והסתכ
 מיסיו נקראים ר"ת החרוזים נס על טס אשתו ואציה: ופרע הסכה דת
 בתיבת טיר' ה' תסת טירק קינה פבעליה אוספי' עשה גדולה כדי לרדת
 לר' ת כתי העששים אשרים קבו ישר: כדי לעשות זכר לטקונו אשר תקו
 על לוח לבו: ולא יעוש חסיו בכל כתיבותיו: כנבטן בכל מה שיגא מת'
 צבת: יעניו הפרושים בבית יהונתן (אולי פטכה להיות הפ'
 עולם עם הכלל לחסר וינתן):

בשנה הסיא הביא לרפום חבור פנכים טעסה: ע"ס כקטת מאכיה
 לנקות עניו בפוכי כפני הכריות: ועסק בו בארבע ושת
 פנים בסוד כל בני ישיבתו כגורי און וסי כו"ת ססייטוהו כאותו טעסה
 למוק כספר חקקי און: ומכתבים עמל כתבו: לשלוש אנרותיו הכדויות
 ע"ס סקון: ולקבל פתיחות לזכותו מאת אהביו וקרוביו ואשר מלא יד
 ידיהם דמים מלאו: כתבו ותפתו לו מאי דבטי: אפילו ע"ס לשכוד ע"ס
 והו תורף הספר מידם משבר בשנים סללו: שקראו לוחח ערות
 ערות היל טאין בו אשר חסייני אומה ישראלית: להכמים הירדנו על
 בוטה: גם טעם בו ספור השעשה שהיה בעסק הריב לב': גם הניב ה'
 כלומר ד' להכשיר טעו: ולהראות חוותו להנים: איך מתהסך למה
 גוונים כשר טוה: פטכ לאתו עיני הרופאים והקוראים בו: גם השע
 עתוכו פירש קמיע אשת קטנה מעין: מי יוכל לכאר כל מעשה כפני
 הרבים: והסתכותו מרעותיו ורדיו הרעים והתקולקלים: אף הראה
 בוטהא בוד גמור: אינו במקרא ולא במשנה ולא בהוראה ולא בד"א: כל
 המעי תעפותיו שהראה כשכור טנכים מקורים מרים כספור השעשה
 שהכסתה הירוע ושבושיו כנגלה: וכורותו גם כנסתו ובעלם: ודברי בעל
 שדטה טס רדו ואין מספר למינות סלו: באמונות הסוכות טר': לא יונס
 פטכ: לא יאיתו בי יאשר: ומקדד וכתב עליו מוכר נקראים ש"בירת
 לזק

במראה נאמא כנפשיי עמל בעמנוי ומלכאיי אכן עתה כנא הארצה
 טרענק למע ושעו כע עוקה סן כעס מלות כעמות מהלכו אפריו טוואלמיי
 אונגריין ומערין . סעו פניסם כנפוסה . הודיעו אמונת ס"ן כלי בומס
 ועסו מערוריה נבולה . כי לא וו כלכד סטאראס כדדוס הנדיו לא כדעו .
 אכל באו בעליה על אפיו סיהודים . ולהכריסם סיבערו סתלמוד מס כל
 ס"ן . וסיאפיו בהנליסם . טרעו להוכיח אמתתם ע"ס ס"ה ולקסם ביטוף
 דקאחטיקן תת כפיו . לדור כארצו והרסה אותם לטהו כדס ס"ן ס"ר .
 לעשות מוסס כדור הסבול למלאות תאוותם ולהשביע יצרם בעברה . כותה
 ונאוף וכל תכנה נלוויס : והכטישו לנזירים סבעהרה יהיו לאפדים
 עתסם . כי סס כמותס מאלילים כפלוס ובאלוק כספיי . סהוא הוא סחיש
 סייעו עליו הכריאים . וסככר בא לסתול לעולם (רק לא נלו עדיין סהוא
 ס"ן סלהס) וסיהודים מהאמיס כדורון . ולכן אפיו לכוסס לאסונתם
 האשתיט כטיכיס . ובקסו להתוכס עתסם : להוכיח ישר ענינם כאלוכותס
 כארורה וסאיניו כסס סכומים . ולקסו כל ס"ק סענאו אלא יסודים כערי
 כטיטוף וסרסוס כפוחי ככוין גדול . כסכסו אף רכני סיהודים סס
 כפדינה . לספייכ כווכוס כנע הארורים . וסיתס עת כרה . ליעקב . אכל
 מדפס ליהודים סכאפן פולין . אסר לא כהיית סעת סהלכנו נבולה .
 וס פולס כעסע לא יכנר ססס כל אסו ויחו וסיתס תורה כטלה עליה .
 כל כן קדשו כוס קריו ערה . ככל קסלות פולין . והודיעו כעסם לרכים .
 כישוד לאיס תס הוא אדוכי . סהכנים עמנו כעוכי סקורא לסיטה חסכת
 ספיי"ן דעס הוה אייכניר סר"י . על כן כתבו ליו . עוד א"סלו פניו רכיס
 לכוא לסורה' כנבורים . כי ידעו וסעו אף כל אסר עשה . להעמיד דת
 על תלה . ומכר כ"ו לא עלה סל ראטו . לכן סעו פניסם אליו . וסלשו לו
 דכרי סענותיסם : ופריו כוכי אמונתס סהסויקוס עפ"ס . לעטן ידע
 תס להסיכ לאפיקורוס . וכן עשה מיר' לא ככודס תולתס . ומסס חסס
 רכ' . להוכיח סרפתס סל כעותרס ספויקי וידי הארורים וכא עליס מלויכ
 גליין סלהס וסרה לנדי סהעס סעווס סלא ידעו כי לא סית' בונות מלחמס
 לככל תורה מישראל אררכס כל עגמתו סול לתוקה לקיימה ולא סרס ככל עזו
 ולא כ' יסר חסד' לסחוק רק בשבע מנות כ"ו ל וס ג' כ' על פ"י תורתיו
 הקדושה האשתיט : אף עוד סלכרס . וס תורף ככוון ססחכת
 סהסיכ לר' א"קכטו כדמוס כהק"ס ס"ענ"ת סהנלוס . בנוותס סרל .

כי סידי ללא לרפס : ומסאי כיון . גליי לכל סמסי . ומכ ידכר ספסיס
 סס סחומים והכודים ספסיס ככוסים על שחר . סמסלייס סל ישראל :
 וסכ"א דכתס דעס . לעורר עליס קנאות האמונת סכח דכן כפייס .
 ומססם אותנס כדפי מידוים הכלססם מדי כעוב כעס ס כמדיות אלו
 ומסר כעסו כס מ"ת כעכ . ישראל . ועל אמונתס הקדושה . ומסס קדוס
 ססס גדול כעולם . כס כסכא סקונטרס לפולין עעסו כו סאר אפיו כ' .
 סטריום כרה סס . ודכריו עמו קרי טוב . וסויסו נדולי ר' א"סנס סכומים
 קלסוה . ובקסו עמנו לפלוס הרבה למס :
 והנה נס לאייכניר סר"י הודיעו מן כרה הנדולס וסככת א"ס
 ישראלית . וכטול תורה אלהית ס"ו . והכנירו כו תלדייו וסוכרו סימנדל
 וסא לאיס סיל לעמוד ככרף רכס סלו . כי אמרו דבר יסיו כמסיס כודאי :
 לפייס ססויוסו לו סס כעולם . סאין סוד כדורו סיכול להסי אף
 סאסיקווסם אלא סוא . לכן ססכנו אליו ככתב וס"פ . סיסתק כנדיין
 על ישראל . ויקס סלקו כענוס רכס ועכוסס הולח ככאס . כס כסיו
 ככרסלו אי על עונות כרו . כקסוה אמיס פולין (הנדקוס כעס
 סהיא) על אף . ורנו להולבו עתס על סוכתס ולהרבות לו סכס .
 ולא סת לכונס לואת : ומס לאל סלסס . לא ככס לדכר הנדול סוה כלל .
 כמאן דלא אכפת ליה לנמרי : כי כאף סיה כסמל לאר . כי מלכו
 כיהס הדכר סוה . כעסס אף עס כרענק וס סלו . כאסר כודע אף כ'
 ספי אמיס פולין : ססכעסו כיהס עסס אף ראו סאגרות ססלעו סוה ורע
 חרסיס סלו . עס סאפורים סעודים סס . סכסככסס אף סיה הדכר .
 ועל דכר סלס כנו סכסר דרך אונגריין להתראות אליס כטליות
 אפיו יבא אכלס . קבל כס הוא דוס סטוואה . ססרתס פליו סן
 סוה וסלסס כיו סרענק . ויזלו כעסו קמר כודים סיו כככסס אף
 סודו יסל ע"ס ועל ספיו האתי . וכעסו לכ ימדו כרית יכריתו לככל
 עוגס לאמר ככנתקס אף סוכרותיו ונכליכס עימו ככוסיו . וסרינו
 כתיס וס סס זה כאיס אף אפיו יאמר חוק כעס ס"ן להסיס אונסות לככל .
 כס אף ספס אף ודכריס אפדים . כאסר הודיע כס פנאון כסו אכרסס
 כאנרתו לאיס תס (יעוין סכר סעווס) ואמר אי לעינים סכך רואות אכל סס
 עשה סוד סתוכס הנזר אייכניר סר"י . כסראס סקונטרס סל' .
 סודעס סס ס"י והיין סהוא סס סכור קארל פלו כניויריס סו סהסי סל כן

התחבול לכתוב למקומות הרחוקות (בטרם יגיע הכפר עם הקונטרס למס)
 בטרם יבנו סביבותיו אשר אין הוציא מס רע אל אדוני האים הטוב והישר
 בעיניו לאים ואדם (להוציא נפש בהמה בזרות אדם) ומילא את השולם במקום
 שידו חננת . אין האים חס טובה את טעמו . והדפים דבריו חיות .
 שש להכאיש ריחו בכך . ולקבל אותו קיומו . באשר בודע שאר שעת כלל
 בגליליה וקיהלו שוט נשמות חליו על לבו תמיד . ולתעל לגלים שהוא
 הוא שם באמונתם . וטלכן הוא נודף : ען היסודים . וכן כרסם בדפוסם
 בצבורו ק"א וע' פרופטסרד ל' וכן מעידים כמה שלומדים נוגדים ותלמידיו
 שהומרים . וכוף הנליש עמק טען בידו . אשר סיים ה' לנסות בו את
 ישראל . ולנסות בהם הכלבים . לרעת הימנע אוקנים את ה' בכל לבנם
 אך הסנוף השו פנים לא ראה את סוגר . כי קיים בו מוריל לא אינן יסרפני
 האש ונ' . מה עשה חור והביא לרפים הקונטרס הכל טנית בהרפס
 דכה וקראו בעשרון החעה שהכניחו עון ספר הגדול והקדוש ספר
 שמוש בקרא . אשר חזר על הארוע הרע של פאליליש באריכות . שם
 התמוכות באנשי און . ובו נזכר גם הכס הנכחא וסכנורא עמשה ה' לטיני
 העמים . שכל השולם עליהם כחולים מודים בו : החקראו טמשה ה' שטשה
 בקשה בנסוף הנזר שהוא : אכל הארז בחגשו הנעושה הכאים הכס
 בפס מלא אחר לא רובים ולא ישרי איו לבסיל נצטר סבקים קידוש וחמורם
 ונכרו בטעש . ואיה לכ האכן בעושו . הכוטש על תוהו . וכל הכלל היה
 מלא חשמושה הרעה בתולה . וקול המולה כשולה צננות ויזלה .
 ופתאום לפתע נהכחה האנשה יצון לחמה . תבשרים תולות ה' טיגורם
 בטלה . ואתה בענתה טבא ליסודיא בלא יסידון טאבויתא . וסחוקורו
 פססרים ודמי הנטרפים תמוזו לנפליהם : אין קהים הדבר הוה בייאוד
 במדינה ממוכסת : ארץ פסיליה הים ובלומים יתחוללו . וכוונריהם הטכטים
 ואכי ערב גמאייס ישראל . אם לא בדרך גם גמלא . יד ה' ספתה ואת
 שהיתה בה להווש פד תומס . וכמו שהצוימו טמס פה אשר יעשו כניו פי
 שיש לו נזירה אנושית לכתור בשעת קרין החתופה אל אנשי כח ט"ך ת"ג .
 להטין עליהם שפני החימה ממוכס . ולא ירא פן נס עליו יעבר כוס וטרף
 ורוע אף קדור בני טאון פס כטן און .
 והנה יד טמלה נכת האריות כפאליליש נודע וזכר בספר הכל . ונס
 כגון קטן אשר פ' ערדוה והפוקן טפטיכו כהדסה בלא יועיל והתערבו
 ננים

ננים : וראשם הפרטקת' וכתפס והוטס צמאסר כל ימי חייו . ולא
 הוסיף לו הפרתו . כי לא נשמו בו הכותרים עוד . ודאנו כן ירש
 ויוסף עוד לכלכל את השולם באמונתו הכוונת כש"ך טר' . לכן טעוהו
 במסגר . שלא יוכל לנשט שמה . ככה יאכדו כל אויביו ה' : וככה היה
 כושו של אייבסיר : וככה יבא כופס של ורע מדעים שלו . למען לא
 יוסיפו להסית את ישראל לחיות .
 ואודיע גם דבר גדול וקדוש שארש כפרק כשם מלאה של כט ט"ך טר' .
 שהיו לדיראון וטאו קרס : שפסרו כמה מאות כפוטס מישראל . נבר
 זכ באותו עון ענאו נחחלא קסטר והושפזה הפניות ע"י הנרים טבאו
 עארץ רחוקה שאר (עפתת מעטלת רוביא) וכתעודה אומה טלחה לבוא
 לשם ה' למכות תפת כנעני . הנישו ארנס ונחלתם טובו גייסם ועלם
 פלכו כמה מאות פרסאות כככנת כפוטס עד טבאו לארץ טורקייא וכתגיידי
 וקבלות יהודית . ועתכנים ביראת ה' טהורם (אשר שהיו ארזקים
 עמד כרש יוכיש . לבשה אותם רוע טהרה . למסור כפסס לבוא אל אלהי
 יעקב . וכלו אל בית ישראל אמרו אך כך אל ונו : וזכר הדבר הגדול הוס
 נ' ככספר שמוש . ועשו ככרים קדוש השם גדול ונ' : בעת וכוון טנרמו
 הארזדים כת ט"ך טר' . עלול ה' עלום . ושר יימשה טס המודעים
 התעושים כעון מהרה . בטרם ישימו תכל ולא יסוירו השולם למכול :
 אחר הנרים האלה . ראה אייבסיר כעשו עפשי מאדוניו טכטעים .
 אשר מו ארון לי . ושש להוציא תומטולפוטל . ועטטבת המין נודר
 היהודים אשר טבט לטכות דת ולהכר ברית פק שולם . ולסקים טס לטקוטו
 כאשר יוס עאוי . עתה כשנת תקל אל כני' שמו) דיעה ככפטו . כי הניש
 העת לקיים את אשר נדר למקונו . זה ייפיש רבים יעטש אשר קבלוה הכת
 הארורה עליהם לארון ולשר . ע' יאיל הנכיוא ליבלי פרוש עין טר' יוכאשר
 ראה כי יכלא ממכו הדבר לעשותו כנ' ע' ענמו כנליו (עס טכבר
 פדים כספר רבים עהארזקים בו הננמדים לבע"ל . שסטר להס סודותיו
 ונכתו אעריו . וכדרכו כפסס עמשה . וכספקרא כיואל להו . לכן
 הפכים למשנות ע' הנער כנו . כסיל וכער כעור וריק מכל יביעה ולמוד של
 קודש . גם לא של עול . ונאוה טבאו אליו טמולשים מןלנשק . עהארורש
 אשת כתי' ע טר' (שקרא אותה אייבסיר עטרוכיתא . וכאמה כעס
 דקלא כער דקלא אולא . ונאלא ומדינת פלכה לעולם הנער . הכער ואלף .
 אייבסיר

אייבניר סלן • הוא יגדה אליו לאסה • סתכס על ידוים לאייבניר זיענה
 אותו לבוא אליהם לבלגש • וכת הארורים יקבלוהו בשמחה עליהם לראש
 זלננין • תפת אשר הוא טפל ומכווה כנ"ג • באשר שמעה יודעה • וקרא
 אותו • איס מסכן דל פני ואנין גי' יהונתן ע"ס • והוא וזחי סמו הנאה לו •
 איס מסכן אלף חי שמסכן דבריו (כמ"ט ל"שה"ס) וסמכת מסכן בזויה
 אין דל במעשים ולא שני במדות • יתד הסמו • גם לא אבינו פאב לכל
 דבר עברה נפשו סוקקה • ומכל דבר טוב ואשר אחיית נפשו רקס • והנה
 שמה את אשר זמס זה כחש טמס • ומשג עתס הסעה שמסקת לו להויל
 למעל משמבת חיי' נורד יהודים • ומלס הפער לדרך דיוקה לאוננין
 שס התראה עם אכני הכת הארורה • ולפי המחמר התאכר שס עם
 שמוזדים מחלנעק שכלכו אליו • וקבל עקס טעות הטוטאה ולמד דרכיהם •
 ונעה מחובל הויל לו שס מקובל גדול ובעל שס ומד יודע בקבלה מעמית •
 ובחזירתו עבר בקהלות אווננין ומערנין • עשה מעשים פשוטים ומבוערים
 גלוח אליו רבים מע"ס בקלקלות • האמינו בו היותו משיח מלח •
 שבלבם בלהפקיע מכל האבורים • וכדקו בו כל אותם שהיו אדוקים
 באינו הוקן וכפיל מלפנים • כהפקרא ניסאלהו • ומוניה עליהם לראש
 זלננין • גם המויקו ידיו במשום לבנוז תכמיטי מלכות • כי העטיסם
 להגדילם ולהשירט מחאי • בשכשו מל כחא מלכותו • לכן תקשו צורבים
 גל מחווס וקניס • ובתקוס ברין התאכסן אגל דאברישקי • כשו וזנה
 מופקרת • היא נכסה אליו הכס אשה לקראתו שית וזנה ונזורת לב • הלכס
 מוז בעגלת צב והביאתו לבמה • והיה דר הפער עשה כמו איס עם אטמו •
 שחר עם ימים רבים • גם כשאין איס בביתו • אף נכס עתה כ"פ
 לשיל בעגלות ככ גניהם לבקס • כ"פ באו מן הדרך לבית לביל ס"ק כח
 טעות בליה • זאת הארורה המויקה בו ומלאה ידיו בכסך ובטלבוטי יקר
 שפעיה לו • ובערו • שס הביעו למורי איס עם כתבים ואנרות על אודותיו
 מודיעים לפדוטים פשוטים • שהתיל זה הנער עם כפדינה • ומעקף אפריו
 בת עניי הדטס • בעלאת מסקו • וכל מיניו באחונת ס"ן שר' •
 בקיור העבר בא • בעגת תק"א (כחפסר יהונתן) עד הכס אלמנאל
 בשמש גדול שמוטר עמוס ורז נוהג כפכני טלכה מרכבה וכוסים ומשפטים
 מלכמיס בשפתי פדים • ומיד כנווא קס בניע ואמות מדה וכן מלל
 איגרי מדי עובים וממוכים • וישכור בעלי מלאכות רבים לבנין ולמעש •

ויחזק טעות הכית הפיונה טפל הרשום • מהיחס ימנה טפל ודלס •
 מיבנה אותה חדרט • גבוהה ומיופה מאל • כחכנה מל אכני גוית למעלס •
 מנובים • נדפות ואכ ארי • ומיו תקוק עליהם • נבול כבינין בלגש •
 ולמד כנן עשה כותל מזכובית על פני כולו • וכמקס למוד כנן • וכל אינכות
 שכן כרת ועקר • ועשה מחנו שרונות בלתי נטויות ולא ורשות כלל •
 רק מזויות כפרים של כלי פרנליין טבורים • הנכפס ונוונים סוים •
 וגם יקב ואכ סנכ כתוכו • להטייך בו ברכת חיס (גראט ווערקין) מקלפות
 שוטט ומוסלין כמעטה הסרים הגדולים • ונקויות קבית שמה לו זרות
 זנות ערומות מרקדות עם עונבים • מעשי גידה מל כומרי היכל אלף
 כונה • הידוע ליוונים קדמוים • וכדער מיועד לעניו (שס טרה עליו
 השמייה לפ"ד) שס נייד כקורה • צורת כסור עם ילדה יפה עונבים וא"ר
 גם העמיד כנן פסלים מאכני טיס ובלאסטר • טקנה כדעס יקרים • טקיה
 עמיס כדמות מניקה עם כנה • וטארקדסיס ידועים • וכן היה לו בלי
 טעות גדול שקורין וואלד אוהר • טיהס פתובים בארנו הוא • כל חמקי
 תלוי • וכמנתן הכלי לאותן יודי לתקנו • אשר האוחן לאייבניר מלל
 יתכן לאיס יהודי להסויק בלי כוה כביניו ונמר בו הוקן וכפיל • אמרו לג
 מה לך בכך • הליועץ כפכוך הוילו כנויפה והלך לו האותן וכפר הדברים •
 וכן ראו עיני ארי הכותב אותה האורלאוי סיהיה עומדת בארנו • עמוס
 בה הנורות האפורות לנו • גם האכנים סמזכות בטושות הכ"ל סהנין •
 כנן ראיתם בעיני (כי לא האמנתי לדברים אשר שמעתי • מד טבאקסי
 ופראינה מיני • כיום שמכבר הכית • והנן עם כל הנמצא בתום) וכדער
 כער עושה חמטה טעתושים • כי מסך ס' קרבו רוח עושים • והטעה
 אפרים רבים מן הפעון • ואכיו הוקן וכפיל עמיד עלי • טליון קץ למשרני
 ואין קנה לתכונה • ואין חפסר לתכונה • וטהול אינו מיני לקרבלו
 בידיעת סכמת הקבלה • וכמטאלוהו אהבו מדוע יביהו למסות מעשים
 מכוערים • היטה טפוזתו • שים לו נשחה כל כך גבוהה ורחה • מנריך
 להתפכר בקלפות ולטעות בהס פנירה טמונה וכאשר אמרו לו למה יתראה
 כל כך כעשרו • הלא טוב סימנהו כניטיות • להסמר תקנחת האמות •
 ישמור הונו מלל יפור יתר מדאי • ולא תשלום בו העין • הטי • טראף
 הוא להסתנה אלף מעשים ככה • בתכסיס ימלוכה • מאין סוף להכונ •
 חשע כרבה • וכער התראה כאלו בקי בעלאתת אלקי ייחיה • יודע להסך

הכפופות לו הכי • ואסף כים מלא דיכרי וזכ • ושלט לזרף להתיכס כנפסא
 לזקסס מאד • באופן שיפסוד המותק וחס על וזכ כקי וזרף כוספ מופו •
 כך עשה איוס פעמים שונק והכ טורר כלי סוס סיג וזכרם למלכיים כפסות
 ששוויים • ומשמו כי הרווישו בו • ויתר מהראוי • עד שהאיינו טבורי יאוי וכרי
 הוא באזנות הספס • סמתת לוזכ אוסיר כחפוס מאד • והיו להטוים
 להרוויש על ידו הרבה • כאשר נתן להם מקוס מתקלה • להטיג ריזת מבוים
 צמוקני הוזהב סקנו מאנו • כזה האופן כעלו למפנים ברשתו • כי טרבים
 היו להביא אליו דיכרי וזכ • על דעת שיקבלו סאנו כפדס • הוזהב הסוב
 בפנתמר מלאכתו • כאשר הבעייה להספיש להם כמדה גסה • רק כל
 מלאכה • למשך וזן זריכה • אף כי מלאכה כזו • לא ליום אחד ולא לשנים •
 בכך קל מירס הוזהב כתיך כך • והפסס כהער וקנה ס • מסרתו גרוטאות
 ופברי כלי נפוסת • וספאים דקים מזורטי כחופת • ושלסם להתיכס כדמות
 מונק וזכ • וינפס והכ עהיר • באופן שהיו דומים למונק • הוזהב שמכר
 בתפלה • וזכו מבר מונקי הכפוסת המוזהבים • לב"ח שלו בחר דהכא •
 וכאשר ירא סן יכנסו ככאזן את הוזהב • תתגלה מרפת זיכוי • או אחר
 ללוקחי מונקי כפוסת • ראו הנני כופן לכס סך והכ רכ מאד • ויתר חמה
 שמיני לכס מחמי • כמד חפס מחפוסת הוזהב סתם נוטים כי • כדי
 שתהיו כטוים בקרן • עם רוויים גדולים ומזומים • ועדיין נאמר לי אלכלס
 ויתר הרבה • ואיני חוסס רק זאת עשו • ומחרו אותו והכנישו הוזהב הלו
 כגזיכס עד וזן קרוב • גם לא תולוכוהו גלוי באויר • כי מרוב חשיכותו •
 צריך להזר של להזיאו כגלוי • עד וזן ידוע • ולהכנישו היטב שלא ילזס
 בו האויר ק"ו • כי אלו יפסד חלילה • לפי שהוא כחפס כולו רוחני • וכריך
 להמתין עד שיתגש חפס מעש • ויוכל להכול האויר הנשמי • לעת סקנד
 להס • והזה לקפו את הוזהב המדומה • תפס ככפי כגדיהס • ריח'ו
 כשאו תפס גלימתו כעניו אלוטוכא לה"ב • וילך לו כחשמה • וכן עשה
 לזולמו שלפניס • שהקיפו לו דיכרי הוזהב הפזוב לזרכו • והלכו והסתימו
 למנות הוזהב המווי • שקבלו ממנו כמרבון כארנו ברול מת סך • ובתוך
 כך • הפער הראה רוב מעשו • קונה כלי כסף ותכשיטים יקרים וכלי בית
 סמורים מכל הבא לידו • ועפור הון רב • אינו מרקק בחפס כלל • וכן
 עשה למכיריו עמי מלאכתו ככנין ביתו • וכפסע גבו וקסוטיכה וניויריכה •
 הכל כמנהג השוים הגדולים • ומרבים עשה להביא אליו בליס יקרים
 וכגולף

וכפולת מלכיים • וקסה הכל כלי השפסעל סווי חמקס • כי סיה לו חפוסת
 סווחניס חזויים לו חדת ימים • אך אס"ב כי ראה קרב קצו כא יתו • לקס
 כתקפנס עכב סכר עניים עומי מלאכתו • ליו כנאו כפסס • ואטר הספיקו
 לו זרכי הכנין לרוב כך עזוס • ויראו וכפוס למכמו • מאקר סתפסלה
 פדאף להס טוב לבנו • והספיש להס ככריכות ככיד סמלך • ספסו ספואל
 כעומ אללו ס"ח • וכודאי יוסיף להס כער הסתכתס • והכטיס סכומן
 קרוב יכואו חפוטו עופר רב שהניסם כזריכות הים ויעס לו כסא עץ ויעסו
 וזכ • והניד טובס לכסא של שלסם הסלך מוכס ס"א • אכן לא כל ארס
 כראי לזאותו • כי אס פדחוק דרך פתס וזוככע • וכאשר כפסו חמנו
 קרובו וסידפיו ריש' ויווכא לוי • סיראס אותס את כסא ככודו •
 וסן להס מה ארס חוסכים • דכר קל ופסשו הוא דבר זכ • אי אפשר
 לזכות לכך • אלא ס"ח כחפס פכריות וטכילות • כולי האיואלי • ויאות
 למסות כל מה סיסדר להס • סיגוסים ותקויים • להיות זוכים לראותו •
 והלכו ועשו ככל אשר נות סלוסס • התמוסך רב סתפכיות ועסו טכילות
 סיבות מאד • וכאשר השליחו למסות כל אשר נור • כאו אליו למטר הכה
 כאספסו חנה סגורת עלינו • אף אתה עשה מה שהכפסמנו הראנו לא את
 כבודך • ויאמר להס פדיין לא הניס סת דמון • לינו פה הלילה ובסת עשר
 דבר מה יראוני אניד לכם • ועדיין נחמתיים עליו • כמחאו יהיו הכוסטיס
 בו • וככאי סוקן וכסיל • כזה וכזה הוזהב כזה בני ארס סתאים •
 חספספתו והספסיס הדכקים באני הכומר של ס"ח סר' וזכמריס לבטל •
 ומאשר סראו וידעו סכל מפסיו כידעס אכיו עוסס כלי עוסס • אבל מיתר
 פליו סל כפו וזכורתו • עוסס ידיעתו ככרית הכסתר • וכרסו גדולתו
 סתוקף חפיות כמשתו גבוה וסליין מאד כעלה • כטובו מאד והאיתנו
 ודאי סכל אחת • ויקוו לגאולה סלמה על ידו • ולראות כפלאות גדולות
 כקרוב • והתשיל הכער למכך ביתו ככסת סון כספתה גדולה ועשה חפסיה
 כס"ח • סס הסכ הוקן וכסיל עס איהו כסו יין לסכרה • והאיש סס
 ככסת ההוא • כקראו הספרת סון כווס על זאת ככרוכי כקול גדול • וסך
 ומקד גדולה ומרה • כידעו סכבית חתסך עוקן כעדר ריק וכפוס אשר יבדה
 לכאו ד' לז'ס • וכפסיס אשר הפריד יקכ • ויוסך ונאטר ארס איכה סיתה
 לזוכס קריס כאטנה • ק"ח אלטוכא • אשר סלפניס נדרה נדר • ככפי סורזי
 גדורו של עולם • סעמוקים כס"ח סר' • והארץ כפוסס כקול ככי יללה
 ואכס

אמנם : ואין פונה ואין פונה פה : והנער בעצת אב וקן . וכסיל ודבר
 טפה לו בית בחום לקחין ס"ף . ויאכפו אליו טפה כל הנועדים טאותו בק
 ארורה : באו אליו פתחריין סחיל פרוסטיין . גסן אר האן טר"י . וכפודים
 מורים ומטו להם רשע ר"ע רשע ארור ס"ף . פתוסב"י . ומה דוד יסוד היין
 הפורסם בארץ כולין . כי לא יכלה טאמו ויכואו עד הגה . וכתנבר לרשע
 אייבטינר המתיקו סוד יטרו . לא וזה ידו עתוך ידו לפני בוא הנער עד הלום
 ושקו כפספסין יטר . וכמכתבו לו ממ"א . איך חסויק רשע חכודה כזה
 כביתו ועוסה לו כבוד ומספיו ראקויה לא לכר חמדינת פולין כתברם בקלון
 גדול חמדת תועבותיו הרבות (רק סאלו כא בק"ק דאגוונא וק"ק ליסא .
 ומלכר טאר חקומות כפארליע) אך נס בכל תקום טעבר בארץ אשכנז כנלית
 פרות טומאתו . הפסוהו דרפסוהו התרעה : ואייבטינר הסיכ למולתו נס
 כמכתב לאתרי . כי לא מצא בו ערות דבר . ולא חאומה רש . רק טוב הוא
 פטעיוו כחלאך אליהם קרם . וכאשר בעת ההיא לא מצא פה אנוח . הלך
 ללוצרן וכתסבר לטמא . ככל שד מחולל המאיתי . ועכ"ו נס טס לא ויכל
 להסיר חרפת געולו ומפללוו הרעיו ונרסקו חכל ומפוי ראש . נס חטט
 ונס עד הפסולים וכא עד הגה . בעת הפל להראות הנגס בקירות כבית של
 הנער ובער ופסיהו לראש מורה שקרו ועובר לפני התיבה ועשהו טעאת הקהל
 דוגמת פליט כבוד ועטר החשת לק לשואול . והוא התישד עם נשים ילדות
 באלטונא . ולמד עסקן ס"ה וספריא טוענו . וכלו אליהם רבו
 בתלקקות . וכתיב הגומות י"ו בעתו ו"ט ראום אובלים ושותים וישעוים
 והנער דורש לכת שלו ספריו . בקנות לילה לובט חננפת ישעאלית פו
 ראשו . ונפל לארץ ומגלה להס ריוו ומספיו תועבותיו והכתוב עליו חכוארים
 חתר כקוטרם שסוק הכסיל אשר חובר על ככה . תכלית הדברים טר
 כמאלו באוחו מעמד נס כן כפורים כפריים (אשר היו לפניו נס הם
 כישיתו של פט"ן הרש . אייבטינר טר"י . וזהוהו חקודם סרפיו ונדמו
 גס היה את הפתגמים שלו . והם אחרו וכמכנו טאם היו חשיגים אח
 האים טס לבדו . היו רועים לתקום סכין כלבו . כל כך האמינו בתלקת לשו
 נכריה של רנס . אשר ידע לרעות השולם כאסיות טינים . ולהנדיק כס
 הפסויהא כמרתפ"ר ובעט תועבות כלבו . מה טלא דינו הכפודים הרבי
 בשנים . ועתה כראותם כל הנמטה כבית אייבטינר וכבמת הנער כנו
 פי הם טעיתים נבל הפס לשכוד לנע"ל . או נעש"ה אל לכה כפרה כתי

אם הארובה . ושלחנת טולה האליה לקרא קנאת ט' תחת כפודים האלם
 וקן מורה טקר . וכנו הנער וינין טניהם כפרו כעיקר . ויתלכו פליהם
 ס"ף טר"י . וידישו את יושבי ק"ק אלטונא . כי כלו אליהם רבו
 בתלקקות . נס כמיים ההם חודה טכת הנשים היולדות ילדות פתחריה
 מהן כפרק הלו . אף באכסים כפודים היתה יד'ה . כפסרו מוך טלמיס יוט
 ארכעה אנשים . טמות כולס יונס . ותפל שוטת העור השתמה .
 אלה בק"ק ה"כ כלבר . לכן כפשורו ראשי נ"ק והטויו ב"ד'י לבדוק ולטיין
 בעס להסיר המכשלות מן הקלית הללו או קמו הכפודים כעשנים היודשים
 כל התועבות הנמשות כבית וקן אמתי וכנו . נס כבית כמה כ"כ כבסת
 התושב טפה דוד טלוס . להסית ולהדיש הפתאים וללמוד כ"ה טס כמים
 ילדות . שזתיימד עזם יוסיוס . וילכו ויבואו הנבורים אל יסודי כנולח
 גלנשי הקהל הזה . ויאמרו אליהם מה לכם לטעם כמספרים . הלא
 הכר נלוי לנגד השמש . כי אייבטינר עם כנו ויעתיו פוטאים ומשפאים
 הרבים כעבודת ס"ף טר"י . וינגלו להס מספריהם . וכמסו הדברים באויו
 הסודים לדבר ה' . ויתפודרו לעשות תיקון לדבר ולגדו הפרס : כמים
 יתפעה הנגס ויתרבה הקלן בקעיהם לשינה והטיבו הק"ק ב"ד כנרוף איוס
 אנשים ככררים שתוך ועד מו"ח ה"ק . ונגסה טרות חמי הכפודים יפאי ה'
 אשר כנס ה' כלבם . והתפודרו והפספדו על ככה כעפרים איוס מכני יטיבת
 אייבטינר . ועסה בלו גס איוה אנשים עכניק"ק אלטונא והולטים . וכטיבו
 באיוס ענוס טינידו האמת הנורס להם מכל הנמטה ככתב ומסרו דבריהם
 אקר כעמטה מעשה כ"ד מה הענין ועדות הכפודים . וכאו ע"פ כדיינים
 ומתהני הקהל טכנטרכו אליהם : הסכימו ביניהם להשתים טנכ"ט כמותם
 הקהל ומסריו כיד הנשים ד"ס ורפ"ק . טיהא מונכט אגלם עד שפ מושג .
 כי נתייראו מכני החפסו העריץ אייבטינר טר"י . הכתלה כעט"ג . כאשר
 כמו זה כמה ועשה רע וינרום עוד רעה לכל הקהל הזה . כאשר ככר טקמו
 כפסות וחחין רב כריב לה' : עלידי . הטוכר הלו : ולא הועילו . כי
 היתה השעה משקפת לרשע . על בן אחרו צורך טפה הוא לנגו הנכ"ט .
 עד לזון החוקמר לפרסמו . ח"ו נעשו העתקות לרוב מהגרת הפסוקים
 וסריות טכתוכו"ט חידם ככ"ד . כיראים כיד הכל . אמנם טמו לתקנת
 יסודיה טלא יאכרו"ט ובהסתת המדישים . ואת עשו יתיבף הסכינו
 לנגוד מורבן הכמה של הנער ולדון הכס טלו הנאה אליו מן המוך כפודים .
 ולשלים

ולשם מהד חוס • כערס תבאס הארץ תבאסס פועלה • וכן נעשה מיד
 הזכרון לישע מוס • כל הכקובים בשמות הטומאה הכל • שלכו לדרכס
 לעזאל העזרה • רק אהאלץ משעת סהייה אשתו מעוברת וקרנו ימיה
 ללדת הונקן מאד לפימה • באן • עד תכרע ותלד • ויאותו לו בזה •
 ובאשר עברו ימי הלה הלכו • גם היה לאונגרין • בהדפוש ומכנס ובכרם ועד
 הפסוף • ויטיהו למסראות עד היום • ומסירים ידהו מזה • כבוד אשר
 מהערים הכל יוכר לטובה טלחה לילגר מזו יחד של הזקן הכסיל ובנו הכער
 מסכרת שס טירים מקוליה ורעהו הכל מלטה לבי עמד • כמובי תמת המלון
 (של רבו מלפנים אייבטיגר שה • יקראו בקול רם יונתן משודד אפיקורוס
 תמת אשר תתלה מסר נספו מליו ומספן לדקור את א"ת) גם לאשה אמת
 ילדה (שלמה וזהר אלן בעל מד ובשל פבלה משה דוד התושב הכל לונתיימד
 שמה) קראה וזה אמת איש טל הרחוב • ונתבע בעט'ג מל ככה • והפסיד
 מעותיו מל ואת • כך היה הכחורים והקאטס לה • לדברים הכבועים ולהרים השכסול
 בכמרותם וכלטנותם והקאטס לה • למרסם הכבועים ולהרים השכסול
 מעסה • וממדו על דבריהם ותימותם • ה' ימלם להם פעלם • ומבואר
 באריכות הענין בקובטרם שחוק הכסיל •

בימים הססכא לאלטואל מסומכו של התושב (אשר סהלך המין ונכס
 לכרעסלו • ועסה סס סתוכה לבתו שנטאת סס לבכו של נדכי
 ספרוין (נדכי נקרא • כתפבר לזוניה לו ונתתלה אחרו או לרב של נ'ק •
 שנטעדך לנדכי • ובסוף אחרו או לנדכי שנטס והקריב כנו יסידו (אף
 אס הוא ססילום לאייבטיגר שה') ואין להארין באן ממנו ומתכסיעם
 אותו דעע ובתו סמוקרת) ינאיו לקראתו התושב ובסוריו ונכיו בולם
 פרטים רוכבי סוסים • והולכוהו וביאהו כתופים ובחשולות • ולא היתה
 יניאתו הגאה לו כניאתו • באשר תמעת להלן איה • וכו בספק הניע לכאן
 גם סמו כנו הגדול נטע תעתופים סס כנו הכער אשר נשא כתי יסידה של
 אלי' לו • ונעשית ססחוכה ביום סלפני או' • תהוו כערב יום איד של כס
 ס' ס' ס' • כאלפן ססעסו כלילה ההוא של יום אידיון ובעצמות של יום •
 וכל שבעת ימי סיסתה • סכככו כדוד ימי הזכרים • בהך גיבא סולוא
 וסיכני • הרוב בקרנו' יתינו ונככאס יין והיה כוס יום ססער • ונעטה
 כמכוס סחרים • כס' ס' וימס לביתו ביתי סרעה הללו • ויעט להם
 סעסה ספרים • ונעטעט על' כ' נ' ס' ר' ס' לבית סילבי • מנאס אוכלים

פס' • ומותים מין • סאלסס זה סתירו פרוניס את סדבר • עכו סן •
 וכתבו לונ' כ' כום קובעת וספס :

בבאן אספר דבר סידום גדול וור מאד • או סהיית הכער ססזוקן
 וואונף אייבטיגר באלטואל • אירע סעבר הזקן סתושב את כער
 מלב ובא להארכובר • הביאה גייה אליו לפיולר מקרוב • ואחר סמיון
 לה להניאו אליו • ותאחד לו מילדי העבריים סס • כי לך נקרא התושב הזקן
 אייבטיגר שסיק טתיא לבוא שעה • לקבל ילד וכנסיס תפערניים (אחרו
 מפני סכתיירא סן יורע סדבר סלתי הוא סססור • באס תניאנו הנויה אליו
 באלטואל • לך נסטר לה סתייהו להארכובר • גאלי כולר סס • ומספת
 כן סלך הוא עניו לסס • סלף ירגישו כך • הנעשע כזה) סגולר סתה
 מקרובי ססספק כיד ככרית סס סהארכובר • ועבור את כער מלב • וילך
 להארכובר • ויקבלסויד הנויה כעספה גדולה • ויביאהו לאלטואל •
 ויפנהו לסולל וקרא • משועסה כרכיש • ע"ס הרעו סיס לסס כעס מעסה •
 שמולה באס כ"ס כני • ונרף אליו סס סהרור ראש סעמנעסס כסלנעק •
 סידוע סעמנו קבל כל ססתורי אדוכה ארורה של ס' ס' כקסורס • וסיס
 ססון וסעספ ככיתוש' ד הכער הלן • סאערו סככיריס ספניו וזורתו נדיהס
 מאד לו ולכניו • י'א סגולר סמנו סכס סתושב וסכני • י'א סאל (סכער
 סתושב) וסעסו • לכן סעסו כו מאד • סכקויו ונעקויו כל סייס
 סמיד כו יסללו • וסרתו סהוא אור גדול • כאשר סעסיע סתושב הזקן
 וכסיל • וספר לסס אילן רב יסכער • וכוה סיתה לנכטי ספניו וסידו ובני
 כריתו • סיתלאו ידיו • כספ ווהכ לכוך גידול הכער • ויסעשו ססוסיס
 אליו גם כזה • ויסורו עליו עוד סמון רב (כוכו את סלסס על ידו • כי
 ססנו ינליסו ככסיס כך • וכוסס היו ללפניס גדולה • ויודו ככסיס
 לסמיון) אכן לא עברו ימים הרבה עד סעוב א'ז הכער לטוט כרסוכס
 כאשר הריקיס • לא סגניס על גדולו • גם סלך פרוס ויסף • ככרע אשר
 סכרס הכער ססזוקן אייבטיגר מן הארץ • גם סתונו הניע לכער •
 וככאס א'ס' הכער אייס ססתיס לביתו • נדחף סססרת לבאת סהר סוה •
 כל יראה סני אביו או וקני • ובאשר כפנר הזקן וכסיל • אשר זה הכער קדיס
 מליו • וסאלוהו על ואת • והסיכ כי הלא הזאקנו • ומסוב ככנו •
 ואשר כן נקרא הכער ככני אייבטיגר • סיכוא אליה סלסררין • וכן מעסה •
 ככס סוה • וסברת סניו סנתס כו סקול ורע סרסיס • ועו סניס כחו כל

בניו • וכדרך הקוה וסיפר חמשי תועבות שטעמו צבית השוטב הוקן
 וכנו השטוקן ונדרו השקולל סרלאקא נאטולא • כחזור לכין הכער השטוקן
 אייבטיכר הוא כל לכהן ביוסף תק"ך • ועסה כל הרעם פה טעה אסת •
 ברא"ם סיון תקכ"ב נסח חזה • נכרחו חמשת חובות שהשתרנו עליו על
 נוארו • והכטיס לב"ה שהולך להביא חמזו סוף שטק שטיגח במשרון •
 ויהרהר יבוא ויטלס כל הקסותיו ברוחמים גדולים • וכעשו ברושטוק בשמות
 ענמס • בקלות חופים ומסולות • וכעברו דרך הרעוב מרדבו איש תם •
 וכבניע הקקן • שלג סבו ישב השטוקן • לפני ביתו של האים פס • כעכר
 אוכן העגלה • והכרח להשתעב כעסה • מד שנתקן מרכב הזב • והיה
 סיון למסלתו • כי חמיר בלכתו לביתו • עכר לפני בית דיקים הכל" •
 להקיעו ולהכעיסו • כהראותו בכור הלובו וכעשו • בעגלת צב בקרה
 נעססת מרכבה כוסים יקרים • כקודים וטלואים שקורו שיתולן • כחו
 מרגול • ומסל להטיל קונים בעיני תם וישר • ע"יך • וכך היה חמשה
 כי הלך ליראון ולא ישוב • וכבו אחריו סרמון גדול חלד • וקללה לואהביו
 ויודעו וכו"ס וחאחינו מוליס ופרלום לככרים בעלי מלאכות מוליס עניים
 כגאר חייב לעשרת אלפים שוק • כעד מה שהקייסוהו והאמינו לו • ועד
 שמוכר לבנות ביתו • ולכטוע נתנו • כחמשי שרים גדולים • והעתינו לו
 הדברים הנכרכים שלקשו העה כהקעה עופורים • עם מכר מלאכתם
 מפלס למשכון גדול • ומתלה הראה עמנו וותרן ופורן כנתנו להם מכר
 פעולתם • בחלוי ובכריכות קצת יותר מעכר קלוב • כך עשה מדת ימים
 לחסן יחיזיו כו • וכן הכניס לפי טעה במרחהו • ונלכדו הפתאים
 כחזרו ויכנסו בעלו כרשתי היהודים ויאוהבו • שקמה פהס ביוקר וחכר להם
 וכן באל • איזה פתס בראשית ענינו • על כן חשבו להשתער על ידו • ואח"כ
 הוצרכו להאמינו כך עמוס • כי הניד להם שגדין וקן רב להשלת מלאכתו
 להביא וכן אוכיר • ולשלם להם מכר השתנפתם כעלי כפלים • ועדין
 חמתיים לו שפרע להם הקפותם העלויים והשכירים העלים והוכיחם כפ"כ •
 וכעסו הכטיס • כי עוד חמס יטוב אליהם • ויבוא בעוטר חופלג והן
 שעת אחר לא ישוער יותר הרבה מראשיתו יבאן אפריתו • והעמיד במקומו
 חזרת אביו הוקן וכסיל • שחור דוד הכל" • שטעה לו שתוכה גדולה •
 והנזלה רבה • גם מהסדרה היו טעה לראות בכבוד ויקר הנעשה למעשה

ושעשו כלי כסף

איתו השעיר הער להיות בחקונו ובמרוקאים • להשנים של ביתו וקנית
 ונכסיו • ולפתוס טלופים כעמו • ולקבל השמרה כנדרו מידו ולסלק ככ"ס •
 ושרם • עד עה עלתה כו • נודיך דבר שידוש אחר • מה שאירש עם
 חמותנו של הוקן וכסיל נדכי הכל" • הוא בא מד פנה כעמו אחר
 צריפת הכער השטוקן וולף אייבטיכר עם כלתו • כו • כפרתא של האמתי
 ונשקבל חמנו בכבוד גדול כשטון ובשמה גדולה ובכרוב ופרטים • ובמורים
 דוככי • כוסים כולס שליסיס • ועשו טליו סעודות גדולות • אוהבי וקרוני
 ססיון בין המגרים • אף הוא הקיף לבשר איזה סך חמון • אולם בלבו לא
 האמין לכל הדברים אשר כפרו לו • כבוד גדלו והראותו בית כנאות • אך
 בערם יבא את העיר היה כל אשר לנער לב"ה • וכוסים אשר קנה ביוקר
 בעמון רב • כמכרו כחצי דחיהם • וכן עלתה צב עוהבת שקנה חאת הער
 א"ט דחיים יקרים • כמכרה כחצי דחי שיהי • וככה כל עובדו • והכוסים
 קנה מחמתו גדכי • ופרע דחיהם כמה מאות ר"ט • נכסנו לקשתם עמו
 סוגר עור לשלם דמי עמידתם באורות סוסים אצל סרל • סדך הותן שעת
 פה • ועלה למשכון גדול • עה היה יכול לעשות נדכי • פרע גם מה שבקשו
 חמנו בעד עמידת הסוסים ומיונס צבית הערל • כי חשק להיות לו לפתוס
 מוכרת מפוארת • בעד עשותיו שטקע אצל הכער • והכוסים היו באחת
 חמין הימים מנוקדים • אך אשר כל זאת עכב הוקן אשחאי אייבטיכר ולא
 עובו לקשת הסוסים • עד שיפרע משלה חמזו טעסה לו בער ח חונות
 שהוצאות שעלו למשכון עמוס • כקיוור נדכי כמאכה גם הכעסו סדך עמוס
 שאבד סללו • גם הסוסים לא קבל • או כערה בו חמתו כעס • והטיל
 לסדך לארד ולקבל את חמותנו התושב הוקן וככו וציתו • ורצה לפגוש
 חמוס בלתי צחקלו אשר בידו • וכה אחר בלבנו סאתו בעודו של הרעוב
 באלטונא • כעמוני כחשמד חוקן רב באהבים • חיינו ואראה כבית
 שהוא של חמותנו התועב מר"ם שרוק עם כל אשר בו • גערס אך חזה •
 כך היו דכרי נטילת רשות עמנו • עם קללות נמצות רבות • וכלן ונפש
 נדכי ככוון גדול ועמוס חמשי נדדים • עד שסיה השוטב הוקן למסוק ולקלון
 כעיכיל חמזנו • וטלואיו רואים ושוקים •

אחר הדברים האלה • נודד בין חשק צבית הכער כטא ונתן כפ"כ של פס
 כעער השטוקן ככ"ל • ומכר פס"כ אצל אוהביו ומידעיו סלפנים
 השוסקים עמו לכרויח כו • וכנהיפה עור הפסלמיון ולא הניס ידו

שבו כי כשפרת קהל כוונת שלם התפורה . או צרם המשרת (עם סך שכר
 שהאחיזו או הכניו של ה"ן . ובישוד א"ל ר"ד סייבוט) גם הוא חזן
 בשם ק ספר ר"ח ביום ראשון שאשריו . באופן שנקראת הספרות ספר שזון
 ביש"ק שהוא . או קראו עליו השם ויאשר יונתן ללוד חסד קודם ונפקת
 ל א"ס שהוא קנת לנכות לא נחש הכותב שזוהי מליכות אפרת . רק
 לנכותא דנכחו עכברו רשימי ילאמן הכלל . והת"ר חכללו פ"ט ר"ל . כדי
 להניג הדברים כהויות . למען יאחיבו ויבינו כל מוכרי אורס פולס . מה
 שובס של רשעים כאלה אשר יקום כרתה . על כל קלון ארפה וקלסס
 ודראון עולם) אך כ"ת רדפוהו והשינוהו למשרת דוד הכלל . והאורח
 לאלוטובא בקלות . והנזק המין להפטרב בתרוולפיסם במדי דעמיטי .
 אך הכער שהזקן הלך למערין . ועורכו הכת שלו של אכיו הארור
 הננחדים לבט"ל פתור ככל כסא ואונס . שקעו בו כל הונס . גם כי משבו
 לפגליה על ידו מאד כאשר העמיס . לכן הסויקו בידו להפגנה בתכסיס
 שרים גדולים . ועשה לו טס מרדפה וסוכים ומשרתים לבושים בלחמי וסכ
 והוא נושא על בגדיו לפניו על הסוס סימן מדרה (קרא לו בשם אורדון
 של אזהר האן כל"א) של ארנגול הכר עמוי חוהב . ואומר שקבל זה
 הפפארית והמקד מולך לפני מארק . לפטותו שר פפטי תמורת חייה קביות
 וסכ שהלוה אל המלך כלי רוסיס על כמה שנים (הכל כוב וחולט . וכיחיתו
 באלטובא והעיל המיר הערך על בעלי כסיס . שיטעו לו הלוואה ידענה נכד
 דרוסיס ופירות קבויים . איס כשרכונגש את הפסך . ולקו אל הכער ראשי
 מיר אלטובא . שיתן גם הוא לקו . רק אוה אלפיס דועטיס שיטאו פירות .
 והתכלל כי שמוון שלו שקעו במדינות אחרות . והוא יושב ומכסה חתי
 זבוא לידו לקבלי . ואז ישנה יתר יתה שרנו מחנו . ועדין לא שחר
 שבטתו . אך לקח עמו חמות הדכה מיהוביו ומשרלים כל"א) אכן כתב
 המלכה לקח בתפגולה ובשארד משר ארד ובזוהי ריחה את הקישרתה והמחיה
 שזמו להחודש לרשות ע"ה המעלות אוהביו ושפדים שספריוו עליו אל שרי
 הקסריות . ומשכחה שהוא נ"כ שר כווסס . ועשו לו כבוד גם שהתללו
 בערולתת בידו פרכסת חילות הקישרתה כפיסה . וככלול כל אגשי הנבא
 שלה ברמיס קבויים . והאחיזו לו חייה אלפיס על עסק זה בתורת מוקרס .
 גם אוהביו שקפו בזאת שלסס סך רב : קשנו להשיג משירות גדול על

יה

יה . ופוטו היה לבלוסם גדולס ונא לבלולתפיסה כנרין . כן יאכנו
 אינך'ס . ואוהכיו כנאלט השטס כננדרתו : סליק
 פה נציג השמשה . השיך לבית יונחן
 שני כתבים שמסר העתקם פ"ו מהו ועליג פן כ"ץ להחבס
 המפורסם מהר"מ חאניו וע"ל חפ"ו לפ"ק : אשר קיבל
 מורינא . מליבלי פרוכשיץ לר' יונחן : רכרי נבואה של שקס
 ומר' גשתי חשיר : לליבלי הג"ל דברו הגחוסין :

העתק

שלמא יפנא לארזיט'ו הנאון המפורסם : האופנאל והמולנא המפורד
 יונחן י"ד ועד יתום העמים
 גמתי לאמר לו מולנא טבא . על שרשימי גמון לילס . בשמיני פנ
 הפגרת . וכסה שלי רחם . ופאיתי בסון איך סונגתו הסליטס
 לח"ס בן זכר : השס יגדלו לתוהו ולקוסה ולס"ט . ג"א קבלתי ש"ה הפוס
 ג' יוסף סכתב של הפאטס לאביו . וכסעוהו פיה אגרת ג' ב' לי למתי .
 פלתי ש"אכיו של הפמור כ' שסאשכנו . נבאנתו לילה רחיתי בתוון
 זכ"כ . וכסה היה אלל ארזונגולך השמיח האחיטי . וכסה ה' נכב שלג
 זאמר אליו . איך סהגיש פת וזחן לנאול את ישראל . הלך הוא וכתן הכניא
 לנאול איתם . והשיב ארזוניו איך אלך ושמעו ישראל והרגנו . כי כסה
 אינס אחיטיס כ"י . נפטינ שקב"ל לנאול את האחיזים בלבד . וכסה את
 ארזוניו בני עטרפת תפארט ישראל . אס' אלך לנאול דק את האחיזים
 בלבד אזוב לביתי . כי זה היה יהיה ללסג ולקלסם בעניי העמים . אכן אסתין
 פר מיתוירו כתמנבק . ויפיה כולס אחיזים כ"י . ואזו סכירי סכיוו זה
 הדבר סזירנת כווסר . ויפה דברת . והפגית בך דך מרנכיתא טבא . עליית
 ביה טיפת . ושמשפו שפוס אומריס ומכריזים בדיקיש . ונתן ג'י בך היק
 אומר : ענה מאד סמפתי . צפאיתי בתבך עס זה הפסס כווסר . ולאית
 גלויפת אכתב לך טופ למדת בלי ליה ב"ט ביומן . נס בקסלה לקיות חמוון
 הכחור מוניא ככת דבא לשמות כל הסוצות שבעולם . כ"ד סכותב : גאס
 שק' יודא ל"ג מפרוסטיץ : כולאו דבנן ספדנתינו תדיסא ברושטיס
 בעלמך :

ששק

התקח מהאגרת ששלח ר' ישעי' השיר להגביא ליבלי מפרוסעין בעת שהחרימו אותו ושלח אליו זה האגרת לנחמו ועתה נמצא זה האגרת אצל ליב הגל :

שלום לאסו' סבירי האלוק התורני הנביא הסוון הנדול סכו' יודא ליב יצ' הגה תאמר שנתקלקלו התיכיס כשירי וספריו אותנו או לפס ולכשיתם פלוגי מלא סיטי נדור כוס . לראות אנשים רעים ועשאים הכופרים בחלק משיטתו ונבי תפארתנו בכך אל יצטרך כלל וכלל . הלא כל הספרות הנלוים לפניו . והוא יראה אם כ"ת קנס . והא סוכנינו אשר יכלו לפנינו שספר לפס . אנב אודיע לך . אוהו דבר שדשתי בתהלים קפיתל ל' ופס דש"ע לנדי' ק ומבקט להיתמו . והנס חזכיר את הסס לאשר את ראסופס . פיר כמות סכית ר"מ סכתי נבי . כי דוד הדי' ע' דלא כנכוא מיעמדו דוד עוות וקסה סופי . אשר לא יתנינו פארנו כו' תלך משיטתו . וזה סריותו מטה רשע לנדיק ותבקס להיתמו מה כתיב אחריו וס' לא יסוכנו בידו והנה ג' כ' קפיעל מ"ש . ונדיק' ים יסח' ו' ויעלנו למי אלהים כו' . ספי' שוא כ' . כי כוס הפסוק הוא מרועו ג' לאשר את האשונה סכתי נבי . אך סתך להיתך נבי סכתי . ללמוד כי העיקר סחוקהו נבי . אך בעת הזאת לפי שאין כולם תלמידינו כו' לכך אין הוא מסתם בסמו הנדול בתחילת . לכך בכל פסס כתיב סכתי נבי . ובפסס הזאת סכוב נבי סכתי . לפס לפי סככאן מרועו לאשר סיהיה כולם תלמידינו כו' . תקרא ממו בירא' נבי סכתי זה ערועו דוד הנלך ע"ה . לאשר סיגל' ה' את נבי תפארתינו סביטרא' ואו סיהיה כמולמים . וקיה ספסר בני ישראל כסול אשר על ספת הים . כך ספס סיהיה כסול אשר תלמידינו כו' יס' ונא' לאוד ספסטינו . ויהיה נראה סכנו אפע ועודיתנו אחת . וקסה בראים . סס' יסלס לנו כמהרה נבי תפארתינו ואתה אל תירא ואל ספס' ג' ד' ספסעיר הק' וסעי' מוכי' :

עתה ניימר מרור ומררה לנער והיה לבני רפי בוכר אין וגטל הטחול שותק' שחוק' והכסיל' השם שוא כסלו ובית יעביש מכסתי אשר הניתו לפועלים זריוס יב"ח דוחק . אחר תשמע פופו של החועב הכסיל' הוקן שחיק סמיא גבראל' שמו מותק :

זה ע"ה ידי אין איס סס' ג' . ואס יבואו נו' איס דנדיס סככר נוכח' לא שפססו לפעל בליתן ירון קולא' כו' . ויהא סקוק כוכהונו :

שהוק הכסיל

נס יקב זאב הצנ בו נה דרך

לכומרי כח ש"ץ שר"י הנלוים אליו

פיוסר מעקרה כסיל' הדש סל בער וכסר כן וקן וכסיל' אינטיצ' סר' . רב ספובל . והוא מירא דלכניס מירב' כס' שר' . אשר הרניו כל יסחי תכל . סכסך עיר בעיר ספסס כספסס . כמסס נס כל האמות בלב . לא תכיל הארץ כל דברי ספסעיו . אשר אס וכרתי ובעלתיו יואסו כסרי סלגות . ואשר על אודותיו ככר כתיבתי ספסרי רביס ומכורים סוכסי . ספוקיס כחם סאות כירוס' סיייתין כנרו סכנקן' . הנסנו לפני ככך כקריכו . סווספרות לסוק ולספריב . יא' לסכסית' . למסן ססס ארץ מונלואה . ולספוט אדעה סוססס . סניו כנכור ססל סל פרו כטנו לא יחוס . וזרו רשעים מרסס וקויה סבקס אססס . כנאית בניו סכטן אסס . לטד ומכך אותם מיד בלמודי ספיוס סל' . כאשר סיסס באמנה אתו סילצוטו סביי' סת' קנות . וזקנותו ספרה אס לרועו . הוא סר' סתסלתו סר כסו' . וסוסו לסתלו נלל כנלנו לכס' יא' . בוסה איו ספרה יולדתו . ככה נלל ודע מרסיס על כרכו . הוס עמל' ולס סקך . סאריא בישא נריא עבא לא כסס . מה ילדה סיקופי' סר' קרוני דכוסא סנה' . וסר' יוני' לא ספסוק ספוחייסו . סחינות ס"ץ וכרסו סר' . סלא סוסס . סוט ארינוקא כסוקא דלכניה . האידנא ככיס אכא לכוס כר' א' דסותא' ה' . סכינו לנתינו סעכס כעון אכופס . ותלוא פני סנל סריס . לאוקרא לסולס ודע מרסיס אויבי' ה' יכלו כסמן ביקר כריס :

כך סיה ספסס כנסת סקי' ס' . כאשר ינאה הככירה סל אכטי רשע כס ס"ץ הארורה סר' כארץ סולין כסונו פארל' א' כן סמסס סקלקלותס דלויי' סככר י' ס' . סרס סודון לכקיס אס כנו . ספסר ססנוסר סכל ססלס גופנית' ורסחית' . לאורכ סל עס' ס' . גס סול' אדקיס סתן סדרך' אסס

בשוקו וסוף גלה הסוד • וקודם שאומר הספור תורת הרשעים הנ"ל
 בריך לפניך תפלה • תפארת שפור כחותי פתק כמס סלחה • בשמח
 הדין ליום לבנו הנ"ל • ועבר שמו כהר שלב אל הקוס הארבור • באה
 אליו ניהיטס אלדקטן • ואשרה שילרי העברים הוא שכולה שפניו
 שעיכס וילדה • ופחדו הילר בירה לגדלו • ולקש הדין הילר סירה והבילי
 שמו לאלטות • לשפל כדחלוטל אותו סיים בהן • והסי' קרא מס הילר
 האופי הלו חסה כרכוס • לפי שהסי' של ש"ך שר' ורמזים שם שם
 ששולס באין גם כסמקוס • וברכוס הוא שם האשור הסכול שמוקד
 לכת הארורה תת ש"ך שר' כסלנתק הוא וכיוו הקוסמכוס • ועסה הדין
 שר' עבק גדול האסופי הלו • ואחר שיש בו אור גדול וקדן טל ידו חתון
 הרכה • עכ"כ פתאים האתיים לכל רברי התליו • כלומר להספיקו
 לגדלו ולחמו • ולכפי שורו גלה שיש בילר כפוז חמיו • וכו' יתגלה כדבריו
 אך שחתי אחרים שודעים שהוא חכמו הארורה • ותכנו האורו הכ"ל
 ולכך חכמים אותו כל כך • עסקים וחשקים אותו • הכסיל סוקן וכיו
 וכתו • וסמו בו חקוס שישול עליו כפוז סקוס' אשר שמונר כעברה וכתה
 גסה לוכות גדול • מהכיו סכול לעוס סודר כקדישת ש"ך שר' • כמ
 סודר עהס • שיח מצוה רכה אלום • וגם דגלים לדר סכך הוא • כי
 אך יודמן שגויה בהארבור תכיל ליו דוקא האסופי הלו • ככסו להרכות
 שזר רכר קסה סמוד • אלא שגסה ככונת עכוין לקעלים הרכר ולעשות
 מלא • כפיו סכלים ולסריק כיוס • כאשר כה עסה • אך הרבה חכסס
 הדין על ידו לפחית האסופי • ככס סיי' תשת ידו • ונתן דבר חוש
 בערו לוגדלו • והילר כער וכער לא יכלס לשום דבר למוד • והולך קרית
 עליו ובלום • ככה היא סופו של אייבמיר י"ס זרע שרשים סן גוי שורש
 ימן תכל יגורשו :

גם באדר תקי' ל"ס הלז רכס ככספה ב'ו כחפסנו • והתערב ככספו
 וכחמו שעה שר' אורכ' יסחשיו כיוו סוק למד מכה • אבל הוא לו
 יוכה לביאתו • אך אשר תתפלה • ולסוף כחשט ואחר שלשנים חושטו
 יבוא • וגם הוא חכסה סת כונו • והטעם שדורס הדין שר' כל' ז' ארז
 ג"כ חפסס סכ"ל • שחית חסה תתפלת כאתנש סס כני • וגם ניה' ש'
 מלשה תיבות הללו ככספ' כול' ד' חס' • עולה סמי' ד' כנ' סכול סוקן
 עלים • וכן תיבות ככס' ע' ג' הכי הוי • גם ידוע שכל כסם סחברו
 סעין

סתי' כוס דרשו כרכוס יותס ככס סד' דוקא • לבי סמילוי' סלונטלס
 לוכין סקוס • וככוס ספל יסוד זק סתמילו לככות ככות הכע' ל' וככוס
 כתי' : וככוס כנול • וססנו מלא ככסר מירס סודת סיים כל כוסחי
 כקסויו כקריכותו ורמיוותיו ככיס סלסו סעור דיקון • וככל כקודו
 ועליוו כחיוני חרשו על וס סקוק :

עתה נתמ' ככסור הכער הארור זכר ערכי' ל' : שמשו אכיו לסוס
 כשולס לקוק ככסרות דת ס' סר' • ולסודר על חקוסות מאככיו
 סלמניס כפיהס וכחשרין • ומסס ככס לאונרין יכרסיק לככת סר סככס
 כחלפת מלאכי רעים ססלנעק' ולמדוכו חטסס פשתוסי • להכות ככה ארס
 ספססיס • ועכר על דרעוין חקוס אשר אסיו הנדול דר שם • וכסת
 סהיא סיהס עת סירוס • וסער הדיא קריית סוך סולין • לכה סלך סרייבס
 זאכ' סודר ת' נכח הקיר' • וככו הנדול סל אייבמיר ככס סר' ככר
 הדי כלה חחפת שגססה סס חיי' (סטיילן) לולי' ססגלו • ועל
 ידו סכריפו ססדרות ככסיס ואוכרות חדרעוין • ואחרים סע' כך • בל
 גס ליד הכער זכ' בן חקסן סל אייבמיר סר' • עשר וככסיס • גם ככה
 אסה לקראתו סית זכס ונכרת • חוקרת ספורסת ככס אליו לדרעוין •
 ס' סססור לעברה כתן ארסאלן • סהלך סכיו ועסה לו סס גדול • סול
 סיו סוונה לדרעוין • והוליכו ארס כער בן אייבמיר הלו • כקרון ססה
 לכנה • כספויסו סד כרין חקוס דירתו והיא סכניקס אותו כחסת ירה
 סכנה סכנסת ספוכאקסן הקיר' ככדיית ססדרין • על כן גדלת
 וספסירה וסחיקה ככער וכספס לו יוספסיקס אותו ולסביסתו וסמי • גם
 סלך לקרן אוכרין כדדר רסוק • וככרסס וכשס ססדס סכסי סס סחיכין
 ככסולין דרך סס • גם סס סיני' סל סלנעק' • וסדי סכרו ככרן ססדרין
 סכית וסדיס רכסי סס אשר אסונת ס'ך • ככרס אותן סיו לו סס ככדיס
 סהכת סרורה סככסיס לבע' ל' ספור חזו • ס' אבי אבות ספוססה •
 סלמקוס סוקן • כי על כן סלמו לסס לעוררס ולסחית אחרים עסס
 לסוק סכס ססוקנת • וליסרה ככל היכולת כאשר כדר לסקונו • וספר
 כ' לוב כסן סהיה ככדיסט לכקר ארס אסיו ככו' אכרסס יכו' • סהוא ס'ך
 סס • אך כל לסס • אשר סתלמיו סל סיי' סוקן רע ליב אכר כראכניסן
 כעדיית ככר • וכא אליו כסלקת סכסיס לססיתו ולסדיסו אשר ס'ך סר' •
 כוס' אכרססס עכמו סתפלה כאלו גם הוא רכס ככך • ער ססס סכיל

אלה אשר באר לנו בדרך העבודה • יאחין לי אדמי' בלתי מנופס (וזה
שודע הנותן ואיכותי יעידון וינידון שתמיד לא אחותי במדה מנוכה וזלון
יבוא סוף לפני • ואף ידענא לי כו' • אך כלבנין סומי) טבנה פמתי
אכתי משתתוס • תמה אני אם נהלא נדוד יתוס כזה • איש אשר רות'
פקרבו כחוס • יצמד ויטקיר ה' שלותו לסדיר • זכנ אס ומכתי קן
בטיביו יודיעני ויראה להניח אל טדר הודתי כו' • ואכסה לתמונתו
פרתפה • וכוודתי ובות אלה • ז' יסמד לו שיגדל ככא אדת' הסלה
פעלה • עוד יבזב בשכה דשניס ורעכניס יסיה • עכ' בככפשו הרחיה וככפס
פסו' חוקן לפקודתו הרחה • ישראל קרא הסכונה ישראל הכובר דיון פה
ק' ק' גלוגא כן להבאין הספרטס מו' יצק ועלין קרא וזלה ה' :

וזאת אשר כתב שנית : גלוגא ה' שבט הקד'ל :

אל פאר התעלות • פה התעלות • דרש על כל קוץ תלי תליס ה' ה'
כבוד אדה' ורב סביבי' כ' טחון סחפורסס פלה הדוד חודת
הזמן כ' בעו' יעקב נר' וכל' :

חמלא בית הורה כראותי טעמי ירי אה' איונה • הכתב כ' העבר
ותפלה איר' לאר' וישר כוסו וחילו לאורייתא על ענתו באתנה
וכוודתי אשר טס' פסיו איתו דבר כו' :

גין הכמר הכוועד הידוע • ראיתי שטלס מתח' כר' כל הפנינים •
אחרתי להאיר טיביו סנדולח • קנת ומטטיו הסכופרים אשר נודע
לי ע' הסחופס • בימי החורף העבר הים יושב כעיר כרין (סאוס אשר
לא דרנו סוס וסודי ככווע) ויהי מלאה גוליס • ולחד פס קבלה פס
אכתי הפנינה טס • וננישו הדברים המתו' מו' יאקב טעסין • ואלך הנו'
ק' ל' כ' ללמוד מחנו • אך אשר כלבו חטיבה של קרובים • אתה יודע
מיכס של פרקים • אכתי אשתיר אותי של הסכנה ככוניא טס' וסחפוקס
וראיהא אפנה כו' טולא דבר • יאו אלתוד ותי' וסחפיל לסלפסו ככוניא
פנינים • ימונא כו' מהוא כאלס מלא יפתח סיו • או פרט מחנו • כך סיבר
הנו' סכ' להרבני סחופלא מו' הירך דיון דקלתינו • ועדכני סודיני
הדברים • וולת מחפסה ביסוס מטטה סיסר בכאן כר אשתיה דרין הו'
ד' אכרל חסלטייה כבית החדרה סח קלתינו • טעסס א' בא אלו אשר

סח' קוין : ואילו רפה למרוס סחו הכל חכירין אותו • וכלל סחו כנפ'
וסכרה • ואס' ברנה לנאס מחנו • א' ל' כתר לי זסר • וא' ל' דימתי טס
לך סולי גדול טר מאר • וזמה לא בקסט מחני טוס רכוסה • וסחי לו
הקנין סכ' למין • אכתי ל' טלס ככריאותי כריאות נמי • כה יסיה לנד
ולנכס • השכי לו אט' כ' יס לך סולי גדולי • ואס אגיד לך סליך • יתן לי
מורה אשר סן • או אשר לו בא טעי כמדרי • וכאלו טגינה לנד כמדד •
פתס ואמר סליך הו' סככל פטס סאתה מחכלל יאו • בא רסונך ומסכבותך
לכוין כסט ס' • וכפרטיב' ואסר ענדו כאלות אשר אלסכו בקרס •
זכפטס א' ככר כקסט לכסוד כסיקר • וכפטס א' בקסט • לאבד את עמך
לדעת • כי ראית סאיך יכלו לסחוד ננד השטן הטטטס • כמחוט סכ'
הכל דכריו כסס על ראשו וקראוהו רבי וסחי ונכה ככו הדנה • ואמר אמש
הדברים מאן • גלה רגוז ל' א' • אף יס כ' ארות אלקוס סחך • ככו רבי
אמר סרסט את סולי • תן לי טבה כדת מה למסות • א' ל' אני אהן לך
רמסיה תיכף טכול אותך וקס קמייטו • וזתה איתו סל סודך • וכן
טטה וכר הסכה מחנו • ל' אכרל ככר כל אסר לוהיה ככסטט טר מאר
וכאותו זמן • בא אלו סקובל סו • אמר להס איה סוטטר • סל איבד
סטוק • קוס אכול ופתה סמי • ומרד יס לך כל הנגיבה סככב סחך •
ועלי לטלס באס סל איהיה ככרני • ויהי חסרת כחן לנאקמית ואל' לך
לסוקס חכירת ין וקס קמייט פת ורועך • וכווד א' לטסו כוס ין
אתחן לו מכוך לשתות ויוד כטטתה סקכוך עלין ככהל דבה • ומאמר לו
אתה סככב תן לי הנגיבה אשר נככס מחני • או לא יסיה לו כס לכסט אותך
איתנה • ויסיר לך כל הנכנא חמת ידו • וכן יסיה ולא כחכר וילת ע'
פרוטות • אשר סויא ככר • אסס א' היטה טקסה • לילך חסס כד חאס
כפטס • וכאלו פני סחוקבל או סלך לטבילה וטכל עמיו' פ' יואס כ' אשר
להניא יונה אשת פיה • וסכיאיה לכניו • אשר להניס כטט • כואר וכן
מטתס • פמוט רנלך וכן מטתה • פמוט ככך וכן מטתה • וסככה היונה
צעת • או לקס היונה ומרט מאנה כוגתה • אס' כ' ספרו היונה ולקס
הטובות ושמה חסס כרך ככו פיסל • וזלה על כואר האסה • ויוד סוליס
כן וכר : ועוא הים סחוסל ככו סכולד • כך טכר' אכרל סכ' לכה' פ'
סח קלתינו לפני לומדים מופלגים • וכמחי הדבר מורתי כל סולו דים
קלתינו כמחני וככתי • ככיה ככה עדין לא ספרנו עס' סלו • וסוד

פ"י קרובה שנייה הרב תלמידינו • בס' ספס' אשת • וכבר היתה אשה
 יאוש מהיות לאיש • מאסו בה עובדים • וכבר באה בימים ועשה עשה
 שדוך לכן יסיר של כ' גד' תלונת שהיה אופלג כעמיתות בעת ההיא (אם
 שלא נתקבר לרשע • נדקו מחבו כולם • נתקיים כו' ברוק) עם מה
 האיש הדיים הוא • והיה לפלגל כהמפעמים תלכד שמועותיו האחרות אשר
 לו • לכן היה למרע ולקלון לג"ק • שדוך אכר שלהם כתו אליו
 ולגאלי גדול היה כמטב תפלה • פ"ח הנלשה גדולה היתה לו בזה כד' ל'
 והאחת מהוא עם כל בניו ובתו • אינן טוים תאוהם כגד ממותנו הלו
 אש' ט' שהוא שפל והדיים • פ"ח כודאי אינו אכיתקרום כמרטוטו הוכיח
 ואיו לו על חמונו • וכמו ישידו ששקט בבית הטומאה • ואלף ר"ס נתן לו
 (כפי המאמר הספוט) חסו לאייכטינר לדורון על הסתוכה • ואלפס
 הרבה הפריין לנדן ולתחנות ודורוכות • בהיותו ככרעפלויה • ודוריה א'
 עת נרה לאיכו כ"י כפולין ע"ד המינים הנאשמים המרפים של ש"ך שר'
 ופילו כפיו רכיס להמין הנורו • לבוא שמהם להתוכב • ולמקור נג'
 המינין • וכדור למרע הונאותיו נחדה לרשעה • וישם לאל מלתם • אכ'
 בניפולין הרנישו כי לא יחל להועיל להם • אף כתיראוכן יחל להם לתקור
 ונוסף על שזכאיים • הנישוה ולא הפגירו בו יותר • ויסי בכואו המ'
 בשוכו חתוכה של בתו • הביא עמו כנו המקולל ה"ל • והתראים עם עמיות
 מוטלג ומגולת מליכיס • ומיד קנה אסוות נפלה כאלטוכא כער כמה אשמי
 ר"ט • ואחר טרונה לייסד כד' ט' נפרוים • גם עשה לו מרכבה נוהדקן
 דדכא • באשר תראה לבלן • וקנה בית עם גן שסוב אכלו • וולא אילג
 פירות טובים ומאזכיס • כטעם רופא אחד שהיה הן שלומת שלה • ועשה
 עליו כוור רב • וקבכו אילנות שזוכים כמה מאות • אשר היה פרו
 למאכל • לא נאכל דונתתם כאלטוכא • וכעשר אייכטינר האדורכב קטק'
 הן נזהו עקר כל אילני התאכל הרבים הסם • למטות כפקוסה כעישת
 אילני סדק שקורין דאקסין • עשותכיס כדמות כורת סונות למי
 ואכורניקי של תלכיס • של פרוצת מטעה • כפקוס הוריעה • עם שבו
 בלי טרם הנכזים (שקורין פילנין) הימים למראה • כדקד הככרי
 הממרים ומאכרים משותפים כדבלים כאלה • גם קנה פסילי אכני שיש
 ומרמא כמה אפול ר"ש ואותם הניג כנן יודעה למטות גם כריכות מי
 למתוק ומאנו • עשה ככנס גדולה כפפור סתון רב על שומר הכנין כו'

פנימך

ממטרך לפלסין חלך • ופוסים שרוקים ולכנים יקרים מוטכיס כקרון חוהכ'
 שיהא היה יושב לו • ודוכב כרמזות קדיה כאלטוכא ומכוד • וכוסיו
 מכוכים בעורות נמדים יקרים • וכימים אחרים אשרי טוב התוסב הוקן
 פש ככו הכער האדור ונכרעפלויה חתנות בזו • ובנו הגדול מקרא (פרים
 נש הוא כח לכאן פס כנו • נכדו של אייכטינר הוקן וכסיל • ששך אותם
 לגת אליו כוונתין מאבר • קרוב אשת המין • אשר מבר נפשו פליו •
 חל כטיח גם נכדו זס • לבת ישידה של אכל' כד' במחמה רבה • בה הסיו'
 שכהו כיראה ורשן הנוטה מפניו שלם • הראש בעומב לבו הנאמן לש' ק'
 פרי' • ועשה החתונה כיום מלפני • וצחמו • באופן ששפה סעודת
 כישואין בליל הכוס • קרא פליו חועד לכבוד כפוניו • כיום אד של ש"ך
 פרי' • גם ששמו הסכנים והפונדים ופנים כיום או' מחמו הלו • כנת
 השער • הפעיר • והמפיר וואלף כד' למגן כבלי ומר ופורט של פ' הככל
 ונחמכו כמטת ימי חשתם סמרים בין הממרים • והנמים מוכנות וחממות
 אש החמו כקורין וחמות • ביום ק' ד' חמו (יום אד של ש"ך שר') עשה
 פילא בית האלה חממה של התוסב סוקן • ועל בניו ובתו חממו וכדע'
 וכלתו וחמותו כל בני ביתו ככלל • סדק סמולמן כו' • בעודת חרמות
 גדולה כיום הנאשמי של ש"ך שר' • אשר זה סמוך כבועה של ט' ככתוב
 צלם סקון הבית דירש סקנה העער וכער וואלף אייכטינר שר' • ואלף
 לדור בו באלו הימים של צער לישראל • וע"ש סון הוליכו טחה סליס
 מלאים כרי יין יובצנת סון עשה סתך בית גאים יוסה • במוקח סככת
 וע"ש יעבו למתות המין וכניו וסיעמו הדסה • וכינאום הסטן גי' ח"ס
 דוד כמקום • הוא ט' סודי יזר • הסופר סתפוסרם סבתדה ונתרש
 חכל ארץ פולין • ואייכטינר האכילו פטותם ככר זמן רב קורם זאת
 והלנימו שני עם טדריסי עשה לו שני ונות כדרי מתי' דאשט לבן לכת'
 ועסור למו • באשה הפגניס • ואת זס האדור לקח ככו הצעיר וואלף
 שר' ליהיות רב כפיות • שליט כיוור כבה' כ' טעשה לו כפור וזורה כולומר
 ועכביז חמו • ובמט' ק' ה' לשמוספולו הסמכרו • כדלסובין תמו
 בשכר • ובאותו ט'ק בשארית כקריאת הפטרדה בבית ככנסת סלי (וכבר
 כודע' ל' היטוב מכל הנטשה סככנית צמה למקן ש"ך שר' • ומטעמים
 עומים כפרסיה • למלל' ולהער כריתו • ונטמוס סאוק וספול חדת
 ישראל • ולקבוע סמעות כיעים העדים בין העמרים • ולגדל כלבים כמין

כנימ

כציתם • אנטי טר' נכל כסס • או ידעתי בודאי שינא הסודר משק
 לפרים פס' כ' כורע כאין מוס • פסג סכנר נכנסה הארץ לפניו •
 צפרטות טנס ראה כשולאיו כאלות טנה • פסו שלשה ראשים כאלטונא
 נפסזנר • ה' הקנינים פו' ט' ל' ג' ור' ט' נ' טורח' • והסר ראש
 פשוענים לאיי כטינר טר' • ולאם כאלת וקנים היו מלאו ייחיהם וטנותיהם
 בטוב וכנטיחיה • הרבה יותר משכעיהם טנה • ט' ט' ט' רעה היא היתה •
 וקסה מכל טנות דרוב טונה טניהם טעברו • כי בטנה זו גדל כוכב הנלפתו
 שלשה טעב טר טעי טרום • והשכייל בעת ההיא ידוע • לכן לא הסב אונס
 אחר כלבו אלו ונאטי טור • טי יורדיני ארץ • ועסה טעוק טעת יהויה
 וכשטי כל זה ונידעני נכון הדבר נעשתה פתועה בקרבנו • כי יוים
 יפתך הנית פנוך לנפר טס הכסיל וכער יטרו יאכרו • או פתחיה פי
 בקול טר • וואוטן קול גדול בכניה רבה ואכס • הסוכרת הלכות • וחקרא
 או איך היתה לזונה קריה נאמה • עיר מולדתי אלטונא • אשר הלכתי
 טעודה כפרן • לנער רע טון הארץ • איך נהפכת לי טודו הנפן וכריה
 טבודתו • כי איכנה אוכל וראיית ברעה אשר יטעא את עמי • איכנה אוכל
 וראי' כאכרן מולדתי • בי דאיית את רעה • אשר תצא טעוף הרטפה •
 אשר אשר לנכות לה בית נארץ כשטר • פ' נכטר ובער טעוקן ומקטר •
 לכסות דעסה את טובה ה' ככי ואקסה • לקלא הארץ ומה ולפסותה בוקסה
 טעבולקה • ואננה ככרוביא מיל' אלי • קטואי' טרבו ולכו זרבו את
 פתיים טרטיים האלה • היונאים להטעית את הארץ • באלה ובאלה כדרתי
 טרוב טי' ובעטי אריר כטיי' ייחיה קדטי טיית את פ' ברבי' •
 וטכטי בודאי הכנטי א' ט' בכנה גדולה טייה קסה טהראטונה • אכן
 ב' ה' כי אין טר' • אלה יטל טלאכיה וכנר טום אריטאל גלא טבלוני בעת
 טואט • אך באשר דמיית כן היתה • כטו' הכטילו רבי' בטורה • וטי
 יודט כסה כ' א' כלבו ברטט • וכסה א' א' ילגות יולדות • טעו טום
 פטרלה כנינו • והרטט טטה טרוי' וטעטאות • והנער רוכב כ' כ' כ' כ'
 אשר רכב כה פתך כטיטו כאלטונא ומטנה • כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 כלי פטה ככל הנה כידו • גס קסה אורטל' וטליה טעטי אט' כלי •
 נטליה אט' מניקה פס הולך טלה • וטיטובו להסירו • ולא אנה הנער לטעות
 אלה • והטעירו כשטר כיתו • אכל מוונות לא טעס בכל הנית טר
 קרוב לטע • טר טלום טני' טרני • או טטה טוונט • אך מיי יודט איך

כטו • גס ספרו טנה לכתוב לו ס' וחקום האורות פניו • טי יודט
 אט לא כתב כהן טס טקויו • גס מטרס בטולם • כאלטונא טקה הנטר
 זאכ טורף הכל • פסילים טנוכים חאכני טי' כדמי' יקרים • וטעמיה
 כנן כיתו • גס היו לג פסילים כדמות כקבות פלונות טדים • ומכל
 כדמות יטמאל ומכספ יטמאלית כראטו • וידו אפת טעוטט לטי' •
 וקסניה כטויה לגדו למטה נגד המתנים • זאכ טרבות יטדדו כנרטי •
 ויהא פלטי' טלי יקב זאכ • אשר הכין לדרוך אותו כזו פורה • לכום את דמו
 כמי' • והמי'ן כרע חוקן כבואו הנה • כנרטה ראטה טעמוכיש
 ומזכיר וטוהיר לכל יטאה אדם פסילים ככיתו או יטחיה ויכתס • וטעטו
 לוק' א' • וטטו כן הרבה בעלי כתי' • יטראל קדוטי' ארירו מיל' והטחיתו
 כל מה טעזאו כרטות • אפילו כלי יקר טהיה כזו איור כזיר דמות ככל •
 נאטר היה לטס מכלי פרגליין • פסילים טעמו' לכו להני' טל הארנו' •
 בטלס ויאכרו ויטליכום טעוה • והכטירו חטון רב כידים • וטטה
 כשטמד כבו הנער כסיל וכער • וכנה כמה לטקו' קסה כל מה טעא לרד •
 חפסילי אכן גדולים כדמי' יקרים ככחה מאות ר' • והטעירו כס
 כמדרי טכטי' • ונס היו לו אילני הרק כנן הכל פטוכים ומטוקים
 ככניית פסיל' טוכים • וכלי טמות הכל טהיה טלי' ומטפ ככל טלס
 בכל תכאיו • ונמנו לאונון ישראל לחקנו • וטמה טל המראה ואמר אליו לא
 יתכן זה לב' • ונער כו חוקן יורה חקר • ואל' מה איכפת לך והטעירו
 ככניית הנית יוים רבי' • המי'ן היט כזר היהי' טלו דרש' כ' אדר
 טלו כאלטונא כפסוק הנבי ישראל על כמות' סל • טר' הנבי טי' •
 טטורה היא אף השלב טלו • לכן אינו כשטר טל טטונט • וזה טל כמות' •
 סל • זה יתכן יפה טל טעמו • כי כן כתוב יהונתן טל כמות' סל ככה
 יתקיים כזו וכאן נאקס סל • טוד איור המי'ן טס ראה הוין להחתי' טד
 י' כ' אדר טס הנורה לא יופר • לפי טחית' כדוקים אינה מכפרת כל
 ימי אכל' • ולטיכר רנה לקבותים הנורה כמות' ז' אכלו טל טטה כטדס
 יטכור האכל • הנטט דברי טעטון ככילות כאלה יונאים מטי וקן וככל
 דרמן דרמות טל דומי טעודו • ונאותה דרטה כטב טחטי' • יבוא כחוק
 טנים טעטות • אף טקס כטחוקו לערבון טפה טדי אוכר • אט לא יבוא
 כל וטן הקבוב • אך הוא לא יוכה לביאטו • וכטעודת כרית טל ר' ט הכטי' •
 לכן טילר טנדואי • וכה לראות ביאט טחטי' • וטנס הוא טנמו וכה
 לראות

לראותו אשר מצדדת אדר העבר כתיבא חסה • וכן יבא וכל יראם נאום
 ס' • אף הוא הפיר על כבו הנער וכער (אשר כל חביריו יודעים
 ואזורים פה אחד שהוא בור ס' • אינו יודע כלום לא בתורה ולא בשום
 דברא חספה) כי הוא יודע הרבה יותר מחנו • למדן גדול ומקובל יותר
 מחנו • ומעלה סודות נוראות ומתקיים שמיים רמב"ס • שם יסמיל
 הוא (בדרך שאמר ש' על פתחו בוהר שגבר) ואשרו היודעים • מכת
 הארורים כותבים לעברו • ימיני (וארתי אני ימיני • נ"י כתי"ל •
 גם כתי"ס יפרה וירבה • כך יפה לו ויקחמו אל מצבים) כן דוד • גם
 קוראים אותו אי"ק יר"ל איס ימיני קדש • וכך אמר אביו השי"ן בפירוש •
 כבשרו על ציאת השמים חוד למ"ד מנה בכל • סיבא נקרא שמו בנימין •
 בודאי תקבולו לכבו הגשר הכבול שלו • וכמוסה בכבוד היה • שמתגבול
 צו • נשפת נבואה ספקר גחן בנימין העזתי סד"י • וזרף שמו יצחן (ספר
 יצחאנו) • והידר למלא גם בנימין • הרינתן כן יומין • וכבר נודע כי
 ששכ למלך מלא משנת תפ"ה • שכתרוהו כת הארורה של ס"ף טר"י לעמוד
 בהם • ובראותו כי קרב קצו • וכי ראה מלא תעלה בידו מוחמו • ששכ
 להשתקף עם כבו אשר כנידתו • על זה יודע כל עסק בנימי כמקדו והיכלו
 בפלטיין חלן • ומבטיעו וכלי חמדה שטמה לו בקגולת מלכים • ומרכבו
 גוהרקא דרעהא וסוסים מוצרים מוצרים אותה • שחתגא אבהם ככומי
 לעין כל • ועלן שלו ומסדתו מלובשים בכבלא דעבדא מוהב • הכל
 כתכפסיין כן מלכים ופורים • ואביו הוקן וכסיל רובב שחו בעגלה
 פמוהבת כדמוכות קריה • הסבור ואלטונא לעין כל • והנער נושא
 על ראשו פאה ככרתי • ובנעטו הסטולס מוכה על הכר • שבעגלה לנדרו
 בדרך הסרים הגאים • ואביו יעבד בגדו • גם ספרי סבטי קורה של
 שדרו עשה לו גלחי בקות עדמות הדדים • מוצרים ומסוסים בשסר •
 כמנהג גדולי הכרמים • גמטאלו אויביו למי"ן הוקן אביו הכער • על
 אודות פוור הסמון הרב טעמה בנואצו עופה בידו • מלא יאות לכר
 יעראל • עה גם מלא יוכל שאת בסוף • ויהא לקלון תחת כבוד • גם טעמו
 שלא יתכן להתנהג בחוקות העמים • בימוד אשר טיבוס ע"ס עליו מספר לין
 שהוא נובי • והשיב להם שכל אודות הפוור סמון • און לו לדאוב •
 כי גולא שיה יודע כנידוד טיבל לטור אלף פתיים ככה • בודאי היה
 גרדטיין הארץ • אך עה זה נחשב נגד פטיצוט סאין לו סוף • וגם
 על

אל אודות שחתנהג כשוקת השמים • אמר כי כן נוס הוא לו שימשה כן •
 שפעת רוב קדושתו נרדף כסדרם למוב כס הקדושה • מלא תנב רי הקדושה
 מאר • באופן מלא וכל העולם לסכול הקדושה הענוה • לכן מטיב
 ומזכרה לעשות כן • תר"ו מל"ן השי"ן הענוה • וכמו המכוסר מטיב יע •
 והעירו היודעים שהיו כפראן • כפיהיה הנער וכער עם בשנה טעכרה •
 שפיה הולך בכל לילה ככתי סרטריאות (סקורין קומעניא) ומתהלך
 עם נובי • בהשליטא כמסררין רקד מה נשים בשואות • גם ספרו סבכאן
 באלטונא היה לו שקנה קדישה • ואזיה בפני אנשים • טעכער יעדס
 לו לאשה • גם אמרו שתוק ימים אשדים אשר סכסע הנער סבכאן • כעשה
 קדסה שלו אשריו • והכית שקנה וככה ועטאוי בית כמות לשק"ף שלו • כער
 כו לפיתו עומד סוף למשנה העברים • כרי מלא רגיסו כמסיו (כגן
 הסמוך לכיפוה"ל גם פתח כסתר חאדריו • אכל קדר קטן סכנה לו עם •
 סבו כאה אליו הווכה כלילה • כלי שיוודע לאים) וכתב (בעלי ארובנו
 הארורה טיבואו סנה אליו • ויכהנו כפי רתס המסוקת • וככה בלא אי
 סבאים סארך מעררין ואונרין • מארל פיוסטיין עם אשתו הפרכה וכני
 ונתן אהאלץ טר"י עם אשתו • וכן זכה אשר של המוסקרת • כרין הביא
 שמו גם אשר עשה כהן בעל טד אכ"ג גם אל"י אוליכוב טר"י כא לשמועתו
 עד סנה • אכל לא מלאו מה • כי אז כבר כרס הנער מוס • לדראון ולא
 ישוב • על כן הלך לו אשר טעמר פה ימים אשדים) והמי"ן המוכה
 טעדהר (ג"י טען) היה שליח נכור בבית בעה שלו • אף הוא הפיר על
 הנער וכער • מעשני אלמים סנה עד עתה • לא היפה נעמה קדשה
 כו וכעולם • נסתמו אחריו כהה כפורים מוכני יטיבה של השי"ן הסודר •
 וקנתס סבקה להדיס בנכנת לב וסלקת שפתיס • נברטוי ניימטריאות •
 גם כמתנות • ולא שחמו אליו הנה טפסומטי עשתועי • נכעמו מנכוכי
 על ידיהם • והנה אוזורים שחתוב נוסה דוד • עבר עברה עם ככה א"ל
 באלטונא • גם ספרו איך כר"ס אב • עמד בתן ארהאלץ למפי תיבה
 להוואי המכין י"ס תפי"א בקול רם • וכשהגיע לישו"י אשר כמה מלא
 ווכרון שטיס כו • סכתי נכ"כו • ככה שחמו יספוי ב"ר היטיב כתיארים
 ומקיים אשר לא יאות להנינם סנה • כס"ב סעבר התפלל הנער
 לפני השמוד ככמה שלו תפלת מוכף י"ס כקח מנא שלהם • אמ' כעשה
 פטי כפסאונר • ככל מושכב על הארץ טע טעות • וכבר הסדס פטיין •

גם היה חנניס ומר שתיקן לסם המין סיוסד על ס' שר' • מוכרינו
 גביא רבי עלאה • ונתפרסמו הדברים בג' ק' והגידה אשת מענדל בן
 כהנלפלו לו שהכלים על פסם שפדר • שלח הטקיה פלו להרפך היין של
 גכרים • והביאה להסיון לד' כ' • הסער האחר הלו על כנה פינוקות
 בג' ק' (גם איזה תסס מתו מיד) וכלי כספן על אותם למס'סאנוני • ונדון
 צדין לעור ולחסיף • תסס דם ברית • כס'ס כספל הרכישי עכריכה
 עליונה • כשכסס הנער חזה • ראו אנשים את משרפיו יהודים טוענים
 משאו על הקרון כס' ק לשין כל • מכינים הכל לכסיסה • וכן עוד שנית
 ראו עגן פלו רוכב וסוסיו נושטים בקרון פלו א הכפס לתקן הקרון כשכת
 ועל דבר זס כסהוגד לי ככרור התרעונו בעשרה שהיו נכחאים אכלי בעת
 שהיא ללמוד עתסס שסור חספרי בו ביום • וכמספד אסד מאנשי הנד פלו י
 שהיה מכני וכאג' ב' א' הפיעור • וכדאי זה השמיט והניע הדברים ללואני
 המין • אבל לא שת לבינס לואת :

בראשית טנתק' לפ' ק' • בעת הפלס משאת עטן הכער ווקן יסד
 ככיל וכסר לעלות לשאת ולספספ ולצפרת המינות כנע נרספ
 מחרפת • ברעס נוסכת היא כסוד כסרו של אייכטיצר הנר המנר לישראל
 בעסה ראש בג' ק' • פורה רוט ולסנה • לפדיס עס' כסמר להסיס •
 לעכוד לבע' לללירס דרכי התועבות • להזכיש כפס מוקקס : למססס
 שעתא דאסורא ודיחאל להו כהספרא • או פסל הננף כעס בקס' כ' •
 וניסוד פנמה מה' ד' בכסיס ילדות • ואכסיס כסורים • וסירוש כפלא כי שמו
 בתקן שלסיס יום ארבה אנסיס רכיס כסיס • ואלס שמוסס יונה בר
 יאקב פ"ח • יונה בר משה ק"ה • יונה בר וואולף עוריאליש •
 יונה בר וואולף העגא • עוד אסד שמישי כשעע עוכרובי • כמדומני
 יונתן היה שמו • כספ' אר' כ' כסור בכסיס כסרק הסוא • וסיה רעס גדול
 בתקום • ותפל שוסת השיר • ולכות יראי ה' הסיר • לכדוק ולסיין
 כמלי דעתא • לתקן את תקלולי השיס סרסס סכרסות הרכיס לכל אסד
 יונתן סס כדק • לסטק מים רכיס לא יגישו • או מסד הכ'ס וירא ה' מלך
 כ' פסס מ' ססוקד על למודו • וסיה מכיב כסיני כל הקהל הלו עד לאספ
 ויאחר כמזכני סה לכס לפעס כמספריס • הנס הפרכה גלויה בבית הראש
 הוא הוקן ועורה סקר • עס הנער ויתר כניו סכולס כוסריס כעיקר •
 וסביסיס וסדיסיס לכל פני הקהל ופ'לעסות עולס הסקר • וינלכ'כל
 מספרי

מספרי המין סתוטב • וכנו האחר אסר רנו להרסו : זס' סער רנלו
 סלכד • וסמין פס סיפסו אסרו • הכסור סכוד סוס מרוב למודו כסענע •
 ומתו ונלנע אך הכסור הכסר וקיסר הלו לא כנה אל רכיס : לא סת לבו
 לרכרי הסתועביס • נס לא השניס של מועלתו והכסונו • אכל האנשים
 הסמיקיס כידו לפני זה • ומספיקיס לו סרכסו די וכסר • וסמס
 פכת של האכד האדוקיס כו : זס' הסעוררותו של הכסור הירא ומרר
 לרכר ה' הספיד הכססו • כ'מן סוא וקלאס כתפכ שניני האנשים הסמס
 ומסכו מעכו ידי הסנקס • מאומס לא משכ • ולכרי גומס ואימס
 סיסור כו לא קסכ • ומלא ירו כקסס להודיע את כל הסאורע לרי' ע' •
 דכ הפראנ כעס • שהיה לפניס כביתו כיאחפ'לע • כסכור לגנות מעכו
 פזור • אך הוס לו כמו אכוב • כסל סורר לרעס ספסלתו (סיין פסס מיניס)
 אסור כזור • וזס דכר סכתב • והרצת דכרי הכסור :

המבורג יום ב' י"ג כסליו חק"ך לפ' ק'

יוקאל דאה במדאה כו' • כעסו יוקאל פנ' לנדא פרי דספס
 כק"ק פראג :

כאקדמוח עילין הרמנא וסיון אסלה עני סלכ' הוא אדע' דאל יסר
 לאדובי של איס ככוני ספל אנסיס וכווי עס להסריסו ככתרי
 סאמוללית • ופי כקס זזת מירי לרמוז ססרי דספ' ולסלות אל הקדס •
 ולספר פני ארע' וכדכרים סכריס ויפריס אסנס קול סנות הסס כדע סוס
 יכרסכי כי קול סנות אכני שומע וכל ססועס סגלניה אוני : וככרע כמקום
 סילול הסס אין פולקין כבוד לרכ כירא אס ומנא קוניס וסלס את הכסרס
 לכסור כסוד אסר ומכלה את הכרסוס דרס ישראל ויקו לעשות עגויס ויעס
 כיוסיס כי כמ"ה יש ככאל פורה מורה ראש ולסנה לענות כפס סססוקקת
 כי פסס רש' לרגלי להלכד ככני מודס וכססס כלכדתי כסודסו • על זס
 שאכס כפסי אסר פססתי מאלובי כי בעדן ססית ימססוספ ככלו לא כודע לי
 סעססיס האורוריס וכודאי לא זכות ומסתייע לכ' א כוז אכתי סססיסיס
 זכות רבותי כפססיס ססס סיועולי מלא כרסתי כי פסס כרעל כל מסוד' •
 כסורי ססדי להסיס ולסדיס • וכסו' סמה כסורים אסר נקמו להאסיין
 לכס סאורויס : ונס כודק את כססי לקססס להלכד כרסססס

והאמת אנכי לאדוני וכך היה העשה אם היה כבאן ושמו ר' יעסל
 ואתו האים היה בק"ק פראג טאל בא אדוני עליו וידעתי את
 האים ואת מיסוכי לא ראיתי ממנו שום דבר עבירה • כי רבים השיב
 חטון • ובאשר ידע פליו הדריש להכניס אדם בקרבנו • כאשר הוא סוטר
 לי שיעשו לא האמין לה • ובכאן אתא לאור הפכמה • כי בכאן יש כבית
 סרב וכן אשתא יעם שמו שמה דור • ובאשר כאשר גלוי לכל כי הוא
 אשר עין סדרתים אשר גרמו מפולץ חכת הארורים • והוא לומר בכאן
 קבלה עם בשורים הנערים הנוטרים • אשר לאו בני תורה הם • וגם
 אותו ר' יעסל למד אגלו • ויהי כאשר בן הרב כדחזיתו • שעו ואב
 סייעורף • אשר לי אותו האים • דבר הסר לי בסוד גדול • היגד לי כי
 דוש אשו אותו הואב ויקבל רוח אשרת בו • כי גר ואב עם כב"ט • להאמין
 באמונת טבתי • אכן סור' שליו רה"ק וגם היה בעשרתיו וכל הרכנים באים
 אגלו לברכס • וגם הראה עיראת בכרין לפני כהה רבנים • ונתנימותו
 שמיכי בן דוד • כי הוא מרכבה ל"ץ • ולאשר ב' או ג' שנים יגלה את
 מבחו שמי • ושאלי לו והוא כל החאפיונים בו עומים כמה תשובות •
 ואשר לי שום שקר כי הכלקרוסה • והכל סייגים ותגודרים • ובאשר
 בטעמתי לו צאלהי שמים • אם יאמר ליקפת נדנוד עבירה • אין אני
 שאמין בו כלל כדון חסית • ואש"כ שאלתי לו והפלוט שעתתי שהוא כופר
 בעיקר • והשיבלי שספריד חסוני כד הקדושה • ובשלק בשתיים בא אל
 הטומאה • כדי להוציא נגזרות הקדושה • ואשר שנס ירבעם בן נכט
 דנה לעשות בו • אחנכש אשר בטומאה • ואותו ש"ץ שבר הקליפה •
 וכל זה שעתתי • ות"ל לא יכנס ואת אל לבי • אבל שעתתי כדי לירע
 ולהוריע רבנים • וגם אשר לי • אם הרב שהוא ארון לכל מאמין בו • למה
 לא יאמין אבא • שער הכה לא היה מאמין בו • ועבשיו שרואה סיגולס
 שדבר למה לא יאמין בו • כי כל שאין מאמינים בו הוא מערב רב • וגם
 אותם הנגדים שהלכים ש"ץ יעם שמו בעט הכפירה • מלאך הביא לו •
 ר"ל לנער בן אייכשני (השחוקן) והוא ילבישו ועתה הוא מדבר עם השכינה
 הוא כופל לארץ ולא כשאר כפשים באפו • וגם והב טבית לו הרבה כרצונו
 וגם אשר קבלה שהשם שר' שין דלת יוד • הוא כתיבן תמיד • כתיבן
 ש"ץ יעם שמו • והרב שכתב בכל פעם יע"ט • הוא ר"ת יבא פלכינו שנתתי •
 וגם אשר תעוררו אותי אכונסר בדאמית • בוא גא עב יראת ה' • ואשר

הוא בלם ריין • ט"ב הוא שנת כרובים • כמין יראת יוד רים אלף
 סי' • וכמסר ש"ץ כרובים • וגם סיפר לי • דלפני איזה שנים הביא
 נכרית ילד • ואשרה שומן יהודי • ונמולת אותו והוא באלטונא אנל
 בעה"ב הנקרא ליוז קרין וועסיר • ולפני השולם קוראים אותו טסה •
 ובינים קוראים אותו וברכיהו • וכן הדב לקס אותו בברדו • ולא אומר לו
 דברים תוהים • ובאשר יבא ספרדו לא ידע מאומה • וכן דברים רבים
 אשר סיפרו לי בהנה וכהנה • אשר אין להשלוח אל הספר • כי קצר
 היריע מהכיל • ובעת הואת כסע מלאן ה"ס התורני וכרנני כהשו' יאקב
 יאחשלי • ובאשר היה באמונה אתי בבית ארת' וכו' • כן היה לי בכאן •
 ואת דבר המר הגדלי • ואשר ש"ד טעונות למד אנל בן הרב קבלה •
 עד שעתו להחשיך אותו אל הטומאה • אשר אין לפי בטרה דול' • וגם
 הויראותי לכל ימות וידע חסם • ובעת הואת הודעתי את הדברים
 לראשקוילס • וכס טעופניהם בקרקע חפני היראה • וגם הרצתי
 דברים בן הילד כרביה • אשר אשר פארהבי הרב • ופוא הקפין נבאי
 דקהילהת' כס' פייס פמן • ואשר שהוא היה המוסל הסילר וקראו
 אותו בשם ברכיהו • כי הרב אשר לו שהכרית סיבאו ואמרה לו • שקראו
 אותו שיייה לה לזכרון • וכשיבאת אמרה לילד • יברכה ה' • אכן יקראו
 אותו ברבים • והקפין כנ"ל אשר שלא ידע שעתו היה לראות • וכך
 יש עוד רעות כהנה וכהנה • אכן ארת' יאזור כגבור סלניו ויקח וקום
 קנאת ה' באות • כי הוא בתוך עם כחלף • לנקות נקמת ה' • ועל
 פיו יביאו ועל פיו יוציאו אותו מכאן • וארת' יאום על כפשות ישראל
 הנטרפים כל יום אל הטומאה • וכנראה' יהיה בעשרו לעורו • לולי
 ה' כבאות שתיר לנו סריר • כחשע כסדרים היינו ואדברנו פולנו • ברוך
 המקום שלא תפיר מהדו חסם ישראל והותר לנו שריר • כי כעו"ה כהה
 בשורים כפסג ישראל אשר ירדו לטומאה • אוי לנרה הואת • בשורים
 כפרים הענוים לנודין קבלה • הפעם כואת • י' ר' שיעור ה' גללים
 מן הארץ • זמלה לארצ'ו טאל יעסן כאש חיות • שטרעתי אותו
 דברנים • בא לכבודו שמיית ואת • בא לכבוד המקום • ומספה אביים
 ונזכה לראות שמות ניון וירושלים טובאי תלמידו • הויתבאב שפבר רגל
 שבעים • ותעוק לראות פכיו כנשימים • פסח בה' יהושע וג' •
 איש ליפא :

והארץ תעמית פב' ט' פ' ס' כ' א' למוק דכני הכבוד לאפסוי בנה
גס אסד מק' ק' ה' ב' ולא תתססו .
וחז דכר הסמוכה מר' . אסר הסתבר לרשע מטיקרו . והסויק ביד
כל עוז מתסלה . והסויק פניו כנגד כל מחמי סדור הסוקס
בארטו עמלת לב . הסונגת כפתע עמיס . טלכן לא יכול לסמוך
בקשרי סתלסס . ועודכו לא יסוב . הסמייק לרשע בוסס על סתי ויוסס
כמכנהו עמט עמטי עמט עכסוב .

העמק

לאשר קרא אלי ולא תתס טעו . וגס לתלמידי הכבוד הסופל סלוס
סכתנס קבלתי וקול עכות סמעי וגס ערס בוא וכתנס ככר
סמעי את אשר עסה הכטר ובטר חסובע ואיס הרוס בסכרו דר' מריכ
סעררו אשר כסמס בסמטס וכרחה ארות לסוסס וססונעיס כמות
סמק כי איך רכרי לסמייק כסמלוקת . לכן הכני סותס בסלוס וקניו כותס
סכתכ להכר ר' יוכנז כסמז . ססול וסדור את ככו והוא יכרסאת סיס
קסה דוד עקסלתכס והוא יגור סס סלא ילמדו לא וסר ולא קבלה . מי סלא
סלאנו לא רככיסס מוס . ולרעי הרב יסמס לעמטי וסמס כן . וסס לא
יסמס תודו סו לי וסו כסמס סילול ססס לא סמלוק ככוד לר' וסמס כל
סס סככסי וסמס סוקו וסמסו כירסס ה' ולא יעסס אתכס חיל וסמסו .
ואיס הרוס וכל מ' עמנוס להמיר כלימוד הכמרא והכוסקיס איני ערב לא
יקרס קרסס רעס ולא תאונו וכלימוד כמרא וכל לכות לקיי עולס . וסן
לא ירעי את כסמס הקורא אלי עי הוא וסס סמוסס סס איני בי אדס ולכן
קמרי דכרי וסוקל לברא

סככבי הוס וכלכו להרחה לכל ככורי סמד וסאר תלמידי אשר סדיין
כעסס לא מוטוסס סוסרו ככורי סירין ולא ילמדו סמסס ארס
לא וסר ולא ססרי קבלה ולא ילמינו לארות הסמנוע ולא יכוו כסמלי
קמסיס וסי סמסר לו לכת ממוס יא ולא ימור כמקוס סמוכן סככס כסס
הגנו סמסי סקריס סלו . עוסס עמנו כאן בלתי סמייק כמלוקת
לסס ססיס . סס סימנוס ככ' . סמייק כמלוקת סלא
לכ' . או הוא רעס סמדיס ככורי סמק : למקו על רכורי וסמל

מי סנדול סמנו . (כסמס לביט סמסורכסיס) וססיס עמנו חרין
כמקוס וככר סלא כמקוס ולא כקרא . סמדי עסוס ככוסס והמורי .
אך ככאן לא סיס ככוי סוכס לסיכסר סר' . אסר ככיא אל הרעסס
דכראן . אסרי כוכר לעקר . כמ' ס כפתח עיניס נאלכה לא סיס
לו . ולא סיס ככאי לכסול דכר סוב סוד . עס סמכ לכרחות עמנו ככר .
סמס סמסס עמנו יודע סמס : למנו ססוקין כמקיס סמרי למנו רעס
היין . ובניס סמסיסיס כמאי סמין : וכרחות ככור ל' בי רעיס
כסיי . לא כסנו אסור ימינו . לא כתרסלו ידו לככוב עליו סניס . לרעיס
סליו קרסמו סמדיין עמטל כמלסמס סוכס למלא ידו ככר כמניס .

בס' ד שילח המכורב יום ג' י"ט שבת חקל ר' א

קול אקרא למרשוק חקולה לכן ולדמקו כי עפסס פי' סלכלי חקל לבסמס
סאלו וסורסס יוסק איך לסוקקי איסן סמסכיס כסכע סופר וכד
ולכסר ולסמס סדי עכר את סמורס ס' יכר ולא יסאי ככיו וכן ליתן ללכסו
כוכר . וסך כני ככר וככר סמורף ככיות יכר . לה' סו' כס' ס' כמאר ר'
ימקל סכ' ללכרא מרי רמח בק' סר' :
בשרם אכסס כו ללכל ככרמכר ורסיון אכלה כן סייסי כמיו כמסמס
והכאמי מלי סללס אענס אריר כסיי . אסיסס על כופר ספיר
ולמסס לכן מוסס ולאכן ככ' רעס וסמלס ארס כמלסי רעס . וסך כי
אסנו לכוסעליס סמליס קטניס סמכליס את ככיס וסך אורי מעכ כי סמק
לכריס ככרסס . ויכ' כי ארד ככיס לסעות ככוי לסול מלכוס ככיסס
ויסאלו איס וככס מוסס ככוד : ויאמר סס כמקס וסר לו את אחי איכוי
סכקס רעסס ככסס לכסות סכסס לסול מורס . ויאמר סיס וככוי סוד
כלך מדך וס' כי סמסיי אומריס ללכס דתיכס ללסון דתו סמרוס וככרס
ארסס מרמק ככרססן סן סמקוס ב' ס' ויכתכלו להמיי . ולסככרי על דת
ולסמליכי לבוד סמס וסמאר סוי וס' סיס רעס אובלס וסורפס ככרוק וסכף
ככרוק רעסי ולסככיר על דת :

אכן לעי ואת הכמקסס ככו ספד את פניו אסמרו ואל סמאר וכל סכ
אסורכית וככרס יסמכו סימס ללכס אקרי סימס וסמף סמיל
קכיות וסורר מכות למר מי לה' אל וימספו אליו כל כני לוי הכלוסיס
לכ'

לפי' וישאנו כארי וכלביא בהרימו קול כמספר ויאיונו כדומם להכיר סמכות
רעות לכל יהיה לכני ישראל למבטלה ולפוקה ולזרעם בהגפו אשר נגנו
כנגעם יראתו סקו בלילה וסורת חלילה לחטול מעילה אכן ימות ואל ימות
ויקרא קבאות כמו פקס :

אדמו' אחרותיו אחריו כועם קבלנו וכולם דברי נבואים * אענם סה
שכתב שאין דרכו להסדוק בקפלות אדם * וזבגרי זאת אחרת
כעמט אדם תקותנו ונסחת את כריתו כרם ישראל יכא רעוא סיכוא בעל
הכרם ויכלה את קניו יח' מי שיש יכולת בידו להעבירם ולבלותם שיטעור
אותם לבל יטמיתו את שארית ישראל וטליהם אחריו שכתבו * ל שאין טועמן
למסית * ומוד בקה כרנות אשר כרן לשיני כל בקנון כמיסות מברכו
ומצינו * וכמה פסילים אשר השמיד בעשרו וכל העם חלביים עליו על פי
עלכר אשר עשה כהסתר פסיות ומדים לכל מי שאפטר לו להמית וכעמט
כמה בעלי נחיים כפינו בעלמו * אכן אדמו' עשור ופשו ונמו למלמה
מלמסת ה' לכל יופינו בני עולה למנות בעיני כפי * ואם אדמו' רונק
שיכתוב להטורני והדבני כהסוד' יעקב יאקב יאמכלי סיכור
שיניד לו כתיורת מדות סה שלמד ככאן * כי כולם הם דברי מינות וכפירות
אשר אין להמלות על הספר * וכעמטו זאת יעביר באם קאלמו קאלת ס'
כבלות וככאן אף מים פירוד נפור * יראים להמיל סוכ דבר מכני יראת
פטררה * וססה מקוים שרזם והלגה יטעור ליהודים מקקים אחר רונק סה
שכתב אדמו' שודיעו לו אם הרב יגלה את האיש מטה רוד או סיניד את
בנו ע"פ * לא כראה חוה בלל * ועם כל זה כשלא יבא הדברים האלה או
יתכנו לו קריאו חושד אדמו' סם שלא ספקו פומם הרבה א יומם ולילה * ואל
האנשים שיכתבו בשמות ככתבם יוכל אדמו' לגאול עליהם יבדואי יבדור
אותם כי אנשי סם הנה * ויסגורו אותם הנזמים ספני קול הרעם כי הקו
ענפים עוד לשאר ברורי עדות ולא יוכלו עוד לפרסם * והנה יתכנו כסו
גדול ספני היראה ויודיעו לו כבידור הדברים כמו שידיעום ג' סה
ברורי עדות ואלה סני אדמו' שלא יעשן אפועל על אשר הסתמי דברים
כלסו סתק ספלות כבודו הרעה כי לא לכבודי עשיתי זאת * ומי יתן לי אכס
כינה וסעפה וסכסנה ולשכנו אחרת וסחטה כנחמי את דברי * ד תלעידו
פיהם וקון לסכסותו איש ככזה ונחאם ולכי בקרבי נעום פסם בהר' *
יקושעו ז' למליטא :

ותסבא

וחשובתו כסארה חעל * עולמו של כסודו הסנון הלו (עס הכסרים
סכהמכורג ססניו כו יקיות) ככוכב * אס איכס ספסס ססט
טלפיו (כלומר להיות ביע"א מכאן ומכאן) ככיו * ככסע סככ אל רב
דפער ס' לעוררו גם הוא לכאת לסלסמה * כנר ספער סמוס סמוס כסה
אך לא ספס אליו ולא סנה אותו דבר * אכן לעומדים לפניו אפר * יראה
סלניו רי"ס יאמפלע * אס יוכל לתקן את אשר עתו * ואשר לו כפיס
קלקל סתפלה לעורר לרשע : ולהלנין כערו ומכל תועבותיו הסודסמות
שיניו סס * וטפל לסייטי ידי עובדי עבירה * אפר סככר היה הכל
סתוקן לסעוד סולתורס * לעשות לה סיני ונרה * ככראה סעטירה
להמדים ולסחת סמי' וסוריו * כטס ספסה סרעס סהארס * ותנא
לפלק לבכות סהכערה * טוט אשר וטוט סר * דאזא נכרא דמדמי
כניל' דסאטא * סה סילתא סויא כידן אטא ר"כ ספיר א' * יס סקדס
סכאכונ' א' סקדסיס מכאן וסדנביס כנרא * לא כנרא ולא כר כנרא *
סכני סכני ראלאי אטינרא * לסתקל אנרא וסנרא * כנכננו ככו כוסר א'
כעסס ככירה וסחה ליטקול כתי ספופרי סופרא * אך אסנה סרכ ססוי
כקס לא יכסס סלא וכה לעול סלקו כענוה סבאה לידו דילתא מקבלי מניה
כיסר סהוא ידע את כל כעסס מאו * כיכא לידו כל מעסס כ' ככאותן
סויס ססל אייככר תועבותיו כפראנ * וינא לספסית כסס ה' מאו
סיה סמונכ כק' ליסא * ואסיו סרס ע"ה סיה בעל סקורה * וכעסל
אף סוא כעסס * סל כן לא וכה לנמרה * כקסיס כיומי ס' סו סכני א'
כססריא וספריא כסמא דרשא * וסמא דרשא אולא ונדללה כו' *
יש מקוה לישראל אביהם סכסמיס * יקנא לסניו את רוח סעוזה יעביר
מן הארץ יומחרו יערה עלינו רוח קדוש וסרה * כיומי כסרה און *
כש"ב תקב"א כאו אכסיס מק"ק אלטונא לבנה סל סער להספל סס *
ולא סיהס סודר סער להכנס * כי לא סמינו כסס * ולא
כססו לעשות חנא סלהס כפניסס * וסוכרסו לעמוד ססנו וסודיס
איורסעות * או ראו כי כא"ד סרורו לבוס כדים לבניס וככסס לעשות
כרכיו כיוס מעוד ועל סעודת סננא סיהס אסס סאירל סרוס ספיר סכסלת *
אומרים עליה סיהס אסס יסס וסרת ססס * יוסכת כרסו סססקת רנליס
לכל עוכר * כעספו סוליה כססמו עקביה סד כית סתורסכעס סרכיס
סולכיס לפני כיתה לעיול * וסאקנר סאן סלא לסעסיק סרסס כיוסיס :

כסס

כחורש אלול כלו קמו כחורים הכשרים והשמונים שבישיבת העין
 נעקו עונה • וגלו כל השמנה • ונכו ערופת בכ"ד • אך
 בראות אנשי הקהל • כיהיה לקלון פה האחד שלהם • הניחו כנ"ע
 פתום • ולא פתעוהו עוד • ופתעוהו ביד מני גזבים של ק"א רכ"ק
 ור"פ • בידם הוא מופקד עד היום • מופתם בפומם הקהל • רק זאת
 תקנו • להניח בראות על אנשי כת ש"ן שר"י • כשין ש' שבויה דרנכן • וכן
 נעשה בלומר בהכמות העין • אף בעל כרסו • אכן ש' לא הכים הכוסת
 הימן • ופיקר מחנה מה שרנה • גם הכנימו לבטל הכנפים של תכלות
 שכתר הכער • גורו על אנשי להשתין דירתם מאכן • וכן הוכרם לעשות
 הכבל עד הטון מ"ד שר"י • אך השנים הנשארים מ"פ ונא"ה סה"ל
 גמים עובדות המכונן אל פ"ה • והתיר להם להתפכך פה כל ימות
 החורף • והנה בכנסו הנמר הארור זרע לדרכו ששירה • כי אשר שמשם
 בן סוין מקיר"ה • ייעד לבני ביתו שישוב מהר בעטור ויפלט כפי כלים
 הרבה מהם ששים לו עד עתה • והכטיש שהתגלות (בלומר שגול ביקר
 ברים תפארת גדולתו • בעלכותו) ינא בעודם כסליו הסיוך תהב"ל •
 היו כל יפיעו נופים לעין זמרה של שודם כסליו • ויהי ר"מ כסליו
 שלו של כאשר נשבת • הקדים פורענותו בש"ס • במלכותו כולד רש • כי
 או ברח עזה השמרת של האין וכסיל • אשר הוא עבד גס את הבן הכער •
 שיה כן תשק ביתו • ואשתדווסו ועמוסה על הבית והגן • ומננים על
 הסופים • ענדי הגן ומלם שרם • וגם שקאו קומה אכד שלו למסוך
 עליוס כ"י • ולגלות לו ש"כ • את כל אלם עשה המשרת דוד הכ"ל • שנקבו
 פקיד בתקומו לקח על עניניו • כל ימן שימורד הקונה ינע"ך כך שמתרג
 עליו חובות רבות • על המשרת אשר השמיד תקתיו • וכאשר לא שלק
 הכער עמות לפשלותין • הוכרם המשרת לקרות כת"ה שלו • והיה לפלטה
 גדולה • מלקס סך מסוים שהכר שלו באשמה • אבל ירטי"ר דוד ה"ב (זה
 האיש שחבר בפשלו ונטל שלו ע"י בשינו • גם אחרי חותו ירם עמוני
 בן האינוני יורשי' איזה אל'קום שוק למשרת הכ"ל • במבלי בן העין
 שר"י • גם כתו של אייבניר המוכרת הכ"ל • לקסה חא"ל ר' דוד ה"ב •
 אף שוק באשמה • וכפרה בה • עד שהוצרכה הא"ל להתפטר עשה בארבעים
 לעלה) רך'ן אפריומיד • והשינוהו והבואוהו לתפוסה • וע"ז המלכ
 ארמי • ויאמר יבנקין אל דוד שרד שודם ונפקדס כי יסקר יוסבך • אך
 לאונים

לאונים שכך שועפות שמוסין שמוסין המקראות • אך לא יכלו להשאכך
 להיות הדברים מכוונים מאד • כי בן היה אז • וקראו בו בט"ק
 הכטרה דמור שודם • כה"ג אמרו קתם • ויאמר דוד אל ג'ד
 דר לי מאד • ר"ל שדבר עם מחמוני כ' ג'ד הכ"ל • אך זה
 כ' ג'ד שלם אוניו בראשו • כי אכר משותף במה אלפים • ומסם את נכו
 יאירו • והגלו לפלטה לשכ"ן שר"י • שמשעה"ג מכת הרשפה • אבל
 והכ"ד לא יכול עוד לסבול יותר התפוצות והתפומים מראה נבצר
 מחמוני העין • וכי נהפך ככוהו לקלון ענוס • הולך ומתגבר יום יום • לא
 השאכך עוד • ולא רצה להמתין אפילו של לירת כלתו • ופרש מדינת
 מחמוני • ומכחו בלפתו בעריבה וקטעט ענוטה • ורצה להכותם כנקלו •
 לא היותם יניאח וכו' ביאשו • וכה היה דברו אל המין • בפרשתו מאתו •
 מה אחת הכור ככל בליעל איש דמים ומרמה • טאין אכי יודע בתשתוין
 הולאי שיהייתו בתן שכתה לבני לאשם • יותר טוב הייתי עושה • ומי יתן
 בעודני פה בטרם נאחתי את הסור • ישרף ביהך עליו עם כל אשר לך •
 בזה זכותו שחשו הרבה בני אדם • והעושרים של השווא • כיניאחון מן
 הבית ללכת לדרכו • כי טסה שמו ככלה גדולה • יתר על הפוק הגדול
 מנרס לו • שוד זאת עשה כיום לפני כבישתי • קסה משו הכ"ל מן העין •
 את הסוים שהנישבו הכער כאן • ונתן לו בעמד' מאות ר"ט • ולא
 רצה הענן (שהיו הסוים שומדים תחת ידו ורמזו) לתת הסוים
 בערם יתנו לזוהי שמועלו • והוכרת ליתן לוב"כ שמוכס ר"ס הוצאת
 הסוים • ומשב לקבלם חפתה • או שלם המין אל המשרה לעשות טיקול
 (רשע) של הסוים • וכן נעשה • ולקסום לטלם פהם שובות הכער •
 ועל זה עמו בערה בו חמתו באש • בראותו שהעשה אותו גם כזה • ופדו
 וזו בכרי • כוכף על כל הפכוו הענוס • בכתו וגבכת גדוליו הרעים •
 וזכו אותו מאד • ויצא מחמוני ששקלון מכבוד • על כן נעשה לו לאויב •
 פתח ויקלל את המין וביתו • בפה תלא לעיני כל • אף הוא כיפר ונלם
 מהשארם עם בארין של טומבאך המוויפם • שהעטה בהם הכער את
 בית זכ"ל • שהוא היה באותו משמד כשהלך ממשרת לפליטה • ויקט
 גם ען ארון ברליכר ה"א אלפים שוק בבקו • גם למחמו • מלכ
 ארמים שהאמינו לו על סך הכעספת העין • שהוא עבד כסד הכער •
 ונראותם כי מתאנו וכותה נשקה גדולה בניינים • נעשו קול המולה גדולה
 על

וחד מונים בדיקה • מוסיף תפול בכל ימנו בנסות • כדרך המוסקים
 הכל בכבוד יפה • ובדרך הקטן סגור קדר הגדול • שבו היה נוסע
 וחסדי עניו הגמר האדור לפעמים איזה ימים • ואחר שבו סתבולד וטורם
 עליו רוח הקדש ומסיב' א' • עם ראייתו מזויר בשתי קורה • וזכר כבוד מובק
 נקבה ילדה יפה חזק • את אלה ראוי עיני וקמת כלתי בדיוק כאות יופי
 כעין עברה לשמה • כדי לסייע ער ראייה כדורי • עוד שמעה עם להסכר
 אורליו גדולה • וכלי זמר קלאווער • עם הכלים כמעט איש לויית
 ומסילים סאין להוכיר • וראוס אחסיס הדכה בשמדי • אבל אבי לא רימי
 להביע עוד • שלא לשמא עיני • ובו ביום כהנאו אנרות רבות שהליפו
 גאב עם בניו ארורים כולם שר' • עם שאר תאבינו • וכולם תלאים
 סינות ש' ק' מנאר וגלוי לכל • כאשר כניו קתם • והשטלסין משכיות
 שמחה של הסנה • כמכרובול גדול פחות ומני דקיהם • ויהי לזעוה •
 ויתן לשוני כל לראוה •

ואלה שופסי העריות של הבחורים הכשרים אשר העירו
 למות נפשם בעיר אמונת ישראל • לולי זאת היו הג' קבעים
 גרחות ח' • לכן נציג דבריהם כאן • כמו שמפרוים בבתיבת
 ירם • למען יעמוד שמם וזכרם לדור אחרון •

גביות ערוה מהבחור החשוב כ"ה יאקב עלווס •

בשנה העוברת בין פורים לפסח בין איך קומין אין גלעגרי אלל וואלף
 עקיבם • ווייל איך איזה שכוסות דרייני נוועוין בין • קומט
 בייא מיר איין סאלק הנקרא בשער' יאקב יאזפלי • אונד דער העמיד
 שוכס פון דער שאר ניקענט • זאנט ער עיר ווייל איך דיק עקנין טול
 וא וויל איך דיר דיין נפש תזיל ויין • אכר ערסט ויך כאך איסן דמכ'ס
 סוף הלכות תלכים • שמדבר מענינו של חסית התקווה ומה טיבו • אויך
 ברענגט ער מיר ספר עורת הקנאות וספר צינת כובל כבי • שמדברים
 מענינו של ש' ימ' • ווייל איך פערטיג בין • זאנט ר' יאקב יאזפלי
 לו מיר • איזע נון קלאר בייא דיר אלט ש' דער רעכטיג חסית ניש איין •
 זאל איך יוא • זאמר לייענט וויל איך דיר זאנין וואו איך גייענט כבי
 מיט דען נפש תזיל ויין • ווייל וויסן אלוב איך מני טנס גלעכט עס
 וואלף

וואלף גלעכט נגלה • משך מני טנס • האב איך נוסמן דט מר ניקס
 דריינין קן • אונד איך כסתר ווערטט דא אויך הערן וואו ער איזט •
 מידי יסויוס הט ער מיר חסית גיוועוין להאמין בש' ימ' • וזראה לי
 ברעוים וואו איך מיכות אריות קומט • איינס בהקדמה של ספר הווהר
 הקדוש • בשעת צריאת הסולם איך יעדרא אונד קומט פ' קב' • זאמר
 ביינרא העולם ווייל דער נדיק קומן איזט • זאמר סק' • ז' • נ' • ונ' •
 ומר שאר רעוים הראה לי • ולא אביתי לשמוע אל קול הספית • זאמתי
 כלכי קתס נעפך מה אעסה • לפרסם בעולם איך אפטר • בי אינדי אלט סד
 אחד • זאף להספית בלבד איך אפטר לומר • לו שאינני עאלמין • בי אז
 יעמן אפוט וקמאן • להדיפני בכל מיני דריוט • לכן אמרתי אמן
 לפי חסוס • ער איין אכרד הקום ביקוסנו למרנו • דט פון איסם
 גיקון • ובחס פון איינס בין • אנלה לאוהבי הכלאים • זאמתי אוכבי
 הנאמן מידעתיך בברלין • אנלה אויך שמשור את נפטיך • ער כאן דכני
 ר' יאקב יאזפלי הכ' • פסליכי וואוכן נאך דען אפ רידן • קומט בייא
 מיר מיין ב' וואלף עקיבם • זאמר לי הידעט התלוות סהיה כפי
 איזה טניס בין האכר מהר' • ובין העולם כולו • זאמתי סו • ידעתי
 סהיה פסור על פסקי אמונט ש' ימ' • זאנט וואלף עקיבם • עו איזט
 חמת • דט ער האמין איזט בש' • זאף גם זאמתי אער לי הרב כל תי שאינט
 טאלמין בש' אין לו סלק הע' • וזוא וודאי ערב רב • וכאמר שמשעתי
 את כל זאמ • השכתי לו כונוזא וכסיתס גדולה • עו דארף דאך כ'פ
 ויין • דט דער ש' חסית איזט • ער האט ויך דאך יוא בשמדת • האט
 ויך וואלף עקיבא בפאריכטן איך ווער למדתי מאכין אין עולם • זאנט
 ער נו מיר וואו אפערהיין דט איך איך דירן ווערם • ווערט דער רבי איך
 רודף ויין • ככל מיני דריוט • אוב איזו ריכטן ווערט איר דאך ביקסית
 דען במתלות הכ' ויין דאך פיל גדולי עולם קינן דען רבי נוועוין • אוב
 האכין ניקס איזט נריכט • ומכ' איך אליין • דען סון קאן כבי מהימנות
 ניקס טוסן • מאן קאן יוא כיש משמר רודף זיין • דען דער פסק
 פון דריוט איזט • דער ש' האט ויך בשמדת • אוס איך דיא קליסא אריין
 צוניסן • אוס איין טנירסנו מאכין • וויאמר האט דיא קליסא אריין
 טנירסנען • האט דיא קליסא ש' קלין נטרוין • דא אריכר איזט
 פנוד גוארדין אויף כבי מהמנות ש' דריוט • אכר ויא ויין קודש
 פלנות

אור ליום קודם יום נכשתו מכלן : האט וואלף גוויזן איין כבא מראש
 לכן . ולא ידעתי אם הוא כסף או ברזל . ואשר על הכסף שהיה כבא על
 שלמה . כי וואלף חזק במחמתו הוא שלמה . והוא יתלך ויטב של כבא
 תלכות . ואפני כבא עמדו שני תלכות . לבני א"ל בנעטריבין . מקל אשר
 לנדיעון הכסף . והפני כבא שחל . ועליהם עמדו תרין יוכים פיין . יוכה
 קדא שם עמדו דמינא . יוכה קדא עטיטרא דשחאלא . וקיה נראה כתיב
 שוקר פון שאפיר בשיהם . והיו פרשו בנדפסוין ובפעת הסדריה היה ושלף
 מדבר בלשון וזכר . והיה נראה כאלו לדידיה גייתו בטמק המריסה . וכיום
 כשעמדו מכלן חטט אומם פ' שוקט דמתא : דער נאך האט ויא וואלף
 ארוכטר גשיקט צו דען רבי . דא וואגן ויא ווער דא פון חטט . דער
 ופירט מיט קראנק כל ימיו . אויף דיא נאכט האט עך ניסל נסרייאט
 איך ואל מיט דען רבי עסין . אויב קים אווע מיט מעקר נזעסן אלט דער
 רבי . אוב קפאל ניסל געס אבי הכיתב יאקב עלום : וואנט דער
 רבי צו מיר בזה הלשון : יאקב וואס וואנט דא צו דא טייגין . איז ער
 מיט איין חידוש . ואל איך ויא (הפסוק צו ויין) וואג' דער רבי וואן וואלף
 העט דען עס על ס' דאך בייה געשטעטן דיא טייגין נכפס דא
 בייה . אלל הכסף האט דיא חמורה גברענס . לפי דבריו היא על וזכ
 אויך ונכעטין אופט פרייאט צו נאכט איז ער תקבל טבת אויף איין קלאפט
 אוב' וואג' נאך עטוואס מעהר אלט מיר וואגין . קן אכר מיט וואגין ווא
 פט איז . נאך קבלת טבת אורט ער מערדי דאך נאך גיהט ער מיט דע
 עלום בני המדינות ארויף אין איין עדר אליין . גיהט ער אין דען ער
 אוב' שליטס היכטר ויך צו . אוב' דער עלום שטייט סעטין . אוב' קודם
 פליכטו כמדורו כפסעלט ער אן . מרמקן הקדר צו שטייטן . כל שקרב קודם
 כל מה דאסער להקריב . יותר טוב . והמה שמשו לקולו . איך דען ער
 פוסט ער אן טירקסי קליידר . איין עולמאן ווייס קולערי . אונער קלייד
 אוב' אויב קליידר . קליידט ער אן . איינע איז גרין אוב' איינע איז ווייס
 ווייס אכר מיט . ווען עס דע אונטר אורד ראש איינער . געלבי שטייכלין
 אויף דען העקן טראגט ער איין ווייס שטייף עאפיר דאך און פ שטייה
 גערדיגן מיט טויש דעס עס על ס' . דער נאך גיט ער אוי ויין מדר און
 לוא' דע עדר אופין איין וויינע דע דער עולם ואל ועסן דיא חמורה . ד
 אן גייט ער ויידר אריין אוב' פאני דע עדר . הינער ויך צו . דער נא
 קוט

קניט ער ויידר ארויס ביאל דען עולם בני המדינות . אוב' בענטס יוא .
 איך דיא טירקסי קליידר . אוב' דער נאך גיט דער עולם אהיים . ומעט
 ען וואלף עקידם . ווארן טריכטיס וואמט אלי הויף לייט . דע דע נפוכדי
 קיכר מעס דברי' איזט . וכו' כחמת מעס דריכו ע' ולבס סונד חמי ושלף .
 מאכלי עלום אוב' אהרן טריביסס העס מיר גיאט . וויא דע למחוי חמ
 דען כעור פסס איז פאסר גאנצין . וועגין מעסע באכ עסין טעס עברה .
 אוב' וולכט ניקס אויס גריב' האט . ואנן צו מיר דער פסס איז גרעכט
 גוועסין . עס איז יוא געטען ווארדין טעס העברה . דעיינצו אהרן טריכט
 הייטען האוכלים . ועאכלי עלום ואנ' צו מיר . ווארום איז ניקס געטען .
 דע ווייל מן ניקס מעהר קן סוכן בני המדינות . דייטס ויאהר אן ר'ס אב
 גיטי איך ארויף אין דער פרייה אבין צו אהרן . איז נחן אהראן מן
 צו מערית . וויא ער קומט צו דיא ווערער אין יעלס וינא וזכרון מטיס כן
 דוד עכר . ואנט ער צוה הלשון . וזכרון מלכא משיא קדישא סנתי
 צכי כן דור עבדך וכו' . נאך דעס בין מיט מעהר ארויף גאנצין צו אהרין .
 ונכעטין אהאל האב איך מיט מאכלי עלום אין ונכעטין אהעקין וואס צו
 סוכן גהאט . עס וואהר נאך מעסע כבז . פרעגן איך וויא מיס ס' צו
 גאנצין איזט : אוב' קליידר מעס איז דער בייה גוועסין : וואגין ויא מיר
 האנצין נוט גאכלט : ר' מאיר פדוסטיץ סרווי האט נאאגט . וויא דער
 רבי איז ער פסס קראנק גוועסין . קודם פסס האבין ויך דאס ריב בני
 המדינות ער וואלט . אום מתפלל צו ויין ער דען רבי . ר' נעט האט
 אויף געזיג' דען יידי רבן . טובן העבר איז' פון דען י' און גוועסין .
 צו קייט ס' האבין ויא געטען . ער ואל דאך אן רבי געטען . דען
 זכות דע ער אונא פיל גדיפות האט אויס געטאדיגן . אוב' דאך באחונתו
 הסודק גבליבין . ניסל האט מיר דער גיל' בעטת הסתלקות איז דער רבי
 גאנצין אין מיטל עדר . אוב' האט מתפלל גוועסין דוא עלן הכסיס ס' ע
 איך ווייס דוא ווילט' מיר נוד לכסיין ברענגין . ווען מן מיד דן איז ארבע
 מיתות כ' ד' . ווייל איך דאך כייס אב פאלגן . ר' נעט האט דער גילס
 במעמד ריב בני המדינות כמעטות שאער הדיקוני' . דע דאס ווייט פון
 בכרי' מעסע למלכא משיא ס' ע' האט גשיקט אין סאריני סתלקות . איין
 שטוקסע פלגין פון בכריס ואל ער נוד אן טובין אוב' האבין אן ויך פאנצין
 ווער איינע קיינר ניקס עוהן קענין דער בייה האט ויא איינע וואגין גאלד
 ער

ערמון רדיפת איש שטיין • כי בני ירדוק איש שני ואכין הוא ינתן •
 וואלף שקיבא והאש מיר גוויין איין ותר מיסד וואלף • כשייטש הרריין
 איין נוצן ושנין ויא מתפללו דען מלך המשיח ס"ף כזה בלשון • סו שטייש
 בלשון הקודש • אוב' איך וואג שש בלשון המול • איין ביט דיק מלך המשיח
 ס"ף • וייל אונס מגלה דען כוז סן דריא לבושים ר"ל ווארום ערויך
 גשמית האש • אוב' האש שירקטי לידר אן גגנין יומה שאחרים סהוא
 פרי לטבר הקליפות הוא מרמס • אבל אייב יודעים אס כיוונו האחת •
 סון וואלף שקיבא אוב' כון משה דוד האב איך געמרג כל קני טכטונגות
 אין להס מלך העה צ' • הכי פירושו איך ר"ל אין במקום אין סוף במלכות
 אין סוף להס מלך סה"ב • גם האב וואלף שקיבא גערמט וייל איז דער
 דני מגלה דען קץ כמותי • ואנש ערויך אייט שמדן לפלושים מון משיח
 קוין • האני אייבס גערמט • דנאול לא גילה קעץ • וכל הראשונים
 ויהי משיחם לי קודם טבא המשיח דהיינו ס"ף אבל הטמא הוא המשיח דת
 כהמלצה בעלמא • ואין נרדף כי אס גילוי אשפר ליה למדעיה • קע'
 יאקב עלום •

גביות ערות מן הב"ח כ' שלמה ל"ב האטורודארף

במתי • לבעור טבא עלו בתקלת הסוכף איש א' ושאן מייס שטאמפי כן
 ר' אייזק קאליס אב' ד' דק' סטאמפי (טכטיו הוא אב' ד' בן'
 שפינק) ויהי כדסתו ללמוד אגלי • ובהנה באשר עבר אייב טכטות אשד
 למד אגלי סאלתי לו בעס אחת שאחר טאגית • של ר' מייס סכ"ל
 איהו נאמן מן אב' ד' דכאן • אמרתי ל' הוואיל טהוא אויב נאמן שאמר לי
 אייבס פדוטוס מן וואלף בן אבד דכאן • מה טעמס כדדיבות משרדן •
 וכפרש שקיבא' מייס טס גבואו תדריבות משרדן • ואחר לי שאין יודע
 שום דבר משינו • ויחי אשירי כן בא אגלי בקור א' וטעו סעמי' ספי' השטס
 אכל אב' ד' דכאן • ושימר לי סתמא יקי דען א' גבית המדר' ס' ואל' כ' •
 ויאמר לי מייס מקומות טיבול לפתור אותי • טיכוס שוואיל סתבות בו גבוס
 דוא דכני • ואמר לי אב' א' ג' כהאיל גיטבא וע כאר אשפ' שאב' ד' בא'
 סלי גבילת באשר ידוע כעייני סמוני טס • אשפ' ב' איני יודעה לפתות לי
 שגמט ליך סס עבטב עלו אכל סטואיטס על אב' ד' דודרים הללו סטמ' ר'
 מייס

מייס סכ' ל' ומיד רץ לר' וואלף בן אב' ד' דכאן • ואמר לו ערוס לאזט דען
 יס' ר' אכל רב' ס' סעמי' וואו קיט ויכר איין • אלס ער דמר מיט גיבט אכל
 סטואיטס • ועיר אונט שטאלונג נחאכט ווארדן ס' ר' ר' אלס סכ' ס' סעמי'
 ויין אטנוק עכאן כעמין ואל' כדו אלנו ער דען יס' ד' ארויו גענין ואל' •
 ודברים הללו האש מיר מייס סכ' ל' מגלה גוויסין • ואחרתי לו ווארום אלנו
 ער דען גטאען האש ווייליין סכ' ל' ס' סעמי' גואנט האש אלנו ער קיינס וויין
 וייל' • ודוב דברים טדכרתי עמו הכפתי טהוא יודע מכל הסעמס סעמס
 ר' וואלף סכ"ל • וכאשר באיתי טיט לו יודעה סן וואלף • התקלתי לספר
 כשכחו של ר' סכ"ל • סכר כדעטו סכודאי' אני אויב נאמן סלו • סתמל
 לכפר לי כלילא ראשוכה סכטיו יושב אגלי' וואר כ' ג' מייס קודס כטיעטו
 מכלא בא כל הלילה ממיר א' מנסת ולמד הי' עס' ר' מלדכי • וכאשר הר' ס'
 סכ"ל האש דען שידוך גטאען נאך פרעטבורג עס' ר' ארבהס טכן איין
 סענד סלו אויבן נבליבן • וגם אחר ר' סכ"ל לאניו אב' ד' דכאן סילמוד
 עס וואלף קבלה דען ער ווערט מעהר מעמס ווערדן אלנו ער איין • וגם
 אחר מייס סכ"ל טיט לוואלף דוע קודס כהקין • וגם ר' סכ"ל טיט לו
 דוע קודס אכל לא כהקין • וגם אמרתי שאב' ד' רי' א' פקודס היה לו
 דוע קודס • אכל סתה איין לו דוע קודס ער טכטיו ר' סכ"ל ור' ס' סכ"ל
 שיאלנו עליו דוע קודס • אש' כ' סיפר לי סן ככסיס וכפלאות סעמס ר' ג'
 סכ"ל כדמדות מערדן • וגם היה דורט כק' ק העלטיא ונק' ק' פרוטשין
 וכברין ככני אייז' אכטיס סטוניס וטקובליס • וגם היה מגלה קעץ וגם
 דאיתי דרשה סכ"ל למדן ג' קווארט בוויין אכל לא מיינתי כה כהסון •
 וויילי' איך קיט פיל דריין פר שטאכדין סכ' • וגם לא אחר לי טהוא מ' ארין
 פס' ד' ית' סעמי' סלו לא מיינתי כה כהסון • וגם אחר לי ער' סכ"ל ככרין
 גוויין האש טמוכס עמודא דיבורא • וגם אחר לי טכדרס' ס' ואל' כ' סת
 ר' סעמון בן יוסא ושאר תכאס גוויסין • ועל טמס האכניי נקאנט דען
 איך האני יקוס גדרשט פראנין • דען איך האני מורא גהאש ער ווערט
 ויך סן שטויסן אלס איך וייל אייבס עוקר יין • וגם אחר לי כל תקוס סכטוב
 בוועה קדוש סהוא ינוקא גיט עס על וואלף סכ"ל • ואל' כ' סתמיל גרבר
 גמיר כדברי מורס וסאל' כ' קוסינות • אחר ספני ויה כרא סק' ס' סת' אייבס
 זלא מאתנו לא טבא רעה • ונ' מ' ט' אחרין בעון הדור דנין כסמס •
 אפר' ל' דעמנין כך הוא לודאי' אס ארס קוטא על עכירה א' גורס טיכנסו

לי תיים הכ' ל' רייכט דיר אן הארץ תסמיר אן דפרסיט דסט מרכ רכ אוסט
 שמכטין . ונס מאלתי לו ונאם קמכין ויא דפר פאר . האט ער מיר סמו
 גנוטין ונער איין כמסע עהורס האט דער איו פון ויך זמלכרע פוקר ער
 אמוכתניו . וגם אמר לי כמסע פתחים כדודר למכין וזמן דוא איין כמסע
 טהורה האכטע . אלון ונפרטו זעכן וויא דוא ונפרטע להוט ויין אהר
 אמוכתינו . וואס באר לי אלס פון עון כל דגש ורגע ויין טעגסע דרויך
 פאכין אן דען טס תתי ד נפרטי טכתי כבי . וויא אויך ארץ נהפערט האל
 פון איהם אש דער טס יד' ס' כמלאונוי טכתי כבי דהיינו ש'ין דלת יור וויא
 אויך טסה דוד יס' ע' כל דגש ורגע טוטה ואני יעלה יעלה תתי ד' פסי
 פלכינו . וגם אמר לי אלס אכיור' אייך הכ' ל' איו פון ל' ז' טנים סן האתינה
 טכע סלו . גס אמר לי אלס דעמתן ארהאלץ כוט אן טעפה נאכ גיבסין
 תלייטס . וגם ד' אייך הכ' ל' . וגם אמר לי אלס כפן כל' ל' האט גוועלע
 מקדט סהן ויין טכתי טוון פרי האט גוואלע ויין טכתי פלכונ אן טאהן
 אלון האט איהם גווערט ר' אייך קאליס . אכר דס האט ער מיר גוארע
 אלס ר' וואלף עתן של אהר' וגם פתכו ר' מרדכי בארד' טכראג דיא ויין
 כיעטן טהאמיניס . ואתר טליס תיעש רווס . וגם אמר לי אלס כרכ ר' ס'
 אינר אכ' ד' דקס' כ' ופרכ' טאהרס טעבורג אכ' ד' דק' ק' טעליטווא איו ג' כ'
 כיע גוועטין סן טהאמיניס . וגם אמר לי אלס הנאון הנדול כממורס פסו
 יפוטע אכ' ד' דק' ק' טפ' ר' . איו איין דוט אויב' קויעט אלי כאכס ג' ד' אויב'
 עטטיט איהם ער ואל איהם מתקן ויין . פ' א אמר לי תיים הכ' ל' אלס ר'
 גיהט אפט מאהל אונסר דיא קלימות אויב' טאכס איין טכידה אונסר ויא
 אויב' ויין עיקר רייזן איו אלס דארום וויא אויך ויא איהם פאכין איין טאהל
 אן דיא כעט מוין גוועטין . אויב' האט איין אדר מיוסר וואו ער קלימות
 ארץ גטפארט האלט . אויב' טוהן אלי כאכס בלאוין טס קויעט איינס טאהר
 כממור נוסר . וגם אמר לי כס' ל' כדודר למכין טעכטטו איין מאהל כייא
 ארכו אייבן ויין . אלון ומלטטו איין מורא אויף דין לייב קריגין אכר ווסן
 פון ונאם אבי כן יעיני . אלון קאלין ויא איינס ניקס טוהן אלון האכין ויא
 קיין טליטט אן איינס . פ' א אמר לי תיים הכ' ל' אן איהר וויין נאכטין
 האט ער גוועזן וויא ויך דיא קדושה תיע דיא קליטע גטלאגין האט . אלון
 האט דיא קדושה גובר גוועזן . אלון האני ארץ איהם גפראנט וויא האט
 עס איו גוטסן : פאט ער פיר פטיב גוועזן ער האט בלויאלד איו גוטסן

ונדדר אליין ארץ ווייט ניס . ווסלכיס דא האט בלויאלד איו גוטסן . וגם
 אמר לי אלס טס ויין פיהל לייטי בבאל דיא כלכר כמנודטס ויין . דק
 ארץ ויול ויא ניט כורט בטס ויין . וואס' איוט לאהר גווארדין טס טב' פ'
 פאפ אש ער האט כתוית טרות גואל' אש ויא האכין פ' כ' ג' נטמטן אש דמך
 ר' מיטל פרישטיץ האכ איהס טס גואנע . אלון האני ארץ גפרמנט אן מיס
 פכ' ל' וואס ונפרט איהס דער רבי טאהן . ווסטיב' ל' דער רבי ונפרט איהס
 טפרים ויין . ואחרתי לו ער איו יוא חכני אמוכתנו וויא ויול איהם ארע' ז'
 טפרים ויין און האט ער מיר עטיב גוועזן וסווא ראיס ארע' ז' האט זיך ויא
 זמלכטע ג' כ' חפרים גוועזן וגם אמר לי ז' פ' נאכר וויא איין פאס ל' דער רבי
 טוון ויין . דען דאט ער רכ איוט נטרטעט גוועזן מיס דיא קמיעות אויב' ער
 פאט ויך דאך ארויס גארבייט . וויא אויך ער מיר גואנעט אלס ויא אונסר ויך
 איין לטון הכין דער אן פאנג דער פון איו בומן השטר אהעסקו דסיינט
 ויא ויין ויך עתמנף . דהיינו הכי' פ' טס כיו' וכו' כל אופיות . אויב' טס
 ויין באך פ' אופיות דיא טאה ארץ טוינט פרי נפסין . טק' טס וויא ארץ
 דאט האכ נהפערט חן טיים טעאטיס . אלון טאה ארץ טס גואנעט אן הכ' פ'
 אהרן טריבטע דער איו ג' א' אויף דען סויף אלל ר' י' אלון טאה ארץ ג' א' איהם
 גואנעט ווסן איהר וייט אלי' נכ' יאלון טוהט דען מיס הכ' ל' איו דען כוין
 האט מיר טטיב גוועזן טס גיבס כ' כמות ס' . כתה' א' איו דיא ויין
 נאכר פרום . ווסן פרי גלייך איו חן טהאמיניס גט' א' איו ער פרום . אלון
 פון ארץ גרופין ווארדין אלל ארע' ז' ווארום אלס ארץ אויף איהס רידן עוהי
 אלון האכני איהס גואנע' באטר טמטעטין טיים טהוה טאלין בט' פ' .
 ווסטיב' ל' ארע' ז' ארץ האכ טיים הכ' ל' דיא טיבה פרי גאטין פרי דארף ניט
 טטהר אויף דיא טיבה קוויין ונדדו אליין פרי איו נאך אויף דען סויף אלל
 כבי וואלף . סק' טלחט ליב כו' :

גביות ערות מן הג' ח' ב' גרשון אייבשיין אלול הקר' ל' ז'
 שבעו אלי רודתי נדק . כי נגידים ארכר' ז' ונפתה טפתי טפרים .
 אחר טמטעתי חן ג' וואלף מ' ד' טמטק טיים טטאטיס טס טיפס
 ליב' ז' זיהה טמין כלכבי . אש' כ' בא אלי כסוד' א' היטל' כן ד' ויול
 מווסטיץ . פ' ט' רטקוואנד' ניאטן מאכני טי' דס איהס כל טוויב טעטלס
 טוהן

בפראנט אויב זיין אויב בין : אווהאלט מן איינס שווייך אויף מיין
נומוין : כשיית גיא בית מעבר אל גרטון אייבטיץ . זכן הוה סלא כא
מאותו עסקה ואלך אנלי . וואן גלייך איזכ פממים עמו גאנגין . האט ער
זיך שטארק עסער גנוסין מאמותו פמסה צו רידן כל אלז דברים וסנין אפע
זראי' באפי פל שפמוס היום יוסי' ד' אלול הק' גרטון כן כ' מדעבינו'
מאייבטיץ עעדינט מערדיין

העתק מנביות ערות של הכ"ח שלמה צילץ :

שמעו אלי רודפי נדק עמנו כי נגידו' הרבר ומפתח שפתי שמרים
אחר המעשה . אלט אויך ש' מ' מן כב' המוקלא בה' שלמה ליב
ינ' . גיהמרה וואס אייבס כ' פייס עטאמפי בן הרב עטאמפי גיוואלט
פייס ומדיין ויין להיות ע' י' י' מ' . אונד הכ' שלמה ליב הכ' מירדע
ועלביני' ב'ד' מנה גונוטי . ונס אויך על ס' בה' יוכפ האמיל . הכי
קנע דמן גהאכט אלס אפער ער איין מאמין בע' י' אייט . וגם על
עב' ש' כ' ולמן בן האשה דינע הכי אויך וונדר פסע העבר וואס גיעמקט
אלט ער אויך זדיעה דא כון האט . אלזוא בין איך ש' מ' בעס א' בלייל
ש' גאנגין אל' ר' יוכפ האמיל הכ' . בעיות גביע' ג' משה פתיקט מנין
גמאכט . וואו אויך ש' דארטין איין הויו ווארד . אונד הבימן ר' יוכפ
האמיל הכ' ג' גיפראנט גיבידות . ש' מעכט דע סנטערן אלט בעלען ווסן
פכ' ש' ולמן עמונה עשרה בלעם מתקלא אייט : דויראש עט כמעט ב' השות
אונד אייזט טוויין תלי' פילוס כוונות . אונד ווען ער טווד גינפלה אייזט .
דען ער אייזט ע' ג' גיוויקין האט ער וודר עברי' באך ברישות והשת עוויזע
גוויסט . וואו צו איין האן און איינס כוונות מוסר . על זאת הטיב ל' ר'
יוכפ האמיל הכ' . מי פניד לך אלס הכ' ולמן כוונות מכוין אייט .
אחרתי ל' בלא לבי ולבך ידע וואס דער מעשה אייזט . על זאת פטיאוי
לדכי אפי . ווארד ל' ש' הכ' המוקל' כ' שלמה ליב הכ' . הוא העכע אית
עצמו אלט ער רודלש בעני' הכל על בית הבאון חכר' כרו . אמרתי לו
ואת אשת אלז ויך שלמה ליב מעכע אייזט . אונד דאך צו עפר ניקט גוסמן
ועל' בעט . האט נוד' גערט . אך אחרתי לו אלט ויך עב' א' אברעס
אירוסטי' שומע אייזט אן הכ' ש' המוקל' כ' שלמה ליב . ער מיכט טון
עב' ש'

עב' ש' שלמה ליב הכ' וואס אייזט צו ערדין . ער ווערט אנד' ניקט גוואר
נומערין : ואחר לי כי סוא עקר אברהם ערובש' ער לאכנט כיקט גווסר כו
ווערדין . סוף כל הדברים אחר לי ער' ס' ל' כל . וזן אלס ער ניקט כיו
דעס טון דויל עאמיינים כע' י' עענ פהרע' ג' כ' מאמין ויין . נלא מנינו
בעמרא אויך עמו על עמיס אס עמתי עזו או לאו . פנס ז' דעות פלוקרת
כנת' אס ינאלי ימון או טילס עמוכו' . זאת הרעות אסר עשה ע' י' על
ככלים פירונים . גס הדמ' ס' עתב שאס ינאלי אסר . ויעשה לו ע' פ' ס'
כעשה רבינוס' ס' . ויפסי סי' הוא כוואי' שמיס . עלכן אמרתי לו
אחתי . כי לא ידעתי דבר כי נער אנכי' . אך יאמר לי דער עולם האש
יוא רעכט דע מן רודלש דען איר ועל' עט וייט אויך ניס מעשר פון רידן
גמסקט איר גיפדוואל איין מאל לכיית' ד' דעס פתיקט אין דויל ע' ס'
וואך איין דיפ' ארע פאדע גמאלין פון דויל ע' כ' ד' אונ' עשה דוד האס
דא נ' מאל דען דיסקורט מיט כייא גוואכט . אלזו קומט צו ריד פון ר'
יעשי' ספיד א' ש' ער' ב' מאמין כע' י' ד' גוויקין . אלזוא האכט איר
בוואנט איר וייט כ' אונד עפעס איין וודמיו גוויקין . אונ' כייא דען קנוול
רב עט גמלעכט ור' הירש ליטען עמו . והוא ג' מכני אחזכינו . כוס
פלמן עמיד הכ' : ער ווייט ניט וואס דער עולם וויל טון ר' יעשי' הכ' ב'
פ' . וכואת כעטרתי עמנו באישון לילה ואפלה . ואחרתי לו כעראס
פניס כעע' אר עיד ז' ע' ג' . גס אחר לי המדרס כעתיבת רכתי סכר
מלך עמיס אסר פנות היום כע' ב'אכ כעעשה דהפוא לייטא וכו' . וגם
מאמילנו בלא ר' אפיניס כע' י' ע' ס' עכריס על כל עבדות . ואחר לי
הן הכה הסורקים את עול מעל כווארייס . ע' כ' טוכן עכר דכרי יוכפ
האמיל הכ' :

שוב פטע א' הכ' זי בעט הפסע קודם מעשה עס הכ' כ' הירן בן ה'
מוראמ' פ' ד' ארר . אסר הויל כעתיב' ו' פתיקט אין דויל קאמס
והוא אחר לי אלט הכ' המוס' כ' יאקב שלום אסר סי' ב' באותו פמס
כעתיב' ו' הכ' פתיקט כעורת שבתות . ווער דויל ער נאכט דער פאד
ג' כ' על עכר אלז וואלף בן ארד דכאן גוויקין . אונ' הכ' ש' יאקב הכ' ל'
פאט עט גליקטט אונ' בוואנט ער גיהע כעתיב' ער' דכאן הכ' . ער וואר
אנר ניט דארטין עכ' ל' . יהוא הכ' ש' כ' מירן הכ' ל' כע' אלי' אונד אויך ווער
ועל' גימאמירי' על עשקי וואלף כ' ער' דכאן ועס שינו . ואחר לי הכ' ל'
עב' ש'

כי הוא שחט אלם חן ונפשו איהר יקדם עה סאכרן חן ואלף עד שישמרנו
 באשת איש כחשה רבינו עכ"ל
 אחר איוה ידום כילי ט"ק ק"ה אחר למו א' חשה לודי אחר הוא עתה
 בנית ר' חשה עקובס . וגם אכחנו היינו שחט אמי וסכרי הכחון
 ואלף ח"ד י על הכחון וסכיוו אחריו חשה וכו' . חלתה שחטוכו בראש
 איש . וסכה ידוע כי בכל דור ודור נרדף להיות בשמות כל אבותינו פעולה
 וגם בשפת חסיד לרקנו ובשפת חשה אדם (וסוה) ודוד הם אפר . וסיון
 אר"ס . וזאת הסי' והביטוי אחריו חשה דהיינו אחריו אותיות חשה כלומר
 הכון אחריו ה"ס והס"ו אחריו הס"ן . והי' ואחריו ה"ה א' . והס אותיות
 סב"ו . כי בשנת תכ"ו לפ"ק כולל אפר והוא מכלל משמעות א' סוכרים או
 בינון חסד . והישראל מל זה הכינוי הוא כולל בשנת תכ"ו אחר אחריו
 שעה . כי עתה שיטעמו את הגולד בשנת תכ"ו של אשת איש . ע"כ
 תאלמו אותותיו הוא ז' . והסי' לבנו וויעו וייש . ונאו דער אין סולם ויעט .
 שפסור ואלף הוכר הוא שחט בנריבוקן כמדינת פריש לגד . עוד הקשה
 ל' וסכה דוד כב' לפני איוה שבוטות על בשל השורים תשלת בראשית
 שכתב דוד אלתיים תרשפת בני' זה רשום של משית עכ"ל . והקשה
 לנו הלא ידוע שכל דברי בשל השורים הם פרות הקודש באצרו . ואל"כ
 גואו סבובן ובשמה ובקרא שאין הסבובן חכיון . כי רשום וכו' . ומספרו
 יתקד תדור רשום של רשום . והסוף ישעה כב"ש בראשית תלכתו .
 ואצרת ישיפתן ל' וזאת ה' פ' פתחת הוא קסם עתה . נאמר לי באחת
 מדברי כב"ש כוכבים הם וסוליס כהגון . אך אשר לי אי אפשר לומר את כל
 זאת . והוא אינו יכול לגלות ל' זה הסוד עכ"ל . ותשתתף כוונתם כי אקים
 תרשפת בני' שכת' בני' . שתאמרם בוטר אשר חיברו זו ל' לא תידיע
 פלל הוא תאמר קדחאה . ושתתף אגיד שר' חשה דוד אשר ל' יתעם ככל
 יום שירושלים בפסוקים כח"ך מל דרך הקבלה . לפעמים הכתי שירושם
 ולפעמים לא הכתי שירושם : כי דרכו לפעמים לשרב כמה פסוקים ביעד .
 ופעם כך לא תפסתי כלום . ואפשר אם הייה לי עמט ידועה בקבלה . כי
 אז הכתי בוודאי אם הדין עמו אז לא . ולפעמים הראה לי פרוש ומכור
 חתון הוהר אחר לו . ואני יתיי' לא כסיתי באלה הדברים אשר דברתם
 גם לפעמים בא אלי בתלותותי ואסס שלם . משעם שלם כפני הסכמות
 נפיתו וס ולא כיום וכו' . בזה לכשת ר' ונתן תפילת ככל יום כדרך

הקדושה ומכרש דרך סולין ע"כ . וגם כוח הקיץ הראה לי סס סכפ"ה
 כספרו את אשר חלם כוה"ג . וישימו לנו כל ישראל כבוד מפרי רוח ה' אשר
 כפה עליו עכ"ל .
 מרושתי . וכן נדני את אשר שמעתי כדתי לבס פיוס . כ"ד סק' מלפס
 כהמנו מו' אברהם ופנינו ו' ל' דיין חזילץ .
 וע"ש כי בחזוני טבת הענר כבר שחט שמודים עליהם : קילגו חללם
 נמדנת . וסיפר חמשה א' סהים כסולין א' נדקו : וא' חסיד והוא
 סיה חאשין כמ"ץ . והוא היה תלמיד חן ר' יורא סביד שהלך לארץ הקדושה
 טוב כוהוא היה מאשין כפרהסיה בא א' ואשר לור' סוור כך אחר לו אסס
 דסס אבי אסוור כי . אסס סוור כך . ע"כ חמשה אפר סיפר . ואסר ג"כ
 וסס לינ'ש דראן אויב איך איין סמכסיל בין אודר ביט : יעדד האט פד
 ויך קריעה נודייסין : לאו עיד ניש איין ג' עארין :
 שוב כאלותו פסס בין איך ויידר איין דיסקארט פון סכטי אריין נראשין
 אונ' האני פר גילש פון ליכני פרוסטיץ ית' ע' מיש וייני מופתים :
 ובאשר ספרו לי אבותי אלנו האט ער רבים חסטי סררן חכסיל בוטוין :
 ולסוף ויידר דיא ועלבי סודו למועב וכפרהסיה סמונה גוועין . אונ'
 וייא איך אויף אונ' פר גילט הכי . ולאט עשה דוד נו סיר פר ר' יוסף האמיל .
 אונ' פר הכס אונד ולמן כב"ל . דס אייבי ואל איך אייך . איכר ואלט גיט
 פלובין מל גיבלי פרוסטיץ . כי הוא היה יסודי כסל ונדקי . איכר וייט
 נאך דך כסנים איכר פר שטיפע דס גיט . וע"כ כיה"ס חמשה דוד ית' ש
 אחר כפני הכל איך חככטינפדן מיש דיא קונטרי דיא סטאירידן .
 פווייל דס כיסכי קדושה דיא ויף נאך בייאן דיא פלובין . מיש טיין ריד ארויס
 אוינו ויא יתק'

עוד ואה עשה הכחור חשוב הנחמד ומשכיל סאר א'
 שלמה צילץ יצ"ו . העד הנ"ל על כבוד שטן אב ובנו
 שנפרו לכור שחת . נטע לו אלה ואלון . כי טוב צלה צלמות
 ללעג ולקלון לשאת ולספחה . וקרא שמו אל"ני כמורא להוקן
 סמרא ומורה שקר : אייבשיצר וזרע מרעים שלו ילדי שקר
 וקרית ארבע הנפילים הנבלים מראשי כת ש"ץ שר"י
 שגלוו עליז וארש רפאים חפל כל יקומו : מן בלחות כפון
 חמו :

חלא פחה כרע חלך סדום . יטכ כדר יודם : זכרס "מ חלך עמרה
טולס לארץ גוריה . טכאכ חלך ארמה . כמטל ככהמות כדח
ומחאכ"ר עך כגוי"ס : כפל כיד הגוים : * הוא ימיני וסס ארלרטוף

ויאמר יונתן

פרוך ארנינו פרוך הוא אשר הפליא סכרו לי כעיר מצוד ויהיה קרובי
כל זכאי אשר דמו כנעסס לגרמי מהסתפס כנסלת זכי הלא הוא
כפוס סמדי חס ובאכרופי : ויקאכי מאמר הנאן להוטיני עם כריבים
כדיבי סמו : ותקסן טוד וזפת כענינו ויתן לי גם כן יושכ על כסא מחלבתו
כאמר טסה לו החלך טלמה וינא אטר מנוס ים וטסרס כחס ינא ככע
סניני סמו ויזינו טסה סיל כי מנאס ירו די טס : אסך וככר כל הון יקר
וכסולט מלכיס נטסה לו תקדט רכש טסיס כאסה ותכניט כל כליו ססון כאח
מסיס כטסר ולהקכו טסה כמות וירטס כפוס לככו ויכסלס כנאן ארט
ויטס לו מרככס וטמסיס איס רניס לפניו ויעט שורק כתון כרמו : תקרי
המכר וסנה לפיס איה סניכ וטסה סתאכסו נא אכירי הרוסיס וססוועו
כסירי איוכי ויגלות אל מרוס קנו יטר כרולו כואו למככרעיו ואלכו טונ
ותפננ כרש כפסיכס סלמו וסודיעו וזת לאסינו ככי אמוככניו יכילו נס
הסה ויטכנו על רכ סלום . ויסא את קולו ויטורר

סניני הוטיני ועלנו מאמיניס : כי הפליא האלן . סכרו טמנו
כני הוטיך . כטור פני חלך . טול מלכות ודון . ערק טעלינו
ואינו האויבים . כעל וכרביבים . לא כסכית וכידון . אך כדכר מסיסנו
* סיני כקרא . וימינו ככרה . להטכית חרון . ולהטקיס ריכנו
יען טסה דוד ויאמר יטמס האכ כיונא חלני ויגל סכניכ (כל א דמו
ליכר) ככני אמוכתו . היס סוס סקוויכוכו מנאכו ראינו את כל
ככרה סוה וזת כל טסר זאן וכקר מוככ ככר מאר . ואין וסכ כטסו
מלוחס : פרוך הוא אשר הפליא סד הלום : ואני אחרסי כגורלתי סמנו

שייני

סנינו כי גרסוכי היס חנסלת אכי ומארץ מולדתי . אך אוסך לפניו אל
היכל קדשו לליון כגכול ככסין ככלסס . עלי כאמר דוסה דורי לככי כחלטתי
כככי מיד וככסור מיר יקוס . לרטוט כככס כחרחכ מרסס דטן וטטן . כואו
דורים כנילה וכסחסס כטיטוטו . לי כבינו יגולה מסיסנו ויקוכך כריוכו
יסכרו סני ליליס מן הארץ וססעדיס יכלו זכאסס תקוס : ידמו וימו סכנאיס
וילכשו כטט הטמאיס . כרלוחס את טפארת מלכנו סנינו לא לי וימר אפי
כסס ואלכס :

יען יונתן ויאמר למטה דוד . אל נא ארני טסה כלאס . תיקר נא ככס
הטמאיס כביניך חסמות טמסס כליה הלא טוב כי יטכו ידמו לארץ
וינאו ויו מלכו . לזית להס לכלות סיביס ומדיקות כטס . ויאמר לו טסה
דוד סלסתי כדכריך : ויסא את קולו ויטורר :
למלו וזרה : בני הכבודה : רלכו יקר וסכס . להכניכ ארנינו .
לורנו ואלכס . כרוס סי אלכס . אכין כחו טכס . למלכו מוסיסנו .
כרביסי נהלו . וכמסיסינילו . וככסרו לו סוכס . אשר כונו :
כיולו איוכי . ויטורר רכניו . כי ככלה ררוס . טעקס לכולנו :

* הוא האטם אשר יביאו אס יטענו
יען יונתן ויאמר לסס"ד סאלנא כתומך יאוריק אס יגילס בני ויטכיל
ככל אשר ילך כי דוס הקדט כווסס כו אך לא ידעתי : אס לסיחן אן
לססחיל . ויאמר היללה אטסה כדכריך . וילך חלתי וינא אל כיתו
ויטכך וירדס * בליק"ס * ויסלום ויקך ייחלוס סניי . ויהי ככקר ותמטס
* ולא ותפסס כי אין סלום ולא פתרון * רחמי ויטסס ויהי רכת לבית יונתן
ויהי ככואו סביטת . וילך יונתן לקראתו ויטקכו . ויאמר לו יה זס מהרת
היס לסקד על דלתותי אשר אין דרכך חמולו טלסס לקוס ויהי כככ טרס
סני היס . ויאמר לו סלום סלחתי וסכר אין אותו . ויאמר יונתן לקרא
לסך עככי סכר ויכוא כתן . ויאמר לכתן יסס ידיוכו טסה דוד סלס סלום
היללה הוואת ואין סכר אותו לו ואני טססתי סליך ללטר טססס סלום לסכר
אזנו . ויאמר כתן אל דוד סכר נא לי סלמוך ודכר דבר . ויאמר טסה
אני כסלוטי וססס אכסנו מוליס כטסלס סכר וככנור כרך מנדל טנו אשר טס
ככי כניר . ויבוא סכני לקראתכו וקרניו מנכות וסכ סטוט . ורלסו מניס
סמייסס אל סכתי ומאיס : ויסלך כדק ארנה . ויאקן . ואיסן וסלום
סניי וססס אכסנו אזכליס וסוסיס וסונוסיס ככך * הוא מן סמסיס כלאמר

יטכ

הוא סוף יבטו כבו הרומים וירדמו • וארצנו נכבדו ונכבדנו
 נראה מרעוק כאשר יבאו ארוננו הימיני מכול ככלי ברזל ולבנו כלוי
 שמכות ונגד זואים ויתנוהו בהם לבית הכלא ואיך • וישן בתן שחק
 טוב לב ויאמר מלכנו אשר פקן עסקתו ליראיו והודיע את אשר יקרא
 אותם באקרית הימים • זה פתרונו • מעלה הכר אשר ראית יורה פגלות
 הקליפה עת נדרוך עליה • והמגדל עזו הוא המגדל הידוע לנו • והכני
 הוא טבי דבי עילאי • וקדמו מנפות וסב • הוא קירון עור פרו • וישלך
 הדרך ויורה גודל התרוממותו • ועל פגות הפגות שפגות הכל הכלים הוא
 כי אין פגות בלא דרכים בטלים ויוסף סוד בתן שחת משלנו ויאמר רכנו יומני
 מזדים מראש הרים נפשו עמדו נא יחד והאויבו את אשר אני דוכר באויבם
 פיום כי לא ראיתם כל תמונה את אשר ראו עיניו עיניו לא כבוד הלכנו על
 עני הסוד וככל אל טע • ויאמר ימיני ויעתק הכור מקומו • וישל מחשב
 לראשו באויר • וינו אופו לאחור טוב אל תקוץ אשר נפתקת מחמו • וישב
 קהלע למקומו • משמורא ואת הוקבים • הסיתה כואת כמיכס ואם בתי
 אבותיכס • עליו כאשר ותגור אשר ויקסלך • וישא את קולו וישורר •
 וישמו שירו • לשלכו וערו • רכן וזמרה • טכס והלל •

שענה שפודים להראות הסגליה פלואת • להפסית האורה כשתי • ולא ככלל
 הלה וקלס • פלמיס הקלס • לא ככס ונבורס • כי אם ככלל •
 יקדי יעשו • התפטרט טווחו • עת יקרא • תמן ופלל •

ויהי כאשר כלה בתן לדבר ויאמר יונתן עמדו נא והתעוררו כי בא עת
 נסוכר כמס ארוננו • ויקומו יעדיו ביראה וישע ויתפללו • וישי
 כאשר כלו וישבו לאכל לחם וכסר סיר • וישאו עיניהם ויראו והנה ארשת
 ושמעאלים באה • ויאמרו איש אל רעהו הבה נקדמם בלחם ומים כי משלנו
 הם • ויקסו טוון ויבאו וילכו וקראתם • ויכי כאשר קדמו אליהם ויבירו
 בתוכם את איש ימיני וישלו על פניהם ויתכבאו • זה דרכם ככל לנו • ולא
 יפפו • ויקויו בכנף איש ימיני ויביאוהו ביתה יונתן • ויסעשעאלים שלחו
 לדרכם • ויפול יונתן על פניו וישתחו • וישק לו יורש את ריח נדדיו ויאמר •
 ראה ריח בני כריס מלבושי ארוננו • אשר לבש ביום אשר טבר • והכניס את
 קליפתו ישמעאל • ועתה מה לכניידידי בתי • דבר דברין וסמעה •
 מארלו ימיני הנה באתי אליך פת • בי אשרתי אשלה מל בתי • עב ללחם
 את קליפת אדום • הידי לאי נפסה • ומפל עשת רגלי והנה עמתי כנפשי

שענה ראשית תחור וטיט פסטה יגד והעליתי את הכרס שפודים חסול
 ענדרתי יקדם ניד ברזל ואכי אתעלם חכס ימים ארבע עשר • וליום שש
 יעלה אחי הנדול את הכרית • ועתה התפללו נא והעטירו בעני • ארבע
 באפי וארנחם כחמתי • ויאמר אליו אביו יעצר ושעה כן כאשר דברת כי
 תננש ונס תיכל • וישא ימיני את קולו וישורר •
 בינו והקייבו פדתי • עיזל כטל ארדתי • יערוך כמס לקמי • במזבז
 אריס קולי

אם מרוים אשלה • פשערים פני אכלס • ימי אורי ודוחי • עת יוכננו ל
 עתה השתירו • וחדו לחלקו ומרו • בעלמס כל לננש ומספד הנני
 ימיני תסחכני • חמי ארי להושיעני • עמרום אמו להדיס • ועתה להשפילי
 הושיע יתגלס מהרה • במשני האויב לסברה • אמונה עלי מיחי •
 זולן מהה לנודלי • כהי ומת כרביהו פסר ער ופן התגלות •

ולך ימיני אל סדרו הכבול לשמח החדר אשר לבש סמה בגדי שמעלים
 לדרך את קהל עדת ומדי סכת כסבתי • ויכר סמה פלמס ימים •
 ויהי ביום השלישי יפא חסדרו אל קהל אמונתו • ויאמר אליהם רעונא ברי

איש שלמס אככי כלמתי ברבה רעס האדס ולכרתי • וישא את ידי
 אל הסס ויאמר ראו כי כנוללו ימי נדס • נדס טנכיס • חלל וסכיס מראס
 פרעוט אויב • מהרו נא מהרו מהכוני באשמות • כי הסלכו אויבי וירכו ידי
 למאר • ויאמר לו אביו הססו חמו הכלהות כלס • ויאמר אליו לא בן אבי
 כי פוד אתה מהנה • הוי קליפ שתי • כעדרה אשר עליה כמרו כסומי
 וזותה לא עברתי • ויקוץ עליו אביו ויאמר לו סמה הפכלת עמו עברתי
 מוזה אל עשוד • טיכ נא ידך נס עליה וזותה עשקית וברת סן פתיס לנו
 • נבא ואינו יודע קס כיבא • להכשול וסוקס • וילך וישלס כן כאשר נוס •
 אחר הדברים האלה שלס יונתן וישק עליו עליו • וילכו ויעדו לימיני
 למאר הנה אבך סולה • ויאמר לס ידעתי • ואת נס ידעתי טרס
 נואכס כי דמו ברסמו • יס כי הסמר פחדשים לנות עלי להאביר הקליפה
 הפספס • ועתה בואו ופלה אל בית מקדשנו להסתכל בעדו ויווודו יעדיו
 לבת לבית מקדשם ויתפללו ובה אמרו • אלא הסס השוון כמסערת שו
 יעס נא על בן אמוניך יונתן והשליטהו משלם אשר פלס • הלא גלוי יודס
 מפיך שלל לכבודו כוס להעביר הגילולים מן הארץ • אך לכבודך כמסערה
 יעלה שלק יונתן עליו ושל כל בני אמונתו • וכור נא את אשר עתה

לפניך באמת ובלב שלב ובנפש סגורה נקום עליו אדם לכלותו לא טוהר
 ושנך כך כל פת ורנע ק' פסמים ביום ועודנו עמיון כך ואף גם זאת
 פנדיל לשמות כי סדרך את בני המומדים היום לפניך לבת נדרכיו ולמחור
 ספק ונזותיך שלמים ומה אשר נזותנו על ידי מוזהר וגם ילדי נכדיו אשר
 לא מפני אמונתו היו הכיף תחת בכפך יבראם פילד ברבי משניך האם
 שאה ונתיבך אשך • מורה שיהיה תישן • יפרו וידעו כל בני ההנהר כי
 שיום הזה עמית ספר עם ארוננו • משל למען המסרונות והנבירה • אשת
 נביכה * משל למען הכפרה קדושה • ונברו * משל למען משניך נכדו
 קדוהו שיון ליבלי פרוכטיץ משל מאיר אה לא למענו • משל למען מימי
 והוסיפו • ויבואו הרובאים וישרו את סברו וימי • וישאו את קולם וישודרה
 ששכחו ואללו • רכנו ונילו • וכרו עמיה • אהדי ארננו •
 ב יונתן הרבה • ופרי אהבה • ותעלה העמיד • על יד וישיבו •
 הכפורה שמויו • ולא נתן שמויו פים פים ולא מצא ימלה בו • יתן
 לשמיר • צום סמטינו •
 ושינו שלש • וקדוהו שלם • תלך ועמיה • במשכס ארננו •

אלון בכות

יהי נתיים רביים הפס וידלו אנצרות ימינו וקוה השל הלך וקטן ונבא
 אל אביו ויאמר לו אני אבי היום הוא אלה אונך • דבר אשר לא
 שעתה מד כה • ויאמר לו אביו • בני סב לימיני ודבר דבריך • ויאמר
 לו הלא ידעת אם לא שעתה בי רנו בני גיטי אובלי סולמכי הלא מהה מאיר
 פרוכטיץ ונכו ואשתו בתמלת • כל א' ע' קטין • ונתן וקיים שטאמפי
 בן אמונתו ר' אייזק קאלס • ושלטה בנורים הספליסיה ואהרן טריבעט •
 מאלי טלום ופזאן והבקר טלח קלי לשוית ברנן איס ואיש • ונתן כמפת
 הם כספי וסלך לו והקוראים והיגו • ויגובי פהר יבקשו סקר לפעולתם •
 ועתה הוועה נא אייזק דברך אלך ואל תי תקדושים אהבה • ויאמר לו אביו
 שטע בקולי אישך וכתת דברך מכאן • בן כיה לכו • וק' אל אשר ואכפו
 שיה כל הסדרים • וימישך ככל את כפטיך • ומבלעדי זאת ראה בן תוכל
 לפתוח גם וישיני הארץ לאחותך בי איש חכם אתה • תפתה וגם תוכל נא
 ומטה כן • ונתי הנה כתפי עמך סה אתר • ליב רעבתי • באשר תלך ילך
 עמך

שמך • אתה מדבר וקוה יפי • נב איך • ויאמר אליהו דברת • חסר אשפה
 בדרכיך • וילך מאתו ויבא אל ביתו וישלם ויבא את אהרן • ויאמר אליהם
 הידעתם כי אשוב אהבה ואלך בדרך לתרוק • כי עם יתווסדו כהירינו
 ונתי אהלה אותם וישובו תלכם לפניכם לכו לארץ צדק ואז יגולה השקוה •
 ועתה תנו נא לי את משעבד כספיתכם • ויניכס אל תמוס על בליכם כי טוב
 כל הארץ לכם הוא וארטה בזה מי ומי הסולכים • וילכו אהביו וישמו לו כן
 באשר גום • ויראם את כל בית נכתי • והתנורה אשר העלה נרותיה • ואת
 פיונים אשר נגו על סתי השקלות לשיני האין • שלחם ימיני אל אחיו יונתן
 ויהי בראותו את בני היונה וישא את קולו וישודר •

- לטוב עמדי • אכתי שמעתי • כשכית נפסנו • מאשר בני כדלנו •
- בני היונה • שלם לי למנה • העלה בהם לנו • חזור לכפנו •
- והניינה היונים • טכיות ורכים • עת יזכיר ארוננו • הוא מושיענו •
- ישל ארץ מולדתנו • שראות גדולתו • יכהל עם עמיו • מבני אמונתו •
- אריו כן ויהם ימיני וכל אשר לו • וישלמו אותו כל בני אמונתו •

אחר הדברים האלה ויבואו בני האלקי להתניב על ראשי שפטי ישראל
 ויאמרו ליהם דבר אלהים לנו שילכם ברוכי ה' • וישעדו כל העדה
 ויאמרו דברו נא כבודי ישראל וכשמעה זה דבר ה' • ויפנחו סה ויאמרו
 אמתו מעלנו כה' אלקינו וקטאלנו לו ועתה אנחנו מפילים תמוננו לפניכם
 ומרינים דברי יושר ואמת • שיענו אלינו וישמע אליכם ה' • ויאמרו אליהם
 קהל וקני העדה • השלנו והיו לאנשים אתם כבודי סוד • אמרו נא כמה
 שטאטם וכמה פשעם • הודו לאל וקראו נפשו • ויענו ויאמרו סכו איש
 עמיתו ונגיד לכם את כל הקורות אותנו ואשר שיענו וראינו • הלא ידעתה
 ושעתה את אשר חלף ועבר זה ימים ככירים עם השטעטע איש הרוח אויל
 הניחא שתי בני יו' • אשר הרים ידו באהרן שכוה הגואל ובאמרי ימיני
 סמיר דתו דת ישראל • ומכר את עמנו לישעטאליס נראותו כי כלתה אליו
 סיעה • וככל זאת האמינו כו אנשיו • כורתת בריתו כמקדס ויכרתו ברית
 ויאמרו כל הירא ורך הלכב מהעיר דתו ולא יבא בקהל אמונתנו כי כן יסד
 סלך • והיא נשאת את מון העדה • משום תיקון גדול • ולסכר הקליפות
 בכבוד אה רעב שובך כו' כי נשלי' כו' • ונכה היום כאו אחיו אנשים •
 ימיס' סנו בראש סקו פליליה • וישמו גם הנה באשר נזותי הסעוש •
 דרעטע • ונכוס סעאלנו כי ידענו את כל ואת זה ומן ארץ • ולא נלינו
 אש

אף אביכם עד היום הזה • ויקונו כל המדה כרעה ומלכות • ויהיה
 לכבודים הנבנים פי הקס האנשים הפרטים אשר אחרתם • ושנו ואלו
 ראש המורדים יונקו ונבנו אחריו • יסיתו ויריחו את כל הבא בנבול כניסו
 ואזריהם חסה דוד ונתן ותאיר פרוסטיץ ושלשה בבורים ששה ממש נאסו
 טריבעט וסייסטטאפי ואביו ומאכלי עלוום • והם כדיוח עוד עם רב עב
 ישראל • ויחזרו אליהם וקני העדה הדברתם ככונה של האנשים האלה
 אם האמת אתכם השחרו לא לנפשותיכם • כי יודע אלהים אם לעקל את
 לעתקלות • ויענו הכתובים יחדיו ויאמרו אנחנו נשבע בשם ה' אלקינו
 כי אף את כל אשר דברנו • ועלמי הנדת הכתובים באו לבא נה
 ופרעשבור וכוונתים כדברים האלה אשר הודו הכתובים ואת כל העשית
 אשר נעשו • וקני העדה כשעטם את כל זאת • ויאמרו מה נעשה לאנשים
 ששואים האלם כנשטם • להקוין וכסיל לא נוכל למשות עמומה • כי כן נה
 החלך • אך נעשה כרעה את אשר יושבי העבר יאמרנו • ולא יהיה עוד לם
 לחבן נקף ולכור חשול • וישלחו לבני העבר לאחד מהרו העלמו לנפשתם
 ואל תאחרו כי בני עוב אתם • וילכו נתן ותאיר פרוסטיץ וישלו את פני
 בוקים ויניסו להם עד סבור הסתיו ומשה דוד ושאר בני העבר נכרסו
 עדן וישבו בארץ כוד • ויחזי ארץ מעררין כמנפם השערוריה הזאת
 אמרו אין לנו סלח באיש ימינו ולא נחלה בו • מה לנו ולכן יונקן • פי מה
 יושעני זה ויבואו ויבואו א' ימינו ואמרו הטע כספנו אשר שמת באמת מע
 פן יפגשו כך אנשי מדי נפש ויסיחו את ראשן ממליך ועתה דע לך • ויאמ
 לשם הנימולי עת ימים ארבעה עשר ואשלמה להגיד לאבי • וישלף לי באון
 כפשיכם • כי נשתי ללך חמשים אלף כסף • אך הם לא האמינו בו ולא
 בשמו בישועתו • וישלמו ויריחו את כתביהם למקום אביו לידע אם אמת
 הדבר • ואותו תפסו ויחיתוהו כבית הסהר ויאשרוהו כמנפשתים • ויהי כעו
 הכתבים לכהן • ראו כושי כי הוכל ונפל גבורים • וילכו נס הקה ויבואו אל
 דוד נושא כליו אשר על פני יהיה כל ריב וכל ננטי ויתגן אתו גם לבית הכלל
 בעת ההיא ויבאו הכורתיים והיונבים סובני כרה פושי כל תלאכה שהיית
 והסגדלו והרכב והכאתהן אל השוטרים • ונקשו סכר לפעולתם
 ולבו המנפסים ויבואו עד בן האשר לפשות תלאכתם ונתן כראותו אותם
 באים • לקח הסקפת בריו וישבר את הכסא • ויקח ממנו וישם • כי ירא פן
 יתגלו בו פשלים • ויבואו השוטרים וישברו את כרתי ארתיין וישלמו

קלא חנאו שאומה • כי את הכל לקח ימיני מעו • ויבאו באורות הסופים
 וימגרו עם ערכבא וארבעה סופים מדוקים לבנים • וידברו השוטרים באושי
 פסם לאמר • מי האיש אשר נסה או חכר לימיני • יבא אלני מסרותי •
 בארבעה לעדמ השני • נסת היהו ויבוא אחר כפס נפטי ויאמר ליונתן •
 דלהעה שילם לי ימיני • ובך לרוב נתן לי לפרבון • ומשה שלפתיו לזרעם
 בכור • והנה נהפך לסינים יחראו כעין נפשת קלל • וישן יונקן את
 האיש כמרי אף • ויאמר לו הלא נזויתה לאמר • לא תמורו עין אדם • פי
 בשלועטו הרות יפך לנשט • ולמה לא תלאת את דברינו • פין פני
 כך דמון כראשך • ואני לא ידעתי מה אעשה לבני היום • כי שמו לם
 מלינות דברים ככתבים אשר לא כתבם מעולם • ולא טלה על רשו כואת •
 אתה תראה את אשר יהיה באשרית ימיים • ויקונו יונקן קונה •
 אביה וימט וזכר • נהרם ארתיין ואב • יטחא הכתם הסונו • ננשט
 סגן דטוב •
אביה
 כנפלת בנימין כשיר רודם • משירים ידקו ומרים • גדול ביש
 טכרו ואידו • דומה לא חנאה ידו • איכה הוכר הלכות נבדי
 חופש • נטבע ביון מנולה ורפט • נמכר משה טון תפארה • סהר המנפס
 חרים העטרה • איכה נפונה חרשית זאן הכרינה • כמחא בן כרכים
 בניואתו הנה • ננדעו העקלות כסם כהאל • למינע על יונת אלם • איכה
 הורד עדי החלך והנבירה • נוכל תפארתם ומסלנתה כנכרה • טעב קרפ
 כדל והלך • ופנערה אשר תיעב כשיני החלך • איכה הוסרה מנודת וכו
 כולם • ננפרי הוהב הימינה ושחאלה • הסליא החויב עמד סרף וכליון •
 וירדוף איש עני ואביון • איכה שמוני כהסכו לאלל • נמכת מחני סמית
 כמור ונבל • דלותי סאר דך ונכלם • אשר סספתי וכיפתי אויבי בלם •
 סורכיו • הסוטרים וימכרו את הסופים • ויקבנו השטאחהסבור יחדיו •
 ויטכילו למלות אל ראש סהר לראות כחפלת הוא • ויטתף יונקן
 כעה סלון וירא את כל אלם • ויתעצל אל לבו ויקוין •
אני
 סנבר ראה עני • כשפט ימיני • כלאו נויים כנפלתם • ונס מרד רב
 סלה אתם • השליכו תפארת בני למשט • והכושע בא לקשת •
 כפנעם וסבים דרשות כרדפנו • ינעכו ולא הונו לנו • נהן זאן קדשים
 פחשו • קרמו ולא דמו • סתקו על ממכתנו • כהתגלות סון סוליני • סמו
 סתקת על סחאתם • רוע ספיו סמית כלכך כמיתותם • ישן כדו ויודעו

נפרטתא בקאפאט לה' למען לא חפונ תורח : אלא ישמחו מל הצרפה
 ונחם ישמחו לדור אחריו למען טוב לקמי ס' לזכרון . אלה למי שולף ואלו
 למי קות לדראון מולט הפס בעורים כולם אהרן טריבטש . שיים שטאמפי
 פס אביו (רב בעיקר) בתין ארהאלץ (כשת רב בטעמתי) ואלוף שקינ
 טעמית ומדי פד' גיוסף האמיל ומכריהם . אלה ישמחו לאלה . ולקוח פק
 קוללה . לדורות מולט . אם לא יטובון מאון ויתקנו בדבר שקלקלו ויתודו
 על גמלם . אולם יש מקוה להפסע ממונספס להגטילם . ולהבטיח מנולול
 והנה על מדויות הכסודים הקטרים הנ"ל . טנגבו כיוספ כ"ד ומ"פ :
 באו על הסתום פ"ט ע"ק ודייכוס . פ"א שפיו ואמריהם
 פדינוס ד' שואל קילבוס . ר' ליב לונדן . ר' ישראל פסיד .
 גב"ע הנ"ל טונט ביד רפ' וכידי רי"פ הנכונים דק"א : שמוס כפתיק
 קסל : אחר הצגים האלה . ינאל קרנוו גביית שנגפת בכבוד

ברון

בשם קאלופט בו"מ ד"ג קהילות ינ"ו . ובצירוף הנאב"ד פד"ו :
 ובאסיפת וצירוף הנומים דנ"ק ינ"ו : דעס דאך זה איהו טכונט
 איהו כפודים הטיונב ד' זה אומר בכ"ה : וזה אומר בכ"ה : וזעין וס
 פולד פסק ומורך נכנו . אם לא בטעם נכס אמונת הכוזבת ט"י י"ח .
 בקירות נכב (אנד ובניו . פס) איהו אקטו פה אתנו היום . ואם כי נרין יש
 טענה כמסע דברום . ואקומין לנב"א במוחת כשרות ומלישים פה איתנו
 פ"ט נגאט ידו כל ספק ולמען האת' ומעלום ולהפיר תלונה ולטו האע קסל
 ינ"ו טר נוט ביטונדן לימן וברון לראטונום סהברוו סהברו פ"י הרב
 קנאון מ' יתאל זנ"ל טהו טורה נקל למדתי בימים ההם בטעם תפ"ל
 לכל יבוא לודי טכס . באך טאהלין למורת אויו דופין ומורף קברו קד' ו
 שאחר דע טפורסס איזש דע פד' איזש טכוס טעונו בתי רשעים פשוטים
 נחדינת טורקייא האבין פקטורד גיוסון אמונת ט"ץ . אונד
 דאר ביא טופין גיוסון צברי טעות וכללים וטעמים רעים : דע הכנס
 מינין כלבד גיווארין נעט וזמל נעט הקטנוני היכית ומדיח . אונד
 פפ"ס מן הכלל ארויו נואאבין בופר בעיקר גיוסון . אם"ו האט וין
 קרשט פתגלל גיוסון : למדינת פולין נמבה טהלבט . וין אויף גיטאנדן
 גפוט

כמות רשות : פנין וין פפרושים אויו נישמין : וטשו טעפס ומדי
 ומקאטס סבר כנסס . האבין עבירות וטאוס גדולס גיטאהן . אוי
 לכס ולנשחתיסס . ואוי לאזים סכך שוטעות . והכל בא טעורט נעט
 פקטרוני אבי אבות הטומאה . והנעט נעט דקס בהס מכס אמונת כוב
 שטעות ט"ץ . ויאל אך נאוי ארץ פולין האבין האכמים הרשעים האלה
 הפוטאוס כנסטותם רודף גיוסון עד טרמס . סס וסלוויהס טלויט טטן
 פרוטורי עברה האסימים ומדישים להאמין באזורה הכוזבת ונכסרת הנ"ל
 ולמישם תיבו בעי דע חלילה העשמה טטן מ' ריט ואל מנליש וין . והנעט
 נרעט וספכה טהלבט . ואל כיט נחדיכות אלו ג"כ טלילה קומין . אלס
 פנין קפו"מ דנ"ק כצירוף הנאב"ד . ובצירוף כל הנומים גיטאכט פקדיס
 זו וין הרפואה למכס . להרמיק סן הכיסור ואבות הטומאה ואבות נויקין
 אונד לאוין מכריו וין דע כל האמינים באטונה הכוזבת ט"ץ י"ט הנ"ל
 וינין מוסרם ומכורה מופרט ומובדל חבל קדושת ישראל . כלה גרס יגרס
 פקסל הנולד . ולא יהיה להם שלק וכפלה בכל הנפשות אשר הנכנאו כל
 הנכניאים על ערת ישראל יהיה מי שיהיה טע או קוט או טר טאה . אף טהוא
 למדן או מכת פסידים וננוטים . קרין שטרט וטוטל . הן איז או אטס
 יהיה מי שיהיה באיוה קהל או פקוס הן האמין כעמנו או הפסיש להס
 טעווק בירס למסך הנ"ל הן כמחון או בדבר אטר . אונד ער וייט בבירור
 טעמלס בלי פסק כלל . דע וולכר מכת הרעה הנ"ל איזש . אונד דאך
 טעווק ומכייט להס . איזש ג"כ מוסרס ומעוועו פופרט ומובדל כוהס .
 ומי שיועט ומכיר ויש לו ידיעת טעומאה הנ"ל כצירור נמור כאין ספק
 כלל . על יהיה מי שיהיה דע טבת הנ"ל איזש . או דער ועלכי טעוויכ
 פיקך נגלות אוון לאב"ד נטעירו או להספ"ס אולמי פסיטוק בידו למשית
 ואלס לא יגיד ונשא טענו וילכד כענונת פס כוהס . וכל ישראל הרעק
 יתקוין עמל אהל הרשעים כ"ד אמות . ולא נרפס לכל דבר טנקדוסס .
 ומושל על כל ישראל לרפס ולסדכס כרודף עלא . קאחט ה' נכאות טעפס
 אמת . למקדס ולמרטס לכל לימן אורט וטנף . אם לא האט פרטס טעוזה
 גיטאהן . פטעוה עכוררת כפי דעין והדת . ונשעט בליינט ער סופרט
 פמוכל טעורס ומנורה ככ"ל . וטעומע לרכרינו דברי אלקים פייס ומפויק
 כען הטיים . יוכה לראות נכפזת ניין טירוליים ולנשחזת ככלים . ולנגל
 צדק ברעו פ' שניים : כ"כ אמן :

האחרונה הופיף השופט המין הרע • למונו בן נפת"ן זנו (במדקן ככל) כירשיתית מיתוב נדק ברומו • עמיד דפי"ס תי"ס"ן דעס ר"מ • ויש לידע שנס בחלת נדק מרחוים האחרים של תועבת אר"י ונפיתות פי שנים • רחמים כמו כן עליו • כחובן למרסו לו דק קנת הרבנים פ"ה ע"קן פי שנים חל הנזיל • טלח כלמר אלף אלף חלחיו • אבל כבר נודע ב"ב שחלחיו עושם כמו כן רמז לק"ן כח"ס בת"ק • אף גם זאת צריך לחשוב פי כעל כרמס טלח נמופתם של ה"ק • הנזכרו לתת חופם הכלו לחובע עד"י לפי פי שנים יוכרו א"י יוסר כעניו • כי מה יכלו לעשות • האילו וכתלה בתלמי גמשי"ן • זולת זה כבר בא"ע ק"ו • ונקשו לומר הפכחתי • והוא שינה בו הוסי' ונרצ' כל הישר בעיניו ד"מ אף חללק רעהו לעלות אמן בע"כ אל הארץ של כחש וקצת נסופו • יגם כחזעיתו הגליע ח"ס ואם פי לדין י"ס תשובה כו' • זה הלשן הוסיף בנסח הכרוז להרחות כחשיל שפה בדבר • ולהחיות את העיריים עיכיו תחבוב אך יאוסתן מוהיר כאזהרה גדולה • במס פי מד"ק ובצירוף הגאב"כ נר"ו • ויילין כל הכל בשטחן למען אמת וטלוס • ככן איש לאטל ישראל • אונד מן מוהיר דס ווייסר קיין שחנקת ודברי ריבות בזה ענין גמשה ואל • ואכ"ל לדבר דבר נכחי בזה לשון ארס על הכערס • ונת' כבכ"כ תקום תיחד לעבודת ה' • יחיותי מיטבור • מן גוויש אלס חסרתה ריב ותזויא דיבס אן זשפן • ועגם יענוס תקפל מ"ן כפי ראות עינייהם ולמי קשטסה • וכחוכן דס מן דמרא גלייכין למקומות • אשרים ניט שרייבן ופסרואו לכל ארס לשום על כבוד תקום וכבוד הקהילה וכבוד הכריות • ובסמנו שכל א' יתן לנו כמה גדול השלום השמיות ברכה טיים עד עולם זה אשר כתב היקר ר' מאיר געלר מפפד"ם לר' אברהם ביריע • בסוף אגרתו של מכירו • ומירעו של החובע • שהוריע כמו בן חרשות הג"ל • ומהביל אותן • מ"מ היה לבו נוקפו • ואמר באגרתו שלא יוסיף עוד לעזור לו בממונו • אף אני הקטן מאיר דורס טלוס ידידי האנרך כס"ת כהר אברהם בייניני כרו • ויזינו לנוכס יביעוה סכתב ידיינו סק"כ א"י א"י פי • אבל ר' אינך כל' הקטן הסודרס חלד כאשר סכתב סבכיות הסודות סכטלס לבאן • סקס דברים בטלוס ודברי סטות • ולא כן עמרי כי לט"ד ראוי לכל אשר לדבר ה' שרד טיוגנו עיניו דמטע על גדול טיוול סקס • כי צודאיל מי סקן ה' דפי' אומר מה לנו ולו אס כן הרב מהר"ת ר' סול שמונס ומטורף • הסדר שמונעס אכמו • ויכיה לו אשר לו אבל מה שנאמר בגכיות הסדות שהרב ר"ל ראכנין • אומר שיט' לוו' קדושה יומר טקטס דכינו ע"ס • ראוי לקדוש בקדישה טאינו תאפה • אס ארס טיוטכ טל כסא הוראה יהיה לודע שמוס כמזון • פה יאמר ופה ידבר כשאלות איסוד

נפיער • א"י לו אס אומר אוי לי אס לא אומר • ואילו אמרי סוף סודות קום מן גדולי ישראל סיה על וואלף וכיעתו • כמו ר"ל מראכנין ואחיו סמו' ר' מרדכי • אשר אשר בגכיות הסדות סאסיו וואלף סיה סוקר כלס מתקומת ומסודרות ספסיו • הסרסתי כ"ה ל' יולסס • אס קלקלס סת דרך ל' מן אס דקין • ומקיסת ספסיוס לא סוי עססה סיה'ס לו לטלוס ונמט' • אכמס טסל ארס'ו סכאון הסודרסס מהר' גרו טליו תלוני • סהיש כופס לאמר סרבני ומכינו • אשר ככב לו דכרי רינוי וטלוס ובתוך דכרו ארס לא טובה סמטוטה סכנו וואלף שופס עססה ספסוסיס • ומדבר דכריס אשר לא נחמו לסמטו • פאכ'ו לכתוב • הא סחיב לו • לפי מכתב הרב סכ"ל • קנת כהכנסה ומזרס מכתבו שרוס ה' דופס בונתן אום • אבל סדיין לא כתכר לו אס סוא רוס קדושה סכ"ל • כל סמטו סתליס ספי סאוביו ולא ירס לפסס דכריס הללו אס רוס ה' סוא • סמילא נקטע שרוס קדושה • שסס כלתי אססר להאמין סכריס הללו • יא ספי סכסס וארס גדול כסוא ארס'ו הנסון תר"ו • ויול לאידר גמס א' לנזיר סמפורסיס סמכמו ומכינו יסקר ככתבו ויכתוב כסס אשר סכתבו לו אס לא סאלת אמו • וע"ן קול מלמדה נחמכה עכריס • וכבר יעמדיס כאן רב אכ"ד וכי' דינו כסס פעמיס ע"ו ומעתיקס סוד יעד • ואינס יודעיס כדפ סה לסמט • וע"ן שוכני כפי • ולא ידעתי לטעיב לשואלי דבר או סני דבר • כי איין והכמו ספקי עימות אשר סיה סמוס וסמוס • סאפסר דקות כפתידיס סואוליססס סיכססן סקמימות הללו • סופיס לזאת יקרא קמיט סכוא דבר סמוס • אכלנה סכתב לטיל סוא דבר ספודי • ויך אסא פני • ולזאת נפסי כמטלפי סמיו כל סמכקסיס טובס ארס'ו הנסון ספורסס כר' בנכסטי • לפסס דכריו נאך סיטכ וכספס מרוב סודות אקנר וסאסיס סכני למילין סלנ' מאיר • סרבני האגרת הג"ל גראה בעליל • כי ר"מ געלר איש כשר יוסר סוא • ואע"פ שלמד אצל רב סאינו הנון זמן סח • לא למר סמעטיו • ואע"פ שסייע אווה ועוד לרשע בכל מארו • בכל אשר השינה ירו • ודאי מוטעה היה • לא הגביר כויופו של ראש הצבועים הננוכ לבבות וצודר נפשות כי ציר כפיו • פה הלך מחמאות יעשה מרחס לאנשים החולבים כחומס • ולא ירעו להשמר מן הרפואים הצבועים הנצמדיו לכעל פוער • לכן צריך לבקש כסו ומחילת

פרמ"ג על דברי גנאי שהעיד עליו א' שהיה מלמד בספר
והוצגו בספר תה"ק כשגויאח. אחלה את פני כל מי שהגני
לירו ס' תה"ק. שימחה מספרו רברי קלון של האיש הטוב
הלוח. וגם הוא לא יהא אכזרי וימחול על דבר זה
ונסרח לו ולגו; כי היכשלה הואת ת"י בשגנה בעשיו
והמוציא רבה בזרון הוא כסיל. אם ברה בלבו את
דברים. אין לו כפרה ער שיבקש ממנו. אך כל אות
האחרים שנכתבו בתה"ק בספרן של רשעים גמורים. ורא
הם ור"ם ארורים השונים ממצות ה'. מודחים אחר מיגו
ש"ץ שר"י מלובנים ברשע כמבואר ע"פ כמה עדים כשרי
והמפורסמות א"צ ראה אחרונה. ופפרסמן את הצבועי
פפני ה"ה. להרחיקם סגבול ישראל. כל יכשלו בהם

והו מה שכתב אחיו של הבחור ר' ליפמן מ"ד אליו מוין

את שלום אפי אנוכי ספקש אסו' אפי ככ"ס הששכיל ונעים ככ"ס ליש
י"ו. ראשי מרות האומר שכנדי טובים על אוון שועת מוכס
פוסר בקרב חכמים תלין. ואין ככלל אלא מה שכפרט לפרוט סרו
דברים לנשי. ועתה ראיתי תוספת ששטיי תפלת פטם א"ם ולא' א'
ווא דנו' י אפרים סאוכיך ואערכה לסינך. על חשטה רטום נכתב אפי
גנ"ם. וישעמונו בעלי פנים כיד נכור בקשת יסוכתן. וכדי כויון וק'
שהיו לאפי מ'. מאנטי רשעים הללו באומרים כן מ' וזה העלם אשר עלא'
לפטות כן מ' יתן נכסרו לא נכסע. אכל אסו' אפי מ'. אנוכי הרוח
בטוטס טוטנת השחקים שמוק מ' מנאכו מאנטי ראיתי ראיה מהיטנא כס
אנפי בליטל פני להנים פניה פני אר' לארבעתן ס' רב השוכל דק'
(כסלים טמו מר') ודמי בדדמי לי' מדאין עטן כסימן ומוכן נטר כחון סוק
וכושל פתח ככ"ס ובעל כבי שמור בתוכו סוק מוכו וועטמא סאורו טיו
יוס כיוס טותא נוקעת ועולא וועטטין טטנא כברי אוסע הסמוכה לאו
סא' יונה כרוסא את פתח תקות טטא סטא' אפי יקטרו על ידיהם יד סו
סחטט. הנוים להקצק אפד אל אפד והיו לאסדים. ער סאין לך סור וכו'
סאין לך אפד כפיד ונניש וועטטס ונכרע עדינות פעררין אין בית סו

אין טס פת. ודנים טס אפס מאמר אטנו. רכנים וטתו לנחא סלואו רצ"ם
פסחולא לישא. אולי ירסס ס' מארית יעקב ויה' ידיו מקיפא פליסס
בפלותי אמוני ישראל קדושים אשר נארכן טהיה מטהרים מפלאת סולטס
וועמתן וקיס יכולת בידם. לאמר ולקיים דלקהטטה חטוס. ללוח אפרי
ספרים מאת ס' לנרות ולספרים ככל תוקף ועוון סר נלס ינלו מעל אדמתן
ועמי נידוי יתטטאו; אך חכל על דאכדין. טפס למנוסות. ואנו לאנסות
ולא הנסו סקיס לפתנדר בו' וידיסן מקיפא על מנחן טשו' וסוי יכול לדון
וכו'. וסע נס' יסכיל הששכיל. בטפסא תלתא טלח טפוס מיניה סורכא
דנכא וסורכא דמי יקיס קיץ הפלאות אכל שאר דבר באומרס בני קיץ
נא' ר' סכל. ואס בגדוליה כפלס טלפנת וכו' יסוי ראס אלו ינאו וכו'.
ואמר לנו כלב אכיו כמס יוס ויהיו בני ישראל ונאליס בידע טע וס מנלס
ווס ספטיד י. וס אוסר ווס ספטיד. ומולין באלין גדול טוניס טפוטא פטס
ביסוי טפוטא וסיו דאו ולא זר' פ"כ אסו' אפי מ' איעך ויהי אלהים עטך
בכפס טוסס טמס להניס יד טפסללי דרכי רשעים הללו. עובדים סטורס
ככריס. ועטטס זרס. אף לואת יתפלל כל ספיד. כקדוסס לסטס
וקדוסס לסטיד. לסטרק מיהס וספוטס כמטטיו קטת סלא יסול כרסע
סידות סס זוקס. ועל דלמי כס' מ' לקיס. סאלקיו יריב להס ויסברס
ויתרס; ויבער קוסיס מן סברס' ככאות. ויסהר ויסטי קץ הפלאות
ופוטוטס כל סבטות אסן ואתן סנדי למילין. יתקבל כרכות ימנר אטיך
מדבריה ככתב סל' סטטס סכנת תקבא' כראס אף כנר פטסס ספס
פסת או כמטריין. ספסס פתח סמוסס לא טונס סטטטנוסו כחטל' ס'
ברוך ה' אשר הציל את בחורי חמר השוכים יראא ה'.
מיר פרוע מלך ספריס אה יהוהרם אה יהוהרם. עוכר ישראל ציד
הרמאי אויב ציד שר' עם זרע השקם הכופרים בעיני ס'
ברוך אשר שפר רגלי התלמידים ההגונים מלכד ועל ידיהם
גמלטו רבים משהיתחם של הכסיתים וסדיחים האויריים
שלוחי ריש כדאני יונתן שירא; לא יחיק רמיה צידו
פחאום יכוא אידו. עיניו יראו כירי. והנהוירם היראים
ושלמים הקנאים לה' כמחה ידנו בישראל; ידאו בנחמה יסמחו
כטוב יתענגו על דוב שלום. יאמרו נא יראי ה'. הודו ליה'
כי טוב כי לעולם חסדו. עוד זאת אודיע כי הבחור
הנחמד ומשכיל כ' ערמה לוב יצ' ז' נשבע אילו היה מוצא

הודים יולהווא למן שהצד שכנגד הווי'ן הסומך מכרובו בחזון כרי' שיש
 סקד על רבו • ויביא דבתו רעה בדברים בדוים לנחרי • ועסה שו'
 עוכס ארוך שסת כעסר תסתיו • בו מודיע איך שהצד שכנגדו שכרסו
 צדקס יושכרסו בין מר שיצא כודי בזה שבכ לסקר עיני סאכסו והסתתו
 הכדוכים אסריו ומחסכים לטבס • נתנו אמה כזה • זה דרכס כסל לסיני
 צו ככל עשותיו הכסתים • רק לכוות מורת רוס האנמיס הכסרים
 מחיר שלי שסיוס וארץ טכא אלי והגיד לי כדכרים האלה בלי סוס שינוי
 לאני לא כקסתיו לבוא אלי ולא שכרתיו • ולא הכסרתיו כסוס מקסס אסלי
 מים לא סתס אלי כמי • כסמים סהיה אלי ככיתיי בא כססתו וישכ כסס
 ססות וכתבלי הכקסות ווערים הק' לי ונמשך בכך איזה ססות ולא עסס
 סאויס • יר סהניס עסס ססודס ככררים • או קס והלך לו ולא וסכתי
 פאכול • נס לא כקס ולא סאל דבר • רק או כשהלך לו כסתילי • שי' ופי
 עסות דקס • כעד טרפתו איזה ססות בבתיס • ולא אכס לקלס סס
 סכסיתי אותו בדכרים • אחרתי לא יסא עכו אסר • ונכתי הכרסס מתכונס
 או • ודאי הוי ססרובו טכוסס כלכו וחססתו לסוב אל ס' • באסת ריכסס
 סדכרים וניכרים כדכו אסת חאסר טכא סאליני וכסתסוררות עכוס חססתו
 רק הווי'ן סרס סוס כסלקות ססתיו כי רכס הוי'ן אסון גדול ככרור הככס
 וככגרים סקכל עככו עות סהיו מקוס כהס סלסמיס • וכבר כסתרס כחסס
 לסוד ולכסוד כדרכי עות סהיו מקוס כהס סלסמיס • וכבר כסתרס כחסס
 פלא ס' • ועסס טעס דאיכורס היתוק סל סכו וכסתיקרא נישא ליה • לכו
 טעס לענת רכו קקסיס לבו מירכס ס' ססתסיל לססתו • וכלכר ככגורת
 סווי'ן סאכור אסר ססוק רכיס כסלקלקות ונחוס סכו הוי'ן סובל לכסרים
 וסוכ כל כאן הוי'ן קד' יסתי' טוססון • ונחוס לשי טונוי'ס הוי'ן כל הדכרים
 סהניד לו כעסר סס כסססון • עסססו הקקולקליס • נס רכס לככות לו
 הכקסס סיסד סווי'ן סר' • על כקסות ככו סגסר מו'ן • וסכו על לטון חוסס
 לדור ככרסו • והיס סניכו סקוסד ככו לבוס מטי סערב רב • וסרס לו
 קנת כס' • סהיס סקוכן וסכסון ססוכרס ככו ססס כ' ד' לס' ד' ככרס
 סכאן סכנינו • אסכסו הכקראיס מרבו רב אכלס • ולולי וסון כסודס סו'
 כוסרס לי כ' • הק ססמי ססוס סת האוכל ססרתיו סכמי • ולא יסס סוכ סו'
 כי כלכדי כססת ססוסב איכסניר רגלו • סכאן כרסס היסוכ ונכלית
 סרסס סקקסו וסוכסל ססססו סו'ן • סו'ן פכיס וקסס סרר • סכאן לו כוסס
 לנכניס

העמק סכתב ששלח לירי אחר ו"א התו' ר' יעקב ב"ר :

וכוון אלה ליעקב • כניסון מק'ן סיס ססתס גדולס אגלי סיוס"ר לילך
 כסר וואכ סיסר • וללמוד אכל סססן ססס דוד סר' • וליך
 כדרכי ססתוכיס • ורכוכי סיס לכרס ולסתסוות אל כעסר וכסר הוי'ן
 ססוק ססוק ולסר לו • ססוול נלגול סוקיס סולך ס' • כי כן סווי'ן
 סכולכ כרעתי • כסרס ססינויס וכס סרעס ככרו כ' • וסיס סקרב לי
 וסרס לי ככס ווסכ אכלו לרוב • ועסתי ירעתי סהיס אסיוס עיניס •
 וסעוך דכרים כרסס ססוייס אסר אסר לי סס סססל • וואלך כן סלסס ס' וסו'
 סל קיכא • כי כעו' סו'ן ססוקס כטוססל גדולס • לקרס' אל אסיו'
 סיס כעורו • וכסעס כסתקס אמי נ' כ כסונו • לססתסר לסססס סללו
 כתס של כסס • אכל' כ' כוכ סססר דגלי ססווי'ן יסוד ככור סוקר אסר
 סקקסי טכתי ווס נ' סיוס ס' לי כפלי כסליס ס' כיון סכ' • וכסרס
 אסר לי כסרסס גדולס (ססליס') כל כס' לא סכוכן ולא ססס
 לרסס סיס וס' ס' • (ססס כרמי') סאל ילך כדכרסס • ולא סססי
 לסססי

הודים יולהווא למן שהצד שכנגד הווי'ן הסומך מכרובו בחזון כרי' שיש
 סקד על רבו • ויביא דבתו רעה בדברים בדוים לנחרי • ועסה שו'
 עוכס ארוך שסת כעסר תסתיו • בו מודיע איך שהצד שכנגדו שכרסו
 צדקס יושכרסו בין מר שיצא כודי בזה שבכ לסקר עיני סאכסו והסתתו
 הכדוכים אסריו ומחסכים לטבס • נתנו אמה כזה • זה דרכס כסל לסיני
 צו ככל עשותיו הכסתים • רק לכוות מורת רוס האנמיס הכסרים
 מחיר שלי שסיוס וארץ טכא אלי והגיד לי כדכרים האלה בלי סוס שינוי
 לאני לא כקסתיו לבוא אלי ולא שכרתיו • ולא הכסרתיו כסוס מקסס אסלי
 מים לא סתס אלי כמי • כסמים סהיה אלי ככיתיי בא כססתו וישכ כסס
 ססות וכתבלי הכקסות ווערים הק' לי ונמשך בכך איזה ססות ולא עסס
 סאויס • יר סהניס עסס ססודס ככררים • או קס והלך לו ולא וסכתי
 פאכול • נס לא כקס ולא סאל דבר • רק או כשהלך לו כסתילי • שי' ופי
 עסות דקס • כעד טרפתו איזה ססות בבתיס • ולא אכס לקלס סס
 סכסיתי אותו בדכרים • אחרתי לא יסא עכו אסר • ונכתי הכרסס מתכונס
 או • ודאי הוי ססרובו טכוסס כלכו וחססתו לסוב אל ס' • באסת ריכסס
 סדכרים וניכרים כדכו אסת חאסר טכא סאליני וכסתסוררות עכוס חססתו
 רק הווי'ן סרס סוס כסלקות ססתיו כי רכס הוי'ן אסון גדול ככרור הככס
 וככגרים סקכל עככו עות סהיו מקוס כהס סלסמיס • וכבר כסתרס כחסס
 לסוד ולכסוד כדרכי עות סהיו מקוס כהס סלסמיס • וכבר כסתרס כחסס
 פלא ס' • ועסס טעס דאיכורס היתוק סל סכו וכסתיקרא נישא ליה • לכו
 טעס לענת רכו קקסיס לבו מירכס ס' ססתסיל לססתו • וכלכר ככגורת
 סווי'ן סאכור אסר ססוק רכיס כסלקלקות ונחוס סכו הוי'ן סובל לכסרים
 וסוכ כל כאן הוי'ן קד' יסתי' טוססון • ונחוס לשי טונוי'ס הוי'ן כל הדכרים
 סהניד לו כעסר סס כסססון • עסססו הקקולקליס • נס רכס לככות לו
 הכקסס סיסד סווי'ן סר' • על כקסות ככו סגסר מו'ן • וסכו על לטון חוסס
 לדור ככרסו • והיס סניכו סקוסד ככו לבוס מטי סערב רב • וסרס לו
 קנת כס' • סהיס סקוכן וסכסון ססוכרס ככו ססס כ' ד' לס' ד' ככרס
 סכאן סכנינו • אסכסו הכקראיס מרבו רב אכלס • ולולי וסון כסודס סו'
 כוסרס לי כ' • הק ססמי ססוס סת האוכל ססרתיו סכמי • ולא יסס סוכ סו'
 כי כלכדי כססת ססוסב איכסניר רגלו • סכאן כרסס היסוכ ונכלית
 סרסס סקקסו וסוכסל ססססו סו'ן • סו'ן פכיס וקסס סרר • סכאן לו כוסס
 לנכניס

להסתמך) ונסמךו בלחוד ביהקין קול חמשי ותרצה לא ראיתי בזה
 הלשון הרחק מפליה דרך ואל מקרב אל פתח בית (גמ' פה טעם ג' ב'
 יבוא באליהם) ונאמר לי בפירוש דע ותהא זריו ע"ב וידר יש קרב לך
 שלא אבוא באליהם ולא אקרב אליהם לבוא אשילי אל פתח אשילי
 רשעים בדרך ש' פקדתי כדרי מיום הלו ואילך לא בגשתי לילך בדרך
 לתקום ההוא אשילי לראות בנינים ובניטעות פתרבות אילנות דישמקו
 ונחמאז ובנינים הנטרבים מהמשונעים הלו ופרשתי בכל מה דאכתי
 אשילי לילך לבית הו' אשילי ימשרם א' אגזונו יונת' . סודולה מ'
 טוב כל' . ונתקיים רבות רשעים ידכה פשע ונדקיים בעסקתם יראו
 ויקיים הכתוב תפסה טפאה כמשאון תגלה רשעי בקהל רב . ר' ט'
 הוא יונתן טבתי וכו'

וארשום

בכאן מה שמעשה אני עשיתי בשרות פסתי' ה' א' א' א'
 כרת . כי הורה לכלם של יעקב ראנניג' . שתטבול ביום
 פ' לספירתה בטביל היותה כלה . וישמעו הנשים טטבו האידנא אשתנו
 ריבא לקולא . ונאמר לפי טו'ן כמה עזוקה תורתנו . טבכל יום מתחבטין
 בה יתה . וספרו זה לדסוד טוב . הלא לתפיל' און דאכה נטנינו על היין
 הרע הוה המורה בתורה שלא בהלכה . לא ידעתי איוו רוע רעה הרעם
 פליו . אם אולי שמע שיש להקל אצל הכלות להפסיל פסירת בקיים מיד
 כטסקר עשייה . תחנה מיום הפסרת . וא"ל להמתין טע טונות כטאר
 הנשים . וכך אבי מורה ובא אצל לטבול באתנע ימי פסירת וכה מ' איכל
 למייר . ר' ז' ונאמר דעתא טביטתא . אלא ודאי טעם בוזון . לפרות
 פני האדון . להפיר כרת דאורייתא שהוא אגלו תקון אשתני דינא ואטעט
 קטלא . לטעה יהא אלא ולקללה . גם הטיוו וטבטוריו טכחו פתי טניס
 שילך בניטיות פסולים . וטעם טאמרו לו טדוע הולך בניטיות פסולים .
 וטשיב טכעה הוא טחת טרדנו . אמרו לו יפטיט נא הכנר . ונטעה לו
 בניטיות כשרים . וטעה הם כשרים ע' הספר הוהר . ספרה האשה
 טטובה קילה (ט' היא נכר הנאון טהר' כ' ו' וטעה כטוזה לר' ל') נ'
 בהיותה לפני פתי טמים כ' ט' על כטואין כתי' על טעודת פטרננו . מיד
 אשר פקוטה . והיה גם ה' ה' ה' ט' על הטולקן . ולקם כום יין והכילאו
 א' י' . ודבר עזה דברי טסוק . ואט' ולקם אותה בידיה לפיני כל היוטבים
 וא' ל' קרופתי טביקתי את . וטעם טטטול בגורלו . וכל זה ראו גם טלו וטוב

וימר בעניניהם . כאלו כמורה . סט וטע טטן בנייהם . ואלה לנא' מורה
 פטויקים כיד ה' ה' פ' ט' כר' נורד פיהוים . גם אשר דאומה כל אשר קרית
 פטיניא רבית כטא ככדו . כי קרבוים ארו . טפלס ק' ככדו . טד'ן
 מוקדים במרדס . הלא הם בני טקוואלו וביטוד בני טינה הטכוסטיים .
 יאקב פלטווינג' הטטפסה הירוקה . הייש טעס וטטנו וואלף טקיב' .
 יאקב הילדסום וכני נתן השוטים . וטוד איוה טריוטיס טקנה הטטנה .
 אלא הטמאים בכל הטר'ן . לקללה טלקתם ויטמו טן האר' : מטעה רים טר' .
 אט'ר טוב טרסון גדול כה"ב . וטעטל כטכיל ה'טן וטלפו לו קהל כרלין
 כך טטות לפור ולפיוט . ארשום א' א' אדס כאחן כטס כתן כר' ק' טוטט
 אויטר ויאבר כה"ב טהיא כטו ימדה לאמר אטכוריו און ופי כוטט טל
 קטעט טר' : טכטלה היה טפטה אותה . גם רעה לאנפס ולטכריתס
 טכטל לו ככדוה . והיא כאשה כטרה מאנה . ולא טעטה אליו וכראותה
 טאין לה כטושה טכניו . וטעה כרירה על דת טעה . קבלה והודיעה כטרה
 לאניה . ויהי ככברה אליו יום יום טאינו אטיס טלבוסה לדבר אוטור
 כרת . הלך אביה אל ה' ה' טר' . והודיעו כקובלכא רבה . ויאמר לו טאן
 יימר טהטת הוא כן . לכן תטלם אלי את כתר ואטעט טהכפיה . טור
 האב ואמר לבטו טתלך אל האבד ותניע לפניו דברי תלוכה על כטלה .
 ונטעט כטטל את זאת . אייש את אטתונום להכופה ולהרנה . אט תניג'
 תאוזה דע עליו . אך כזה טתלך אליו לעשות ר'טנו טטבוא לפניו . והוה
 וט כטטוט טל ט' ב' כטובה . ונור עליה כטלה טת טתקטט וטטיס טתלויה
 עליה כנרי' ט' . בלבכה אל הרעב ככלב . ונטמו טוקקס לראות אטה ילדה
 טתקטטת בימי אד טלו לפניו . ונטע האב כלבס האטם לאלטובא טקוטט
 כנרי' ט' . ויחמה מ' אד ויטרטם עליה : ויאמר ליש טדוע את כתי הלבס
 אליו . לא כאטס אט אכלת על טורכ' ידוטלי . כדרך כנות יטראל לפי
 כואת . לא חודס ולא טכע הייט' ולהטקטט כנרי' כטטוכין . וטמן האטס
 וטאמרה אני יכולה לעשות אני מ' ורה כידו . וכפוטס לפני ארי כן יטכר
 כל עטוטי . אט אטרה את טיו . והיא פלכה לקיים מאמר כטלה . וטכרה
 לפני ה' ה' ה' הנורר כטרה וחרדה . ככטורה טטולכת לקבל פני טתינא פניו
 טל ה' טוכ . וט' אותה ויאמר כתי את עיי טיים טוניס טס אויך ולכי לדרך
 כוה טכרה טלפניו כלי טום כדור אטר . ומי יודע אט לא ככר'ס כטטל
 טעט (טטוא ודאי טכת הארורה . כאטר למד וקבל טרצו) אט אטק'

לכונן עליה כבודות התקמת איתת חיות והכחות או שהיא תשלמה באונן
וכו"ה ה' הירוש' אך האשה המתה בלדתה ונ"ל אם קבלה"כ קמיש' ואביה
הוא האוזן בכלי השמות . שסער לו הכער העוטב וואלף אייבינער . שה'
לתקבו . וזאת לו חסין ככון לנ"ל לשיכית עליו כיוור הפסילים כנ"ל ונער כ'
המ"ן שר"י ויאמר לומה אכפת לך . בימים האלה כפרד אשר מבני פולין
אשר היה מישיבת המ"ן . אשר שהיה ארוך בו מאד . ונלה המ"ן סולן
בניצית פסולין וה' זמן רב . והוכיח אותו כלומר הפיר הוכירו . ונער כון
והוכיחו כנופסה . לכן כפרד מקין . וישב לו אל ארצו ולביתו . בודאי עשה
ואת המ"ן למען לא יהיו לו הנגיפות עדים ויטפחו על פניו . כראה שזה
עשתו לנ"ר המ"ן וכימקו עמו . כעון יהולך לו :

בזמן היום כתב המ"ן מאשר מבני מ"ן . הכקרא ארון גראטואל
שהמנין ארוך . מה שסל זילותא לכי דינא כפרכאות שתבז ומבז שליטות
הטיל על דוד עשרתו . כר"פ תמו רי"פ (הראש וראשון מן כ"א שהסדרו אותו
למלכות) היה לפליטה גדולה . ושק עשות דקה כך רב . ואמר כי נתן
אותו לרצ של סהמה . להוצאות הריב . הגה נתקיים מה שכתב על עמו
בפיוס לומע ערות שלו . כפ"ט העכס המשיג כמסר סכירת לומות לפתור
לו חלומן . כי רעה נגד פניו התכבא . וכך כתאמ"ן זנתקיים ככל עוקף
בו . וככניו ורע מרעים נגד השמש לה אותם הוקע . כעופרת ללל מקף
שאורו כעוד יומם שקט . כלילא פקע . כפמס כקע . אשר אשר לא יכלו
לו כל וקני הדור . הקים הוא עמנו את כנו הכער לאורכ עליו . ככניו
בדליו הקט . מורו כקט . מוחו כקט . אשר זאת ככל הער הזקן העורר
ליהודים המ"ן העוטב אייבינער בשלוי הדדוקן ר"ל סימן לשכרה והענין
לללות ערותו . למאוב מימי רגליו דרך שפופרת כדי שקוי המים שנסעה
כפוח ונתקיים בו מ"ט כדועה . היא נלפתה עממה לשכרה התקום נלה עליה
אך כואת לא שך עד המכה ע"כ כנס הפעם שור לאתנברי לגדולה שוותמתוקן
כלי ספק . לא יעשה ה' תורתו פלסטר . בעשרה בו נמכר הבית
והנן של הכער העוטב אייבינער . שעתרו לו כסך חסין גדול אפשר עשרת
אלפים . ו"א הרכה יופרעט ואלפים ר"ט . על הוצאות ככניו והנן כמכר
הכל כער מני אלפים ר"ט . בית גאים יסא ה' . ויבז גבול אלנה . ויוכזו
לישב שורבות ירושלים ברכה . כרך אשר הראובוואת : לני זאת במעט
לדנה שארית ישראל החמונה : מן הכל היו נוסים למען השמרכה הנדולה

של אייבינער עם כנו הארור הלן . כי הפלורנים להסתפק שאל ישחש
פס"ו . מאשר שהעוטב הזקן מנלס . ימילו דרכיו בכל עת שלא כדרך
הכעס . ומה נס כפעם הואת טובה לראות כניו עם כבוד ופסידות עזים
ורכ שלא כפאה בישראל עד היום לא נשמע בזהו מתנהג כפכסויי מלוכה
כפמחי והאחינו . כ' שכלה ליו סוד מלאכת אלקימיו ומקום לוהכ יווקו
זשית של ספר נכר ובזור נקלים אופיר . לכן לא היה כסך בחסד אללו
למאסה . ושימרו השנתיים עליו על סוודו והוכחותיו בזמן קצר הכל'
כפני מנה שהיה כה . שכלס לכן שסיס אלק סוק . ו"א הרכה יותר מזה
מלכד מה סכור בהוצאת הדרך ומחשתינו כארץ מעברין ואוגרין כסדרה
גדולה . ושמה שתאום לפני כוא סכרי : כמכר כל אשר לו כהכ"ל כדמים
שמיס' ולא שלו כל דמי סכירת שסלוליו וקרקעותיו וקדושותיו . וכסונו
ומשטיו . לשמרת אלפים סוק . ולא לתשקה אלק ויפאר סייב לפסוליו
ונעלה מלאכתו שהיה לו בבית ובנן . שרליס סייס . קרוב לכן הכל' . מלכד
סכות ששטה אגל יהודים שקולים לכן סנוס : והוא מנוד כמסמר ככרין
כעת : על אודות סוכותיו עם .

מהבו את ה' כל סוכדיו והשלים על יתדוטי גאווה . לוכד שכמים
בערמס לשוים לסלולשכינה כותסם לאמר לעמו כל העמים
בס לראוה :

והנה קשכנו סעתה יחאסו בו שונבים . כתועב הזקן וכסול : באשר
באתק סתה היה ללעג ולקלס לקלון ולחזוק מרבה לסביל בעינו
שרליס ונמולים . אך הנחנדים לנע"ל . ככל זאת לא שנו מדרבס קרטה .
לפועת עליו כמקר ובמקרה . באשר למדו (סכות רבס) למועט מקד
המוק ללאו . וכתכללו (את שריס כחתו ורבן בלי נבלום) בעדו
כאדור שהוא לא חטא כזה . אס בנו הרע הוכס והטעה אותו : מה יעשה
הלב הכדוק והקדש . היה כשעו לאוי לפסמים עקושים בלא : מאכמיס את
הירוש : ששם פנחס יבשים האמת . לכן נעה אכסיס חיותם שהיו כרובים
אזריו וספלה ואדוקים ורובים בו . נגזבו לשת כואת : ואחכ"ל ר'
לאלה העומדים כחריס . ופוטנים לכדן יום ללילה כו' . באשר אליהם
הלא עכ' כשכרת תדוללו עכשו למחות . בי טכס גדול רכבס (כנס חכס
היט מכניאל בעיניכס) שסס לפי דבריכס הסוכסבים מ"ו אכד מקפת
שקשתי וספחותיו שסתבאר כה כפני כל הימז : סכס בעינו ונבנן נגד פניו

לבו להסתדר לפניו חלק כמו כן כפרס הנלוו לכל העמים • מספר וכתב הא חזון שבניו הארץ גם בניו קוסקיו פלמניס חיזורים וערלים • כי גם
לקארל אנטאן • והדמיסו בעולם סטער • להיות לזכות מינים למען יבנים מהם הכינו ויפיו • וכי ראו ערותו די כיוון וקצף • והכפירו על ידו
היחך וסריו • ערב כשמו להזניא עסק חפיו כלמון מדרכת גדולות וקוסם ערלים בשלי תלאכה • והפושלים ארדו עולם אלו • ויניסם לרין היס
בכתב הנשתן לרבר חפורס • כי אין כיון וסלם כחמו • וכחיו נגד לרד עשק סבר תלאכה • אשר עסקו אלו ככנין ונעט גבו ימים רבים
אוהביו חודים כרך) ע"גער ובער מיונאי חלבי"ד התכ"ן והכשם אלו ברמסו יעבוד סכס וקשלו לא יתן לו • אך גם את אשר הקיפו כעבור
פיה ערוס מכל שית הסדה • להטעות הסטון הסבלים והכלים הסוללים • וסושרי עמים ולכנים מתבות וזכותי וסאר כרבי כנין כיוס • ויזירי
במרות לכס • קהיו מחיסו בו לקבל מורה ערסס חאזו • להטעו קשוס כנו ככורכקי של חלכים וכרכות חיס קמטיס לספסל וסילונס
אסורים • ולהכניס יכס למלא תמות • עתה עסקו עניו בעירים ועשרי • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
יתקלסו בו • יספקו בו ככפור לנד • וסוסיס עסלו בו לזכר די ערבותו • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
כל רואיו אליו יסניסו שיו יתכוננו הוה האיס חרטיס הארץ חרניו סמלסו • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
אך הוה למסר כרנס • סוסס לסטן למנס • וססס הוה לכל יוסני חל • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
ככלל ארוד סוה ילד • ארורסוה גדל • אוי והוה על תכרת רסס סמקו • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
ביתו עקרי הידיסס וילאס קולווסס הודקס לכפר מדל • אכן כנו כנסר • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
יוחד ארברס תרו של אבא סובר יסרל • ויוזיא אל הרג כניו • על פני • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
בטנו לא עמוס עניו • אשר אתן כני עסאת כסמי • וכור אבי מה מדל חיס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
אני כסר קטן סכל סמולל סכל מדע כסור וריון עני הדטת ודל • להחל • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
כרכר גדול ועמוס כוס • כלי ידיסס בית אבי תחלס • מי כחוסו מורה סק • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
וראס את כולר • פלא הוה כנסה עמוקס מלחני כדרך וו אלך • לחון • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
את סארס חסס כניניס • לטוט כעולם ולברך את הסדיס • כתי ע"ס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
שעטיס • ולסון ראט פסמיס • סיו אגורו על כניו כישמיס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
ככל עון להסירי חון רב אכל הכת הסודרת להיות כעורי סדי עברי עליה • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
לשכמיס לרין לבאר ססס • וכסווי אל בית אבי סיסס חסמי חאר והכל • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
לפני סכאכיו חסערי הגדול וכמי סענוס ויריעתי כי רבס הוה של האיס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
ססס וסתינא • וססק של סעוכירס אויז חוסיכיו חספניס כיקורס סיוסס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
את כניו ססתריות לכת כנדולות ונבלאות כלא אשר לא יתכנו לאיס יסו • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
כיו ססמיס • כי פיל אל תכלס • אעריותו ססיה רעס וסופו לקלון • ככה • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
פיתס סנס ככאחניס אליו חאכסי סודו • אולס הוה בוסיסס למס לסו • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
ככל ככ"ל • ואיך יוכל עכסיס לסליך ססס חסילו להעקיסו על כנו כנסו • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
אסר לא יס סוב ורסי ואשר ססס כנסת סוקן אכ לבס"ל כפו"ן הוה סענוס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
ידיססו • הוה לכדו סיס כסתי • חון ככער חספט חאוס • איס חור ססס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות
אצו יבחה ססס מולס ע"צ יסירי לו רין כורה אכוסית • כי ססס • וסותה עמיה באוסנות גדולה להסיר ולכולי מימיה דרך פיותיה וסמרות

ויאכסכו: הנלית חססס ע"ט כניו •
אספר מה סארט סס חסנדל כון • כיויס ססקו כנסר סארור סס
הוה וסססו נכברת של ססונת יסי סססס לכל לו ולסון כל ססליו
קמנא

בענא דפסחא (הנידע אשת מענדל בון • כיראתה פסלס גויה לכוון
 לכיחא לוי יין לר"ב) וספרה האשה דבר הפלגה מן הסוד כנדול פנעטן
 זכית הנער במאבלי מערכים ומסכה שמים • כדבורים אכוסים ותרגומו
 פבורים פמוטמים כלויים • לרוב היותם כל היום בלי לשם תולעים
 ונכוסים קליות ולועסים בדרך הליכה • נספילם טברס כמיטת
 יתד על דמי השכירות שקבך תמלה • וייעב להם מאד • והנה אשר איוו
 פמוטם ככל מענדל בון למעבר • ויחי סליו סוק מאד כדברתי יאשו ממנו
 פמוטמים עליו ומפיה על פת פרידתו לפי דעתם ומפסכת סאיש הלו מספק
 פפשו לראות אותי מודל לפי שמשם אותי טכיס רבות) פ"א • ובא אלי כתי
 והדועיני והפציר בי לתת מאלתו ומנאפתי לבקשתו והלכתי לביתו ומנאפתי
 שוככ כפטיס ללהבות בעשע הסדר איוו בו • רק מחנוס בלתי מיוון
 וממדו עליו אנשים מ"ח סטבו בלי יקום מוד מקטמו • ומפיה מוד פמט
 מל פרידתו • אנכי כתיבלתי בפניו • ומפתי פי דברה לסטבו בחכי
 בוק' • גה אמרתי אליו בפני כל פמוטמים עליו על יאיש כתימו • והני
 מאוכחי במי' • שפס בא פמנדל • אל תירא מלמות העשם • איני מנעיד
 המטה אשר עליה עליה • תרד שפס • עוד מרת ימים תשוב רוחך ועליה
 סוק ככראסוק • ובריאותך וכשך לאותה • אכן שפס אלי הנה שטאת
 לבי • ומפעת הרבה שאלתם הי' מקימו לאמות ולכסל לנודך איקימוטיס
 במורים מוכרים מל דת גרוטיס הרבה מוכרים • על כן בגוד פליך מולי
 ככד וארוך • למען ילך השכר מן הרשע למל' י'ט פכבורו • ונהנית משלול
 י'ס • לכן בודאי נודך אתה להספיד הקבר סילך לאבך שלא פסכת ממנו
 בל' • הדבר יא ופי כפסד ארדתו בן היה מענדל בן לבריאותו • אכל
 אכד וחדר מכללי פמטיס פד מנעו גושו אל נדעה • ויחי לבם ומיה
 אש' איה טכיס • והמפטר למען וקניתי פלאס יאמר טכיס כתי תרובא רוב
 ימו • אי סביל לי דויין כלי כפס על פמטיס לוי סבות טכיס טכיס • ת'ל
 סתקייסה כו פכפמו • פיה ליה עקב באשן בל סוויס • ומעד פכפיון
 סכל כפכולי • כמי הרוב קטמו פמטיס פכפס • וכפס דה' וקבל
 מאקסל לא טוב מלפתי כמקד' על כן כפן לים סברו ונכסו ונכסו ונכסו לו
 סמי קרפס למצבה ומשפס • ריח' ומפירו הולנדר כקסו מהנער והפציר
 כו לבריאות לים • במא סלמה זאב יקר וצולמו • ומן לים מה חמסכו
 סכל אדם זוכה לכך • לרבי זקן יודך טברה וקוטה יתדו ומבילות ומפטיס

הרכה

פכפס • הפה פסו ככל אשר פדר לים הרב פמטיס ומבילות רבות מאד
 וכפלות לממות את כל אלה • ויחי פמטיס ונכסו כהנה כה פמטיס ככל אשר
 נוייתו • מנה כראכוכא אש • ויאמר לים פמטיס ליעד למפד
 אולי יקרה' לקראתי • וכך פמטיס יאמר לים אתם כדאים לכך ונודתי
 לכם • ויחילו מל כוש • ומוד פמטיס מקימו ומפטיס לו • כמזוה יוכיה
 שפס • בש"ב תקך א' כשייסך הכתר נית שקורו • הלכו אנשים פכפי
 ק' אלהתפלגו הם • אכן פמטיס כתיבה • וכלכו להם כמטה שפית כנוקר
 ולא חנאו הם ארס • פמטיס היה טס כולם פמוטמים כפיה • והיו פמטיס
 פד שמונה פמוט • או ראו פ' פזס פמה פוד היין מר' • כל לבוס כנדיס
 כנדיס סל שבת רבה לילך לכה' • אך בראותו שפס כפן אכסיס פכפי
 אלסונא סאיש מכת עליו ימיד פוד לאסוריו • מוד פמטיס א' והנה פמטי
 כורתאו בא יגד לאנשים האלה • סילכו לרלכס • לפי שאין הארון (הכפר)
 רונה ככך • סיבאו אנשים בלתי קרואים לכה' כ' מלו כפיוס הוס • ובריסיס
 פמטי • כי ירא פ' יגלו סודו לכל • המ'ן וקון וכסיל • מודמו פמוטיס כיד
 פמוטיס כפולין ומפליק אנדות סס א' מהס כקרא פלמה פאילפמטס פד
 כואמשע • ומקבל פמטיס דוק ויין כל ד' פמוטם אנרות
 פפירו ככאי פמטיס • מהנער פמטיס ויאלף אינטיכר מר' כמפיה
 פוכר אור הולן ככאי פלאטן • סככ כליה פם הככרית
 פמטיס פמטיס • והיא לקסד פמטיס פמטיס פלו אורלמו והבעס ארנתי
 פמטיס • ולמחר בא לכה' כונדר • ורעה לקסת הארנקי לפלס
 כמטיס אינו • והוונה מוכרה האורלמו פלו כפוככי • נס הנדיוכי בדרך
 כמטיס היתה פמו ונכס • יוסכת פלו ככוכדקא ככפי ומלופכת שפלת נכד
 פלילו היא ככר מפרת • וכפמו פמטיס מפרת קטטה גלה הדבר • כפרא
 פיה אל רי' פ' והכניסו כפמטיס חרדים • ומאו לא אכס' מוד רי' פ' כדבר מנונ
 פמה או טוכה • ומסלומו פמטיס הככר כמיון • ואלה פמוטיס כידו
 פמטיס • וכפ אייליך • ולמן קרוב • כתן ירוסלמי • ואלמנת פמטיס
 פמטיס • כהעלושויא מורו לרעה קרובי • כפמוטיס וככרין הוונה
 פמטיס היא פלכה לקראתו פד פמטיס • וכפס פמה כקרון לכרין •
 כפן ארסלן הוא פמטיס • ככל פמטיס הככר פיו ככפיו פמטיס פמטיס
 פמטיס כה פמטיס פמטיס • וכפמו' כפמוטיס ופמטיס פמטיס פמטיס
 פמטיס פמטיס פמטיס פמטיס פמטיס פמטיס פמטיס פמטיס פמטיס

סוקן

הכתוב עמי לשלם לו ת"מ עבור הפ"כ תלמידינו ונאשר משכתי מסקר
 שבה וכו' • וזלואה הוא דעוית • וספתי בזה הלשון אם זה אמת ספרו
 פ"כ תר' הגיד לו זאת • אשיב לו שאיני סייב לו כלום ותו לא מיד
 אבל לא יאבס' פלא לי אם דברתי סוף דבר • שלא כסגון בעיני
 אמת ארבע בכל מקום אשר זכרתי את שמו וכו' • ותיכ
 ל"ס פרס • סה לי להאריך כי קצר הדגש וכו' • מובטס אני כנכח
 דכונתי אשר כהירא לי וכו' • וזרח וראין ימנא מדכר"י כינס ואמת
 קוטטא קאי ואמת כנכ ארנס • וזכרות הימים יבקט מעני שאטפול לו של
 שמוטרו כנס • ומעתה אבקט ספרו פ"כ תר' • טיכדני נגד וקני עס
 ויבוא הייס נדון זה לניח מלני • ונא סרוך • ונכרת ברית פרס • וירא
 פולאינו ויבוא • הכי כרנס ואיין שמו זורין ומני ומני • פסתי
 שעתה ובל"ה כרנס פ' דרכי יספון ואסיס לדרך ספתי בני' א' הכס' ל'
 לברונטוי • פ' א' אבקט פ' לפסות עמי אות לטובה וכו' • ובסיב אסיס
 דכרס פ' ידיו נכנס סק' יסאל וואלך • וזלואה לאסי פ' כ' העורכי דכרני
 סק' הספולג פ' :

אבקט שלן להראות ל"ב ר' יוסף פ' ו את דכרתי ע' ל' ככתיבה
 רק כס' סותר להגיד לו מה שכתיב באותו הענין • ונא
 פ' ראבס איך איס פ' בלא תירס אורד ישר גואנט מעה שכתיבתי ספ' ל'
 לא כנאסכה דיברוהאין סמי וכל וכו' • ובפרט סק' סעכס ר' אלי' לוי
 פיה אותו פסם אנלי :

כתב נחאם ס' ל' סוכנ רק להראות איך נס ערוס הלו שעה בענ' ל' לא
 לועד ואיך מכנהו שלך וכותב לו שארי המשי • לכשתו ולבושת עדות לאתו
 סיה לטקול וללס • נס מתבונסון מ' מ' סעטיס לסי טומאו •
 העחק סגוף הכתב של אייבשיאר לבנו הנרול שנמצא כחצר בנו
 וואלף בעה מכירת כלי ביתו • תח' רפסת חקב אל •
 אחו' בני פרטס תר' דעמי סיה אלנך לנקרן כי סרדתי כאוורס סאטס
 בלמי בקו בריאה • אהנס ימיני כוסט לטלוט טגלה עד איטון לילס
 סקסע שלי לגאט ולבוא לקונר רומי • לכן מסול לי על אשר איני סולך אלנך
 יסמני ככתבן כסמק כריאויקי • וס' ילס לך רמואה סליטה בזכות
 אשר בהכרתו נרפא לגו • וסער אי' ס' אכוא ודאי כי דכרס דכרסי
 יס לי לרנס • איסי כירן סכסכיס סכתי רבס אשר סלמתי נוס לכסו
 פ' סכסכי כי ככיל לך לך סכסכי סיוס ודי אבין ספסלל סליך יסונן ספ

אם בני ר"ו חולך לנימו ישבור דרך נימי

העחק סגוף כתב שנמצא על הצר וואלף איינשיין
 בעה ובוכן הנ"ל :
 בללם להתגלה את שמיס'ן סנוס : (הסרה סני' ל' בנו' כסונס)
 או יכרתו ויאכרז' פ' ר' סכלי כססכו כסס ישראל :
 יסי' ס' אלקי ישראל סמכס ויכרך אסכס וסכל ויאי' יכירו כי ספסו אל' •
 יסי' ס' סמכס בגליתא ורומי יבוא סליכס ויתפלל כל בני' כסמי'ן ס'ן סנוס •
 פ' אציג הנוסחות שכחכ בפני הנער יאקב פ' ב' הנ"ל
 ונול ספיו ומקולמוסו כשטף מיס מוגרים כסור •
 חיפלה מה שכחסלל בש"ט בכרכה ח"ב רבני היסנווא •
 ווהי מלה במלה כסו שהוא עם סעויהה בכחב ירי הניק' •
 בלי שינוי אוח :

אנא ס' הסוכן כת' ס' רמס סליוו ותקבל גלתי' דכ' ס' כסטר "דריקס'
 "ובואנו" כו ותקבל דעסותינו כסתמורת דלתתא לאפקא תרין לדאין
 סה דנחת ליחאל והספסי סליכו אורס ספוריס כאיורא ותן לכול עכור
 לליוס תורה סל סכתי סלך יסמטאל לסקה ויורה לנו אם דרך אשר אלס
 ולניס בו ואת סרוך אשר אנו כסמיס ויורה לנו את דרך כססוכס כדכתיב
 וירקמי סליכס סוס סקוריס וכו' ל' ויסר ססלי כל כה וינין כסגן וכל כה
 גלסון ואת פלות סוכס ססוכס לנסתי ולא אסכח סוס דכר ועובלי
 גלות כנאסיוס לקליכתי סין וסיליותן ויכר אל כל ב' ויכרן אותנו ככל
 ברנה וכללס ככל סססס ידיו תפסס סליכו ולהסמיס לאכיל כסר
 סאובליס בו ססיסאל תפסס סל כססס ססן וד' ככל יוסטל אלף סוריס •
 תרסס סל סין ססותיס כס' ס' ססאי יין סוראי סילאס • תרסס סל סכ
 סאובליס כס' ס' ססאי סכס ולהוריס וססן לנו סייס ארוכיס רפואה סייס
 סל ברנה וייסס סל פלוס ססיס לנו כס למנדו וסנדוס ולידלתו תרסס
 סל אכסי קודס ססוקסיס כתיקויס :

מש"ל כחפלה ולחוריע זרע • כוונתס שייבה זרעס להוציאו
 לבטלה • שהוא אחד מחיקוניס • יחירצין שיכחו מן הארץ
 סהרה כידור סככול •
 אח'ו כתב עוד סכוונות שללס זקרע הנייר • לכן לא אוכל
 לסמינו

לחצינו פה אחר זה כח ציר של פנעים שלהם . הוא זמן
 שמזמרים בה ש"ץ שר' בשבת : מיוסר ע"פ א"כ בראשי
 חרוות . וחוחם כל חרוו בפסוק מיס רבים לא יוכלו לכבות
 האזהרה והוא ארוך רש"ן רטן אגושי ולא ידע מאי רש"ן : לכן
 לא יוצג הנה רק חרוו אחד ממנו דרוגמא . והרוו
 ראשם קמאס אודונו נש ק' ונקודה ס' ויחא . דמיני וכו' נש
 מלכא ס' ויחא קדישא . דאריא ורטביא דכו עינא . לא
 אטיובע כלל רוא דמאחר דביחא . מיס רכ' כי :

עזה תראה דרוגמא סמטשה הגיע ובער בנו איבשיצ
 איש היצר . כתב כמו חכור עזבים מהזיק ארבעה
 שמיניות בוגין נייר כתובים כזה יסוד . השלשה אמורים בהמות
 לשון וזהר משוש . כדרך מעשה קוף של לוצאשו . והרביעית
 בנהו תוספתא . וקרא שם חכור רשיבא ד' ו' ג' ימיני
 ימיני ג' כסיל : עם פדוק מלא בני . היה גביר לא ידע
 כי אחרי דגמא יבוא חכיר . ו' ל החלה פיהו סכלוח .
 גתאי ספרא אסתבס חאס ופטרין דגין רין עילאן טא פדוס
 ימיני ברוא דקייממא וכתקנא דאסתטעוה ענו סבסא אטוין
 ופינין חאי דמתי ליה פסקיא של אגן טבא ואינין סליקן לסובן ימיני
 וגדא אתקרי סברא דא על סמוכס דגמא ימיני :

לא חצינו רק איהו דברים פשוטים קלים ירועים מוכפר
 חקוני וזהר . שנים שלשה גרגורים ונער וכתבם :

וארריה טוהו חוללת רעה אפר רעה כתוב עלי . עתס האטון את
 פיו כאוהה ג' עליו כמו גגלה כבור . כי פ' ה' נס
 רבש של פטו סמסוק טב לימיני . וקץ היינון . וערך כתוב איזה לסכות
 סמפר תיקוני וזהר . אף עשה רעו איזה פטמים על ס"ג טר"עס ר"ע
 פסוקי בן ריזן דיק . ונדיקים וכו' כס . ותוספתא פתס בלסין הוה
 אחא . פד וברכא ל' ואחר ימיני אסתח טוין וינהוין סליך רשו דלמלא
 אסתפרא כוין נטופא אטייב לסכוין עלין לשתקרא כ' כי
 סמורא טרא לעינדע לפינתא ונאוקיד לה ככל סקודין ולעטראה בעאס
 ופטרין דגין רין עילאן .

מלכות טאס ופטרין דגין . סממאל ספייס כהולך אפרי טאס
 פטס

טעם של תחור אבה . לפרט כירשא בפלמא . רשקרא לא קאי . סמטוית' א'
 ספיתא לך יאי . ק' ק' נא' ל' שלמובך כסי' ל' כל הדווי מניס בני' ס' לרוס .
 נס את סמנו . רות' זעפות וכוס כד' ס' מלא ססך . אף נמדיס סמנו
 ימזל כל דמטי ארץ . הנכלליס כך הנמר וכפל סמ' : למרכב או לראת ככאס
 אחר : אהס ואכך ככומי . פל מנני ריש סמ' יין סמ' . סמ' כוכס .
 אהס סמ' סמ' . עיסי כמרי . מלכותא בלי מנא . ונכא סליק דרנא .
 דמי נכרא ארסיס כפל טא . יתקטקא דמנא . אהס נתיך ארסאל דמנא
 כיה מנא . ונלסיה לסרו ופא ויהי לרסס לבפר וקטקטס וסויס אף יסוק
 וחסה לסס סררה וסונס . ונכס נטסס סמס קנכס קפו וסעיריס יקרי טס
 וסיהס ארסתך להס למנא : ואתה זבית אביך סאכור מל כניוין ס' קרי טס
 ליוס סרנס : כל יקושו ורע מרטיס אף יסארו לתונס . ומננח לב סלין
 ספנס . אהס סמרא ונכס לסרנא . כטיהרא לל' סמיני כפנרא .
 ליוחא דטיכא דלונא סמ' א' טמא יקרא סוכו סוכו קרא לננו . לכו כאור
 אטנס למלך הוכן סך קירי פלכס' זכפס סמטיני לקררי כטורי ססוק וסלכ
 וסרי ליה למימר עכרא דכורא דלניס מאחמל אכא לא יסכנא כרנא : קיס לי
 כרניס אסתדוק דוכא דכנא . וספיקודו נכא' חלנא . דפטרא ויטי
 ד' יקרי או ר' נקי . וכתב סאי דכני ולא סביק י' מדי . מהיכא אהן
 אס' יקרון חאי סן סיקב זאב . יטק' כ' ס' חוקדס אהס . וסהל סמסורי
 סופרי סקיל כיו וסופרי . אפיל ומלומיה דאכתפאי קטס . וסאס אכתראי
 סכריני כירי ירי . כל פ' חאי נכנא . דמכרנא ח' כניו לי פתק בלילא
 דורדא וססרנו ל' כליאל דילאי . לכר סיני וסאי לי כניס סהנס ספרסוסיס
 וספססס סמרה וסדרכה וסדגה . אסו בלי טיס' זפנה . יוסתס דגנה . וסנאס
 סאד' ל' ס' דלנה . לא אוכל קוס ב סכור אנוס אפונס וסרנה . קינה סא
 וסחי לקינה . ספ' בית לקוין כרוס כניוה : לא אוכל ככרס כמטטי
 סרכיס בודון לא כגננס . אף אס סמא דיינוקא . דאכוס כירי סכנא .
 וחוספתא . יוכפ' ה' סליכס סרס סנכס כמטמתיכס . וסוסס סרונס
 על סקקר לכופר בעקר ספרו ומכרזי וסטיס כמזוכס ותולסיס ילאו
 סמכורכס לפיכס . יוספתא סמכר כ' סמכנס . כהרס סמכ' ענסיכס פנט
 ומכורס סנל' זכנא . כפל סורא סרד לככיא סא דלכ' ככיס אהל לכוס
 כירא דמחאס עוסה כיינא כס נכפי כנונא .

באמת לא היה כדאי הנער הכפר הלז להטלות סמוטל ספר . ודלו
 לקרנא . אף סהכרס לא ינונה : להדאית לעיני קמטס :

בנידוק אלוסי לנודי פורס ונכד עדות בשוכס אס לא יניד ר"ס ו
היער אסד מתושבי קהלתאנו טכסע זכאן לרעכנין כחודס טבת תק"ך
נחל אל הרב דעס • בתוך הדברים האט מיר גוויין הרעב ר' ליב
טאזשוק אב"ד מרעכנין איין כריכען ר' מרדכי בן הרב הכאון מוד"י •
וכתוב באחד סימני טעם דס אחי ונתקף בן הכאון הנ"ל איין בית האט
קונה גוועזן • פאלטאכא כמד ק"ן אלף וסוביס • ודמי הבית גלייך אויס
גראבלס • נעוד סך ק"ן אלף וסוביס האט פרגליטן לסלך רעכיתאדק יר' הי
כדי און גפראנט פה סיבוי של וואלף וסע מעשיבו • וסדיב הרב מרעכנין
ר' גואף הוא פליגדג וראה כאפעקלירא סתאורה טעם סע סלא ראה
סעס רכובי ע"ס • נאוב כב איך גפראנט כמי פטמפתי טעסע מעסע
פטמטישם בכרין • וסדיב ססקר הוא כל טמפטי הוא לטיקן עולם וסקלימות
ומס וואלף פעדין אל וסב וקסקס עם אותו פטמין • וכוה האט פיל
קליטות חכמל גוועזן • נס בתוך הדברים האט מיר הרעב מרעכנין גוויין
איין ודמס פסיב • וואלף בן מרד" וספליג האמר מר מאר • אוב האט
גואנט בתוך פומד הוס פטיסט דרין רויין דרוין וסודות כפלאים אליין איך
כדי עס כוט לייאכין סקמין נוואהר לטון הוואהר קאן איך ב"ס לייאכין אבר
פיוס כדי איך כוט לייאכין סקמין • עכ"ל המדבר כתורס עדות אל יו"ט •
שוב • סעיד אחד בת"ע הנ"ל • וויא ר' טעמן ווילנא זכאן אב גרייט
איין פפודס טיין תק"ך האט ער זיך גועכנט פייט מיר אונג נוואנט
פרשות און וויל איין זיין דבר גדול חבלה ויין • אבר בשוכס פורס סלא
גילה לטוס ארס • ככ איך גואנט איך וויל ניקש ווייטן • איד וויל קיין
פאר עלי הבין • ואמר ליר' טעמן הנ"ל כוס ל' כון און ב"ה סתגלות גדול
בעולם • וואלף בן הכאון מוד"י האט פתטיק גוועזן מן ססמייס דען
כפס של סלמס • ואיני יודע אויב ער ר' טעמן האט גואנט דס בית
פזקנס ע"ס הנן האט ער איך פתטיק גוועזן אידר כור הנן לכר • ונס
סאלינות דחלכלכנין וויא דיא גזררא ואנט פטמיר לסיית כיתות פטמין
היה פתטיק וואלף סכ"ל פלמפלס למסס •

שוב העיר אחד מתושבי קהלתינו לפני טכסע טבת תקי"ט לפ"ק • בן
איך גאכנין עם מרדכי אסיש של סכ"ל למע מרס של דראוב • אוב
כי איהס גפראנט ווארומס טרייבט איהר כוט איין כריב לאכנידעס ער כנו
וואלף

וואלף ססמייט פאררין לכינו סולין לאוש • דען כפי מאמר הפולס סעס
פסטיש אשר לא יטשו • ער ניהס מיס נשים א"א • האט מרדכי זאנאש
דע איז שקר • ווסאל • וסוד וואס קאן איך ראבר • בתוך כדי דיבור
ואנט מרדכי הנ"ל ווען איר וואלס ווייטן וואס מיינ כרודר איז וויל איך איך
זאנין • איך טעאפטי איז פרגאכנין עס ר' נתן • סתן ר' אינג נייאריב
פ"ס טעסד • ואמר על הפלס דרני גוודר פליך פילמס לתפלס מראשו • מי
פלס הפלס באויר לתפלס מראשו • וסע נס האט ער בכרין פ"י דבור
איין מעורא רודרא צין סמיס לארץ גסטעלט • וסוכו איז גוועזן פטס
במנאווהס של מר' כשילוב • וסע נס הפלס פטאי וסכלל וסן ססמייס ירר
ידע לאט וסדליק כמנורה סל וסב ווטלכס איך מן ססמייס גוועזן וסכרס
סלכס כדברי סמאי דאמרי פוטת וסולך • ונס ספלס סמטי' ואכטיילין ור'
סקיאל הוא מזני אנו למידין כסידרן • וכפידוס אמר לי מרדכי סכ"ל
דע כל בדותות וסעופטיס וואס וואלף כווייט איז ניקס ע"ס סכנסס וסכרין
כפופל על דרך וסגוור אומר ניקס נך • ככ איך גפראנט איך פלמס סל
דעמך טיסיס כדכרין • סלא הוא רווק ומתבונן על נשים וכפולות • וויא
קאן אויף איהס איין רוש קידוס מורה ויין • וסדיב מרדכי סכ"ל איך ווייט
כנידור גשור דע אפי וואלף כל ימיו כוט רואה קרי גוועזן • ונס האט
אפי וואלף דען מוס סל טעס • מה טעסע במנרים אותות ומופטיס • נס
כיוור סל דוד סעלך ע"ס סעמנן כו לפטמייס פומוריסי • וסא ראיס טסוומרס
כוט אן סטיין טכס אחת טיעסע פטסעס מטיש • וסע נס איז סמו מרומ
כוור סקדוס סכ"ד סער בת"ע • שוב סעיד אסד פמוטבי קהלטינו
כת"ע אלו ו"ס וסוליס דכריו כסיננון אסד כדברי סעד טלפסיס •
שוב סעיד אסד בת"ע אליו"ס שאמר לו מרדכי סכ"ל כנידור גמור דעס
אפי וואלף כל טכס ריש האט כריס נן פזן • ונס סס סקדוס סקק
סל כסרו: דהיינו מלידו •

שוב סעיד אסד פמוטבי קהלטינו טראס בק"ק כיקלכוורני • דעס וואלף
סכ"ל וסע סמיס טווייסינן פטי נשים גומסקין איוו: וידע על זיקס
נכאס • ונס ככ"ס ראו וידעו עור טני אנשים מוס סמטס ככ"ל •
שוב דיבר אחד פמוטבי קהלטינו עם מרדכי סכ"ל אפי של וואלף סכ"ל
יוס אפעול האט כו עייר גואנט דע איהר קי ווייט אונד עיר לביאן
איך ברע גוויין וואס איר האט לאכניו געריבן פקעטעס פרישעס על כנן
וואלף

האלף ששחא את פולח וטעמא בוקסת וטעמא לרקיש • הכי איהו
 מדרכי הכל גואג • כואת תבכני ויאטנו דכריך ווסן איר ווערט דיא כתיב
 לין וואס איר הספ קדושפמנדרט עם אחיו וואלף ועם שאר אנשים
 שפאטינים בו • ווערדין מיר וויסן דע איר קיי וייט • וסטיב ר"ע סל
 דעקיינס כתבים האט • ווערדין אלי פר ברטער • הכ איהו לר"ם נפראנט
 פל"ר • שמון וילנא • וסטיב אית הדבר דע מיר"ר • שמון וגם שאר סבן
 מיר פר פיהרין וואלפין • יאני הייטי מאין ברבר • איהו וויל ניסן להרב וכ"ו
 פדק • אוב' וויל כערס מנלה ויין מי ומי האמתינים סהם באסי וואלף •
 אליון באופן וכתבאיה הרב דכאן פרעשבורג וכד"ו ואלפין פר הערא שווערין
 עט אפר כתיבת גילוי דעת מן האמתינים דע סב"ד אינס טכאן וספאלא קיי
 פלסין וואלפין • נלמרס כרבים דע ר"ע סל"ב קיי איו • כל הכל' העידו
 יראיה ונודעי פורה וכח"ו ובעונס אס לא יגיד ו"ע לפני הרב הנאון אב"ד
 עקלמיינוב ד' הנדק בנירוק טערה לומדי מורה • וכנירוק ראש הקהל
 עקלמיינו ולראיה באי' פנחס על הפתוס פיוס יוס"ג יוד פמון עקל' לס"ק
 פס פרעשבורג •

העתק סגב"ע מהרב ר' גבריאל אב"ר רק"ק ברשניץ :

בפוחב מלפא כי רעא כחדא הוינא ואתא לקטן איש אהר גברה רבה
 איש פסושר וכפר ואחר לנו כת' ע' בוס"ל הרב ר' ליב פרעכנין
 הא אלי וסג"ד לי שפ"ן ית"ע כאשן במס הוי' חרת ת"ע והוא טעמי קרישא
 וסוד העיד שמשעמיו כעטסה באזיש תקונים סכתן הנכיא וסתיקון
 שמונה לטובל כוי ואחר לי שיוודע כמה אנשים סתוויקין וס סתיקון ואלכו
 עמ"כ יגם הניד לי מה שנטעמד ספ"ן ית"ע וכעטסה מוסר ישמעאל • סיה
 ע"ע הויבור מן השטים כלי למקן תיקון הקליפה של ישעאל • כמו טבירת
 פליס בעטת בריאת עולם • מלא סיה הכלים יבולים לסכול הקדושה וכעמד
 פן סיה מכנים א"ע לקליפה כדי שיסכרו הקליפה קליפת ישמעאל • וכן
 ק"ב אנשים שנטעמדו בעדינות מולין • סן בני' נכ"י ית"ע סהפס כעטמדו
 ג"כ כדן לסיוס תיקן עולם כדי לפקן קליפות ארום • והוא יודע שכתון
 אופן ק"ב אנשים סהם ססידו מלין • וסוכיר איוס מוערים סהס כעטמס
 וגם הנד' לי ערעלי פסיענא נפ' געא' עס נאקער כל סעארט אפר איהו
 גמ"ס

למ"ס ית"ע סל סל הנד' כפנינו כ"ד ס"ח כיוס ייס"ך כ' סנסס מקל' ל'
 העתק מבביות ערות הנעשה בק"ק טריביש •
 ע"י מעוררי טעטסה כעטסה דאשפקר כעפין אמונה כוונת סהיא אמונת
 ט"ן ית"ע • אשר ככר גדולי מקרי לכ מענים ככידים פרטו פרטים
 וכדוים וסחמות שלא לקוביר בישראל מלא ילכו אסרי הכלל וכו' • וסוד
 וכיעור סל הרב ר' ליב סעלסוף פרעכנין ככתבים מכתבים סמונים וסמונים
 וכתגלה קלונו כרבים כחלה כק"ק פרעשבורג ע"ס גביות עדות סהונבס
 סס סאנשים ססיוס וכעטוב כדבר למס' סרב אב"ד מדינס לק"ק ניקל
 סבור • ועל פי פקדמו יס על הני מרי אנשים ס"פ כדיון סרני סוה'
 אכרסס סן ס' כמק"ק טרישט וסר דעמי' סזכולג מוס' גרסון ס' כ' כמק"ק
 שריטט כעכומס סילתא סיבואו לכאן למרס פי' דינא ולהפסיד עדותן ככ"ד
 מכל סהס שידעו ככ"ו ועסי' ד' כמבתי לססה ק"ק ערישט סיבואו סנה לקבל
 סדוסיסן סכיריים • וכן כעסה טכואו לכאן מפ' בקודס סל" • וסעיד
 סרני' מוס' אכרסס כסן סדוסיספ' • מוסס סרס סקיבל עליו ככ"ד סלא
 ימסס מוס דבר ווס"ל •

איך גין קיין סונא סון רעכנר רב ר' ליב סטאטף כמוני כטוהן סיר
 איינין פריינדליכן כריכ גשריון מרשסן מקל' • כעטסה דאשפקר
 אסס וואס לכבוד ססיוס ולהפסיד עידוסי' זוגי איהו כעטסה ססיה כך סיה
 אחר תקל' ל' איוס דער רעכניר רב ר' ליב סל' ניקועין לק"ק טרישט •
 ונחאכסן אלל ב' ס"ר ליב באדאנט • וככמוף ככספתי וגם כלתה כעסי
 איהס איהס ב' כעקעיו סהיו • וסיה גדיל אללי וואי אללו יוס ויוס • ונכעס
 לאסר וס כיוס ד' לקס אותי ספדר כתוך סרר כביתר ליב סל" • ודיבר
 אלי כעספת קולו כוס"ל • ליבר כרודר מוון איהו סגלס ויין כסיות סלעס
 קונק יס כן יראס כסיותות וויא איהו איהו סב גואנט כעכיריק ק' כעטס
 גויר וק"ק סעלספי אוכור' אכרסס כסן מוון איהו זאגן כוה"ל • סבתי כני
 סוא סלך סמיס הקדש וסעסור • דס איו סוין גלגל ווארדין פדך' סמיס
 דס סר ווידרוס סתוקן איו • ווא סכי איהו איהס נפראנט • וואס איו דס
 חססה גווסין כון ס"ף סלט סר מיר בואנט ס"ף סלט גווס סלכין סכיה
 איו דער קליפס • אול' סלט גווס סחירי ויין יאיוש א' סס גלגל ווארדין
 ויין כס וונ' איוס יתוהס סהסיה דת אפר סות אכיה וסיה • וזאס
 אגלו וסוד יסודעס אב וואס סבן געטראגן איו עאכטר כמלה סל' סל
 הקברות

רובא דעלמא רשיקא . ההולכים אחר שיחה נעה ובחלה
רעה של השמן הלו אשר עשה ערכוביא בישא בעולם .
והאגרת ההיא הראשונה : נאברה ממני בעת לא ירעתו
סקומה אנה : ואציגה הגה התשובה שכתב לו ש"ב . כמו
תורגו של פורם הזקן הגל בכתבה ובלשונה .

שילח אלטינה יום ג' ער"ח ארר ראשון אשר"ך לפ"ק .

שמואל בקוראי שזוקנא אל"ה ויפנהו יענה ויחמר שלום ויפנהו
ברכות ושוכט ששפות לו ולכל הכלים חלנו ומתקומסים כנלו .
ס"ה האל"ה כ"ה האל"ה והגידו ה"ו כש"ת כהרר שזואל ככ"י י"ו .
יבלה ימיו כשבו וסגותיו וכנעמים . ר"ד"א :

חיום יגאיתו יהיוס נאצי להרשיב הדבור עמו ולהשיב אצרים אצת
לשואלי דבר : כמד שזכיתי לראות תואר ימיו כתב של א"כ
ס"י : שכתב לא"ה פ"ו הק"ב"ה יוקל היוון י"ו . תפע אדרעם של
ראובן כרלין . מפני ספריו ידעית אדרעם של א"ה פ"ו ס"י . טעום כן
בשכב דבר ולא הגיע כתבו דמ"ליר א"ה ס"י לזמנו הראוי . כאשר
סראובן כרלין הכ"ל לזכרה לפדות הכתב מבי דואר . מפני שאינו לו
קרוס פדענך מסס : ומכשיו הקרה ה' תקרה צהור סניוס ו'ך השכב העבר
גא כתב א' מכתו של ראובן הכ"ל לידו שדרה בתקום הסמוך לכאן והוכרס
לפדות שני כתבים כאשר . ועי' וצינו לסאיד אל עבר פנינו אופיותיו
ס"ה אורים . ומפני שזן לזמנו זה לא נעשה סיגול . אדרכה שפתינו
במונא סל"ר כ ובשפת בקרי . אשכנכו עטרות לבאטי . וסן אצת
פתיכרו סייתי לשכר לו ולכנו היקר אשר לא יסולה בכתם אופיר הראש
וסן"כ"ה שפנר"ל י"ו . כפיותי לומר בק"ק ספד"ח וס"ל"ה שניס שפנרו
אכן האו גבה לזורא כינינו . וקרוכוס כשמו רשוקים . וכסה פדנין וזמין
הלמו וסברו תאו והלחה של רחשי ושעטתי מחבו תאוה : ובפרש תאו
פנתאורר הרשע בקרב הארץ תספא גיט רינין של ס"ן יע"ט . השלמתי
פרש גי' שלמכ"ת י"ך אשר רובו רובא דאינו מככרא . שרוב הדריש
בד"ב וס"ה שפנרין אונרין העם הפועדים של צד סידע לסורו ולתוכחו
וליעזרו ליימיו : אכן עתא אכרן אק"ה פוכית . לראות קורכה וזכנה

יפנה אינש חפלה פלודס . וסעיר פ' רובו השכור לקנא קנאת ה' נכאופ
להסמיד הדת של תלם : וזרוב חוטא לאוירוס אשקריס קאי . גלל כן
הכני הכני מוכן להשיב על ראשון ראשון . וכל אסרין אחרון . מס
לזכורנו הטפור לשלום לנו הנביית מרות זמם . כודאי יום קדוסה נכנס
כ"י כי כחית נורך גדול הוא . ובפרט אם יש אעקוס תנאמיס אקלמלס
והאדרעם יכא לקהל אלטונא ס"ן תוך קופערט אדרעסידט לא"ה פ"ו
ר' יוקל ס"י . ונוסעת אדרעם שלו נרסס למשפ' וזה יהיה לנו לכפת גדול .
כי לו יכרופי דוכרי סקר הדוכרות תתק סלינו . באחרס סכל כמביס
שלנו מסע סויפיים וסקריס . ויכירו וידעו כל יומני סכל כי פאצת אתנו .
זמס מאר מסקס כפטי למלאות את סאלתנו נ"כ לשלום לסם נביית עדות
נכאן סקויס מכאצבי קסלמנו . אכל וכל לס"ס הן כמנע . עטעס סקפס
מנתינו סקלה מסס פיסת פרשמוסי של האכ"ד רבאן . ולסינס וו לא
ססנישו ער הכה קהל ס"ן פה אפד לפתוס נביית עדות סכ"ל : אך ורק
כל זה אינו מסכב . ומלשתי לע"ס השתקות נביית עדות סכ"ל מהעידו
י"ד נפוריס ככני רביס מכני קסלמנו קודס מנכו עדותס ככני ב"ד באן .
ולחוב סטרפא והנאות הכי דואר לא סלסטי . כי אס השתקות שפמס
עדות . והכפוריס סכ"ל כל רואיס יכירוס כי סס ורע ביד ה' שלמים
ויראי פ"טא . כמו שבלשפת קצתס אשר ככשו סכאן לק"ק סיודא . קבלו
כתל ראיס מקהל ס"ן כתוב ויתום ע"י באמי הקסלה . שסך סיותס כאן
נכנו ענכס כפטימות ולפדיוס ולילה ויאן ככס כפתל ועקס . אדרכס
בסלליס יתככרו כי וך וישר פסלס . וככה רבות . ואס כמנא ימנא
פיתגלגל זכות ע"י זכאי כמותו . סיטריס חסלנו רמס עמנו אכל
סרניס דמדינתכס סיכסימו כולס אקצתס לכתוב כפרו נזידות פדס
לקהל אלטונא ס"ן . לשלום לסם הפתק נביית עדות מה סנכנס כאן סן
ספניוס סכ"ל . מה טוב ומה נעים יהיה דבר זס : כי כודאי ספוכס
ימנלו דכריס רביס סלא כודעו סייין . וסוך ככד זס יקנ"ל רוב"ע השתקופ
ספאר כביס . ומפוכס יראה שפ"ס שפסעדינו וסגבנו כאן . וכמרס
קעסן זכבן ר' יונפן . אשר הואסן פסיפא אכל סככ"ס סאיין לזכ"ל
קעמעות סוכ . ועס עטפס סכר ומעסינו . כודאי זס אפד מן פפתיסות
השתקיימות . ואס אחרע"ל נה"ש"ת של סטייר כל פדסי הדכריס אדאס
ועד סוף שפנין כנימין ויף סכ"ל : יבלה סוקן וסס לא יבלו וספאר סייפס

תהו נכי ר"ע אב מקי"ע לפ"ק . בסעת הליכת כל ישראל לב"ה לתפלת
 תפלת העם . הולך בלי תשמישו ומטל עליו מצית אביו לסנר הסער
 שלו . ובין המזרים בשנות הלילה הספיל לנגן של כלי זמר שלו . ובשר
 פן באב היה תפלת סינוכו של ביתו . וסך כנה כמה לשמו . והתכנן
 עמו בטכטי"ם חלכות ושררה . וקשר נטישות ואילני האכל ממזר הסער
 שלו . וכל עץ ששם פרי השמים שרשו . ונטע בחקוהם אילני סרק הקראים
 שקם : ודבר זה היה לביטעפה בקמינו . כאחרת אתם היהודים הראיתם
 עץ ששם בן רבנס עקרת האילנות שני האכל . מה שלא יאית לעשות
 לנו . וכו' לכם . הוא בתוב בתורכם לא תפסית את ענה כו' הכרתם
 סוק חלשתם הדת . ונכרית אשת אשר היתה עקרתת דגא מקרית יוסטל
 סמנר הלו . בקמה בכיה רבה . ותאמר דר לי של מידות טובים הללו
 כשה יצוית יעטייט סכניאיתים למעמד המזב כו' ועכשוו הפירות
 מוכים ומוטלים בחספה ועודם בהכנס נקטמו . והאילנות נכלשו לצינו
 ותקשו עור זאת כשינו ויחסוך ויקרב אנו למזר ולמטרון בלימוד הקבלה
 את ענה דור היוד . ולא למכס הלך ודור כו' (ובודאי ידוע למע"ס
 סך ענה דור הלו . כיוה חסה האים יענושה היה לו כפולין . וכן ק'
 סוודרא . ולא קס בהשם הזה . אשר לא ידע את ה' ככל האותיות והסופיות
 הכוזבים ששמה ככסה קבלות כנודע) ועוד בספר אלו בים אחד נקרא
 הארמרוסטין . ועוד אחד נקרא נתן ארהאלן . אלה הם כת ותלמידים
 שלו מוזרים של השערות וברים אל משיעמו והיוטבים של פתם ציפו לקרוא
 לעבורי דרך המיטרים אורעותם לאחר מי פטי יבור הנה וחסר לב אוקרים
 לו . לנו ענה ותושיה עמר וכבוד . טוב פתינו מסרוץ סו ולא ידע כי
 רפאים שם כשאקי סאלו קרואו . כי מי ראה או ששם כואת . איש אשר
 לא הניע לימי כסם והניכס כמזוה . כוכף ליה שרוי כלא אשה ובלא תורה
 ואלו קראאמי לא קרא . יאומן כי יסופר עליו שהוא בעל קבלה וסוסק
 בקמרי תורה כמו הפסיד עליו אביו למה כ' כ' תקלתינו : באחריו השולם
 ספטיים של סערות של בני . ואיכס מחמשים של תורה שלו . כי נכנס
 אנו ספוא למרן גדול יותר מהני . אף כי לפסומו חילי שלהם : האומרים
 שפנת ליתרו נקמרות הוא אשר כשמיים בשוינות הלילה . נכפול
 מרדפה של אנשים . אלו דבר יגוב ותקא אנו סחן מנה . ובעל ספוא
 הודים לו ששפתו שפולגת לכן . פתאים בחותם יאמינו לכל דבר :

והסנה

והזכנן כמכנן יהוא אשר בשמרון כהן . כרכבו במרכבת המסנה אשר לו
 כל היום . ואכל כל פנה וסופו נראים בוסיס דהרים שלו . ומרכבה
 מנופה והכ . והוא יושב בתוכו כלי כובע כמקת האוזות . וכל מנופתי
 למחות פמלו לסר וליועץ לחלק ללכת בדרכיהם . וכמה דבנים קריו קו
 אף לא יאכה לץ הוכס . ארדנה אולת קסורה בלב נער . וכלי כסס
 העבר יושב על שלשנו של הזמר שלו . סם כל חבורת מרשים שלו אנשים
 וגשים . וסם בילה סודות לפי דרכיהם מה שלא נשמע מעולם . ונוד
 במרס שלא יגלה סוכ אחד מהם דבר קטן או גדול מסודות הכל . ואחשו
 עליו שלא אכל כואתו ככה שנה שרויש . גם אמרו עליו במקום שהקדוש
 האלוקי רשב . וכל סיים מסר זוהר . נדעתו להאפיל סם זוהר דש
 למכר . וכהנה דברי התולות שמהם ובהמדות סן מנינו ימה לתבן
 את הכר . ר"ס אייר נכס מלאן . ובכסו דרך רחוב היהודים יוכלן
 בהרכבת שדשה לננופה והכ . וקרנות ומשרים עליהם . והרוב חקש
 כמנוצרות . ואף שלא ראינו סוס אות מנופתי סן ענה יענו עכ"פ
 שיוכל לעשות עמנו ראינו נראה פלא יתן אלה קנות דרכיו וספן דבר נשמע
 בו . ושאר פטיס הדברים ומסודות שלו . יראה חשב"ת מתוך נביות עדות .
 הסוגים סן כתב זה (נדפסו למעלה לפני האנרות)

העתק חשובה על אנרח הנ"ל :

שירת מ"י אדר ראשון תקכ"א בפ"ב :
 שלום לאהו אדוניי מן סלף הראש והק' כה יוקל מ' . ולס"פ
 סודנו התורני הק' כה נתן מ' . וכל המסתופסים נבילו חזק
 יסגל אשיריתם . וכלל ס"ר ד' א'
 קריתו ונתייט שלשתי כתבים סן פר"ס ה"ל . מה מאד סנדלת עלי
 ועל בני יסירי יתדיר מענדלי מ' . הסמחה כשפתה בקניי .
 לכתבו אי אפשר . כי אורך הציפה תקצר : שגאלתי נכ"י מאן נכל
 מספתינו ת"ל ב"ה סוס סתן ופסול סכת ס"ן ית"ו . ארדנה רודפים
 אשיריהם לעקור ולגרש אותם כפ"ס ית"ו . ונכרתי ברבם בהסנין .
 וכוה יקבל סלמתו הרשע סמו"מ . ה"ס כשטו סה כקלתינו כ' .
 מול זה אקוה יגלס לאר' ד' כאן כ"ס עמטמו סמה בקלפתם . בני יסירי
 ר' מענדיל מ' כמסו ידבה לטס ולתכלה מסוב ונדולה . אף סהוא אף
 כאן

כאן לכוון באן ו יאכי אטלש כתב יהוה פתוח בלי שפתם לווין : כח
מחזא בני טי יכתוב נ"כ . לכתת ולכבוד בני משפסטיכו אנרת טלום .
ולקרובינו טי' ות' .

פין אתי כבידורסה הממוד עם הכטר וואלף ימש' . כת אסד אחרים
מנתכס ככרין ככלי כרול . וכת אפרת טהוא טדיין כהעלטיא
פמטירה טלוי 20 כפלי חלפסות י אס יהא אסד משכיכס . יונס
פאנרת טלום מחבני חכריל טי' . כ"ד סק' אוהכו נקטר כשכותות אהכמו
אהבת טלום סמוכן למרחוק עמסו ד"ס . סכיל פלא אפהמר יווסא
ליידיש דורף ו' ל' .

פלאני לבי לדרום ולתוד כטלום לכל בני משפסטיכו ליידיש דורף טי' ות' :
ע"ש כאס טיס דעות נפסדות כפרדות בין הקהל טסה ונד . יש רוניס
ויס טאיכס רוניס לטלום הנ"ע טסה טמטסו טסה בקהלתכס לאכ"ר
פלאן : אוי כטס פיתופדו יתדיו נאוכי ארץ ונאוכיס אטכוכיס בנייפ
סרס סנדול . לנחת לקרחת אותס טסה טעודיס כדיעות כפסדות כחקום
טיס פילול טסס אין טולקיס כבוד וכו' : ומס להס סיפנס ורעס כניסס
וכני כניסס טר כוף כל סדורות וד' ל' :

בע"ה פה ווינא יום ד' ה' ארר ראשון תקבאל :

מנרת סכ'מן אדוני אבי היטיס סתו כר' : כטלס אלי הכס וכתטככ
פס טר הייס . ט' אויס מיוטס דס חיד וס אויס כטפות אין
ליין כהשפטין פלום לט"ס כאן ווינא פר וויילין חוון . עכטיו טון כ"ס
פיד נעכנליך כפרייאט כטיכדי . וכטכוס ספסוכס אלי' לניית לק"ק
כרעטכורג ניהן ווסרדי . וקיס כאתי לחלות כדרי אדוני אבי היטיס
סי' סכ'ל כאחרית טלום לכס וכלכ בני משפסטיכו יכ' וילהויס משפסתי
פאל כראותי מכריאוטכס ומחטטודכס טעון וכאטר טראית' חני' דרס ת"ל
כני משפסטיכו מכת כטוחס יע"ס כטר וטסור זיכין . טס כאלגס היס
כזיאנ' טח"ק פ"כ עקוס סהאל' כר' : ווסלכר חסורכס איזט
ככל תפונות ישראל : טהיס אכ"ר נר"ס כק"ק דוקלא . וכק"ק גילך :
כטת אכ"ר נר"ס כקהילתנו ק"ק כרעטכורג יע"א . אוי אסד מרנני
סדור . ונס נ"ט טהוא עקיס טס אכ"ר כק"ק טריכוטס . סהוא נ"כ

מפורס

מפורס : אכ' וויילין כפו"ס וויא ככל פולס איזט . כקהילתינו כ"כ נדרים
ויין . אין משפטיא כן של סרוב דקסלמכס ס כטמו מרנני יע"ס . טיס
לו כת פל' ר' אכרסס טעכן כקהילתינו יכ' . דיורר איזט עוסר ונדול
פמפסס ונדרים טום . ווא האכי כור אין דער אררעס סן נאמן דקהילתנו
ע"ו איזט טודות טרייבין לווין . טסיס לרנוככס טעיב טיט או אטני
אררעס אונרניס אכ' כו גמכין . איך פר ויכרי ט"כ וטסו' סק' טי' אטני
תחס כו טעלדין . איך דער איינציג נוסטין דער איהן ככמס פאס
מורף נוסטין : דאן וואן דיורר וואלף יע"ס . אין ויין פר האכין אוב' וואו
טר סררך נוכוט : ט' טעלית נוסטין טעטי . טר כסס מלות כטוטאקס
טפחא נוסטין : אוו אכ' לויט כייא לניכרד רעלאיאקסן פליעס ותפוס .
ועי יודע טס סיהיס סוכו . כן יאכרו כל אויבי' . טליסליך טר ווכי
אהו' ט"כ טי' ונעו' אכיו סורנו דק' מפורסס טי' . כיס מדקק או מקקן
זו ויין על ספאטס טפות . אוכד פון פאסירעטסין טסס חיר כו טרייבין :
כס"ג טחני וואס ווייטר מן ט"ן וואלף יע"ס פאסירט טעלדין ויודרי . כטס
איזט טר כאך כהעלטיא אין מערדין חפוס . ווייליך פולס פאכט :
ווכטטין טיכטס לפונן כרין אויו גליפוט ווארדין :

ע"ש וויא כון וויא טס וויל פאט דיא טופאלי ככטיביה איין טסוס . דמן
דעטס איזט נוסטין אטעכטליך כנד כל פטולס כו אונירין . אין
משפטיא סן נתן ארהאלך כו טרייבין . דיורר טוס אויך איין טידן ככטיביס
גמאקן . ויא סכין מיט איהרי טידוכיס טעליכס סאנדלס לייטין . אוכד
פ' דיא טון כנלס פילויכנר מנסטר ווייטן עטפא נוסטין . סס"כ"ב
פאל כמורטינו . וישלע לנו כגואל דק אמן וואמן . טעכיס ס"כ
עטנדיל ליידיש דורף :

חלי טרייכט אוב' עטוטכיס טרווכי דירט כטלום כמכיליכו ויין .
פרוכי א"ס עיר פלייכט כו טרייבין ולכתוב מיר בני משפסטיכו . ס'
ומרס כטפוס ומשעטס ומכ סמוכ מיר אין כו ציינין . וישלע לייטסיכט
כטס .

פס אגרת הנ"ל כא רעלאציאן הלו מחועב הנער אייבשיאר :

חל פמפטיס ועקנס . נל וואלף הידוס כמדיכס נאמן . לראות אפ אקס
פלריס

הרריס כנ"ט וכו' . וכל כחלכתי כבול כפי דרך העצם האכזבי יקריש
 ארץ פאנסי ישראל סתה : וסיפר לשאליו מרוב תקיפתו אבל המלכות
 חזונית דעכיתארק . אונד דע מר להפלכות דענייתארק ג' פעמים יתח
 אלפסי והוכיס גליהו . ועי' כ' נתנו אליו פאח מחרון יעניאל פ' מ' גרף
 מדואן קספלאנו : לויט ככל הארנות והדוכות המלכות יר' . ויכוז
 דכריו יביר שנתתו להתפתן עם מר שכני קנייסיבאן . עד שהלך ונל
 פסיסור רב עשרו . וגל זה העיד עליו אחיו ר' מרדכי אשר כטוח' ול'
 עד שהי' אז ל' לבול לך לטיר מלוכה ויכא . לראות נכנות קנייסי
 הארביסי ינ' להיות לו לאשה . אבל הי' שיש לו מוס בקרקדו הכין והסכנו
 שזהו כלי ריק גער ובמר עגל חילי בפלמא ודעתיא ואין כו פוס כלי התוסון
 לקבל תורה וטערה . אדרכה כל מעשיו היה המוכיס פשאר ארס . לא קס
 מחסיו קודם עשה יוד אזי' א' ועבר זמן ק' וחספלה . עכ' שלא בא
 כל הכבוד כנפ"ב : רק בלה וזכום הכל מעשיו תעתיסי והכלי עולמי
 ואמר שנתגלה אליו דעת קנייסי ויכא יכ"ו . שאין כפסם משקה לת
 חכמותי' ולו לאשה . הלך חכאן לטיר כרינג ויכא שבורג והעליוניא
 כחט רביעיט ענה' אשר זה כחט קול המון שזה וולף הוא קדש' והר'
 בחקותי' סכ' ל' אשר היה מחטו מעשה כסיס אשר לא ראה ארס מחולס'
 וכדויה לזה דברים ונדכריס מוניס מחסוכיס מחל עם . אשר א' א' לכתוב
 בכרעות וקרה חטם המרתם . ובוט הלך מעדיכות כאן וסור לכיתו לטס
 וזה סני ענה או שית' מעשים נתגלגל הדבר שכל אשר חכת דלהון י'
 בשמו העבד חרעכין . וסיפר ענדולמו ויקרותו רוב עטרו
 ובכרס מעשיו קדושה על וולף הכ' למעט עהוה חטי' והרסיב דכריו
 אין קץ . אבל איה מאכני סס אשר קנאו קנאות' נכאות . הלכו להו
 אכ' דקהלתינו ק' פרעשכורג יע"א . ואערו מה שחטעו דכריס אש
 השחת תגלינה אוניו מהרוב הכ' . על ופ' גבאו פדים . אשר מוכס בהסתר'
 פה ועל קרוביס : וכחטס איה שבוטעו שטכרו ופלפו בא הנער וואל'
 סכ' ל' ק' פדאג . והסס לכרין עד שכל לטיר מלוכה ויכא : ועשה הי'
 לבוס כנדיים יקריס כנדי רקסע וכל סיני כעמוסיס . שני משרתי' א'
 ליכרייא . אונד גאלר בארדירע : האר בייטל בארדירע הש' . א'
 ימגיר איין סיקרעטארייס וכדוס . והסיקר אשר לא כראה אכל
 עני עיניו : עדיה עליו כנווארו דמות סין עוף אשר : כשמו אוירטו

מגשעה

העצם האכזבי טובות באחרו עם וי'א איין אורדן המלכות דעכיתארק
 יר' . וועלכר איהסנו איין באראסן זו מאכין כנדייטס נרוסס סכן .
 דאראן ויך מכל עולם אלס באראסן נענין : אונד טיטולירין לאוט :
 אונדט דיא כנדיירישה כר סטיבלונג האס' . ואלכר איין פראיעקט נמאכט
 פור וואלטי' דיא גנסה קייורליכה ארעטע עת לחס וזון . והמחול לסוכיס
 מורניין . והעטס כסיועט בת דינה אשר מורניס סחס ימ' טגליטו
 בעשטיס . ובאמת היה כל מנתפס לרע ירונו . להרסיב את אמונת
 כוז ושקר אשר המה מאכזביס תפס רוסס . ולעפוך הקטרה על פיה ס'
 גלאסוף אליו כחם עכני ישראל אשר לא נאסו כחזרתם ת"ל . אבל לא
 כחשבותם מחשבתו כ' ה' ונ' הגדול אשר העיד את רוח איה עיושני ויכא
 האשר סימוס ערכי ככללס לאור כניבור פלגיסיס לעשות כפי ידם עשבת
 כנדרו כסלת' פ' . שלא פגליס וידו היה על התפתנה . אונד פראיעקטין
 כוואלס ווארדן . על זה היה שם לכנינו סהלך מחאן ליומבי דראטון
 ככין . ככל זאת היה נטויה והסוכי' ידו שנית לבוא לכאן : מיט כאך
 ויזיט גרעטרה פאראשפריטעטיין : אונד שטאט כמקדס ויין שטאט איו דיא
 מיט סר שטערקט ווארדן דע אפיו' ר' מיכל אלס יועץ מיט נבראכט . ועשה
 על אכניס טובות שתלפ כנווארו . עטרה ככתס אופיר' . להראות את יקר
 ותפארותו ותסדד המלכות דענייתארק יר' . והלך מסינה לסינה והמסד
 לחור אלס טרויס היושבים בראשונה מיט אליד הכד פראיעקטין . אונד
 ויבטיריטיה דינגין . עד שיגא מה שיכא ותגלה קלנוו ותרפסו לעין כל :
 וחספסה עהוה כך היה : זה שלטה או ארבע שבוטעו עטרו ככט על פאטש
 מעט כחמס כנהריס . אפיו' ר' מיכל עם שבוטרות מחאן לכ' י' . והפאנס
 הנארט עהוה הרעס וואלף יע' עטס מעמשינלפליטה גדולה כרסו כחאן
 ומיברעס אפיו' ר' מיכל והלכו יסד עד העליוניא . עטס ככט
 מיכל לכד על המכורג . בינתיס כחמס כין עטס כיו כורסיס סתה . האט
 יסד אשר מנדין ייכף כאך נטיקט אונד כהפליטוי' ח' כ' במן ס' ו' לפיכ
 לתפיסה כרענגין לאוין . דא אכר איה אכט טלסס מדכט
 ויין פרוטין על' שבוטע . ווא ויורט עד ממות ממש ככותין
 כ' עטסיק ויין . עור זה מדבר ווס בא אשר עכרין עם נואס
 לאסור את וואלף הכ' לככלי כרול . ולהביא אמונת
 לתפיסה כרענגין . אודות ס' כ' כנינו על יין אלפיס והכניס

אמל

וְכַל תִּזְכְּרוּ וְכוּ' • בְּאֵימֹת פְּאֵרֵי אֶרֶץ עֵדֶיךָ לֹא כֹדֵשׁ שָׁמַיְמָה וְכוּ' ^{עליו}
 שֶׁכָּן מִסּוּסֵי אֲרָצוֹת אֲחֵרֵי עַד הַכֶּסֶף נִיט לְבָרֵךְ גַּלְיָסִים וְכוּ' • וְיִלְיִן ^{עליו}
 קִדְמָתְךָ אֵין • אֲכַר כְּעַלְיָהּ מִלְּפָנֶיךָ וְיִכַן כֹּחַ אֲנִלְוֹ עַל סִירֵי • וְהָאֵל ^{עליו}
 שֶׁר נִיזְכָּר וְעִרְשׁ אֵימֵס פִּרְטָרְכוֹ מִיִּכְרֵן • עַכ"פּ עַל אֲסוּיִם וְיִכַן לְדַקָּה ^{עליו}
 יוֹתֵר חָן אֲלֵפִים אֲלֵפִים מִלְּפָנֶיךָ מִיִּכְרֵן • עַכ"פּ סִפּוֹר הַמַּעֲשֵׂה בְּקִדְמָה ^{עליו}
 וְעַתָּה לְכוּ וְנִכְרַךְ אֶת ה' בְּקוֹל גְּדוֹל אֲשֶׁר הִכִּיל אֹתְכֶם בְּכַעֲסֵיכֶם וּבְחֵדוֹרֵי ^{עליו}
 מַיִד וְזֶכֶר כִּרְעָ וְכֵת דִּילִכּוֹן יֵשׁ ה' אֲשֶׁר בְּלִי טַעֲמֵיכֶם לְסִטּוֹת אֶת כְּנֵי הַלֵּב ^{עליו}
 מִדְּרַךְ הַקִּיָּים לְדֶרֶךְ כְּעוֹת פ' • הַמֶּס כּוֹפְרִים כְּעִיקָר אֲמוֹנֵת אֶת • וְעוֹבְדִים ^{עליו}
 עַל מִדְּרַת עֵסֶס • קוֹרֵס מְכַכֵּב וְכַס' פ' וְחֵלְפֵיכֶם כְּאֲמוֹנֵת עִקָר וְכוּ' ^{עליו}
 ש' יֵשׁ ה' • וְעַתָּה מִרְעָה גְדוֹלָה בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לִמְעַשֶׂה אוֹן לֹאֲכֵה כְּעַתָּה ^{עליו}
 וְעַתָּה כְּעַלְיָהּ רַעֲשִׁים רִיבֵס הַמֶּס כְּרַעְוֹ וְכַעֲלוֹ וְאֲנִשְׁכוּ קִסְמוֹ וְכַעֲוֹרֵד • וְכֹס ^{עליו}
 וְעַתָּה כְּעַלְיָהּ קִרְאִינוּ אֲלֵינוּ וְיִשְׁלַח לָנוּ חֵסֶד וְנִקְיֵנו לְרֹאשׁ נִיִן וְיִדְוִעַלְעַל ^{עליו}
 בְּרִיעַ אֵין סֵלָה •

הַאֲוֹחַס בִּי בְּהַמַּח שִׁמְךָ (ש' ין) חֲלָקוֹ • יִקְנָאוּ כֹו וְרֵאִי ^{עליו}
 יִלְוּ אֵלָיו לְחַיִּית מֵאֲנָשֵׁי בְרִיתוֹ • כְּעַל בְּרוּת • וְהַמָּה יִבְיָאוּ ^{עליו}
 אֵלָיו אִישׁ מִנְּחָתוֹ • יוֹבִילוּ ש' • מִדְּר' יִקְרַם מִקְרָה-הַכְּסִיל' (^{עליו}
 לְמוֹרָא • לְבֹלֵם יִשִּׁים שְׂרִי-אֵלֹפִים לְרֹאשׁ • וְאוֹ יִפְרַסֵם יִקְר ^{עליו}
 מִשִּׁיחֹתוֹ שֶׁנִּמְשַׁח מֵאֵה ש' ש' ש' • חֲלָף עֲבוֹדָתוֹ אֲמוֹנָתוֹ • ^{עליו}
 בְּלוֹן אֵלָיו רִבִּים כְּחֲלָקֵקוֹחַ • בְּכֵן מִשְׁאֵלוֹ יַעֲצוֹ לְהַרְחִיק ^{עליו}
 שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל • מִי רָאָה אֵלָיו וְעֵצִים לְח' כו' • וְלִמְשׁוֹךְ ^{עליו}
 כְּהַבְלֵי הַשְּׂוֹא שֶׁהָ פְּזוֹרָה לְשִׁבְחָ • כִּכָּה יַעֲזֵן אַחֵי חוֹפֵל וּלְבָנָן ^{עליו}
 הַרְמִי • וְהוּה לְשִׁחִיָּה וְלֵאמֹר • לֹבֵד חֲכָמִים בְּעֵרְמָה לֹו ^{עליו}
 הַהֵלָה וְהַשְׁכַּח •

שילת יום ג' ח' ארר שני חקאל בפ"ב :

מִסְמוֹר הַגֹּל נִיכָר וְגַבְחָן בְּכִירוֹר מֵאֵין הַשִּׁיג הַנִּיעַר הַבְּעַר ^{עליו}
 בַל הַעוֹשֶׂה • אֲשֶׁר הִצִּיל עֵינֵינוּ עַל יְדוֹ בְּמִנְהַגֵי טַכְסִיִּים ^{עליו}
 מִלְּכוּת • הַלֵל בְּעֵשׂוֹק וְחַסֵּה בַעֲצָה אֲבִיו הוֹקֵן וְכִסִּיל • יְבִי ^{עליו}
 הַשְּׂוֹאוֹ וְדוֹן לְבוֹ • לְכַתוֹב לְכַל אֹהֲבָיו וּמִיִּדְעוֹי וְחִלְמִירוֹי ^{עליו}
 וְקִרְבוֹי וְרַעְוֹ כְּמַעֲרִיץ • וְבִגְוֹ הַנְּשׁוּי שֶׁם רַע מִיכַל (אֲשֶׁר ^{עליו}
 הָיָה כִיתוֹ מַחֹח לְעוֹרֵשׁל זְנוֹת וּבְנִסְיָהֵשׁל בַּת ש' ש' • ^{עליו}
 תַּמִּיר מֵאוֹ • כְּנֹדֵר וְעוֹמְרוֹסֵם מַכְסָה שְׁנַיִם • כִּי שֶׁם נִאֲסַפּוֹכֵל ^{עליו}
 מִנְּחָה רִשְׁנָה בִיחֹדֵר • לֹזַח רְגוֹן (בְּרַג שִׁיבּוֹקֵשׁ לְחֹלְהָ ^{עליו}
 מִרְמִירֵם הָאֲדוֹרִים עַל ש' ש' ש' כִּירוֹע) אֱלֹהֵיהֶם וְלִשְׁמַחָה ^{עליו}
 לְעֵשׂוֹת כָּל חוֹעֵקֵה (יַעֲצוֹ בְּרֹאשֵׁם • וְהוּי בִירוֹלֵאחֲרֵיהֶם ^{עליו}
 לְכִיס (כְּשֵׁנִי הַפִּירוּשִׁים) אַחֵר לְכוֹלֵם • לְהַחֲזִיק בִּירֵה הַנִּיעַר ^{עליו}
 לְהַלְבִּישׁוֹ בְּגָדֵי מְלוּכָה וְשֹׂאֵר חֲכַפְסִיוֹ הַנְּאוֹתִים אֵל זֶה ^{עליו}
 לְמַעַן יִאֲמִינוּ בְּכֹל הָעוֹלָם • וְיִבְחָשׁוּ בְּרַב עֲשׂוּרֵיָעוֹ בְּהוֹוֹת ^{עליו}
 בְּזֹה הָאוֹפֵן יִבְצִלוֹ אַח בְּעַלְיָ כִיסִים כְּהַקְפּוֹה גְדוֹלוֹת וְאִשְׂרָאֵל ^{עליו}
 עֲצוּם • וְכַכֵּן חֲשַׁב שְׁחַמּוֹל בְּרִשְׁתּוֹ בַת אִיזָה קִצְיֵן אֲדוֹר • ^{עליו}
 בְּכִירֵי שִׁיבֵל לְמַרְוֵע הַקְּפּוֹתוֹ • וְלֵאסוֹף אֵלָיו הַמְצוֹרַע כָּל ^{עליו}
 עֲרוֹעַ וְכָל זֶב שְׁכַת הָאֲדוֹרָה • גַּם קִצְיֵנִים יִמְלֹו בְּמַכְמַלְתּוֹ ^{עליו}
 בְּרֹאחַס •

שְׁלוֹם לְאֵפוֹ מִיִּן הַלְלוֹף מִדְּלֵשׁ וְהַק' א' א' ב' ב' ב' וְקָלָן יִנ' • לְמִדְּוֵנו ^{עליו}
 ט' כ' ב' א' הַק' וְהַסְרִוֹסֵם פ' וְז' א' כ' נָמֵן יִנ' • יֵאִיר נְתִיבֵי הַקִּיָּים ^{עליו}
 וְהַסְלוֹס מִמַּעַתָּה וְעַד מִסְלֹס א' • ^{עליו}
 ח' אֲדֵר רֵאשִׁין טַעֲנֵהָ עֲלֵינוּ לְטוֹבָה • בְּתַבְתִּי וְשִׁלְמִתִּי בְּתִי לְוִיִן ^{עליו}
 לְכִנִּיר מִקְּדִיל ט' • לְקִיָּים בְּכַתְבֵי יוֹסֵפֵס • תַּעֲטַפּוּטֵל כְּעַשֶׂה ^{עליו}
 וְזֵלֵק אֵיִיכִסִּין • וְהַסְבַּתִּי עַל ג' • ח' א' א' רֵאשִׁין • וְעִדְוִין קַטְמוֹכָה ^{עליו}
 כְּעַרְבָה • וְעַתָּה לְבִיבֵן לְעוֹדֵעִי מִחַסְפֵּה וְזֵלֵק א' א' י' י' • לְאַחַר שְׁתַּמְכֵם ^{עליו}
 מִן כְּעַל מִכּוֹת בְּהַסְלִיטוֹיָא • נִסְכֵל הַזֶּזֵּל א' ט' לְהַמַּעַתָּה בְּעַלְיוֹ • וְעִדְוִין ^{עליו}
 אֵין בְּהַסְלִיטוֹיָא כְּעַסְרִיהָ גְדוֹלָה • וְיֵשׁ אֵין עַתָּה קִלָּה לְרֵאשִׁין כְּעַל טַעֲלוֹיִין ^{עליו}
 אֲחוֹת לְעִיר עֵין • וְיֵשׁ אֵין גְּדוֹר עַל בַּת ש' י' ש' מִן מֵיָא • כִּי בִיבֵי לְרֵא ^{עליו}
 לְקַטְמוֹכָה כְּעַיִן אֲמוֹנָה כְּזוֹכַת ש' י' י' • וְזֵלֵק מִיבֵל מֵכ' ס' הַלֵךְ ג' כ' ^{עליו}
 לְעִלְטֵס • אֲמוֹנֵיו וְכִירוֹי וְכַתְבֵּן רֵגִין אֲשִׁרְוִי וְזֵלֵק עֵינֵיָן • וְזֵלֵק ^{עליו}
 קִדְמֵיָי ט' פֵּה • יוֹסֵב כְּעַ • בְּכַעֲוִי מִשְׁלֵיו הַמַּעֲשִׂים • כִּי בְרִיעַ תְּרִיבָה • ^{עליו}
 בְּזוֹכְרָה שְׁחַתְּמֵל מִחֵיו וְעַל גִּיסוֹ • וְכַס יִפְסֹל קוֹא • בְּקִירוֹר כְּעַל הַאֲבָרָה ^{עליו}
 וְיֵשׁ • בְּרִיעַ עֵתִיקָתָא • וְעִדְוִין כֵּן וְזֵלֵק חֲבִיבֵן • אֵין אֲסַד חֲקִלְפִינוֹ ^{עליו}
 מִדְּרֵס שְׁמוֹ חֲטוֹב וְעַד יֵשׁ • וְזֵלֵק כָּל זֵבֵבֵי • סִבִּיבֵי רַעֲשִׁים וְכוּ' • בְּכֵן כָּל ^{עליו}
 אֲסַד תַּחֲזֵא יִדְכֵם לְעִנְיָה כְּכַבּוֹ • אֲתַסְחֵתָם • וְזֵלֵקֵנו מִכְּבֵּא מִעֵינֵינוּ • ^{עליו}
 גְּדוֹלָה וְעִדְוִינוֹ לֹא יִבְרַע מֵהָ אֲסַסֵר כְּלִי לְקַטְמוֹכָה (לְמַקְוֵי כַת ש' י' י' • ^{עליו}
 וְנַקֵּט •

ובקשתו חמת חסדו הק' מי' סליקום על פאסט מטות להודיעני עבד
מטטיהם של כס' ש' י' מ' אולי סתנלנל וכות ע' וכאי לטובתינו
כזה אנא ואומר שלום מה' נכחות והוא יצילנו ממגילות וישים לעובד און
כ' ד' הק' מסו' ובא' א' סבילידס דארק :

שילת יום ד' י' אדר שני חקבאל' ב' ב' :

שלום לזהו מסו' האלוק הראש והק' כה' יוקל יצ'ו . ולס' בא' א'
האלוק וסק' ס' א' א' כ' ש' כה' לתן יצ'ו . ובאל' ש' ד' ד' א' ק'
בציהי מין וינשטין . ואין זה לקט אלא סכסכ . אחול חזאטי
וקריתי אין דער אלטימיואר גייטונג 37 דו אנכטר 23 מענ'
אין עטיקטן אונזער גריכט אין אלטובאטד גאנגין . דאס ווער
מטוואט אין וואלף אייביש' צו פארן הט . כיו דען 4 וואי' ויך מעלן
אל' ווירדיגין פאלס מיט טטיל שווייגן כר לוסטיג' ולין רפוש חבית אבא'
ווילל כון דויר וואלף אין העלטימאט פלום איזט : מה טוב וואן מעס דער
אן דיום וואלף נופארן הט . ויך אום אין וופר ארעפט בהעלטימאט אן
ויך טעט . אונ' ויין אופלניג' ובלויכליך פיטימירטר פארנייגן

חייטראש סור דיסמאל ווינג הפמדה אויסר דיום עקסשמכל . דו אין
קלין אמונת ש' י' מ' סתן ב' א' אלטיס והוכים . הס' ויך
מאלין צו איינס נתייגן מאן ק' ד' ה' אלטיס כנו לבתו של אמונת ש'
ה' ש' וואלין חסדן ויין . דויר הט לבת' ג' אלטיס והוכים לבדן געבין
וואלין . וועתות פ' ה' סאות . אונ' יענר לבנו חאד' ג' דריים וועשת
ש' ש' אמונת ש' י' מ' איזט ניקס דרוין נווארין . ווא קן עו דעכין
יעניגן אויך גין . דוא סס דוא בארטייעטיונתן ש' י' מ' וואלין ביי
פלעין ייטר פרי בלייב' לטרוותים ווכן . כ' ד' הק' מסו' וש' כ' סבילידסדורף
שלום וטיים לכל בתי' המסתיוני' ש' ותי' :

גם אנכי הק' ש' כ' וסח' מעבדיל ליידישדורף . וזיא איך אויך דער גייטונג
בעסתי איזט נגד סתה סטארק . אונ' ויך אן גלעגן לון ויין . דען
פר שטיהם כנייטונג בדרך כבוד . אלס וזיא אין ערליכר מאן . דער
ס' מ' סכאל פליטה סאכט . ובמדינה ונווירט ער אלס הרעמיהאטל טראק
פ' דרס : דען פמטוס דויר גכראכט הוש' . ובע' ג' פאלט ש' כ' סתאכט
אונ'

אונ' הכ' למה טוב איין אן חפצט שמה רעקמה לווין אין דס דירעקטאריוס
ס' קאמפאס סרייבין . איין סופר ארעטע נשיכט : דס מקום וואס פר
מכוס וינט איזט במדינה מערדין בשמו העלטימאט . עו סמו אנר' דס
קאמפאס סרייבין לווין סטולאהרט ווערן : אונ' דס דערעקטאריוס

שילת עש' ק' ה' אייר תקבאל' ב' ב' :

שלום לזהו חמותני . איס טיל נכשו אותה לעשות רצון קוינו פרכס
ומכניג הק' כ' ט' כה' יוקל יצ'ו . ולכנו שורנס' ב' בא' איך
בשנים הק' פ' א' א' כ' כה' כחן יצ'ו . ולכל הנלוים אליהם יקבאל
שלום אמן :

על גי' חמ' ניכסן סעבר טלינו לטובה דינה לטובה . אודות וואלף
עדיין כתפס בהעלטימאט . נגד סרבות מכה סלסס . בחדר אל'
ע' דעת סלו : אסיו מודרכי פה לתפס כמניעי' של פסח פל . דערנעסן
על מה בכך . רק לעקר ולשרש כת הרעס הוואת . טע' ונפ' טעטינו ג'
ומה טמוטל טלינו ר' ד' לטבר הקהילה פ' כ' פה . וכדי צוין וקנף .
מודרכי ינא חלפנינו ועוקר דיראל חכאלן לק' ק' סטאספי' ב' כ' רב' אית' חבאלן .
פעת סדרה ארעפ : וסס יעוצ' דס אייוק קאליט' . דיקלא ביטא לגבי
קינא דערבי

ואלי' הדבר יגוב . הני טלסה בעתקים כתיים מכתבים סוכים מאב
וכנו מרדכי וניסו מאן דהוא . בלי שפך שמיט' בלה הני כתבים
בעלות חשים . דוא אורבאלין הכושים אלל איס בעטום פה . יתבונט
יחזאס מוכיה ביה אבא ליולו ביה כרגא . מירט יונתן ס' חמשי' בני
עואלף ימ' . להבא בקשתי מחס במילתא דא דאית' ל' ד' . להודיע לבאן
לשרותכם כניי מוכן יומם בלילה יבור עלי . כ' ד' הק' מסו' וש' כ' סבילידס
נקטר באהבתם שלום . סבילידסדורף מ' ש' .

פריכת שלווה הולכת לפני שר נכחות ישראל . ה' ה' הגאון קנדול' אל' ג'
מסור' ד' יעקב נר' :

גם אנכי הק' ס' כ' סענדיל ליידישדורף אק' ש' : הקהילה בבאן בני
מ' ל' פעת סלסה צוויברט . סטאמפי' ווירט כפת אין הויכט כ' ד'
לאג' : בשמו העלטימאט ווערן : משה איזט הרעב' דס אייוק קאליט' :
ב' ב'

להיות ספרות תנכיות עלי לתאר ומאר : וא"ל לספר בשם אופן
 וימן שה' הרעם השמור המושלג מן שמעון ויילבא : היה הולך
 לפיתו ונפש חפה אהזול והייתי בשמאזשי אל הרעם הסביב עלי כנפשי
 הפו' מ' חיווק קאלים תר' : זה המודל מודע בערים האז' נה"ק ובעדות
 הכ"מ ר' ל"מ' : ויספר לנו הרעם הזה' ש' מהנרות אשר נברו עלי . ולכן
 הסכחתי ישר שאין סוס אופן אשר בעולם . ליסע לביתו לאזה קדם ולסכין
 כהת' ב' אלב' ב' ק' אחינו בנימין . וסכה אה' א' א' מ' הרב' הפזון על קן
 נדקי כבר נכרתי אף' אם יתנוב אלי בקיץ הזה שאכזא אז' לא אשפע נקונו
 גזה' כי ינחש עבר הקיץ . אהנס עכשוו מהנרות הסכוכי וכפרתי לתאר
 וא"ל לספור ותמט מיי תלויה כיה . ולכן אין כאן ברירה אלל ליסע .
 נפרסם שכל השיר הים נופקים עלי ברסופ מ'ן וכדומה . והראש' ה' ה'
 ר' ת' כאם הוא נופק בקול גדול . עד עת' אהנו שותקים לר' יונתן ולכניו
 האושרים כן . והוא נופק בקול כהס' כ' . ואה' ב' שלח . אצל הנ"ל
 הרב רבאן . כי חפץ בשוכחינו והוכיחו על זה : ומאר לנו
 כפרהסי' שה' ה' ולכן (דארכיסיק) ואשתו קסע לדרעוין . כי בנימין
 אה' שהיה בנימין אחי' הדומה . ולכן הוא מקבל תבואת ה' גבאות . פי
 בל' ה' יקרה במדינה הזאת כמו שקרה בפולין עם הסומרים . ולכן נא
 וסשוב . כתיי' אין איש שם על לב גודל הרעמות שמסע לי . רק סה' ג' כ'
 שונתים אותי שון תשתי' הק' תר' : אבל בכל זאת אין אחי' משגי' תהי'
 תכעלים אותי ומלחמי כהכלי עולם . ולכן אין ספוק בידי לעמוד במקום
 הזה : ועל שהיה כתוב לי אודות השמות וכדומה א"ל לשני וכו' . הנה
 הסעם השני בעל כי אחי' אין תואר חלך כלל וכלל . וכדומה אחי' בשל' יסב
 ונ'דומה . וכאשת הטעם הראשון ג' כ' נדעה קנת . כיים לי משה והסו'
 לכל כמות רחוקים עכשוו ששתי' הק' הכתיים לת' ג' מאות והזכים בכל שם
 עסק הקנז' י' מאות והזכים שהוא כל רכוש . וכפי אשר בתבתי' לאה'
 א' א' ות' ועל קן נדקי נקשתי' כהכ' ל' כי לדעתי' בנידוף עוד אדום והוב
 יוכל ליסב באלטוכא ולא ינערך יותר . כי דירה ונתינות הקהילה אינו
 פון הנורך וכדומה . לכן דעתי' ליסב משה ות' ל' : ונקשתי' לפעול לי
 הדבנות הדבור . אם אין דעתו עסכת לבוא להס' כ' . כי לא עכשוו
 אייתי' היה שפת הכומר . ונקשתי' חכלי לכפס עלי על שכתבתי' כתב
 הק' ג' ביימי שהות קנת כי נבלתי' למשכב ארזות הכער עד שהוכרתי' ליסב
 לפע' ג'

לספ' כ' באיטעדין ולרפוז שפת וכמו כן הרעם הסמור שאורר שמעון פד' ז'
 ולכן ידי כסות קנת ונקשתי' מה' א' מ' תר' ו' לפיות רזיו כדבר ולדור לאחי
 בנימין לכתוב אלי שאסע מכאן לפי'ם ולמלוס להס' כ' וכדומה . וסכה
 אה' ידי נפשי נקשתי' להודיעני מרש' חסנין יעיני אם עדיין מתנבר דעס
 שערך דעס' כמו ר' יוקל הויזין וכדומה אם עדין כפייס' מ' י' כי הקול
 נכאן טים חפלות גדול כהת' כ' אודות בנימין למאר ומאר . לכן נקשתי'
 להודיעני וחכלי לפעלים הענין כלל וכלל מסיב ועד דע' . ונקשתי' להודיעני
 כל ובר מרש' . וכה' נ' נקשתי' להודיעני השורש מסנין ימימי אה' אהת'
 הדבר שכתב לי הרעם מאורר נתן ארסהלך : יש' של' ג'נה שאילנח
 מוציאין פירוח של זהב שחרור וכדומה הסוכר בנימין ריחא שסטיד
 (המזין) לנו ונא להודיעני הכל כאר היסב' . וכה' ג' אודות הוונחא שכתב
 אלי' מסיס' בהרה' . ואין קול ואין עונה . וכאמת אייתי' ניסל מ' כתבה
 אה' כ' מיהיה קודם ר' ש' כהע' ל' . ולפי הכראה ערביהו סומן לזמן ומשורש
 לזודת . ולכן פליאה כשגבה בעיני . וסכה אה' ידי נפשי נקשתי'
 להודיעני השורש : ולא לפי' הדומה . וכה' ג' נקשתי' להודיעני כל דבר
 הכראה לפידעתו . וכה' ג' נקשתי' לפתסלל בעדי' אלל בנימין אחי' יסלס
 לי רק שני אלפים והזכים יועיל לי . וכה' ג' נקשתי' להודיעני מה מעמי
 בנימין אם כבר השיג בפ' הדמחא לפידוך וכדומה . הכל להודיעני כאר'
 היעב ודיו' ל' חירי כטרוד הדואג ותקוין כאכס בנו מרדכי .
 ושלוש' לה' המובלע והסוכנ' הרעבני גיסי' הקיץ והסנין מד מרדכי'
 עורכנ' האוסכס בכל מיני תשע' הסביב עלי נגזמי' השומלס'
 נמשילות ות' ש' כ' רפאל מ' תר' . ולאחותי' הצושה וקשורה הפסוללס'
 המשכלת מרת ניסל מ' .
 הגה' אין בידי רק נקשתי' לפעול להודיעני א' מ' יהיה סומן הסוכנ' כל
 ליסע מכאן . כי כמו' ב' כל העיר הפס' אחי' ע' ה' י' ש' וס' ר'
 וקטנים ועד גדולים : וסכה אה' ידי ורכב בנימין כנפסי' ה' ג' ניסי' מר'
 נקשתי' לקרוד השורש כהס' נרין להוציא הונאות מפה כהת' כ' וכדומה . ורק
 ישל' לידי הונאות שמש' אדומים וכדומה . ואני' אקשתי' כ' אה' ר' ש'
 משון מכאן . ע' ו' כאכ' ויסי' ר' ה' וכדומה כדרעוין או כדעס' לוי' וכדומה
 הכל כאר היסב' . וכה' ג' נקשתי' להודיעני השורש מענין ההמחא וכפי'
 שפוזר כהכעבי' לאכזי' אחי' רקב ישראל ופוזר מ' ר' . וכה' ג' אודות
 בנימין

לניסין למה לא תשם שירך : כי גלא הכאן דוד כתב לי שה' הניח
 ר"ס האג ספן לקשר בו . ולכן מדוע לא טעה מאשר מרדכי וכלומה .
 עלפי דברי בנימין שמדיין סגן נוסא וכדומה . ולכן פליאה כסגנה כשיני
 ולא אוכל להנין . והנה אורות ימיני באמת מעשיו גוראים וגם לאים
 ודולי לא ראיתי במכתב הה' אבי מ'ו הר' הנחון חר'ו לא האמת
 נכ"נ סאר פדוסים כפלאים כפלא ודיות' ל' מירדק מכותק' לפשט כל
 הפעולות אשר יהי' הדבר סג' ולהנה אהו' ידיד פסטי' ה' ניסי לזרו לבנימין
 לפלוט' אלפיס ידוכים . ולקיים הסכומה טיבא פסיו הקדש כשטאפטי
 וכדומה ות' ל' מירד' כ' ד' הכ' . וסנה אהו' ידירי ולב' חכיבי כקשתי לדרוש
 לפרטני השארך נתן השטאפטי . להודיע לי אם דעתו כוטה לבוא להס'
 אולאו הכל כאר היטב וכדומה וד' . וכה' ג' טכודו שפלו' כהמ' ב' אסל'
 לא נשטס כמזוה' וד' . וסנה שלוס ירוש' כעצורי לה' הנהאן ססופ'
 שסניכ' דוד וואליר' שטיין . כקשתי להודיע אם דעתו כוטה ליספ' לטס'
 כפרסויהטסה כל הפעולות לנאס' ועד' א'וס' ל' מירי . כ' ד' הסרוד וכדלוא
 סג' .

באנרת הנ'ל נראה בעליל שהרב רפ"ב החתום על ג'ע'
 צע"כ בא לירי מרה זו ע"פ הערת בני ק"ק פ"ב גוקס
 להם שלא בשוכתו . כי היה חפץ יותר בשוכת זרע מרעים
 הנ'ל כמו שנפה מלא כתב והוריע חמר דחוי הנ'ל . אחר
 שכבר נחקל באון השועים : ר"ח יאספלי : אשר הריחו
 להיות נסת אחור סמ"ש בתחלה נגד החועב כמבואר בשלה' א'
 ובפתח עינים . בכרי שוי נפשיה הדרנא : על כן לא זכת
 ולא הספיק לגמור הדבר עד שנטרפה לו השעה . שקלית
 לפארפטיה . לא עביר קב"ה דינא בלא דינא :

העתק אנרת דחשונה מרפאל בן גרבי מאלטונא לניסין
 שר דחוי לפ"ב על אנרתו הנ'ל : הודיע צערו כי בא עק צנאו
 שילת אלטונא יום ו' עש"ק י"ג כסליו אשר"ך לפ"ק :

הנה פלתי רבא ונפישא . לזרוני ניסי' סלונק סמו' וסרמבני סמונא
 מוסק סודו סרסוק' קנפוקס' ענ' ערנלי' פרו'
 ג'ה

ג'ה הקדש סמ"ח סג'ל' הנישני אסתול לנכון . וודנמתו כסד'
 גרמינו סמרים וקסיס סחמנכדים סלוינו בכל יום יום והכל גרס'
 בנימין עמו' הוטסס אותנו ולא ספ' על אכיו סוקן וסס כס' וסל' כבוד סודתנו
 הקדומה . והנה ככר נאס' לו סה' שטסה סד' סהססס סרסאסירין לכאן ולא
 סלג' דעסספין . ווס' ד' יסיס סדוד כססס סחפס' כ' ס' בי סוא סיה סקססירר
 סל בנימין שטת ססלך סלסלן . ווא סאט' סר אלס' סרסאסירט' על דוד אונ'
 קין דעססין גסיקס' . ווא סאס' דוד גשווינדלס' . סאט' כהס' וכסה' אפיס'
 סר גשווינדלס' . סכן דיא' כ' א' סיהס' גוואלט' ספוס' וספין . ונרס' סחאן
 סה סיוס' ד' ימיס' . רק דיא' כסל' סוכוס' סכן סיהס' סלך גוסטג' : אונ'
 לססיסה' גרסאכט' . סר סאס' כהס' סעססיס' ווידר' סהין סרסאסירט' . סהסן
 ויא סרסאסססטרס' . כקינוד' סר איו' סגללך ססוכוס' ווידר' דיוס' סוקון'
 סאט' ויד' ססוה' גווסוין . רק סר איוס' סלך סר כארנין . אדו' איוס'
 גסנודו סרוב' גווסוין סר כהס' אלפיס' . סאט' ויד' לאוין סרביהין סדוד'
 אונר' סיינט' ויינין ס' אפיס' סרסאט' ססטידע' . סווס' ויא כסנין גסלהין'
 סאט' סוון כסנין ויין כסגלכס' וילכר' סרסאססר' גסנין . אונר' סאס' ויד' סוון
 סוכוס' ויין לכל סאר' וא' . אונר' כריכן גסרינין לכרלין גסנודו וכדוסה' דס'
 סן סיהס' סייין סיוס' טוכן ואל' . רק סס' סויל קייכר' דרסאן . וסכל' אונר' סיס'
 ויינין סיר' ססויב' גו סעלפין . וואס' דייין וון דונך כרסנגט' וסודו לגויס' .
 כקינוד' סוון סגלדין דס' עמו' ס' סמי' ס' ס' סלכיו סנסון סר' א' סייין סלסג' סלופ'
 סקסוויין וסכל' לססכב' . ויסן כהס' וסר' כי סייין עוורלו' . איו' לו ווילג'
 אס' ואלכיס' סר לקסב' . ויסס' מיר' אלי' ססס' דסן סוט' . וסס' ס' יסלן וססין
 סווא סס' לנג' כקדני' . איוס' קייין סרופס' כסולס' איד' סססוסי' סיד' גור' סר'
 ס' א' ס' . אסר' סרדיין כסלן גיהס' אופ' א' לביתו : ונכס' ס' סס' סר סחנכר' סס'
 סקוין כייס' סחסיס' גו ס' ס' . סאס' ויד' לאוין סייין סססרן סכנו' : דג' יס' ס'
 איו' דער כני כליין . כון ססר' סאכט' סר איו' סססין גסס' א' סיהס' סייב'
 איו' ד' אלפיס' ערדק' כנסי' . עמו' ס' סכאן אונג' סייין גססירע' . איד' סין
 גסו' ס' סרלמ' . דוד כסלט' סיר' ד' אלפיס' . סאל' ד' אלו' סכין ויא מיר'
 סייין גססירט' גיס' ויו' אלפיס' ר' ס' כסנין . איד' כריין סטיטס' כססרת'
 ססייכיס' לכאן . סאט' אדו' א' אונ' איד' כהס' סעססיס' גסרינין ליסרסל'
 (סא' בן נסע' ככר' סמי' ס' סחני' סל' אלי' גוי' סג') . דס' ויא לכאן סיקן ואל' . רק'
 ס' סרסדס' אונג' : ויסרסל' סוא כוכן גנדול' . סר סאס' סלי' סרסאססירט'
 סוכס'

ופכת ר' אלמיר'ט באקני : וסכל זכות אבותי שבטמים : דש ניש
 אקסעטעריס בני : בראשון א' אש' האט עס כוונע געווען וואלן יבטת
 ווערן ר' נ' כ' לכלל תפיסה קוזין : בין בשו' בשלג' רמני'רס
 אמתול האט דער קנין ר' (ראכריסקי) ג' כ' לאוין חלופים זו רוק ניהו
 וואו ארמ' טרוב גנוסין : מו וך בעברך מכוס ויין . א' א' ש' האט דא
 קוסם אונ' ספרד נקויפט : דס הווי ווערש ג' כ' בקרב עוון כר קויפט
 ווסרין . ד'יא כפלי' של אכות סרייאן . וגם דוד מאכט א'ין שטען עו
 קופט איהם מן בנימין יוד אלטי'חארק : הכשעט ואת עמול' לייש חסרין
 בוויין אונ' שטאט זו שרייבן שלא היה עמול' . ה'ואת זוהי מן השמים
 אין דא' א' א' האט עס געייסן למולן זו ניהו בערה (אזל המומים
 רס'ן המ' יעורוהו) ומכשוו עמל' וטן בכרין ויין . אונ' בייא אלן קיין
 כבוד אכ תקיים . האט מוין אין א'ין ספרטול יאר קיין כרוב גסריבן
 לארמ' ותר' . ישראל סרייכט אמתול ברעיוס ארמ' א'יו חפצ' לבנימין
 בכתיב' ואל' נאך טווייגן זו ואלכס צרות רעות . כפי' הכותב דש זל'ס
 צרות ניש ממילס גנוסין . א' א' ש' האט מ'ך וואלן ככס לביתו בעמין
 פכי' מוון טווערן סיכף לארמ' קינד בעט א' ס מכאן סוקר זו ויין . ע
 קוועט ג' כ' אום א'ין מלל ענוס . דוד בהאלט איהס פ' מואת ר' ע .
 מיכל כ' א' א' ר'ט . אונ' ויכט מעטי' דנרוט בעו' ס : הי'ס מכאן
 פפכאזיב' בעו' ס : אדוני גיסי האט אונט כמה פעמים גסריבן נה' כמנען
 בעיניו . מיר כבן יוא אומות ומופתים אזלו גומען . וגם האט עו
 גסיסן ססרמנא איהס בקרוב . וסנה ר' וואלן נעק לארמ' מסיב' זו בן
 רב ונתן לו קישר תחת זכב . ע' כ' נא ונא למען הרחמים . תיכף בראת
 כתב וד' אסין זו פלסרין אונ' וסמין וואס מוויא ויין קאן . אונד מאכט
 עס ססור'ה פעמס גליין אב גיכט . ואל' יסעו דנדכ' סקרים : דס הבן וי
 אב גסיקס . דש מיר גיט ס' ס'הכל לכלל תפיסה ולכלל גיין יותר ווסלג
 פלא' ס' בעו' ווא גרייט א'יו קוסיין קענין : העטי' א' ס' כהנס זו מולג
 דק וייל גיס . בראשון ווערש זו פיל גער הבן . בערית ווערט קעס' הבן
 שלא מעטנו לדברין דבר' אמת וקדש : מ' הכנסת לל' אקצר כ' ד' גיס
 שכותב בקופת אביו ה' ס'ו' ס' הרב גמון ע' ר' ת' . אאר מוטל' ס'
 מ'ס ווי' בעו' ס' ס' צרות רעות : רכאל כ' כ' נדכי .
 ר'א ראימי כתב סתני : מ' ס' הכל אש' חוונתן אכין נוטס למות וי'

הנח פשת מוס כולה . מוק ססוק הכיל זכער בן חמושב הסכל
 הקווער . אער הוציא אל הורג בניו ויסיסם מורה לטני סוכא
 ואטלול' . סעס להנימו ליקר זגדולה עד למעלה : וירד לתחתית סחולס
 זארמון זריס כוטס סיס למעלה . וספס מ' כ' בקיאו ויהי למסוק נס' הא
 ויהי לאל' : ואצ' ג' נא הכה . סה סארע לי' סס' סה' א' פ' ס' . בהורין
 ה' אומי' אזלו לסכת מברית נפלה סקיה לי' כנר נית דירמ' . וסיה עכיר
 מקדס ונוכס כי כבוד להוטיכ'י בצדו ככוא' ש'יו וי' לי' פתסון סה' לדבר א'יו
 א'יו פפסיס סיה משתעט עמי בויכוס . וסרטי' לדבר כל צדכי יוסר לני
 אעדי סיה כוס לו תזידו . ולא וו חסידי' . אך ספסם סתל כ'יקת באריו
 ש'י בעסיס מוחקת בו' ל' רבי איה א'יסוף ס'ך אסר גודת אומר על הקייטוס
 על א'ייבינר סק' פסולות מלאות חינוט ס'ן טר' . ראה נא עתה .
 אסר סכתב סק' קטיסא לכנו עסס וסגלי' . סה' ס' נא הכסר מלא כל סוב
 קון סתק אסר לא ימד . וכגולת חלכיס ווא'זר נסקר . או פתסרפי
 אקול דבר' לטווי בס'י' לא וע לני ולא מרד . וואמר א'יו מעטני אדוני .
 דע כל כ' אני יהודי באמן כו' . סארכתי בו' לבאר לו מה סינו על יהודי
 ארמי סהאן ל'היו סכל הרופות מעטלס איכו מויוות אומ' סאמכותו ככל
 סדברים אסר ככר הגגטיס כספר סמוס (ד' י' ב') סס טראס ראטי'ס
 ואל' אסריתס . אחר סנעה סכל' סל'אטי דברי באמור א'יו ס'י סהסוכות
 סנאטי . סה סאמרתי על א'ייכסר הכני ססוקו וסקיימו ככל סוק' סהוא
 איה גליטל ככל אין אלהיס לנגדו : אין בו אסובה . סכל ולא תבוט . אף
 ועסס וס הכסר בני : ה'וא מעסס מוסו על א'יס סתמוטיס כומוו . ויראס
 סאדון סה יתא סוסו . א'ני סרב דבר' סיהא למען ולקלס למי' סואת ככל
 יכחוב נא אדוני ל'מיר'ס אלה סדברים אסר ארמתי באזוני סיום כשטי . אן
 סס יד לפס וס סיה כ' וקקענין הכסר וסארי סני סנה הקדס ה' א'ותי למי'ה
 עוד בנית סהר לקבל מותר סמוט סל מבייתי סכל' : וואו ככר סיה כסר
 לפלי' סה' גדולה עססס לנחוליס וסגלי' . סך פעוס ונימוד בנה כסס ב'יו
 בעוטק סל בעלי' מלאכות טייס ודלי' . ולא כלכר סכר סעלס אבדו וי' ע'ס
 לריק סיה סוא עזלו כווי' בו כרעיו יסכוד סיסו וסוטלס לא יתן לנס' : אלל
 עוד הקיסו כמדו סווער ככנין סך רב אלל סופרי' סעני'ס וסאנלי'ס כרול'
 וכמוטת סככות סוכיס . מעלה לסכדון גדול ונכסו סרבי'ס כעסס על
 א'יו סכניה וסגודה : אסר דראס סמון סתפלה נדיב לב ורחב דרי'ס לתת
 למגלי'

לפועלים קצת יותר של סכרם. להטיב לבבם למען יאמינו בו. וימינאו לו
 כל השעור למלאכת סבודות כי רכה היא בלי הקדמת מעות כאשר להסיד
 אלל התנדים במדעים של מסקמים אותם. כי באמינים נחשבו אללם.
 שאין עמים כי אס על ימים בפי. להטיב סרקה. מה גם בידעם שאינם
 לוקחים אותם סוכרים הר נים ההם לצורך עמנם. אך לבנות בית גדול
 תלטיין של פר עמר עמנם. בצו מינא לו מס גדול נכסר הלו ככל העיר בלו
 וכה"כ ונס במדינות רחוקות. על כן לא דאגו שאושה וכתבו לפועלים
 בכל שפן לבס זרכי קבנין ומסע הן. עד שגרס חזה או ידעו כי נתלכו
 או נקחו ולא נעמו. ואשרתי בלבי אך זה פנים שקויתי מע למחוק והלכתי
 במתכוין אל קדר הסר א"פ מיניע. ואשראלו לגלות. ואחרת אליו
 וזכור כל אדוני מה שאשרתי למעלתו בדאשונה. לפני בני סנה. בענין
 שנסר אייבטיגר טיהאל לנגב ולקלם ולכלימה ענומה למיר ולשליכוס עמנה
 פהנה כתיישה נבואתי. כי לא בלבד בני עמנו נתלכו שפסוק הן רב.
 ביגס ארינו שדך הפועלים קדלים אכלם ויבלם. אך הטיב הוא אחריו
 גם הפעם דרך שפוק ונתול יימנה אותי כך האנשים אחרים טים לנכר כוש
 פביא אליו שטר רב נמנען וכע"ס יסע יאחד. אכן לא כל העמים שוות
 פמשים מתשכב ומתאמר לבוא יון ומינים טובא. ומפקתי והלכתי לדרכתי
 פמדין השמיים צוטקיים בו ומשכים מת בואו. למלם להם הקמות במיטע
 בכפלי כפלים. ואכר את ה' בקפה מלא טובתי לראות את הגולד במיטע
 היותו סס אני זה שלם וארבע פעמים בורה כבואה בפי. גם כהתחלת
 בקם בים של קוקן וכפלי. אחרתי מלא תהיה אחרית לרע. וכוונתי
 לברוני. וכן כדאשית הראות הנני בבראלי. וקראתי לעמוד כשרן
 לבוא כבודתי. לא על סקר הבטתי לר' א' ולמינו הברקיים שתייכנו
 גרלו פמיות ה'. וכן היפה כפלאה אחר. ובסנת יוס' אחרתי למידי
 הותיק ר' מי' תראה שבסנת תק' א' לפ' ק יחסי א'ייבטיגר לפרסם עמנו
 באמונת ט' שר' כפויי. כאשר יעילת ק' כשסר ט' יונתן. וכן
 שתי כפי תלמידי מקבר הסמר המעובם הנקלא טה' א'. בע' שפמיות
 ספרו כבאוד. ונתקיים. וכשעמד זה הכסיל הנער ובקר. יעדתי סופו
 פאשריו חקדם. אף אס בעו' אבתי לא פלטיין חניה. שפדין הוא לון
 נגף לכני תדינת מעברין. כאשר עמטע להלן אי' ה'.

במתק

המתק. אות באות סנוף אנחה של אב"ר דרבינח. גראב פערל.
 להרב רפויורא ר' רוד שפרויס ע"ה. על אודות החועב
 מס'ר הנ"ל לרעה.
 ב"ה אור ליל ב' ח"י חמוו תקי"ח לפ"ק.

לאכיר. הרוצים בו' פ"פ פמוארים ספורי דוד נר' אב"ר דר' ל' ק'
 פירלא י"א. והסנוארים לטכמה ה"ה הנכידים נכדו' בו'
 כל פד לכי שפלתו יישה באמונתו.
 אשר. שנתים הנדושה שתיקה. ובפרט שלל להתנרות פו'. אכל
 לנדר ה' כי תקראכס שלחמה יקבע עלו חונה. לנלות טפס
 עונכת. יען כי קרס אליו שיקרה לדעת כלתי טהוד נברא. עתקריס
 נעל סס נכס מאור טעה דוד כן חמו' נכי דאשתי במחנותיכם היתה ג'
 ודעים ובפרט מעס בשס טוכ גדול. ככראה מכתב ריאה טלירו פתוס עליו
 לאשן דקהלתכם היתה. ונכתב כפקודת טו' י' ג'. וכנשתי פס הפסוק
 ששנו. והנה גם פה איתנו ונכלולינו גילס מסתרים כמכתב הכסתר ואנל
 כמסנותי ערס נחם עלי נעל טישו לנעא כמפעים להרע. ככר נרש לבי
 שפן מיניחו. ולפס שקו' סו. עד שנותי על אשר אתי שפי פה ה' הפו'
 הר טוהל נאנטי י'ו'. כליות כפאחד אלל כע"ב טלו ה' פק' טו' פ'
 מעלילי י'ו'. להיות שומך ורואה על ממשיו ומנפוכיו. וכס כתיחות
 רבים קפוינא דלא סוי קצי נכרא דרס. קמטה שכולס המה דברים
 קשים כנדיים ומרים כלפכה אשר שפן זוו על דברים. הפיים השכיבים
 כ"ט. וכלמל לטוכו מרברת גדולות על דברי תורה סנגלות לנגו לכנינו
 ע"ש אשר שקרו כמסעותם כספרים שבורים. להאיים תורתם כרבים סמין
 כל. וכמה מלא ענה וססל שיקרא לימוד הנגלה כדרך כלל. לומר
 שאין תורה כ"א הכסתר. ולל וו לנכר אלא אף וו דרס סדרש' א' כל
 אדם שאין כודיעה יר"ל דעת תורה הכסתר. אף כי למד הנגלה כולס
 וידל לעותקה ומנוס. ע"ש ככילה טובה הימנו. ולאריך מאד כסאי
 שנינו. ומלמדו ותיק כנ"ל לא סס סכין כלסויו. רק השיב עליו סס
 שרלי לסחיב. וכרה לו אלפים לעוכס כרס הוי נכרא נבאית אפיו נשרת
 טפס כנויפס. וכן היום פמיות לאוני כדברים האלה וכינא כהן.
 ומפס רופי בקרבי וכוונתי עליו פנים. לשקוד יותר לפסוח באעשתמו
 וכפ"ו

וכפ"ו

נור • ותחל מן קרובי אה וכל מה יעשה עד כתיבת הנזיל • ותחל
 חלקי יעשה ל • וספוק ל"פ ד"כ וכל אפי יטכר • כמו דפי התורה
 אכן ליל כיוון • וראה ענין והזכור לישאל אמת הוא • וחס
 רשכ י"פ כדרכו יין האול חפי יוקוי בני רכ ידמו סקן ואני יתן ספקים
 ואחו ר"ש כוואנלו • ככר ידוע שמסר בירא אייב שיער
 פירוש קט"ע של בח רג"ג • והלך בשליחותו בין האגשים
 להראות זכותו וצדקתו • והוא עצמו מה שהביא לרפוס המוכח
 קארל אגטאהן לזכותו לפני המיר"ה • בספר שחבר אייב שיער
 בעצמו והביאו לברוגשוויג • שם שכר את הסומר ברט"ס
 יקרים שיכראנו לרפוס ויקרא שמו עליו • אולם הוסיף עליו
 הגהות מויליה ומרברי אמונתו • וכבר ידוע ומפורסם בעולם
 העתק כתב מארס כשר ממערין כמומרא יתמא •
 פאסקוויץ ער"ח אייר הקצב"ל •

פרוהא דמשה וכו' • תענת רוב התלאות אשר כתרוננו וכו' •
 יהודה יענה בתולדות חזוהספה משלת לל בני למוקוי מקוי און ומכתי
 עזל כתבו הכותבים מלות ללם עלי טיהא בעילה כתורה שליש
 מלוחים אלוים עלי תולה משותי בקרן כב"י טכור מכריית יפה סכתטרו
 בנוים וילמדו מעידי • מעשה לסתור קראי מל מורה ולהרס הדת ותפת
 הד"ת ישלם הכרסר וכדו ואלוים לני פרק עין יבס אשר לא יכלו לסלחה
 מלכת מעטטים ומלפס ונכטטים כסס הארור כוס לנייהם ויש כדורו
 ככטיס ללכוא לכוס הכדים • ונאלו ונעלו דלת כפני לזון כלוית סן
 התורה תורת אמת • הפכו לשקר וס להס רגלים סמסרות לדון לרש ירוש
 כי ערב תערוכת סוחף חלא כרטיכרא וסוכר כפילים וסוכר עובדים כסוק
 אלל וזכר ודך כיתס יעצד מעמי סעור"ת כלכנות ולכסוע ולסקוט יתד
 כעקוס אזון סחול החנין סנדול הרובץ כעוך יאוריו • יערות מעטות
 כפיריים • ונר זאב טס ככס בוכס ונכוס פסואות חלא טיו וטורטל
 סכרי כדור יעס לו כלי סיר לוי יסטה יין כסיכיס כסך סכל • כטה קו לל
 תארסו כזרר ויעשו כתקנועות וסלים סוכיאלן את סעוהה רנוס
 כקדש ופולס ער רוס סדעלות • וכנסת יורדת לנוקבא סעוהא רחל •
 רל סדיות סקלות קול לוקול אלו • וסיה כננן סמנן וסיה עליו רוס
 סוכרת • סוכר עופ • וע"ר ד"ע סל כתישו • סתף סולר"ת כדור טון

אפרים

אפרים עולם מלומדה בחלמד הכקר וכולם סקמים וקונץ כוטימות סדך
 בתוך הן ספליין כסיר אשר סר על לכ רמ יאמר הקונס אדון לסננו לעשות
 לוס כארץ • וכודאי סנה ימים כאים ויסכנו לו סוי ארון סדן סמסון
 כדסן ורעכנה וסלכן כמו ח"ב כעסרויו סקט סל ססרו סמריין סתרסלס
 אשר יסטה יונס סיד"ס וסטה ולסס וסיה כלא סיס סל אשר יעכס ס' רוס
 סמרוס עליונו לסלות לנו כוסא כור ראסיו • מטיסנו סלמית כן דות
 לוכינו אשר אליו סוףף לכינו וסיונינו כסרה כנינו • וסנה לאסר סהניס
 ליוי סססססס סן סוור סנוכמי ססכר לרף סכאס רע סללס סידוס •
 אחרים לססססס לידו ולסרסס סיוני סססס וירסס סד סיכן סכריס סניסס
 לקין ככסימות • נעטי רעס יתספרו סכיוני • ונטיס כעמיס ספריס
 כמססס סל כלי סיס לכריס קרנינו • ומלכינו כראסיו יסלך לססכר
 רוס סעוהס וסודוניס ססלטיס כססיס לסי סוהסס רנוס סארנינו •
 לכרי ידיו וכו' •

העתק של אב"ר מבראג לאב"ר רפ"ם •
 אר"ש כו' • סנה כעת כלפי לעוררו • כיו סכמו סני סנה לסרף
 סככר סורתי כקול דוסק וסודעסיו את אשר כתב אלי ססס כ
 סעססס סעסוטיס סל כן אכד דסס • וכי כנה לענחו כית סמרוס לוא"כ
 ססס יסססו סרוו כן ורטיס ככטי"ס • וע"ה לא סטיכ לידר או סכי
 דבר ולא סטי"ת סול חלומה • דק כככ לסרעכ יונתן כענחו • וסול
 סטי קכת כהככס • וסורס ככתכו סרוס ס' דוסק כככו ונתן אות ועדיין
 לא כככר לו אס סול סנד סקדוסה • וסנה כעת סלל לדי כיוות סרוס
 סלכד דק"ק סרעככור • את אשר כעסס סס"ה סרכ סרעכנין • ולמיסס
 סיהא כטי סלא יסל תקלס לרורס"ת סיות סורטיס סללו • ונר זא"כ סס
 ככ"ס • ככן יתסכס סס קס"ו דקלסו כדברוס • וינאל סורס ס'
 ככוריס • וסנה אכי כמכס סס ככור סנאכ"ד ק"ק סרעככורג לכל אשר
 יקראני • וסף סקסו עלי סססקר כונדיס סנחלס ונכטי כסוק לכאס •
 עס כל זכרניך אני יתד לסנטיס על סריוות סדור סלל סתפרס ר כודלף
 כריך אתה למוס כיותר אחר סנתרבת סכניס • על ידך סמי"ס •
 סולוי סוכל לסקן סססלקלת כודון לכך כטאט ככמס • סוקס דל
 סטי"ן כור סיקודיס • וסטה כוית ססססס סקריס ככלל • סעטיס
 סייסס לרע • וסרהס אס סוכלו לסטי"כ • עיי"ן • אכל ככר אחר ססכס

מעט

שטח אפר יאמר טובה הרבה • אחרי איכסי טוסה אפר יכול לקבל
 מה שלא יוכלו אף שכמים לתקן • ובאחת נחאזו אנשים מה שפרוהיה
 ונכחו על כבוד הנאז' ד' דק' פ"ב • אשר ראוי לכל מי שיראה ה' שבע
 לעורר עליהם קבול • וגם נגדי עמדו בעוונות • ואזי מקיים דוס' לפ'
 ועוד עון לקומד וזא עטובתו הרמה פשוטה נכונה יתקאל לברא
 והרב ר' שפרוע לא עטבו פאעה לכסיל • כהאן עשה • כי באחת
 מקורה כאשר הי' שוסוק אנלי תתקאל • מהו ראיתי הסונבל
 שנדולה שכתב סינים שלו (שעליו עובר קונטרס פתוח עינים) מהו
 שוויף חתוכו • אין תוכו ככרו • ואין ענינתו רק להגדיל מהו • מהו
 שלפניו וכו' • פוסק על שני הויסוס • כח"ט הכותים שאשרו לישראל עשבו
 בכנה וכו' ככס נדרושו כו' • וכעשה שטול ל' • שמוקף סלימו וכו' ויש
 אל יפקדו כו' • אן ככר נכרר שאין חסובה בו כמ"ל וכמ"ס • ועל
 עוד להלן בעת סגירת הפוסק •

אוריע כלאן • כי אפר סכודם ונפטרם בעולם דבר גב' פ' של הכפורה
 סכורים הקבאים לה • שנעשה סה • אז סה אל לבו ס"ב הנאז'
 עברין כמו דוד ע"ה • לפייסני פ' ד' שהיה בעתלה שתכרד בענין הריב לה
 צראיתו • כאשר השעתיך בעדות ליתקב • גם בסכור הלו • עתה
 ע"ה אל לבו • בראותו אשר האתת ליתקב תודה ומכהיק ככל העולם
 פי ידעתי שאין להיכן הדברים ענינים • וראיתי את כולך ומוקפה שפתת
 סוכור ומיאום • בהתקלת התגלות ענין רש של אייביצר • שכל מנתת
 שניו קדיסה למעט נדול שאכרד מן העולם • הויה את הית דעתיקרא
 יצא דעכורה וזה • ושטנ לשנות דע ולהכר כרית ועק עולם לישראל
 ולא לתסם הפקרתי יי' עם כל ארלי • אז ידע הרב הכ' והכיר ששאו
 בסכור היה פעתה לסכודני בחמון • ושלט לכאן כמס מאות ר"ס לפתלו
 תלקת מעני תעורתם ששה ט' תלה עלי הנקרא עמודי שטיס וכו' (הרעו
 כי איכני שפן ברתכת סכס מכ"ו) אלכל רינתי לנווט בהם • וקבלם
 אפר שחתי • ושתם על הקבלה כמתי עכני הככוד • ואנכי לא ידעתי •
 ונעשה כחמות עה טרעשה • ככנו בהם ענינים הרבה • אחרי הדברים
 והאחת האלה • כעשך לעורר השאורמות שקלו אשר זה • על סדר השכים
 ביום של ניטל • פ' לפני פ' ש' שלהם • בנחת תקבכ' ל' • טעה הפסוק פ'
 ששורת כרית • מה כהל אקוריים של עגל • עשה וזו כה • לא אייביצר

מ"ד • ונעמד שמו אל' הידוק • בחלחלת קיץ של טעה וזכחה שישו של
 התועב שר' (כי על כן לא ראה אנרת שתינו הב' ל) ושתם עמנו שמוס הענין
 אחר כך כל ימיו היה מתחולל בהדרוקן • זמתיין לא עובד רשע דרכו •
 שתקףך דעסכולותיו לבלכל שלות הקהל • ובהשדשות עשיית פו"פ
 עטבו כי לא יבוא אל הועד ההוא • אפר סכרד שון רב נאפר ככיתו נוטל
 על החטה מתחולל כעבליו • ולא יכול שמוד על דליו • ולא יפק שוד אף
 לכוול לכה"כ • כל סכן לבאת הסונה שלא היה בכסו • ומחמו תעגנדי
 שלא יחא להם למטן השפס • אל עשיית קהל מד' • להפיק וזמנו להפוט
 שסון אל נד סלו כרוב כליו • אך טענו בסכונם • שש' פ' שלא שאלו אללו
 כל • שיבוא אליהם לראות בהתנהות כרית פו"מ ככה"כ • חכני סכר
 היה אפר יאזם לבאת ולבוא • אבל בראותו כי לא שאלו אפריו שיבוא ביום
 ההוא שנתדו על השפס הלו • מיהר הוא ושלא אליהם • לסודיכם סכונם
 לנחא נסחתה כחאו • וכן עשה של כרסם • זכר למאת אותו כעשה ובכ"א •
 וזא ונפוצא מסכתו לפוטל • למטן יחלאו ידיו בכסמים המרביסם סתליא
 של עשות סידוס קהל • וטעה כרוננו והשנו גם השפס סתואו וטענו •
 בשגח תקבכ' ל' כאו סתולים מסעיין • בעד כורך נדי רוסיא (המחוכרים
 לעיל • ובספר שמוס) והניסנה הנה • שני אנשים בעלי צודה •
 ולא אבו ללכת אל התועב שר' • לכפרו ולהראותו וזכתי • מלינה סנידוהם
 בעסק שליפותם • ככהני • שכל דורש דמים לכל ספך השואל עור • נדיך
 מלך תתלה אל הרב וזכ' ד' סעייר • לנדך מסקווי בראוי • אכן אלפ
 סקורים שטיס • שינו מדת אנטי ארץ פולין ככל • שאין עוכר אודת השם
 שלא בא אליו • אפילו אם היו סוכאים אותו בלגם • כדי שלא להססיד ע"י
 כך • הסוים שחפסם להשיג מן הקיום הויה • שבעבור כך מלטלו פנחס
 וצמדו שיבשו לריק • אם לא ילכו אליו להשיג • לפניו דברי כששם • כידעם
 תקיפתו • אל כל דע סלו כי רבה • אמנם האנשים העובים האלה לא האג
 שטניה וכל טרס הדרך הקשה והאכזר עד בואם הנהל' סיכעו סכמה ולא
 כקטו ראות סני התועב • לא השנינו ככל דברי פיוסם • ולא ככל התראות
 שטשו להם כנר שלו שילכו רק לתת לו הכבוד ויהא מה להם הרבה • ובאם
 יקטקטו לעמוד על דעתם • יתסרפו יחלו מיה כפ' כובדיהם דיקניות •
 ויאלדו תוסלתם גם כמ"א • וכל זה לא הועיל להשיב פאנמים מדעתם •
 כז' אפרו שאת סני רשע לא טוב • אסור להסתכל כעניו • ויתכור מליסם

הם ולא תשמו ולא תשבו התומלת וההפכה למאותה • ודבר בניהם טעם
 יודעים ובקיאים במעטיו יותר מחנו • כאשר ילונם במאטין אשר מקרוביו
 ואוסביו שראו אלו כל כתי פלסטר ומינות ש"ץ • וברכיה טר"י רכבה •
 ויחי כראותי ואת • דבר כפלא טלא ידעתי דונתו • עכל העוררים
 עלינו תמיד • גם לא האכמי אטכנו ומדני מורס תקנה • הבאים
 לבקש מורה מורה • טכולס דמיס אשר נני כבוד לשלות פניו • חוץ מאלה
 הכאמנים לה • כולאי נאחנים נאטכנו גם ככלי מותם ככמדו דמתי עליהם •
 ועל גרי הכרך הבאים עארך דמוקה לטס ה' (דבר טלא כטעם כמותו
 בדורותינו כנלות הלו • קרוב להם בארע נמלך כבוד ועמו • אולי אלה
 חבני בניהם) ונפתתי לבקשתם כטעלתי להם לקשת טלק כמנוס הנדונה
 שזאת • כמישום ערכי ואומי • וכני עליהם מערים הכסמעים לי • והסתדתי
 להם כאן מיידים ומקס • כ"סך טעוכים טוקאטין • וטעלתי הונאיתיה
 באכפניא • והמותר טלפתי לאחטערדם [תכדור ליד הק' קומכדו סי טלמנו
 לשאטין לסינות פניו • מכאן טלכו טלומים יראי ה' טללו לאחטערדם
 ולא טלאו עכיר טס • אין טוכה אליהם • ולא טלאו לדרכיהם • אין איט
 מאסף אותם הביתה כאשר דתיתי כן הייתה • כי אוטכו הטיין הרע הזה
 כמנוס והבאיטו דמיס • כאילו לצורך עמם כדו טקרי • לא כאחזה את
 אל רוס • והמה כמנוס טלי והודיעוני עמם • ומישרתי לכתוב
 לטס לאחד מאוהבי טמי • לשקוד על תקכתם לטובת מ'ימותם • וכן
 טעה מיד והכלים • לבנות לנרכס גם טס טעוכים טוקאטין מלבד הוצאתם
 כמנה טקופת קהלה טס • ומלמד מה טנתנו קהל הכרדים דטס • ונמקרי
 הכל ליד טק' טל' י זכרה לי אליה לטובה •

בשנת תקפ"ד לפ"ק • סיה טליו טל טמיין ככד מאד • ונרס לקהל
 הוצאות הרובות לרפואתו • טכל כטחוננו היה בכך • לא דרש
 את ה' כי ברוחא' טס קטסו • לכלכל מחנהו • וסיו טוכרמים להביא
 לו אחיאי דסיקא כנוטאה יתרה • והיינו כבורים אולי ינע ה' בלבבו לטוב
 לו • וירחמו • יתקן אשר עות וקלקל טמיס רבות • ולא ימות כאלמו •
 אכל ככובה תומלת הטנפים לכך • תוסלת אומים אברה בשנה תמימה הטיין
 מהכניד טליו טעולי ונכר יום יום • לא בא ברשתו ההוד טמוכה • כאשר
 הגיד ארס כמר כחטן בר טמכא • טמטס אותנו ככל יום לטטני טליו •
 טאל ימי חליו לא בטפללו ולא קראן ט' לא כרך טוב דרכה לא טל הודא וטל

מנוס (גם לא טטט טמנו • לא קיים אחריו) ולא ברכת טכנין • לא
 טטט דבר טכקרוטה • ולא קה"ט אטילו כטוי ט בגל אותה טכנה • אט' ט
 טקל סיה לו לקבץ מיין להטפלל כטמרה אטילו רק כמדרי הקמוך • כדו
 טטטט אטילו קדיט וקדוטה • ולטכות איט' רכמוס טטס • כ"ט טלא דא
 כטטטכוטו למיר תהלים • תטטוט ובקשות ויודוס כלל וכלל • אוטלק
 נדקס לבקש טעניים ות' ט' טיטפללו כמדו לנמרי • רק כל טטטועל מאכלי
 מעדנים • וטטקי דפואות ותרופות טוניס • כל טעובכותו על הדוכא
 מהנוכר טעמך כרפואתו • ולא כעש טהניאו והטעמיים טנה כנוטאה
 רנה • כזה כטט מאד טיטו דקו לבריאותו • וגם סיה מלונס כמנה קמיטות
 ותיכית טעלץ טטלטה לו הארורה טהאליטקי • אף טוט טל נטוט סיה חלוי
 לו כנואר טל ככלו אך לפני כבורה אדו קודס טטירה סטרו הכל חטליו • טלא
 ויאה ולא יעטא) על כן לא דאב כלום אין טיטובות לטותו לא טמנה טל דטו
 גן ועולא טת • אכן כמדת התוכה • כדרך טנא דס סוף טנת חקיל
 לא נטנת טקכד' ל ברנט טאלו יטט • והוטרכו לתר לטלוט טמל פני האדסה
 טלא תכואט הארץ • כט' ט' אברת לכני טכניטין • קנת באורך טענין
 פרידתו כמות ארס • רטט אברה טקוה גוט בלי דעת • כי כתיקיים כדו דטו' ל'
 היטטיא את הרבים אין טטטיקין כידו לעמות טמוכה • טס כל זה טעו
 אטרו רבים פריין • גם קדס סיה בארץ • כי טכניו טל מנכחו רבינו
 הקדוש • אוי לטוים טכך רואות כק' ח' ישראל • אטר טמת כמות ככל •
 וטלס כמה כטפות מישראל לאכדון • ונרס ט' ס' טעולס טאי אכמד לכפר
 ולכאר טל ספר • והטאיר אטרו קללה ורש טרעים טנו • טד היים טעום
 גל תוטכות ה' • וטטטיאיים את ישראל בהכליהם • ככל טמטעים אשר טטה
 הוא טטטרו • טל כן לא טרו מאטרו • ובטטלוליו כטס טמכס • טל
 אודות הרטט הזאת מאטרת • כי טמטו ועל ידו טוטפה טנך בת הפוקרים
 הטתפלספים • אשר לא ידעו ממה כמקוה טוה טד וחכו • טראו הטרונים
 טמורה בטטית טקוק בטניו וכטניו כת טלו טמטוקיים צידו טמה לז' לוח
 סטרו הטטרת • וטקי האמת נטדדת • טלכטוה אודת צמד וטק טיגרת •
 כחוטן כי טכאו הטיין הטופקרים האדרים • מקום לולג' גם כט באיכוני
 תורה • ולטקל ראט כטרהסיא • לכטור כטיי טפטיית חבלי טמיס לנכס •
 ואין חבליס דכר יום יום מתנברת דטו' (להלן אכטמר גם מקנת טטט
 טיטקקרים האלה טטר • טיין ישראל טעליהם) וקונטני עליה איכה ב' יטט

כאשר • כל חרטה הוא צדק המושג כלו מר • הכתובתא שהם נוסף
 ליה • ועוד זאת הוסיפו כת שלו • שמו מעטו מונבא אפרי קנרתו • ציורו
 המותו של לום תמוס בסער • ותלומו בקדרי עשיתם • להיות קחור נגד
 מבינס דמות נכנימו • וואף קינס ועליו ברלין קראו לבינהא אשר
 מלדו להם אחריו נשמו • בעוהו ימי אחריתם • באמת כל לנו של שהזכרנו
 לספר נכנימו • נס אפרי אבדונו העולם • ויינו חקקים טיהא קטון
 שוב ואפרייתו כת • ולעשות לו כבוד כמותו ולהסמידו • הו אדון הו
 סודו • אך מה לעשות והוא סגד כעדינו המדבר • וחסם מינו מלכוני
 עבדו • אשר עסקה את רמו • ואחץ את לבנו ושרפו כבדול וכנחמה
 חצנו • מלחנ אל ס' ער דא • וכלי ווידוי והוסם צפיו חכה • עמיה
 קללת האילוש מוכרת (כ"ס הר"י ז"ל • שייך גוה פסם דס"ד) •
 וכו' סכרה תורה וזכרי סכניא ספם אחד • בגמות אפילו אומם
 שגזר ספם טעמלת והג גדולה • וא"ס מפרסמין סקנסיס חכניו ס"ס •
 אף כי חוטא ועקטיא כזה • פנים רבות הדבה לעשות הרש בעיניה •
 לעשות נמות פולאות לסקונו לסמא בתולה ישראל ללכלכה כגואה רותת
 מוספת מוספת • כח מראות כפשות סלח לתופת • באמת של
 אפי ועל עמתי היא להארך נכמות • כי ונות מרכבות וא"ו • אף כי
 ארכי מתחלה לא היתה לו מוס סכה • לריב עמו פנס כטבילי • ארבה היה
 שוטף לי כבוד ותר חלמודי • בתקלת בואו הכה • ומראה לי סכה ופכפס
 שמויה כת ס' כדר קמט בהרבה • בספרה הטעשת ובעדות ליעקב יע"י
 כי כדר עלי לנפול הרברים פה • לכן ודאו מנד ענתי לא היה תקום לספר
 את האבה • אלא לעוקה בתפריים כל תמוס היה עלי טובה • כי לא
 נעלם מנייך אס ובו אחריו מה של הרבות • אפי כורסקו וכו' סריקו
 לא יעשה לי תקנת הכבד והעבטה עשה הוא לי • עם הייתו וקן ותר
 קמני • ונה לוטס גדול מאר תחם בכל העולם • ואני תולעת לא אס •
 אך מה אצפה ואני שפתיס גור עלי • ה' יענה ללל און כל בני • הלא
 שפתיס ס' אצא • ואמר היינו שוכנים אותו ועשיו • אשר עבדונו
 לברונו • אחלה לא כנים ספסיס רעים ורע מרעים אחריו יכו • כבוטסיס
 בדרבו לא פדיו ולא סס • פודס מסיפסיס ומדיסיס סארות ישראל עד
 פיוס ללכת אפרי סהכל נחשו • באפרסו לי לא ואיין • מה שהאמין הוא
 עד קנו ואל קס בעומו • לכן אף אס האויע עמו מרכות לעמ תאל • סר

כשר טוברים ודס מורים ראש ולנס • ובחכרה כביס על עקב נשפס •
 אשר עליו כסמיו • לעין לא יהיו למכטס מוכיר עון לבית ישראל • וכלס
 ככלות בתמותם אפרי האיס ככלל סכליטל סוס • ולא אפרים כדיו ודבר
 גבורות ויין מרכו • אשר אס אצנס כתן לו' • עתות נמות נפסיות
 תופיות • כי היה כפל כח ובזיה אשר לא נעשתת בת ס' קירי וטריטי •
 הוא היה יכול לעמוד אפסר ד' לו' ס' שפות מרברו עשזיע כקול סוק ובזיאר
 שתק וכלסון מרכרת גדולת • והיה כנפדותו סקס ווכרן עמוס • אבל
 ככלים סללו סתקסם להכעיס את בוראו • וזכה לבו עד להספית • אשר
 איו ואספי סוד • כעשט אומר ארמה לעלין • וסיכו ספטו • גאותו
 סרדו מן העולם • סכל סרדות הרעות לקס סלקו כולה גרוסה • ראשון
 ססמנהו ניא סראד • טכס סכלל כל יומי סכמות • ונאחז לא היה לו סלק
 ומלה ככמותה ארית • רק סכל מרשות סל סכל וסקר ככאס • סכני • כוכן
 לא נכנא כמותו כתיילי דמחיל ועלמח חכסיס סידוע והמורסיס • יקן כעס
 אשה וזכס היה לו סאן סכלס • כל תורתו דומי כגבלס ובכסתר • און ועוהו
 ונלסתר • ועי סימאן מלסאיין • ישיין רק ככן הככור סלנו סהוליד בעומו
 לפת וקנתו • הלא הוא עבד עכניס סקרא לומת סדות • ויראה כגברו סער
 כפלא סנידת לחפ האון • סמוכר סליו • אשר ירא גיד • כי לא קס סקראן
 עמוס בעולם ביונא כו • אפילו כאו' ס לא ולא כמנא מהכך לא' ס רונעטו
 ולא מנה בדכריס פסוטיס כגלס וכעלס • כמי שלא ידע ספר מעלס אלא
 סיה לו הכרה אפי' בלה' ק' אף לתיכוכ קסן לסון פסילום • כמי סודדר
 בלה' ק' לסונו סרות • כאשר כדאס כספרו ביסוד • ומשכ עמנו לעלין
 וסייטן וכפל לסון כל יכוכ בלך כמותו אס הרום • סלטי • כלסן ונרדן
 כדר ניד • ופסיס רעה סורף וזכול • גס דרך סלנו וריוני • ואף כפסיות
 וכחוקים ככלכ • עמס מחלוהו ארמיס כסרלא אוכל כזק פרי סקורף
 סוועססר • סחניס כו סכניס • וסוכיפוחו על סאכלו כוי כדקיס •
 והסיק אק דמה ועולעס שולטס כ' • כ' היה ריוו וסגור כפיו כררי לינח
 וספול • לברוס סקון לאפסיס כדך הליניס סמניס כסר סמקיס • ולא
 וכלכר • אלא אפילו כניס סכסא • ראשטו אשה מרדת כניס • כוסס
 ולוטס • וכדרך ככוקר סכסס אשר עשה כדכיס • סר ס' אכעל ידו • סלך
 כסדה וכטל עונות עיקר וכלל כלי סיבול כלא כרכה • כאשר הניד הכער
 סלחוו כמותה דרך עכסע לכנוסות • לעיין סלך עירס סמכר ככיס

אל המור קהל אכסאן להרסיסו ידוע . ובכל ויהי וסנה במרדו בניתו
 ובס כחיקו היו חונקים מוכים לו את צביה בעל מהם ואוכל בדרך חרובתו
 וסכנו . כי היה בים נגד הסקס לא יוכל שגור ולא יושב . רק תמיד רץ
 ומעבד במדרי הגה והנה כשיעל ודובא יידר . ועם שלא הייתי בביטו
 כלל . אפילו לא הסתכלתי בפניו הימי (גם תאו בעברי דרך פראג)
 באותו פרק שיצא מליו הריכוז הראשון והלפז בקדום . היותו נד ורע
 לפת ען מר . ולקחו ממני עם הסרי שנת את ה'ל . שהיו יקרים מאד
 בפראג . והיו שנים הרבה אם היו משנים אותם לקנותם אף בדימם הרבה
 ולקחו ממני על המבם . ויהי הוא שלם אלי לבית אכסביא שלי אבל דודי
 הסמיד כהסור וואלף ו'ל . להודיעני שהספרים נוסרו בידיון הנלמים
 (שהיתה ידו תקיפה אלם כנודע . ולא של חס . כי התאכר עם הכניסון
 שמה בהדפסת ס' וסודרית תשלום כחפוסם) לעיין אם מנא בהם דבר
 נגד דמ . ולכן מבקש ממני הכבוד שאכנא אלנו . ואוי יגיל את הספרים
 וישתדל להשיבם לי כדאי . אבל אכבי שעתו לאל יולתו . ולא אביתי לבוא
 ולראות כי רשע כלל מחון שיפסוק לי כי הגיד לי דודי ל' ארס כמר כאח
 דום . וסיפרתו שובתיו של שטן זה הרבות . איך ברע ברית לבעל
 ונכחד לפעור ומפוזר לכוזרים כל היום . בניתו לא ישכנו רגליו . גם
 בשעתו בו בעלי ריב בעש"ג . והיה בעת ההיא נעאם אף בשיני שותני
 ואפי' אשתו היתה קודמה לו ען . בעת בשעה שליו . אך כלי ספק עכ"פ
 שעה גם אותה בתיבות . באשר היא ואשה . היו אביאים לפיון פר'
 שונותיו בעצמן שהיה עומד סונה לשור פראג כי לא היחווה הקהל לבוא
 שעה . עמון למטה חושנו . והפסיק לו איביטינר דרכו כל ימי מעדינתו
 שניה . ע"י אשתו ומתות . ששטנה לשונה רבה ולקיימה ע"י ולא ע'
 שליו . כי כן דבר אייבטינר בשיניהן . ובאשר גדל בכיו מעמי אדם עוכס
 בשיכות של ען שר' י' ע' דרכו . גם כיו תקינו לא יסורו מינו . באשר
 אנחנו רואים היום בגב"ע דכאן ועב"כ כ"ל . הנה ינאיתי קצת עון לסדר
 הספור . למען לא תשכח גם זאת ששטפה מעמי בהתפלת הספר והספור
 של אודותיו . כי לעזה עליו מדינה מדינה בעת ההיא שנתפ"ה התפ"ו .
 יותר מזה שהיה עליו כוונתו זה כפ"ק טראף עמו בכבוד . ואז היה מבוזס
 נכאש עזר גם כתירו ואפילו בעיני מאהבו . ולפי ששמו שליו שכתו הדור
 ההוא . כתפתו ולכלפו ברשת שקריו ותפולותיו ויופיו : על כן באשמו

הנה הדרוה ענאיתנו כל זאת להלם עם נד ואויב המין הרע הוה . איפ
 מלחה עם ה' מנעוריו . ומשכתי כאן לגשת כנזור חשמו הקודמין . אנב
 אורחא לבעל דכנא אשמש . וגחזור לענין שהיינו בו . כי היה בן סודר
 ומרה מקטנותו . וולל וסוכא גם כוקנתי . כל היום פיו מלא נכניה כנ"ל
 ומיר ישב לאכול בשר באפיקורן ובאפיקורום . כל זה נודע כנידור באילו
 דאיתי בשיני . כי לא על עדות נשים וקטנים אני שומך . כי אם על פי
 אנשים מסובים דאנשים ידאי ה' הידועים כשי' שהיו רגילים להיות בביטו
 ורואים חשמו . וההפוסמות א"ז ראה . גם ספרו לי ששפה שתי מדות
 גבות יין שוק כפ"א שלא בפסודה נבטיפה אשת רק לשפות לכנא :
 על כן שנקתמו גאה . ינא סבלר שיניו דבה שניה ורבה כרפיס :
 בהם לא מזה . והיה ליגן גדול מופג : לא יאומן כי יסופר שיהא מנא
 כחי שלמד תורה מה דובר ככל כן . ואפי' בנית הכנפס ובין הפרקים
 ובין גאלות : סיפר ליטבים אגלו דכרי שמוק ויבול פה . פיו מלא :
 והכסילים שמשים ושומקים : אל' ביטבו לאכול ולשפות במעוות גדולות :
 מלא פיו שמוק : ככנס יין ינא סוד חרשים . וספור דברי מהללות . גם
 מתפאר ומתגדר בשיניהם כיועשי תפולותיו . וככליו והכליו מפסל ועשה
 ביעי פלומיו מודנו בעובד כפראג : מחנו למדו מה דרכי און ועיל . כוסף
 על מה בכך ידעו . לכן מנא סן בעיניהם ושכנו לאדם נשים כעברה ולא
 זו כלבר : אלא אף בכל דרכותיו פער שר לבלי שוק . והכליש בהם תמיד
 דברי הפול שמוק גדול מה ועגבות לרוב . גם מענינו כימוף זונות כפרסות
 היה עניו בפיו . בשעתו בקהל רב להוכיח לפם . שפתי לא כלם . מדברים
 כאלה לענין קולם קורץ שפתי ירטה כילם . והפתאים ששבו להודות עזלה
 דחשמי . סנף ומרש לא נחנא כחזה בכל הארץ . בעש סנף ישיית
 דמהו וכס שלק יעשה מדמה להוכות הפתאים שאי' בקיאים באתמי הרמאי'
 לא היה כפולם כדום וייפן ומסן כזה . עם שמים מניו בפיו ונשפתו
 כדו . ונשפת ועבות בלבו . אך לא היה משינף רק לעטרים אשר מנא
 חשבו אלם . אבל למנייה ואננייה וללאחדים כנונים היה רגומה רפה .
 שומנם לאין ולאכס : ומנע בר וחון מהדאויים (מנע ביאתו כנ"ק
 בתקפה מרנסת מנייה הנונים והאומללים) ומנעם ללכאפיו :
 מלא טרף שריו . למם היה אנשי הקלות הללו לכסוריו . כפודי און
 ופי בוש' ומוכרי הכס'ל . נימסה הכרעה לגעניו : אל' שלא היה בוש'

פרטם לנדרים : וכן אשתו וכ' לא היו חושי פים אף פרוסה לעניים :
 גם כני משפחה הירוקה העניים הרודים לא הביאו בית : אשר
 שגנו להיות חובלים על ידו : כי על כן מרדו כפסם עליו להביאו הה
 להריוס מאשפות שפלותם : אך בכוזו עד הלום : לא הכירו ולא הניחו
 לדרוך המפץ ביתו (ועד' וקבל בפני דוד אשתו רי' כ' לפתח הפגל המו
 שהאיש סיפר לו זאת : אך הוא כפוי טובה לב"מ) רק לאותם ששגנו
 אהבתם לו לתפלת ולקרובים מאומה על ידיהם : היה מקרב ומשכב : למתן
 ישנו על עיו : וישעו לאשרים להרבות לו מתנות ודורכות : ואין לפתח
 מן העומק והחכם שנתפסם בהם הוא וכיוו בכל המקומות שהיה עם : וכן
 עושמי הפעם והנאוף נשמך בכאן : שכבר נוכח הרבה מזה למעלה וכח' א'
 ואם אינו רק שלק מקצתו : וכן משכני מסולוי במוראה ופסקי דיניו לא
 פטל בכאן : שאין זה מקום : וככה עמין למודו ועסק תורה כד
 באמר הרבה : ואולי נביע עוד מזה בסיום ספר זה א"ה : כי לפרט הכל לא
 יביל ספר גדול : דרך כלל : הכל העדות הנרועות כעל תשעה קבוס
 ואין צורך לומר בק"ב ותפלות (מתשפה קיין וסריונות הנשכים ממנו)
 שבו יבא הקטע : וזכור בילה יפיו בכל דבריו וכל עניניו : וכל כתיבו
 שיבאם ותפת ידו היה ומתשטט : וכזוא' הסתגלל ומתנשב : כד
 בתכרר להדיעכטיו זה לכל ידוע) ומודה אשת טובה לא בא לפלקו אלא
 דוכע הק' דביונים : להראות כשר לעיני בשר אשר טעם תחלב לנס
 אותם הוכה המונים המונים : בעומק השרון כבליו הרעים שהונים
 עשונים : וכל הסומכים שזכרו במהנה וכן"ה כבלתם ותלמידיו : כצואו
 בו בידה גסה : קלם כל והתא : ולא שלק לו בכיכה והסשו אלוה פכתה
 עם היותו קסם ונריך לרעות ב"א סכלים אויל ממודד היה כדכר הפילוסוף
 ומכס להרע : אכן ע"ד האמת היה שלא מפך רוח עושים : וכחאמר ה'
 אין אדם מוטא אף כ' כנכסם בו רוח שנות : כפרשות העיכות שמשמעת
 את לבו : ונעשה טעם נמוד פתי יאמין לכל דבר ובימוד כל זמן שהוקין
 היתה דעתו ערפת כפ"ה ובור : ואמר לכל סכל הוא : כמו שגדל
 בטלול בפניו : כמו הנער ונער שגליש ארעות סכלותו : וכמו
 פשאין כצני טבור ופנר טובה שד' יקבלו עליו לאלוה : אשר לא
 לא ידע ולא הכיר דק מפי : השומע מתלמידיו ע' המוקרים : אשר לא
 ששים אפוי : ונתכזב על קל פת שראו : ע' גדולי הדעות הן

האדם לפתות מה נפשותיו : והוא נחר בהם ובדרכיהם : מה ראש לטעות
 העולם הזה : ועל מה מפך אם על למודי השוא והסתוה : אשר כרו חלכם
 וחיפוס' ה' כרי להשמיד שקריהם : אין מראות סיני טע' : ואם על
 ישיבה היאות בטע' : הנה לכני צני בן צני : כי מפי בני' כני יהוד : ואכני
 כמו על כני תפארת ישראל (משעשו' ה' לעשרת צני : לפוטם צניונו של
 מקב' ה' : כי בודאיים צני בקדושה : כי את זה לעומת והונו' : אולי
 שגור זה ה' משכני : למנוס לכשברי לב ולגוד נכאים מודקים : לעשותם
 הפקר ככמר צביים ואיילים : לא להשתמש שברביטו של חלך א' : אלא
 לפקוד השימות ישראל : וכך דרכו של הקב"ה המבליג מוד על עו'
 חלשים תולפת יעקב ולא איש של ארי מסוכנו שפלא מנאן הירדן כנ גדולתו
 מן מכלתו : וכפרט מחנו גדול השנה רב העלילה : להדיק תלמי רעה
 נתינו : ע"פ ענתו) כמשל הקדמוני : הרע ככלה את ענתו) לנלות
 לעיני השמש כבלותו ותראה שרפתו : וככסריב מיציא עינו הרגוה וזהם
 מה לקרב וייתתי : ולהשמיד ולהברית אריתו : כדוד אחר ימם ששם של
 יצאי תלניו : לא יקרא לעולם ורע מרעים בנה כעם ביתו : והיה למשל
 ולשכיכה בכל השולם : לא ככו לו ולא הספידוה בכל קלות אשכנו ופולין
 הסמיכות : רק תלמידו רי' ב' א' : וכפראג רי' ש' לבדו תלינו : אשר
 הלך לטייל בין קינא דרמי סבריו של אייבסיר מכערוני :

גבר וברתי והגדתי זה פעמיים : שבאמת צר לי מאד של שהייתי מוכרם
 לדבר בנכותו (ואינו אשר מאלף מחללנו המקוללים ודרכיו
 המקוללים) כי היכי בלא למשכו אכתריס דעו"כ א' ש"א : שיק טחיא
 שגלה באשמות על נשכתו : כי הנדיל לעשות הרע בעיני ה' : ורבים אשר
 היות כמותו : לא פסקו וזההתו כבדא לא תעשה הארץ ששואתם חלאתו
 עד היום : עד כוא נואל אחת נב"א : וזלת ודאי היה כוא לי יותר לספר
 נשמתו : שאכלו בנכות בהמה טחיא לא דבר הכתוב וסמיד שיבס כלם
 כלבוכיות שניה : כ"פ שטקם בתורה ג"כ עם שהיתה שלא לשמה : ונס
 ארמי שטסה לי כל הכבוד ובקש להשטיגיני מיד בכואו הנה (עם"פ מעפפת)
 וברפמי מכניו הסתדל לקרוא לי היום : ולהסיבני לחקותי בכבוד ולתלות
 עמי בכבוד הרבנות ובהכנסה : ולא וז תשלמות אליו : שתלמידיו להשלים
 עמו : א"כ מי פתי אומם נע : שלא ירעה במנוסה וסיים מרכיב ומקיים
 עלכבוד להיות כרף על כואו : ולהשכיב מנחתו ולהשמיד במיים שאינם

קיים • לרוב עם אדם סגס ולהעמיד לו אלק אויבים • שלו הייתי ויפרתני
 או אעשה כנפשי סקר • וכל דבר לא יכחד מן המלך ה' כבאות • אם לא כי
 דבר ה' הוא השופט • ה' כבאות יען ושי ישר • כיראתי מאד כן יודיע
 עלינו את הרעה • לא כובל כפדי וזה נעשה לבאים אחריו • כיראתו
 מדוע לא ימיתנו בידו • ק' ואחריו יש מעט כיראה שלו • ויאמר לו דברו
 פלגיו תרבינאו סקרו וסקרולאי האוירים סגין רטאי להסדר אפריו סלן
 הכיס פתו • ואנכה פלגיה סארתה הפלטה מן הגולה • כי יאחרו בנוס
 הנכס ה' אלה וגו' • סנה ככל הנוס בית ישראל • לא תקום ולא תהיה
 אצרה • כי יחלוך כמעט שמוכה • לואת דרכתי גת מאחורי עובדי •
 להרים עכשול מדרך פתו • ולבער רע מקרבנו • ולפרסם המנסים
 הסבועים הפועלים להכריז בין סהורים לטמאים • ולהביד בין אישיהו
 כשר אשר לא הלך בעצם רעים • ובין הערוב רב האתיים כמ' מרוב
 בינינו אשרי אשר לא עמד בדרך חטאי' עד אמת כי אבי כותב ברמז סלן
 זבינו לראות בעוב אפריו ולסכיר בוראו ולתקן פשעיו לשבו משוב יסכחו
 שיתר הייתי סכך כאשר קוינו ואוינו להספידו • אם לא הספה ג' כה
 לך • אכן ה' שפיר לי און בנוקר כבוק • לשקוד ולשרם ולספס
 אפר ע' א אשר הניב לה אייכסיר עמודי סקר והעמיד לו כוזרים לס' •
 בעברים לעקר • ככל סנה יארכו לדסם סל ישראל ולסגוף כנפשו יסס
 לכסור בדרכי הספקר • ויטריה' יורני לירות סך בלב אויביו ראשם יספך
 ולמסות און הסעושים אשר נבי מודם נוא' ס רותפת • כה הראה כל
 סבעמו הסורפת • ועס' כ'סר אל קרפת • סערבה לפיך טמא כיונא בו
 כפס רעס אותה רע דכסרקא טפא לים • וסני הוא דנייה דהוא כנרא •
 באזב קרפה סביטל כס • במבואר כס' ס רותס (דק' ע'ב) וססזס
 אבי עתליע סססס לו איזה דיכוק סינוי ודאי ססס עתסס איתו • וולת זה
 לא סיה אספס סיהא אדוק כס' כ'ל כך ער יוס מותו • גדוליס דסו' ס' סנא
 לססא סתפיך לו • וכרך סאדס רינה כו' • וקסס ססיכות ססעסססס
 לבוסל אדס • כתר דאכית כס וקסס לפרוס מחדס • וס כסון הרבס ר'ל
 וסכר סיכר ססעסכר לכנס סכססיס • סרורפת אחר סריבות לבו • למסן
 ססות רעסס את כסססס • סר סכסמלאה ססס • ססון עכר יססססס
 לססס (כסדרין סכ'ל) וולת כוככתי סליו סכל על ססס גדול (כנסס
 סלך בקססס וקססס) סלכד מן השלס • עסס אסר סיה רטיו לו לכנסס

כצור וכסיים • כפי משלת הכס והכורה סכססיס • ססיסס כנזלח בו •
 וסס סלכון מכסוריו • סקט על סמריו • לא יס סכל ואלחון • דימו סלסס
 סססר כריס אולס • עס אדס לא ינוס • אם סיה רינה סיה יבול לכוסיל
 ססס • וסו סיס סוז לו ולעולס • ולכיתו וזלרעו עמסולס • וססס סססר
 סליו בלסות ער סולס • כגולו לכנס יאכר • אולס אבי ספדיוס סוכוסי מכסו
 ססו סמני סמנוי סכסס כרסות כססי ועובס לא ראיסי דל כס סלל איסיס
 סלסס ססרככס רפס סמוג רך סעכס • ואסני כנולל סיוס וגו' • קודר
 סלכסי קססי כקסל אסוס • לא סקססי ולא כלותי ולא כססי לכל רינו • לסס
 זקס • איס סלוס סייסי • וססיסי איס ריב סודון לכל סארך • לא לככוי
 ולא לככוד בית אכס • דק למסן ככוד אבי סכססס • אסכ סככני בסכותוס
 אסכסו יסכרך וסכיאני כככל רינו • לסנן סל קדוסת רכנו וסוהר
 ססוכינו • עס ססוסי ססוטר ססווי כיוכר • דך וקוסי כרכסס • זסס
 גדול כניסי סכ' • ת' לא סייסי לב' • למסא • אן כסרתי לבדי • און
 איס ססססס ססדי ולא עסוך בידי • כי אס ססלך כנולל כרוסס אסס
 ססוסי • אלו כסרתי כססי יוריני דרך זו סלך מוטן אמי קרתי יססכ •
 אלוסי קרתי ורוסס פסס לסוני • וסו יסכך סלכסי כססי קרתי •
 וסס כססי לקרוס ססי ישראל אודס סמו סלכ כי יסר סססי כרך
 ססלס ידי לקרב ואככסוסי למלססס • וכססס קסס כסוס • ורוססוסי לא
 יססיני כן קסוסי עורף • לא אויב יסרפני ואסא וגו' כה' אכסס • וסו
 וסן כססר סססו כקסכך • קססו רסיס כסססס אל הרודף • ולסס כולת
 רביס סססססס אסווי מתיידיס • ורוסיס נסאסס אסי • מכיסיס אולסס •
 וסוסיס אומי ככססס •

והגה הוא עשה כמעט עקל סוכ ככסל"ס • סוסך סילותיך וורק
 כלסי ססלס • ואכסי מלכד אספס מלס סינוקוס סמלתי סלולתיך •
 סוה מלתי גדוליס רביס כנ' • את סרלס לככס • ססיכוסס ססון •
 הוכסתי יקר מולל • ת'ל כססו על ידי כ'ב' ס יקריס כככדיס • יר' ס'
 וסוכסי ססו • כסו סוה ררבי מעסווי כ'ב' ללסוב סכדיות ולקרבן לתורה •
 וסוולו וסלל לידן אסכסס ססס • כו' אסס סרסיס סויון • ל' ל' סוסי
 רכס דונסס סכ'ל • כססוסי כסמרין כ'ל לסססס סכססס כין סיוסי •
 ססס • סיה כסווי מוססי • כסכר לסיולוס וסס סד סכס לססס קסוסי ססס
 לו כססדין קרוביס וסכיא ססו ססון כך מסיס וססו קרובי ליססו • וך

היה דעתו ואשר מדריך סחית לאים בעל אשה • ונתיאם מלפניו ליד בנים
 והנה הוא בא אלי לברר לו תשובה • וכך עשיתי (כלי ספר) אף פדושה
 בעד הכתיבה בנע כסף לא לקחתי • ע' מד כאן) וברדתי לו כתובה פלא
 שלא תוסיל בתוכה • אם לא יאם אשה עוך משה • ונאות לי מיר • ועשיתי
 לו מידוך עם כמולה יתומה חסרתת של ק' ר' אלוי • ולקחתי שפוט
 ומרתי ביד ק' הלוי • שיתעסק בהם לטובת הוונ • עכל ופ' לחכמי
 לכיסי חאופ • והפ' תעשה כדכרי נשא כמולה והכלית • אשר מנבר
 כתיבתתה הפה הניעני כתבתי מחנו • קרא לי אבי אשה • והודיעני בצורה
 טובה סתתן לו השי' ע' בן קן האשה שהקרה ה' לפניו על ידי • יהר' ז'
 שיתקיימו כי הכרות שברכני • עס ופ' וכוונא בו אתפאר • גם עד כס
 ברבתי ה' כ' כ' עשיתי • גם פה • סתלמידים שטעמו אותי מלאים יראת
 ה' ומשכילים • והתקבנו גם כשכורים שלי שלמים וכן רבים גם רחוקים
 וקרובים • על ידי קנו דעת את ה' הפה ידעו כי תורת אמת היתה כפי •
 לא להגדר • כאלה אני מתפאר ותפאר • ואם בני עליה מעטים הם •
 אשר חכמה כיה עאות תלמידים שאינם סגונים • מורק הוא אכן למקולים
 הנה זכני ויהי' אמתך לי ה' לאות ולתופת בישראל • כל רואיהם
 יבדלו • גם ורע ברך ה' • ת' אין פרץ ואין יונאת ואין נוסה • כה יהיה
 ורע • עדי יבוא לניון גואל כי ר' נב' א' • וגם כל העולבים לבית
 הרב • שלי • ואפ' הכפירים קנו על ידי יראת ה' טהורה • ובלי עסק גש
 דעתי • אשר לא ראוי ולא סבירני וכו' על ידי הרבה בתורה וביראה
 לדעתי • • ובכל מדה טהורה לתורה ולתעודה • ובקין בני עולמות
 עמו סדרי עמודי מעים ושיר האלפים ועגל עו' ביסוד • וכאשר ספרי
 כבורי התחברו בתורה למשה אלהים ומדור וסכל ישר • להדין דכריתתים
 ומידותי • לקסי את כל דברי התורה אזכי תהבתי טהורים • כואת יתפלל
 ה' ויחלל • או ידעתי כי אלהים לי • מכל הטובים את הרבים • אין טעם
 בא ע' ד' • ועל זאת כעשיתי להניד לאדם ישרי כל יסוא לתת אות לפני
 כן ליעל • ונעשים עדי כחיותי סדרי • כל לא נכה לבי ולא רמו שני
 הייתי שכל כבוד נחאם ולכי נחם • את יראי ה' • עכאוי ה' יכספו
 לו ורמיים תסיה לתם • והכל ינתתי עינם על א' • להגדיל תורה
 מלאה יורה לשארה לברכות הנה והדרה • ולא תסתי תימי לכבודי
 ולכבוד בית אבא ותססתי היקרה • ושייתי על סגד וכני אכורי במור
 ל

לא סניתי • אל רבנים וטמי כוב • ידע אלה תומתי • ועוד כי יבוא על
 סדרי • כי שמדתי דרכי ה' • ולא לאדם ארבי • ה' א' סתלי זון ואכני
 לא תריתי ונו' • והם סיכרבר מדע ונו' • ואני אמרתי לרין ינעמי ונו'
 אכן מספטי את ה' ופעולתי את אלהי • כל מדעת למה תאמר יעקב
 ונו' • יפה נדרשת עלי ת' לנפתקיימה כי הרבה עמכה • בה' אנסה
 פעקייס כי בשלמות לראות כעמכה • אכי' ר' •

לואת יטלש לי ה' אם דרדתי כאן קפת כמתהדר • כנד הרנלי יודע
 אני כעממי שאין כי טום מעלה לא נוסית ולא רומית אין לי
 להגדר • ולא למדתי טכסה ודעת קדושים ארם • לא אתהלל במתת סקר
 שותי ככלכל ודרדתי • אף כמה שארתי האחת הנדתי • טום יוסה לבי
 מודעתי נחקום שאין מכירין אותי • כי לא בעל סס אני • ואתרו שפכים
 יתלקוד • ואם לא • פיך • ועל אפי ועל חמתי היתה לי להקדוע בדכייס
 מעשים מנר ההכרה • להקיל מעון • בני אדם אשר לא ידעוני ולא כעירני
 רדני • שלא יכסלו לפסוד אותי כשה שאין בי • וכל יודעי חוו לי • כי
 אונם לא סקר עלי • ועד מה אשא כערי כעני • וכעני כאונות קדשים
 ארתי אדברה מעט וירתי לי • והייתי יכול להרטיב עוד הדיבור
 כעמורס • כי אני לא נלבד לא • הייתי לחשא על בני אדם • כל ימי
 היותי שתגורר פה • והרבה בני אדם כסנו מחנו • ואף סקפת
 סדנתי • והנינוני כמעט על גלי רקה • עם כל זה לא הטלכתי
 על טום אדם מחאי • על ה' הטלכתי יהני • ואקוה שארית יעקב יהיש
 עוד ככל • אשר לא יקוים לאים • תעט אשר מתנגדי • אכדועל ידן
 רבי • אשר מאה אלפים טוק ירדל שויון ולא טכסה • קלקל לארית לעשמו
 לא השויל • מלבד מה שנתפסה הוא ובני ביתו כזה • וכוה ארם אכני •
 משוד עמים ואכניוים ונו' :

עוד אני טוור וכנסל את ספרק • לטק מטי את האס • קן יתדתי
 טומם • והיה ביבי ככתשת • לשדני כאלה • לכבוד עשתי
 אני דורם • ולטטוב לי טון כאלה הפלנתי דרך גוואח קולנו טל הטתנגד
 (לא ליכי אס ל' ועמו) רע שודס • לכן סתה כבתי טוד פסם (טס
 פהו כנד טבעי • כי טונא גדול אני מהכפלת דרכים • וכאשר יתראה שיעב
 כעבורי הפלנתי • שאוהב סקינור אני • ע' ד' טן לפסם ונו' • אך כספור
 כות' א' • לשאלע משה • אף שנתפסה היתה סהוה כסם גדול אבל הסמויים
 ל

רוכה להיות שם תלמד ומוטע בראשון עד שיקרא שלא היה באן שמוטע דעת
 כי איני כבנודי וכעשתי . רק שם א' שלא הייתי באן שמוטע הוא . וזה היה
 בלתי ידעתי . וכפוערתי יבא ע' הדבר כי לא יאונה לזדקן וגו' . היה באן
 ב' ואמר שטכר עליכו וראה שמיטתו . בא אלי הכ' ואמר שטעם הכ' כ' כ'
 מיכל ככסין כנוס . או תכף שלמתי לקרוא לו ולראות ככינו . וראיתי
 שאמת עמו . כי היה בתוך סכינו הקרא הארץ קארשין חמש עד אמת
 הסכין . וכוס שטע וכסכיל זה הוטע כומו וכסכל וכלא זה אפילו למשל
 ופועל . כי לפעמים דעתו כנוס אסור . ע"כ שלילה להיות שמוטע כי הטעם
 בלמה שטעם כמותו עמו והוא בעצמו קרע קבלהו ולא באברה מסתו
 אכל אין לך אכרון גדול חוה . וחספי טרדת פמוסל שלי דריך לקחו
 באמרים כי אין כפי דברים . רק יקבל כרכס ופיים עד שיכלו סתמות
 עלומר שמיטתו . והמניח קו' הק' לישתן פאלק סתמורה .
 בנשי הישני הכתבים הג' להם בידר . להשמרת . לאות לבני חרור
 להראות אך האכיל נבלוח לישראל בזרוע . וכאמר החור וסו
 של איש חסיד רל"פ . על שרצה להסיר המכשול של שוחות
 בסול וקנהו במעותיו . ואייבשיצר בזרנו והרנו צוה להמית
 על בכה . כנוכר בערות ליעקב .

ובאגב כוזרי כאן עוד אמת וממים חתשתי בד"מ . להודיע כי
 של פנס אהבוה הנד שלו . כי היה כחצא לסס לכל דבר עול
 צפת לסס שאלקס . כמד דמים שיתנו לו כחטבו . ספי בנאות טסה אחר
 חות הנטערים . לנקשת הפיים . האסת לאלמנת ר"ד היילבוט . של
 טסה גזאה כפיו . והתנכל הריון רל" שחטק עמו של הטולה . אחר
 שחפה אותו בדברים . ולא יכול להשיב פניו . השניע לנטשה ק' האחר
 פטירת בנו יונה . בלי טובה לפני חותו . אך מ"ח לא תכאן בכך . נעשו
 חקשים שאינם חכמת שלו . ככה סיפר לי הק' כ' לזר נושא ש' . הוד
 בלודון . בתברו שליוסה וביקר אותי פ"א . הוא ספ לי טעמה שחית
 לו מה אלטונא . שנתארט טעם באכסניא ספ . והנה אפר טכאן טס לו
 עלילות דברים . ותבע מענו סך מה . והלך התובע אל אייבשיצר והטע
 סתמו . לעשות ע"ה השמש שיקול (רעס"ט) כבית האכסניא הכ' ל' : על כנו
 צ' לזר טחיו טעה . מה טעה טקקס שלו . ידע סיכול ארש לקנותו בדעת
 צלכטן הנדרש טקסו : הלך גם הוא אליו ויפכר בלגט עמו לאמר : הנה

זה האיש חתומע אותי עשה לי נבלוט לא דבר . סא לרני אדום וסב
 ויטערו בא מהרעטט . חיד לקסו וצאות לו לעשות רזנו : אך אחר לו כנס
 לא נסדר הסמוך יושב הריון הכ' (דגש טרינס בו הריון כנכלס שמוטע
 שמוטע כט' ד אפר לבדו . ולוקח ממנו ממות למטרו חן הריון) מן לוס
 הריון כ' ר"ט . ויעשכן : או כתס לו אייבשיצר פטורין . לטלן השיקול
 חסל חסניו באכסניא . והאיש לזיר ארם חבין : ובקראו הכתב לא ישר
 עשיו : הרניס שכתב במתמה : וירא שלא יושל לו כלום . או לקס
 סוד ר"ס קסה ויתן אל יד אייבשיצר . ויבאס ממנו לכפוט יתר באר היטב
 הסלוח בלי סחוק . ובכן מילא חקטסו . ויבאס לו קבל אפר סל
 וכן אמר לי האיש הלוח . אפר שפיפר לי ככל סכ' . אני לא אוכל להכין
 וזה כריס בלפו הקטיות ומוכותו ב"ן שר' . אכל ואת חכסניס לי
 נעשיו : עס טכאמת כחי אנכי חתכישת אותו ארש טעפה לי עגילה .
 אך אפס לפני נלו . סכין ידע הוא שחאמת אפי . שלא טאל ולא דרש :
 עס את הכע"ד טכטע אותי לבניו . למחוטמה בפניו גם הוא . ולא יתכן
 וס מרב אב"ד כק"ק נעשות ככה . עכ"פ מוכי דעתי כי אוכב כעט הוא .
 ויכולים לקנותו ככספים ולהטעדל אגלו . לפעול כל דבר עולה . וכשמי
 זאת . עס שלא היה דבר חידוש אגלי (כי ידעתי ממנו כהנה וכנהס)
 אך ההנה אותי . כי או ראיתי בעיני ומחוטו אזני סתקיים בו פ"ס סול .

סדרי שיקרו אלו ריוסו יולי : אפ"ס טוס האיש השיג אגלו הנאתו ופוטלתו
 חטבו לרב טעסקות : עחה כטוכס נאחורס נ"ב סוד מוטט בענין למוד
 טורה שלו : בבר הודיע רי"ם לבדו שליטו . מארבע ראטי אבות וזיקין
 חכתכישתל חיכות ואסיקורכות של אייבשיצר טר"ב כ' . הסכסאים כפולין
 אז לוח ססניגודו כעשה קטיגורו . וסבדו טעבים לוחת . עדות ראשית אונט
 כדסוס . ככר כעשה עליו ספר קדוש מחוסס נקרא שבורח לוחח . ולפי
 שאינו ביד כל ארש (כי הוא יקר פערך מאד . מעוביו לימוד ארש כי
 יתרון למכתה מן הסכלות ביתרון האורטן האוסך) נ"ג לטלן המוסטסוס
 ויילוי אפיקיים הסטבות הנצטות . יכתבו יוסכ ונפר על סלופוס . וסכרס
 טכר ככל והאותיות פורסות . באזיר הטוהו בדרסות : וכוכבו ארש חאמת
 כעטע וורקוס . ויתפלא סכין לדבר אסורו : של הכלותו ובזרותו ופוטוס
 של אייבשיצר . סכטל את הסס הנדול : פ"ת למיודים בורים . אפר יקס
 יגוד שלא היה לו ידעיה כנכלה . וככתב אפילו בתלמיד קטן . יגדל ידע

קצת פלסטר : תחתיה נבנים הינע : שיתפס אדם היאך יכלה הארץ
 אצלו : אח"כ הדמיט סבור סקראו ברתי ופתי : בודאי כתבין למען
 בו שס שקינו כסול : כסולק שתי אמותיו ככל אקר : ע"ד התמורה סכת
 בקמיטיו כלות ושקי אמותיו חולסות בחיכס : וכן רמו וחיכותו סכוק
 סין קין : בין סקי : לסיסוקי א : סקי א ארסוקי קיא כואה (אס')
 תני ע"ד דק כרי מלא יריבס בראס) כ"ס סס וכהן נקח מפרט שלום אליו
 כ" : זכאן ססין רמו עכנית כל סק"ן : ככודע ארמו : הארומס (ס"ס)
 ס"ק ותדע) אס תמקין כפינרסס : יכסידכס תמת לסונו : תמק כפינו
 כי אין כפינו ככוסה : יחולו עליה ולתיכוכה : כתוך חכו ימצסס
 ככלכ סכ על קיאיו : וסס גלס כ"כ ססל סס סקוקן קרא ספרו כרתי וסלוקו
 יכרת ס' לילס אפר יכסנה כיון כלמו : ועל אסככו וסכות ורמו : כהססות
 סכור כקיאיו : יקסוק סק רסל לסכאו : יסונ ויכוס ככק הקלס : אך לא
 כפנית לסיין כוכסדרו : סכדין וזן ככלוה ירק קכח אסד אכרול לסייח
 כגול חסמו : והראייתו כדורו : וסכלותו כוס : כקוכטרס סלל כניס
 סכרית יעליו : והוא אכס להססיס סך כלמתי לסס סמיס כדכר קל יסוט
 סאר לזולת וסלא ויכל להסכסס לי כל עילס כססר הנדול הכוא (לא חס)
 סקך דכר ככל סיכורי סכניס הסוניס : לא יוכל לתת דומי"ת"ל : ונגליס
 גס כוס סרות ידסמו וכקיאיתו : כמו ככל דכריו מלא וכה ל" א"ס וך
 וסוד אתייתי : וכסי"ס נכח יסי"ע (סי"ג"ו) מלי וסס באחתיסתי כרתי
 מלו ארץ קושיס כנדוליס על סתו : כדן יסוטר ססס : אשר לא קמיני
 ארס"ו : וספרי סייב כיליו חכנה סניס : עין וחקר : כג"ס סכסכו כסס
 סל"ו : זכן אכרו לי אסד דכריס כדכסס סלססס סכסר תפלה סלי סכתיני
 לו כח כנה : ולא אחרס כסס אופרס סאיניו דסיי : כרי מלא לסכיא נולס
 לסולס : אכרו הנפולס סכני כוסל סלו לו ולכס סלו סר"ב אולס לא סתיס
 לו : סכה דריתס כילמוד הוא ככך : וכן ססס סוד למטוק מלסני :
 כספרי לספסססו כגד אס"ס הכואן : ז"ל כסנין תכנולת סכרת לכ :
 כסיין ע" : ספסיני מל"ס"ס : וססס סככו כלא ידס ית"ס אכי כססי"ס
 (סל"א) : וססס לקס סקודס סלו סכמו : לכרטיס סולס על הכרוא ו
 מלא יכר לוסס : אלו סכס לככולכ סקוכאסי לסוסס כל ידעמה : גס
 גלון וספנין סכססס כו סס ככרתי ירוק סלו : סיכסס סכסות וסודוס
 גלון הוא סכסר א"ל : וסכסר ככרתי אגרת (כ"ך) אך סס סרואה ככל

חקין אלסס לנגדו : בו אכר סססמל לכר ככתססר : ולכסססס מל
 סרסס אס"ס ז' : אכרות סכיו סוללות רסס : כילדו ככריס יכתיב
 לכרואת הוראס סקסס ע"ס ככריס : ססס כורנו סלס : כחכס דכית ז'
 סקוקת כסר יאס"כ כוככ ס"ס ל" דין לכ : וזק סכסיין להכאות כרובו
 סל יעקב סקוק ססוא : יכריוס לסקוק סליו ככוראס : מלא כסל : יכ
 סססרואה כיליו אומר על מותר אסוד : אלא סלכסיוק אסר על אסוד סותר
 ע"ס סכססס סוקריס ככנס : אשר לא יסיראל סקס : סדסיס סקורכ
 כאו : סליסס סקך ככוראס : דכר מלא כססס חקולס ככואו : סק חקס לא
 נראס : ולא סככוסס מלכרואת למיני סכל סון סססו סקוק סל סכר לסוס
 סוקת אכסו ד"ל לספר : יגלו ססיס עטו : וארץ יסקוקססס : לו כדור אכר
 יסח סקו יכוס יססר :
 וירעמי : סנס סלס דיוני עסו סליו סקסו כ"ד קוסי : ולא אכסס סל יכ"ו
 סירוקי : ואככו לא אוכל לבלות וסני בו : להכס יסחסיני
 מלכסו ולוחכות אכות כתיבת אמת : אכר ל" כלא"ס : ככורי סכססכ"ו
 סיי כסס סורה כסלס רססס ו סיסרלל : לולי זאס ככר הסיס כל סקוקת
 סוך סכורי כדורס : ערובכ וססורכ : יכרואי ארס ככר לא יכמו : סל
 כוראותיו ואחרי חוקו עינוד סטן כסס סלמליד"ל לכוקת א"ת : סר"ל ככססס
 סעני ססטרות ססיו : אשר לא כראו כסס לרע"ו : סככ סססו כדריס
 סכניס סכל ורטיין רוח סלין כסס ססס ולא ריפ : לא ק"ל סואכ ולא סקך
 קוז ודררר יקוז קורא כסס : וזה הרסס סרוס סכניאם לרפוס לסייק כסס
 כיסי הכססיס סלמיס הקאות : חפלה לסמוס סיאיו : כהססות סכוב כקיאיו :
 ככללו כניס יאכר : הודאי הוא סן הכת סל ס"ך הארובס : ככתב מל"ת
 יסרלל בו כושע"ו : ססס רוחו וכססתי לא יכא כוסס כס" : אכר ודאי כו
 גשא שרי גאך חשוואות קולמי"ס הוא סלך סל כל כבי ססס : וכו"ס כ"ך
 סוה לכדו סל הארץ סססס סלך כסריות לבו : ולא סוה דונס סולס
 ח"ן : סמנוס וסס קורוס ססססס סלין כססו : וכסר סכל מדס וחכנה
 אסתיס רק מועס סכרית : כככרי סכוב :
 עור ככס ככסר סר"ו : מלא אמלס סל סססי : וס ככלכ סת ססס לו לסתוק
 סמיא : עין קוז יכויס כריא : סכרות כל"ס סמיא : סכססכ
 ככוס ככוסר סיו לכלי סוק ככוסר להכסיס : ייסי אכריתו להכרית : לא
 סמכב לו סלרית : וככר ככס ד"ו סומר : סחידוסי א"י כסיני כ"י סכולס סל"ו

וסקר הכל נדף אכפ ותוהו וחס לפעמים ימצא לו דבר הנון נכונ הוא אמן
 שפטרם שנים ותפסק בטלית שאינו שלו י"א בטלס באלף שקרים ודברי
 שעות נכונתים ודי כון כהן לאוח ולמפת מותך יונג הנה החפס של
 ספרו הכבוד שוסס דלא מי רוקיה : שלא נמצא בו אפילו דבר אשר
 שוכ : ולא דכור הנון ולא אזה אחת שאינה מוויספ : רק גרף מלא צוא'ם
 ושכופת

שפתח ולוח ההנהות לספר שבירת לוחות האון :

למצוא דבר חפץ : ככל הקוס סקפר המין בעל כתיבי פעל לוחות אדום
 (י"א ריוס עדות) רוסות חכפרות זו סס וו : הוא המספר
 הנדול של כתיבי מלפטר (פסקויל) העוסה כלי הלמטה עם ה' ולאחוס
 חפץ : והוא סתקן סקקדי און כקונטרסום כ"י סקדאס ואכוא על הטין
 רחיו שוכר : הולת אפטר ושור השירים : דבר דלסוריא על כוראיו
 הוא אשר כר שפאסקוויל הירוע : שהוא כרמוס פ"ת למיורו המועד קארל
 אכטאן : הוא טיטר ספקוויל הפורסם בלסון אככני יסודית : שכנתו
 דברי חמים : חפיר חמים (יכאקו לוסג לרש סרף עוסה) פסוכותו ככנו
 כפכו כל דבריו וכיטיו שלמד על עניו והמתמים עליו : כשקר כשבר כל
 ככלות כפץ : נקנזו רגלי הסקר אשר לא קרשים מעשל לגנליו לכתר כון
 על הארס לא יוכל עוד לקכץ :

(כספר טלה אכפתס הסמר כרדך למחוק אות אל יתרה) :

חחלה דכרי פיהו ככלות לכפור כשעת הדין כדכרי התול : לכנסו
 למוס התול : דר"א ש"ס : מלת מעת כמחק : פ"ב ט"ו רשע
 ז"ל ראטי : דה"א תנאור פיכסיל חתתה לו : ט"ל : גכר : ז"ל
 כפרא : פ"ב ט"ה : כיפיו ענה הסס שעות בלרם כל כודעו : דר"א ט"ה
 לפוז : ז"ל לחול : עכרד : הראה חנפ אשה וזנה : כהן גשלים סותה
 על ראשו : ופתחן אותה חמיש עין כסוף תבורהו : ד"ב ט"ו
 שנה לק"כ שלו סחוכות : ט"ו' טכר כז"ל : נחוקה הראיה ונחוק הככור
 לטי כז"ל : עכר' (י"ב) הראה כבוס עזוס פ"ט על הרבנים הסקנאים
 שלא שאלוחר חקובליו אבו עליך כיוול בה אסו הככוס כחה שטסן מליהט
 על סככני ויתכו' (פי אטי' ר) : עסקין וכו' דהיה : הלא ככמורה

וככופר

וככופר ככל אנו דכין : וכל יורש או מושע מיב לכדותו : אפילו בו' כז"ל
 פ"ו תיבת כסול : כ"ל אופיות גדולות : עכר ס' סוללות רעה כספר
 רעה וכו' יתראה כי לא יתרוך כייך סרמאי בקסת רתיה : פ"ב ט"ג פ
 בעירם על אגרת הרב"ס על פ"ר וכרי' כו' : עכר ס' כעסה מיטלו סכר לכ
 ואחר לכל סכל הוא : עכר' : י"א הסכל מרבה כדכרי ינעים : ושעטנו
 גאון מרוב גאה מאר לא כן כדיו : ואילו היה למדן תפת מיסה בטלה ס"ל
 להביא ראיה ששנה לעוכותו כמט' ל בתשובות כאנטי און סכריו הסוקרים
 סכפראג : סס הכיא גערא פ' ט' טעמא בו' : הסכה על פניה : עכר י"ב
 פושק סעטיו מעתה לו : וסס הראה כי לא ידע בכא"י כלום : לכן
 דרף אשר אויכו כקול שלם נדף טכוכרו עמו : ככה עמכ לתפוס רודפו
 בטלה רעון : נשטס ענמו למיתה : הויעע על ענמו שהוא דבק באלכא
 דעותא (ומורי דנקותו בעה"א) : על כן נעלס בעל השיר תירו שנית
 (כמקום מיט' פ' דה"א) דיק נעלץ ינבוא רשע תעטיו (וכדיו הכיא על
 פנמו אידו) וכח על לוס שהוא כור' ה' כנגלה וכנסת : גס סס כמכרר
 שמו טובד לאל ר' : פ"ג ט' ס' כקסיפא דהכוכר : עכר י"ג : משיו פניו
 ככלכ לקכוס כדפוס דבר שלא היה : מוטלס לא כרר שטוסס על כת פ"ץ
 טר' : אכן כדרכה הכיא התל בה' והטלונץ מאר : וכה' אכניב הנענ
 והלינות סהסייע או כרבים כמופס ושמות כלוס : סתקון כוכס סיפס
 וסס ראינו בק' אותו כדכר הלכה (הכור יורד ושוכר) ככררא קרמא :
 מור כו חתיר הרויעה לחסור שכועה לחסור מליס : ולמי סרץ אכריס : אוי
 לו לזורה סקר טפי פקר : וגלי דעתיה דלא ידע מאי דקאטרי דכין לגערי
 (כסל' ה"דים כ' טל' כ' אולס : אולס מה : כז"ל : ד"ך פ' א' טל' ב' וטל'
 דכר : כז"ל : עכר' ט"ז : יתכשיס הידוע : מוסוקור ודאטו פרוס : וסס
 מיכא דכרי ס"ט כוכוס סס כארט סנר עליו הסדכר : רנוכך להכניל כין
 אור לחוסך עיין ככסר סקדוס סמוכס עקיצה עקרב ומרוס נחאוכך :
 עכר ט"ו סס פראס' סרפוטו כשעשתא דפ' פ' טאמר ד"ה אשר טעסה בו'
 ושיכון : כסיסוק של אוכל נכון : מור כו סרדאס סדור (קודס ללכונה של
 סלכה כסונ' ארדעים סככשיס'ס ווא' א' כרוד כפוס : ונלנאי מילתא דלס
 ידע ככורתא דשעשתא : מורפא מכליא ליה לסכך קר"ה דמור' א' כדכרי
 רוס : עכר' י' פוקס (עמו כדכר סלכס) כשוכר : סלכניס כדפוס
 ולכניס כעקול כשסוכרות שפסוקו פלטייו : ויקסולל ויתיעל דלמס

סעער

למטה (מה שלא היה אצות ראשונה של מנזרים סמוכים הללו) ששכח
את הנר יביתר שאת יותר עו כחמה. היא שגרהה כהתיקה וההשגחה
עלכרספה וכפס' לדיב'א. וכלכד הנר' במנזרות שמתחם ומרחקם
ב' כ' לשלם להם תודות פסולות שבודות. לחלק להם אלל כנמים תוארי זיו
כסנין שכתב הר"ם על אודות הר' וכריס שהיה פלוק עלין. וככלך נבני
פ"ט אדם כטר פ"ט. על ההוא תיבא דשמיח שחקה. שכתבתו וככתב
מבריו רתה כפראן יגון ואנקה ומרכב כל שחקה. וקנרנו בתקון
שהיה ראוי להאריך. ויוגז שכה שחן פכה. כה היו דבריו של הסתם
כשילקח דעבידא לנלנוי וספרמח. כיום ש"ק נשך ההוא שחקה ככלה
מוטע. לנשר אחר של אודות דבר מה שזוהו. ולא נעשה דבזנו סיד
לקח הכסיל כאלמו ורופו של הנער. וכשבו בשנינו וקלם שזכו ששכח
בשר כחודות בשלם. שור אחר לנו מדודותינו של ה"ן הטעם שלו: שהול
גם רוח אחר: ונס כדרך כשהסכל כולך. כיכר הוא בהלכו כפסיסה
של גמות רוח כעו גרון כקוסה וקופה. פניו וסיונו לגד עטוב: והענינה
בראשו ככה עסקה. כחונטא כלפי שפיה. וזהו הקיר הדעתי. שהונה
את הדבר יסאק ככהו ו' א"ב ד' דפטר' פ'. בקסמורר הלמו הראשון של
אייכטיצה שזדנו כמזכו כפראן. שלטום פליו תדינה. כנודע כעולם. כי
שאו היה ששור של הדבר. של יד' אוכוסו שלו (כמשו' אשי ומרמחי דשפתו
לקלל דלא עסק עד האידנא) הא קריב לארבעין פניו. ויהי בשם הפיל
ברישם הקדום. עם שנראה כשלינו. שאייכטיצה תורה כאליל. מ"ו ידו
פדכניס שדכור רכי לככ. לקחא קנאס' ב' בליס ההוא. והכר ד"כ טביו
כסטר הדבר כאכ' ד וקן וראש בק' ק ראשיס כלאשככו. הוא חקר את קרובו
האילן פאפרס הלוח (שחשבו לבר סמכא: שהיה בעיניו ככסל תורה כשר
במשמה הנכונים יראה וסאק פליו גם בהיותו פאר כשרו) וכנס חטנו
להודיתו תוכן מביכול אייכטיצר של למשמה סה זו מואה. האלה היונאס
של סתוסה ופייסו. והסיוכו השודם שלו. שחקה כהסודכר. ראש לקחא
כגודים של אייכטיצר. שכל הלמו חקר כדעה: והסליג למסר ככך' מ"ן
קדרוזות אייכטיצר למחמות מולם יהיה. וכזה כעשה הרב הכסן כנ"ל
אפ"ט שהיה לנו וקוסו ויפג טהאחין. ואחר פליו דרך הלכה. אה
גאחר ככסל כלאחר בר סמתי) למע כלאחר אחר. כלאחר שהעיד פליו ששאחין
ציונה: ופי' למשל ולפנינה: כך פגור פדיון ליפאק דבדי' ופ' כמול

צאנטי

ואיני עד האידנא. ובימים שהמה לא ששבו שמתא תקלה גדולה כלאך
מכזרה קלה זו ביום נעשה כמכנב. גרעה הנזוה לזרות מולם פתש
זיו הכננים הרבנים הייס השכשלה האת. מנאשו פנים כמורה. כחשם
לא את עון פסור הכזור הלז. אשר לא השכירו חמנו עד היום היה.
כמו' ה' כמ' טלו פולכת וגדלה כמנזר הענלה. אף הוא (האיש ישר הכ"ל
ג"ט) העיד שכבר ר' א' כשן. אשיו של דבר ד' א' כ' ד' ר' מ'. פהיה
רבאכ' ד' כשיפלין. אחר גבה פלא. שסקר דירתו כפראן ככנת זה
שחשם כאשארס הר'. ובישמו כמ' ט' הר'. הנדמים אחר אייכטיצר
שחלא את פראן בלוליס ופוקונים ולא היה יכול לכוול. על כן רמק חסם
שלא ילכר ברשעס וסקס פללו כמדנית פיהס. לא אנה כרביס. שבר
נגליס טוחאס כית כהכרדים שלום התושב ככזו. ההוא תיבא שחקה
ימסקוקו שנסחטיו כשיפלין אפרי שוטו ינאה כריותו לפין חלאו באשחשחם
כל כמני הדינות: וחמר ערציהם של כמ' ט' סאדורה לא ספק שפיו עד
מכנר. כחוס ככל. גמות ארס רשע חאכד תקוס: ונדע שאחר רו' ל'
מה' פל באיה לא יאכון. ולהלן נודיע שוד פ"ט שטיפלין על אודות
ה"ן שחקה כהכר' פ'. כרי וכו' הראש של כשריו קוסמי פראן.
ועל צבאים כהכר סגדול ריקס כהכר כמזכור אופו פאיש. ומחמו תקיש
להאפרים ככניס הקלים שחשטיו שסמו שוורי רהבי. הנזקים ככ' רב.
רשטיס לניהכס. שקרא כטיב פשתא לבת ונא. כל מה דקרא כמכשא
ומכנא. שפתא כפכא ואנא. אף יש' י' ושודר לטפוס פ' מ' קמטוס
שחופסם כבכת גסאם הלז. כור כרו ומוסח כפלו כמזכר כלה. גלל
ערוחס פיינותם וכבלותם וטפשותם ורואיות לשונתם. ומבואר חאך שחם
בויריס גפורים. וכה יתראה שזכפת הארורים לרעות חרוס (קריו של
י"ט) של פוקיין כוקיין ולוליון. למל שבטי יסורין קדושי עלין. וט' פ'
שפוטס פזיזים כדמיונים שאנוים פלה ופמנלות שסכו כדדו פך של ראשו
כלל הקייקין: וכו' הביאו כתב שרס כידס שפמ' מהרי"ם. ושבינו לו
השך לנלוג אדוניסה להוקישו כנר הששם. כתב גסאם קראו לכמ' פלא
ככלות והוללות רשע כנר פניו:

במגרח השזופים להנאכ' ד' ראשטודס. לא הוסיפו אלא שפוטס ואלפ
קטורה כלל כשור ויק. ומסמורני לוס גכה לב' ז' יוד. לפט
שופרסיר (באזרס פיו סכשיליו: ויהיו מוכפלים פיהם עכה כס) נברין

פוקים

קורא וראו ואלו כתיב : מלאך ואלו לא כתיב לכתוב שבת
 שבתים • שאין כתיב להשיב על כל דברים ישיב לכות עבדו שחל וכו'
 כדברי ונאמר על מה תהיה נכבדים • על אגרת דקראתא חס עני
 קורא חביב שפדון משתומם • וחלף איד כיהם על הכלים הקטנים
 כשלימים כשבת חזון הקושע כמ' מן טלחה • וחלפו כוב' א' אלו
 ידבר • הכט נא של מי נאמר קראו ו • ככה יא' עיניהם דבר • להשי
 כתיבו ולסודות לבו • שאמת כדכרינו • שהוא אפיקורוס נאור • שחט
 על פ' דברים אשר לא בן • כאותו טרעו עליו דכיל • אין הסרטי
 אותו קראו ומדק • ובין זה דפה טעא • ואמנם ידענו שבוש אגרת
 צדוק • וכן כל הנשארים (שהנינו חבבי בלי טס • כל מוסא ואם • אשר
 קה ככספים העובשים ומכה בהם כמס) חתפת ידו חזון החוט
 ענינו יאלו • כמו שכתבנו לנו בודאי נאור • שהוא עשה העובשים
 שכתבם כדוריו על פניו והעתיקו שטרי פסים • ושלחם ליד חידעיו קחוני
 ורשו דמותי לו אוהבי בגע כוב גולים ופוסים • חתפו לו חילי דעני
 בני ידעיה וטעננה בכתבים שהניס לפניהם לשתום • אולי אבינו
 קריאה דבסקרא ביחא להו אנפ' זוני נמי חווי אפוסים • ככה פוס כוס
 לא יוכלו כפרה (בפי' ע' כ') סעוד לפתיה גלו ערותו וינאם לחו
 פדיות • באשור אם יאמר להם לפלל שבת בה' פ' כאליהו דבר הכרת
 יפשונו • מאמר טעא דדבר חסו • אין להרהר אחריו : עב' למדבר
 גדול • תתקן לשונו כפיה והתקן בשרו שחטס כחוק יכיה • זאת כל חמת
 ודאי • לפלל שבת • ולהלל שבת ער' ימרו • יקוהו אורזיוס מס' כ
 שהפדיו ומעתיקו דיו • יקום עמים יתמום לאומים • הפתוחם הכ
 א' כדריס • הוא היה הסרקליט הגדול של חזון נבטק חיל • וקט
 שגרו פסלם עולם אותו נכבשו • וכן רב הסודני : וכו' כן רעה' ש' מחוז
 נזקתו • אגרת של לגורכה היא כרקב כשנתנו • ע' ת' ים לתחיה תרת
 סגרי • וס' נכס להפיק רשע • והאשור לרשע נדק אתה וכו' • כישו
 כפחתי על פ' כ' חלואי דמתי : אעודא רבא • אורייתא באגרתו למורי הכ
 דר • וסמי' נמי אהכלת' א' • מוכי טערא לבו תרי • לא יענא חת
 איהו ביה בארבעה אמרי יכבי • עו' לאוהיו דור טבולו הכל כו' א'
 שתפורה לפחוק אפיקורו • אשר בלובה כדריס וילוח • לולי
 חותיר לנו מרד כעסם כבדום חיינו : דרוק פ' אשר לא המביית נואל לתור

ולתקופה

ולתקופה : קודם כי טוב כי לעולם תפדו • יאמר חל ישראל
 מב' ש' השליש דאי • ילא נלדיך באן יאיוון ברוק ספר טל' א' • לארית
 טל' כ' י' יאטקלם א' למכר כספם לומר דור פס' טענות לבר' ל
 עב' ד' כדכור טלס נקרא פתח עינים • למקוה טינים פוחות כד' אמת
 קהלם שכתב התומכ לעמו • כעודא דאית' אסא לקויים בו שני ס' ד'
 טלו כסול : שסתי כסול יבואו כריכוכו ליהלעות • יוקם כפחית לטקלם
 כעקב ע' קדמות • ועוון כנף הכסר פסומו פוסו של א' מיד יתחנות
 ועם שסתמאר שהעמיה פלמדיס הככה ולא כפסה חביתו ישיבה • כשאל
 אשור רק דבר אשר • כאלכבר נודע שאחרון חכמה ישיבה חרפה פגוע
 ואך א' ככשבו עליו סדרי כראשית חכמה • עב' גס' לשת וקנס שאינו
 כל' ת' פשוטים • כל' וסן מחוקיטו דתחם חתי' שבת עליהם • וקול לא
 לב' כייט אית' ילדותו : שהיה להבט' אשה נבלת ע' ד' ס' : אלא שסתפס
 וקתו לשיי כל : שטעס טס ופכו נאור לכאמין פטורות טל' פטו
 כעמר שא' לו סוקואין קנה לתכונה ככו' חכל כל' כפיה ונכסיה חיו לחפס
 נשיי כל' דואו • שתקלבו בו נערים : וזהו לגעו ולקול ולקולן שחמיר
 הא ידאי כל' תורתו טל' לשהי כולה ים בה דמי • יסן גבה לבו כל' אלהים
 לכו כפרס חפני קב' כ' כדריס קלה יתוש נעומו ככו' כעמר • טעס מחמו כסול
 וכמר • הלואי כעלה ישיבתו לכי' מ' טה • או נהכסה מליחו של פניו או
 טוב ולטלס • בא' טען זה וסרכב את השלם • מחמו כחמול הסחות
 הדעות כת' חפניכ : כת' טקקיים • כת' חסר' לה' כ' כת' לניני • כת'
 ונאם חסיה' לה' ולבריות חלד חסאים • חושבים השלם שחקר אין חסר
 חסונו לבידה כופרים כעיקר • של זאת תאבל טארץ • יח' כ' חסונו
 הארץ חסרה ויאבד כל' וכר' לנו • ויתקדש טס אל כדק' :
 חענינו טאר' קמותים חריו • עיון ברוק ספר טל' א' ויודע טעס טיכסי
 אשר אידיות' ו' וקשות' ו' ומחוקיות' • אשר יוכד כהן טוה סכור כפיות
 חפס אשה וזכה חסיה מיד של כעס' שגבר להראות חכמו לסקונו באר' היעב
 חזן הכלם • אולי יט' הוא יחוקץ ביסן הסגול • אשר זה חסרו פוס קח' טא
 דעלי ל' לאסוקי • ילד' ד' ג' חסית בוד תקפו של חסיו • ד' חס' ד' חס' ד' חס' ד' חס' ד' חס'
 פסומו טוה כחמיות כוכ' כ' כפשונו כקס • טס חזון ואין חסר לתבנית
 כל' סק' ינא כקב' חסיה • ערך פלפלו מלא קיא זואה • חמתו סיד
 טעס פשוטים • מוכים לפני האוכלים למעדי' ד' ז' כפשונו • וס' חס'

בכסף

כחש ינתן בן עזאל טוקס אדם כליתל . והגן טחא לעולה טימ כס פכנס
 בא אל שולמן השולן טקון כ"פ הקיא וטול בלש . מלה באשו טד אשר ינא
 שאכזוכרו עתבקס . ודי כוול להראות לטיני השמש טאות כפשו הטוקס
 לאכול את זולא טקוול ואינו טנט . קלוכו ככל תוטיה יתגלס : אט'
 אולפ טפסה לתכר לכ היג דרסה טלו לכקות טעמו . וזא השליך הטריץ
 בידי . אדרסה כו טמטטט . אינו טטיו טוואטו לא דופן טד זוארו
 כפ טוקס . וכל דכיוונס כנגלה כיוו כעלס הפוכיס נכוכיס סס כאלט
 זיהו זלמות . בקס לץ כמסה ואין אל הנמסה קולט : והכל כולך אשר
 השיתוס פיו הכשילו להטיר על טעמו טגלס אלהיס אין כו וטכל המיני
 לישראל כעסה ראש ולסכה קודס מיכר תקטו טנדל אותו . וכו דבר אחט
 ונכון טמטגא ככבור טכניס טלו (הטמיו כסתי טל סקר וטיו . וטריכ
 טל כוז וטריה ואכני כוכו) . וס הכיוס כתקייס כו כטלמט אל כקמות ס'
 כטיס . וראס והכס אתה הטטיין . וטראס דכר כלא כטיתוס טפר
 טל"א (כ"ט ס"ב) כוקס זכואה כפי השכר כרוך הטגלס כוולו אל
 טכדיו כטרס היינו טמנין כטידי הודיס .
 נשלס הכפטה . ועוכנו רבדים רביס . גס צריך לידע שהציני
 כמה חתימות מוויפות יוצק לחוך פיו של אומו רשע שו"א
 רוח .

באמה נטור אני אומר . ויטלא ידע את איינטיירואט טיפו כעס .
 לא טכידו טטולס . וזואה דק את ספר טידס טלו טלו לופט
 אדות . טעטטו פטול דמות כיון זלמו . אשר יראה יגיד טלא סיה כטולס .
 ציד הטראי ככוס ברזס טטבע טוויף כזואו . אף בטולס טקוסי . הוא טנס
 דטיקרא פטול הוא והכיא טטוליס לעולס : הרבכ זכאי ולאכס . הקדיס
 קוראיו לטכס . וכו זלס ערות טוצטרו וטויותו לסטיב כל הטולס טורים .
 וטוא אטכס טוואח טחטי טיכיו . לא ראה טאודות אחת חיתיו . לא כנגלס
 ולא ככסר . כל דכפי תודה טלו הפוכיס וספארים וכליס טחליהס כעטן
 גטכלוט טפוך דח"ו וכתבי כלפטר . נרשע טחארת כקראטו ונככטו
 גוויקט נרשע כוככט כוככטו כופסה ורשע . כעדר ככל יריעה אחתוס
 לא ידע להכר אטינו ככסע טכרית כתיכוק . לטונו סרוט ומדרי כזואר
 פתק לשון חכרית נדלוית . טיכו נכוסה ככס סלמט לאכ טכטיה .
 גטגנו ליקפס אס . ככבור לויקפס טקיס : גוול אי"א ואחר אין ככס :

אוינו הככיר טיכיו טסי . טוי אויב ה' וטובא תורתו לאחוכה אורכ ליהודיס
 צור . דרכיו כוכר . וטורס טקר לפטי רוק טליכס סיה איש טור . ואכר
 יוס נגלד כו יקכו אורר . יקכופו טטיס ונג' טטידיס טור . ליוכטן
 אפרי העדרו ונטפו ככפ קלס לאכור כל דכרי כלס טל יקו כטו אטרוכיס
 וקדמוניס אטו טטר . ינמרה' כככור טטן ינמר : אילו נכס יוס טנוול
 ראו לקכטו יוס גוס . ויוס טמט ראוי להיות יוס טמטה ככבור רשטיס
 נכס : וככר כוכר טלא ככסר . רק כפראנ טקוס טטרס . וקרא טני
 הכפסן טוי אטינו וטוכטן . כו דאי אטינו הוא ככראותו .
 כשנת תקכ"ט לפ"ק . הניטינו פכתס על הפאכטס טכרס כ"ב ווס
 עוסטו :

פ"ב יום ג' כ"ה ניסן תקכח"ל :
 יחיד מוססה ככיא דיוטראי ספירא ופריטא טר טן קטאי הכס את הר"י
 כיוס טגלג הוא גיטו הרב הנאון טחא ג' וס ככס חנה כן קנאי .
 פייטכככט טכטוטי טטו ומגדול כ"י ע"פ ס' ככוד טהור יעקב כר"ג
 יאר לזור דורים על ראשו ככס פו אורך יסיס :
 אטפרה אל טק אשא דטי למדטוק ולקול טעטוס אכין מקיר תוסק
 ואין טוקל ואיזו סופר טפסרין מכככיס אטרא לא יוכל למכות
 לט' טטטטטוריה טנדולה . אשר טור וניטור טוטאס יטכס כטיני
 לגריוטות אטוד כנ' טליט' טס טכטוס כק"ק טטאטי ככככותינו טהרב
 העול' ט טקוב כטטו כתן ארהאלץ וטילתא דטוטאס טיכר דכיר לפגנות
 קדמו טאותו האיס ככר טטס טפמור טל טוטאכ וטולף אייכטיץ ימ"ט ?
 כטיטו כק"ק הבורג וכוולאי על סיכניס אנו כוסיס פטילנו ה' וטורטו
 כקדוטה . וטכל על דעכדין כפ"ץ י"ט' רוקס לא טטו אלא לכניס
 נכניס טטטות . וטתס כטפמס קלונס כרביס ט"ה הוא כטן הוא טטור
 ט"פ . כככ טס עוחא כפירוש . לא ככאר טיקס טכוונ כראטון וטוד כו
 טוחא טטולט טכת ככ' ל' לישנא טליתאי ככטתקות קחיע טרינוק טס
 כטילי דנויקין טטור וככור והככס . וטתייטס ככין קליטוס רשטיס
 כטייכס טולדות טטווחא וטלף ימ"ט . וטו עטינו את טלנו ככיוט טיפ
 כו טעס : האכ"ד טפראנ כאלוט וטטתג . רק טואיל טאותו .
 אלטס כטן פדיס אפ רוב העיר כקורכא . טטיני הוא ראש הקהל . טד
 טטייכו את טטטטו נגד טטרס יד' וליט דין כריך ככס איס יכורר כטיני

לכם • ללכת אחרי הכל ושתהו • שכתר אייבכיער ויבין כמותו • לכן
 פתיצו ועמדו על עיניכם • חזקו והיו לאנשים למחור ושמרת ה' אליכם
 מלילה לכם לנכות כבוד ונורא ברב כשתתין ארהאלך • לא תסמכו על
 שוראותי • פ' פתית כותי • יביון כרך לאילנים • בלי שום ספק
 מנצו בנין • אושר כנענ גוי • עוכר הבטל הקדמון • ביתו למחורארת
 ישיה כבית שמון • התרסקו מארבע אמותיו • הוא סק' וזרעו סר' •
 ואין מקוה שיטוב אל ה' כי הוא אדוק מאד בחיות כרבו המדיח וביטחו
 ומשופי' • באשר הודעתי אתכם את הכודע ושכורכם גלוי כיום הוא
 כי על כן משפיו התקיימו ויחאן • עם שרבו מצא לו ערי' • כבודות והניח
 עיניו • כי רבו המעשים עליו עד אשר ה' יפנו אל ידפנו אך זה השוער
 לא יוכל לעמוד פס • ואסילו כבודו פנוי • ומשפט ביטובה של מפתות
 אייבכיער סר' • וכוון ושריו בבית אסד מאובכו • גם חבית השוף
 גרסו • משעת שרבה לפתות בת בזה' כלסיות נחשת לו • לא היה עלם
 מבוקש ממנו • על כן דמסכו האים חביתו • עם היותו האופכי הקושכ •
 ואש' כשכשאל אשה מקלחתם ע"פ השתדלות רבו התושב • וסוד וכל עני
 פנה • להתייבש פ' זר ו"ב עם כ"פ • נתקדה וכתגרש מכלן • ולא
 יבול רבו להנילו עם כל התכחותו והשתדלותו בערו • ומתה זה הוניה
 דשעה חביתו כו' • אבל ודאי כסיון הוא ככל' • על כן השמר מאד ולא
 תשמוהו בשום היום • ואם אפשר לא תתנו לו עיני • וישכ לכם לזדקק
 פאילו הקרבתם עולם בלי לפני ה' • למען ימונ חזון אף ה' אתכם •
 בעתם תשיה קלחתם פ' כעיר הנדעת בסנת זה הכליעל • תכסית ומדיש
 לעבוד לעל' • מה יש לעמוד אופי בום • לא יוכל לומר שאני שונאו
 השחת דבר שמתון אובכוד • כי אני לא הכרתי את הכל הים • ולא
 בשתכלתי כעניו • רק חפי שמועמו אשר לא טובה מנודעה ונתפרפתה וולת
 לא עסקי ולא תשגי ולא עשה לי רעם בללק קנאת ה' נבאות ונו' • ואם
 תהיו לכני חיל • ותכלו לעמוד בפרץ רשב הים • לתגרם דברי האגרת
 הזאת • לאשרהם סבבדות שצתקומם • מה טוב ומה נשים • אקוה
 שישאו דרכי פני טוב לגרש את הכושב הלו האללכם • כאשר שמו דברי
 פרו למעלם • ומצאו חן גם כעניי הכחמים כפולן • למחוד נגד כת ס' •
 גר' היושיש • אשר הדיחו את ישראל בתועבותיהם והכליהם • וקלמו
 חכמי הנזירים קדושים שקחתי בעוה' • והזקתי ארפתם על כנייהם
 לעיני

לעניי השמש • שאמלוס' ס' דת וולתנו • מאזכים הם מנעם לעוננו
 בשירת תורתנו האלקית שוק עולם • בלי הספק לא שופר לא תוער
 ולא משתנה • וכאמנאר באורך וברושכ בספר שמום • פתק רשן בחציה
 פיטור • ובשבת לנו כסילים • ובחורת הקנאות • וסאר שונדנו אשכ
 ינאו לאור עולם • לסאיר מיני העכרים • הונששים כענוים קודי • אינם
 בקיאים במשיי היוויפים • כת ש' הארורה וכבשופיהם הרבים • כתם
 מחון השקפתי כריב לה' הלוה • לשפיר הדת על תלה • ולהכרית מעם
 ה' כל בוגרי און תלה • והנה קמותה שמעתי ותרגו כפני קול כלל
 שפתי • כי מצא הכליעל הארור כתין התושב הלו ערי' • (סונאי דת) •
 והגיל פינינו • להשיב לוב' דמשכחות שבכור' א' שסורן רע • לטבד
 הש' סן התורה ולפערון הדן • או ללם ולנשפתם מכשילים רבים
 תורה • מקדשים שבשלים לרבות התיעלה להקים ארסה • מה להם
 ולרה • כודאי הם ועתלדיים שאינם הנזכים תלעדי • תרביאי ורבינו
 גוללים בר' בני קמור' א' • קטיר קמוט סכא וווי סוד דלכנסוהו נמי
 וע' לאו הם סכלים עורס ובורים • או יודעים רבנים מכירים וכופרים
 ונימה ראה או מי שעת כואת הקייט • שיבדה ארם משכלה להקם מאובכו
 בכלה וכאן נמצאת כאל היתה מיד ילדי שעת שלו כהא וכסייתה וסם פפסוה
 והיו סור שמום לפכך ורגלים לרבר • ואך לא ימונו אפילו לכדוק אררי
 ככלן • מקום שיפול הע' (טון בני) שמש כבית סוני • האם של
 הכשפתו סכנו • כוה האוסן יפער ענין כל מוטי רע • ומי גרע מהסוא
 דאדר הניעי ה' סטאה יודקו אררי • ומצאו סחך סכול • מאכ' וזה
 שנתצת סמאה ברשותו טומאה רנוה כוקטת ועולה בלשו (וינש של
 יתן מחמת זה לדונו בכפשו לרון אותו באשקורום • שמנוה להרנו
 ולהעבירין העולם • מיהא לעיש סי לא היעי • למסלו שהורה להסיח
 הפקלה • ולהרים העכשלים • חודך שמנו • סלא ידים עליהם הרמם •
 לא יחא אלא סתק קל של אסור תורה • סל סתקא דאורייתא למורא •
 מאכ' וכדבר חמור כוה • של עבודה ורה עקנה וארורה • שטיוב לבער
 כל שמתע וסחך מנהו • וגורו אף של שצאל דמנא ושאר כנעסם בלוס
 ככוכין וכבורן • שיובל למיעכס מסות של תרומה וקודש ישראל לה' •
 ואך לא סשו לה למתי • כ"ס למסלול הכורות מה עשה ישראל • דללא ה'
 פסול כודאי • וכי עי כשד עליו יורה יורה • כי אם רבו הודים סק

ששפורם

שלפי ישראל השם כפשו כעיים לחנך נדתי כוונות טוורי גולת ארץ וכו' וכו'
 להטויות שמשו לכל בני ישראל בקול ברסה כמספ קול קורא כמדבר
 שם וחסדי להאי כפרא • הא נכרא והא טשאק דאתי כוונדין • של
 מארשא דמקרא וקטול הוא כמסך ונכל נרקת וו טברי • כו • מארשא
 דכריס מר המים ולפוא פנים יוסט וכפין להט וכמס חדשים שליו הויסי
 רוס עפרוס המוניא לשור תפרעות טכמס הכספרה ונאלאס חמיני כל
 דכריס נמוקים טמוקים ומלל כפומי נקורא דכריס כבלה וכותרי תורס
 קן סן מעסה המרקסה יורד כאורך ורופט וגובה סכס • חבין ברעסו וכי
 אתו להפין ולטורות קלות ומהעורות נסוכת ונעמרות טרעות דמות כס
 טיורס ומעסה טראטיס ט' פ' פדופי אופיות סכת' ד' וקרפ רשימות המור
 סנל המעות אופיות ונקודות מנלס ונפנות קרעה האפתיות • טל
 סיליות כמלאתי ערפים ומיות וסן קן הדברים אשר אכזי הכשר כתוך סוד
 הקדסה אשר טנינו ווינו ולא ור גדול חמלת האים וקפולתו שאים' ק' •
 הוא רב כפולתו פלטי פלטים קרבים מקודמים טרופים מעשת נרועת טול
 גליד וסס כהיכל המולך הכבאות נכנס כפולס • וינא כפולס כפירן ל
 טפילא טפילי • טפילא טפילי דיהא כפילי דארעא ראטיס רעת סה כמס
 רעת לנרוע ככריס דלתי יס טקנא קנה עב כמערס וירעה כוזילא קרית
 קעול וקסולס וכו כמא ככר מלקותו חכוון מדרס טמפרת מלקו כראסו
 טין ככר הקדש המורכ כעת מלאכתו • ועל פועב יוכר טעו כעס לו וכו
 כעס לעפו • ס' אים טטיכ כווינא דכורא אים' ק' מאורר טחול' טו
 טר' • ומוקטר ט' ס' מ' הפאל ספמרי המונה לע' ס' ס' ק' לונד
 טיר טנדולס • לפאורה ואתנס אנכ רשימות הלשון ומדבר כלשון היו
 לא הכנתי סוף דעתו אך טאס' דכתב טירוסו וכיאורו להטועב המונל
 מאורר טעס דוד טר' • והוא חוקן ונסי אים המעובל כטול ודירפיה
 טקדס כ' פ' ארטיין ומטרסס היה סס לנעל סד וכודאי הוא כידעו
 אמירו להרב אכ' ד' קהלתינו כרו יאיר לעס הוא טוכן ככל קורת כית
 כנדאו אים' ק' הכ' • וכראוית כתיפת יד' ק' טעמתי אופ כאות
 כאן הודיע בשמו חרושי תורה : רמין אמנושי ולא ירע
 טחרטין וכמו שהעיר הכוחב הכוחב בעצמו כאין מרין
 כי אם חשר טש' • הוא יודע כשיחת שרים כמותו : ולא
 וירעה לגלות אותן דברי תעוועים מרוח צופים נוספה בו

וזה הודיע במועשי שרים ואחיות עינים • הנס כו' •
 בני כתיבי לך דכריאלו כמאטר ספן בכדי להראות להרב כמניש
 קהלתינו ככאון הנ' • וכנאלי בוא יצין להסביל דבר חתוך דבר להכין
 אכריתו וחמטיו הקרופים של אים' ק' הנ' • כי פעולתו ומטמי טפולותיו
 ונעט ככיאור דכרי קרמו הכ' • כאמר ישמש לאוכיך ממטמי הקרופים
 ט' • הנס ספ טועב וספ כהים כולו מחמרים למין רופט טאון מישת
 עלא סודוטיס וסודת נבלעים ומטמי גורמים • דש כבל ככרות החלום
 כל הכתלים סנקראים וינט לייכטר • סס סס כמס וכמס וניס עלאים
 ככל המדרים המס נעטיס טכספ טסור • חוקק וגיור על המטים כעסה
 כגיור המרות המל וניס כנורות • הנס הכר סקרא לאחסי הוא טבורס
 המנולס טכספ טסור ונעסה כנרות כפוליס קסלטיס זה למקל סוה
 כמכונה קנים וכרפים סיונאטיס מנידיהס כעסה חקס ככניור תמונת אריות
 קאטיס נעלמים • ובמנרה וסעסה סופ וסופס אסר מכתבו • ככר
 חוקיות סכתן כו' סכתן ג' ס' כסידת טידי סבת כסכתו • וס' ס' ס' ס' ס'
 דוקן וסולן כספך כ' מנועות מד טביסל כידים צנר כעסס סוד' •
 כיוני כרות כולס בעסס אסר כאלו לא לקו טטיס • וס' ס' ס' ס' ס'
 מארון טולמים ויתר טהכס מנעסס כענוקס כטויות יסיס • טעסס טין ס'
 כסליו ליל ג' ק' כסליו סמכר א' • מינו טרה כסיה ראינו סוה נכ טסידס
 מנסה כראטיס כנסטויהסן ססן קר טסה מ' כ' כ' כ' ענתות ככור
 ככפולס והנראס ככית טהיה לו על הכסר וירובו כנורות וסכוררת כאן
 ינא כו הכנירס המדו טר' • וסלס טמס בלי טום חכילס • ובלי טום מטיס
 וכלי טיכס ומטיטא הבערת סל ללכו ינאס לא יאונ • כייסוכר כי איג
 חקסר • ובכעסס סטיס לבריתו גוס לאסוק קטיר אכסיס לוסרים טילכו
 לעוקס ובכניס לולס כאלו למרון מקסו ובי' כסנו כתי' טילין • וסמי' אונטג
 כתיפת כוות כית • כלי' ד' כו' • גוס אים' ק' לכעפס על סכנקס לאים
 סחאובל ט' ס' ס' מאיר חסה דוג טר' • ונאס' כ' גוס לר' חסה ס' ל'
 ונל' א' טמככרס ק' כ' ל' טו' • ועקב ככר סל' ספור' מאיר • איין • סססס
 וכ' • וכדלוק ד' חסה כר אסר גדול • ור' יוכר טסטי ונאס' כ' ג' טר' חסה
 כתיפות סל' על ספנקס סל' • ונאס' כ' גוס סאכנס כל סחכרס לננות כית
 גל' חכיליס • והנס פאינו אים' ק' יושב סל כמא קרסו טלונס כמלאס
 חלקים : ועוקמד הי' כענכסס וקכנסס טפולס • ור' כ' כו' ארז טסן ס'
 כננצ

כגד לכו זכר הים תלוי כמו כוכב גדולה נעשה חכסך ועל הכוכב זכק
 שדות קדושים ויושב חכמה בראת פניו כעוסה הכתשה כמו כוכב
 זואל הכוכב היה של ראשו ונעשה בחכמה ככלשה מחייר ככתבים שמת ק
 ובתוך הכובע קבוע ככל קנה פחין כוכב מזהב מווקק טהור ומוקק מלולים
 בשמות כחשמה הלוקות ושי יתלל מנוקל מלאכת הניורים היריעות
 עקבת אל קנה התלויים על הכתלים כשקדוה כנות בית בניורים
 קדושים וכן הן עשה המרקה ובתוך הניורים מוכתבים הלולים בשמות
 הקדושים כדמים והנה מס בקדריה הכל מחורג בחבלים של כסף
 ופבלים של כרופים שמת על גביהן והנה ישבוה' אכשים לפניו מן המכל
 נדיה אכסים קוץ למכל ומלכמוי על הטולטן הטהור היה עומד סופר גדול
 ששפה האים ק' כשמו כמלאכת הקדש מחייר וכה פגזרת ג' כ' הטשק
 מכייר וכולם מוכתבים עגולים בשמות ק' כו' .

וחוא זש האים ק' של פי קע שכלי ידעתי שכלי הוא ימיט כדוריו סיוע
 טוד סערי דסרין יערת לקינו בראותי כישפתי ברוך ידעין
 דנון . ונעשה מטעם רב למשל עובד למכלית השטטה יוכן עתה דודים
 ורשים לנעם במשיבת כפש לנעם כל פי . זכ' הטפורסם במדינות וואלין
 הוא האים המוכל האים האלקים המוכלנ מאורר הים דוד תר' . הנקרא
 ד' תשע בעל מד עק' פלא היין . הסך הערכתו ביסוד הדיבור ובניאוף
 רשק להאי פילול דטעוין האלון מאורר יוכתן תר' הספורסם אכד ויהמבור'
 ופיסר אליו מנוול נבלאותיו וכסוריותיו של האים האים קדש שהוא כנפ
 אנום ולא אנום וכפנת לטובו אחר האים היו איהו אכד דאחין אעם שלעם
 דרמיו עליה בתקונים ס' ט' ע' א' וע' ד' תיר אחר רש' וזכה דראק
 פסאי דיו איתנלי היה וסייבו דאמרה הנה יתן ע' להלכו ודבר יורס קרן
 חסיקו מכל פי טעמא טעה מחנו חמים לפי טוחא תפס רומו וכסיותו
 מח' הארץ הכסל להוריע מעשי בסיו ופעולותיו כנירלות
 והגריל השבתה כמעשה אורים וחומים ומעשה שוטה .
 מיי לאויל השומה ואחר שהארץ הרחיב הכסיל ברוב
 דברים מיו לו כחחה : החם עצמו למיתה . בוחל :
 רשתה אפי כני שומר ניסיו לכפר אים מוקל ואיהו כוסר למוקקים
 כגילת הספר הנותן אחרי ספר . וכל מעשיו נעשו ורבו מהני
 חכמה ודע כל אפר עשיו ויושו לא כמו יודע נבלאותיו לא ספורות

יוס ליום פרות ורבות ולא ידעו ספורות . וטרם אטלה לנרד אידע מול
 לבלות דבר מהקשו מילי מעלמותא שמשכנו מפיו אים הק' הים . וכדי
 לקצר בכתבתי מסתת מאין הוצן גודס לי . אכאר דרך קצרה להראות
 השפחה מקל במדרס הכונן ושא' הדיא באריות שנינין מקישב מכל וכו'
 לאו יוסכי תבל שאינו שוכן כוו העולם . דק שסכ בעולם אפר וקוה הוא
 המלך אחר השפחה ארבות . וכדי לקצר הענין אכתוב קצת סוף דברים
 של האים ק' בשנין זה . שאף אם יהיה הגולה לא יהא גאולה שיהיה עש
 מוכנע כל יושבו תכל . ויקבלו טול מלכות שמים וכמאמר הפסוק יכיר
 וידעו כו' . והוא הוא שהכנעה קי שם בידו כע ועוו להכניע . ודי בוק
 והשכיל ויכול ויבין ולאכת הקינור קצתרי באקרים כהיות בי וזה היום
 אשר מנחתי ראיתי וחות ועוכה אשר וסע ליד' ולשות רבים אשר מיני כל
 יתחלל בתרונותיו מדינות פולין היה מתאווים תאוה ובלתה כפסל לשמות
 דבר הפרסה ופססיו ונזק הענין ומסותו מאי כפרה רבך הספורסם אים
 ק' יאמר לו . יהוא כהופ' כ' כניול דפסורא המוקטפ בשמות ס' תר'
 ועל הדברים שנשקע בין הסיים מאסורי הפרגוד . דברים כאלה שאינם של
 נורים וס' אומר בכה וזה אומר בכה . ואני טעלה בגורלי שמתדק תניא
 לפתן וקיייתי מתגורר סה ק' ק' לונדין כשה ימים ושמים . זאף גם שהיון
 בוגד בי מטרת להסיות את כפשי לעסקו כמו' ש' להסיות את כפשי ואת
 נפשות ביתי בעזרת האל . ולא יתינו הסכ את דרתי ואין לי עת לכל תפן
 ונלל כן . לא באתי תמיד לבקר כהיכלו היכל' קדש אים ק' הכל'
 ויהייתן כק ברב בירב דק' יאמר ודלתי על מהרים וקנפתי של הנבשקס
 לרנלי סוכסר המסמים שלום וכדי לנסותי ולנסות את הדברים ס' אומרתי
 עת למסות לר' . וכפתי לבי לנבשקס ולדעת מטעה פרי גזוק מן שייס'
 והנני נתון הודאה של חלקי כי מלאתי מן כשני האים ק' הים . ונתקבלתי
 בכבוד גדול כחוד הפקודה של חכום מברר' ערה קדוטה החסותופים כנלו
 כל הקדוה וחסה מקושים כמסרון עשיו הפיכסם לרבריתוס . נהרות
 בשמות ופילות ובקשות לסיקר בראשית קוסס' אים ד' שהנפני בדרך
 אית : גי מלאכי שפולת גרוק ועסמן חססיו כולם חוים לפניה ומגבים
 אים בשוכי סקורה שסוא ביסוד בית הראשון לזכות את ישראל והכל לא
 לשמות שומיה למוטיל ולקרד וכן ביאות הגואל . כי בעשורו נראה טור כה
 מלך חססיה אים . ולכן הארבע בארתי מי והתקלתי קני אים ק' להרשק

מאשים

האדם ידו לקולמוס לסמיך שאלו דבר להפחית שמועה טובה ולהודיע אדם
 קצת מדעתו בני ספורי עשמה כבלמות ונורמות הכל אידי דעולתא
 נוסרתא כינהו לנבי ומ' ט' הן הן דבריהם רק כמיעה מן הים תרוב שאר
 עשמי סבלים והנורמים הכלים והנפטרם . ומה טרלית ונאמתי
 דלתי לני לכחוב בין בוסן הקודם בין הפרקים קמא קמא דמטיא .
 והסוקתי בולקומא בפר לקוטי במאסף בן האוהר'ם ומפטרם את
 המלאכה ולאכתו שבתורה מאוס קיל רב בללים במלאכת הקדש ומד כה
 אכוא ולא אוסף לדבר עת דברים הכלתי דריבוס לספר . ואם ירוץ הקורא
 מל-הדראו יבין כל ענין דבר מתוך דבר . ובט' ה' אירי ולאסירי הא
 רעוא ומ' קב' ה' טיקים כנו חקלא שכתוב ומלא הארץ דעה את ד' כמים
 במים לים סביבים לירכע סיבנו לראות בין על מכונו וכימי זאפנו הארץ
 חברים יראנו ככלאית ויפיע לנו חנראנו ונבס ליראות בטוב ד' הארץ
 הטיס אמן כי' . ועמה אסו בני ארבי סקודים כל דברים הכל מלא
 עיני ולא זר ואובי מעמי דמטי' ת' ל' אשר יאמנו דנים דברי ואל יטעו לדברי
 סקר . לכן פרטי בשלח שוללה עמה והרעבת מילככר כבבדומה
 הא' בובילא קריטא וכל כ' הא' יא אתה מכרוני כרון להודיע ג' א' כולם
 את כבודותיו ואת מעשיו ואת עותותיו . בי כל אים אשר אין לו מסק
 צנטרות סיה הדבר במיניו במתמטג למסוק . ע"כ אסובי בני יהיה
 דברין מטוסים לללות לשין כל . ומטיטא מלא להראות בכתב רק לאנשים
 צנוטים ומבאים לירושם במכמה הכמטת ולטעום טעם טוב ורפת טבם
 פה ק' לונדון . לא כתלה הדבר סוקת לאיש זר אשר לא יאמנו קמבר
 ולהדקרו ע' ש' דען ומ' :

אשטען חת ידענו גדולי הכמה וקינו עירי וטאלי גדולי חכמו ישראל
 וזלתי בשלון מן לשונבי בנייה לדעת לבשת דשתי ודעת כל
 עוז הסוקה ק' ל' לסיכר כפסאנו שמעית גמט ומשוכת הנוק . ולספר
 מוס לסתראות ולגלות דעמט הסוק ולקמטינו טעובתם שרמטס ויהיה
 לכתם כל זאנו כיופטי וחבורו קמטיא ולש' מוותי כ' גדלה שמטה האים
 ק' מ' ל' שכלו ותבונתו עמלים הדבר גדול כל בודים לסקדים דרין וכוח
 דרין אותו לבך וכני . ופא כפכה את ד' דקס האלקי ישטותים יד
 חופלאש לשמח אום ככלתם כירמלים למנה הכמה כ' ט' קודש פי' ט' דינלא
 ששקא : ובעת וכל בני ישראל היו אז במחנותם לה' . כ' ד' ארץ
 קמטעלם

התקבלה פאככך אלישור ווסמן :

זוה לשון חלפירי חותיק אלי כחיב בשולי ההעחק :

שר המורה אכ כמכמה עפרת עורה עכניכס יקרה' . כמכס השלם
 בכל חרות . וכמיות גליות וסקיות המופלג דעת ובתוכה .
 כ' ה' אדתי' גאון ישראל ע' פ' פ' . אשר חתנו כתחלא הכית אולה
 נכמכה שמוארה ראוי שפאל עליו שניכס מודה . כמ' כמסור ד' יעקב
 כד' פ' ישטרקו מפל גרס ונוקס : ותתחדש כמסר נעוריו
 מרוב העלאות ומרות איני אוכל לכין דעתי ככתב לארום עליכות
 ולסואר בשפטים הדאום לו מקצת טכוס ככניו : אך מטובו
 ד' פ' ארצא יבא שישור הדבר ולא העלות . ופותחין כולד כו' ימקרב כ'
 נפס מכדו למנינו אס נא חזאיתן כן כטיינו שיכניי טעובת נכסת וכמונ
 להטיב לטוס סי דבר . כי נעיר אנכי לימים . ע"כ אירא מחוות דעי
 נבר כל השכסי' ש' שנטכ' ו' מלא לשון מ' ח' אליו כשאתי את כפשי סודיעמי
 כתם לפ' מה חטכט האים ומעשהו . וזאת העתק מנוק הכתב את פאות
 ולמראה סיניו יספוט אשר שלחו סעכנ לאנדיא לשולין אורת הכע' ל' סם .
 חשוכתי אורות הכתב כאמם הכל . שהפסס ווסמן הכותב הכל הכא
 כשכלו . ככסף שכרו : שקבל אתה מרדו . כד כמ' ט' הוא כו כידי
 חרס שפאל על אשר פער פיו ככאובים ודופים כאלה שפטר עפרת הקורא
 אותם . ולית דין דריך כמס לרון אותו כמיתס ומדיס . הקוטף טלוג עלי
 מ' ה' השירא כטרס יחפס שמו ייעחק ויעש . יהכס כיור ויומו מחוכו ומכרס
 עמו . כי כלא לא לעפס רחוקות הוא ככא' : ואם יש דבר כ' אמו .
 וכשליחטופא : יבא לעיני כל בנכא . למה מוסס מעשיו כהסתר כמכמה
 רוע . כודאלי לקדור אופרות הוא ככפא . כין שיסוס יכקו פראים עלי
 דשא תפת סורל יפסוטו כוב ערוקט משוא יובא . ואעכס כנוטג לאיש
 פרוס כנוטג את הפס ש' . שפסטו וויסטהו ומי סוקכס . נודע כנפד'ים
 אס איכעלא ככרפיהו סעולס אך עפי כמס בני אדם מכפריס למי תומס .
 סכא סכולין מאין יורע ומכיהו סיבונענינו . רק דנה לסול את פסס
 סירד כקכלס זמית ולפעול ככס טעוט טעוט למסור ולצנוא אונרות לשון
 פראי : ועד' ונקפס כמדינת וועשע פאלין כי סעכדס נקחו כפס . פמטס

גמקף : לולי שפא תקום ליום כגמי מיד • בלתי זאת שמו צו שמסים כחמקף
 פלקס לו לאמה וזכר מופקדת ספורקמת שבו לה כחה בני ונונים חכמיים
 והלך שמה ללנדון בארץ אנגלנד • שמה חלא שוורים אותו מקנה השמנה
 שזמו לו סס לטובתם ולהנאקס בין הככרים (אך לא כתפתה אסד מבני
 שזמו העשירים רק חולת הסס שפסבזו להרוויח על ידו • הסה השתדלו
 צ'בורו • ועלה בידם) שהאמינו צועלים צפלי כיסים • סלנו שמתגלו
 להם למחויבות לאין מקר • תה שנגבו ציבוסה ותה שנגטב ציס • וע'
 שחראה חיבה דברים מדומים בלאים : אינם רק חפיופ סיכום • למני
 שתאים • שוחר לבד מולן • זר חששו גפריה שזודתו לטעים מולן •
 חושבים שאין כחורו : זכבל הסה ותעמי תורה : אך ע' כך הנליה סלכה
 צלמי רחם ספינה סעיר גדול ומזום • הוא תקט כל עשרו הון רב באש
 הווא • כתקנות וליות חולצת חאל על ידו • ושתה לשמה הרט ומשכס
 ולפזמו על הכפל מד • שיתן לו חאופה להשיב כפשו זכר' זנס קאפטיין
 פלוה שנתלדל על ידו • הוא חגדיל שמו בין פרלים עשירים • ומולנ
 יתגולת ידועו זכס שפולטו • ומכלו ככרים רבים שפטריוים לו חמון
 הרבה • וע' כך מתכנה הכפל מד כעסיר מוסלג • ומשכרד נס לאנשי
 שברה שלו חולת לחמן יוניאו לו סס גדול • ועכ' לפעמים בלתי פרושה
 יון הכים • ונירך להסתפק בזה שמוכא הקשות אכל סוכוס וכוסרים •
 זר ה' ה' ע' וכו' כגלה : אינו יודע כלום • ואומר שהוא כפל קבלה
 ואלו כגלו תעלמות • באין מבין ולא יודע שד' מה • וכל דבורו וכתובותיו
 כלעג : אמן אין בינה • ועלובה שמה שפאתומה שפיד עליו הכותב הכוזב
 ושפיד שרות סקר כעמנו מלא הבין איש אחר ועידוים תורה שלו חאופה רק
 ש' זכר האירול חס' ד' וקר' • הוא לכרו כבין כלסון שדים שלו • אין
 אולתו : וזיכרו וכן הגיד לי אלס הגון ות' מהיה ככהכ' שלו וראה אותו
 צ' ע' ק' בשפריט עלה לתורה • ואחר ברכת התורה כסום שגור כן יענקף
 ביינוס חיות וקרקור תדגוליס גסים • בלי כשפט קול • לא לכרו
 חונן ולא חפשא כרה • ושאר חפשים מכוסרים אסר לא ישנו כישראל
 שספרו עליו לא אינו הכס • ולא היה רבני לדרר כננותו • מאחר שהוא
 לחוק שפיו • ולא ילעשי שחכיל רבים חולת זאק • מהכא חביתו כסיל
 קרוב אל רשו : כ' ז' א' הוא שס כקורות וקנקף חתם חר' • סכרותא כלפי
 חזיא : ונש' זשמו לזכס כקניוס לתעטוס : ותאקר מאני רחיה סוכוס
 לכלכל

לכלל השומים בדינית מולין • הפתאים העאמינים לכל זכר ב' מלוח
 כמיותו הסכל ווסין • ביר שים כה דאנש סס שטאה מורה ומפורס כסין
 להקים חלייל חרש וממן • ישן תתו את לכבו כלכ אלהים אחרים ושם
 קדושים בלתי נאמן : ככן מוכה לפרסמו מלא יבשלו בו הסחון • ונינד
 עליו דעו שתושב הסכול מש' ד' תקנאה חף על פולה לנכרו אייבנידר זר
 חמון • ובכן לא יפוסק מעל זה שהסאל התועב שמתוכן בקחיים הארורים
 פלגנו הכ' ל' • שטסה פסול ענרף לכוכ יתיארו בארש מדבר בתוס
 ילל ישימו • עוד אודיע מה שמשל לי הכסיל ווסמן הדוער • בא אלי
 וסיסר בלזכי סוכך יסר תפערט על הכפל מד • וכבר הייתה לי ידעתי
 שחמו : נס השתק כוכו הכ' ל' היה בדי • ואחרת אליו אילו לא הייתי
 כדמסוכך כביכ מס אייבנידר אוי הייתי חפלה כך את שההתה והשגמרת
 ויוד ככתי • כזאת לתלמידי דרנכי והודעתיו וזו כי ידעתי חמנת כיל
 שמה והוא כסע לרנכי • והשתפאר ציס שאני הסכמי לרנכי • או כמה
 לי תלמידי אך תלה כי צוקי שריקי • ושטת שפעה גדולה של מהדשתיע
 השתת לתת לאשרים ידועת מזה מאני כפי • ויהי לבו ולשעה : מכאן
 יתראה שיקס על שלומי הסמיים • יעשו יון הארץ כעכיים
 וחנה פס היות או נעמי שרה לי חאל • של אודות הקמים של הכתוב
 הארור והייתי חמון • כי כשנס וו שנת מקב' לה ל' ק' • כתקבל
 לרב אכ' ד' ד' ק' : הרבר' ינאק סללו הוויץ ע' פ' שתי • כשחבי מהא
 לחס סיל : לעמוד כפרץ : ננד כל הסרץ' • הוא בא ללכן באמנת הקרץ
 הנו • זעס כי חלאתי רוח קנאה לה' על הסקץ' הטוא כבין אר האלץ' •
 כדשעות ע' ד' הקמים הכ' ל' • שס כל שיטת אייבנידר סאכ וואכ • הוסלתי
 לרבי הרב סהרש הכ' ל' : לדעת אם יסא נעטל לדרר מצוה רבס • לקחור
 ע' ולסר אסר שתועבה • וכראותי פולתי ככוכס • כפאלת שכת
 חק' ל' ע' ק' : לכשעבי קנאת ה' ונקמתו כפיטה הרשע ומכבר בישקב
 באס להבה : ואומר לא כן אושיל מוד : ולא חששתיס כד כום • ואלע
 באשר בניוני ס' • אלסי אל מי אל אחת • יד ס' עלי שוקס קטס כפולת שש
 כעוס אשכס

קצצה

מלכת לרונה למורה לבעל פעור ט'ן סר'י מחיק ממיה
עח לעשות לה

כאשר ראינו עני בני עמינו • כי עדיין לא פסקה וזחמתן
של נחש (בכור שטן) צפעוני ר"ב הפגר לכלוכית
שר' רבים אשר המית במהו • גם קרש היה בארץ שטן
חנלו עלי נתיב לאף ה' מלכותו • המצר לישראל געשת
(שורש פורה) ראש ולענה • שר לסרוחים צ"ר עז"ר ה"ג
מ"ק יהיה יתלופי שופרא כי בא • הא גנבא פריא • דנגני
דעתיא דמריה ברמות רוחיה נקטיה חוננא • אזול בתו
רובא • דליתיה קמן כחירגא דיומא • כלא חשיבא אכליה
ארי"א לסכא • באפי בריה מסאבא • נכיס אבא • לפוס ברא
דטומא"ה טומא שרץ זב וזבה • מה ילדה חיפושיתא
קרוצי בישא מנה נמירי מבישא כלבא • לא נפק גוריא
שבאי האי סניא דיבא • סניא גרבא • דבעלי ראחן נדירכא
ופעיל רבבא • דרמי עלן כאריא ארבא • ונפיק מגיה לעלמא
חורבא • דאהני להו להגהו עכברי רשיעי טובא • שרא לחו
עורבא • וכל האסר דחמנא אשתרי להו למיכל נמי תרבא
איש כשר זרעו יאכלואשתרי להוכל קריבה • האי עכברא
דאשחבת כאטפרסקי דרנאשי • ורבינא סוף הוראה לנקטוהו
בצוצותיה לפקוה לברא לחפיהו באכרא ולשרייהו לנוכא
לטרקיה חויה ורבנן דלית ליה אסותא • ולעילוהו מקוריה
לחמימי ומחמימי לקרירי גלירא ושרבא • זיבורא ועקרנא •
כי תיכי דלא להו עלן פטונא מינא ובר שינא שכלבס ותבער
ביעקב כאש להבה • נורא ני ע"ס ר"ם חטאי רקרתי
באכלבא • וכיילי להו בכיילא רבה • טאה וחרקבא • ניהא
להו בק"ב ותמלות הא גמלא דרקירא קבא • לישרו לן מרן
האי חירגא (דרמי לברקא דמיא) הלא ניהיב ח'ו ברנא
דידות ראולי בתר גרבא • ולא למטיין מכשורא שיבא
פטילא חיל חיובא • לערפמי ניצא דנצא בר נצא רשי

בפוליא

נה דרובה

קלא

מזוליא מילי ממולאי אציק להו שותא רינוקא בשוקא (ראכזה)
ולדאי דנטשי גלדנא מאודניה ואזיל משכנייהו לחבלא
בשרייהו מסיק חבלא דחטא מסרי סרי ולא חוי אפי' לשונרא
כלבא • ולא לשרו לן רבנן בהרייהו עקובא • לכוזו עלייהו
אכרוי על פחם ובשולם ובניהם כבני גבלא דלכי מסרתי
גבלי גבול לתורה (מה חתא עליה) גביל להורי דנפיש
בפירייהו וכראולי בלא חבלא ווי לספינתא וארבא • להוי
קעור מן אדריקיס נפיתי כפן (מדליה איסור) אכילו עיף
כטילי חרבא • נפקשפנא בקל יבבא • ושמתניהו בקלא
דנביני כרוז כרשמתיה ברק למרוז קרא כחיל גודו אילנא
דעולה קציצו ענפיה אחרו עפיהו וכדרו אינבא • דקאים
ביוקבא • דלא להוי מלחחא רבא • כתבוה בשוקא חממה
בברא אחרעא דני דינא וריני דבבא • כל רבעי חיי להוי
פמניגא רבי רני מזעירא עד רבה • רמי גברא אפיה יבטל
קרבא • ככן ימטי חיי לרבנן לגוימא טנא • ויהא מלחא
רבה ממדינתא וממערבא • על ישראל ועל רבנן מלחא רבה
מן דכשמיא אבא רבה • אות הוא בצבא • חמיד לנא רמיני
לן נעייניה דנסיס מחמרא • ואחווי לן שיניה דנסיס כחלנא
בין הנוחר בעמוישראל כאהנה •

פי לה ארי

ה' אלהי ישראל הנה חמים • היום יודע כי יש אלהים
בישראל הננחר מעמים • עורי עורי זרוע ה' עורי כימי קדם
דרוחות עולמים •
נשם ס' אלפי חסדכות ישראל סוכן חסדים • אשר הניח בנו ככורו
תמזרים סכור הכרול • באותות ונפוסותם ונפולאים גדולים
עומים וזקנים • וסכילס מכף כל אויביהם חסדים עייהם בכל דור ודור
עזרים ומעשים • ואשר נתן לנו תורתו פנים כפנים דברי שחנו כחולות
למיים וכרקים • והפדרים עתיקים • שחטם ככעניתן ססכי לכרוב
ועתקים • לוייתן סן הס לנאשיו ולגברותו עתקים • כנס אלמא ככל

עק

את כבודו מל פדמה שפתיים נוסקים • כוסף קומוקים • זה יתקד משל
 אלו שמים בריה קולם לנו הקים • לשמור אחר ולמקום ככל הכתוב עתה
 בזכרי הקורים קדושה קוקים ישרים • ומקום טובים וספטיים זכריים
 ולאכזבו היום כלנו תיים בה' קדבקים • מל תורתו ואלומו השמור
 בלכנו וערכו בפניו ומקורה לנו ומקומו ורובתו ינו מורסה פאבות
 אלו תיים • ברוך השם נפשו כתיים אחיתיים ארובים פשטיים וחתיתיים
 ופליה אנו חתים כהתים וכדבקים • כל זאת ראשו ולא שקרנו בדבר
 זלם אסורים ביקים • ומסה יאלו בני בלעל מקרבנו להדית עלינו את
 פדמה אחיסי הדיים ופטיים לה' אחר פוטוים ויקים • לכן הו' ונא
 בולנו באים אחר פנייה בלב מלם לפדמה הברית שק עולם עלינו וכל ודע
 לפד ולעולמי עולמים • דכרי קדורה לקים • ולקשר מקרבנו קוקים
 כחפטים טקטיא דיכיים • כת מל הכתית ומכתי שמוריה הארזי מ' פד'
 וברחים פטיק טטיא ולכי ירייהו ארזי אוקים • ספטיים ומדיי אוקים
 ישראל כהכלים וכפטיה קרבים • ופיוטוים חרקים • עול תור
 ומנות מל כמחם פורקים • ארם סר'ית וקבם • כי יעלה ויורקים • לו
 רש ופטיים דוקים • קול דמי תומכותיהם מן הכדחם נוסקים • נכ
 פיינו ע' לה' לגדור הפדמה ולמנות מטה • לנג האופל מן בארם מל
 מל הנופל עתנו • לבאר שפת רשתם ספרו למפסם הפתוים ס' ודע
 בדכרי קוסף ועללקות ואכדון לראון עולם בכף הקלפ יהיו מודע
 לפני אכזרים מלאכי שבלם ופוקים • באפת מלל יהיו כואקים • כשטי
 פומפליס יהיו אכריסם מתקרים • כבלתם תהיה מושלכת כדומן על מל
 הסדה הכללים יסכום יפסו עמנותיהם אוכלים ודקים • מן ג' ויורו
 קארץ ישרוקו ניק העורקים • ולאחר נעטונו שלא לעמוד על דם רימ
 אכזרים קדושים מנטן ידדים ושטוקים • גם כי שלא יתערב ורשם
 סטטטים וטורדים בה' כורעו התוקדים הזאזים והכפיעות הכלים
 פתוקרים בעדי קדיים כשו פלא ירכים פתוקים • האזונים על תולק
 פתקב כגור ישראל סבוקים • שישיו כדק מל מום מנוקים • מון לו
 פתוקים • מל נן על פי הכרבים האלה • קנאת ה' כבאות תמסה ואת
 נכטה כהיל קנאת על המל הנדול הזה • כל יכסלו כם ההולכים לפתם
 מל יהיו פאמור בארם פתוקים • מורי אכזררים ופוללים מנני
 פתוקים את אשר כפי ובער פתוקים • וכער ואלף אייבמנה • ארץ

נפש

נפש פתוקים • מר דמי ורע מרשים כחום פתוקים • וזר דמיים
 מרם אשר הועד עליהם ככרוד היום סבת הארזה • מם כל היספם
 היספה המדקת • כישוד קובי שמות סטומאם המטביים ורזים לאד
 שפת • המושלטים כננע משה המיכות והחמם עוכדי קוקן מ' פד'
 כפטיים כדדקים • שלא הוה משה דוד מודה יצר (האורו כלו • נודם
 כנשום מושרם ימורה ומגורם הארץ פולין ואיכזבו ואינל ישראל ככל
 תוקם אשר דרכה רגלו טמא את הארץ • וכישוד כאלטונא כיכר הוא ילונן
 ברשע וכתגרה בעון כנשו) כחן ארזה אלן (והטמא קרא כסם הטומא
 מ' המשוקן בפיהסוי • כהיותו כאלטונא כעכרו לפני תיבה (ככשע
 בע' מל אייבמנה) כר' אכ קעשו בישו' מן מ' קול רם כת' מ'
 כנ' ע' כ' כה) העומד כעת כסטאטי מורם לנעקה • ליב סטאטיף
 (שהושר עליו כב' ד' הנדק מל רכב החמום דפ' ב' ז' • טהוא מין כמוד
 כניור • וכן הניעמו ידעה מבר סמבא כמפירין • סהסית וכדיס אותן
 אחר מניות מ' • וכוה עד ראם ודע שהקין ורע מניותו כהדינת מערדין
 העומד ברעכניען • מאיר קרוקטינר (אף הוא היה כפון הסדה הרעם
 כנעדים מל ה' ועל טמיו • ככמת קוקן הט' שקקים לו כעכר קעשו •
 ויק ואלף אייבמנה המקולל הכל' • יחסם מו' גם כחברן עליו סכסכע
 לשקר כפי החמורסם • אף זאת טמא כערה בתולת ישראל יאיהו כקרי
 ואתים ככזיכיונדע כאלטונא משפדת רגליה ספריבת דרבים • וקארור
 הואת היא היתה סכסלת על סמורת אידיון מל כישת קענר הסתועע
 כל' • הסודחת שפסק להם משפס פטרים כיום סמר ט' • יהו שולקת
 לנטיס לפס יתאלס אש לא נוספ) העומד כעת כסטורין מדינת מיקל
 כור • ובעל מד ידוע קרוא טעול (הכוכר כתיפא הספסא הירופס •
 סנענאת כחכאת כככפי טמא כשכפתן הסוקר קב' ל' מ' יחסם זכרו)
 קשררעשים וכבר קושעים יסדו • הכנעדים לבע' לפסור ויכורו לכותס
 מנקה רשוקים • אלה ונרופיהם מוזגלים הסמל קדושת ישראל עס
 כנולה קהל הנולה • גם ופסעדיהם ופטיי ידדים יפשו מל קוללם לאלס
 למעו ולמקרים יהו ימורם עארץ נוסם • יאכד כל זכר למו שחזיתיהם יהיו
 כעקקים • אס לא יתהרו לשוב א' • כאפת • הכל אשר ימסע עליהם מוה
 התורה הכשרים הידועים כאתנים לה' וכננס מני' ארץ לפ' מנזים ויסת
 עליהם מכל להרים קרן ישראל לשאת לפניהם רגל האמונה להנהיל תורה
 ולאלף דפ' פופי' מל טובס ומקנסי' קד' • וכלקסם פתוקים מנני

שמעתיים לזרכם לנדלם לעמדם לנכלם ולנמאם מוסקים • וכל זמן שלא
 יטעו ככה הדגה הדעם כדודם המוכה ולא שמעתי דברכה • אין להם מקל
 ונפלה עיניו • אחרים הם לבוא מקל ה' מד מולם • מפ' יין הם
 חזק ונכיהם סרץ • ועל בנותיהם הוא אומר ארור מוכן עם כל בשרה •
 דיום בראשם • וכל ישראל נקיים מאשמה • אשינו כל בית ישראל הכפרים
 הפוכלים על גלותה אהבה יכו לכמהה שלמה • לשופטים יונקם ועליהם
 מצא ברכת טוב משוב לטובים ויטרים בלבבותם • והשמים שקלקלותם •
 יתליכם ה' את פועלי האון על משכבותם • וסרוסים על מרסותם • ישנו
 שכת עולם יתקו בעולם יספו בכל משתתם • יגועו בכלי דעת ותהי' אעונותם
 על עמנותם • אשם לא חכמה לא תמות תולעתם • ה' אל תפן למחמתם
 מצוה את תפלתם • וישו חוכמים לפניך בנתיבת דקתם • יזכר ה'
 שון אבותם • ואל תחם טטאת אמותם • שלום על ישראל הפוכלים
 בתומתם שומרי ברייתם • ברית מולם לא תופר היא כור תפארתם • למר
 תעמוד תקתם • ה' הוא תהלתם :

אלה רכני הכרית גאמרו ונקראו בערה קדושה
 שלמה וע"י שלשה זקני תורה • אנשי צורה
 כל אחר ספר תורת ה' צירו לעד בני ישראל
 וענו כל העם אמן • נעשה כיום הכניסה בשבעה
 לחודש השני' עונה כו' שר' לפ' ק בניח הכנסת
 של איש חם יעקב ישראל המכונה יעב'ץ •

נתיחן ליכתוב לפרסם כל דברי האגרת הזאת בטבטי ישראל כאחש
 להודיע • ולהעביר קול בעשר בת רכני בכל מקום אשר דבר
 שהלך ה' נבואת חני • להסיר גוי קדום עם פכס ונכין למחוד על פכסם
 להשמר מן הכנענים המוסיפם ויתוכם ומנע תועבות בלבם • שלא יכיו
 בנפלתם של המרוסים ובלועים ללא יקמו ערפם • כמו שהקשה את רוחו
 אדם סזון ונראה • תחזיק באובי בלב יוגל בלב רע פרוטטינר הכל •
 לא סנה להקרא להסיר המרם מקרבנו ורשותו לא אנה ספוע • ושמת
 יודים עבד לא יאוד ימים • חיים סהוטל המרם סה' לעד סגבוה כל
 נופו כרותין • מד שנפסע שורר' לא עכאן יראו ויקמו מוסר • כי סרה
 שיהי' אפרייתו של הדול' כהרם • ולא יגשו בכל אשר להם • והסם יטובו
 אפריו אך לפסם עקמותית סכלב ולסברית כל מריס • ונריך שמירס יתיר

מלא לקת סקס (אפילו רק הנסד היותו סמייתם) להיות שורז
 לנעק • וס' לא יעבא להם בכל נבול ישראל כודס ומפורסם בעולס
 המרם הגדול הכורא שנתכו הקפילות ראשיות סבא'ן אשכנו • סאו
 משנת עס' ה' וס' ז' לס' ק (ונרסם על דף גדול כס' נקרא שוי' דרנבן)
 על כל ארכ' ישראל סל' לנכות עכס רשעה וו לא סון רב טמס ולא סוקר
 ס' ס' • וס' רק על הסמוד באומדנא בעלמא סוטל המרם) אג' ל' מנעס
 מועדים עתפילתן העתאים בכל הסר'ץ • הכוכרים ככרוו דלעיל סהוערו
 ככ' דנ' ק' ע' פ' ט' ס' ויותר בחזרי עמד כולם יראי ה' • מלכד כמס
 אנשים מכני העיר ומרדוקים שהי' פה • והסע עדי ראה ושמיעה וידיעה
 ברורה • עכל המועבות הנעשות בנעת הנער הסמוקן הסכור סכל' •
 כדוק ארכע' אנשים מצורעים סכל' • ביסוד (הנב' כצוהה וסמועס
 ניתנה כיד מפיני' ג' ק) ונעולות העתקות רבות כיד כל אדם • כאוקן
 טאי אסטר להכש'ס הירוע • הסמורסמות אין גריך ראה • פסיטא
 סהוראסם של אלו הכוכרים לרעה סקרועולה • מדותם ספולה • סכלתם
 ספלה • סמייתם כבלה • וס' ז' סכתוכו ספרים • ורסם ספול' לבוא
 בקהל סלינה • סלא יעו הלך לטובה להכריע • הסם סכסס וגוי קדוש
 מעטסיו להכריע • אל נקטוע ה' ה' סמיע • למער כל רשעי ארץ וכונדים
 עטנה יפרו • ונדיקים יסיסו וישמחו והסמנו של רוב שלום סלוך להרניס
 ונהוו אל טוב' ס' בטוב מדיים להכש'ס • עליהם ירס' ס' ויו כבודו
 סליהם יראה מנחל ערכיו יסקס ויסמיע • ויגידו שמיס נדקו אדם עארץ
 סנעס : דור לדור ספלות ס' כיס :

אחר שמעתי עשק גדול כזה בקלתי לה' אלפי ישראל להרים סכסול
 מדרך עמנו • קשתי ולא סת' סתתי לסעות סופסיס סכסול סכל'
 לפרסם סתקון גדול סקננו • ולהרע בעס להכדיל כל מרד ישראל •
 וסלספיו נס לסווערין הקרובה לבאן להודיעס סיפריסו מקרנם סמופס
 סאיר מרוסטינר • סהוקס סס למורה רעה (אכל סה'ץ דסס) ס' ס' המלנפ
 והסדלות סדר אייבטינר • אשר סקד על קרסו • לעטא בתולנ' ישראל כסס
 עטנה לכני מורדן עם סקאן מס' טר' (אמר סכרון פניו סין) להכש'ר
 סס סכסון כמקום סאין סכירין אומ' • כן עטנה לנה ספונס אשר סכתנרס
 עכאן להסטי' כני עיר קטנה וו • כערס כודע להס עכל התאורס ככאן •
 וסנ'ס אקר עטנה ס' ע' סכלית להיות דכריו כמסעס • לא סגניסו כני

פומיין בדכתי התראתי ואוהרתי • לכוזי פתום חבניהם • מודם
 פתויקים הפוטב פרוכטיור אנלם • עוך ד' ימים אחר שנתפרסם פתום
 שהטלנו על כת ס' טר' והסעדיהם • מטתא דיריה עביר • וכוכבו
 האש אשר הפזוק את מאיר הכ"ל כשוקת סיד • ונתן לורדי הפוקח
 שכות כשכוב • כיום כושעאל רכס כפיות עוור צקוקה • בטלה שמתת
 שלו קומתום גדול של דותין לעדותו לעקוה והטליה עלי • כי לא ידעה
 ולא ראתה • וכפסס עורו מעליו • והיס אשר יאוש • מעש חוטל בין
 תיים למות • והיס מתגולל כטלני כשש שבוות • או ידעו כי לא דבר
 קטן הוא החרס הנפשה לשם שמים ולתקון העולם • ואספרה הכה • מה
 שקראתם זה • כי שלמתי טוכס נוכס הפרנס אל הרב הקדש הכ"ל • מה
 לידע ולהודיע מכל הנשעה • וכפי שאתנו לי הוטב כשיכיו והגדיל לטפר
 בשכחו • אך גם הוא לא כוהר בו • כאשר אש' ז' טב ונא' לו המוחרם מאיר
 הכ"ל לכאן כמו שובר אורס • במדומה כדי להטהר ולסתכר ע"ז
 הרב רכאן הורס • וכן השיג אנלו מה שרצה • דהיינו שקירב אותו גם
 כבוד עשה לו לפי מה שהוגר לי • תרתי עבד' מסתייה דלא כהג כו' לין
 שמוה (שאלו סססס של בית רבי לא כהגו • שמתים ק"ר בנרויה על דבר
 קל • טאכ' ולדבר גדול עוכרס ומוזרך כוה • ועל פי שתקבל לרב אב' ר'
 פה • עס היות ידוע שלא היה מניע אפילו לקרסולי בכיי יג' • רק למטן
 יעמוד כפרך רכב זה • ולא די שלא השויקו למכודס (שנתגרס גם לפני
 זה אפילו בהסכמת הכד של אייבשינר • ומתת כל התשובות הנשעות
 בכמת הנער ככל המוסר למעלה • ומפורסם בכל העולם) עור קירב
 לרשע כשתי ידיו ומשע לו כבוד • ופ היה פסם אסת • ועל זאת בערה
 בי שתי ומלתי ידיו בקסת ככתב תלא להודיעו ששעו • ומשכתי מעשה
 לפחות ישמר ויזהר להבא חנינוס בקצו • אך לא ידע להוה עדי • וכטוב
 עור שנית המכודס הכ"ל הכס סווק לי"ט של פסס • מור ונתן לו טלוס
 וקבלו כסכר פניס יפוט • טכה כחטא והוטר לו לכ"ד • או כודמן משרע
 שלו ועליגנלי כבתי ערב ססס היה • פתתי פי לשום אלה הדכרים כפיו
 בה אדרתי לו לך אזור להכך • ואחר שטנה כחולתי למעול בחרס • ככן
 יידע שפסס עשבת מתה מאד וזואנ אני שידבק בה • וכן הוע ליה כעו"ס
 כעוך ד' ימים • אחר שדרס כיום כוס של שני ראשון אחר ד' ט' אייר כערס
 פסס לפתאום כפטר ותלי' ט' או ככהלו השומשים והיודעים מדכתי אוהרתי

ופתאש

והתראתי הכ"ל • ונתקסה להם באחרס א"כ מדוע לא פנעה מדה ד' כנתס
 האשים זרים הפושטים והולכים ושומרים כחמדס • אני עבתי להס •
 עבתי דעת תורה אחס • איכנס יודעים מה שאתנו דו"ל אין אומדים כקרו
 גזל בקרו סויר • אלא כקרו טלי • כפרט עס איש אשר הוקס לסגית טל
 שקבע סדור פדקדקין • וכביכו כשפרה ודי כוו • עור איכו וזוח מתפרס
 לאינו מתרה (וטס גם כערס אינו כריך התראה) וכך איש עס כעס
 סהיו זולת זה יראי ה' • ולא סגנימו כפניו אייבשינר מהיס קל כפניסם
 לא יראו לכפסס • מהס לקו כתסלה וכפיו כשכנו • וכן להדיעות שסדלו
 אלהי התראתי כחס • ופליתי פניסם שסמרו כנפסס • טא יטשו ככה
 כיותסרטו כסוף • והמה סקו למולי • לא שסמו כקולי • פתאוס עבדו
 וכטכו • עס כל זה אפי באידס לא שסקתי • לקושי יומס כבתי • ולרשע
 מרין זה שוסס מאס 'האריך לו הקב"ה מאד כרעתו • עיי הרהר אסת
 מדעיני יסכך • עקו עסככותו ולו כככו טליות • לה' מאוני משפט •
 ונאבס אספרה הכסמה סקרה עור כוה וכוה למסכף • ואשרה כני טליס
 נאחיס • ססיו כוון כני רכניס מוכיס יראי ה' • הלא חס
 הרב ר' יצחק רב מדוקלא מהיס אח' אב' ד' כפרטשבורג • וכבר כודע
 מה שאתע עס זה • שנתסלת הריב לה' • כעסל לדבר חזוה לטול סקו עככו
 ליות כשע לדכרינו • להסכיס להסריס ולכודת מעיני הקמייע שקסנה
 הכודפת הנזכרת פה • עידו עוכר ישראל אייבשינר טר' • אש'ו כרך
 לנו הקריסי לכדא • ושוני כפסוק הדדנא ככדי • והכס כבואו לרנכות דפ"ב
 בא עסנה לירו • כאשר חוננו למעלס הנכ"ע • שסמו זה הרב טס עס
 ככ"ד של אודות השתופכים • קשר רשעים של אייבשינר וככו ופיעמו •
 כוונת ולית דמטג • ולא יכס לנמוד דכר עוב עד שנטרפס לו השעה יוכך
 ארע עס השני הוא הרב דותיראד ר' חיים אקיו של הרב מנראד שנתקבל
 לאר"ה פה • סלכד גם הוא כרעתו של הקורח הכורא • וככת להטוט
 אייבשינר אנתת תלאה פתארת • ע"ס השפת גיסול לכדא • גנן רככות
 דמילא כדופ • ולשים מופטיים כפטר גם זה הרב ופלי"ס • אכל ככו ת'
 הנון הרב ר' הסטיל ינ"ו • כפל כידעל השפית ומדי • ומכר למקר לכדא
 הכ"ל • טוה ר' העטיל היה כטוי ב"א של הקרתי • ונרסס כנ"פ כהסכמת
 ויחם סנדולי פולין • וכבר כטא אשה אדרת היושבת שסס כעלה זה כעס
 ויחם • והולידה לו כהס כניס • מכ' ערכל סדנל הלו לנשת למעול

כפרים ר"ע • ולהוציא קול שבעה בטל • וקרא את דרכים' החסידים
 על הנס רשעים נחורים • כאשר מיני ראו ולא רד בהפקת הכסף מכרתי
 לבאן • והוא אינו שיה אבק רגליהם על אמתם רכבים • בודאי בחזון
 כפל • ולא כח ולא מקט הקורט שר שהניח את האיש הטוב (הרב ה' ה')
 אשר הפרנס לקבל שליחין סכמי הדור הוקנים • ולמשות בכל אשר יוש
 שליח) לא שנה לבד לא שש ולא ירא אלהים • והפילו בשמימותיו כמ
 שכר כי לא יוכל קום • זאת תורת דמפי לב • על זה דאבהג
 בזכרי איך שואל אשר יאבד טוב' הרכה' והוא לא גוע כעוכו לא כפלה על
 קרדס • אלה דרכי לבד • וחובה לפרסם הכצועים לשומם למה ולמה
 בשנה פקדו' לניור ככאן נבייודם אחרן תאומים מהארדפנקי
 וכתגרת בקלון • ובדפס דף מיוחד על אודותיו • בבווא ה' ה' ה'
 האל ועקר שיר אשר ביתו של וואלף מקיים • וזכה' של נשים (אם
 שכבר בשעת הלשע מזה התושב בעיר) אזרה אשתו לפותני היא חסידות
 איתו של כרסם של הרב והב' ד' • וכבר עשו לו כיפוק והתעברו אליו רבני
 חבני ק"א • וכעל לקסע טיבה שלו שזאו כמכוכ האגרת שכתבו בדו
 הריא עשעשי הרב חפסד' ש' ש' כים על ידיהם לטטר הסרן נתן אהרן
 ווס דבר חידוש • איך בא לידו גוף הכתב נפאם ההוא • וכבר הסביר
 שור להפר שנת העשיתים עה' לסתיר ענה • ואשר יראה האגרת ה' ה'
 שמתום על ריבני השכנים והפוזרים שהפרישו לאותו הרב • לא הני
 בלוה לנדולי סתנאים והאחוראים • ולא ידעו השומים שאין אנו ששני
 אמי' היו לקט כמו הרב ר' אביש מכימים עתה • ולא היו נאשכים כשיני
 שחפה לא התקום מככד את הארם שאן דרניש ליה יסלל • מי יעלל גבורה
 ש' ישישיל סתלתו • ועוד לא שאלו אותנו כפל הקורה שכתבם בעניני
 לאשר היה עתה בעיני דבר האגרתן איך באה ליה המוסב ונימור שהיו
 למנ' על הרב ההוא וב' • לכן לא יכולתי להתאפק • ואכתוב לר' ונ
 דר' שמתירל הוטב בע"פ בקרא חסידני • למקור אותו פה השיב הו
 דע' על אגרת של סקנים לשכיר ולתוסס הוא •
 שופס ח"ש לפפר מ' לר' חסידני •
 ד' ח' אייר חקב'ל אלשוגא •
 שלמא כו' • בע' נתן יצ' • לשעת אוון שחסידי כו' •
 אמת' לזכות כעזרה וס' שלתס טהא שחסידי •
 שיה' ל' ח' יושא דעודא • ופ' איה ימים עבר שליחו עובר אורח על

מלם אשר דרכו ותי מוא • מכת האדרה של מ"ן שר' הממוקן • קרא
 ממון אהרן יצחק תאומים מהארדענקי (שפיה בימים שבערו נס כפר' •
 וס' הסוקר היניח לנו • נס על הרב אב' ד' שלכם • נס על הדיין הסו'
 מסולב כמו יעקב שש יצ' • כאילו הם מכני אחונתו הכוונת ס' •
 ותיאיר איך בא גוף האגרת לידו של זה המורה) וכלכד כאן ככני מודם
 נפסם כנכב גוכר דעת העליונה • ויפוסס וינא' באשתתו בין שאר
 סכבים • אגרת אשת מספאפי (כמדנית הנר) ומנה ס' אייר משנס
 סכביה • שתומה מחמשה אנשים פרטי משמית (קוראים עתם רכבים
 תהלות סמוכות) מלכד איהו אנשים בעירם מקנה החסנה שבעיר
 ספאפי ה' • והאגרת כתובה אל האבא' ד' דפד' • כעיסופה גדולה
 למתן מטון מכה • למשור ליתין כמפה • ובקמסה מהס ש' כים הוא וביית
 רינו למשעה ההדיוטות הללו שזכורו לטטר הסר' • ולהכשיר האסור לבוא
 חהל ה' • נתן אהרן א' כל אשתלא סלסם אינה אלא שפעדים הם
 סכביה קורבה דמשה ומשמת שנאה עשו • וכן הרב דכ' ש' שובלו הוא מי שמע
 בואת סקרוכים יהיו שובאים לרב שרם של מספמסם להוציא שליח דכד כו
 שמת שהיה להם להתפאר בו • ולא ידעו הנורים כי בענין בזה קרוכים
 כסדים להעיר אדרכה הם כאמנים ביותה ודאי קושטא קאטרי • ופסיטא
 כל ישראל הכסדים שובאים אותו יבשעות רבו אחרו • שפסס להנלל ככני
 חיד העוברים אותו סקוסס ק' • (קטר שבתו) לתאנן • וכטסנה וו
 יטערו עתסם כל הרשעים חיד ה' • התירו כפונים את הדבר לטעם
 אדרה • להיות מורה לזעקה • או לנפסם כי נמלו להם רעה גדולה •
 מיד להם להם סקר • ונתקלו בזכין חן • לא ידעו אכן בוחן) אשר ימלא
 מיסם סגן • הלא אר' חקיר תועק סך קריו פלסתר ארין סרק והעוין
 את הרבים העומד לקונץ • כל סקודם וזכה כו וחשו לרנץ • ואם סכמים
 חיד ויש דבר ה' אדם • חדוש לא שאלו לנתיבות מולס מקום סיטול הס' •
 סס הפיל ככלות תמר' ה' בושלי בוחר' • הסוא נתן אהרן שר' יכאן
 היה כערטר וכאן כמנא • איש נרוט הוא פרוט למפס • וינרסוכו הסוכס
 חיד אומר לע' ק' חקירה • כל כפסם אשר כעיר הואת וידעם • טזה הארור
 נתן הכל' לבעברו לפני הטיבה (בצמת הנטר המקולל וואלף אייבשצר
 סר') ביוס ר' סקססס האליל תיך יס' כפפלה בקוסס • כדניטו
 לאכרין משיס כ' סכדך קרא כסס סק' מפורס מפיו לאוני כל הפועדים

עשׂה • ויאנכה עמדת חכמה בני אדם במקומות הקהל פה • שהשינוי ב' ד'
 קדשו וקדו על כל התועבות הנעשות בבית הנער החוכמר • והנה
 אית ככון הדבר נעשה הפועה הואת ככאן • וכדע כבר נעוה
 איך כתין הלו קוהא ותפללו ועובר לבטל המושל • עני פי זה נשתלם
 מושן לשלם משכנת שבעמים האלה • אלטובא הסבור • ואיך נהייתה
 הרעה הזאת • מהללו הוציאו רשעה מבייתם • ואלו הכניסו ברה רעה
 לביית ורשותם • לשא משכנתם • שלא כל זה כדע וזכורם בטובם
 כעה העתקות נעשו חנב' ונשתלמו ש' הסוף • ק' אית ייה בורח •
 קלוע (שמתי י' כ) בן פור' ה' רוח בן קו' • ש' הפקיע והסיע עמיון
 הארזה והתיר עמיו לתיית עולם מדבר דכירי אינמי • ואיך תיית הסורים
 ינא למלך • כי אם על פירבו הקדש אשר היה כחך • התי' דרוב
 בערך יסודי • שהכניז גלילי' ברה' • ונפשות יסודו של עולם הניב
 כעה אשרות תמלירי תרכיאי • ואוקוס ביינו שקרי וקמוראי • של אנת
 לבסוף ועיניו כבדס חמד • קסה גורית משל המן ומעד • וגוריתם
 יותר לישראל מאליו הקימו להם נלמים וכומרים לראש • כי לא יעשו להם
 כאלה שמחיים • המורדים לנו בכנליתם • וכליהם הרעים וכפיהם
 הרכים • המכשירים פמליא של מעלה • ומשחיים מרמים את העולם
 משחיים עיניהם • והנה הדבר ידוע בפרו כשמש גליו לכל • שיה הארזה
 כתי' שר' און ועמל בקרבנו • שבע תועבות כלנו • הוא (פיו ענה)
 ענה דפסול למיעקרא • וסקפיע הארורה הנמצאת בבכוס ילד שלי (מתא)
 דינקא כמקא לדכוסיה) לא נברכה אלא לגילוי מילתא בשמיה • דאיתי
 צמנותיה קאי • והאנשים העקפים הללו הסוככים ללעג משפט ומכשירים
 בידים • שמים אור למשך וגו' • אך האמת כפל בעיהם שלא בכונה • שיהם
 הכשלים להני דייני דיכבא ויללה • לומר אוקי נברא אמוקתיה • כיוצא
 תמוק ועומד הוא לעובר השקוף האליל • נראה בעליל ל' אר' ש' ונתן בפליל
 פי יודע אם לא האנשים הודים הללו השכשכים אותו • גם הדך מתלמיד
 אופו רעט פורה פאש ולענה • ועשרכאות שכסודיא שנו כאן בידית
 פרי' • אילולי היו נדקקים וישרים בלבוס • לא נאש תקלה על ידם •
 כ'ם כשלה גדולה כואת • להטות את הרבים • ולא די להם שהיוקו
 ג' חשים • אלא שמתכו לעקר למוט כחך ככתבי שול • לבקש להאזיר
 ק' ל' ש' ש' ק' ק' ק' רבים כחלקקות להפכים עמיה לסייע ו'

פונח

עובדי עבדה • ולהתלות באילנות גדולות • היו יושבי המון נעולי עשׂה
 אקוה שלא נכשל הרב מלכם • ולא פנה לדכרי משפלות ולטן רעה חשבה
 גרם השפלות • ולכי שנוע לי שמשלמך אהוב וסניב אל הרב לך • יל כן
 אקס למשול ול' ש' ש' • ולקוה אם שבי חמותה לסיפית ומדי
 הקמה • פלנו הוא אם לנריו • ואם רכנו לעשות דון אכינו שכסחים •
 ליות ודיו וכסכר לטול פלקו כמסוה ל' דע אשרה • ככה מכרו אתו
 וקרא לו גודר גדר • ודיו חכון עמו לעשות טייג לתורה • כחוטל
 עלונו • וכבר שמדו כפרך רחב הלו • ועשינו משעור רב בבית הכנכס
 שלי • תמל שנקו בעש' • ביום זום בכנפיא ובכרהסיא • ואין
 עונה פה • כמו שפראו מהעתק נוסח הפרס והכרוו הקונס הכה • ושם
 רשע מד כעובר • גם נאפ פרי בק' ק' רעכניטץ • שטעניו שם את הרב
 אשה שלהשל פי הפרס הלו כפניש העתקתו שם • קיימו נהל לך ינא
 חמן • ואם הרב דפד' י' יסא ל' פיל להפיק כממו הדת • כמשה
 לרופא כאן קדשים אשר הוקם על • בקלה חבוית בנידיע אטנו און
 ינא הרבה חבושים לדבר עזוה • ויושך אטרו נס הכח אב' ד' מסה
 כגלי ארם • בעבותות אהבת הוקוס • לתקוע חסודות ויתר במקום
 כאן • ויהא זכות הרכים תלנו כהם • ומתי ילמדו כמה הכנסתי פננו
 כסכנה אותי ואת כל אשר לי • וכמה עיון הפקעתי ככך • למען הקים
 דגל האזוכה • וכמה ינפתי בעשר אנבטי • כפניש שפדתי לכות את
 המים • וכמה חמות פורת • פליהם להוציאם לאור עולם • לטובת
 אקונו ב' • ולא נהייתו באנכפ קטנה • לשלום יד להעיל החשא של בני
 ארם • בה' אנכס אויילס לל' ישי לא ל' ריק ינפתי • לא לתוכוהובל
 כתי כליתיו • ה' א' יסוד לי • לעקור ולשרע ארס' א' או שהשכיב עיניהם
 על ישראל בגולה • וכדאי להקים הגולה • ולהסוב בנים לגבול • ויהי
 ה' לנו לאור עולם • לעמית יס'

תקבל כוה נס עופם הכרוו שששם פה על אודות הכליל אה' ת' ת' ת'
 קהאית למאהבי המה רמונו • חסירכי ורענו האכ' ה'
 דפ' לא ענוני • ולא אוכל לדעת הסבה • אס' ה'
 הלינו הנ' אמת • ובפרמות שאביו האור' שמעיל שיהר
 כבה' מ' דמגחיים • אזאולי מחמה שאין לו ידעיה בלח' ק'
 לא יכול להשיב • כי זולת זה אין לו התמצלות • להשיב

אח

את פני : אם חכמה אין כאן : וקנה יש פאן : אין
שיהא) חוציאוני בפתי נפש אין אומר חשב . כי גם אויל
מחריש חכם ישנן :
אחר שנחפרסם ברוו החרם הנל : שנישו ממנו העתקות
רבות : וגשלוו על פני החוץ . הגיעני מכתב מק"ק
רעבנישץ . זה שופסו .

פה רעבנישץ יום ו' עש"ק חקד"ל :

אל רוס השלטות . גדול פאר פלנות : מראש כבודו כאש אוכלת :
לפיד אש וגשלת . וקוקן מפיו כושרת : ה"ה הנאון הגדול המופלא
מופה טלא : חרוץ ומנון . בוית רמקן בקי בדדיר תורה סוגים ואופנין
יעקב איש קם יוסב אוהלים . אוהל של תורה . במצות ה' ברה . כש"ס
ע"פ ה' בעבור"ר יעקב רב דשמדין כר"ו יאיר :

הנהח מסאכו לארנו עליצנינו ולהשתפש בכלי מרת בקודש . קדש
הנולים . הנולא רבה . לטייל בהיכלו היכל מלך . יאמן מלאכי
רבנו . ובפרטות לראש ולבול למקום שאין מכירין אותו : אך שנותנות
תרכינו . והיא תשאונו כי הלמן פלטינו . עבור קולשת כלינו ורופת
ידנו . בום לבנו יהימר נפשינו . לטעם און שמענו וגם ראינו : קול
דמס ורשק גדול אשר העיר עלינו . בנורית מירון וסרתיים . לא שמתא

וארורים . כנודת פתיר ויהלום : בא הלום . אשר יצא מאתו על הרב
פלנו וסיפתו כביטו של טאל . וסכה כבוא אלינו הסתק סנוף הפרס
פועדו יחדיו הני עקרי רשיו ופועלי און חק פלטינו . הסודרים ועומדים
על ימינו . וענון ולצה . ורנו לטפון סוללה על הפרס לדמות אותו
בדיקויא כעמאל קסם לפסנס וס אחר ככה וזה אחר ככה . וכולם
גשו וכוונו ככרוביא . באחרס חמי יצא זאת . ושי הסתום סתתיו ואין בו

שמש : רק נרשפת כועלי און וסולדת הסכאים היתה זאת אשר פנו סתת
לסוף ולטלות מדנים להעמיד כעמדה ללבב באש הסתלקשת . סתת
אקסשת . אכל אכנסו שטרי כרית אצונה . סטותדים לקחויק דת תורתנו
קשיף סליקו על רשינו . להוציא דברים אל הפועל ולהעמידם על אחיות
משפע סום לגלות . והאמת איתנו . סברנו כדעתנו . כחולשת קט סכלנו

פי כוידאי נכשה הדבר בידיעת אלוסי קול דמסה . ומסנה היה לפינו .
וסנו נפשינו ככשינו : וסכנוו אפסנו עד שגרה סתתנו . לאלוסי קול

דמסה כפלינת סחוקשתינו . לכל יסיה אצלס כהכסרתות לה' אלהינו
ולטלות לנו את כל הכירור העקרה עליו עקרה בניע סחור לסכר סי דוכרי
סקר . ועלני דואר עכבו סעבר סשיכו אלינו . אכל סעמירנו עמס
כאלו לא ידעו ומקשים עמסם לדעת מי הוא המסרים . ואיה הפרס לא
ידענו מה שיה לנו : אין כאן לא שמתא ולא סרס . ולא ווא אף וו לא די
טלא ידעו אלא אף גורסם עלינו לסתיר הפרס : ופליאס נמנה לפינינו
אזרכו ככפעה וסיה דסוקת ממנו . האץ יתכן ואפסר כהטל דבר של

ככור : כרוו הינא כפיל כפומי . כעדה הקדושה ככה כוכיתן לכתוב
לפרסם . והלא הופלס הסתקותיהם לא אפת ולא שתיים בכל מדניה
ומדינה : סרועיר יוק"ו באותו מקום הכעסה כאיך טייך להעלים טלא
ידעו . ואס כדכריהם כן הוא . אף אנו תמיה לנו למס הרשים והרשים
עולמות לנחת לריב סכס סדורה דרשת . סץ וקשת . וטלס את הבשרים
לפלוק . ומנה סו כפמיל כדבר ואינו גומרה . ולמה יקיה כאיש

כדהס וכגבור אין יכול להושיע : הלא הכנו סעומדים על שמרתנו וככנסנו
לתגר לכברוה . לכקום כקמת ה' ככאות . סיינו כמות עתמים לפרס
ולשכינה . כשיני סנון פס אשר כקרנינו . בנין דא באנו לחנון ולאמר
אור כא כבבר סלניו לעמוד על שמרתנו . משמר היווצ : אס הכנא

סענא כירו סוס כירור להניס דכרוו לפסי אלוסי קול דמס . ולזרוס וירוי
דענה לסקוד סקידתס משפט לסס לקיים סכות טלושו כאן לסכר סתלטות
דמס . לעטן ידעו דרותינו כייס אלהים כארץ . ולפרסם הדבר כפני סנון
סס . ואנכ אורפא כריכי אנו למודעי מודעא רכה לגלות אונו את כל
סתללות אשר מכאתנו כנין סרב סלנו . ראשון ספלה כאמר הניס אלינו

אגרת מכבוד מטלות סרב אב"ד דק"ס ס"כ . וב"ד כדק . וסמכי כדוטה
לו סערב אב"ד דק"ק פראג וסלאכטון וב"ד וי"ס כשיני כתובים וזה אשר
זה . וגורו עלינו גוירס לגוירס . וכולא טלא גוירס להיטותנו מוודלים
ועסרטיס סן סרב סלנו . לכל יטלס מורה על ראשו ולשהו אסורא טיישינן

אלום עכסויוס ה' סכנס סעבר . ושי אלינו סוד סררה אסרנה קול כסי
ותמוריס סכרי סכריים . סבר על סבר יחדיו ישנו אגרת טלוס מכבוד סרב
סמדירה אב"ד דק"ק ניקלסבורג . מהו גרסון סולין כר"ו . וכנול אליה
אגרת סלטיס ספראג . אסמנו כולנו יחד וכולס ססכיו לסלס דכנו
ולסוסי לדרך ספתי : להשפע סעושי כעמו וכוסין אותו סאמר כוכס
אפי

אלי ולקח הכרית ידו למחור לפי הרב הזרינה דק"ק"ם • וחססו
 מאתו תנא • ואחריו להודיע לו את כל ונוכחת • וסלסנו לו העתקות על
 הכתוב השלישי מפראג • כאשר שהוא כולל מן הראשון והסני וגם אגרת
 אהרן המדינה • והנה אחרי הודיענו את כל זאת • פהם וכבון כמותו ידע
 בדת מה למסות • ליסן יין ומחל ולברך על הוונתו • כדן העתקול
 במצוה כו' • וקוינו לכל יראו פנינו ריקם בתשובה נכונה • ואם יכתוב
 אלינו יראה להודקק כדירוף הקהל שמה • כי דבריו לכד לא מהני מירי
 בכל • ואלו יהיו דברינו עליו לסול ולמלא ויערב לפניו שיסתונו בעולת
 תמים • נעשה בפקודת כל הכך שתומים הנמצאים באגרת לאנשי קהל
 דעם תקדמת דנא • גם זאת להודיע את רונה להשיבנו • בתשובה נכונה
 יכתוב האדרעם אל הק' כה' מחאל כ"ה מאור לבי"ט"ם •
 וזאת לו השתקתו מנוף האגרת של הרב המדינה דק"ק"ם •
 ב"י • קבלתי ועל דבר הרב שלכם מה לי להכנים • בריב טאיוו שלי ככר
 הוכרו עליו כפומי בהמבורג ומטה אצפשה רב • וכונדאי יש להם
 על מה למסוך עליו ויש לסו לתקלה • והתורה אחרת שלם לתקלה •
 וזאת היא חשיבותי לאנשי ק"ק רעכנישין על אגרתם הנ"ל •
 ג' אדר (יום כלות בגין ב"ש שיבנה עוד ב"ב) חקבול' •
 אלטוגא •

האצילים • שלומי אצוני ישראל בעלי כפס קפו מ' עדת ישרון ברעכנישין
 ונ"ג •

יהי ה' עמכם ויברך אתכם יגדלו כבודכם וירבם שלומכם •
 בתבכם • נא אלי כ"ר"ם הלו • שמחין בו שמחה • ברוכים אתם לה' כי
 הצלתם על כפסכם • ונתתם כבוד לה' אלהיכם • לידע
 ולהודיע כי בניס אתם • נאמינו לנו יתברך ולתורתו הקדושה יתאמינו כני
 האצילים ככל שארית ישראל הקדושים מרמס הגדלמס השמחה כי הודעתם
 יושר לבכם • אחרי ימים של שער היו לנו כי ינא הלמו עליכם • להשיאכם
 שערע כשוכתכם • לשעב קהלתכם כנדחת • וכירתא דמטיא תליא
 בי כתר רישא גופא אויל • ובלה שמייה טרוטות כל גופה כדן בדיקה •
 מאזר שתכבר הקל כישא שכל רב השובל שלכם רב של המומה רב פטע •
 אצוני הכידי עיניו הע • אשר הניענו מאז נב"טוב"ד הנדק של הרב
 הזנוב ד"ב ע"ה על אונות וס הרשע • גם מעשררין מבר סמכא סן
 יגשנן

איתנו תכ"ה לנו לרננס מפנצ בארץ הביא • ספית וכדום אחר סמך
 מן סמך פתיא • וכמעט שנהדג החסית מן חניס • שמפד ענינו של
 קדום העם • והיס כבכנה בעבורי • כדן ס' מהנינו • והנה אחת נבון
 הדבר נעשית התומכה • גם כדקנו אחריו ס' נגדא מהיחא חבני פולין
 עמירו סעאלאף • שמבר פלינו ותווק באדם כמר • ויורע וחביר באים
 הרשע השוא רב לבס • לריב ומנה • וסיער לנו ממעשיו החכומים מאד
 צי"ה קדם • בהיותם סעסנותו ינא לנבא כה' • ומסע מוכסן קודם
 לו • ואין לסו לעדות שכתבלה שלא ככני • בענינים כאלה (דהי דיינין
 לנו • ולכל אלמי דכותייהו) וכ"ס העודס ומיו עכס בו • והנה ממין
 פתבכם כת"ב כדוק בעליל לאר"ם • נראה כי אין ידועם במעל • להקיים
 משכ"ס לבס"ל • רק ינאו בני בליל • להדיס יומני מירכס • דעם בראש
 ואסם נקיים • עתה סוקו והיו לבני פיל • ועסו ככל אשר תנא ידעם •
 למקור ולמסר אשר ע'ן ארורס של אכ"ס ס"ן סר"י • ומאמר מהובר הדבר
 מאד טנן קמיות ברבכם וס ימים רבים • הכפיל רבים כתורה • סע
 ד"ב את וצרו חדי את מרפי אדמס • אין לו תקנה אלא שבידה • כשרס
 הנשבר • ולנהנו מעו במדובר • כשרוים הנטלסם אליכם • סוקו
 והתקוק במרכס וכמד ורעבם • סהרו לשלמו שאלתכם • סן סיה למקס
 בקרבכם • ואם אני הקטן שבישראל איכני עכירומתמול שלמוס • דק
 עמי השמועה הרעה • וקלא דלא ססיק • במקום סאין אויבים • אלא
 קנאים לה' נמאיים • וצבת מרוסם פנעה בו • למען לא תסון תורתי •
 א"כ ודאי אין מקום לפשדי כסוס פניה ורה וקנאה שלא ל"ס ס"ו • (הלא
 האיש הזה לא נסתי ולא כסה כי • לא עסקני ולא גולני) • רק קנאת ס'
 לבסתי • ומתמו היא סמכתי • למורד מדנים על מדינים הנודים
 אותו ככלים • למי מדינים למי שיש למאסרים על סין מחד יין פנושים
 שית אליהם • וכולנו סייבים כדן למחור של שמרת בית אלסינו וממנו
 שלא עמטה השפספת כמוכנו • ואסילו השומע הוכרת ססם לבטלה ספי
 סכרו • סייב לנדותו • ואם לא נדעו • סוא סנמו כדנו • ומצניו ספתי
 בקוסמי קנאים מונסים בו • גם ככר נודע בעולם • כי ס' חסתי למחור
 כדן דכס כדנוד ימוס הלו • לסנניס על סתקם סנאן הנדעה וסונולמס
 ומתוס סאין רומס • כי יודעס הילי • מאכותי ל' כקנאין קנאי •
 א"ס סאיני כדאי • וגלג'ס ס' סיה לנו כקוס עלינו אדם בליל האסוקוס

המעוררם אייבשיר שר"י להדיח עלינו את הרעה : כמעט כפרים היינו
 ומאת ה' היתה זאת לקבוע דירת' פה עיר מולדת' . ולעזוב מקום כבוד
 בילדותי . שלא להספיק עיר ואם כושאל אשר יכדו אבותי . וכבוד
 גדול ורץ וד' יהי רעם הנו . בא כוונת קלון הרפת השיבות בהנח
 בכנסי' כבוד . מיד קשרו מכהני' ה' ק' בדינו . בידעם והכנים
 אותי כי אין עמא פנים לפני בתורה . ולא לפני ספקי בוא . אכן התעור
 המור הספורס תלה בערכאות . וכתסוק במעדים כהנהגו שאו מעשיו
 כפרת . וכלו אליו רעים במלקקות . מה סלק יעשה הרעס . ועי ספק
 אשית דעהו מקרבני ומשפחת אשתי . או סלק לכם ויאשתי . כמלק
 לעתי כתום וכעשית מורה בתי תורות . הרבה מתון וכפשות מעשו כזה
 השקועים בגוה' עד נוארס . כהסודם של פ' . לאכול את זואתם העתוקה
 זכיהם . כלבא בכפניה גלולי בלע . וכפע רעס אותה רש . כל עורב למי
 עין ארס לדתה לו . והציתו האש גם סה נבי' א' רק להשקיד סקרית
 משוותם לברוש לב' : עד סקאל ה' לעמו וכפר הרע מקרבנו כמות
 מנוח הוא מחנו . לפיכך השתם ולעין כל שי' מרגיש . לדעת כי לא היה לו
 חלק ונחלה בישראל . כי כמו שר' י' ע' רון כהדרוקן (היות לעברה)
 בני יחד ר' . ועם כל זה לא בא כלכו הרהור תשובה . כל יית' אליו
 שארוך לא עפץ כהרבה . ולא כרך בתפלת הנהנין ובכ' מלא ק' ש' ותפלה
 לא לקט לאסוף אליו חינוך מערה מישראל . להשעיש לאונו ששע ודברי
 קדושת וקיים וקה' . אפי' כשו' ו' ולא בא כמעטכתו לזכור אשריתו : לא
 עסק בא' כרופאים ואכילה ושתיה ותענוגים . לא טלה על דעתו כל
 שיי מעשכ' חליו לעסוק בדברי ודוי תפנונים ובקשת רחמים . להיות שח
 זניהם מרעמו . ולא פנים אסילו בהפר תהלים : לא כמסורר לקח
 את אשרות כפ' הגדול והקורא שגדס בעולם כנווע . כ"ש טאל שם אל
 לבו להיות מעשרע ומבקש ממו מה' ומבדיותיו (כש' מ' ר') אכתיס גדולים
 משטל להם כשאם ככפס . שעה והשפית את הרבים שנים רבות . ולא
 משל לבלום . הלך כשריות לבועד יום ימותו . מהחשית את הרבים אף
 מהפיקין כידו לעשות תשובה . היה לבו בריא אולם . משכ' בי עדין
 לא בא עמו ייחיה עוד רבות כשנים וישור לבריאותו . אכן פתאום לפתע
 בא שברו . מה היה חמו לא ומות ישרים . כמגר כמות ככל ככלב וכמת
 לאספר אפי' אשתי כמאס כשאו לראון עולם : כדור לו כדמתי לא לוח

ארס כדברי וקושי (שלא פיה שום כ' אגלו בעת שהיא) לא כמורה עלי
 אסילו ברכת דין האפת ולא ג' . גם לא קרעו כגדיהם : לא כמדול ולא
 ששו העוראים אותו סגר טע נאין יודע שגדישתו והספת רוסו . וכשכנסו
 אלנו ומצאונו בלי נשפת רש' . נכדלו נכפנו רעה אמותם באלמו
 שמו יד לפה שמתקדמו . והכלו והנידו למכריהם . והסלך פיה מהם
 לשאול כנגד כמעב . צטרס מתקע כרפו . לכן מפדו להונואו לשאומן
 סאין ולפנותיו מן הכית (והנמצא עליו ומתנבותו . וגם אף כתיחיו
 צדדו ל' מיתה ועונו . אשד שמילא כיתו מרף ומספ . לא בעמאו לו אכילו
 זכרי קבורה לא היו לו . ומברכין הוצרכו לשאול משכניו . אין כאן החיים
 לסאריך מוס . בן אכדו כל אויביו ה' . ותסקוס סאריך) הודענו אהרס
 מקנת טכין מוסו של האים מרשים ארץ מרגיו ממלכות . כמות הרס
 רעס תאכד תקוה . לעמן מדמו ומחיוני ומביו אשת דמו ל' . כל
 שחללם סם מסיס כפתר כפרתין מחנו בגלוי : ואלו כל העם . גובה
 ארנו קימות כארנו . שפש (ולא מלא יתה כבטול מורת אמת ז')
 ארכו ככסוכן נכפו . וכרית בדותה לו כריתת סולם להכרית ולשטור
 פרוי ורע מרשים סלו . סכולס קוראים כמס ע'ן ט' . אסמוללו ומיט
 מלייתא דנבקי משעות ידיה . וסניס אהרו קלסה) וריה בו פיה סיכות
 כורף מפי בתי כובי . טופאה רצופה בוקשת ומולה . סלך סדין
 סזען חרקד בין קרני האכמים . ספוסים סהס סהיו אדוקים בו : שפס
 סימיו סקרים ספאריס וסמותו עיפת עולם : איכס וניס סקדס מברין
 סניהס . עד סקדס מתבקש . שעתה ינינו מעלכם סכניס אפרים
 סה סרשים רמיס ארסיס : והאגרת סלכם שבתכם אל הקהל פה : ודאל
 באס ליד אשד מן הסויס אהרו והכניסה . לא הרס אותה לזולתו : לא
 מלטה בו עין ארס כשר . סאלנו ומקרבנו היטב . ואין אום יודע מאותה
 סהניסה אגרת כואת לאש' קהל פה . לסאנה ולא חקנדה : אפילו רעו
 קל לא נשטע ספוסה . על כן בלי ספק הסמוס ודוק סהוא סקבל סאגדס
 הוא השי' לכם . כמס הקהל סהו כולו . כוינק וכמרה . כאלו נשטע
 בידיתם . אשטר פתס שפיה גם שעות כולם . וסכל סכל סקד נסו
 כדוי מלכו ומדעתו . לשטעטע ולהנות אפכם . כו לכבו וזכס אפרי
 מינות ע'ן ט' ג' ג' . קל באשד הנבי' . כאשד קבל סרבו . לכן
 מדעו באשטס : כי אגדת סקבלעס על אהרעס סהסבורג כפי סערוס
 כעיקרס

שנינים • סדר נדף עקמי חות • ומה כחסיפה לנוד עליכם • ואפי
 לנאן לא יכלו לחיות ולא חרץ כלכ לסוכו • כהודע הפרס והכרוו שנעשה
 ככהכ"ג שלי • ואתם יראי ה' ופושטי שמו אל תסומו לזניככם • ולא
 תכשוו רגון הקהלם והכחמם • כי לא יושילו ולא ינילו • טאפילו אם
 יגשו דרכים אליהם • הלא הם יעשו אין דבר זה כונע אלינו • ולא
 שלה עלינו חנות כשור מוחץ ועשול אינה חוטלת עלינו • לא אדוכים אנחנו
 בצדכר כזה • הלא יש אליהם שופטים כארץ • אלו הדיינים מוחשים
 ודכנים גדולים שכורו • עליהם הפכוה הוהת • ולא יעשלו אנשי הקהל
 דכאן ככך כאין ספק • גם אנכי אין לי עסק עמהם • ואין אני נדיך
 לשול רשות מהם • אני ת'ל שוכן בטע ברר עין יעקב קהל ועדה כע"י
 ואין עלי שול אדם • ומורא ב' ולא שלם על ראשי • כאותן שנטולים פרס
 פן שכורו • את האלהים לבדו אני ירא • לא אירא פה יעשה כשר לי •
 ספק זה כל הדבר הקשה יבאין אלי מאו כואי סכה • כושל • גם ד'א
 מצולין שתנהנו ע' דפתי ועמתי כדבר הנדול כינא בו שארע כפארלוס
 לפני איזה שנים (גם אייביכר שר"ס הם היה באותה עתה עם המודחים
 פהם • והקוין ידיהם • ועשה רשע גדול בעולם • כהפסם כשתכסה תורם
 מיראל • הנה העילו עלי השול • לענות לכסילים כאלוהם • אמרו
 מהנינו מבוותיהם בעש"ג) וזאת יום ידועון להכנס כעובי הקורה
 פ' תסכנו לבטל הקורה • הקורא בהרים להרים המכשול מדרך עמיתו
 לטקל ההפסל • להסיר המכשול • ונדרשתי לאשר טאלוני • גם עברתי
 למם כשור ספר ויכוש ענוס בקרא ספר שמוש וכלי זיין • אף הכאתין
 אדום כעובי' על הוואתי (עלכר כמה שבורים כדומה לזה) עתה סברתי
 דפתי קסת רשום על הפוקרים המעלילים • המנדלים כפיהם עלינו •
 הארה הארכתי לעשיתי • כי ראיתי שספרה לכס ידועה כחמה • לא
 כנתם לרמי ושמע' בעלם חכם • ושמתי לא נודעתי להם • ודעו
 כל כעס הון רב מכים השקפתי כריב לה' • להעמיד הדת על פלה •
 דפתי לא לריק ינעתי • לא לפנם ערתי את חמותי • אל עש' זאת •
 לעון לא פשע מורף אחת עמינו • ותדעו כי הכרוו הלו שכלל בו הרב
 טלכס מר עת • נעשה כמסכרי בניי הככפת טלנו • כאין פניה פה • לא
 מודד כעץ ומנפץ • והלה אחת נכון כדבר נעשעה השועבה הוהת
 קריתו • ידעין פנרין כמה סיבותא פנרין לנו שמוס ירוקי יקתי
 באנשיה

באנשיהו דהנהו כלבי קניפי אפי • ומשום מתיא כתייהם קרוים חתים •
 משתה יש לסודימכם • טאף אסי ישעה הרב טלכס כל תשובה שפולס •
 אי אפמר לקשירו להיות עוד רב ומוורק הוראס בישראל • טלילה לא תהא
 נואת בישראל • אלא דינו ככהנים שמשו בבית חקוני • וכרי הוא
 כעמלו מוחין קבוטין • ואלאשר דרפ גדול נדרו כזה • הקונים מלככים
 ככרוים פיימכים • סדכפכו מואו כדף מיוחד קמוסם הטלוס אליכם • עם
 טופס הקרווהקדש הלו טככת • הכעשה כבהכ' כטלנו עתה מקרוו •
 סהניע קשתק מחנו לידכם • ותקבלו כזה עוד טופס מחוון יושר • כדו
 לבטל כל טורר וטוטון • ומהרשה אשייו להטיל בו ספק לומר מבטן מי
 ינא • למען דעת כל כרואס אותו חבני ברית • כימתת דינו ינא
 באחת ובתחים • אכן שלימותיהו דקחאי קטבדין • ויותר מהמה
 חמנאופענין שומר איסורו • ולהבדיל אנשי ט'ן מאתנו ויש הקודש •
 הלא הם כספרי תורת הקנאות ועקיצת עקרב ווולת אלה • כמה
 סבורים שינאו לאור עולם • זה כווס שנים קל ידיו כעבור עסק כיש הלו
 טפשירי קני הנולה • ופשינו מה סבידינו כננה עלינו וסופתנו • קי' ת' ינול
 האו'ן השל פני באר הנולה ?

עוד זאת צריך אני להודיע שאם לא כתנדה עדיין הרב מלכס על עמינו
 כרס • אף אסי ישעה נדולה טבנדלות עכ"ס מונה סוא
 לברותו • לא כני ליה בלא"ה • כח' מ' ט' פ' ב' דיבמות •
 מעחה אחרי הודיעה' אתכם את כל זאת • פליוה לישוה' יהי
 דעונויכם • לקויא קתסכתכם הסובב אל השועל • והכה
 אתנו כל שכמי הקור האלמנים לה' • כתנו יד לקיש את כל כדרי הקורה
 מה גם כדנה סוה' קלא כה דצרו ב' ד' יפה שפס ב' סראן וכו"ס • גדולה
 מדיבתכם הס זוכים אליכם • כלום ססר קולודין טלכס • וני לכ ד' של
 סדימות אתם כריכים • דו לכס בטלשה וארבעה כתי דינים • טלילו
 דעתם וסומו אתכם הדרך השירה • להקיש עולה של תורה • כטוטל
 עליכם • ואין לכם אלא טופס שביעכם • אשר ידעו ב' ימים החם
 השותם לאטויו כברי • קשיא דאדעא לא נוכח אלא כד' ד'יבא • כרשא
 דאבוה אבא אריבא • אנכי פולעת יעקב ישראל חקונם יעב'ן • לפנים
 לכר הויא ווטרא לנכרי) רב נק' שערין (פשתא דקטאטרא לדרו כארץ
 עגורי אבותי קאתיאל) בן לאותו נדתי בישראל דרוו שמו כמאר ד' ק'ן

אנשינו

אשכנז וזנוק * כני תפארת ישראל * אשר הוקם על נתיב חובת
 שכל בני מודע לא יקומו אחרים ופעמים עור זאת אדרש לבית ישראל
 לתת השתקות מאחרת הלו ומתגים הללו הכלוים * הפסח ימלא יום
 להשתדל לכות לבני מירי * לכתוב על קרקוד בני שאון וכהן און * ונדקה
 פיהם לכם וכות הרכים תלוי כבב * בישוד אליכם המנוח הזאת * להודיע
 הדברים כמתנה העברים אשר בשעמי השמחה לכם * להפזירם להקבל
 לעמוד על כפסם * לנרס לך הארור בתי * ארסה אלזר תר * וישנות
 דין וקלון * שלא יהיו לטובה בקמים * וזכר מטאת האגמים הודים שם
 העודדים זה להעמיד אטרה כזרוע רמה * כעובד לפני על ספר הזכרונות
 שרפת עולם לא תחיה * ויהי עונותם על פנותם * אם לא ישורו כהם
 ששוכו אל ה' תהרה לרקן לקולם וליימר עונותם * הטה ישאו בלאתם *
 ונזכר בניהם לצור אחרון יסחו אתם בשון אבותם * ודי נא להתראתם *
 אום ר' השכחה הנה קרתי קצת כנרון הדיבס עם דב לכם * כי נוכח
 לרעה גם בעדות הכתורים הכשרים שלנו ופמורי הפוקדים
 איוב שיצר ונכיו ורע ורעים הר' * הנמצאת בוד הכל * ומכואר בה היטב
 טנס רבכם היה בקשר רשעים אלו * ושכר פושטים יסדיו יכליון *
 הגה כל עשיתי כקשתכם * ומהרתי לענות אתכם בתמונה שלטע *
 להאיר עיניכם כפי כחי * ופסחתי מעלה עמם פלון בירי הכהה
 מיר כלי שיכוב * דעווי מנה לא תשריב * ואבקש ממלתכם לשלום
 לירי אנת השוכה שקללם מקהל זכאון * לפי המדועה כדעתכם *
 ונכיר דבר אשת למי הפומחת והפסולים * ופסעט מעטט ומנה סוף
 כדרך עקש ותרמית *

זה אשר בחצתי בשנה זו לה'ש להלבוזי אחר שהודיעני
 שסן דבר מהמתחרש בשפליין * ולא ביאר הענין בכתבו
 מראנה מרבר פן יעמים עלי עול חרש נוסף *
 י' ר' אייר הקדול אלפונא *
 שלום רב לאי' כ' החו' תלמידי הויתק שתורני הסכאל כמו יקב כ' ו' ו'
 ז' ה' חו' ס' ה' הנישו בטעות * חידושים מהאן בודאי כבר נשמע
 בין הקיים דברי רוחות התיים המטוטות בארץ טטמאים בכל
 אשר * בשפות העבר כלכר ה' מהם זכאון ונטטונו פסטים * ומקבל
 ר' ענפס טס' * ולא חגיגותי מדוע אתה עולם עשיתי מה אירק תקדוה
 כעפלין

כעפלין ככיוצא בו * כלל על בעל הקורה להכנס במניה * וכי מי הוה
 שהענד לב' כנפשו וכמאורו לקבא קדאמי * ולהקיס על שלם האמת כנדרו
 ודגל תורתו * ופי ימוש שוך עשתי * והסקפתי בנה הוני ואוני הכל כאין
 כעניינך דנון קוני * יסיר לי און ככוקר ככוקר לאמר פרנה באריותך
 גדור * הסתל כמקום שאין איש כדור * ואדע כי דבר ה' הוא * אשר
 השכתי לנאט כנכא להפקיד אנשי כת ש' שר * כנכר נבאים * בשעי
 קראני * אשר לא וכונתי ואומר הנני שלמתי * ואם אתה כסם עלי *
 הלא ידעת אם לא שמעת * יאת אשר עשיתי כאן דבר גדול בעי' ע' שעברו *
 ולא ירץ איש לשונו * ות' לטפה פעולה גדולה ורוטס גדול כי נתפספ
 הקרה כעדינת הנר * והשכירו כרעכניטן את המוטע רכ אטסה טלס *
 פוה כוזה שנים רדכו ארירי בק' פ' כ' ופראח * ולא יכלו לו * וטפה כפל
 כרפת לא יוכל קום גם אותו שהקום באוני כלב מאיר פרוכסינר כשווערין
 (שלא שיע להתראתי שכתבתי לשם תקיץ העבר * להודירו שלא יכוס
 כנחלת הפרס * ולא אנה לו) כוזה כרופסין וכפסע שרו * והיה מוטל
 בין חיים לחות טטה שבוט * יסיד אשר הכרות הפרס תוך ד' ימים *
 ועל מה זה אתה מונע ששני טנה שאני מומוק בה * לקון אילן המושק
 לקנינא * וכעוט שאין לו נודרי' אגשי שיל ונודרי הפרנה *
 וזה אשר השיבני *

יום ד' ק' ה' תמוז הקבול הלבדשט *
 שלום * וישע רכ לה' אה' ארמ' ו' ו' ו' הרב העובק הנאון הנדול
 ועו ומגדול הססיד העמירס טנאו לספר מדל כ' ע' ה' פ' *
 כנוד מהור ר' יעקב כר' ו' יאיר *

שעשי ימי אנכעותיו הטפורים כ' כ' כ' האירו אל מול עבר פני כ' *
 אמיר קאסטן ט' כתב כהאי לשון כעפלין הום ויך איין טולאק
 אויף גיטאכן * ווא פיל דאסין כושרייבין וועהרי * אונד טכדליך טודה
 גוועסן דער שר איין שכת' נכי אום * אונד וויל מוסר כס' ויין * אונד
 וועהר ווירקליך טעים * טכ' ל' המעק על תיבת הכל' סיס כעווינו ככתב
 מאיוה טעכ טטה כך לא ידעתי * אמי הכ' א' כ' אלי' ט' * כתב למעט
 פכתב סכ' ל' כ' ל' * דער טולאק דער כעפלין כקומון אינוס' האט מפלין
 פרקויעט טיש קארטין רדין גלגנין * וכאשר נתפס על הדבר טוה אור
 בי הוא טפכט ש' י' ע' ו' * וטס אור על הדכה אנשים אחרים אשר נ' *
 טפכט

אצתת חנ"ל : והרד טיפליץ לקח הכתבים מהאים הנ"ל . אבל לא דנה
 ליתן לשום אדם הכתבים הנ"ל . ואף גם האב"ד דק' סדאג כתב להרב
 הנ"ל לחיבור לו הכתבים ולא רנה . משום כך העם מרננין עליו . דהיינו
 על רב טיפליץ . בקצור הדבר הזה כבר בא אל הקיסר יר"ה עב"ל .
 אחרי הדברים האלה הגיעני מחתב מטיפליץ מגלה עצה .
 במספרת תחלה . גם ממה שארע שם בפגירה התועב שמחה
 פאפארש שר"י . אחרית רשעים נכרה :
 סיפור המאורע שנכתב לי מטיפליץ :
 מעשה שהיה כך היה . כליל ש"ק צ"פ . שבת תקנ"ל מת הרב' המה
 פאפארש ק"ק טיפליץ כתיבה טפופה וכתעם שמתת כנכסו
 סו"ק דק"ק טיפליץ לביתו . וגם מלמדו וסו"ד מיכאל עק"ק ליסא .
 חמדינת טולין . וקר טמו"ס ה'בכור וואלף ככרו של הרב הנ"ל . ומכאן
 תחת זלנקה סקורין טעליף . א' וזר שהיה הרב הנ"ל מומר כל ליל
 ש"ק . וכתובו נזכר בפירוש שבתי נבי בלי שום טילוף לשון . לא בא"ש
 כ"ס ולא כשום לשון רק טפורט : ואפילו תשב"ד היו יודעים שהוא נכתב
 שחתימים בש"פ שר"י . והבכור וואלף ככר הרב הנ"ל אחר להמלך ר'
 מיכאל בכתבות שליט . שהוא וזר טא"א וקניי שהיה מומר . וכראות ר'
 מיכאל הנ"ל לקח אותו והראשו להרב המופלא מהו הירץ דיין דק"ק
 טיפליץ . וכתב הואת הוא רב בק"ק אידיליץ והגליל זאעץ . והגליל
 פלעבוניץ . וגם להטו' הר"ר וואלף שופט . ועכשו הוא נאמן בק"ק
 טיפליץ . ולהטו' מהו' אלי' . ולהטו' הסונג מהו' ליב . מקלפנים היה
 ש"ק נק' ק' דרעוין . וכשראו אותו וזר . נעקו בחר גפסס . ובמס' תריס'
 דברו איש אל רעהו . מה לעשות כי אין ראוי לשתוק . אך חתי' ראש
 חפני ומספת הרמלי . שהיה כעלי' ורזס וידס תקיפא . ולהוריע לרבים
 מה טעם וההתם של אנשי הערמלי . אודות לבס איש א' היה בעיר
 טיפליץ ומזר' הירש . והיה חנהני' מדינה . וכל ימיו היה גוול ומעם
 ורופא ונזק . ופעם א' זר כפע' לעיר טולין על יושא דשוקא : והלך
 באישון לילה על סולם כדי לנעול ספסא כדריית . ונפל מענה . ונפל
 לזמכס וכטאו אותו על עגלת כב סקורין קוטט לטיפליץ . וכתוב ימים
 ויחמיס' מת מותתה כפילס זאעץ בקס כנו ת' אברה' והיה מחלף חקנס אכיו
 כל חילי : אבל כושל אריות לא ידענו : אבל טעם מעשה ככתולט
 אמת

אמת ושעה חתקל כת' ד' ליטמן בר אינא . שהיה משודכת מס דורס
 בכבוד הרר דוד בן ב' אינא . ואותו הכבוד היה כדרטוין בבית קה"ר'
 ושהו לוי מהמבורג . וכל אותה השנה היה שנת פירוס אין יושא זאעץ .
 שהענין הנ"ל לא היה באפסרו לביא' א' הכלה טעה עמימה ובמ' לופט מנה
 עשה ר' אברהם הנ"ל המעשה הרשעם הואת וזכו הכבוד הנ"ל ככתובים .
 זמנס לא הועיל . כאשר שהיה חנהני' וידו תקיפס . וכנתיימט לידתם
 שטליפס בן זכר . וקראו שמו מודה . וכיה שמוק לכל העמים ואמר דרך
 לזון מעורבינו היו המורה וקראוהו מודה עורבינו ואותן האנשי' וכל מעשיתם
 קון מהחתימים בש"פ שר"י . וידס תקיפה מלא טעץ . לכן היה
 קון המוכרם לאפנו פלך המטיקה . איתם כשנשאו וכתנו להסתכל רב אחר
 בקומתו . אחר ר' וואלף שופט הנ"ל נזר קיין פ' פניני : דהיינו ניפס
 אהין מעושה וזמריין . וזיה מיר זיין טמאנוטוין . וזאלו אותו סל
 מהומה . ופסיב אודות הומד טמאנו הכבוד וואלף . והטו' מהו' מיכאל
 מלמד סמדינות טולין ליסא . והדברים אלו הנישו ונלכסו באולי מעשית
 הרמלי יו"ט . מיד כשטמחו הואת פסלו לאתמו' ד' וואלף מהטשיטה ורמט
 אותו טלכר טאר כפיות ונתימות עד מהוכרס ד' וואלף הנ"ל לבקס מילס
 בבית הכנסת כליל ש"ק . וגם הטו' מהו' מיכאל מלמד היה מוכרס
 משמות כן . והרב מהו' הירץ מעדין דיין בק"ק טיפליץ היה מוכרס לבקס
 מילה בביתו באכטי עשרה . וכך היה אומר אשת מהומד לפי דעתי אינא
 ומה אלא לדעת ש"פ יתש"ו : ואפילו תשב"ד יודעין אותו . אמנס באשר
 הדיב הכאון ח' משעה היה משוק לכאון . אוי' מוכרס אין אנו יודעין
 קדמות ולקרט אותו סל זמכנו . ככן עקבס מיליב . וזא' טלה כהמכס
 גל קס' ד' בק"ק טיפליץ . שהס ומספת הרמלי לגנוז אותו הומד .
 זמנו מרס על העתקתו . אמנס לפי דעתי לא היו אמתן אנשים חמנימים
 אותו מרס כלל . והעתקתו בודאי תפת ידס . וגם הרב מהו' שאיר
 זני אב"ד דק"ק פרעמבורג . תפת ידו הסתקס מהומד הנ"ל . וזאן
 זנו אלו אנשים כמענים כך מעשית חפניני' אמת . וזאן כמי טולס .
 שנת תקנ"ל ערב פסח סמוך לעשיבס : בא איש א' מלמד מעדינות
 טולין על עגלה לק"ק טיפליץ . להפארס בבית קה"ר הכרנס ב'
 אף הארווין . כדרך הדרמנים ומדבנים הספכנים חסיר לפי
 גמט בענא דרבנן והדרע כניס עד מלד . וכראות ס' ר' וואלף קכ"ז
 אמת

אותו בבנים יפות . וביקש ממנו חסלה שימול של יכול להתארס אצל
 בארץ ארץ יסוד או ה' אודחים שגלחו לו האלוסיס גבאים . בני למדי
 תו . ואין דמיון כשחטי כשפ . כגון ילך בע"כ לשכינו הקרוב ה
 גבאי סגור אינך איילוכור . שהוא גבאי דמות אדם מהגבאים
 ג' למשל דבר . ולמיון היטבמה לשמות אמו עמו קודם שחשבה וכן
 ג' . וכשאל לר' אינך הכ"ל היה לעורר ולתשא . באשר שער הקנה
 מהלכמים שאורשים חרובים להתארס בה או ג' והלילה חשפתם וזא ונבר
 הפללו הקהל עכש בכה"כ . ושאל לר' אינך למשרת הקהל והגבאים
 למת הנודך . כשמו ירום כן בעריל . לאשם הקניחה ייעל אשת הת
 ע' אל' . באשר שבעלה ר' אל' אינו כביתו . והוא בעיר דרעיון
 ולא כהה לשמור הסדרת' כבוד או כשר . לכן עוב הדבר שיתארס אל' .
 פי כולאי הוא למען והכרת פניו עכשה כו . ובתוך כך שאל לר' אינך הכ"ל
 על שמו ושם עירו . והשיב שמו ר' גדלאל מאשפא בעריכות פולין . והוא
 סוטר פס' . ודעתו לרמוץ בשמי טבריא ככאן טיפליץ . ג' או ל'
 שבוטות ובתוך כך בא המשרת ירום הכ"ל . בתשובה שיטה כיוון ר' אינך
 גבבר סימא האשה המרעפת שלי על של שלם לך כן תורה לשמות הכדור
 כדרכו . באשר שידוע שבעלה ר' אל' בדרעיון . וכן הלכו לכה"כ .
 ושנה"כ הלך האיש הלזה לבית האשה יטל . ואכל ושפה ועשו הסדר
 בתיקון . וכשהיה לשנה הכהה כירושלים . נעקה האשה יטל ככוונה
 גדולה כדרך נשים ששק איתו האיש בתלם עיו ואחר כוה הלשון . הלש
 איר אך כאך לא דער פון . וכשעשה הכרה שהיא מדבר דרך שמוק : באשר
 שהיא מדברת על כן ככוונה . ואש"כ הלך לבית מלונו להאלמנה יוסרל
 גלח היו דעשתה כיה . ואכל ושפה והלך לבית הכנסת כשאר איכמי . ויהי
 כיום שהני דמן הפסח בשעת שזכריו ששמה התנוה ככהה ככה"כ : הלך
 ירום עשרת הכ"ל לראשיתו ולסוכים משהיו . הקהל . לכל עד על תקוות
 והגיע דבריו למניה . והאלוסיס קנינים עכהיו . הקהלה היו פשוטין אותם
 ג' מהואים סוכרים שהוא עסקי כורכם למונת בני הקהלה : ולשרך כח
 שיש עשרת כך שער' אינך אולין כורג במשרת ירום . ושאל אותו
 מה שירושם הלך ככה"כ למניה הקהלה . והשיב שאל אש' תהיב
 ששה בארץ אש' ג' כן ס' אל' . להרב דקלמתינו על הכירואר ושם באר
 ג' אשר שאלה ראשי אלוה בעיבות שונות ע' הסוטר ר' גלאל . ובתבאר

בשנת

גבתי למשלמו הרשע . ככח מליצה ע' . וכשני טח גביות מדות
 ומשרין חק' קמפוריט . טעשה עמים שלוקים בתוך התפילין שפס
 המריות . ככן מנבל כתב הפליצה ולפסח אפריו באש המזל ימזל עוד
 לזוה וזנות תפילין . לכן שלמי מהרב דקלמתינו לק פ' ולתפילין
 על לפמות . ופלה בהסכמה שאקם הטיבה שלו שקורין קופירט . ולשאת
 אותן לבית הקהל במחירה מעולה עד אשר יט' א"כ . ואזכרה מה
 נשות . ובתוך כך הלכו עבית הכנסת . וכשהלכו עב' בעד ר' אינך
 ונ' בהק' הכדיר כה' שפוך כ"ץ . שנקרא ר' העניך שפספסי . וסיפר
 ל' אינך הכ"ל . דברי ירום לק' ר' העניך : וכשנאפו ונתנו בדבר
 אחריו עד לשכריו גלי פסק י טסה הכופר בודאי חן כח הרשעה סמאוינים
 ג' י ימ' : ובקס' ר' הכ"ל באש טיבוא אותו רשע לביתו שכלי פסק
 ירום : באשר שהוא גבאי דמתא או בא ונא יתן לי יתייה . אוי אבוא ג' כ'
 לביתו וכראש מה יהיו שלמותיו . ותוך כך הלכו לפיתם . ואומר ש
 גדלאל ית' ג' כ' הלך ענה"פ לבית האשה יטל הכ"ל . וכשר המודע
 יט' . ואש"כ הלך לבית מלונו להאלמנה יטל ג' יוסרל ושאל על הקופרט
 שלו : והשיבה שהשפס ירום לקם אותו : וכשעמו זאת סבר שמו
 המשרת מהאלוסיס גבאים דמתא . באשר ששש כש"פ שהלך היסרת הכ"ל
 סבור . והלך בשרי אש' לר' אינך פ' דגבאים : וכשראה ר' העניך
 הכ"ל שאותו רשע הלך לר' אינך באשר שהוא סוכן לנוכח ר' אינך . בא
 תיבך ג' כ' לר' אינך הכ"ל . וכשנאיר ר' העניך כ"ץ ורע גדלאל ית' שכת
 אשת לביתו של ר' אינך : וקלו אותם בבנים שתיקות כל עד לפי כבודו .
 והשיבוהו אלגס . ומזג לכל עד ומד כוה יין . ונס קובע כיד ה' טובה
 מליו ושאל לרע גדלאל בשלמו . וכשאל ותן אתו בדברים בשלמו ומראה לו
 בנים שתיקות באילו והכוו באחיו בכל לבנו . וכמו אש רע גדלאל שר'
 אינך הכ"ל מקרב אותו . שאל לר' אינך הכ"ל בנקשה גדולה ובטא פ' על
 מה ולמה לקם המשרת ירום את הקופרט שלו : והשיב ר' הכ"ל לא
 כמקודתי . אך בתקוות אלופים ושוכים מכהיו הקהלה ולא ידעתי מאיזה
 פסח . אך שפתי משחון שס על אודות התפילין במדינות משרין שניס
 עמים שלוקים במקום פרסיות . ואש' האמת דבר ש' . אוי לא ידעתי
 מה יהיה בשבו . כי אין ראוי למשוק לשומה המשה הרשעה כזאת : אש'
 ירו מהלוקת ממנו : וגם לא ארזו אנכי כשקתי קהל לשפוט שפוט : אך

השע

השע

המש קפיים וכוזים ואתם הדב ונית דינו : ואם שק
 עכה בו : אוי מורה לא יעלה על ראשו : ושלי קללתו להקור
 הקורט מלו בכבוד גדול ואשר דברי רזנו התייסבין : וכשראה וכשמע
 שר' ארם על ל' הים מן המטיבין : פתח ואמר אמת לא אכפר שאני שק' ק
 מעלמק ולמדתי בק' ק רעכנין אצל הרב ר' לוי דהס : אך כאשר שרבו
 על ל' נפש שהוא מן הכת ש' א' יעש' : אוי אחרתי בכל מקום שאני מן
 אשטא : ארזכס שק' ק מעלמק אני ולמדתי בק' ק רעכנין : אך בהיותי
 במטהכרין בק' ק מעלמק : כפלתי למשכב על ערס דוי : וכברתי מאנך
 בדרך כל הארץ : ואחרתי שם האמת שאני עק' ק מעלמק ולמדתי ברעכנין
 אצל הרב : וכנסו שאמות אוי בקסתי להודיע לבית אני ולבית שספסתי
 ארזכס במעורתי לבריות זוכי : שורתי ואחרתי שאני שק' ק אשטא :
 ומכור זכ' סכרי ברעמס שאני מן הכת ש' א' : לכן משלו אשרי אודות התפלגין
 ארזכס לא האמת אתם :

ובשמיים כאלה הדברים פתח ר' א' הכל' ור' הכ' : בזה האמת
 הדבר שהוא תלמיך מרב ככאון מאור לבי רעכנין : או לא יעלה
 מורה על ראשו : כ' אים ששיר הוא ונרוק וכל מעשיו וקאין ומי נדור הוה
 שיכול להבין אחרותיו העשורים והקששות להבין מנישין : ורבן של כל בני
 הגולה והיו מפסדים כשכמו של בני די והיו שותין יין וקאפט : והיו שותין
 שבור פי רעכניו הקטול ר' לוי מרעכנין : והיה שחמה גדולה על אותן
 דעת כלאל יעש' : וכבר ברעתו שר' אור' הכ' ל' הן מכת המאמיניש
 בש' א' שר' : וכסהבין ר' אור' הכ' ל' שרע כלאל במד ברעתו ומאמין
 בכל לבנו שחמה מן הכת מאמינים בש' א' : כעתו ואשרו שחמ וואון
 שבריו ר' כלאל האמת : שאנו מן הכת המאמינים : אבל לא ידענו
 איך דרך אשר נלך בה : כי לא ידענו גזרותיו ומוקמתיו ומשפטיו : אך
 קבלם הוא רידינו שהוא חסיו ואוכלים בט' ב' : ומן לא ידעמא : וכרוך
 ה' שגא הוא למינותינו : והוא תלמיד מובהק מרמינו הקטול מאור לבי
 רעכנין : כן יורינו הדרך אשר נלך : וכשיב דעו כי הש' א' הוא חסיו :
 וקדבר משל לכן מלך : ועל ידו יורדע השפט למט' : ושליו אשר דוד
 שאל' ש' הכת הליט' א' : וכישועתך מה יגל מאד : וכישועתך בני' ת'
 א' : שהוא שס' א' שר' : וככל מקום שגבור בפלתינו וכישועתך :
 גרין לבינו בני' מפי' : והרעה להדבר שס' א' הוא משיח מסורה כרעתי

הדיעבא

השימא כוזהר' גמא : באשר שס נאמר מהערב רב שומבין למשמי
 לשיגר המוכס והפריו אות' ט' : מיד פתמו כוזהר' ולא מלאו שוס דברי
 ארזכס כוזהר' גדול : באשר מהערב רב הכיסו : והוא כוזהר' אשר כדפס
 בכרך קטן : ושם נאמר ונריך לרקק בכל השעות שון ט' מ' מרמסין
 לאכילה : וכשסוף במדרגת הקדושה : אוי כריך למיך דמו כדי לשבר
 הקליפה : אש' פ' שבריר קדושה יכול לשבר הקליפה : כאשר עשה דוד
 המלך ע' פ' : ק' מ' טוב וישר להשיך דמו כדי להכניס בקליפה : משל על
 כלי וכוזית שמונת אצל האור בתבקע : וכשמכניס האור לחך אשר כלי
 וכוזית : מיד כתבקע למה שתיכות כלי שהיה ושיכוז גדול : לכן
 נאמר ואם הציץ יתר והיה הוא ותמורתו קודש : וכן מצינו כוזהר' כפ'
 ויזא יעקב מכ' ש' וילך מרנה : שיגא מכלל קדושה וכוזס לקליפה : נתי
 משום האי שפתא כ' לשבר הקליפה : ורעכניו הקטול אשר ירזכס
 אכר' ק' א' ר' יע' א' : ראה בלבנה אותיות שבת' בני' : וגם הכניס בשמ
 ש' א' בכנו וואלף : על פי פוד השיבור : ולכן כתבא לפעמים : ובאשר
 שהלך אחר תענונות ומותרות בני האדם : באשר ממנו : אבל מ' מ' ק' א'
 ועמור : ורעכניו מאר' לבי רעכנין צוה אותי להליך לדרמין לקבל פניו :
 וכן אשפה אי' ש' תיבך לאשר י' ע' וגם השמיד המונית הנדול מ' מ' דברי אשר
 היה עפורסם היה שהמאמינים בש' א' : וגמא על לבו פס ככף וסכ' ש' א'
 שקוק עלי' : וכמה ת' ש' כנהג אשר מאמינים בש' א' : וכשמע
 כואת היה שחמה גדולה ושמו קאשה ויע' : ומל' פי' אריש' רעכניו הקטול
 מרעכנין : ובתוך שתיים יין אחר ר' א' ה' ל' השמא דאמינו להבי מאי
 מן הכת ש' א' : בזה המנה ינא' בתוך הקורט אויכ בתביס או מוחרב
 שאחרים בשפס הש' א' : או קמימות חס' כחמה שלא בוא לבי מילול כבוד
 ערומו רעכניו ר' לבי רעכנין לכן שמו ל' ל' באשר מאי' ה' מ' סג' א'
 ויש בידי לעלות לבית הקטל באיזה מן שאר' : אשר יענו לי בהפס
 מן הקורט ואגנוב אותן ככתביס והומים והקמימות : כדי שלא אוכל
 יבוא לידי הרב אכ' דקחלתינו : והשיב רע כלאל : ומורא לא יעלה על
 ראשי מעני הרב שלכס : באשר שהו' ג' כ' מן המאמינים בש' א' : ומתא
 וענו ר' אור' ה' שקר הדבר שרבו לקחלתינו ר' איינן קאליס : שהוא
 מאמין בש' א' : כל ימינו לא ראינו ולא שמענו שום דבר שהוא מאמין
 והשיב שמת הדבר שהוא מאמין : באשר בשנתי' ש' א' שמת למי' א'
 הלפני

פלגתו תיפק לביתו ואחרת לו פלגתו • סלחתי אצל ר' רעכנין •
 ואל כלום נכחו וכוונתו מורמו • ופסח בו סמך גדולה • וזה ידוע
 כל מי שמע באייבישניר • הוא תאמין ב' • והטעם שלא נתן לכם טום
 רעיוע באשר הוא אבר ומרא לאתרא • לא יושא ליה ליתן טום רעיוע לטום
 אדם • דכשיטא ארמאי • אכל גזרזר דכוותיה לא אכפת לי אשניו אם
 אמת ופאות • לא אכפת לי • ועוד מלימא • כל דרשות בלא נאטב
 אנלי • וה שבו ר' א"ר ו' ה"ל • אע"כ אם יש איוה בתבים או קריוע
 או איוה ומזורים שרעבינו הקדש ר' רעכנין • גרין גבוה • אף מלי
 דכרוי סהרב דקלטנו מאמין ב' • מ"מ אנוכיס מביטוי הקהלה הן בעלי
 תורה • ויודעים לאיוה דרך נוטה • ויושבים על מדון • לכן לא יוכל
 הרב לעשות עולמה • ואדברה גרין להיות מן התתילין לדרוך • לכן
 משע לעצמיו ותכו השפתה לר"א • באם טיש איוה בפנים הכונשים
 לדתיו כת ש"ן • או ילך ר' ר' לבית הקהל ויגנוב אותן • וכשחשו ואל
 סתיר אסין הוא הא לכם התפתח • ותלבו להקפידע ופתחו ותמלאו
 מן הד מוריו שליח רבינו רב ר' • וגם א' זמר של גאלת • וברור
 ש"ן • כשתומע ובכתבת ידו הדיח • וגם אדם שוית עם רעוים שזות
 שבוע לגדולת ש"ן • והיא כתיבת ידו בעצמו ותתום שמו עליו • ובאם
 טהיו אותן כתבים בידינו טוב ליכא לחינם • בשמשו זאת שנת קאפע
 ושחשו שיעש גדולה וענו ואחרו ב' שגאת הלום לכל קורתיו • ובלה אפ
 ואת שלא יתפלל הכבוד מרעבנו • מהקרב רב • אע"כ שהייה אסוריה
 באמר שפוך לכניסת בכה ב' • ותוך כך מסר התפתח לר' איזק הנ"ל
 מיד הלך ר' א' וספר לגיסו ר' א' את התפתח • וכל הדברים שהייכים
 לאותו הדבר • ותוך כך הלכו לבית הכנסת לתפלת חטריבי • ואשר יאן
 שנית הכנסת הלכו מחטריבי הקהלה לבית הרב • ופתחו הקופרט ומלאו
 שבפנים הקלה ברברי ר' א' ור' • ושיע שלמו אחרו בגלגל ית"ס • ושלמו
 אריות התתילין והגיד לו טבא בתבול הכי דואר אודות מסעיו המכוננים •
 וישן בגלגל ית"ס שטא עליה בעלתא • אדברה פתחו הקופרט שליחם
 תתילין הרבה ונבוע • ופתחו איש עם איוה פנים טלוקים • וישן הק'
 ר' גאלק הארויץ פ"ס • הלא הייתם באגודה ובאסיפה אשת עם ג' פו
 ר' א' וק' ר' • ופתתית באשר טע לי עם ג' פו מד כותל ופתתית מלמדו
 וחדר • וגם שלק ביסי אפרו וחדר קטן • וכשחש רע בגלגל ית"ס דכריש
 אלה

האלה • פתח ואתר האמת לא אכער שאני מאמין ב' • וגם ארובי ת' ר' ל'
 דמכנין מאמין • יעבור עלי חכ' מיד גער הרב דק קסיפלין • רשע אפס
 אותר לן • איש סקדס וירושלים • הלא אנו בגלות הרב • וישן בגלגל
 להרב בעניי מהני הקלה • אין וו תשובה נכסת לכת המאמינים ש"ן •
 שלא יודעים זאת • ואפ"ה מאמינים טום שעות גדול • אדרכה ויודעני
 בתשובה נכסת מאין דכריי ש"ן משע • אוי אפולר לעוטב בתשובה מעלי
 וגם אם תתייטבין דכרו ווסר • ולא אדע שחוטמה אני • ובאם לא •
 יעבור עלי פה • וכשעשו הא זאת אלומים מהני הקלה • שלמו בגלגל
 ית"ס לבית טלונו • ואל"כ שאלו את הרב דקלהתם מה משכט של אותו
 האיש • והשיב מהכתבים אלו היה באחת כתיבת ידו משע של הרב ר' ל'
 רעכנין ונכרום בע"מ משע • ואנשם סמיה כתימין וכיוסר • ואין בהם
 טום שדן פסול והן קודש קדשים • אמנם לרע פגלגל ית"ס • גרם
 יגרה למערנו • וירינו חטולקות מענו • כדי שלא יתללם שמים בין
 האמות • באם משמש שיעשה לו טום כיום או איוה פתח • וישן הק' ר' א'
 פ"ה של בגלגל ית"ס איוה דבר • אך יתגלו זקנו וסעריו ויכר משנו
 הסוכן שלא יהיה לבוש כאלוקא דרבין • והשיב הרב ר' א' שלא יושיל תקנתו
 באשר שבאיוה חדשים יגור לו וקבו כחו שיהי שכני • וכשחש הק' ר' א'
 אתר פסיר קאמר • אמנם באשר מהרב ר' ל' רעכנין כבר נעשר להיות מלת
 סתאויכים • אוי טוב וישר הדבר לשלום הכתבים להרב לפראג אב' דרש
 וכו' ידיו מחולקות ומכל וכל • והשיב הרב ר' א' קאליס לפתק • ולדבר
 בלשון מדברת גדולות • ה"ה איבי מרב שלם • ואם יש לכם איוה שלם
 הן בעריות הן בתרבות או בכתימין • אוי תשעמנו וסרי וו טאלה •
 אני אותר לכם מהכתבים האלו • אע"פ שביכין בע"מ שטע שהוא ב' הרב
 ר' ל' • אע"כ הן קדשי קדשים והים ספר משבת חסידים מונח על שלטנו
 ואחרת הן הדברים שכתובים בוס הספר • ולישדן גרין בעש ודבר אמת
 טובות כאילו הוא נדון וישר דבר • לאשר חזות בעפרה השבילה והלכו
 קלום • כל מד לביתו • והניחו הכתבים והקופרט פתח יד • הרב ר' א'
 קאליס • ויהי למערנו כשמשו ר' א' הרב ריש הקלה • נעקו כער
 בפנים איך יוכל להיות מהכתבים המה סבור • ה"ה בגלגל מודה בעצמו
 שהוא ש"ן וגם הרב בעצמו מודה שפאס כ"מ משע של ר' רעכנין • ורש
 בגלגל אפר הפפתת לירינו טלגנוכ שכתבים באשר שתייגדים ס"מ אפוסק

פ' - ואך יוכל לחזק הרב דקבלתינו מהמה קדמי קדמים : קהל לגנב
 פתחא בידו הגניבה וחזרה בפניו ב' ד' ועדים שהוא גניבה : איך יוכל
 הסופר לפסוק שאלו היא ואיש ישר הוא : כל שמוע ומתק לנו : ולחיות
 נאשכ כבוד הגדת : וזה אכפת לדות לשלום הכתבים לפראג לכ' ד' ואך
 יוכשר בעניניהם מה עת : וכשמשמו אלוסיס נכנסו אל הרב ר' א' קאליש
 ונשקו שלא יוכל להיות רק לשלום לפראג : והיטב טוב לאחד הרבנות ען
 שיפליג : רק הכתבים לא יוכלו להרב דפראג : אהנם אלוסי' פנהיגי
 לא חזרו : ארבה נשקו ונחזרו לא יוכל להיות ישיה מה מיהיה הכתבים
 שלו מוכרשים לשלום לפראג לכ' ד' הגדול שבשידינותו : וכשראה הרב ר' א'
 קאליש שהאלוסי' פנהיגי הקלה הקשו ערפם לשלום הכתבים לפראג :
 שלא הרב סל' למשפחת הרשמי : והודיעם ע' עשרת שלו כל הל'
 שיד נכנסו לבית הושר דקהל בצירוף הרב כמדי אף ונשקו במר כששם מה
 ואת טראשי ועובים דקבלתינו מכניסין עמון לשפוט שפוט בלתי ידיעתנו
 שלא חזה עמי הארנים ואין יודעין בטיב השמות : אכן ידיעין ואנו בקיין
 ור' א' לא רשו לא מינה ולא תקנת בעיב השמות : ואנו אוורים
 כפירוש שרוב דקבלתינו לא יתן אותן בתיים משפט ידו : והפה קדמי
 קדמים : והרב רק פראג הוא שונא חר' ר' רעכניץ : וכוזאי בלי ספק
 בראותו ידן לשרפה והשיו פניהם נב' רו' ט' אשר לא כדת : ונאותו
 היום היה יום אידם שקורין קאר פרייטיג לא היה ביד רו' ט' לכוף אותם ע'
 משפט שפוט ושומר : ומנאו מחבולה בשרפה : ומנו כדברי רבנו ואחזרים
 שלא אגשים אשים אכסנו : ועם לנו להסוין בעמלוקת להכנס לצדיבות
 וקטנות שאין בו כבוד וגם למנוע אותנו משפט' : ע' לכן שמשנו לנו שאותן
 סכתים יהיה מונע ביד הרב דקבלתינו : ומותם בשתי ימות הקהל :
 ונחת ימות ר' ה' הארוין פ' ס' מד לחפרי' ע' : ואשר י' א' ה' נראה מה
 למשפט בלא עמלוקות : וכשמשנו ואת בקשו מחילה חרו' ט' : ודעתם
 פוסכת לדעת הקהל והלכו לביתם : ולאשר הלכס לעלו הר' וס את הכתבי'
 ונדרו הכתבים היטב ונשתת כתימת הקהל : וכשראה הרב ר' א' קאליש
 שרו' ט' כרבו היטב ונחתו איתן פתח ונחזר באתם לא אכחד שאותן הכתבי'
 יעגלהיות שזאים ויכול להיות טקן ספורים : לא ארון אנכי ברבר ופ'
 רק מה לנו לשמר החמלוקת בישראל : מה קרוב לו' א' ש' שנים שהיה
 כורי לרדוף אותו הרב ר' ר' רעכניץ : ולא רניתי לעורר החמלוקת : יבוא
 בעל

קמו הכל בכרם וכו' : וכשחמם רו' ט' דברים אלה כמעט מרשה נשפטי' באשפ'
 שכתלה אחר ספורין ונענאו בדברים אלה כעפר משפט ספידים המונס
 של שולסן : ואשפ' כ' אמון כלך השתקה והלכו לביתם : ונולד א' לכתוב
 את כל זאת להרב דפראג ושהיה אסור : לכל אשר מיד ע' ד' א' שדנ
 פספס : כד' שידעו לבואת ליחן או לשאל : וכן פשה ר' א' וכתב
 להרב דפראג : ונחם א' ע' בא תמונתו לאלוסי' פנהיגים : ומזכן דברת
 כך מבקש מלוסי' פנהיגי הקלה בצירוף הרב שמשע פיש חכרין כתי' ען
 האטיקורום היפוסרסרם ליכ רעכניץ : ע' כ' לשלום לידו בצירוף סל' ד'
 הגדול הפליאנטיין : וגם הרב ד' טיפליץ יתן פותמו ודעת התורה שמש
 לכך : שדבר כואת נרין ב' ד' הגדול : והרב ד' טיפליץ ישיד הוא שפ' : ואין
 דן ישידי וכו' : והרב ר' קסוויץ כתב בנדון : כ' למלא בקשת הרב דק' ק'
 פראג : וכשנשע כתב הלו קראו ושלוש טיכ' ע' כ' אכתי הקהל כתב הלו
 להרב ר' א' קאליש : וכשראה מיד לקס וורק אותו כתב לארץ : ונשק
 מיוה יאחפלי להכרים כדברים וכתחם שאינו שלו : ולד' קסוויץ
 אכתבו אי' ה' מה ראה לשמות : כשמשנו הרב' ט' את זאת : מיד כתבו להרב
 דק' ק' פראג : והודיעוהו עריטא לסיפא והדברים שפור בון : ואשר שלא ארון
 פדבר זה : אכל מערי תשובה כעל ולפניהם : והרב עס משפעת הרשמי
 שלשו שטופשטיין רץ אשר רץ למכהיגי עדיה ולמטדן מדינה : ונא
 כתב חן המדינה שישלחו הכתבים למכהיגי מדינה : והן ששים כדת רק
 שלא להרבות בני הקלה בעמלוקות : שלא ידו ומכביהם : וכשראו בני
 הקלה שרוב דפראג מערים לדבר : שלשו הכתבים לר' זלמן לייטין :
 מהוא מכהיגי דגליל טיפליץ : ויהי כמו לטרך : ר' ימים : בא כתב חן
 הרב דפראג : שלא למסוך על הרב שלנו כזום הוראה : כי בודאי ידו עם כת
 הרשעים כת ש' ע' מר' : ונרין בדיקה אחריו : באשר שראה בעלי
 שהוא עסקה עליהם : וכשנשע כתב הלו לרו' ט' הלך ר' א' אור' והסתיקת
 דבריו : ומפרו להשרים היפוסרס' של טרין : באשר שרוב ר' א' קאליש
 שלח בראשונה מעמריאל לוויין : להדוכס ד' טיפליץ : וגם בא בקובלת
 רבה על ר' א' ועל ר' ה' : שקוראין עליו ע' : והלך הדוכס וגלס המעשריא
 למרים היפוסרס' על טרין ד' טיפליץ : וכשקראו לר' לשמות תשובה
 להסתכל על המעמריאל : יהיה הסתכלות על ר' א' : מה לנו לשמות הלא הוא
 נשקד אצל הרב דק' ק' פראג : והא נכס שפסק מעמריאל

ופול רכן של כל בני שמשול • ואין להרהר אחריו כידוע לאיש ישראל •
 שהיה ראש הדברים • וכשראו הסרים נקרו ר' א"כ"ל קלמטות בו חספס
 וכשראו וכתפס ר' אק שלש שטופסס או פליט מיוחד על הסוס לפראג
 נאחזי בריתו • והלכו להרכ דפראג וכקשו עמנו על הסעשה שטפסס ר' א'
 הסתק דבריו לפני סטרים • ועל שכתבו הר' ע דק"ק טיפליץ טורקו
 לא ין כתגו בדברים נגד כבודו הסתנלו בדברי סקרים וכובים • טר' ע סיו
 באחספת אחסיים קיים • וכשהניסו דבריו סיס מראים לאחסים הסעס אטר
 לא יתוך כני פני סקניה • ועשו כסן סקון וקלות ראש • ואס"כ שלסו
 לפרכ כסן טסו כוון לדברו • ועיד סלך סרכ מפראג וכתב לפקל
 טיפליץ • באטרס ר' א' הסתיק דבריו לפני סטרים • את אשר לא באיתי
 עס אסיו סלכה ר' א' כסן אסתלא כנוכר לעלי • ואספ"י שהוא טעס שלסו
 לביא סירי ספק • אספ"כ נורכא סערנן • כסן סוא אסת אסתלא
 אספ"ס שהוא טלוט • אוקטיאל אוקטיסי • ור' א' יכקס טילס ססרכ • וסרכ
 לא יסי אכור טלסול • וכטוט אטי טשני סנדדים יכנו טקוס לדבריו
 ועל זס ססס ססרנ"כ • ר' איכקס טילסו כן טספ קסודת סרוכס • ומל
 כל זסת כתבו הר' ט' ס' ס' ר' ר' כ"ץ • וסר"ר' א' סלמויץ ור' יוסף
 ט' ס' ור' יוסף ע"ס • סלספלא סקרוכוכ • יאספ"כ טסוכת סרכ ספראג
 כסאר טסל ועל"כ סיס"ס ס' ס' טיפליץ טססלוקת גכרו ער לב סססיס • סר
 סהדוכס טספ סרס כייסס • סי טסוק כסלוקת גרסי יגרס טסלסו •
 ער כסן הגיע ססור הסעשה שבאלירי מטיפליץ (ולטני ס"ס
 סטוסס ראיס סל"ס ט"ר מ"ר • יעיין סרונה כספר סק" • וסינל די
 טכסוכס סלסוט על קדקוד סליליס טסוריס • טס"כ כסונס נודל) גם
 שלחו גוף האגרת שכתב לאנדא לר' א' הגבאי דק"ק טיפליץ
 להכיר דרך איש הפכפך וזר הקורת הלו • ואינו כראי
 להציני הנה • שאינו שוה מאומה • כמו הכותבו הרברים
 געים ונדים למי שאמרס • פי תהפכות שנאתי • גם לא
 טיימוה קמאי מאי הוה עלה דהוא ספרא כצירא כצלצל
 אתא עלעולא ונסכיה • כנראה נמלש כצבי מיר • והנה
 זה הענין ממש מעין המאורע דג"ק • ועתה מה אעשה
 לכם אחי ועמי בני ק"ק טיפליץ • הכשרים הרודשים אותי
 ער' • אחר שחעין גרפסחיתם עלגלים בהחלת המאורע
 שלא

שלא שאלתם לשמי מיר • כי אז הייתי מאיר עיניכם • באופן
 שלא הייתם צריכין לכל הצער הזה • ובודאי הייתם זוכין
 ברין גם לפני הערכאות • והלבנתם אחר שיחה נעה של
 הקרתי הכוי אז טומטום עם צרופו שכורו גאות ש"ץ גובל שנו
 ברואה אטום • ובטחחס לבס על קנה רצון משפט לאנדא
 אשר יסך איש עליו וכא ככפו ונקבה כן הקרח מבאן ומכאן
 לכל הבוטחים בו • ולא על המלגלג התועב אכדורכ לבס
 קאלישר אני כועס • כי הוא מין ישן נושן מבועלי ברית
 ש"ץ אייבשיצר שר"י כנורע לבו דרשו מקל ספריה"ק (ר"ס)
 הנדפס זה לי עשרים שנה • אלא על המכרך אין יאמפליק
 המסייע ירי עוברי עברה • הלא זה דרכו כסל למו
 צאו וראו בספר פתח עינים שנחקק על אורותיו הוא עוד
 לרשע וגופכר לעקר • אייבשיצר שכפר בעקר • עם שירע
 מתועבותיו הרבות ממש יותר ממנו • כאשר הורה בעצמו
 נארתו המפורסמח • מלאה חוך וכרמה • כח"כ גכ"ס קראו
 למו • א"כ מה ראיחס לסמוך על הרוש טוויף מהלבו • חוך
 חוכו טמא קראו למו • כורו כורו אל חנעו ואם מפני שנעשה
 אכד כפראני וכי גזלם מכס שבאה לו בשכר טרחתו בעד הטי"ן
 ככתב סינים שעשה לו להנן עליו להצילו למרעתו אנרבת
 היא הראיה שהוא רוכה ברומה • ולא לשנס הלך זר זר
 אצל אורב הדת • אלא מפני שהוא מינ"י • מין כמינו אינו
 חוצץ בפני הטומאה • ושלוחו של אדם כמותו • ומטייל
 ואזיל ורקלא כישא ביני קינא דסרתי • הלא גם זה ידוע
 ומפורסם שב"ד שלו ביחוד קאמויצר • המה בעלי שנועה
 של אייבשיצר • שהוא חתום השני או שלישי על אגרת
 מרד שכתבו המורחים ספראג • להרנגים יראי ה' העומדים
 צרפץ להכניע זרון של איש דיב ומדון אייבשיצר הציר
 הרמאי אשר המריר את כל העולם על תקב"הי והמת
 החויקו באוני כלב כח בחיו ביד רמה • להכעיס את ה'
 בהבליהם • הסירו מסוח הכושה • והנכס יודעים שכל השמח
 באייבשיצר הוא מכת ש"ץ שר"י • כמו שנזכר בכתבס ספנה
 המאורע הנ"ל •
 לכן

לכן כסונן טעה רב לכם על יאקסלטר ורעהו קסוויצר
 ובדין אמר שכתוב לו מה ראש לטעות הזה • כודאי מלא סיו
 מסוק על זה הפוסם טלפיו • ואומר ראו כשר אני ירדו כי הוא סברו שכת
 ס"ך הכאמיים פס אייבשינר כסוהו כסוהו • אחר כסוהו פני הסוהו
 טקוץ ס"ך שר"י • בלל"א מכתב"א בוס • רנלא כסבריה ידע • וגם הוא
 כבד ככתב למכות טעום כספרן של רשעים • מאז כסנוהו ס"ק סס
 מעזאבו רטום עם כרופיו • הן כל כדריו יבושו וסרס"ים המה האדם כניטל
 אייבשינר • אשר כשם לאל תמטל • בניס לא איוו • כס • כל באיה לא יסובו
 כל דפריס חסיות טיית • וכן לאכדא חסנו הוא כמטטטו • כאשר כמס
 אומדנות מופיות יס טאין סיו ולכו • סיון אל תאייבו פו טעס מוטבות
 זלכו • א) הכל הולך אחר השיקא • הענף דוהס לשרשו • זרוק מוטדא
 באוירא אטיקרא קאי • במטטט הקרפ"ים אין מוטטט טוב אין גם אשר •
 פ) לכן עכל ארץ סולין • לא מלא אייבשינר מי ססככר לו להעיד עליו
 בשקר נבאש • אלא רווקא מוות המטטטס הסטטטט על כ" • וקטס כספסס
 (טמכס יצאו הווי • כסוט קדוטט מישראל • ממכס נככו כמס כויות כידוט)
 אף כי לא כסנס טטו • רק כסכס מלא • ג) טוט כס"ס הקכאות ממלאו
 סוכסס ככוסס על ויטו של לאכדא • ד) סווינס כיד כסין קאבא •
 טו"ך כס"ט ובור ריק • ושלמו לאטטטא לטוט סס ק"ק • וכססרניטו כו
 ככטריס • כרסוהו לאים וריכסר • ועד ו סתרנוס סקריס סס מעס
 גדול כככווי • סניטוטס המחיב • כמו כמיליין ובנ"ק גדלה להכס •
 כאשר סיפר לנו כ"מ כר סוכא • ה) סוון ר"מ סלדק סח"ך כוויס •
 כסכס סאסיקורוס אייבשינר • וסלך לסקווי הראטון סר"א • גם סס
 לא כונס לו • עמטט כס"ך שר"י • דס • ורסס יאקסלטר אכן אשר כונוס
 עיד וריס ארוויס • ה) גם כמות אייבשינר כמות ככל • ססס"ו הקרקי
 וקרא עליו סוי אסי יונתן • ודאי אמי הוא כרמאות • ו) וכן אט"פ
 סמטטטס סר"א עמנו כמקנא קכאט ה' ככסר אייבשינר כן סוקן וכס"ל
 אטקס אשר סכתיחד עקו סק • וסטר דיו מחכו • ז) סו"ך כודס כוויכ
 ככס טמטקות ורוץ סלמיוס • סאלו כני דרסוין וינידולכס • י) ימס
 קרלטס אותו ראש סמכריס כוואר סק • מכניס טמנו כתר וכריכ
 לא לו • כמו סרסס לסיות דיון • וסטרן כק"ק סמדין וכלכדין • דס
 סכריס נ"ס וסמטקו פרוס אף כיר"א סלס • וסיה לסקו כוולו לעכו"ל

א) פסס ככלס נדוהס בישראל • להוציא לטו על נט סניתן על פיי
 גדול סולין • ססו איכו חביס לקרסולס • וכלכר כפרמו סל"ט
 ט) לא כס ולא סקט עד סכניא האיס המנרס ססו (סו"ך אדס סולין
 כתורס וכן אכניכס עמטטטס דמס) • וסכרו כ"ד גויס לבי סהיס כסוי כא
 וסווי סו"ך סליו סכנו • ועד"ו בלבד סארריס ויקל"יס אותו כן סכתי סולין
 וכסס רבות עמו • סויו סוויכיס ככסר • פחח עיניס • וסרמו כ"י סא"ס
 ככוס עכוס סו"ך • ז) אט"פ ססר"א סמנו כסר כסס"ו סכס וסיה סלכס
 גדול עוכו סכסו • מה סטטס כקריב חסכיס קרוס • סמט אשר סיה לו
 לקנא לאלסו • להוציא את סטוט"א מקרביכס • וסריס סכסו אדרק
 קסלכס • סרתי עכר מס"י סל עכר סאי דוויכ"ל • אלא סקריס
 אשר • זכוס לכרוס לבע"ל כריק מוטל לפני דס • וסוויק ידו סרטיס
 לקרבות סמיפ"ס • לא יאכס"ס סלוחלו • וס"ל ירניס כמטטט סוכוס
 סו • לכן אל תאייבו ברס לבוכו וס"ל • אל תכסו כאלוף עולס
 וסדעו וסאיינו לי וסכיו • כי אל קכאטי כוול"יס לכוכדי ולא לככוד כ"ך
 כיקכאט ה' סו"ך • וסלכט יס ככסר כ"י • וסו"ך רביס לא יוכלו לככוס
 את ססכס • כל סנותי להעיל סלום כין ישראל לאכביס ככסיס •
 סו"ך גזר עלי לגוד את סככאיס • סוככאיס על סת"ס • לסוסס לסיה ס"ך
 ולקכב • וסכסר כועקכ כס להכס • סמטט סמטו סלי אכסי לככ
 סכטיסלין • וסמט אליכס אלסיס • דעו נא כי אכר סלכס כרסט כוסכ
 ורסס כמטו קטס • ככווכר ככסר ס"ק לפני עקריס סכס ס"פ סדו
 בל סמ"ח סכין כו • דל"א כונס סו"ך כלל • וסוכ כמלס קלוו כריכס
 עלס ככסו סל סיככו • כן עביס וסססר • כ"מ ככ"פ סל סכסריס
 סלמרו כייכס סכור סר"י • סוק"א דיוקנא כסיקא ככוכו סו"ך • וסמ
 גל"ס"ס סל סוכו על יכס • וכמטט כענות סעלס סכולטט סט"א • וסר"א
 סרסט טוטאטו כסוויכ • סו"ך סאיס אשר לא יכין את וס"פ • רק
 אשר לככו סקסיס כלאכדא • כמטט אכני אומר ססס סו"ך כמט ס"ך סר"י
 אט"פ סרונס לסרלות כעמנו סכסר • אין לסחור על ויפ"י סככויס סלל
 וס כהן כמס כעות • יקנתן כר"יס כסמרו סר"א • וסכל סכל סמט
 סמטוסיס • סאסר סחודיס כס"א ס"ך שר"י • סרי סס ככוסריס ככל
 סתורס • לרסס א"ס"ל לסכר סוק"י • כסרסוט • כל מוד סר"א ס"ך
 ככריס כמטטטס מוכרסיס להסמי סל"א טוט"א • וס"א סלככס

יוראם : פן יפגעו בהם קנאים . לכן בע"כ נרבים סם להראות סחני
 שהיה . לננוב לב אשוי ישראל למסכם ככשרים להפעלות אל גרם הפעלות
 ולשלוח ככמי נכוח . ולסעות ענינה בעלכות טעים ככל מעשה התוטב
 הפמורם אייבשיר . טכל ענינו בהראות טעמו מוסם . יטיבה גדולה
 וטוביה כרבים . הכל למטן יאחינו כו . ולא יהרהר אדם אחריו בחטיו
 הפכועים . ולא יגישו בטוחות בית הסתרים . כדי מוכל לעזא
 כפולת ישראל כאין מוסה ומכלים דבר אחר מיגא לוגם גשול סם תלמידים
 שאינם כנוכים ובורים . שהיא משיבם כראש קל כנזי שודם ככל מקום
 שירו מעט . להסין דעם מיכותיה ולהתפסט כרעה כלי דעת ואת היתם
 כל מנמתו וכונתו של פרעם מתשלחו עד סוכו . ואש"פ שמקללים לס"ן
 אין ללכותם כס' מי ארר וקלל במלכו ואלהיו מ"ן באייבשיר . ועכ"ו נגלה
 לעין הסעם שהיה ארוך בו ככלב ולא היה בשולם אפיקודים משוגע במחוי .
 עונד שוא וחרו . ועל כרסו היה צריך להסכים לדרוך אנשי בית שלו ושל
 בנו . ולגרסם מכאן . לכן אין במשיבם מעש . אלא כמעשה שמו"ע
 שכל מעוטף כטליתו וישב אצל ישקב בהם"ל . הכה הגדתי לכם היום
 שהרב לכם רב אשמה . שוא טיה פסול דמשיקרא . מלילה לסמוך טליו
 בשורא . או לנהוג בו כבוד . ולדרוש בשלחו או מ"ו לשמות לו טובה
 ומס הנאה . שאטילו של אומדנא כלבד של בת מ"ן סר"י . הטול סרם
 גדול ופנום טכל ראשי קהלות ישראל . וגם עראג מכללם כשנתת ס'
 ופ"ו . לכן שמדורו לנס והוקר טן הקרם ונגוט בקנאו : כל הכונס
 לא יקח : ולא יוכלבד אלא גנס טן הקרמי צריך להרטיק . לא יהא
 אלא ספק . ולפחות כלבד הוא כפרמו של ר"ת . ועוד משוא בוד . שלא
 דעם אטילו הפסט של ט' ס' ט"ו . דכרים טבלב אינם דברים . להכי עייטי
 טכה סייטתא וראיה . להטור כל בנינו שהיא והקטר . גלי אכפטיה דלא
 דעם טליו דקאחירי רבנו . כלי רוק וד' יחיר . לא ראה אור בהיר .
 פשיינו כספר פתח עינים ופסקו עניכס . ותודו לי בלי ספק אס
 בעלי רגש אדם . הכותף שלי רבתי ודין . שתיך לימן את דרין . ער ס'
 בבס וזר כשעך נאמן : כי האת כנרתי הודעתי והתעתי מהאיש הלו
 הספק דעם ויף ברעם טמנה פסול . מל פי בחינות רבות וכסיונות
 באחיות : אלא מוסק לראש בקרבול . אין זה שידוע יכסיונות סתומים
 כמו קללת ישעש הכריה . וטעם דגלמי פוטק בטלעות כפוס' : ודבר ס'

אית

אחת כספר רפוא שהימנה . למסע כמות שסתידים להיות ראשים בישראל
 באחרית הימים דאיוון גפלים כו' . כפלים שלא כלו שדמיהם . ועמלי
 כני תעלי . המושלים קודם ביאת כרפלו . וכ"ס שכינינו לסקנות
 המיאל דלוי . ולכך ר"ע טעקס . וישפוקו לישראל על זאת ישועה קרובה
 לבוא ס' ישענה כמות כ"י . אמן כי"ר :

בראשיה שנת תקכ"ב כל ככניסיה כ"כ כערי ארע כו"ב כעמד כתכלס
 אפר כל כדרי . באה ככרית (והיא כעולת בעל : והוא סכן
 שפירם טענה לים . וטעה איהו טים כמהלכו למדינות רוקות דרך ים .
 ביצתים היתה אשתו ואת שתפרכת כבית יהודי כעפ רה) והביאה שמה
 שלשה ילדי וכונים : ועמדה למיפתח בהכ"כ . ופמטה קול רעם גדול
 של האיש המונה שמה כמה טים (כביעתו היתה תוספת) וילדה לו שלשם
 אלה . וכאה כקובלנא פנחה לעיני כל האנשים טככה"כ : בארש
 שפר טתה היה מפרנסם . ומסעיק לה כל כרכי הילדים הלה' פלוי ועתם
 תקרוכ סרך ידומחה ועונה אלמנה היה . מתה ברעב סם הכנים בניו .
 ונעקה טיקס ילדיו ויפריכס : סאין זה מוטל עליה . כי להסקיט טענה
 עם טכשו היתה חטפת כנדולס . ועתה סאין לה ככה להסיוותם . טפ
 נס טכעלה ססן טכ חמד' . ואינו טכיר הילדים הללו . טאינו טייב
 כחוכותיהם : לכן נווסה ככרוכיא טיקס האיש השוא (ססיפס סטוקטו
 ע"ע) ילדיו . ויגא ידיו ככות כחנות האב ככני (וה האיש הוא היה
 ארוך באייבשיר וקטורו ככלב . קרא ככו באשטו סיסודית . סגולד
 לו אפר פות אייבשיר טר' (כשמו) כודאי טעה ואת לנס טקון של' כס' ס"ן
 טר' . וכילדי ככר'ס יספיקו . ורגליה לדבר אומדנות טמות יפ
 טכרי האשה הככרית כנים . שטענו טעה הכנים . וכניסה הדכר כמפס
 סערכאות כס' כ"י טדיין לא נגמר דינו . ולא רניתי לפרסם סם סערל
 לכ ועל כזר דשטל מרלתי . כי דלא תהי ליה כפרס . מדמניק
 סוכא . ואין כוכיין כ"י .

בשנת תקכח"ל . הניעני סכחכ מפירשבורג על הפאשט
 זה טופסו .

פח פירשבורג יפ אפרו חנ של פסח תקכח"ל :
 לגאון מולס טעום דור דזור עומד כמדץ לנדור . יהיה מלס כפילס
 פלוח פלדמטיו דכעלעל טכרלין הלכועיו : ה"ס אל' וטאון
 פנדול

גדול הפסד המפורסם נ"ע ס"כ"ג כמהור"י יתקב הנקרא בשם
 ישראל כר"ו . כעת יאמר ליטקב ולישראל זה פסל אל .
 כבוד אליהם הסתר דבר התגלות תפילות ה' לבשר . וכבוד חלבים
 פקוד דבר קמה בידיון הכמה . גדרת מתלכת תלכותה ככל הקיסריות
 יר"ה . הרמיה השמות כפ על ידה לטובת עמינו וקיום דת אמונתנו .
 זכך היה המספה שפורסם שבת העבר . באלו לעיר הגדולה מאשקא הבורה
 שלשה אנשים בינים בינים בני בליעל ובני בלי שם מאשר נשתמדו במדינת
 פולין . לפני איהם שנים מן כתם י"ע"ה . ברואות השערוריה אשר
 בתהווה כפולין על ידי עם מאשקוויטר : אשר באו לשם להשנות את
 התולדות ותכלית המלטה שלום לשנות כאשר היתה באתנה : והשרים
 המתנגדים לריון הקיסריות יר"ה לקחו וילכו שבי . ועשו גם הנה כהרמה
 הרעיים הללו האומללים ויבאו לעיר המלוכה ווארשא לשריו חיל עם
 האשקוויטר . בשמש כי כבולתם של יוונים גורו על עטרת קלות וקלי
 קלות . ויבואו להכונן הכיטוף יוכי ארכי דיע המתכבס להודות על אמונתו
 ואשרו כי הראש שלהם הוא יתקב פראק היושב במהגר בקלויסער עשע
 בגלאו לנות כפנה לו להספיד על ספרי מקובלים . הוא העמיק והעלה כי
 אמונת יוכי היא האתייתית ורונים אך ישוב הסוך להספיד לדת יוון
 באוכן סיפואו מן הוסגר את זש הראש . אשר הוא מורה כורה וראש .
 וישמחו בכפשיה השרים ובחלקקות שפתותיהם נכחו את לבנם . ונפי
 תוחם פתחו ליהם אגרות רמקחמדניואן כתבי תליות להכומרים לכהנייהם
 ולשרים למאשקא שניה . ויהי כ"ב במשך מששיהם וכבוד . על די לא
 הרגישו בהם מן הסולין ולפניהם . ויבאו אל העיר בטש בתוך הכאים בהשכל
 לבית כומר אחד גדול ואגרת הסרולו מאשר הביאו להסאכסן כתיירו :
 זכן שאר אגרת הדת אשר היה בידם מסרו : ועם הספר אחרו כי יתל מן
 עשרים אלף מן כת של להם רצונם לקבל עליהם גת יווי . ודך ביטורם
 היה כי הוא הרשע יתקב כרענק כבואו מאגרות ישמעאליים וודת מעטיר
 למי למדינת פולין דרוש דרש לפני עם אמונת הנוגרים להיות כוזרי תוקם
 של דת יוון . יטן הוא האעתי בין דתות . ובגלל הדבר הזה נתמנה
 מהגדול כוזרי"ה אל שיר עכנר : ועתה עכל אשר יומו לשנות לא יבצר .
 ומאד הגדילו המדורה בשפטיים דולקות בהתלהבות לנכות מאשר העמיקו
 שיתקבוייתם אלו האחרים : וספ"ב"ה הקדים ברוך ללרוד : היה

פינה מאת ה' . בהשתחר שוקק אשר . נבל אלה באה השעמה לאוני ה"ה
 מספורם מהו' ברוך מארץ יוון . והדברים עפיקים . והנה הוא ברוך
 מכל העמים כולם בין השרים מווד של משחרתו בידוע . ויהי כמשמו את
 מכרר הזה הקדים על ידיהם למכר מלתעות כוזרים וכו' . למען לא
 תשכנה ידיהם תוסי' . וקם והלך וסיפר את הדברים למרי פולין הנמנאים
 פסוהמה טשה . האמר היוטב תמיד ארון רמיודענט מן הסלך והמדניה
 ור"ה וארבעה ראשים שרים פדתמים . המשולמים מן שרי הקונפסכרניואן
 ננים טהם מן פולין ושנים מן מדינות ליטא . והאשר השמולס לכאן מן
 חדש אחנה שר וגדול ומלמד כשם באומות . וכלל השפה שרים לכל אשר
 נכניי פנמו הספיל לכווס הנס שאול ישראל האומלל המקולל הסמטה מדרכי
 סיים לדרכיות וס הפרענק . להרים ראש ולפלות את הטוויס לתת סכך
 להאריב ודרכה לדבר ולומר . והשרים בהתבהלם בשמעם מזונו את הדבר
 דרש הוס . וגם אשר לפניהם מה טעכנר : זה פסל אנשים בידכם הוא
 לתוך ראשו כסיף . ויהיה מונא דש מוכנר ומשלט לדונו כדון ססית
 ומדיש ובשרתם את הרע : ויענו כולס ויאמרו טוב הדבר וכדוך עשך .
 וקישו השרים ויכתבו למדינתם הרעס יאלו דמוסי ומכובלים והדת כתנה
 ואשר אשר העיר את לב שרי פולין . קם להקדים על ידיהם לפני שרים
 הראשונים היושבים . וגם להפר עשכות מרומים הערנתיים וששטי טת
 מכל חידות מדיניות לא ידעו ולא יבינו בששיכה יתהלכו לא ידעו ללכת אל
 שיר . וזה האדם ברוך . הוא אשר לו זשלבים בין העומדים על הסקודים
 לריוס כנדרותיהם וכיכר גם להשרתיהם . וישמחו לקראת בואו לכדורו .
 באחרם ברוך הכא . ולו לב לממוד בהיכל מלך ומדים . ויקרא בקול רשע
 גדול . ויאמר שמוני השרים הלא למדת הארץ לפניכם . ועמשלתכם
 נשכמה ובתבונה ובדעת . לכם לדעת כי אלה האנשים מתכסים בשקר
 ובסתרים ככזב . כל דבריהם מוא ופקר . שיתכן שיתאמר דבריהם :
 כי הלא זה אמונה פמישית אשר מתפכיס ראמונה יסדות . ואל"כ אמונה
 ט"ך נרוך שנית לקבל אמונת ישמעאליית פמלה ופלישית אמונת ט"ך י"ה
 ורבישית אשר הכרישו אותם לקבל אמונת כוזרים . ועתה למען יברת
 איש עהר עט' ומקט"ל . לזה פמישית עתה הפכיס לדת יווי . אנשים
 כמו אלה אנדה האמונה וככרת המביהם . אם ככעטו בקאמיניך פאדלס
 מנכנו לכ הכיטוף : באחרם כי פמישיים השולט ופמי לטו שטותיית

ונתת למשועתיהו אולי ואלו כי אמר כ בתגלה שמה שקרס ומשועת
 ונתפס על מריו זה הפרשנוך וכל מה שדיו ועוריו נגד ריקם אשר עמו
 עתה שלא לתרפה יהיה אם היה בערפה יהיו מטעים להיות פכתי
 שכלום וסקר אחרים שכתפס זה הפרשנוך המתועב המשוך בקולו סמו
 של דבר אמונה אדרבה אין אמונה בו כי אם על עשיו הרעים ודרכיו
 המתקוללים ואשר עשה עמו אלהי ובער את הכנענות וסיפר את כל
 העשה וגם ענין ש"ן ית"ש אשר לא שמו את שמו בניים סיפר לפניה
 וכי הן הם הסודים נגדו של עולם אשר כל האותיות אשר דור העוב
 גדו א"ת הן העניות ומה שהם אחרים שרובם לבוא לפסוק שפת
 בפניהם לקבוע דירה בארץ הוא להיות לעם אשר לא עתנו להם עת
 בקרקע הסמוכה לארץ ישמעאל והיה כי שקראנה למתה וכופה גם הנה
 יושר מוז כלל ארץ אבותם לא יהיו כי דעו כי שהם ישטאו את יוסף
 הארץ וקשים לעולם יותר קדור העבול ומשפטים את הארץ והדלכתי
 משפטים מפני שהם מין אדם כי הם דלים עניים ואכזבים ויהיו עליהם
 אך למשא כה עשה בכל הפניות הלך להתגלות בהתייחול לכלכל ולבשר
 משפטים להם לקבל ומה שהם הכי מפניו ומסק בפני שמים ועוד לקש עת
 פ"ה תהו ברוך ה"ל איש אשר מיוחד שבארי"ו הנמצא כאן ה"ה הק'
 העו' המשיביל על דבר העו' ביחא משפסת שפאיר חנוט אשכנו מילד
 ק' פ' אלהיב על ספר מאסקוויטר עדינה המביר לשון יין ונכמת יונות
 ולו היתיר לספר מפני שהוא קרוב למכות ואכל כל השרים לו דריסת הרגל
 ועם כל מתי סוד מורגל וכל אשר מהם לא הניח ונויות שלא כעצמ
 להודור ולקברים על ידיהם להשכים ומן השמים עמהם להסכים ות'
 גם הפליטו בעורת הש"ב"ה והרשעים שלטמן האלה כדמו בפני כפס
 ואולו כללדלו במספר ירמיהו שני' מדמים לבקרי' ס' להכרית מעיר כל פועלי
 און ייסי כראותם כי לא כעשתה ענתם תאוות רשעים תאכד ויתנו לב
 לשונן כלאמר באו כן ילכו וישן היות המדינה הוואת סוגרת ומסוגרת
 אין יונא ותיין בא' שכלי פאם בקסו שיתק להם כתב תורות לנאת ק'
 העדינה ואכזי ראיתי אשר מהם אשר אסור להסתכל בפניו בפת בואו
 לבקש פאם בבית שר אשר ואשכ"כ לקררו שאלתיו מי הוא והשיב
 ביהוה קרא כתת כעשתעד לוקט והוא משפסת פיגילום עלבוב
 וצנו לארבע כקופס הכמים במופת ארזי וארזי הודיעי את כל זאת לקר'

און נכון ותכס כתובו יקיים מאמר חו' העוקר מעודה וזה נדון להרע
 אחרים כי כת ש"ן הפושעים ומורדים אפילו המורדים ומשוערים אחרים
 מנחלים אותם ישן פעילים עליהם שחר על היהודים אשר כל המשוערים
 המאמינים בהם כ' לזכיר יעשו להם למען היל את היהודים ולא כן
 הרשעים האלה פי רשע חמיהם אחרים אם יהיה להם כח מה יעקרו את כל
 שארית ישראל וקוראים את היהודים בני ערב רב להפיר דמן של ישראל לא
 ביתם טרדות כזאת משולם לאסיו בני ישראל ואך כי הם עדיין כעשה
 נשם מתנוונים כריך סיווק לנדעם לקצנם עד כי יבוא נשל הכרם
 ויכלה הקונים ואדוני כולאך אלהים וגם אפיא ותמהיא די עבר עם
 מתיבו אלהא עלאה שפיר להשיות ואכזי הכותב מורשא דאברהם קאתינא
 בן הרבני תהו אברהם מפיכסוב בהיותו שלמד להועיל בביתו של הק'
 הר' יונתן אילין בורג י"ו ואלא סד קן פלמדין של אש"ו בהיותו מור
 ומשם לבת ר' וידעכא מנותכותו כי יקבל את האמת מחד שאריו ואשר
 לקור שהבדולים נחשפים לקטנים כחוכי' הכנעני ומתגורר בביתו של ה'
 המפורסם חר ברך ה"ל הפותח בדרך ומותם בדרך עבדו ומלמדו
 כ"ד הדורש שלומם הק' יהודא ליב כפר בני' אברהם מפיכסוב ע"כ ה'
 גם הלום דאינו הארורים אנשי כת ש"ן שר' הרשעים כים נרש
 השקט לא יוכל בראותם כי נכונה תועלתם בפולין אצל
 הבודדים כמו אצל היהודים אמינו הלבנו להם למדינת מאסקקיא
 להאכר עם היוונים כרוך מפר ענת פרעוים ובראותם המודים
 שפאלדיני כן פנו קצתם משם ובאו להם לארץ מערין ואשכנז אל
 היהודים על כן כריך שמירה יתרה מהם כי ידוע שהנכונים המווייבים
 הללו מתכבדים ופושטים טלפיהם למדאות ככשרים ומשפטים בפולת
 ישראל בסתר בערם יבוינו בירופיהם אטר כאשר בה ראינו פה לפני
 שלש שנים בבוא האפיקורוס הארשנקיר ונפלו עליו ופלמדין הפועב
 מר' אשר השאיר אחריו קללה והכיים אותם ה' לנכות כס את ישראל
 לרוק ולבדר וללנן לרעת ולהכיר מיהם הכחמים לה' כי כל מורכ
 למינו כו' והעבקים לטמא שמש' הרי דרך פסוקה לכניהם לטמאם
 לנכ ולחוסף מומאה על עומאם ויהיו עובדים לפניו יתברך בשע
 אבו ישבה בהם לבער רשם מקדננו ולא לבד היו למקט לבית ישראל
 כי גם את הבודדים שבערין ואונרין מניחם בשקר לבת אונת מקדננו

כוויף • כאשר פשטע טוד לטן • ויס לפתוח ממלומדי הכנורים •
 שמדיין לא קמו עיני טבלם • טאין להאמין בזמורים אש פאמניסוואלע
 פעטער רבות • ונס עפע מקרוב הלא רחוקה עלמק בקארל אנטהאן
 טעמנונו • ואלפכ פורני פכמים • וקכנים אותם תמיד • כאשר
 ביויים הללו בא יהודי מולאק חכת ט"ז סר"י היודשים לשווערין • קבל דע
 בגורים • רק למטן יבאם כיהודים למסרם כיום הוה • ולאז כללנד אלף
 ספפורים שמיון לפתות אש היהודים שיפליכו תורתם אמרי ננוס ושמכנדים
 בזה לדברי תלמודם ותלמידי • שמטנו לפטות כואת כיוו סהוכפתי כנירוד
 ספפריגליונם • בקונטרס מהדפסתי לפני איוה טנים כמיוב ככרם ע •
 וכחקלו דברי אלל מלומדים פקסים • ומכסו אותם כסה מלא כמזכר
 ג"כ כספר טעום • והגני מודיע טוד פעס לכני שחכו הכסרים להוכיחם
 מן הכנענים • כי כן כנענו הטכר בא ככה אסר הריוט מולאטוואל • ומיד
 כבואו טאל אסר המינים היודשים תלמידי התועב וקבלוהו כסתי ידים •
 כי אמרו אמינו הוא וסכה הוא מכונה פ"ג גדולי ישראל • נס כנעני נפש דבר
 הוא עכט פ"ז סר"י ודאי • כפרט טעטע לאייכטיגער כטומאה איוה טנים
 בלי ספק יאא סמוכה • וכבר הטעלנו בעדו המינים ככל טוו • כדי
 להכניא לכית אדם כמר • כעטט טכוכונו • לכן הטמרו וההטרו טאל
 להכניא תועבם אל כתיכס • וידעתי ביט"י כך יקרבוהו תועים יותר •
 למטן הכטיסכי לפי דעתם אלל כאלמט כוה אכני טוואק"ר ומטק כסטי • רק
 טאל יבוא פוסם על סתי סוויפס ומוד אמיתי אל הבית • טל אים יהודי טיב
 ניגר • כי אין ספק כל תקופ ספאלריים סולכים • סם ספאלרי פלוס
 אויפם כיווד אלל הכשרים • כאשר קרה לאסד בעקוס סמוך סקבל ככיתו
 אסר מאלטג פ"ז סר"י הטנורטיס טאלן • זכר כטי למסכי סרם הוא
 טיבוכ כנאלתו ולא סעטס • ומיד תוך ד' ימים ככוה כרותין טעט •
 יכך ארע לרב ידוע ע"ס • טלא כמער טן סכרם וקבל נס הוא אש יהודים
 כפכר פנים ימות • וסטריתי כו פערטיים • טלא יעסע ככה • מן מרס
 סהיה כאלרונס • כי ידבק כמתנת • כך היה דברי להעיד כוס י"מ טרדנו
 סטי פריין • וכמה ערים כ"א הנוגים יודעים ואלפ • ולא יאכוד"י ימים
 עד טכמער כסעט ספאלם כעו"ה • ואשר טאלו ולא חקכמה מדוע א"כ
 לא ספסע טד"כ ככסע אלטיס כודים ספוטטיים והולכים כטרירות לכס •
 הלא יבוא פ"ג דו"ל אין אועדים כקרו טויר כו' • אלא כקרו טלה יועם

סדריקים הקצ' מהדקת כו' וע' ט נמרא דע' נד"א חלך כמטטה חלמט
 אינו מטטה סמטים • אל"ט סם סמעים דמטיקא • ומין נמינו אינו
 טוץ כסני העומאה • לכן מניזים אותם סר סתמלא סאטם • וספד
 פנים ככפנו למריץ • אך אטם סמטיים ויטרים לכס אמי מוסיד ומחרס
 טוסו טל עמזכס וכניכס ויכוסכס • אל פלקו קאמר רע • כן טסכו ככל
 טטאטם טל כה האדורה • יפיה' פמכס למסרסם ולהיכלס כונעטס
 רעים כאלס • ומתק פראוטוד דונמא סהנכועס תלמידי אייכטיגער סר"י •
 אציגה הנה מה שהעיד הרב מדרווא בפני ובפני כמה
 בני אדם • מה שארע בוילנא בשנה זו • עס שמעין רנאליר
 ימשו' • תלמידי של אייכשיצר שר"י • קאחר שהיה זק
 הרשע שמעון הצבוע פושט טלפו כחשיר • חשוב בעיניהם
 שם (וכמ"ש עליו גם הרב החסיד מכיאלו מכמה שנים
 כנוכר בקפר ערות בעיקב • גם נתכרר ס"פ אנרות ששלחו
 מפ"ב (כמ"ש למעלה) שהחליף עם בני התועב שהוא ודאי
 מכת הארורה המודחה ע"י הכסית ומרית האפקורוס
 המשוין הנ"ל כ"פ שטעה ערבוניא כישא בישראל • ולמדו
 מביה רבם להכחיש הידוע המיה • לתפתיה מלאה טומאהם
 שלא לפרסם עזמם כרכים • למען יוכלו להונית את ישראל
 לכלות יגיעם ולהדיק כיים • ולאבד נפשות ע"י ספתה
 והרחה כסר אחרי ש"ץ שר"י • ולהניא ל"ב כ"י סעבורת
 והמאמנת אבות ותורת אמם הקרושה • עמיט מעל
 ההסירות המזויפת • ומחכסם בבנר בוגדים לעטוק כלומר
 כספר הווה ובדברי קבלה חרשה כרויה • שהכניא להם
 השטן ע"י שלוחו שכמותו הוא ברוח המומה ותלמידו ונלגלו
 אייבשיצר הצר הצורר לישראל • ומונה את כל העולם
 בהבליו • ככה הצלית מעשה שטן עם תלמידי זה שמיותו
 למורה הוראות בק"ק הגדולה ותחשוכה ויילנא • שהיתה
 לבנים עיר ואם בישראל • שמה חלקה מחוקק ספון • ונה"מ
 שהיה כגדל ערדי צאן קרשים ורועי ישראל כמפורסם
 שהרכיזו חורה ככל הנולח • ועתה כעו"ת החפך עליהם
 בלחות • נתכונה אפקורוס ארור לכודח שקב ג"א כפני קול

הלעז והחשד שמרו בלבם הרבר אנשי חיל שמה :
 ויחזי בערק פנ השכונות תקבץ לי כי הלך שלטו להכניא פל הפאספ
 שעה אגרת שכתב המודם הלו . לאחד חבני חדרתי כפרטמבונר
 זקמו אנשי לכב האגרת מיד השלים . ופתסו ונינא כחוב דה בענין
 שום : שכותב לנאמן אזהבו ודעו כנספסו סיור ויאמין בכל לבנו בע"פ
 שר"ה שהו עמיתנו . כמו שהאמין בו רבו אייבני צר"ה יאמונה שלימה
 באמר ידוע . וני לנדול חתנו . ומה שהמיר ש"פ . היה משוב לעשות
 להכנס בקליפה ש"פ הוהר . ואס"ר יוסי אב"ד דפ"ס ומאר רבנים
 רדסו לרבו על ופ" . והו הוהר אסר חראו ונקראו באגרת הכ"ל בחדר
 הקהל בוילנא בפומבוי . ונאל התושב על כך . ולא יכול להכחיש עוד .
 כי יבין שכתב ידו חמידו ? שזכר לכל אדם שס"ו ואין משנה במו" . אלא
 כתוב וישר ואמת הוא . אך הוא אינו מוכרעד"ת . ולא יוכל אדם לחשוף
 לו סטא כל שון . זה היה התנולותו . ואו העבירוהו מן הכוראה כך בפר
 לנו ש"פ בר סמכא הכ"ל כמילא דעבירא לאגלויי דלא חשקרי בה אינשי
 ולא בספר דבר האיש המאורע הלו : אבל בקשתא חתנו שכתב לו סס .
 וזכיר את הספיד ר"א סס . שיעמוד על הספיד . לשרם אחר תושב זה .
 שלא יבטל עוד רבים בתורה : מאחר שיש לו סס קרובים רבים בקהל
 הפאסיים שלי . כמו שארע עם אייבני צר"ה . איך הוא הניד בשם השכיר
 מר"ה הלו שזעק כרכוביא של הרשע הוא שמעון תר"ו . שהיה שוכרו
 לברות אגרת בשמו לסייע ידי מוכרי עברה . כאילו גם הוא נלוה אל כל
 הפארויים : המחזיקים וני אייבני צר"ה הקלם . להכשיר מעמי
 ידי תועבותיו . בקיעותיו ואחרים יישר . והניג גם מאדם כשר נדון
 ונקי הלו אגרת מצדקת אותו שכרת כתובותיו : והיא בדויה שם שמעון
 הארור שכתבה בכל אות בשם של אייבני צר"ה א"ה הכר . הוסיפה
 בשם עלא . ואמר שיעין בו ולא רנה להיות לו עסק עמו כלל . איכן נאע
 סדכר עה שכר אחרו גם אחרים . שהעומק המנוול הקוול הוא תר"ו לא
 ידע בזה בעצמו הכנסה . כסכר הפסול לישות אדות לשודר הסתאיה ואף
 מאותם שכר מתנו קניג אגרות מוכות אותו . וייק כמה אגרות שהרשית
 עדין כסה . אף שזן ספי יכול להכחיש את המי : העת במיין יכול להכחיש
 את ספי במיים ובמות : קשע לעשע כתי יוסי דהו ויבוי דהו ממקום דקת

פגנר עק

מה

מה שאירע מעשיו בפרוסין פ"י שני מדינים מפאדאליע . שכלו פספ
 שנתקם ל קודם שנת הגדול : ועיד הלכו והתוודעו לכופדים .
 ונקטו להסתדל בעבורם שיותן להם רשות לדרוש כנית הכנסת של סיקורי
 מי הכמרים שנקבלה הכידום וימיו כידם אך הפכרם ר"ה סס ועמו רבים
 פמוקו כידם . והיה שהפריה גדולה עד"ו וסיפרו הענידים הפארויים
 והשבים לבאן מירוד ש"פ דארר . כיים להם מוריס לרעה . גם אנשים
 עבאן ומק"פ פראג :
 וכחבתי לה"ש לתלברי הותיק לחקור מה שנשמין שורש רבר
 שמה : וזה אשר השיבני על אודותם :
 יום ויו עש"ק ער"ת אלול תקס"ל . הלבדשס
 שלמא רבא וכפ"ש . להאי גברא רבא סידרא ופריסא . כזניא
 קדישא . ה"ה אה"ו אדמ"ו ועמו הרכ המוכק הנאון הגדול
 העסיר קשוו ומגדול רבן של כל כלי גזולה כ"י ע"ה פ"ה כבוד מסו יעקב
 כר"ו למול ויאיר א"ס :
 אנשי ירוד ברושויג כאו לטלום . ובתוכם כנאם הביאם אלי ממש
 בכלי סהור מעולפת ספידים כמות אור דכרי קדמו . פך"ף
 סיון העבר . והאירו עיני ותכוס דעתו כאשר הניס דעתי . וערם כל
 איניא יישר כמותו לנאורייתא על אשר מלך מכבודו אלי . ושכה יעיר
 נודעת לי בענה יפה אשר קבלתי . ועיני מנפות ועישלות לראות את כל
 אשר האניל מרומ קדמוכו . מההמיעה המכוער בפרוסין שמשעין
 ומרנו בסני . כ"כ לאו אנשים יקרים מעם . ואשר מהם דיון מק"פ כ"מ
 וגם הוא נקבל להיות כבסה ד' ככרושויג . ונלה אזני מגדל הרשע
 במשרין : ובשכתי שלולי גברה כונו כעת כ"כ עד שא"א לשמוד כנדרם
 כי בשלי רומה סה . וכישוד בעלי כיסים ותקופים אלם שדרות גדולות
 לא הוה מקור כיביה ועשניה . והיה הולך בארץ לו . כי היה לו פכנס
 בריית בנימו : ועביר אני את האיש . כי איש תם וישר הוא . כיופ
 ר' הו' שנים שהיה אתנפה כנית סק' סתו' ר' לוב אינר כן של כרבר'
 עקיבא ו"ל : ולמד שם בהתמדה גדולה ושיף עייל ושיף ונפיק . ונס
 א"ע בהנהגה מיושרת עפ"י התורה והיראה . ובאמת הוא מופלג בתורה
 וכעברו דרך פה היה לן כביתי שלשה ימים וליבות : וכישר לי מכל השמרתי
 נגלפלי שבעה רבנים בע"ה לכלבים כעון פלילינה : ואף שנתנו מרש

פספ

פתח כנ"ג • ומה חסד נכסנו תפקדו • ויטל חסד עדים תפיתם פתח
 ופזרנו • חסד כ"א לנפס • כי ירס תקיים • והנידלי פהרשמים
 פלנו • חללים פזרות וס' לנכדים • וניאור לטרדות • עד שפר אפר
 אורע להניד ספר הוהר כסד רפין חסד כמ"ט • וכן כסד היו בעולם
 כגד אזה יסדי פגולה הכשאים וכער יכתבם • כי רובן נשאלו במו"ה
 ודעת האדם הירא הכ"ל • כהיותו אתי טלכתוב לארעו"ה כג"ו להיות
 לעור ולעמוד כנדרם • אך אמרתי אם איכס מועמים לר"ס • סה ישעור
 למוק • ומה ישלבי קסה ערפם • אך מפראג ודיינים לא סגיד לישום
 דבר • ואשר לא ידע מהו כי לא בא סה ככסמו מביתו לעדינה וו • ומה
 פעה עוד חי לנו סך מלתה בועיני חסד פהרשם מרובה יותר פה סה
 ביתים קדושים • וכל זה הוא פנידיליה טל הפועב איכמינר סר' • אשר
 פסטיא אזריו מניו בכתביו אשר ביד הרשעים פלה • יבוא בעל הכרס
 ופלה הקובים • ופערה פמור לישנה פאשר יסקיף ה' וירא וישלש לנו
 גואל נלק ויות א"ס • ובה היא בקידם וכליטת כרך • וכפי פרושות
 הפמים יתן לחלש וס"ג כר' ווכב"ב פלוס וסיים פאות כסמו היקרה וכפמ
 מפלה וכפלה תלמידו העתיד דרש פלומו ככל לב ק' יפקב הכסן ככוכר
 ע"ש אורות ספר א"ג שאלת את פי ב"א הדב כר"ו • והניד לי פסקר
 ע"י כך כהיותו כמד"ב • וגם אני שאלתי את ק' מיכל
 רעני • וזמר לי פתמולס לא לא לידו פספר • וגם הנדתי פלוה ארע'
 ה"ג כר' ולפלוס אלימו לפס פמים • ופיה לישכני כפ"ס לפתס גפולה
 כי פתקן פראשן על כ' פדרים ככר הוא בידיו משינים קדשוניות • ואין
 וכרתי אשר הביאוס פ • אולינס פאותו פעת הים לפנה מאת ארעו'
 סה נ"כר' • כאשר הראו לי פמור פתפלה פשפלה פידו לכה"מ •
 שוב נורמן לי אחד ממערין עובר עלינו • וסיפר לנו במסית
 לפי חומו מהמאורע הקשה הנ"ל • זפרט שמות הקהלות
 הם שכאחה המדינה שנמשכו בהכלי השוא של המומרים
 מפארליע שהריתום • ושגם רבנים שלהם נמשכו בהכלי השוא
 ואלה הם פרוסמין • העלישויא פאליין • אייבשיין אוסע • אלה
 היו כמגש פרים הנדחות • ומקבלים שבת עם אשה ערומה •
 שמעמירים באלמימר שמשכבים עליה ככל אשר עשו המורחים
 כה ש"ן שר" • כשפראנארד • וכמוכר כס' פמוש גדול וכרך קטן
 ש' פפר פמרות כו' • שהגגו עם כסופן

פספסו פפוד המאורע של פארליע • ואס"פ שראו רשעים
 הללו מה עלתה בהם שם • לא לקחו מוסר • וכנה יחא
 פופם כמעריך ובאונרין • ובכל החורים אשר יחאכאו פמה
 יהיו ייראון לבל בשר • ולוקה מהם קללה לרורוא הנאים
 וכזה חכלה שנת תקבט"ל (שחק"ה פכיל) וקללותיה • חלל
 שנת חק"ל (או' ימלא' שחוק" טוב) לפ"ק וברכותיה •
 הוא לכס ורפ הקלוש • שרשדת סמ"ן • ופמאים גדולים (ילדיפעת)
 בכליות (יופלות דע) של סמור הקסול • סמועד לפוקן כמפונ
 ויותר פליהם חכפיו • והטאים (בעולם) סדים פלמידיו פשיליו ויוק'
 פניד פמירה פמולה ואזהרה יתרה • טלל לכסל כסד ולהכות כמלתס
 א"ו • פלפכלית וזה פנייד פכור הלו • לא חפעת פכאה וקנאה סכין
 ארס לככרו • על דבר פמון או ככור פליהם פליהם • לפמלות כזאת פל
 פעת • לפמור ככפדים • אכן קנאה ה' היא • הלא פמכאין ה' אטנא
 ונפמחמין פמקוטס • לאינים היו לישם טלל פמא לי כמאומה • כמפונ
 זה פמשים רבות • רק דבר ה' הוא לשרט ארע"ה • הוא יתן פלל
 פאון כל כבימוד • ופעת ה' היא פקוס • להניל כפמות קדשות מישראל
 ולא לפמור פל דס רעים אהובים ורע הכמר הככר פגולה חכל פמשים •
 פלא פילו כמהחורות • וכפמים פמנו להס אנשי כת פמארות • פשו להס
 פומא לרודות • כמה פמפוקהקוללים כפ"ן את ישראל כהכליפס
 וככפפיהם פדכים • ואס"פ פמלו הכם פנגלא פלעת כפאלאיש כבישוק
 פקחין ויך כפפוס פס גס אכל הנוכרים אשר פמאלינו כסם • והכרימוס
 לפסיר דתם • פס כל זה לא פקוט ולא פמועד פיוס כוס • יפלו
 פמכמוריו רשעים יחד • איכניעד אמכור כסן ארעס עד כפיל פלים ארעס •
 פניו כקדס • לא יסיה כבו אל ורלל כפמפוס לאל אשר • כשעת ככלליס
 פוכפי אלה • אשר אס וכרפי ונבהלפי • אל הדיך לני • ומדי (כמלוא)
 פמפין למקום האסור) הכפילני • שנת רשעים פמפס עני • ה' אפס
 ידעת כי דני פנו כמקום מגין (יחון) ונכס פלינו ככל (כל ג' ימיני)
 פות • אס פמפוסס אלהינו (להסכניו כבע"ל) פלא אלהים חקס
 ופס • כי הוא יודע פמלות לב' כי פליך ה' פורנו כ' פמפין למולס
 גודס פלה • והנה ראיפס רשע פריץ פמפעה כלודת רעון (לנרשם)
 פמלפי פמפיר פולרפי ורין פמורי אלותי • אף אס לכן פלרפי נרשם

ואלא קשוב לא תשוב בעשיתי ויעבור והנס אינו • ואבקשה ולא נמצא
 מעתה שחר חם וראה ישר כרארית לאים שלום שלום טיול בין ישר
 לארביהם שבשמים • להסיר מהם תעודות ומדון חף • מנהג בעדוים
 מדון • תקשרה במרשים אנשי הודון • שלא להיות כמרשים • ומתקל בעוים
 עולם • שלא להיות כעוים עולם עליהם • למען לא תפוג תורה • ויאל
 משפטם לאורה • ארזי ועמי מעמי • החוכים אים ה' באתם אל דמי
 לכם • ואל תתנו דמי לטדי יוכון ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ
 הלא ירעתם כי בעוונותיכם נכרתם ובעשיתכם עולמה אהכם • ומרעם
 ארנכם • ושם בית מקדשכם • שימו לבכם על דרככם • ובינו זאת
 אשר אוכיר אתכם ואשר הוכרתי את בני הכנסת עלי כשכפן שון של אים
 פענדה • כה אהרתי להם בניי דשו נא את אשר דובר באוניכם היום •
 פיום המר ט' כ מקול הוא בעיני • כיום מתן תורה • לפי מזה מעיד על
 זה • כי הפוקרים והאפיקורסים אשר לא ידעו אלוה הם מבטישים האלהים
 תורתו • ואוערים מי יגיד לנו מה שארע לפני ביהם אלפים שנה • הם
 אינם תאמינים אלא מה שראוים בעיניהם • אך יום נרע הלו שארע בו
 שורכן עמיים • שגמרפבו ביום בית ראשון ושני • שלא הוא בין
 שנינו תמיד • והאמוות המפריבות אותוערים הם על הדבר הזה •
 שנתקיים בנו דבר ה' על ידי נביאיו • שאלת להתרות בנו הסכם ושלוה
 פשו הטיד בנו לשמור מצותיו ומושפעי • אשר כוה את אבותינו
 כהר סיני • פנים בפנים דבר אלינו • לשטים רבוא הנברים לכר מטף ובעמי
 והנ אשר בקרבנו • כולם ראו בעיניהם האוונות והמופתים והפלאים
 העמומים והנוראים • וקיים לנאות דברו הטוב כל אשר דבר אל בתי ישראל
 הכל בא ייתן להם ארצות נאים ועמל לאומים ידעו בעבור שמרו מוקותיו
 ומקורותיו ויכזרו • וכאשר טרו את דברו וימאנו להקשיב ויעבו כפף סוררם
 ולא אבו שופע לדברי נביאי האמת • אשר העידו כס להשיבם אל ה' •
 וילכו כשרירות לבם • סיו לאסור ולא לפנים • וישליכם אל ארץ אשרת
 ביום הזה • סיינוטשל בנוים • לדעת כי ים אלהים שופט • ועם כל זה
 לא כלו רשעיו תאתנו • וזכר לנו ברית אבותינו • ואף גם זאת כהיותם
 בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים • יאמרו נא איה קרה כואת טול
 לשום אומה ששבים אמות • וכל אותן הקדושות הגדולות והעמוקות
 אשר פלכו בכנס • נשקדו פון הפולם • ולבננו הדנקים כפ' פיים וקייים

פיים

חס • עדות הוא לישראל ששם מדיון מוכן בתוכנו • ואם ספק פתחו
 על העצים והאבנים • ותיסברו כאב את בני • אינו מכלה אותנו
 נמו ששטה לגויה הארצות • שלא הנה אומה וסכה לה • בדרך ששטה
 לישראל סם בגולתו • בניו הם • סניו כלים • והם אינם כלים • כי רק
 אומם ידע מכל משפחות הארצה • על כן פקד עליהם את כל מונותיהם
 ואכרש מהם מעט מעט כמיד של תרנגולים • ועודנו לבין הנשים לתרק
 מונותינו להסם שואתנו • ולמען יכירו וידעו כל באי עולם • כי יש מכהי
 גריה • גדול הסנהיב העלילים • למקול של כל אים כדרכיו וכעלליו •
 וקישומוחר • תמוסר אכ לכיו • כי כאשר הרעו מפלליהם לא נשא
 מיהם • והסמיר ככיו מהם • עד שימוכו ויטיבו דרכיהם • או טוב
 ורפאמו • כאב את בניו יהנו יאר סניו אתנו סלה • כאשר יעד בתורה
 הנדושה באורך כפרסת התשובה • וסיה כי יבואו פליך כל הדברים הלה
 הנדרכה והקלה • וטבת עד ה' אונ' • ועד ה' את שבותך והיטיבך
 והברך מאבותיך ונו' • והנה יום ט' כמנו נגדה ה' קובו מאתנו • הוא
 עדות ברורה גמורה • של יום מתן תורה • עדות ה' באמנה לישראל
 קטטורים בחבלי עבותות האהבה להי' ת שלהבת יב • מים רבים לא יוכלו
 לגבותה ונהרות לא יטמיה • ע"כ בלי הפק יום ט' כהקמה • יסוד הוא
 לתורה שאין לה להכסול עולמית • ושקול בודאי כיום הטוב של מת' ת'
 כי את זה לעומת זה טסה האלהים יסו' א' הסכם • ביום טובה היה בטוב
 הוא יום מת' ת' וביום רעה (כוא ט' ב') דאה • הוא למטון לבי ראש
 הגויה • כלומר רעה וטוב • כי את זה ונו' שהאחד כנגד תכרו • וכס
 גויה הטוב נהיה בטוב לב • כך ביום רעה הלו • גמיה לבנו אליו לנהנו
 זו כפומר יום נוס לה' • יום מנות אדם כפשו זלכוך כאמתן ראשו •
 לדעת ולזכור כי מונותינו ועונות אבותינו טמו אלה לנו • ששכבה בשמנו
 עד ישוב שרון חף סמנו • ונדעה נרדפה לדעת את ה' • כי הוא טרף
 ורפאנו יך ויטבתנו • עוד ים יסיון הסיוון והדמוי בין סני ימים סאלה • כי
 פיום הקד הזה פאלא ינון ואבנה • מננו נקס למכוד את ה' ומחמו תנחמו
 לנו יסועה בקרבו • ונשוב לעבדו על ארצנו בטוב לכב ובתערה • ועל ידו
 מודעה השועה והקפחה העמומה שצבאו עליה כל נביאי ה' פה אהם • ודבר
 אלסיו יקום לעולם • ויום ט' היא פדאיה ששוקה ומופת פומך • שבעו
 שנתקיימה נבואת אוריה • כן שנתקיימה נבואת זכריה • וכן לפעיד

יבית

אשר יבנה ויבנה **בם ים חסד הלו** : יסוד נדול מאד : אך לא נשדד
 פיותו כבוד הסבי כמותן כלות הכל הים : הקשטע ש"ו לאלה המעשים
 האורחים המוקדמים כמ"ז ונדמים מ"י . המטוקרים ומתעטבים
 המולכים במידות לבם . ומשקים לאד אוקלים וקוים ופונגים כיום רעף
 וקי למלא בעינם . להקטים קונם . יהי סולמם לפניהם לפם . מחלם
 אש לא נופם . כיתנאז אשם . פולשתם לא חמות לא יבנה אשם .
 דעו כח אשיו כי גם דגלותו לא יחאכנו ולא נשכנו ולא טובנו אלהינו
 לגלותינו . ולא יליוו אשיוכם מלמה דקריס כקלאים : נמים דגולים
 ועמומים טובינו לראות בסמלינו יותר ען הדורות שקדמונו . האחד יס
 געעשה כפאר אליהם כקום עלינו ארם ביקום ולא סלך . ומה טעמה כדודים
 כמ"ז ע"ן מ"י . טמה טעמוטמה כל יבולו טמם ה' את דודו קדמו . וכלו
 כל הממים אפי' טמות אלהינו . והיתה זרה כל להקום ואלהם . כפן
 תמו ען בלחות . וטמי טקרה פה סה איביטינר וכונו טמטקו עקאן אשר
 טתלה לממים טיאו . כגללו לנגש ואכר . בכל טמיס הטגיש קלנו
 טעמי . טתתלה טמטיה טכ"ל . כגויס אלינו כאו חאטיס ארץ .
 יאטרו אך בך אל וגו' . ובזה טמטייה טלה גט דרובה . כי בטל קוד
 טורה ררתי בטיה טפובה : ויו נכסם טל בנדי טאטמול טרובה .
 לקטנות ארובה . למכה טריה . להטיב טנדשת ונכובה . להניס טרכה :
 טסם אשר בשרה' . אשרי טעם אשרה' אלהיו . אשרי טעם טלובה .
 גאם . טמוטן טמטיס ארץ כטייירם טתכה בו טורה ליטראל . בטמטיס
 טואי טביעית בארץ כמות בעיר אלטובא . טעם טורה טם אבותיו
 גאטמטרכם . טעם למולין : טעם למעררין : טעם למדינת פרויז :
 טעם טוד לעיר טולדמו . כן למגורם טמטריין למורקיא . טעם להט"ב
 טעם למולין . טם טתכקם ליטיכה טל טעלה . וטוא טיה כנו טל המגורם
 טוילולא כגורת טקי"ל . למעררין . טעם טלך טבי לכרלין טאובין וטעם
 ארץ טקדוקס . טעם טמיס טקדונו כיוולט טכ"ב . כן לגוט ד"ק
 דודם קדום . טמגורטיס כגורות אשכנו למולין . כדני גלות בית טנו
 לאשכנו . טורט גלות ככל . מכני גלות חגרים . כולנו בני אב אשר
 אשר גלה טגריס . כן אכינו אשר טגנור בארץ טלטיס . כן אכינו
 טגולס טיאר כטריס לארץ כטן : ומגלות אכינו הראמון . כדון
 טרטיין ט"ט **ע' ורבותי** **אל כחם גלותם** **מליו אבותי** **ועלי דגליא אשך דל**

בדגלו אינמי **ראש ראיתי** **כי גר אכני בארץ** . **מושב ככל אבותי צדי**
 ותוכים בארץ לא להם . לא זאת טמכותו ולא זאת טמרכה : בה' אשם
 אטיילה לאלהי ימי . יטמטי אלהי יטחאס לך נפטי ככה לך כטרי בארץ
 זיה וטיף בלי מים . אלהס בא וטאטובה אל חוקויו טענטי . לחר ולטטיטב
 בארץ אבותי . בעיר ככרות אבי וקני וז' . טטטו כטטי . ורבים יקטו
 עלי כמיס . ויהי כן ה' טמי . כאטקר טייטי בלי יטי אלהי דורס טוב למטי .
 וטפן אורט לאמי . יהי רכין יקטיס כ' כאמי . ויאטיר אמן .
בני **ואשי** **הקטיבו אלי** . טטטו וטטי כטטס . טמדו טל מטמרכס
 כי הניטו מדי דרעפ אשר בן חפן כטקנות טטיס כו' אטטנו ככל
 הדכריס טטטו טכטיס טמלי טומה . ואין טפק כטולס אגל . טאלה טס
 טבלי טטיס אשר כטכנאו טמליס ככוי' ה' אטס . וקטלינו לדרר כס טוד
 טו"ל . כי חקו כמ"ז ע"ן מ"י . טטיס לטי כטוטיאו . הקליכס קדה לטרי .
 בכריותו טל טולס . וכהה טויו . וכהר ויהי אור . כן הניס ה' הארורים
 הללו . לערכב את הטולס להטפך טטטו וטור האטת כגטריס טמל .
 ויהי לעט טרכי יהי אור . יבוא טטיס אלהי יטקב ואל אמת . ולא יעלה
 טל דטטכ טממטוטיס הללו איכס יודעים . טכל דברי ראוטיס
 טס"ס ה' טכלוריק וטויו . לאטו טיני טטורים . אך כטטדטט אטיה טט
 זיטא הללו בהטקרא ולאת טנויי טאי' הורא הטיסם טקס טקדונו . וכמו
 טטס טנעס אומריס טכל טיקד כוונתס טגרין להטביע הקלכס טד טתכע
 ברסס : ותכלוט ארסס . אז יתוקן טטולס . על יטוד זה כנו טירט
 בזב אטובתס טמטוקט . וטליסם ועל דכריס ועל גלותיכס כטמטות
 ט' ו אשר הכתוב ככידוע ויהי כטטו את דברי טאלה ונו' וטכרך בלכנו
 לאמר טלוס ויהי לי כי כמריבות לבי אלך . למען כמות הרוס . הקלכס
 טטכע את כמאס וכטוב אטרינו לא יטכה ה' כלוט לו וטטקודים עליו כס
 את זאת הוכיכס למטמס וטעוטס כדד האטיקורסי . וטוטיסם טוטיסם אט
 יטראל ככליכס . וטמפכיס דברי אלהיס טייס ככרורים האטיקריס . למטק
 גלשות ולא כדריס . כישוד אטיקורוס יטראל דטקד עטי .
ולחשובה **האטיקורוסים טוד** . ככר כטיי ככטיסם טמות כרול .
 וטטיני ככליכס טל פירכס ככל להטטוק כס' ה' ו' .
ונשע' ה' ברתי **בל סגברי** **טינוקס וטגריס לארץ** . **אל אשר לא כטמ**

פי אהרן סוד שנתה נצח ומשול גוסני • סיס ראוי לאכזה ביהודי ספר
 קהלתו ושנאתו של איש נול בכר אברה • וזל תמות של מורי איש תס ישר
 במקוהה שזרה • ברנות פ' דרבי איש • גם אויביו המלים אותו • קן
 דבים טפה מן הנד מביו כנודו • נשמו שכשו אוהבי דורשי שלוחו שמכתיבים
 לספרו (רק לית הפס ובתפס רכס מאיכס יודעים מאוהב • או אויה
 תתלמידיו ימיים נחורים שנתו ימייו הרשים • עודם מאויקים באוני
 בלב סת) וזא האות וההופת שגם קפו ע"ק א"ב כלל : המגבים ספר
 את ארובי • גי וס איה טנים כהיות מדיון אויבניו כזו חי כזו ארון •
 יפטרנו של מרס דוי • הפיר ה' את דוש מורי לשאלו את הקפו מ' דכאן • אם
 כזונס לקכות את זכיו • בית גדול סמגדלין בו תורה ותפלה • לקיומו
 להס לאחות פלה • בוספה לשם ולתפארת אל הקהלה • גי ככ"ב
 הנדולה קענה שהפילו את כל הקפל הרב הוש • ה' יוסוף עליהם יוש הרבה
 אכשים שאין להם תקוה הם • וגלה להם דפתו ליסע מואן לארץ הקדושה
 ולכן רטונו למכרו להם כפשות מחיו כדי שיטאר תקום קרוס לסתפלל בו •
 פניים והרשוקים מזהב"כ הנדולם • וכמעט שהסכיתו מה אשר ללקחו אל
 הקהל • לולי תקפרת אשר • אך עפ"ו הופלם ביניהם לפת לו לארובי
 עתע עתות ר"ט לסייע • וכשכא שלוקה להגיד לארובי • לא אבה לקבל
 בעת • ואז"ס כבדיו מניע לו עתס הרבה יותר עוה : מאתע הספסל
 שגראו לו כסכה • על לא סתג נכמו • ולא ערעה בפיו • וכנזכר גם כסטר
 של מורי • ועס שנתקפסה סרכנות ע' הריב לה' אטפ"כ לא סתן כוה :
 מפני שלא באו לידי כך אלא עתוך ששכשו שיחבול הכיט • אשר לו ויסע
 לא"י • ומאשר שלא נודעו מדיון קונה יהודי • ועל כן שתסכד טפסו עד
 פה • לפיכך הניס העצות בידם • ראוה בניו לאסרים הנכשלים להון •
 שנותכים עיניהם בתע טאיוו טלהם • ואטפ"כ טים להם דיוסותר • לא
 ידעו שפעה • ות' לשם כזוק העצים הללו ארובי ככמו או כזו עתס
 בשל בעתון • אינו למשא • לא לזכור ולא לימדיים • כמות סוה לרשים
 וס מחסו :

ואצירר פא הכס איזה אגרות סבילי • להבהיק סוד אור האלת
 ולהורית טמס נקתו של מורי איש האלת : אטפ הית פ
 הרב מליסא • לארבעה אכשים של נורה מדאית כת אויבניו מר"י • אטל
 פיו כקושים קתלה • ואשר שהפכס במעמד של פ"ע מל"ק • עטג
 סנדרים

סנדרים ססתנדרים • כטני פטיסו פוים קמים צראטונה • ואז"ב סתוח
 ספה סתת שמויב אויבניו לנקות טמון • לפני טלסס רבנים מחווסים
 (בלתי נונשים גם לפי דבריו • סס אשר לא כקטו לדבר מאוהב נדיו סר
 כה) וכנארו הרב היטיס חנלונא • והרב מליסא • ומהס יכערו מלימי
 שישר בעיניהם • לסייג כ"ד כוסס סמוס לכל נד • לפניס יגס מחסו
 סמה יססקו כרת • עס לעשות עמו ואף הנו סראס טמון כעונה אחדיס
 אמן בעל כרזו • למען יזאו י"ח סתים והנריות • וסקסס אס סמריפס
 ויתכטל סמסלוקת מ"ק • וסכשו סכבר הניעו אל סתכלית סעטסה סקומו
 זה וזן רב' ילמאת פרי סתלוס כעטכותס • ונעווד להיות לאמדים ככתפסל
 ככן סאכשים הנו ל'דרשו את פני רב לריסס סיוודק לדינו :

זאת היא אגרת החשובה מליסא :

יום ו' עש"ק י"ט אדר ראשון הקי"ג' פה ליסא :

שלום רב לאהו תורהכו • סמסרסס פ"ו סקפלס כבוד סמס • כל
 סד וקד לר"ה • ה' ס' דוד ריכטל • במ' אטפיל סככיים :
 וס' ואכ וואלף האלי • ויסו' בניימין וואלף ס' ב' יו' • כ"י :
 כחיבת ידכס סקדוים ק' כיום ס' סכר • קריתי וסכיתי וסלמטי :
 גם סמול וסלמס להטיכ אטכס דבר מלא • וסגלה לאויבס
 את סעאלוה סאירע לידי כקרב סימיס • וספוך דברי ילמדו עעסס סהיס
 נך היס • סה"ס אכ"ד טלכס כתב לפני איזה סבוטות לאשר מקלתי
 לדבר אתי לסעדו ולקמינו • ואף אס עד כה סילך ימך וסלספיל את סעון
 עד לעכר • וכתוב עוד סהוא ססוקס אי ידכס אכ"ד טלכס לסודק דכר
 כוה לכדו • כל זה ססתקתי מאגרותי • אף סאין זה לסונו עומס • ואחדתי
 נלכי האף אס עד הכס סככתי את ידי למלוט את עמתי לדבר • בדבר סוס
 עטוב סד רע • כי אוי וכו' • ואולי וכו' • אף סת לדבר שלא כעטל
 זלת לפני סתסובה • וסכתי אותו דבר אוי וכו' דטלי • אס לכך כתבוון
 סננו סוכן והווחן ככפטי וגופי לדכדו על סוונמר • אך כואת כואת לי
 לאשר סמימות טולס חכפתי טמתי לעסות אף סני דבר כלתי סכפתי אותי
 לפני יודעי דת ודיון • וקו' לדבר כוה • סלא אטפיל לדבר דבר אטיל
 דיבור כעלוא • אס לא כהותו מדינו יחד אכי וסלר סכאון סמסרסס סיס
 עו' יוקל אכ"ד ור"ט דק' ק' נלונס • וסס כעתיק סוד צדקס ס' גל וס
 סכפתי לו : וואס לדעס סוה היס ככפטי לסתודרתי • סוד לכיוו סת

אטל

אשר לתמונת אהנו • ויסא רעוא סה"ת יפכים על ידיו • והנס זה נק
 שמנים טלא סביב מאומה • ולא ספן בתוכי • כ"ד סמוך על חמדי
 מלא למסות מאומה לבדי בלתי סמוכות • יחד לכל הפסוק בשלטה ירלי' •
 ועמדת טרדא סונרבי לקר • וס' יאריך ימיכם • וכל סוכלא יכר •
 נאס סק' מרדכי סמוס ס' קליסא לס' •
 מה שנעשה אח"כ • שהחל בהם אייבשצא בבורי הרדינים
 דבנבררים • כבר נודע למעלה ובספרו של מורי ערות ביעקב •
 ומן או והלאה בגרו בוגם האנשים ההמה • ונוספו על
 שונאיו להחנר בו מלחמה • ואחרי כל זאת שהראה עצמו
 כמורה ועוזם בשקר ודבר כוזב • בגוי אשר צרקה עשה לפניו
 ומשפט אלהיו ושקצו ש"ך לא • עוב • בהקומו במה לש"ך ש"י
 ע"י כנו הנער המכוער • ואסף אליו כל צדופ וכל זב •
 עתה אכרר גם אסתק דברי מורי שטאל את סוככות • מלכד סיסלו
 סדיס רביס מלסעבר • כשכלד בימי מרסו היה סככו דוק
 אפריו • והוא ברס מפניו • כנוסר ספסר ערות יעקב • אלכנס ססס
 נקרוכ כפכ אליו סלמידו הוטיק • סתן דעתו ורצונו לססות סכמו לקסל
 פליו מול סרפנות דק' סלסלאכד • והקלות סספוטת סבינותי •
 שיספיקו לו סכנסה לסרן ד' ר"ט מלי' שוט כסנוס • והסקוס יטוב טוב
 נמקוס וול ומכס • ומס סיוס כפדוקו כורד סל יספך כסנוס סריב סלו •
 מלא ססליו וסוסיס ועקב כד' אלכנס את כיתו ולכל כל את סיכנו וסין
 לו סוס סכנסה כלאן סס' סולסלס • רק סונאס מלאכס נרוסס • סוסס
 פליו למסא ככד ולאן ססמס • סס סל וסס סלל סלסו סל סלסו
 סססרסס פליו ומכס טוכנו • כלסר יסדלס • סלצרת סספוסס (סלו
 על סירכו לסלס סוד ססל סוככות על סכמו) •
 וזה אשר פכ אליו סלסירו סק' סתו' כחו ליסרן כ' יז'ר (אשר סקבל
 סרבו אגרת ססוכס על אודות כסל דכנות עובס סכקס ססנו סלסירו
 סל' • סיסרסס ליסכ פליו לכסס לסכסו וסוכמו ולססולס וולסו •
 זססלורכו סככר וקן ססיוס לליס סוד' ר' סוד' ס' • סק' כי למסות סקירס
 סל סרן אכרס • וסיני איר סלא סוכנל כו • סק' סיניו סחיד ססוולס אל
 סססוס לסכנו סל סר כית ס' כלססס סקודס • דכסס אוריס) •
 ר' אהרן ראשון הקבול ברציג •

סלסו כסילו וסלסו כלסמוס • א' ס' ארס' וס' ג' רכנ סל כל כנו
 גולה סססוסס כססססו סס' דכרו • קכאי כד קכאי סלסלס
 סוססין גס' ס' כססור' יספך יסכאל כר' ו' יאיר לכס •
 סלסירס אל מול סכר כני' כ' כיוס ס' ק • וסלסי סליו דסס
 ארס' וס' ג' כר' נוסס ליסכ סל גסל סולסל סלסרות לסס ס'
 כ' כלא ס' ססונו סס' סונו ס' • כי סמו סולן נדול כסולס
 וסולס ססכסס וסלסליס אוקוס • אסר' וסס סוכ סלסיו סססס
 וסלסו לססנו סכרו לסקור' ס' וסלסרנו • לולי ססס' לכוס' ו' כסס
 וססר ססולס כולו למינות • יסר' ז' סססר סס' ו' סן ססולס לנכרי • וסוכס
 וססיו לסלסו לניון כרס • וכס' כסכו סקודס דססו לסלסו לניון לסס
 כוסס • ס' יסין סלא יסלסו ככולו ססס • ג' ססוסס סססנו וסרס
 ס' ססס' ס' ס' כ' • וסס' לוס סרסיו סססו • ולסס' יד וסלסו דכסס
 גס סל ע"ב • ס' ר' • ולסס' כיו ככס סססס ככנוסו כו' סלס' ל' ס' •
 עתה יוצג בה שכתב אדם כשר למדן ירא שמים סאר • גס
 סכר ס' כסופר סנרסס וסעיל לסמון סס' ס' ד' ס' לו ד' ס' ג' ס' ס'
 כככלה • וסיה מגיד פשטם סוכס יפס' ברמוס גלים •
 וסיה זקן סהגיג לנכורח • וסיה עני מר כא סכופל כאסו
 וס' יסין ריקן לא יס' לו במה להספוס • רק סו
 ססס' סקולו קרוביו בעלי כסס • ומכס סל סל רצח לכרוס
 לבע' ל' ולסודות להציר אייבשצא כסכו קרוביו ד' ססס ססנו
 ולא אבו ענד לסללו סאססו לרסיוס גפשו ספלי רסלו ביה •
 כל כך גכרה סכוריוס סה בסס' סמ' הרע • סעכר איש
 אה סאר • וסני וקנים לא חנו • נעשו אכוריס סל הצריקס
 נרסמוס על הרשעס • סככרו עולס מלא • אן אה' סוכ
 וסר הלז עמד כנסיו • וסכל סכל כמעט ססס ברעכ עם
 כני כיתו • ולא נצחורו לחנוס בו מרעו עמד כצוקחו ער
 יום כיוו • וככס על הצורר זאת סככרת ו' ל' •
 וסלסו סלסנו סולס נעוה סכרדוה לפי סססו סססו סס ססס
 סולס לססנו יסונו ס' סלסו סססו סססו סססו סססו סססו
 סססו

מחובי אחי שלומי אמוני ישראל :

עם קחם פנוסמים בה וכתורת מטה דכתיב בה כי יסיתך וגו' לך
 תפגע עליה ולא תאכזר לו ולא תכסה ומשבים לנואלכו הצדק בן
 דוד שיבוא בימינו באופן זה אליהו פנהם נרב ואביהו ויבשר לנו
 ולקרב את הערומים כדורע • נכן אקחם מחמתכם כעין וכתפלה •
 טעמו אלי תפי כפסס וטחור דעתך גם אני הק' ושפיל אף טכסה אין
 ביוקנתי וטכתי ולא ארע יום מותי • אקיים כי תהא וכל לאריות • ואל
 עמי ראש לשועלים העתלים את החרמים ושואלים כהכלי טול וימין שקר
 ולא אכזר על דרך לפני הורים נדולים אשר קטנם עבה מעתני • נכן
 לקבא קנאת ה' נבאית ועשו זאת • עמדו בא התפוררו כא עומו גישו שמו
 ולא תגורו מפני איש נוטריקון אשר יגחן שכו נקרא בן כשות הפרדות
 שטקני וכלו הקלימות מהם מרדני לעולם • ומתומו בשמי יהיה הוא
 ונבניו בששחם חפורת נפשנו לנקום נקמת האל הנדול הנבור והטור
 שביטוראורעו אשר אפסנו נכרה גדולה קמה ומרה כבוים וטכלים בן
 הפולכים אשר טנת אותם הרשע • ויהי רב כארץ כל מקום טכאמר ויהי אינו
 אלא נרה • מי זוח ואלו שניי פ' שואכיונים • מי טעם או דרה בואת לא
 פהים עוד בישראל נבלה כול להטית שניי עם כרב • כייא • כייא •
 שיינו האי דהכריב לשלם קהילות קדושות אלטוגא המבורג וואגובעק •
 אשר ככר דיין לשולמים בלילת יופי טעוש כל הארץ • ועתה בעו' ה' כהסך
 פאובכ לאיבי ויהי נחרבה לאיש • לא ידעו לוב • וטכאת פכס מנגלגט
 פאקלגט • ומקללים זה לזה • כי נכר האויב ואין יוס שאין קללה מרובע
 פקרתה ונדולה נושה • הלא למשמע אוון דאבה כפטי • ואלמלא מורא
 איס את דשבו פייס בלסקו • את הזוים כהס ואת העמ'ם כמזק קריתים
 פפמבויס וולנו • והוא הפסיל כעכירה תפלה • והד' ש טכה סינא עליו
 טפ פת פוס • והוא פקטיא את הכבים שאין מספיקין לנגמעות תמונה •
 כודאי אין לו חלק לעולם כהא • ולא יעמוד למתייה • ויקולט ככף הקלט
 לזראון ולפסת טולס • ולא נתגלט הדבר טהיה כהכנס לבח המאמינים
 לשכתי צבי • כאשר ראו עינינו כקיימות טוחאות טעסה במיץ אסיס
 יתא רוב בין כהמים וכטאת קהילות וגם פה קהלתנו לא מוכס יתן מלמעות
 פדכרים האלה • וגם מים אשר לו טכתן לרטוחות הויה יכונו • וטוד
 פים טוחד נלמטנו • והכניא לריות טביעור ודושה לו כטו מרדן אקת

ש

פ' תלמידים מהיה לו צדוקי כמותו כמותם • ולא ואת אף גם ואת נכוס
 קטפל • ומל ידו נכלנו עם הארץ ויבואו האנשים מל הנשים הפולכים אשר
 טכתם • וכתגדל חפזותך בין אב לבנו • ואים ואש • וכת ואתה זבלה
 ושמותה ועופאל סנא • אינטיבים טכך דואות • ומלאך רע ערדנו טטוד
 אטוריה דלת להסטין לפרטר ריב בין אנשים דקים אשר נדקו בדנריהם
 טטענו יצאו כבשים כסתרים זה פים רנים • טוובותינו נדמו כל לא •
 כד רניו רישי על טכא מניד לנבירא סכייחא • טולה למטבון כטמו •
 ירקבונמנימותיו לגיב • כי הוא מאמין כטכתי נבי • כמבואר כקיימות
 טטאות פלג' שש • אשר מפר • כאשר ככסמו בקה וכמה בטוחות
 פטורה אבי עבוב העומאש • ועחה נדוק הסס אשר השיר
 ריט הקודש כהכר המושל אר אכפון וכך אוריין תוה בן מזה הגאון כמור ר'
 יטכב אכ' ד' ק' טמרין • בן האפל הנדול הנאון טכס נבי ונה • ככד
 קייסם הגאון הרב אקוד' הולמן מירלס ולה' • ואשו כטקבי טט' וכמילו אז
 כזה • עין טין לנו • ככלילט ס' אותיות • ג' יהונתן • והודיע
 מכתוריו לעין כל • טמין קוז • ועל זניגלו נאוכו אטככו ופולניא ויאטליא
 לנדו כמילוכי חרפה ומרמס וכדויים אש אים מל דגלו באומיות הכראה
 למטן אשר ידעו דוד הכא אטרינו • אשר ישנו פה • ואשר אינו טפ טטוד
 טמני פוס • אפ כקול יטטעון • או כאשר יבוא אז' טטאטנו הצדק בן דוד
 לנאלכו כטינו • או יראו עינינו ויטחש לבנו כהר הקדש וכירושלים נגילה
 וכטעסה ימד כבית ה' טהא יסיד וקוטוד • ואין דושה לנו כמילוכים
 וכטפמיונים • אכיר • כ' ד' כקטן טתי לא אגל • טכ' •
 הניה גא נטצא טוד כאמחחתי • מה טכחב הרב כמו מיכל
 אכ' ד' רק' ברלין ט'ה • כטת הויה שנתגלה מרות האר' ש
 של הטמאים ככל השר' כפראג נבוין שנחפ' • ויאצ'הוונ' כ
 הנה • כמו שהעתיקו אדם זקן בימים ההם • וטרתחי להגיתו
 כפי' כתי • כי מלאה קטשוני הטעיות ככתיב החתק להית
 למזכרת טובה ולחפארת • לנשפלים למשי מצוח המוסקים
 לבער עבודה זרה :

דברי האגדת נקודת טטוררת • לפכין ולהודיע • וקיס למטרת
 לעטט טטרה לפכין ולטטרה טחט מוקדה טטס למידוך • ינינו
 טטטכילים • דדן איילים מקדושי טכמילים • תגלו טטוס' • ואין נדכים
 למטבון

שקדושה מלכותו : מלילה אם למעט כחובות לכל דרבי חיה
 ואשקודות כדי לנשל דת משכ"ס ועל זה הכתיבנו הקב"ה גור ישראל
 וגואלו . בילא יכליו ולא תקום עתה : ודכאל כדוש הקודם סוכים על
 דור אחרון כתב יתבררו ויתלכזו וינלמו רבים והרעו רשעים ולא יבינו
 וגו' והשכלים יבינו . כחזון לבשל הסיבות מיבינו השכלים ולא ינו
 עתותינו ויחולו אשרי בירוק וכידור . אמנם תבא בגידו יהיטור רשעים
 רבים אשר בקרינו הסיבות . עלכן התעוררו כל וטוטו כחובות
 וכרעות עברו חסר לשער בתענה בקשו אמונה . היו לכניסיל כרוח
 בריו כמיל כשילו אפירא רכני קילא . הסיור את האובות והרעושים
 והשכסמים והכסמים פמילא של פעלה . מי כנס ירא ה' טועם בקולו אשר
 לא הלך חסדים וכונס לו : מי כנס יפגיר דלתיים : והוא יל את פרנות
 ישראל לשתום : וישור חניתו וישור מניס על סולכי תיבות עקלקלות
 ואורחית דוכים . כי באו בה פריצים ולמלש את העלקום השפי העריצים
 אל ידן לבכס' דרבו אחר אויביכם להדמס ולהטום : כי הפרס תפריחם
 ככלו מתוך הערה בא תאמר להם . הם והמונס ומסתה תגורו על ייט
 וכניסם כככרים נמורים . כי יבורסלא להדכות החסירים שלא לדורם
 כשכנותם פן ילמדו מעשיהם . והעמיק ידי עוברי פניה כמותם יודע
 ורוס תשאס וסילה תפיץ אותם . ואמס תבילו בה וקדוש ישראל
 תתללו . העתקתי כמשלימתא משכיל אלהים לפ"ק : כתב
 זה מן הנאון השסיר מפורסם מהו' מיכל'ל . מהים אב דק"ק
 ברלין . וכתב וכתם בעת שמאלו כתיבה הפרוצה של הסיבות
 מהו' ועליג כוויא כתיבים מן ר' יוכתן אבד דק"ק המבורג לע"ס . והים
 בשת ההוא לשם גדולי וכתיים מלאת הסעתק מן סרב הכ'ל'עכ"ל העעתק
 והגה פל רברי האגרת כלולים כבר בחבורי מורי גר'ו :
 בהראכה ויתר עליהם הרבה : בספר תה"ק ובספר שמוש .
 ובכמה ספרים אחרים . גם החיה ספר אגרת תימן מערפות
 העפר שעליו : והביאו לרפוס עתה מקרוב חרש נעוריו
 להיות לעינים לאפירי החקוה :

ולא אכל להפעלם מהניג בה אגרת מהודרת שכתב איש עבודת המסכיל
 השילום התורני כה' מהס דסוויא י' ומכלין : לאדוני מורי
 הרב ר' אהרן ספריו תכוריו ששלט לו על פי כקטנו בעד נביר אבד טס
 תמפרס

השכסם א' מ' גר' ו' בידו . ונר' טעל סי ככה אמו כס האור וטרק קנעס :
 מ' מ' אינו הכסאר משנה . כי היא תתיבה הראוים לכתבד וראויה היו
 לפלות על שולחן מלכי התורה ולמען דעת כי גם היום הנכון הלו כלום אל
 ה' ומכבד . את מורי ומדוריו החאידים סיני העורים . ומטורדים לבוש
 הערים : הכאחכים לה' ולתורתו ולמוטותו לביית ישראל דקתו מעמוך
 לדור דורים :

ברלין ר'ו חשרי תקכו"ל :

אל כבוד אדונינו מורינו ורבינו ראש גולת ישראל . הרב פנאון
 הגדול הסכיר המפורסם כ"ע פ"ס כמורה דיעקב ישראל בר'ו
 רבה דעמיה מדבראך דאוותיה .

אבי אבי רכני ישראל ופריסאל כא יסית עלי מטאת על אשר לא קדמת
 הדבור בקורה והשתוים מרשוק בלאו לתלמיד הטואל בשלום הרב
 ביראתי לבשת בו . והנה תכריך ספריו הכשמים (מכאן ואליק
 שרף והארין בענין הכת הטומאה של ש"ס ש"ר . שם גרועים השוריו
 יער' עד) צדוק ה' אשר לא הסכיתו לבנו גואל . והקים לנו את אדמו"ר
 לשמור מעשרתו : ושרף כפשו לנקום נקמת מורתו : מי כחזה בדוד יתום
 גודר גדר ועוטר הפרנה . ולא ישא כנים ולא יקס שושד ממללי השם וכוונ'
 דכריו : מי יקום לנו עם מרעים הדוכרים ברה על ה' . ומעריפם את
 מערכות אלהי ישראל . מי יתיבג לבנוסם פועלי און המדישים את לב איש
 ישראל . לכפור בדרשות וקבלות שו"ל אשר תפיסם אנו סיים . לולי העיר
 פ' את דוש מורי אשר לבו כלב האריות . יעסק לקול הכסילים . מהמונס
 לא יפת . הוא באשר ומי ישים ידו בחזקת יד איבר יעקב הכטאה לטבור
 שני רשעים ולכתוך מלשות כפירים ולהכות באגרופ על קרקוד הכסטיים
 עלהוכים את תופים והשוים מני דרך על פניהם . אם כמלינות יקרות
 לנחות העעוררות אפ און השמע : יודות שררי בטן . למען תפסעם
 דום ויקיץ שכתב סאלת . ואס בכבוד ישרות וברורות . בניוות של
 אדני העוה והשכל . ואס לשוט אפריסם כים הקבלס ככחות ורשוים
 גימטריאות וכוסריקון ור' . עד אשר לא ישאר להם תקום לנוס סמס
 להסתר בלעיהם . ואס כרי מאלו ידו . גם מס ידו כנסם ותאסום ימינו
 ג' : עמאי נשיר פלמטיו המוסע כנמא את דכריו : הק' מהס דפופיא &

ראיהם דברי אוהב עשר לבן שפתיו יסק • כחבורי תורי נר' ודבק
 לאהבה ושקט : אלה הכוזבים למעלה לשכח • ואלה לנחלי •
 כי עתה מקרוב כאן קמו תכנות אנשים חתפלבסי • ועת
 מנפשו מקני סוס דוהר • אייבניר אחר מהר • וכוסיס מיוזים תלמידיו
 ורמיו הכוזבים בדרביו • היתה תורתנו הקדושה ללעג ולקלם בעיני בני
 אדם הדומים לבהמה רעה • נתקאלו אלה באלה • וחסונו כנך לפרוק
 עול תורה מעליהם • עוברי ברית מלפסוק • ונעשית תורה שנע"פ
 בעיניהם שמוק • נשעת הליכה לבית הכנסת • וכניסת שבת קודם •
 נשעה שכל אדם מישראל מרבה בנרות ומקדש השבת על הכוס • ושמיס
 בעבודת מנוח להפתנן על ה' : הם הולכים שמיס • לבתי טיטראות
 שמה מיטיבים את לבם ביון עמוסים ושכר • להשתמש עם בני ונכות ככר
 ותונט משלום ביתם כפסס • אור עקר באהליהם • ואתרו לא נאשם •
 ואשרי טובם לבתיהם ככמה שעות בלינה • גויס חלקת איזה כר רשעים
 ידפן • ולא ינה שכיב אשם • ככרית לבדה מוקפת בתקון התבשילים •
 אשת איש מתנהגת עם בער שר לב שוכנים זא' • כורועותם בכומי
 ברשכות וככתי הקדשים • כל הלינה ימן אויביה גם כחוקר יתר מכני
 שליכס • עד עכור זמן ק"ש מפלה • ומוכרות תפלן ומכות הכינית •
 אשרי נווס משלבים • אינס מביטים כלל כמפריס הקדושים • וכילרי
 ככרים יפיקו בהם סוד ימיתיו • בעמדם מתעטס כפתיים לפניהם •
 מירס היו לברות למו • בהם כל משייכ ומכטס : ללמוד מתוכס ולהתכנה
 על מידס ללכת בדרכי השמים תפסקים • ולא ארריך עוד בעיני אלה
 המכאנים החתפרינים • וכבר נשא עליהם קחאה תורי נר' • הריס ככס
 קולו יחלו לפניך' ו' טכה • ככמה תקוות תפכוריו וכישוד כמפרו הפיר
 האלפית כאלון תמרי וככולס וכפירוסו למעמדות • וכחגדל מו שלו • ובעין
 אבות • ככל תקוס שפנת כחנול וס משכהו לבית המדרש לפרושים •
 אס אכן הוא כמותנו • ומה אוסיף על התאורות • אך על זה ידנו כל
 שדוים • כי יום יום כפסחו תכמרי ישראל • לשאת ולספנת הקסות הוות
 פעס המתארים והולכים כשירות לבס • כאין ועושה בדיהם • אין גורר
 בעניהם : ואזו היו כמאשר מעשיהם • אע"פ שהיו כמכאנים גדוקים תמייאיים
 ה' ימן כפרושים • אך עתה מקרוב עזן אייבניר • ואילך הסיירו מסוס
 כפופס : גזי כרוול ערפס ומנפס כפופס : על ואת אהמרה ואיליה על

אכתם כי אנוסה • אשרי שאים אסר לא סלך נשעת רשעים הללו • וכדריך
 שמיס כראים כאלה לא סמר • וכחוסב לנים לבון חמדו לא יסב : כי אס
 בתורת ה' ספנו • ובספרותו של רבי יוסף יומס ולינה • שנו אפי' חדות
 בי סס פדיותות תמרוות • בהם יאלכו וסמיים למס עשים וינשעו כפוכרי
 כל תגרים כפרים עם כדדים סור ואלכות קנימות טובע שמיס נשימות •
 הוא סקל לפניהם העלסה העולה בית אל • כאלתוכה כמדות וכדעות •
 ששעו אל יעקב אביכס • שהיו לו בער גדול כמים לה' • שלא יהיה כניס
 חשמיים • למלס כקסס מנינים כמים בדרך עקס • חסיכוס וכנינים •
 וכניציון החזוינים כבלכה • גילו ומספוס כ' אשר בתן לכס את סמורה
 בדרך מרס לבקס (ויש לו עקרא מן סמורה • למחוט אל השוכט אשר
 יהיה בימים ההם אין מלך בישראל) אשר ספרה למות כפסו לבגן
 עליכס להציילכס מנרה ונוקה • שלא תהא חסיכות לבס לסוקה : ודעו אשר
 הקלא ה' למשות עמו : כי אף אס השושק יקולל אכס • גדול ה' ומחולל
 מאד • נתן לו חכמה וכס למשות סיל לעמוד בערן • גוקס ככייכות
 רכות מאד • ולא ימקף לככו מיימו • יהי כרעס אויבו וכסול מתקומתו
 רכים שתנו מיימו • כווליס מתקור יים שיים • כקפסו עיניהם גם סולה ספס
 ששפה נשפה בריא וכרפא מעותיו • לבן כקסור רמיס כמדו • מסיס מייס
 יאריך ימיו • בטנים סכאות רבות בריאות וטובות ימס • כפודו ויטוב
 לוחי עלותיו • תפת הנער האריך ססבל כסביל תקפת העולם וימס ה' ית
 עליו כמפדיו ומרומו : ויוכה לסכון כבוד על אדמת הקודס יערפו סל
 שעי • כה מעתיר סכר אדוני ספרתו וכפודו שמשו ומכוריו • סוסל
 ככל אשר לו דולה ומסקה מתורת רבו למאיים לבד ה' יחד ככפרו נשומי •
 לעשותים מונללים כוה וככא • כי סיוס בא בומר כמכוד וקרב למשפט
 במקשים ובמכאפים וגו' : והיו כל ודיס ושומי רשעה קס ולעס אוסס אס
 וגערית מנת כוסס יחמד עליהם כלמותיו • וכתאוס אל היכלו הארון
 אשר אמנו מוקשים וגו' • ועמור בהן לאורו ומתו • כ"ב כ"ר אמן •
 לשלמות התאכסה ללמד בני אדם דעת • יקמו וסכר דודות כבאיים •
 אולם באן מורס התעצמות תגד סלו סל אייבניר • לא לבד
 מחסת קרוביו ואוהביו • כי משפלה סין ראשי פו"מ נ"ק לבכס מלס סס פ'
 ורבו לספון סל מורי באמת גרד אשר שעה רוח דעס כנטימס) לככיים דאשס
 כריב לא להס' ולרבות כשלו מיימו במחלותק שלא גסס סמיס : גם כני

וצו עלי טע : מקומם שנתחדש כסווקו ביד הכל הנליטלי לספות עליו
 בכל חטטה ויוק ונבלה ותרחיט לבו . קס טהיה נלוי לטיביהם החרמה
 והכבו . את הכל קיימו אטרו וטעומו פניהם כיותר להכתיש הידות
 הככה הפוקה באמת היתה לפי טעו"ק ח' התמילו להטיל אחיה יתרה על
 הנבור : ואספר לזנזוא רק מטטה אחד טארע לפי בוא המ"ן הנליטלי
 ככל אחד טעיר למשכך קניש עד טערי מות וטעה נוואה . וכודע שהוא טעיר
 מוסלג כפלי כפלים מיה טהביד טעכו לנתימות הקהל . אט כ' חרפה
 האים לכריאותו . ורזו לירד טעו לפייו על טערו את הטבועה . ועט
 שהכניע טעמו ורנה לקבל טעוטה הראוי . לא אטו כי אט לבזבו כל רכוסו
 והנה אט באמת הרע לעשות האים ההוא . וראוי היה לעשות קטטה וטר
 כי מלבד טערו הפרס . הוא טוד יטווייב ואלמכות . לכן לא אטטס אחת
 בוא . אך טעט כי אך נטטר האים שהוא מנוד דים הקטטה . כי ה"ך
 אל פרנס אטד ידוע (הוא ה"ך ג' כ' לת' ה' בשלימות הקהל לחדש החרוית
 להטיג קיום ותוקף מן הטלך החדש יר' ה' וטהה טט בק' ה' ומן רב ועסק
 בצלבו לטעויו . באופן טעזבו כטה אלפים חפיים הקהל לאכוד . ולפטוד
 טעמו מן הדין טט בטע"ג . והיה לקלון . והפטיד החריות הקודם . טט
 הוגאה כנדה וכפלי כפלים יורד מהנודך והראוי) ויתן לומאה ארומים
 גט טני טפניות טורב להטקה . ואף להדיין זוקן כתן מאה ר"ט טוד
 פ' י"ך נטעו הללו מלייטס ופרקליטים טובים . להאים ההוא . גט למדועו
 טקר . לומר לפי פו"מ תונכא נקטיה כטטטה נוואתו לא היו טפיו בדטעו
 ולא היה לו טעירות כל כך בפי טטר הנואה . באופן טינא ובאי בדיויהם .
 טט קטס אויה אלטיס ר' ט . ומכל מקום טעד לו טענין ביקוד כמה לפי
 את אלה וכך האים ההוא ומטטטטו (טאטטו היא טטטטת אטת הטיג ויהי
 אים מדון מדבר כנוואר טתק לא כאכ"ד הקודם . טלא היו דבריו כטטטים
 ולא מוכנים . על כן היה נכנע הט) וולתו בינא בוא : טטטטטו הקהל
 עליהם את הדדך ג' כ' : ולכן או כנוא קלון דבר הריב טט וד יהיה אייבטינד
 טטטו לאר . ואטרו אך וט קיום טקוויכוט לקטת נקמתיו מאטטו הקהל
 לא יהא להט טוד כט ומטטה לרדוט בנו כטטטס . ועטו קטר להטיל
 ולטוריס מכבדס : ולתת הכט והטטטלה גט טקל ורזוטת ביד הכל
 הנליטלי . באופן טיביה כפופים פו"מ טתת יד אים הודון הלה .
 וכל איה אטד יכיה לו ריב וטטטט . וקצת אט הדיט . והדיט את הנדוק

הכל

הכל כפי נטייתו אחר הדד טלו . ולכסוף טפטידו טטהס : ר' הכר' ט' טע
 האכ"ד הנליטלי . בטלו הכבוד והיכולת טטכיהס . ונחטרו ביד טט ג' וט
 היה טרי מטטהס כריב הלו להטוק במטלות טלא לטטטטים ביד חוקה .
 אך נדוק הוא ה' כי דאה אט ענו הקהל הוט : מיד כנוטיס טפיו ויכ"ד
 הטוכריס טונת ומוטלת מטמד ומנב הקהלה . ורט טניס ואכ"ד
 טמטטטיט טורס טעליהס כלי מקלה . טעד להנאתה ומטלתה החרויה :
 על כן כאה עליהס טורה כלה . לנאו איה דמים וחרמה טוטט ורופט
 כבולס למפר יטכן כלה . ולא יכלו לנאת חנה : כי הוא חסוד מוכדק
 מלמד מלטה מנערו . על כן חטרו נכטט הדד טלו כטרו . לקטע
 נקתטס מנר טכנדס . והטוקו כידו למען יטוקו בדיהס בטול ובטרת
 לכל טעט : כי מי טטטטי ראה כואט כטוט דבר טלוקת אטד הטולס .
 אט היה דבר הנוט לחורה ולא חנה . טיביאו ע' ה' כוויס וילטמו כטד רב
 טלהס . הלא אט האמת אטו ונדוק יוטט הוא לא יירא מרכבות טס : וראה
 ובקן טעטי אדוני מורי כר' . כי לא ירא מטטוט . וריבס טעו טלי כטט
 כדקרו ויוטד טכינו ה"ך בתומו . וט' טודו טס היותו לכדו . כלא טוט
 כט ורודע רביס : טאכ"ו האים האוטר אבי ואפטי טוד . טה לו לירא
 מאדס טלין לוגט ומטטלה . ומה יטעלו בוקי פריקי בטנין בוא . אט לא
 דיכרי ויוק . הטטטט לאלהים הוט . ואט ידקוהו א"ף כיונא כטס : לא
 ידק יכרד כטס ואוטס יטלטוהו מיד חמינות הנתלאת בכטיו . איה
 ארט בוא : אט לא כבלבו ועליה טל ממון והטק נופי . או חייב
 מוטל על קהל . למטוד לריב כטד רכט למטוד מנזק . אך מה היה להט
 לנאת למלטה . כטבור דבר טלין להט דיעה והטטט כל חמה . ולכטוט
 על כטס כטטט ונהכס . טטטטו דמים כמים כטרו . היאך יטכן והלא היו
 אטר טטכס הוא מכל האדס טעל פני האדמה . והיה להט ללמוד מטטטה
 טהיה באטטטטט לפני טניס רבות . טהיה הדבר לפטך : טפוט טמרו
 טטטת ה' להדוק דכט מחכבו . נגד טכטת דכני הדוד טטוט אטר ט' ט'
 האמת : מייך כטטר ק"כ . טלין :

מפתח למצוא דברי חפץ . עם מייזו הנדרות והטטטות
 החבור הלו נטלק לארבעה ראטים . כראט טאטד . טכט דרך ארט מוטל
 איה ביד הדמאי אייבטינד . בויואר רחטת נמייטו בקראן . ואין טטט
 הטיילס פריטו לנאת טודו כטוטו . ומטטן הקאכד כטוד טת טת

התבטרים

פאכועיים הוא המין המתלמד מד סוכו • וקצת מה שארץ עמו בחיין •
 וימין המאורע שלו בנ"ק בתלית הקדור • נדף א"ב קרוב לטובו בשמיטת
 אשר אכ"ד בעורלאך • וינגו הוא אשר קנאל' ודף את המושב אייבטינד
 וסוויאו מכה ע' של הנרא' כ' בקלון • ברמ"א מבואר ההכנסה גדולה משמט
 איש מדה לאיש מה בתפלה נכחו לנ"ק • בר"ו מבואר ענין גילוי קיום
 פקטרה הידועה הראשונה מתן טסה העין הרע • ברמ"א אין הסמיל
 ענו הגדול נפש תשתוים להסית את רל"ט לטיות • ברמ"א נפיש אשר
 פישע למתלו • באשר ראה כי נר לו • או הקוים לו • כדבור ע' נד שלו
 מיטתדל אנל איש תם • שאם יקבל טליו למתוק ולא לספל בדבר הקמיש •
 יקבל מיד אף ר"ט כחומון • והסלית היה לאיש תם אוהב כאמן • שחב
 טליו מיב את פניו ככה וימתן לו לתת לו סאלתו • באמור הלא דבר קל
 שוא ויחיה נפשי בגללו • כינס אפי אוכל להסיג חאה טיקאטין בשכה
 סתדלותו • אם יאות לו ארזיו • כה היו דברי השליט לרבי וסוויאו בפ"ה
 ברמ"ד מבואר מה שהתכל הניד לטעות מה האיש הטני בעל הקומים •
 ברמ"ו מבואר אין כפו ראשו נ"ק את האיש תם בדברים בתפלה בשכה דך
 שידקק לדין הקמיש וטניד להס דעתו • בו אין להס על חו למסוק וולת
 והוא טס לאל חלמס • ורצה להסטיט מהס טליו לטפל בכך כולל • ומשם
 פתגלות רבנה וארוכה לפרוק טליו טולוק • ולא נכנסו דברי אמתלא
 שלו באוכיס • טד שלכסוף בפרך דברו אטו דברים קטים כנידים • טליו
 השלי להסיב פני טג' הקומוים טליו דווקא • טד טהיה מוכרס לגלות
 להס מוס ויטור לבכו בעסק זס ואין בתפירה הקבילה אפ"ב • והתחילו
 הדדיות על כוארי איש תם ויטור ט' ואדם • ומה שארץ אפ"ב הכל
 מבואר בשמות • ברמ"ג נשפט מ"ט קרב ספירא ואל" • ברמ"ד
 אין התל בארזיו • ברמ"ג סבור פנכים טקטה אייבטינד וקראו ט'
 קארל אנטאן • ואט' ע' פריפקטר מענדלין בעדו אל הסו"ס • ופטר
 פירס ליסת ארזול' בו טסב לקנות טקטו • ברמ"ד מאורע פדאליש טס בת
 ט"ז • ואין היה טמין הרע וכניו בעטה אשת טס בת ט"ז טר' • ומה היה
 טוס • ברמ"ז אין בתפלה סגניו • מ"ג גוים כאוויאפטי אפ"ן
 והפייכור • ברמ"ז התפלת טנין אנטה סבוטר אייבטינד • ברמ"ב
 ארנת הסליו סמינס לניל' מרוסטיץ • טס אייבטינד וטשה פטיד טר' •
 הראש השני טקוק הסליל (כמ"ל ג' יתינ'ו) סקור טקטה הנטר הנטר
 בטלות

בטלות • ואנרות סנכתבו על ארזותיו • בר"ג ח' ט' בנ"ק נשכת טק"ך
 אין הסמורד כסור י"א לנלות נכלותו של הוקן וכסיל ונטר כנו יטרו יאנדו
 החלק השלישי • ברמ"ז הנקרא יקב ואכ' ימחבר סספלת האריס וואכ
 ביקר טליו • ברמ"ב מפפיל נב"ע הכתובים הכשרים יראי' ה' הסמוררו
 להטיד על תועבות אכ' ונגו ספלטו לבור טת • והספת מיכותס לאנשי
 ה"ק ע' מלתה כמורסת לפטותן בעיר הנרסת • ברמ"ז סמכרת טקטה ככ"ט
 ומסכיל ר' ט' גילן י'טל אייבטינד וכנו נחטך טרדע"ב • ברע"ב כרות
 סיכא בנ"ק ע' ד' טתפת סיכות אשר השלה לפלות ע' טדות הכשרים •
 כהסכתפ אייבטינד על פרחו סונרך לטנות אמן • ועכ"ו לא טור רשע דרכו
 ורמו הסק"ך כסיוס הכרוו כמנהגו ככל כפיכות • אט'ו הוננו אינה
 אנרות עאוכי טמין טר' סהסרעמו טליו • וט' למדן טהוכס מו"ט טר'
 לטיות • ברמ"ג אנרות סמולא כניית הנטר אפרי נמכר • עולה
 סיפס לר' ונתברר מי וטי תועים אפרי • ואכר ככו כנלמו • אשר סתת
 כהס הרוק כיפס נס טמותו לקט טחו ולא היתה יניאמו הנלה לו כניאטו
 הראש הרביעי נט דרוכה • מה סתנלה סכ"ב נב"ע על סייסיס תלמידי
 אייבטינד וכניו • ואנרות הכחות טס טס טל בן פמין וטמין • ורסלאזיאן
 סהנער ונטר • רקנאי וטולפי כגריס • דק"ס מטרדת טמין כסוף טנפ
 פקכ' ד' וכוזת טנה טרכו לטעות סתועבות נכרו וכ"כ • הק"ד מה
 סהסיל טמין ביד רעה • דק"ז קנור וספתס לט' טלה • דקכ"א
 ח' ט' ט' כ"ע ד' נטין ארהאלן וקמיט טליו • דקכ"ו אורות בעל טד טבלונדן
 דקכ"ל טרס הנימן ככה"כ טל איש טס טנפ כושר מ"ט אפ"ב לפכמי נב
 טעכרו פסכס וכנון • פ"ט טס פארדענטי • וט' איש טס לפכד ט' • ולא
 נטה • דקכ"ו מ"ט ק' רעכנין לאיש טס • ומה סהסיב להס • דקכ"א
 מה שארע כטיילין סתקכ' • וט' ט' איש טס על אורות קאליטר רכ להס •
 מ"ט כה"כ כראשית פקכ"ט טס תלמיד טמין וטס אגר הכאה מטייטכורד
 אורות טינין טכאלו לטס • וכטה וו כוויילא כתגלה טרות טמין טטטון
 רלאיר תלמידי טל טמוכ • נשכת פקס' ל' הלך פדאליק נכר טמין למלס
 גדולה וט' ט' נטה וו כפרוסטיץ טשמו טמיין רשע גדול • ויורטו אפריס
 רכיס • נס מרכני פטריון טר' • דקנ"א תוכפת מוסר אכ' איש טס •
 דקנ"ח ארנת טרכ מליטא מוריד לפו' ע"ב • אין כתב אייבטינד אפיו
 מרונה לקבל פטוכס • ואכ' כ' טל טו ונב"ק אשר הקיס נטה ט' • דקנ"ט

אגרת שמירה תחתיו של איש עמי. טענה הרפנות אפי' בצוח השמים
 רמ"ק מקורות אגרות על התפודות על אודות הכינות ממני וקני תורה
 תולגים. ואגרת מורה חפילו סוף תורני. א. דקס"ב ב. מיום הכבוד מ"ס
 תלמודו של איש עם הפריא הספר לרפוס. ומעורר מדנים על מדנים מדמי
 חתפסטים שנתאכו מאייבמיר מר. דקס"ג יט. בן מוסר נילוי טורם
 העתמות החלוקת בן ק על ריב לא לפס. סליק הכפחה בקצור
 גמרן. ולא עזרתי כס לרסוס. כל הקידוש. טענהו בטיים האלה עם
 המינים. בר"מ חילד ומנוס חסה ברוכיע. ברק"ד מ. ספטיניי התומב
 חס"ד. ברק"ה אגרת חבואגלו לאייבמיר. ברק"ו דרנא תבירא של
 הכמר הכומר כרך להודיע הכחולים מ. זה וסבריו נריכין הטפת דס כרית
 ואלה טעות הספרים אשר חסר אייבמיר במונות ארבעה ראשי עבות
 כווקין ככ' שפרט חליו יאחפלט. עיין ס' פתש עינים. יודי שפטיגורו
 חשיר עינים י"ה) ס' קארל אנטאן שפיר הוא בביתו י"א לישת אדות
 גם בו רצו אין מספר לסקן סקונו בין טניו יו) כססרו בלתי לא עכזו חסין
 ועל ס' הפסק בקרא לה הפיבורים טנאול לאור טולם פ' איש תם ותלמידו
 להשיב האפיקורסים בכ"ח ספקרו חייכין טעובתם כדלס: א) קנ"ג והשיב
 טליו נוספות חידושי דינים עם הנפות איש תם ותמונתו הפרתה' ב) תורת
 דקנאות. ג) עקיצת עקרב: ד) שבירת לה"א. ה) ס' שמוש. כולל
 כ' טלגים: ו) מטפחת ספרים על אודות ס"ה שטוסכים המינים להטנב
 פו ונסופו מעסקיו הרעים של אייבמיר: ז) וכן בית יהונתן. ח) פתח
 עינים: ט) ספר סלו: י) סכולל' ראשים ימוד בכ"י: יא) תשובת המיני
 יונתן וקארל. יב) מגלת פורים. לא כאו ברפוס חקמת ארכס ודלנס:
 יג) הלבחא למשחחא. ישאר סבוריו טרפוס וכו' בתקרא במטכס
 בתלמוד ובאורא. כעוסר וכיראה. בקבלה כדקדוק ומליצה בפילוסופיא:
 כד"ה כפר"ס כדכא דכולא ביה. טעמו מספר זכות הרבים תלוי בו
 ה' יעורנו. ברקל"ד ז"ל כי ריבא סריא דמרו חשיא דארתא וטהרו
 הסרן. אלה טעותם טעס המבורג. תאיר דיעיש סבך ק דרעובין. יטקב
 בר ישאכר בערים סל ט' יוסף סטופיאן סב"ק ספטינין. יוסף מל"כ סב"ק
 מוסכרו: אלה טעס טרשי חשית. טעכטירו לכהונה כתיב בר פתח
 זכאן מודעא בלא וכטבו' כל ידטי ארס סבור סלו כלי רטיון פרטי מהתאכ
 על ידי הפועל הזעצר העוסק במלאכה הקודש באמונה
 הבחור שמעון בן כה' צבי כ"ץ וצ"ל מניידארף מפיחם

